

“ELIEL”

een/k/een

**ARNOLD E. KENNEDY'S
DE EXCLUSIVITEIT VAN ISRAËL**

VOORUIT

DOOR

DR. JUSTIN G. PROCK

2020

Copyright © 2020 door DR. JUSTIN G. PROCK

Alle rechten voorbehouden

Toegewijd

Aan degenen die hun christelijke identiteit al kennen;

Aan degenen die op zoek zijn naar hun christelijke identiteit;

En

Voor degenen die hun identiteit niet kennen

in

Onze Heer en Heiland Jezus Christus nog,

Genade en vrede

INHOUD

Toegezonden door Dr. Justin G. Prock.....	vi
Dankbetuigingen	viii
Inleiding door RN Phillips.....	1
Voorwoord van de auteur.....	3
Hoofdstukoverzichten.....	10
Hoofdstuk 1: Het exclusieve karakter van Israël in het Oude Testament.....	16
Hoofdstuk 2: Het exclusieve karakter van Israël in het Nieuwe Testament.....	23
Hoofdstuk 3: Reacties op een exclusief Israël.....	38
Hoofdstuk 4: Van welke wereld heeft God 'zoveel gehouden'?.....	45
Hoofdstuk 5: Struikelblokken voor het exclusieve Israël.....	55
Hoofdstuk 6: Dat ongelukkige woord, 'heiden'	70
Hoofdstuk 7: Kunnen de moderne joden door Israël.....	79
Hoofdstuk 8: Galaten en Israël Exclusief.....	105
Hoofdstuk 9: Adoptie.....	123
Hoofdstuk 10: Pelgrims, vreemdelingen en Israël.....	131
Hoofdstuk 11: Zaden: natuurlijk en spiritueel.....	139
Hoofdstuk 12: "Wedergeboren" of "Verwekt van Boven"	153
Hoofdstuk 13: De Kerk.....	161
Hoofdstuk 14: Waarom niet het koninkrijk der hemelen verkondigen?.....	173

Hoofdstuk 15: De bijeenkomst van Israël in het Oude Testament.....	187
Hoofdstuk 16: De bijeenkomst van Israël in het Nieuwe Testament.....	204
Hoofdstuk 17: De erfgenamen van Jacob-Israël.....	209
Hoofdstuk 18: De zonen van Jozef.....	216
Hoofdstuk 19: De niet-Israëlische rassen.....	223
Hoofdstuk 20: Hoe zit het met Bileams leer?.....	234
Bijlage I: Mijn ontdekking van het bijbelse Israël: een getuigenis door Arnold E. Kennedy.....	246
Bibliografie.....	252

VOORUIT

Nadat ik mijn Ph.D. in Bijbelstudies met de nadruk op eschatologie, bleef ik achter met twee verzen die me de komende twee weken gewoon niet met rust zouden laten: Openbaring 2:9 en 3:9.

Ik ken uw werken, en verdrukking, en armoede (maar u bent rijk) en ik ken de godslastering van hen die zeggen dat ze Joden (Judaïeten) zijn, en dat niet zijn, maar de synagoge van Satan zijn.

Jezus Christus naar Efeze

Zie, Ik zal ze tot de synagoge van Satan maken, die zeggen dat ze Joden (Judaïeten) zijn, en dat zijn ze niet, maar ze liegen wel; zie, Ik zal ze laten komen en voor uw voeten aanbidden, en laten weten dat ik u heb liefgehad.

Jezus Christus naar Filadelfia

Wat bedoelde Jezus met deze verzen en op wie doelde Hij? Welnu, om dit vanuit historisch perspectief te onderzoeken zou veel moed nodig zijn, want in het hele Nieuwe Testament wordt de uitdrukking 'uit angst voor de Joden' gebruikt. Niemand wil een *antisemiet* genoemd worden meteen voor het doen van onderzoek naar 'de Joden'. Zo begon mijn reis naar de Israëlitische boodschap van de Bijbel.

Tijdens mijn onderzoek kwam ik een auteur tegen met de naam Arnold E. Kennedy, en ik begonnen enkele van zijn artikelen te lezen, en daarna begon ik al zijn artikelen zorgvuldig te herlezen, terwijl ik aantekeningen maakte. Hij leerde mij hoe ik de oorspronkelijke talen van de Bijbel, dat zijn de geïnspireerde talen, echt kon bestuderen en hoe ik kon begrijpen wat de HEER God YAHWEH letterlijk in Zijn Bijbel bedoelde, terwijl ik alleen een King James Bijbel, een Strong's Concordance, Thayer's Grieks-Engelse Bijbel gebruikte. Lexicon en Vine's Bijbelwoordenboek. Als gevolg hiervan citeerde ik hem vaak in mijn boek getiteld: *Waarom zeiden Yahweh en zijn zoon Yahshuah wat ze zeiden? Een wie is wie die de manier waarop we over eschatologie denken kan veranderen.*

Met betrekking tot Zijn wederkomst/Advent (*Parousia*), stelde Yahshuah (Jezus de Christus) een retorische vraag: "... **Niettemin zal Hij, wanneer de Mensenzoon komt, geloof (geloof) vinden op de aarde?**" (Lukas 18:8). In sommige Griekse manuscripten is het '**het geloof**'. Dat is een heel goede vraag, aangezien de meeste mensen en de Babylonische kerkgemeenschap vandaag de dag spiritualiseren wat Jahweh en Jahshuah als feit beweren. De oorspronkelijke talen, vooral het Grieks, zijn zeer specifiek in hun gebruik, en als zodanig is er geen ruimte voor spiritualisering. Dat is echter niet wat het Babylonische Kerkdom leert met betrekking tot het 'Universalisme'.

In dat opzicht publiceer ik met het grootste respect en eerbied dit boek, geschreven door 'Eliel', dat de nom de plume moest zijn van Arnold E. Kennedy, die in 2007 overleed. De individuele werken van Arnold E. Kennedy komen overeen met de hoofdstuktitels van *The Exclusiveness of Israel*, geschreven door "Eliel." Ik ben ervan overtuigd dat Arnold E. Kennedy wilde dat deze informatie wijd en zijd verspreid zou worden, en gratis! Als zodanig is het mijn bedoeling om zijn werk te publiceren onder zijn oorspronkelijke titel, *The Exclusiveness of Israel*, en met zijn auteurschap, omdat ik wil

Arthur E. Kennedy was een groot Bijbelgeleerde, die net als ik de tijd nam om naar de waarheid van de Bijbel te zoeken, en tot dezelfde conclusie kwam: dat de Bijbel een Israëlitisch boek is, geschreven onder inspiratie van God, door Israëlieten. , voor de Israëlieten vandaag! Al het geld dat door de publicatie van dit materiaal wordt verdiend, gaat rechtstreeks naar Kingdom Identity Ministries, dat dit standpunt on

Dr. Justin G. Prock

18 mei 2020

Pyeongtaek, Zuid-Korea

DANKWOORD

Ik zou YAHWEH God persoonlijk willen bedanken voor het redden van mij op 6 januari 2003, en voor het weer tot leven brengen van mij! Ik zou ook Arnold E. Kennedy (inmiddels overleden) willen bedanken voor het onderwijzen van de waarheid van de Israëlitische boodschap van de Bijbel. Het was dankzij zijn artikelen en dit boek dat ik mijn standpunt veranderde en besepte dat de Bijbel onder inspiratie van God geschreven is door de Israëlieten, voor de Israëlieten en uiteindelijk voor de wereld, als een voorbeeld van hoe je een godvruchtig leven kunt leiden. Ik wil ook mijn mentor Bob Boyens bedanken, die eerder deze maand is overleden, omdat hij mij heeft geleerd hoe ik de Bijbel op de juiste manier kan bestuderen, en omdat hij naar mij heeft geluisterd toen ik in de loop der jaren van standpunt veranderde, wat uiteindelijk culmineerde in het enige Israëlitische standpunt. . Ik bedank ook mijn vrouw, Weonhee, voor het verdragen van mijn gewoonten, evenals mijn uitgever, Trafford Publishing, voor het publiceren v

INVOERING

In de loop van ons leven krijgen we kansen die brandende struiken, wegwijzers of wegwijzers zijn die ons naar de wegen van God leiden. De acties die we ondernemen als die kansen zich voordoen, zijn van fundamenteel belang voor onze rol en positie in de eeuwigheid. Het materiaal dat in dit boek wordt gepresenteerd, is een van die mogelijkheden; in feite is het meer dan één kans, het zijn er meerdere.

Om te beginnen is dit boek het hoogtepunt van de frustratie van één man over de grenzen van de orthodoxe religie. Vrijwel iedereen die tot de waarheid van de Bijbel komt, doet dat via de kerken. Zondagsschool, Bijbelvereniging, jeugdkampen en Fellowship maken allemaal deel uit van een proces dat het directe equivalent is van de kleuterschool in termen van het onderwijzen van onze geest. Maar als we ons verder willen ontwikkelen, moeten we naar de basisschool. Hier zullen we verder gaan dan de eenvoudige concepten van “de vriendelijke Jezus, zachtmoedig en zachtaardig” en zullen we ons een beeld gaan vormen van de Bijbel als één geheel. Naarmate het beeld zich in onze geest vormt, worden de beperkingen van de orthodoxe religie een barrière voor de vooruitgang van ons onderwijs. Op dit punt begeven we ons ofwel in ogenschijnlijk onbekende wateren, ofwel besluiten we dat het te moeilijk en te ingewikkeld is. Dit boek is zeer geschikt voor degenen die op dat punt van besluit zijn aangekomen. Het biedt een gestructureerd middel waarmee je kunt verifiëren dat er goede redenen zijn om te overwegen dat de kerken een beperkte en kortzichtige kijk op de Bijbel hebben.

Als u de tijd neemt om alles wat er in dit boek staat te controleren, maakt u gebruik van een nieuwe mogelijkheid. Wij voeden onze geest door met het Woord van God te werken. Net zoals we geen rekenkunde kunnen leren door alleen maar te lezen wat iemand in een leerboek heeft geschreven, kunnen we onze geest ook niet opvoeden door te lezen wat iemand anders heeft geschreven. Uiteindelijk moeten we zelf wat werk doen om te oefenen en vaardig te worden met de nieuwe kennis. Het controleren van de verwijzingen in dit boek (en de context waarin ze voorkomen) is precies hetzelfde als het leren van de tafels van vermenigvuldiging en het doornemen van de oefeningen in elk hoofdstuk van een wiskundeboek. Het zal een nuttige basis vormen voor vervolgonderwijs.

De middelbare school is de plek waar we leren kritisch te zijn en te onderzoeken – we doen praktisch werk in laboratoria en dergelijke. Het praktijkwerk is uiteraard elementair, maar essentieel en passend bij het opleidingsniveau. De middelbare school voor onze geest bestaat uit het nemen van de eerste stappen om te ontdekken welke woorden God in Zijn Griekse en Hebreeuwse tekst gebruikte en het controleren van hun betekenis met behulp van een verklarend woordenboek. Dit boek is een eerste poging om de betekenis van enkele belangrijke woorden te verifiëren. Op dit punt is het belangrijk om te beseffen dat de stof in dit boek fundamenteel correct is – maar Strong's Concordantie is soms gebruikt om de betekenis van sommige woorden te bepalen. Dit is een veelgemaakte fout; het probleem is dat een concordantie geen lexicon is en dat het je vaker op een dwaalspoor zal brengen dan dat het je zal helpen. Als u dergelijke betekenissen aan mensen met meer kennis citeert, is de kans dus groot dat u ongelijk krijgt, wat uw vertrouwen en vooruitgang zal ondermijnen. Als je je echter herinnert dat de stof in dit boek fundamenteel correct is, ligt de kans in het onderzoeken van de onderwerpen, het vinden van de gebreken en het zoeken naar de details. Je zult er onmetelijk beter van worden.

Tertiair onderwijs voor onze geest bestaat uit het onder de knie krijgen van de grammatica van het Hebreeuws en het Grieks en beginnen met onze eigen vertalingen, uitsluitend gebaseerd op de grammatica. Ons postdoctorale werk bestaat uit het analyseren van de argumenten en doctrines van de kerk en het zoeken naar antwoorden op de vragen van anderen. Dit boek heeft zich op al deze gebieden gewaagd en het resultaat is in overeenstemming met het expertiseniveau van de auteur. De mogelijkheid op de lange termijn is om uw kennis uit te breiden tot het punt waarop u deze gebieden z

Samenvattend is dit een nuttig boek voor degenen die serieus bezig zijn met het onderwijzen van hun geest. Het is een goed uitgangspunt, en als het op de juiste manier wordt gebruikt, zal het een stimulans zijn om verder te studeren.

RN Phillips, Sydney, Australië, 1997

VOORWOORD VAN DE AUTEUR

Om het doel van dit boek aan te geven, zullen we de twee schriftgedeelten hieronder beschouwen; de ene groep lijkt algemeen te zijn in de zin dat deze iedereen op aarde omvat, terwijl die andere exclusief geldt voor Israël als Gods volk.

BEUGEL EEN

- Johannes 3:15* *Dat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.*
- Johannes 3:16, 17* **Want God had de wereld zo lief...maar opdat de wereld door Hem gered zou worden.**
- Markus 16:15* *En Hij zei tegen hen: Ga de hele wereld in en predik het Evangelie aan ieder schepsel.*
- Romeinen 10:13:* *Want iedereen die de naam van de Heer aanroept, zal gered worden.*

BEUGEL TWEE

- Mat. 1:21* *...want Hij zal Zijn volk redden van hun zonden.*
- Lukas 1:77* *Om de kennis van verlossing aan Zijn volk te geven...*
- Lukas 1:68* *Gezegend door de Heer God van Israël, want Hij heeft Zijn volk bezocht en verlost.*
- Mat. 15:24* *...Ik ben alleen gezonden naar de verloren schapen van het huis van Israël.*
- Johannes 1:31* *...maar dat Hij aan Israël openbaar gemaakt zou worden...*
- Romeinen 11:26* *En zo zal heel Israël gered worden:...*

Dit boek is een presentatie van het bevestigende antwoord op de vraag: "Is Israël nog steeds een exclusief volk?" Het laat zien dat beide Bijbelteksten van toepassing zijn op één volk. Aanvaarding van dit bevestigende antwoord zal enig conflict met de dispensationele leringen veroorzaken, een aantal populaire evangelische doctrines en de *status quo* van een of ander algemeen kerkelijk establishment kent geen antwoord. Het zal duidelijk zijn dat er duidelijke uitspraken in het Nieuwe Testament staan die gewoonlijk worden verdoezeld en eenvoudigweg niet worden geloofd. Aanvaarding van het bevestigende antwoord zal enkele huidige conflicten in de doctrine elimineren, en dit is absoluut wenselijk.

Zodra een onderwerp als dit ter sprake komt, rijzen er onmiddellijk vragen over de huidige identiteit van Israël. Maar voordat we dit duidelijk kunnen maken, is het absoluut noodzakelijk om de juiste doctrine vast te stellen voordat we met identiteit kunnen omgaan. Ofwel is het juist dat God exclusieve verbonden heeft gesloten met Israël als ras, ofwel heeft Hij dat niet gedaan. Het antwoord op deze ene vraag bepaalt wat we moeten geloven over de nieuwtestamentische leer, de huidige wereldgebeurtenissen en de leerstellingen over het ei-

GEEN DISCARAGE VAN NIET-ISRAËL RASSEN

Laat het vanaf het begin duidelijk zijn dat als we zeggen dat Israël nog steeds exclusief is als ras, in termen van het verbond, er geen sprake is van een impliciete minachting van alle andere niet-Israëlitische rassen. Ras is een feit van het leven en het is ook een hardnekkig Bijbelfeit dat in beide Testamenten niet kan worden ontkend. Maar de Bijbel is in de eerste plaats een boek over de mensen van het boek, Israël. Israël wordt uitgeroepen tot een dienend ras, niet tot een beter ras dan andere. Israël wordt in de Bijbel voorgesteld als een "hardn-

mensen, aan wie de verantwoordelijkheid is gegeven om aan de andere rassen de voordelen van het naleven van de Wetten van God te demonstreren. Eén groot verschil tussen Israël en de andere rassen is dat God een verbond tussen Zichzelf en Israël heeft gesloten dat Hij niet met andere rassen heeft gesloten.

Dit maakte Israël verantwoordelijk voor het nakomen van de verbondsrelatie. Het verbreken van het verbond bracht oordeel over Israël. Met dezelfde mensen die het oude verbond hadden, sluit God het Nieuwe Verbond [Hebreeën 8:8]. Als God Zijn doeleinden voor alle andere rassen niet op dezelfde manier in de Bijbel heeft vastgelegd als Hij dat voor Israël heeft gedaan, dan heeft niemand het recht om iets te veronderstellen over de niet-Israëlitische rassen. Israël is Gods uitverkoren volk door een verbondsrelatie. Israël heeft een zware verantwoordelijkheid en last die niet op andere volkeren wordt gelegd.

In het Oude Testament is er een duidelijk consistent patroon van onbetwistbare Schriftplaatsen die de exclusieve positie van Israël ten opzichte van de andere rassen definiëren. Weinigen zullen ontkennen dat dit een feit uit het Oude Testament is. Gods omgang met Israël, als volk, verschilt duidelijk van Zijn omgang met andere volken vanuit verbondsoogpunt. Dit blijkt in het hele Nieuwe Testament zo te blijven. Iedereen zou verontschuldigd kunnen worden als hij denkt dat er pogingen worden ondernomen om deze informatie te verbergen, of dat het huidige Israël wordt genegeerd, of dat het Bijbelse Israël wordt overgedragen aan de Israëlitische staat. De twaalf stammen van Israël worden nog steeds in het Nieuwe Testament aangetroffen, evenals verwijzingen naar *de vaders*, dat wil zeggen Abraham, Isaak en Jacob. De brieven in het Nieuwe Testament zijn geschreven aan mensen die deze *vaders hadden*. In de volgende hoofdstukken zal dit feit worden onderzocht. Aangezien dit zo is, moet de betekenis die traditioneel aan bepaalde Bijbelse woorden zoals *heiden*, *Kerk* en een aantal andere woorden wordt toegekend, verkeerd zijn! In het Oude Testament verwijst 'Israël' naar een genetische lijn en ondanks de algemene leerstelling dat Israël in het Nieuwe Testament niet langer een genetische lijn is, is er een overvloed aan Schriftplaatsen die consistentie

Het is noodzakelijk om te beslissen of we geloven volgens de *eenheid van de Schrift*, of volgens doctrines die gebaseerd zijn op het misbruik van woorden. Dit laatste komt het meest voor! Het zou dus goed zijn om een basis te leggen, door de veel grotere hoeveelheid Bijbelteksten in ogenschouw te nemen, die duidelijk de exclusieve aard van Nationaal Israël onder de andere rassen laat zien. In het Nieuwe Testament bestaan de Twaalf Stammen van Israël nog steeds, en dit kan eerlijk gezegd niet worden vermeden, hoewel in sommige vertalingen zeker een poging wordt gedaan om precies dat te doen door flagrante verkeerde vertalingen, door parafrazeren of door ongepaste en onnauwkeurige voetnoten in de Bijbel.

De King James Version (KJV), ook bekend als de Authorized Version (AV), wordt in dit boek gebruikt omdat deze de meest bekende is en omdat Strong's Concordance eraan is gekoppeld.

DE FUNDAMENTEN DIE IN DIT BOEK WORDEN GEBRUIKT

Het is uiterst noodzakelijk om een stevig fundament te leggen voordat u enig argument uit de Schrift haalt. Jezus zelf en de apostelen hebben ons een manier gegeven om een Bijbels fundament te leggen. Daarbuiten bestaat de kans op fouten en/of een gebrek aan zekerheid. Het is zeker dat niets deze basis kan tegenspreken. Laten we dus naar het fundament kijken en letten op de verwijzing in het Nieuwe Testament naar de Wet en de Profeten:

Lukas 24:44 *...alle dingen moeten worden vervuld, die geschreven zijn in de wet van Mozes, en in de profeten...*

Lukas 16:31	...Als zij Mozes en de profeten niet horen...
Handelingen 15:15	En hiermee stemmen de woorden van de profeten overeen ; zoals het geschreven staat,
Handelingen 17:2, 3	En Paulus ging, zoals zijn gewoonte was, naar hen toe... en... redeneerde met hen vanuit de Schriften , opende en beweerde dat Christus wel moest hebben geleden en uit de dood moest zijn opgestaan;
Handelingen 24:14	Maar dit belijd ik u: dat ik, op de manier waarop zij ketterij noemen, de God van mijn vaderen aanbid, en alles geloof wat in de wet en in de profeten geschreven staat :
Handelingen 26:22	... en geen andere dingen zeggen dan wat de profeten en Mozes zeiden :
Jesaja 8:20	Tegen de wet en tegen de getuigenis: als zij niet volgens dit woord spreken , komt dat omdat er geen licht in hen is.

Als de Heer zegt dat er geen licht schuilt in degenen die niet vanuit dit fundament spreken, moet dit heel serieus worden genomen. De contexten van de bovenstaande verzen gaan over Jezus Zelf en Zijn missie. Dit was allemaal voorspeld:

Romeinen 16, 25, 26	Nu aan hem die de macht heeft om u te versterken in overeenstemming met mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, in overeenstemming met de openbaring van het mysterie, dat geheim werd gehouden sinds het begin van de wereld, maar nu openbaar wordt gemaakt, en door de Schriften van de profeten , volgens het gebod van de eeuwige God, bekend gemaakt aan alle volken (van Israël) ...
---------------------	--

Het mysterie kan niet gemanifesteerd worden zonder de Schriften van de profeten. Degenen die afkeuren de profeten vernietigen hun eigen vermogen om begrip te hebben.

In het hele Nieuwe Testament wordt het Griekse werk, *graphe*, gebruikt voor wat er in het Oude Testament staat, en het wordt ongeveer vijftig keer gebruikt. Dit komt vaak voor, dus er is geen excuus om vanuit een andere basis te schrijven of te spreken. Anders spreken dan vanuit de Wet, de Profeten en de Psalmen is misleiden. Als het bedrog uit onwetendheid wordt gedaan, kan het opzij worden gezet door berouw en een verandering van richting. We moeten ons er dus van bewust zijn dat we hier met een uiterst belangrijk onderwerp te maken hebben. Als de apostel Paulus zou zeggen dat hij zijn leringen beperkte tot die dingen die gebaseerd waren op Mozes en de profeten, verwerpt hij de populaire leringen dat Paulus aanvullende openbaringen had over "de Kerk" die niet in de profetieën van het Oude Testament stonden.

Men zou zich kunnen afvragen of de huidige gemeenschappelijke basis anders is dan de basis die Jezus en de Apostelen gebruikten. Wat zal worden aangetoond is dat er in veel christelijke denominaties populaire nieuwtestamentische doctrines worden onderwezen die niet deze juiste basis hebben. In dit boek houden we ons bij deze gelegenheid niet in de eerste plaats bezig met doctrines die betrekking hebben op het elementaire, praktische christelijke leven, maar eerder op doctrines die betrekking hebben op profetie, geschiedenis en gebeurtenissen aan het einde van de eeuw.

OP DE JUISTE BASIS IS ISRAËL EXCLUSIEF

In het Oude Testament is er een grote hoeveelheid Schriftgedeelten, die consistent zijn in het formuleren van de *exclusiviteit van Israël* in woorden die eenvoudig en direct zijn. Vanuit dit oudtestamentische fundament blijkt dat de *exclusiviteit van Israël* voortduurt in het Nieuwe Testament. Zonder

het oudtestamentische fundament zou de verbinding gemist kunnen worden met als gevolg dat de nationale boodschap van de Bijbel en het Koninkrijk der Hemelen niet langer verkondigd kan worden.

Het Nieuwe Testament vervult de beloften die zijn gedaan over Jezus en Zijn missie naar Israël.

Lukas 24:44 ...alle dingen moeten worden vervuld, die geschreven zijn in de wet van Mozes, en in de profeten, en in de psalmen, over Mij.

Als we afstappen van de fundamente van het Oude Testament en naar de nieuwtestamentische leerstellingen gaan die geen oudtestamentische fundamente hebben, dan moeten we 'het bij het verkeerde eind hebben'.

Er zijn belangrijke gebieden in het hedendaagse onderwijs over het Nieuwe Testament die niet de fundamente van het Oude Testament hebben. Deze lijken het Woord van God te zijn en worden tegenwoordig door misschien wel 90% van de denominaties gevolgd. Er is echter een onafgebroken overeenstemming in beide Testamenten die velen zal verrassen en er zijn aspecten waar misschien nog niet eerder over is nagedacht. Dit komt omdat ze in de meeste denominaties nooit worden gepresenteerd. Het is de eenvoud van de antwoorden die zich zullen registreren, maar dit zal op zijn beurt andere vragen oproepen die zullen rijzen omdat ze in strijd zullen zijn met traditionele overtuigingen. Ja, er zullen reacties zijn, en een aantal veelvoorkomende reacties worden in een later hoofdstuk vermeld, met commentaar. Deze reacties zullen voor de meeste lezers hetzelfde zijn, omdat de meeste lezers dezelfde leerstelling zullen hebben gehad dat "De Joden" Israël zijn. De woorden *Jood* en *heidene*n zijn de belangrijkste kwesties in dit boek.

WE MOETEN MOZES GELOVEN OM JEZUS TE KUNNEN GELOVEN

Jezus stelt een vraag die iedere christen vandaag de dag zou moeten kunnen beantwoorden. De meeste denominaties zullen deze vraag niet onderwijzen, stellen of beantwoorden:

Johannes 5:46, 47 Want als u Mozes had geloofd, zou u Mij hebben geloofd. Maar als u zijn geschriften niet gelooft, hoe zult u dan mijn woorden geloven?

Dan hebben we:

Johannes 3:12 Als ik u aardse dingen heb verteld en u gelooft niet, hoe zult u dan geloven als ik u over hemelse dingen vertel?

Lukas 16:31 ...Als zij Mozes en de profeten niet horen, zullen zij zich ook niet laten overtuigen, ook al stond er iemand op uit de dood.

Het is eenvoudig om enkele van de profetische dingen die Mozes schreef te testen en te zien of deze algemeen aanvaard worden door de meeste denominaties. Als ze niet worden geaccepteerd, dan zijn het deze denominaties die een groot probleem moeten hebben in hun begrip van de woorden van Jezus. Dit betekent dat als we niet geloven wat Mozes schreef, we Jezus niet kunnen geloven. Mozes negeren betekent dat we het niet kunnen helpen de woorden van Jezus verkeerd te interpreteren. We zullen naar enkele geschriften van Mozes kijken om te zien of het veilig is om te zeggen dat de grote meerderheid van de belijdende christenen de geschriften van Mozes niet gelooft. Wanneer deze woorden van Mozes niet worden geloofd, kunnen de woorden van Jezus niet goed worden begrepen. Wat dit betekent is dat de grote meerderheid van de belijdende christenen noodzakelijkerwijs dingen wordt onderwezen die niet de hele waarheid zijn over Jezus' woorden.

Er zou kunnen worden beweerd dat de Heilige Geest ons onderwijst en ons in alle Waarheid leidt en dat Hij over Jezus spreekt, maar diezelfde Heilige Geest van Waarheid zou ons niet aanmoedigen om de geschriften van Mozes niet te geloven. Hij moet willen dat wij ons laten leiden om de geschriften van Mozes te geloven, zodat wij de woorden van Jezus kunnen geloven.

De zaken waar we naar gaan kijken hebben geen betrekking op de Wet en wat er wel of niet in die Wet zou kunnen staan met betrekking tot offers en rituelen. In de Evangeliën wordt ons verteld over bepaalde Schriftgedeelten die al in Jezus zijn vervuld. Jezus spreekt over bepaalde dingen die nog zullen worden vervuld in Het Koninkrijk van God [bijvoorbeeld Lukas 22:16]. Het Koninkrijk van God wordt gepresenteerd als een erfenis die nog moet worden bezeten. In het boek Openbaring wordt ons verteld *totdat de Woorden van God zullen worden vervuld*.

Mozes wordt een profeet genoemd, en niemand kan beweren dat elke oudtestamentische profetie en belofte al is vervuld. Waar we in dit boek naar zullen kijken, is in wie de Bijbel zegt dat bepaalde dingen zijn vervuld of nog zullen worden vervuld. We zullen zien dat daar geen ruimte voor is universalisme. Als we Mozes willen geloven, zijn er enkele dingen die hij ons vertelt die niet algemeen aanvaard worden. Wat we over deze dingen geloven, bepaalt waar we in het Nieuwe Testament over geloven. Met andere woorden, het bepaalt wat wij geloven over de woorden van Jezus. Wat zijn enkele van deze dingen die in de geschriften van Mozes niet algemeen worden geloofd?

MOZES SCHREEF en legde verklaringen af over de HEER, de God van Israël, en over Israël als Gods volk. Mozes schreef over Gods speciale relatie met Israël als een volk dat gescheiden is van alle andere rassen. Zodra dit wordt aanvaard, zal blijken dat deze scheiding ook door het Nieuwe Testament heen loopt.

MOZE SCHREEF over verbonden en beloften aan Israël. Het Nieuwe Testament zegt dat God de belofte die aan de vaders [dat wil zeggen van Israël] werd gedaan, aan ONS, HUN KINDEREN, heeft vervuld [Handelingen 13: 32, 33]. Er wordt in geen enkel ander verhaal over vervulling gesproken. We zullen zien dat de huidige populaire concepten over 'Israël' en de kinderen [*sperma*] van Abraham ontoereikend zijn. Er is een grote hoeveelheid voorconditioneringen vanuit populaire leringen die overwonnen moeten worden, en dit is voor niemand gemakkelijk. Mozes schreef op dezelfde manier over de verkiezing als de apostel Paulus, en beiden hielden zich bezig met hetzelfde volk. _____

MOZES SCHREEF over het Woord van God en de Wet van Mozes, die alleen aan Israël waren gegeven, tussen alle andere rassen. Omdat dit zo is, had alleen Israël verlossing nodig van deze wet die Israël overtrad. Dit is de reden waarom er is opgetekend dat Jezus kwam om *Zijn volk* [dat wil zeggen Israël] te redden van hun zonden [Matt. 1:21; Lukas 1:77; enz.]. In beide Testamenten zijn de betrokken mensen altijd **Gods volk voordat zij verlost worden**. *Teruggekocht* worden betekent dat ze al eens eerder in Gods gunst moeten zijn geweest. Ze kunnen alleen Israël zijn.

MOZES SCHREEF over de verschillende bestemmingen van elke individuele stam van Israël *in de laatste dagen*. Het is nooit een gemeenschappelijk lot als "de Joden" op de manier die momenteel wordt onderwezen. Hij schreef over de geboorterechtoppositie van de zonen van Jozef, Efraïm en Manasse *in de laatste dagen*. De profetie van Jakob [Gen. 48:19] en door Mozes [Deut. 33] voor *de laatste dagen* betreffende de zonen van Jakob worden gewoonlijk genegeerd. In de leringen van vandaag beoordelen ze het noemen ervan niet eens, ook al is dit een belangrijk profetisch onderwerp dat van invloed is op de gebeurtenissen in de *laatste dagen*

MOZE SCHREEF over Jezus. In Deuteronomium 18:15-19, zoals bevestigd in Handelingen 3:22, 23, lezen we: *Want Mozes heeft waarlijk tot de vaderen gezegd: De HEERE, uw God, zal voor u een profeet doen opstaan uit UW broeders, zoals ik; hem zult gij horen in alles wat hij tot u zal zeggen. En het zal geschieden dat iedere ziel die niet naar die profeet wil luisteren, uit het volk zal worden vernietigd. Jezus zou voor Israël worden opgewekt [Gij mannen van Israël als aangesproken] op dezelfde manier en tot dezelfde mensen. Als je dit niet hoort en dit uitbreidt naar alle mensen van elk ras, betekent dit dat je weggevaagd wordt onder de mensen. Zoals Jezus zegt: als ze niet naar Mozes en de profeten luisteren, zullen ze zich ook niet laten overtuigen, ook al stond er iemand op uit de dood [Lukas 16:31]. Dit is en was niet de overtuiging van onze populaire vertalers, en de tegenovergestelde mening is dus in de vertalingen opgenomen. Hoewel velen bereid zijn te geloven dat Jezus uit de dood is opgestaan, zijn ze niet bereid te geloven wat Jezus zei.*

Jezus sprak in Johannes 6:32-70 over wat als je de Zoon des mensen naar waar zou zien opstijgen hij was eerder (v. 62), waardoor het heel duidelijk wordt dat:

Niemand kan tot Mij komen tenzij het hem door Mijn Vader gegeven is – vers 65.

Niemand kan tot Mij komen tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekt – vers 44.

Alles wat de Vader Mij geeft, zal tot Mij komen (dat wil zeggen, Zijn Volk – het Huis van Israël, dat Jezus heeft verlost) en tot hem die tot Mij komt (de individuen in Israël die aanvaardden/geloven wat Jezus heeft gedaan) . wijze uitgeworpen – v. 37 (en 39).

De beperkingen die in deze verzen worden uiteengezet, beledigen mensen nog steeds [v. 61] en het is nog steeds een moeilijk gezegde; wie kan het horen [v. 60]? Alle religieuze tradities, vertalingen, emoties of sentimenten zullen deze beperkingen niet veranderen.

MOZES SCHREEF over wat Bileam profeteerde over de tenten van Jakob en de tabernakels van Israël [Numeri 24], en over wat Gods volk in de laatste dagen met Moab, Sheth en Edom zou doen. Elk van deze identiteiten wordt vandaag de dag genegeerd, zelfs als Jakob 24 keer in het Nieuwe Testament wordt genoemd en Israël 75 keer in het Nieuwe Testament voorkomt. Je hoort nooit iets over het lot van Edom. Israël komt, samen met Jakob, 3929 keer bij naam voor in de Bijbel. Dit is één reden waarom gezegd kan worden dat de Bijbel een boek over Israël is.

MOZES SCHREEF EEN LIED WAAR ONS IN Openbaring 15:3 over wordt verteld, en zij zingen het Lied van Mozes, de dienaar van God. In deze eindtijd verandert er niets aan de inhoud van het Hooglied van Mozes. In dit lied wordt ons verteld: *Want het deel van de Heer is Zijn volk, en Jakob is het lot van Zijn erfenis. Aan het einde van dit lied wordt ons verteld: En we zullen barmhartig zijn jegens Zijn land en Zijn volk [Deut. 32:9, 43]. Deze woorden werden alleen tegen heel Israël gesproken!*

De Psalmen en alle Profeten, samen met het Nieuwe Testament, bevestigen consequent wat Mozes schreef. Ze kunnen en mogen elkaar niet tegenwerken. We zijn het ermee eens of verwerpen dit, maar Jezus zegt dat we Mozes moeten geloven als we zeggen dat we Jezus geloven.

Als we echt het antwoord willen weten op de vraag die werd gesteld (in Johannes 5:46, 47, aan het begin van deze subsectie) en dus willen dat onze gemeentes de werken van God verrichten, dan is dit het antwoord dat Jezus gaf:

Johannes 6:29

Jezus antwoordde en zei tegen hen: Dit is het werk van God, dat u gelooft in Hem die Hij gezonden heeft.

NIET GELOVEN WAT GOD ZEGT BRENGT OORDEEL

Keer op keer ontdekken we in de Bijbel dat Gods volk eenvoudigweg niet wilde geloven wat God zei. Deze voortdurende weigering bracht het uiteindelijke oordeel van God over dit ongeloof met zich mee en dit is een zeer ernstige overweging voor ons allemaal. Er staat opgeschreven hoe Abraham God geloofde en dat dit een goede consequentie had. Vanwege traditionele leringen en bijbelonderwijs is het voor christenen vandaag de dag uiterst moeilijk om te geloven wat God zegt, vooral als het gaat om het geloven van *de geschriften van Mozes*. We kunnen veel over geloof leren, maar als we niet leren over *HET geloof dat ooit aan de heiligen werd overgeleverd* [Judas 3], vinden we een belemmering in de praktische uitoefening van geloof. Maar Mozes sprak wel over Jezus en voor wie Jezus [in het bijzonder] zou worden opgewekt om hen van hun zonden te redden. Als we de implicatie geloven van de zinsneden ' *Ga de hele wereld in en God had de wereld zo lief*', zoals ze gewoonlijk worden gebruikt. Deze twee Schriftgedeelten worden in dit boek opnieuw geëvalueerd. Bedenk nogmaals dat Jezus zegt dat we Hem moeten geloven en wat Hij over Mozes zegt, om te kunnen geloven wat Hij zegt.

Het is noodzakelijk om de betekenis van eenvoudige woorden als 'De Joden', 'heidenen', opnieuw te onderzoeken. 'De Kerk', 'Abrahams zaad' en 'Israël'. Beantwoord **alstublieft geen kwestie voordat deze is gehoord**, omdat het verkeerd is om dat te doen. Laten we eerst ons fundament bouwen door het Oude Testament en dan deze kwestie beoordelen.

In deze stichting vinden we uitspraken over "De Wet" [statuten en oordelen] die God alleen aan Zijn volk Israël gaf. Dit betekent geenszins dat niet-Israëlieten niet onderworpen zijn aan een wetsbeginsel, maar er is wel een verschil.

Als we specifiek tot Israël spreken, lezen we:

Deut. 4:6-8 *Houd u er daarom aan en doe ze, want dit is uw wijsheid en uw begrip in de ogen van de volken, die al deze wetten zullen horen en zeggen: Zeker, deze grote natie is een wijs en verstandig volk. Want welk volk is er zo groot, wie heeft God zo dichtbij, zoals de HEER, onze God, is in alle dingen waarvoor wij Hem aanroepen? En welke **natie is daar zo groot, die statuten en oordelen voor rechtvaardigen heeft als al deze wetten...?***

Deut. 4:13 *En hij maakte u zijn **verbond bekend... zelfs tien geboden...***

Dit Schriftgedeelte is uitsluitend gericht tot Israël als volk, en het toont de relatie tussen Israël en het evenwicht tussen rassen. Dit is waar dit boek over gaat.

HOOFDSTUKOVERZICHTEN

HOOFDSTUK 1: EXCLUSIEVE AARD VAN ISRAËL IN HET OUDE TESTAMENT

Een boek voor boek blik op “Exclusief Israël!” door het Oude Testament.

De “statuten” en de “oordelen” werden uitsluitend als verbond aan Israël gegeven. Alleen Israël had dit exclusieve Wetsverbond verbroken en had verlossing nodig.

Er wordt alleen over God gesproken als de God van Israël en Jakob.

God scheidde Israël van andere rassen.

God hield van *de vaders van Israël* en koos hun genetische zaad na hen.

Israël is Gods *uitverkorene*.

God zegt dat Hij alleen Israël *kende van alle rassen op aarde*.

De *nieuwe hartprofetie* heeft alleen betrekking op Israël.

Het Nieuwe Testament is alleen van het Huis van Israël en het Huis van Juda, als hetzelfde volk voor wie het Oude Testament gemaakt is.

HOOFDSTUK 2: EXCLUSIEVE AARD VAN ISRAËL IN HET NIEUWE TESTAMENT

Een boek voor boek blik op “Exclusief Israël!” door het Nieuwe Testament.

De verlossing van de gebroken Wet kan niet multiraciaal zijn, omdat alleen Israël de Wet in de eerste plaats had gekregen.

Gezegend door de Heer God van Israël; omdat Hij Zijn volk heeft bezocht en verlost.

De Evangelieën en de brieven zijn alleen aan de Israëlieten gericht.

De Twaalf Stammen zijn NIET verdwenen van de pagina's van het Nieuwe Testament.

De nieuwtestamentische ‘hoop’ wordt altijd uitgedrukt als de ‘hoop’ van Israël.

Jezus bevestigde de beloften die aan “de Vaders” van Israël waren gedaan.

HOOFDSTUK 3: REACTIES OP EEN EXCLUSIEF ISRAËL

Een kort onderzoek van elf van de meest voorkomende reacties op een raciaal exclusief Israël.

HOOFDSTUK 4: VAN WELKE WERELD HEEFT GOD “ZO HOUDEN”?

‘De wereld’ betekent niet ieder ras, of de gehele bewoonde aarde. Er zijn veel ‘werelden’ in de Bijbel.

Het Griekse woord verwijst naar:

- [a] De wereld van de haarversieringen van een vrouw.
- [b] De menselijke tong.
- [c] Zowel goede als slechte “systemen”.
- [d] Materiële bezittingen.
- [e] Het kan verwijzen naar orde of wanorde, de sterren en de hemel.
- [f] Nog veel meer.

Het is enigszins moeilijk om het Evangelie aan sommige van deze “werelden” te verkondigen. Hoe de algemene universalistische visie tegenstrijdigheden binnen het Nieuwe Testament veroorzaakt.

Wat is *een ander evangelie*?

Waarom stuurde Jezus de discipelen alleen naar de *verloren schapen van het Huis van Israël*?

HOOFDSTUK 5: STRUIMBLOKKEN VOOR EEN EXCLUSIEF ISRAËL

Een korte blik op individuele bezwaren tegen “een exclusief Israël”.

Wat is *het Israël Gods*?

Zouden er twee Israëls kunnen zijn, één natuurlijk en één geestelijk?

‘Alles’ is niet ‘alles van alles’, maar alleen het hele deel dat aan bod komt.

HOOFDSTUK 6: DAT ONGELUKKIGE WOORD ‘GENTIEL’

“De Joden” en “Israël” zijn NIET hetzelfde!

De oorsprong van het woord ‘heiden’.

Hoe het woord ‘heiden’ wordt gebruikt en misbruikt.

Een blik op vertalingen van *goi* [Hebreeuws] en *ethnos* [Grieks].

Beide woorden worden zowel voor Israël als voor niet-Israël gebruikt, en dus kan de populaire theologie niet juist zijn.

De twee partijen zijn:

- [a] Het Huis van Israël [tien stammen] – of de *onbesnedenheid*.
- [b] Het Huis van Juda [twee stammen] – of de *besnijdenis*

De zogenaamde *heidene*n in de Bijbel kunnen alleen Israëlieten zijn.

HOOFDSTUK 7: KUNNEN DE MODERNE JODEN ISRAËL ZIJN?

Verschillende woorden die worden gebruikt voor 'De Joden'.

Het nageslacht van Juda en de bewoners van Judea zijn niet altijd hetzelfde. Het verschil tussen Galilea en Judea en hun inwoners.

Jezus veroordeelde "De Joden" en in het hele Nieuwe Testament worden de woorden "De Joden" ten onrechte gebruikt gevoel.

Het verschil tussen Abrahams zaad en Abrahams kinderen.

Het voornaamste onderwijs van Jezus was NIET gericht aan "de Joden."

Waar kwamen 'de joden' vandaan? Zijn zij voornamelijk 'Edom', dat wil zeggen de nakomelingen van Esau?

Het lot van de Edomieten. Kan Edom worden geïdentificeerd?

Wie zijn degenen die zeggen dat ze joden zijn, maar geen joden zijn [Openb. 2:9]? Wat is hun godslastering?

Joden die niet-Semitisch zijn.

Is dit de meesterlijke misleiding van Satan om "De Joden" gelijk te stellen aan Israël?

Antisemitisme; het is niet wat gewoonlijk wordt onderwezen.

Heilige koeien van populaire overtuigingen.

HOOFDSTUK 8: GALATEN EN ISRAËL EXCLUSIEF

Een meer gedetailleerd inzicht in de exclusiviteit van Israël via Galaten en Romeinen.

Israël in het Nieuwe Testament is nog steeds hetzelfde volk als Israël in het Oude Testament.

Waren de beloften die aan Abrahams zaad waren gedaan, ook aan Jezus als dat zaad gedaan?

Wie zijn Abrahams zaad?

Als van één en het gezalfde zaad.

Christos zonder Iesou – zijn de woorden Christus en Jezus altijd uitwisselbaar?

Kan 'Christus' verwijzen naar een gezalfde naar iets anders dan Jezus?

Hebben *In Jezus* en *In Christus* altijd dezelfde betekenis?

Het verschil tussen 'geboren' en 'verwekt'. *Gennaō is geen mono-genen.*

De kinderen van de belofte.

Een onderzoek van In u zullen alle naties gezegend worden.

HOOFDSTUK 9: ADOPTIE

"Adoptie" verwijst naar de adoptie van zonen uit Israël, niet van anderen in Israël.

De vijf adoptieverzen worden onderzocht.

Wie zijn de zonen van God?

HOOFDSTUK 10: PELGRIMEN, VREEMDELINGEN EN ISRAËL

De verschillen tussen de woorden *Pilgrims, Strangers, Aliens, Foreigners, etc.*

De problemen veroorzaakt door slechte en inconsistente vertalingen van deze woorden.

Wat zijn de verschillende soorten vreemdelingen in beide Testamenten?

Bepaalde 'vreemden', enz., zijn uitsluitend Israëlieten.

HOOFDSTUK 11: ZADEN, NATUURLIJK EN GEESTELIJK

Wat is het zaad van Abraham?

Wat zijn "nakomelingen"? Wat betekent dat Jezus 'het nageslacht van David' is?

Het verschil tussen 'zaad', 'nakomelingen', 'kinderen', 'fruit', enz.

De reden waarom het nodig is om deze dingen te verdelen, is verschillend.

Zera [Hebreeuws] en *sperma* [Grieks] zijn alleen genetisch bepaald.

De woorden 'spiritueel' en 'natuurlijk'.

Het Heilige Zaad en het feit van het Gezalfde Zaad.

Wie zijn het gescheiden, uitverkoren, stenen, uitverkoren en bijzondere volk?

HOOFDSTUK 12: 'WEDERGEBOREN' OF 'VERKREGEN VAN BOVEN'?

Het populaire gebruik van de uitdrukking 'wedergeboren' verbergt de werkelijke betekenis.

Wat *van bovenaf* betekent. Wat *geboren* betekent. Wanneer de verwekking plaatsvindt.

Uit water geboren heeft betrekking op het tijdstip van de fysieke geboorte.

Wie God heeft verwekt en wie Gods eerstgeborene is.

Sara en Abraham als de rots en de put waaruit Israël wordt getrokken.

Wat *uit de baarmoeder* en *gevormd uit de baarmoeder* betekent.

HOOFDSTUK 13: DE KERK

De oorsprong en het fundament van de "Kerk".

De woorden voor rots of steen: *petra, petros* en *lithos*.

Wat de "kerk" inhoudt en de Oudtestamentische oorsprong van de Kerk.

Wat de "Kerk" is als het "Lichaam"; zijn man-vrouwrelatie

De "Kerk" en de Synagoge.

De "Kerk" als basis van de Waarheid.

De synagoge van Satan – de vervalsing binnen de kerken.

Tekenen en wonderen in de Kerk.

HOOFDSTUK 14: WAAROM HET KONINKRIJK DER HEMEL NIET PROCEREN?

Wat is het "Koninkrijk"? Is het fysiek, spiritueel of allebei?

De troon van het koninkrijk en zijn eeuwige aard.

De troon en het koninkrijk in het Nieuwe Testament.

Waarom alleen Matteüs het Koninkrijk der hemelen noemt in het Nieuwe Testament.

De verschillen tussen het Koninkrijk der hemelen en het Koninkrijk van God.

Israël in de gelijkenissen van het Koninkrijk.

Het koninkrijk en de hereniging van Israël.

HOOFDSTUK 15: DE BIJEENKOMST VAN ISRAËL – OUDE TESTAMENT

Waarom de huidige Israëliische staat geen verband houdt met de hereniging van Israël.

De populaire geloofsovertuigingen hebben geen profetische steun uit het Oude Testament.

De populaire overtuigingen negeren de timingfactoren die in de profetie worden gegeven.

Een boek voor boek onderzoek van de hergroepering.

HOOFDSTUK 16: DE BIJEENKOMST VAN ISRAËL – NIEUW TESTAMENT

Alleen te vervullen in hetzelfde volk Israël.

De verzamelplaats is het *land dat ik aan je vaders heb gegeven*.

Israël is verzameld *uit*, niet *uit*, alle naties. De tijd ligt niet in het huidige tijdperk – het valt samen met of na de Wederkomst. Anders zeggen betekent zeggen dat de opstanding voorbij is. Waarom het populaire standpunt een gevaarlijke doctrine is.

Wat is *de erfenis*?

HOOFDSTUK 17: DE ERFGENAMEN VAN JACOB – ISRAËL

De erfgenamen van Jakob zijn Efraïm en Manasse en de naam "Israël" is ook naar hen vernoemd. Hun zegeningen in *de laatste dagen*.

Israël wordt niet genoemd naar "de Joden" of de Kerk [in het populaire concept].

Het volk en de veelheid aan naties.

Jacobs nakomelingen zullen een volheid van *goi* zijn [*goi* is het woord oorsprong van heidenen].

Nieuwtestamentisch Israël – *de besnijdenis van het hart*.

Waarom Efraïm zich bekeert.

HOOFDSTUK 18: DE ZONEN VAN JOZEF

Zijn eerstgeboorterecht werd gegeven aan de zonen van Jozef.

God behandelt niet alle rassen hetzelfde.

Zelfs elke stam van Israël wordt anders behandeld.

De goddeloosheid van Jakob afwenden.

Wie Efraïm [en zijn broer Manasse] vandaag de dag zouden kunnen zijn.

De "Nieuwe Plaats" die voor Israël is aangewezen.

Waar de nieuwe locatie van Jeruzalem zou kunnen zijn.

Dit is geen nieuwe leer.

HOOFDSTUK 19: DE NIET-ISRAËL RASSEN

Racisme in de Bijbel. Is onze onveranderlijke God nog steeds racistisch?

Hoe de andere rassen zich verhouden tot Israël.

Hoe we onze overtuigingen moeten beoordelen.

Zou een deel van het orthodoxe christendom sekte-achtig kunnen zijn?

HOOFDSTUK 20: Hoe zit het met Bileams leer?

Wat is de leer van Bileam?

Kerken onderwijzen nog steeds de leer van Bileam, ondanks dat Jezus zegt dat Hij hen dit kwalijk neemt.

Wat *dwalen* eigenlijk betekent.

Nieuwtestamentische hoererij.

Waar Jezus het over heeft, *behalve als het over hoererij gaat.*

Wat is *hoererij*? Is er sprake van raciale gemengde huwelijken? Echtscheiding in dit verband.

HOOFDSTUK 1

DE EXCLUSIEVE AARD VAN ISRAËL IN HET OUDE TESTAMENT

Er worden in beide Testamenten twee zeer interessante feiten gevonden die niet algemeen aanvaard worden. Ten eerste zijn er de vele uitspraken die laten zien dat God degenen verlost die al Zijn volk waren vóór de verlossingsdaad. Bijvoorbeeld Psalm 111:9, *Hij zond verlossing naar Zijn volk*, of Lukas 1:68, *want Hij heeft de verlossing bezocht en Zijn volk verlost*. Het tweede interessante feit dat in deze Schriftplaatsen zal worden gezien is dat wat algemeen bekend staat als “De Wet” als een Verbond, aan Israël als ras werd gegeven, en er staat dat het niet aan enig ander ras of volk werd gegeven.

Deze twee Bijbelse feiten druisen in tegen hedendaagse populaire leringen die vrijwel universeel aanvaard worden. Wat vandaag de dag werkelijk wordt onderwezen is dat alle rassen hetzelfde zijn met betrekking tot de overtreden Wet. We vinden dit niet terug in de oudtestamentische wet en de profeten. In het Nieuwe Testament vinden we nog steeds verwijzingen naar de twaalf stammen van Israël; ze zijn op geen enkele manier verdwenen. In deze studie wordt aanbevolen dat u vergeet wat u momenteel weet over de woorden *heidene*, *joden* en *de kerk*, en er nog eens naar kijkt. We zullen beginnen met het citeren van Bijbelteksten en er commentaar op geven.

EEN BOEK VOOR BOEK KIJK NAAR DE EXCLUSIVITEIT VAN ISRAËL

De onderstaande verzen zijn allemaal gericht aan Israël en niet aan iemand anders! Let bij het lezen op de benadrukte woorden in elk vers, om te zien of dit zo is.

Exodus 6:7 *En Ik zal u tot Mij brengen als een volk, en Ik zal voor u een God zijn; en u zult weten dat Ik de HEERE, uw God, ben...*

We beginnen hier met de scheiding van Israël van andere volkeren. God, die zich tot Israël richt, zegt dat Hij de God van dit ene volk zal zijn. Hier is het Jahweh die de Schepper van Israël is. Door de hele Bijbel heen kunnen we geen specifiek vers vinden dat zegt dat de God van de Bijbel een andere is dan de God van Israël.

Exodus 19:5, 6 *Welnu, als u inderdaad mijn stem gehoorzaamt en mijn verbond naleeft, dan zult u voor mij een bijzondere schat zijn boven alle mensen, want de hele aarde is van mij. En gij zult voor Mij een koninkrijk van priesters zijn, en een heilige natie.*

De woorden *boven alle mensen* geven onmiddellijk aan dat er een andere relatie tot stand is gekomen tussen God en Israël, die niet van toepassing is op andere rassen. Het was Jezus die later zei dat tenzij iemand *van bovenaf werd geboren*, hij het Koninkrijk der Hemelen niet zou kunnen zien, waarmee hij bevestigde dat ze van dezelfde mensen moesten komen. Het Griekse voorvoegsel *ano* suggereert ‘naar boven’ of ‘superieur’. Bovendien worden de uitdrukkingen *Koninkrijk van Priesters* en *een Heilige Natie* als een direct citaat gevonden in 1 Petrus 2:9 [*een koninklijk priesterschap*], waaruit blijkt dat de mensen hetzelfde zijn. Over geen enkel ander ras wordt op dezelfde unieke manier gesproken.

Lev. 20:26 *Gij zult Mij heilig [afzonderen] zijn, want Ik, de HEER, ben heilig en heb u van andere mensen gescheiden, zodat u de Mijne zou zijn.*

Hier vinden we een helderheid die getuigt van de raciale scheiding van Israël van andere rassen. Het Hebreeuwse woord *badal* betekent *scheiden, onderscheiden, selecteren, verdelen en volkomen scheiden*. De basisbetekenis van de woorden *heilig* en *heiligheid* in beide Testamenten brengt het idee over van *afgescheiden zijn of apart gezet*. Er wordt over God Zelf gesproken als *de Heilige van Israël*, maar nooit als de Heilige van enig ander ras. In beide Testamenten betekent een *heilige natie* dus een 'afgescheiden' natie. De Heilige Geest is ook de Geest van scheiding over de *heilige natie*. In de Bijbel kunnen we verwijzingen vinden naar *Uw Heilig Volk [Daniël 8 24]*, verwijzend naar Israël. Toen God Israël van de andere rassen scheidde, zijn er geen aanwijzingen dat de scheiding voor een beperkte periode zou gelden. In feite wordt het tegenovergestelde getoond.

Deut. 4:7, 8: Want welk volk is er zo groot, dat God zo dichtbij heeft? Welk volk is daar zo groot, dat wetten en oordelen heeft die zo rechtvaardig zijn als deze hele wet, die ik u vandaag voorleg?

Dit vers bevestigt dat de Wet alleen aan Israël werd gegeven. Mozes, die alleen tot Israël spreekt, verklaart in vers 13 dat dit de Tien Geboden betreft. Het Oude Testament werd alleen met Israël gemaakt, ook al was er destijds een gemengde menigte bij hen aanwezig. Het gaat hier om de relatie tussen wet en verbond.

Deut. 4:37 En omdat Hij uw vaders liefhad, koos Hij daarom hun zaad na hen...

De genetische relatie tussen vaders en zaad kan niet worden vermeden! Deze verwijzing gaat door in het Nieuwe Testament!

Deut. 7:6 Want u bent een heilig [afzonderlijk] volk voor de Heer, uw God. De Heer, uw God, heeft u uitgekozen om een speciaal volk voor Zichzelf te zijn, boven alle mensen die zich op de aarde bevinden.

Dit is geen populaire leerstelling, maar het is een van de vroege Bijbelse uitspraken over de unieke, raciaal exclusieve plaats van Israël tussen alle andere rassen. Als Israël als ras uit de Bijbel zou verdwijnen, zou de profetie dit voorspellen. In het Nieuwe Testament stelt Paulus de vraag: *Heeft God Zijn volk verworpen? - Nee! – God verhoede het [Romeinen 11:1]*. Op dat moment was Israël verdeeld in twee Huizen waarvan "een deel" verblind was [v. 7], maar Israël als geheel heeft het niet verkregen.

Deut. 32:9 Want het deel van de HEER is Zijn volk; Jakob is het lot van Zijn erfenis.

Er is nergens één Schriftgedeelte dat zegt dat een ander ras dan Israël genetisch bepaald is Gods erfenis.

Deut. 33:29 Gelukkig zijt gij, o Israël: wie is als u, o volk gered door de HEER...

Mensen wordt geleerd of denken graag dat God onbevooroordeeld of niet-selectief is, maar dat Hij als Soevereine God kan doen wat Hem behaagt. Paulus zegt, *en zo zal HEEL Israël gered worden [Romeinen 11:26]*.

Numeri 23:9 ...zie, het volk zal alleen wonen, en zal niet onder de natiën worden gerekend.

In het Nieuwe Testament is er nog steeds de oproep om uit HEN te komen en het onreine niet aan te raken. Het is God die deze seksuele of fysieke scheiding voor altijd heeft gemaakt. Israël mag niet met andere rassen omgaan voor een dergelijk gemeenschappelijk doel, of een ongelijk span vormen met andere rassen, vooral niet met hun idolen. Dit brengt Gods oordeel over overtreders.

II Sam. 7:23 En welk volk op aarde is dan als uw volk, zelfs als Israël waar God naartoe ging voor een volk voor zichzelf verlossen en Hem een naam maken...

We moeten hier de bijzondere nadruk opmerken die ons hetzelfde verhaal vertelt over Israël als het enige volk dat Jezus kwam verlossen.

Psalm 78:5 Want Hij heeft een getuigenis in Jakob gevestigd en een wet in Israël ingesteld, die Hij onze vaders geboden heeft...

De triade, Jakob, Israël en vaders is een drievoudige band die niet kan worden verbroken. Opnieuw vinden we hier de bevestiging dat de Wet aan Israël werd gegeven. In het Nieuwe Testament vinden we dezelfde uitdrukkingen, vaders, Jakob en Israël, die laten zien dat het Nieuwe Testament tot dezelfde mensen gericht is – degenen die het Oude Testament hadden. Dat wil zeggen, ze zijn allemaal Israëlieten van ras.

Psalm 147: 19, 20 Hij toont Zijn woord aan Jakob, Zijn inzettingen en Zijn oordelen aan Israël... wat Zijn oordelen betreft, zij [de andere rassen] hebben die niet gekend.

Dit is een heel duidelijke verklaring dat Zijn woord niet aan andere rassen wordt gegeven! Dit is geen populair concept of leerstelling, maar wordt in beide Testamenten bevestigd. Maar als God verklaart dat Hij met geen enkel volk zo heeft gehandeld, durven wij daar niet aan te twifelen! Israël is uniek door Gods soevereine keuze.

Psalm 148:14 Hij verheft ook de hoorn van zijn volk, de lof van al zijn heiligen, zelfs van de kinderen van Israël, een volk dat dicht bij Hem staat.

Deze Schrift definieert wie en wie alleen heiligen zijn. Heiligen verschijnen in het Nieuwe Testament zonder enige nieuwe definitie. Het is God die deze scheiding voor altijd heeft gemaakt. Ook zien we niet dat andere rassen “dicht” bij God zijn.

Jesaja 41:8-9 Maar u, Israël, zijt mijn dienaar, Jakob die ik heb uitgekozen, het zaad van mijn vriend Abraham.

“Het zaad” – dit woord is heel belangrijk, omdat het definieert naar welk deel van Abrahams zaad voortdurend wordt verwezen in beide Testamenten, als zijnde Gods volk, qua ras. Niet alle naties die uit Abraham voortkomen, worden als zijn zaad beschouwd. Alleen de natie 'genaamd' of 'geroepen' IN Isaac moet als zodanig worden beschouwd. Jacob en zijn nakomelingen werden als dit zaad geaccepteerd. Om dit aan te tonen werd Jakob 'Israël' genoemd, dat wil zeggen dat hij Gods naam kreeg. Jakob was dus het zaad dat in Isaac

Jesaja 43:1 Maar nu zegt de Heer die u heeft geschapen, o Jakob, en hij die u heeft gevormd, o Israël: vrees niet: want ik heb u verlost, ik heb u bij uw naam geroepen; jij bent van mij.

Dit vers bevat de woorden ‘geschapen’ en ‘gevormd’ die niet hetzelfde zijn. Jakob werd geschapen, maar Israël werd gevormd.

Gevormd	<i>Yatsar</i>	Om te vormen, te vormen of te maken.
Gemaakt	<i>bara</i>	In context is dit creëren.
Ingewisseld	<i>gawal</i>	Teruggekocht, vrijgekocht, teruggevonden of gewroken.

Deze dingen worden nooit over enig ander ras gezegd. Als God elk ras zou kiezen, zou er geen verkiezing, keuze of terugkoop zijn. De hele mensheid zou hetzelfde zijn! Deze uitdrukkingen gaan door in het Nieuwe Testament. Klinken ze bekend? Er is een verschil tussen de uitdrukkingen van *de zonen van Jakob en de kinderen van Israël* in de Schrift, waarbij de ene 'geschapen' is en de andere 'gevormd'. Degenen die 'gevormd' zijn door volledig in God te geloven, komen uit degenen die de natuurlijke nakomelingen zijn. We vinden een soortgelijk verschil tussen Genesis 1 en Genesis 2.

Jesaja 45:4 Omwille van **Jakob, Mijn dienaar, en Israël, Mijn uitverkorene**, heb ik u zelfs bij uw naam genoemd: **Ik heb u een bijnaam gegeven...**

Opmerking: De uitverkorenen is ook een belangrijke term die Gods selectie van een volk [enkelvoud] definieert, dat genetisch is [nationaal Israël]. Uitverkorene of *bachiyir* betekent "uitverkorene" [enkelvoud]. Jezus en de schrijvers van het Nieuwe Testament gebruiken de term op een manier die niet verandert.

Jesaja 46:3 *Luister naar Mij, o Huis van Jakob, en naar al het overblijfsel van het Huis van Israël, die door Mij uit de buik worden gedragen, die uit de baarmoeder worden gedragen.*

Opmerking: Dit definieert de raciale oorsprong van Israël als zijnde uit de baarmoeder van Sara [zie ook Jesaja 51:1, 2, *het gat van de put*]. Dit wordt verderop in dit boek uitgebreid.

Jesaja 49:3 *...gij zijt mijn dienaar, o Israël, in wie ik verheerlijkt zal worden.*

Dit laat zien dat Israël Gods dienende volk is. Dit is opnieuw een voortdurende uitdrukking die gebruikt wordt voor degenen die Gods bedoelingen vervullen. "Dienaar" wordt soms toegepast op andere rassen die God gebruikt om Israël te disciplineren, zodat Israël God kan verheerlijken. God zegt niet dat Hij verheerlijkt zal worden in enig ander ras dan Israël. In het Nieuwe Testament zullen we dat zien *en zij verheerlijkten de God van Israël [Matteüs 15:31]*.

Jesaja 53:8 *...voor de overtreding van mijn volk werd Hij getroffen.*

Mijn mensen hier zijn óf Gods volk óf Jesaja's volk (die dezelfde mensen zijn). Het is populair om deze beperking uit te breiden, zodat andere rassen kunnen worden opgenomen. Dit is niet geldig; zij zijn alleen Israël. Dit geliefde hoofdstuk met alles wat we als schapen zijn afgedwaald, spreekt over Jezus die gewond werd vanwege onze overtredingen, met vermelding van wij en onze. Mijn volk ging vroeger naar Egypte om daar te verblijven. Jesaja 52:4 geeft uitdrukking aan de positieve identiteit van het volk dat wordt aangesproken en dit loopt door tot in het volgende hoofdstuk. De "schapen" die waren afgedwaald, zijn degenen die de Goede Herder kwam zoeken en redden.

Jesaja 59:20, 21 En de Verlosser zal naar Sion komen, en naar hen die zich afkeren van de overtreding in Jakob zegt de Heer. Wat Mij betreft, dit is Mijn verbond met hen, zegt de Heer; Mijn geest die op u is, en mijn woorden die Ik in uw mond heb gelegd, zullen niet wijken uit uw mond, noch uit de mond van uw zaad, noch uit de mond van het zaad van uw zaad, zegt de Heer, van voortaan en voor altijd.

Het is onmogelijk om zaad of “zaadzaad” te vergeestelijken; het zijn genetische termen die nog steeds actueel zijn.

Er lijkt geen enkele verwijzing te zijn naar een ander volk dan Israël, naar wie de Verlosser zou komen. Hij is altijd *de Verlosser van Israël* en dat zal, zoals gezegd, voor altijd zo blijven. Jezus kwam om *Zijn volk te bezoeken en te verlossen* [Lukas 1:68]. Jezus is de Bloedverwant-Verlosser van Israël. Er is nooit enige suggestie dat iemand anders dan Israël verlost zou worden. Van welk gebroken Wetsverbond zouden de andere rassen verlost moeten worden? Bedenk opnieuw hoe alleen Israël de statuten en oordelen kreeg en alleen Israël verlossing nodig had van de wet die zij hadden overtreden.

We zien dat het verbond voor alle generaties geldt voor *het zaad* van Jakob, en dat de Verlosser degenen redt die zich afkeren van de overtreding in JAKOB. Ook hier hebben we de Geest die van het gezalfde ras is. Israël heeft *Mijn Geest die op u is*. Dit wordt tegenwoordig niet vaak onderwezen. We zullen zien dat dit dezelfde presentatie is als die in het Nieuwe Testament, geloof het of niet. Dit Schriftgedeelte is niet aanvaardbaar voor de traditie. Raad waarom? Het is omdat het raciale Israël exclusief blijft als *Jakobs zaad*.

Jer. 50:4 In die dagen en in die tijd, zegt de HEER, zullen de kinderen van **Israël** komen, zij en de kinderen van **Juda** samen, gaand en wenend: zij zullen gaan en de HEER, **hun God, zoeken**.

Een veelbesproken onderwerp is de hereniging van Israël, die momenteel in Palestina zou moeten plaatsvinden, maar *op dat moment* niet de huidige activiteit in de Israëlische staat is. Wat er wordt vastgesteld, is precies wie er moet worden bijeengebracht. Is het een multiraciale kerk of is het alleen het Huis van Israël en het Huis van Juda [dat wil zeggen: de twaalf stammen van Israël]? Dit laatste is de consistente en frequente Bijbelse presentatie, zoals die in het bovenstaande vers staat [zie ook vooral Ezechiël 37:15-28]. Het geschetste beeld is altijd van een nog steeds zeer exclusief Israël. Het Huis van Israël en het Huis van Juda zijn exclusief voor de heidense rassen rondom. Dit laat zien dat ze aan het einde van het nieuwtestamentische tijdperk nog steeds exclusief zijn. Ze moeten dus exclusief zijn gedurende het hele Nieuwe Testament, zelfs tot aan de hereniging. Merk op dat er geen patroon van profetie is dat een niet-Israëlische inhoud in de bijeenkomst presenteert, dus er moet iets mis zijn met de traditionele leringen.

Jer. 51:19 Het deel van **Jakob** is niet zoals zij [dat wil zeggen **Babylon**]; want Hij is de Vormer van alle dingen: en **Israël** is de roede van Zijn erfenis: de Heer der heerscharen is Zijn naam.

Dit sluit “Babylon” volledig uit van Gods erfenis. De timing hiervan ligt zelfs aan het einde van het nieuwtestamentische tijdperk. Opnieuw moet het nationale Israël het tijdperk doormaken. Israël moet de roede zijn over de andere rassen om met God te regeren. Israël betekent *Regeren met God*. Regeren over wie als alle rassen hetzelfde zijn?

Ezechiël 37:26-28 Bovendien zal Ik een vredesverbond met hen sluiten. **Het zal een eeuwig verbond met hen zijn... en de heidenen zullen weten dat Ik, de HEER, Israël heilig**, wanneer mijn heiligdom voor altijd in **hun** midden zal zijn .

Dit laat zien dat Gods verbond alleen met Israël geldt, en dat de andere rassen zich hiervan bewust zullen zijn als God bij Zijn volk Israël komt wonen. De timing is wederom het einde van het tijdperk, bij de terugkeer van Jezus en wanneer Gods heiligdom zich in het midden van Israël bevindt en nergens anders.

Daniël 12:1 **En in die tijd zal Michaël opstaan...die staat voor de kinderen van uw [Daniëls] volk:...**

Aan het einde van het tijdperk zijn het nog steeds alleen uw mensen die verlost worden. Israël bestaat nog steeds als volk ten tijde van het einde en gedurende het Nieuwe Testament. Michael staat niet op voor andere rassen.

Hosea 1:11 **Dan zullen de kinderen van Juda en de kinderen van Israël worden vergaderd,...**

Deze en andere citaten van de kleine profeten zijn opgenomen om de "eenheid van de Schriften" aan te tonen, die altijd de exclusieve aard van Israël weergeeft. Hosea bepaalt opnieuw wie er wordt verzameld, en ook de timing. We zullen zien dat de kinderen van Juda en de kinderen van Israël zijn tot nu toe niet verenigd. Er wordt niet gesuggereerd dat er enig ander ras zou bestaan, of dat er een multiraciale "Kerk" bestaande uit "Joden en heidenen" zou bestaan, die deel zou uitmaken van het bijeenbrengen van het overblijfsel van Israël in deze kleine profeten. Het zijn altijd de twee Huizen die bij elkaar komen en samenkomen.

Hosea 14:5 **O Israël, keer terug naar de HEER, uw God... Ik zal voor Israël zijn als de dauw:...**

Dit is op het moment van de hereniging, wanneer Israël als natie terugkeert naar de HEER, uw God. [v. 9, Wie wijs is...hij zal deze dingen begrijpen]. Van geen enkel ander ras wordt gevraagd om terug te keren naar de God van Israël.

Joël 2:27 **En jullie zullen weten dat Ik in het midden van Israël ben...**

Joël 3:2 **Ik zal ook alle volken verzamelen en hen naar het dal van Josafhet brengen, en daar met hen pleiten voor Mijn volk en voor Mijn erfdeel Israël, dat zij onder de volken hebben verstrooid en Mijn land hebben verdeeld.**

Nogmaals, er is profetisch geen verandering in de natie waarin God zich bevindt of welke natie waarin Hij zich in deze toekomstige tijd zal bevinden.

Amos 3:2 **Alleen jij kent mij van alle families op aarde:...**

Het woord dat voor bekend wordt gebruikt, kan hier niet volledig worden behandeld, maar het betekent niet dat het wordt erkend. Het wordt meer gebruikt om kennis als een feit te erkennen, of om op een intieme en gekozen manier onderscheid te maken. Hier is sprake van de volledige isolatie van Israël van de andere rassen.

Opmerking: Dit is belangrijk als we naar het Nieuwe Testament komen, waar het verwijst naar degenen die van tevoren door God bekend waren. Dit identificeert het volk als dezelfde natie in beide Testamenten; degenen die van tevoren bekend waren in het Nieuwe Testament, zijn degenen die bekend waren in het Oude Testament.

Micha 2:12 **Ik zal zeker bijeenkomen, O Jacob, jullie allemaal; Ik zal zeker het overblijfsel van Israël verzamelen:...**

Zijn er nog steeds twijfels dat er in deze tijd van hergroepering nooit andere rassen worden genoemd?

Habakuk 3:13 **Gij bent uitgegaan voor de redding van uw volk,...**

Zefanja 3:13 **Het overblijfsel van Israël zal geen onrecht doen,...**

Er zijn nog talloze andere oudtestamentische geschriften die geciteerd hadden kunnen worden.

GOD PLAATST ZIJN NAAM OP HET ENE VOLK

Talrijke verwijzingen verwijzen naar “Mijn naam” zoals geplaatst op de Kinderen van Israël.

Bijvoorbeeld:

Deut. 28:10 En alle mensen op aarde zullen zien dat u bij **de naam** van de HEER wordt genoemd; en zij zullen bang voor u zijn.

Numeri 6:27 En zij zullen **Mijn naam** op de kinderen Israëls leggen; en ik zal ze zegenen.

Deut. 26:19 En om u [**dat wil zeggen Israël**] hoog te maken boven alle naties die Hij heeft gemaakt, in lof, en **in naam**, en in eer; en opdat gij **een heilig [afzonderlijk]** volk zult zijn **voor de HEERE, uw God**, zoals Hij gesproken heeft.

De naam JAHWEH [AV – De HEER] is exclusief voor Israël als ras. In dit geval omvatten *alle mensen op aarde* dus niet de Kinderen van Israël. De naam die aan de kinderen van Israël wordt gegeven, die God gehoorzamen, is die van JAHWEH Zelf. God Zelf beslist waar Hij Zijn Naam zal plaatsen, of dat nu op een volk of op een plaats is [Deut. 26:2: *die de HEERE, UW GOD, zal verkiezen om Zijn Naam daar te plaatsen*].

Deze scheiding van Israël van alle andere rassen is altijd verschillend, maar hun zegen is afhankelijk van hun gehoorzaamheid. In het volgende hoofdstuk kunnen we nu naar het Nieuwe Testament kijken in het licht van wat we in het Oude Testament hebben gezien.

HOOFDSTUK 2

DE EXCLUSIEVE AARD VAN ISRAËL IN HET NIEUWE TESTAMENT

De nieuwtestamentische geschriften vertonen geen disharmonie of verandering van standpunt ten opzichte van wat geschreven staat in de Wet, de Psalmen en de Profeten. In het licht van wat er uit het Oude Testament is geschreven en getoond, zou dit voor het eerst met nieuwe ogen kunnen worden gezien. Het zal voor sommige mensen een schok zijn als ze beseffen dat de exclusiviteit van Israël in het hele Nieuwe Testament voortduurt, omdat dit in strijd is met de traditionele doctrine dat Israël nu "De Kerk" is, en dat deze Kerk multiraciaal is. De verlossing van het verbroken Wetsverbond kan nooit multiraciaal of universeel zijn, omdat alleen Israël de Wet als een Verbond kreeg. Daarom moet dit fundament in het laatste hoofdstuk uitvoerig worden getoond.

In de citaten uit het Nieuwe Testament zul je veel verwijzingen naar *de vaders* opmerken, verwijzend naar Abraham, Isaac en Jacob. De mensen aan wie in de Handelingen en de Brieven wordt gesproken, zijn de kinderen [afstammelingen] van deze vaders, de vaders van Israël. Het is niet alleen tegen Abraham op de manier waarop de meesten dit gebruiken om te proberen te zeggen dat Abrahams zaad een geestelijk zaad is.

De genoemde harmonie met betrekking tot de wet die aan Israël wordt gegeven, wordt ruimschoots bevestigd in het Nieuwe Testament.

Romeinen 9:4 *Wie zijn Israëlieten, op wie de adoptie betrekking heeft, en de heerlijkheid, en de verbonden, en het geven van de wet, en de dienst van God, en de beloften;*

De beloften, verbonden en adoptie zijn dus alleen op Israëlieten van toepassing!

ELK BOEK IN HET NIEUWE TESTAMENT

De onderstaande nieuwtestamentische geschriften staan in direct contrast met de manier waarop *Ga de hele wereld in* wordt geïnterpreteerd als doctrine. Dit kan ook een schok zijn en daarom zullen we enkele hiervan doornemen. We zullen uit geselecteerde evangeliefragmenten citeren om herhaling te voorkomen en vervolgens in volgorde commentaar geven op elk boek van het Nieuwe Testament. Let goed op de benadrukte woorden, omdat dit het begrip ten goede komt.

Lukas 1:16 *En velen van de kinderen van Israël zullen zich tot de Heer, **hun God**, wenden.*

Er is geen suggestie dat iemand anders dan de Kinderen van Israël zich tot God zal wenden. De 'velen' in plaats van 'allemaal' wordt een aantal keren in het Nieuwe Testament aangetroffen.

Lukas 1:32, 33 *Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste worden genoemd, en de Here God zal geven voor Hem de troon van **Zijn vader David**; en Hij zal voor eeuwig over het Huis van Jakob regeren ,...*

Er wordt altijd over Jezus gesproken als de heerser van Israël op nationaal niveau, het 'Huis van Jakob', inclusief alle stammen. Het Huis van Jakob is in het Nieuwe Testament nog steeds dezelfde entiteit als in het Oude Testament. Deze troon [die een koninkrijk aangeeft] zal worden teruggegeven aan JACOB. Gods beloften zullen worden vervuld in degenen aan wie ze zijn gedaan. Alles wat aanstootgevend is, zal UIT het Koninkrijk worden verzameld, vertelt Jezus ons.

*Lukas 1:54, 55 Hij heeft Zijn dienaar **Israël opgesloten**, ter herinnering aan Zijn barmhartigheid; zoals Hij tot onze vaders, tot Abraham en tot zijn zaad voor altijd sprak.*

Er wordt altijd gezegd dat barmhartigheid alleen voor Israël geldt. Deze belofte van barmhartigheid gold alleen voor de Vaders en voor hun zaad van Israël. Israël is het dienende ras, zoals dit vers zegt. "De Vaders" waren niet de vaders van alle rassen. De Schrift stelt God niet voor als de vader van alle volkeren. Is er sprake van enig ander zaad tot wie God sprak, behalve tot het zaad van Abraham? Sommigen willen het traditionele standpunt innemen dat het zaad nu spiritueel is en niet raciaal. Daarom zal hier verder op worden ingegaan in het hoofdstuk getiteld *Zaden, natuurlijk en spiritueel*. Maar er is in al deze Schriftplaatsen geen sprake van een 'geestelijk zaad'. Ze zijn te precies en specifiek! Als we zien dat ze de vervulling zijn van de oudtestamentische profetie, hebben we harmonie.

*Lukas 1:68 Gezegend zij de Heer God **van Israël**, want Hij heeft Zijn volk bezocht en verlost.*

Er wordt nooit gesproken over verlossing voor wie dan ook buiten Israël. Hier worden ze beschreven als *Zijn Volk*. Er wordt altijd over Jezus gesproken als *de Verlosser van Israël*. Israël in het Oude Testament is een precieze raciale term. Geen van al deze Schriftplaatsen levert bewijs voor enige verandering in dat feit in het Nieuwe Testament.

*Lukas 1:73, 74 De eed die Hij aan **onze vader** Abraham heeft gezworen, die Hij ons zou geven, dat **wij** verlost worden uit de hand van **onze vijanden**, zouden Hem zonder angst kunnen dienen,*

Zoals in de hele Schrift kunnen de voornaamwoorden niet veralgemeend worden. Wij en wij contrasteren met *vijanden* als twee gedefinieerde groepen. Hier definiëren de voornaamwoorden een raciale afkomst. Er is veel meer hierover te vinden in het Nieuwe Testament, zoals we zullen zien.

*Lukas 1:77 Om de kennis van verlossing aan **Zijn volk te geven**...*

Nogmaals, is er enig ander ras betrokken bij het geven van de kennis van verlossing? Is het voor enig ras behalve Israël mogelijk om verlossing te kennen van de zonde van het overtreden van de Wet, aangezien de Wet specifiek aan Israël alleen werd gegeven? Dit bevestigt de profetische geschriften van het Oude Testament. Dit is een heel specifieke verklaring van Gods doel. Durven wij ons te bemoeien met Gods verklaarde doel?

Lukas 2:34 ...dit Kind is klaar voor de val en wederopstanding van velen in Israël;...

Er wordt geen melding gemaakt van andere rassen dan Israël.

*Mattheüs 1:21 ...en gij zult Zijn naam Jezus noemen, want Hij zal **Zijn volk** verlossen van hun zonden.*

Dit is wederom een bevestiging van de reeds aangehaalde Bijbelteksten en is net zo specifiek over wie gered zou worden. Een van de grootste problemen waar traditionalisten mee te maken hebben, is het vinden van een voortgaand patroon van profetie in het Oude Testament dat hun standpunt zou ondersteunen dat *Zijn volk* nu alle rassen omvat. Zoals eerder aangegeven, zijn de mensen die Jezus hier van hun zonden redt al *Zijn volk* voordat ze gered worden.

*Mattheüs 2:6 ...want uit u zal een Bestuurder voortkomen, die **Mijn volk Israël zal regeren**.*

Dit definieert de mensen van wie Jezus de Heer is en het ras waarvan Hij Koning is. Dit is een duidelijke verklaring over de vervulling van profetie die vele malen is gedaan.

Matteüs 15:24 Ik ben slechts gezonden tot de verloren schapen van het Huis van Israël.

Het is voor de volgelingen van de huidige traditionele leringen onmogelijk om met dit Schriftgedeelte om te gaan, dus wordt het genegeerd. Er is ook een vertaalprobleem in dit vers; het woord ' *maar*' betekent 'zo niet' en daarom omvat het ook het Huis van Juda. Jezus bevond zich toen aan de kusten van Tyrus en Sidon, maar zoals Hij zegt, had Hij *nog andere schapen* die niet tot de schaapskooi in Palestina behoorden. Hij stuurde Zijn discipelen naar het Huis van Israël, van wie het grootste deel buiten Judea verspreid was, voornamelijk rond Noord-Griekenland en delen van het oude Griekse rijk. Merk op dat Jezus zelfs de scheiding tussen Galilea en het Jodendom bevestigt [Johannes 7:1 en Johannes 11:54].

Waarom zouden we niet hetzelfde doen in plaats van beide partijen 'de Joden' te noemen? Dit is een fout van de traditie. Het Huis van Israël was toch niet zo "verloren" dat de discipelen hen niet konden vinden?

Matteüs 15:31 ...en zij verheerlijkten de God van Israël.

Dit is een duidelijke verklaring van wie Hij de God is.

Matteüs 19:28 ...in de wedergeboorte... zult ook u op twaalf tronen zitten en de twaalf stammen van Israël.

Durven we te zeggen dat "De Kerk" de plaats heeft ingenomen van de Twaalf Stammen van Israël ten tijde van de Wedergeboorte, die nog moet komen? De "Kerk" is niet wat ons is doen geloven, zoals we zullen zien.

Markus 12:29 Het eerste van alle geboden is: Hier, o Israël; De Heer, onze God, is één Heer;

Wordt iemand anders dan Israël verzocht te 'horen'? Alleen Israël kan "horen"? Weet u nog hoe Jezus in Johannes 8:43 tegen de Edomitische leiders van het Jodendom zei: ' Kunt u mijn woorden niet horen? Er is nog steeds de synagoge van Satan, die zichzelf "Joden" of Judeeërs noemen [Openb. 2:9 en Openb. 3:9] die niet kunnen "horen". Dit konden niet het Huis van Juda zijn, zoals zij beweerden. Zou dit deel van het Jodendom mogelijk deel kunnen uitmaken van de Kerk van God of van het *Israël van God*? Het is gebruikelijk om te horen dat *het Israël van God de multiraciale kerk is*, en deze verklaring vervolgens als basis voor een argument. Het is gemakkelijk om iets te zeggen zonder het te onderbouwen en vooral zonder de volledige Bijbelse basis van argumentatie.

Johannes 1:11, 12 Hij kwam tot de Zijnen, en de Zijnen ontvingen Hem niet. Maar allen die Hem aanvaardden, hen gaven Hij de macht om zonen van God te worden,...

Jezus kwam naar Zijn eigen gebied, waar zich de tempel bevond, maar al Zijn eigen mensen daar accepteerden Hem niet als iemand die enig gezag had over wat van Hem was. Degenen van Hem die Hem geloofden, ontvingen, accepteerden en erkenden, kregen de autoriteit om opnieuw geplaatst te worden [dat wil zeggen, opnieuw aangesteld; AV: *aangenomen*] als de zonen van God.

Johannes 1:31 ...maar dat Hij aan Israël geopenbaard zou worden...

Kunnen we een verwijzing vinden naar de manifestatie van Jezus voor anderen dan de Israëlieten? Dat zijn *allemaal mannen* van Israël.

Handelingen 1:6

Heer, wilt U op dit moment het Koninkrijk voor Israël opnieuw herstellen?

Het herstel van het Koninkrijk voor Israël is een onderwerp dat de traditionele leringen weigeren te benadrukken, ondanks de instructie van Jezus dat dit ons voornaamste gebed moet zijn en de tijd om naar uit te kijken wanneer Zijn Wil op AARDE zal geschieden, zoals dat ook in de Hemel het geval is. . Deze instructie is een verklaring van de Wil van God. In plaats van het Koninkrijk te prediken, en het overblijfsel uit Israël dat *het zal vinden*, predikt de traditionele leer dat de “Kerk” van de aarde zal worden weggevoerd! Maar de heiligen [afgescheidenen] zullen op aarde regeren wanneer het Koninkrijk voor Israël is hersteld.

Handelingen 2:17

...uw zonen en uw dochters zullen profeteren...

Het specifieke ‘jouw’ verwijst naar de kinderen van degenen met wie wordt gesproken, en opnieuw wordt er, zoals gewoonlijk, geen melding gemaakt van iemand die *de Vader niet als voorvader had en die kon profeteren!* Het volk dat wordt aangesproken, wordt in vers 22 beschreven als *mannen van Israël*. En de profetie van Joël, die de basis is van dit vers, gold alleen voor Israël!

Handelingen 2:22

Mannen van Israël, hoor deze woorden,...

Handelingen 3:12,
13, de God van **onze vaders**...

Mannen van Israël, waarom verwondert u zich hierover? ...de God van Abraham, en van Isaak, en van Jakob,

Kunnen we doen alsof deze mannen *van Israël* van een ander ras waren?

Handelingen 2:36

Laat daarom het hele Huis van Israël weten...

Dit is specifiek beperkt tot de Israëlieten.

Handelingen 2:39

*Want de belofte is voor u, en voor uw kinderen, en voor allen die verre zijn, zovelen als de Heer, **onze** God, ertoe zal roepen.*

Houd er rekening mee dat dit vers van na Pinksteren is en opnieuw isoleert aan wie de belofte is gedaan. Velen van Israël zijn geroepen, maar weinigen van Israël zijn uitverkoren. Degenen van Israël die *ver weg* waren en niet in Judea woonden, werden niet uitgesloten. Het is nog steeds *onze God, de God van jullie mannen van [v. 22]* die werden aangesproken.

Handelingen 3:25

*Gij zijt de kinderen van de profeten en van het verbond dat God met **onze vaders** heeft gesloten,...*

Omdat alle profeten Israëlieten waren qua ras, moeten hun kinderen van hetzelfde ras zijn. [Opmerking: Nationaliteit mag niet worden verward met ras. Dit is een fout die vaak wordt gemaakt door traditionele leraren die proberen niet-Israëlitische afkomst te bewijzen op basis van nationaliteit of woonplaats.

Handelingen 5:31

*Hem heeft God met Zijn rechterhand verhoogd tot een Prins en een Verlosser, om **Israël** bekering en vergeving van zonden te schenken.*

Nogmaals, we hebben een definitie van ras die post-Passie en post-Pinksteren is. Het is een definitie die doorloopt in het Nieuwe Testament.

Handelingen 7:37

...Een profeet zal de Heer, uw God, voor u verwekken uit uw broeders, zoals ik, naar Hem zult u luisteren.

De vraag die hier gesteld moet worden is: “Hadden Mozes en Paulus allebei ongelijk?” Dit is wat de traditionele leraren zeggen als ze zeggen dat Jezus niet “tot U” is verheven, maar *tot alle rassen*. Hun leer is een flagrante ontkenning van de Schrift en van wat Mozes en Paulus hebben gezegd. De *broeders van uw kant* leggen zeer vastberaden vast aan wie Jezus kwam, als zijnde alleen voor Israël.

Handelingen 10:36 *Het woord dat God naar de kinderen van Israël zond, waarin vrede werd gepredikt door Jezus Christus...*

Dit bevestigt de oudtestamentische leer dat God Zijn Woord alleen aan Israël, als ras, gaf. De vrede werd afgekondigd aan degenen die dichtbij waren [Judeeërs] en aan degenen die ver weg waren [de verstrooiing – in Handelingen *Grieken* genoemd]. Dit verschilt nog steeds niet van Psalm 147:19, 20: *Hij toonde Zijn woord aan Jakob, of aan geheel Israël.*

Handelingen 13:22, 23 ...Ik heb David, de zoon van Isai, gevonden, een man naar mijn hart...uit het zaad van deze man heeft God, overeenkomstig Zijn belofte, voor Israël een Redder doen ontstaan, Jezus.

Merk op tegen wie Paulus sprak en dat hij in Antiochië sprak. Deze apostel voor de heidenen sprak nog steeds tot de Israëlieten, tot degenen onder het *geslacht van Abraham* die God vreesden [v. 26]. Lange tijd is het een traditioneel geloof geweest dat het woord “heidenen” specifiek verwijst naar niet-Israëlieten, maar het kan niet worden vermeden dat de stam van Abraham specifiek wordt genoemd in vers 26 van deze passage! Het woord voor ‘stam’ is *genos* [ras en nakomelingen]. De kinderen worden getoond in relatie tot ‘The Fathers’. Het *beleid van ons, hun kinderen*, is te expliciet om zich aan te passen aan de traditie. Er is nog steeds geen verandering in het Nieuwe Testament wat betreft de exclusiviteit van Israël.

Handelingen 26:5 *En nu sta ik en word ik geoordeeld vanwege de hoop op de belofte die God aan onze vaders heeft gedaan.*

Dit is een typisch voorbeeld van een Schriftgedeelte dat algemeen wordt veralgemeend door te zeggen dat de belofte aan *onze vaders* nu aan iedereen van elk ras wordt gedaan. De belofte waar hier over gesproken wordt, is alleen aan Israël gedaan.

Handelingen 26:7 *Op deze belofte hopen onze Twaalf Stammen, die God dag en nacht onmiddellijk dienen, dat ook te doen komen...*

Sommigen vinden het misschien niet prettig als op dit Schriftgedeelte gewezen wordt, evenals anderen in het Nieuwe Testament die het feit presenteren dat de Twaalf Stammen na Pinksteren nog steeds in het Nieuwe Testament voorkomen. De tijd van dit citaat is ongeveer 59 n.Chr.. Al deze geciteerde Schriftplaatsen vanaf Handelingen en later dateren van na Pinksteren, nadat Jezus de Wet van Offers had vervuld. In traditionele leringen wordt verondersteld dat de mensen die worden aangesproken een multiraciale kerk zijn, zoals gepresenteerd in de populaire leringen. Opnieuw wordt deze belofte van de opstanding nog steeds aan Israël gedaan. Bedenk dat Jezus al was opgestaan, dus deze specifieke belofte van opstanding kon niet op Jezus. Hier wordt getoond dat deze belofte van de opstanding aan de twaalf stammen is gedaan. Kunnen we ergens in de Bijbel in specifieke directe uitspraken vinden waar deze belofte aan niet-Israëlieten wordt gedaan?

Handelingen 28:20 *Om deze reden heb ik u daarom opgeroepen, u te zien en met u te spreken: omdat ik voor de hoop van Israël met deze keten gebonden ben.*

Dit vers spreekt, samen met het vorige, over ‘hoop’. Er wordt gezegd dat de onderwerpen van deze hoop Israël of *de Twaalf Stammen* zijn. Hoop wordt soms in verband gebracht met verkiezing [bijvoorbeeld I Thess. 1:4] en dit wordt in andere passages met Israël in verband gebracht, vooral in het Boek

van Hebreëen waar Wet en Hoop tegenover elkaar staan [bijvoorbeeld Hebreëen 7:19, *Want de Wet maakte niets volmaakt, maar het binnenbrengen van een betere hoop wel*].

Romeinen 1:7 Aan allen die in Rome zijn, geliefden door God, **geroepen om heiligen te zijn**,...

Romeinen 1:13 ...**broeders...en...evenals onder andere heidenen**.

De mensen die Paulus in Rome toespreekt, worden gedefinieerd als degenen die *geliefd zijn door God en geroepen zijn om heiligen te zijn*. De benadrukte woorden zullen later worden uitgelegd, *evenals de heidenen*. Deze duiden de raciale identiteit aan van degenen die Paulus toesprak. Geroepen is *kletos* of benoemd. Deze woorden kunnen niet worden gevonden ter identificatie van niet-Israëlitische rassen.

Romeinen 3:19 Nu weten we dat wat de Wet ook zegt, het zegt tegen hen die onder de **Wet staan**...

De Wet zegt niets tegen iemand anders dan tegen Israël. Tegen anderen wordt niet gezegd wie waar dit niet onder de wet valt. Deze hele brief is destijds aan de Israëlieten in Rome geschreven.

Romeinen 4:24 Maar ook voor ons, aan wie het zal worden **toegerekend**,...

In de context verwijst het voor ons niet naar niet-Israëlieten, maar naar Israëlieten die, net als Abraham, geloven dat de Wet van Geloof in het Verzoenende Offer de Wet van Offers vervat in verordeningen heeft vervangen.

Romeinen 7:1 **Weet u niet, broeders, hoe de wet heerschappij heeft over een mens zolang hij leeft?**

De symboliek hier is die van het huwelijk onder de Israëlitische wet. Wanneer we dit beschouwen in het licht van het feit dat de Wet alleen aan Israël is gegeven, kunnen we zien dat de Israëlieten degenen zijn die worden aangesproken. Paulus bevestigt dit door hen "mijn broeders" [*adelphos*] of "bloedverwanten van de baarmoeder" te noemen.

Romeinen 9:7 Ook niet, omdat zij het zaad van Abraham zijn, zijn het allemaal kinderen; maar **in Isaak zal uw zaad genoemd worden**.

Het zaad, [*zera* in het Hebreeuws of *sperma* in het Grieks], verwijst naar het spermaproduct, dat wil zeggen, het verwijst genetisch naar een lijn van mensen. In het Nieuwe Testament wordt het *sperma* op dezelfde manier gebruikt. De veelgebruikte uitdrukking *The Fathers* impliceert en benadrukt de genetische lijn.

Romeinen 11:17 En als sommige takken afgebroken worden en u, een wilde olijfboom zijnde, **daartussen geënt bent**...

Kunnen er andere dan olijfstammen op een olijfboom worden geënt? Dit maakte deel uit van het Huis van Israël dat "als vreemdelingen was geworden" en zich onder het Nieuwe Testament weer bij het Huis van Juda voegde. Het Huis van Israël was als "wilde" Olijfbomen geworden. Dit is volledig in overeenstemming met de Wet, de Psalmen en de Profeten. De populaire leer kan niet profetisch op een juiste basis of feitelijk gevonden worden.

Romeinen 15:8 Nu zeg ik dat Jezus Christus een dienaar van de besnijdenis was voor de waarheid van God, om de beloften **aan de vaders te bevestigen**.

Hier hebben we een verklaring die belangrijk is, omdat deze ons vertelt naar welke mensen Jezus kwam en waarom Hij kwam. Deze beloften werden aan niemand anders gedaan dan aan Israël en dit zaad van Israël. De exclusieve Israël-inhoud van dit hoofdstuk [Romeinen 15] is uitgebreid, zoals hieronder wordt weergegeven. Vers 9 is een citaat uit Psalm 18:49, waaruit blijkt dat David God in Israël prijst.

- v. 9 *En dat de heidenen God mochten verheerlijken vanwege Zijn barmhartigheid; zoals geschreven staat: Om deze reden zal ik u onder de heidenen belijden en voor uw naam zingen.*
- v. 10 *Verheug u, gij heidenen, met Zijn volk komt uit Deut. 32:43 waar het volk [door de vertalers heidenen genoemd] Israël is. Met Zijn volk zijn alle Israëlieten samen – de verspreide Israëlieten samen met de Israëlieten in Judea.*
- v. 11 *Loof de Heer, alle heidenen, en loof Hem, jullie allemaal. Psalm 117 waaruit dit citaat komt, verwijst opnieuw naar Israël.*
- v. 12 *Jesaja zegt: Er zal een wortel van Isaï zijn, en Hij die zal opstaan om over de heidenen te regeren; op Hem zullen de heidenen vertrouwen. Jesaja sprak met Israël. De enige naties [vertaald als heidenen] die op God konden vertrouwen, waren de Israëlieten.*
- v. 16 *Dat ik de dienaar van Jezus Christus voor de heidenen zou moeten zijn... Paulus bevestigt de verklaring in Romeinen 11:13 dat hij een dienaar voor Israël is.*

Het woord 'heidenen' in deze sectie is een Latijns woord waaraan een verzonnen betekenis is gegeven, laat u er dus niet door misleiden. Later zal worden aangetoond dat het woord 'heidenen' vaak verwijst naar het Huis van Israël, in tegenstelling tot het Huis van Juda. Nogmaals, er bestaat geen profetie voor de traditionele opvatting die voortkwam uit de Latijnse Vulgaat en sindsdien is blijven bestaan. Rome maakte het woord 'heiden' om de opvatting te ondersteunen dat de Roomse kerk het *Israël van God was*. Laat dit tot je doordringen! Vroege vertalers gebruikten de betekenis van het woord uit de Roomse kerk omdat ze blind waren voor hun identiteit als deel van Israël, en ze dachten dat ze Gods zegen misschien misliepen. In een later hoofdstuk, getiteld *Dat ongelukkige woord 'heiden'*, wordt dit woord in detail

Als we verdergaan naar het boek Korinthiërs, zien we dat deze zogenaamde heidenen alleen Israëlieten konden zijn. De *broeders, onze vaders* en *Mozes* bevestigen dit.

ik Cor. 10:1-4 Bovendien, broeders, ik zou niet willen dat u onwetend zou zijn, hoe *onze vaders* onder de wolk, en allen gingen door de zee, en werden allen *in Mozes gedoopt... want zij dronken van die geestelijke rots... en die rots was Christus*.

Onze Vaders geeft definitie op een zeer positieve manier. Het zijn de kinderen van *The Fathers* die worden aangesproken. Let op: er staat niet: en die Rots was Jezus Christus. ["Jezus" is in sommige vertalingen ingevoegd om de betekenis te veranderen en het vers in overeenstemming te brengen met de traditie]. Wat er gezegd wordt, is dat die rots gezalfd was.

Gal. 3:13 Christus heeft *ons* verlost van de vloek van de wet...

Alleen Israël kreeg de Wet, dus alleen Israël had verlossing nodig van de vloek van de overtreden wet. De voornaamwoorden zijn zo belangrijk! Het is heel belangrijk om te begrijpen dat alleen Israël de Wet had gekregen. Het is bedrog om het tegendeel te geloven, tegen alle duidelijke uitspraken van de Bijbel in. 'Ons' is in deze context nog steeds hetzelfde exclusieve volk van Israël.

Gal. 4:4, 5 *Maar toen de volheid van de tijd was gekomen, zond God Zijn Zoon uit, gemaakt uit een vrouw, gemaakt onder de wet, om hen te verlossen die onder de wet stonden, zodat wij de adoptie van zonen mochten ontvangen.*

Paulus citeert hier Jesaja 54:1, dat verwijst naar de Verlosser van Israël. Nogmaals, de verlossing heeft alleen betrekking op hen die onder de Wet stonden, en dit zijn de mensen voor wie het geschreven is. Twee partijen stonden onder de wet. Dit is belangrijk om te begrijpen. Deze twee partijen staan bekend als:

[A] Joden en heidenen [Het Huis van Juda en het Huis van Israël], of

[B] De Besnijdenis en de Onbesnedenheid [Het Huis van Juda en het Huis van Israël].

Beide partijen waren Israëlieten en konden niet anders zijn, aangezien alleen Israël onder de Wet stond. Wat traditioneel over joden en heidenen wordt onderwezen, is eenvoudigweg niet juist en kan daarom ook niet juist zijn.

Ef. 2:12 *Dat u destijds zonder Christus was, vreemdelingen van het **Gemenebest van Israël**, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, zonder hoop, en zonder God in de wereld.*

Degenen aan wie Paulus schreef, waren vervreemd geraakt van Israël. Onderzoek van de gemarkeerde woorden geeft identificatie. De woorden, *buitenaardse wezens* en *vreemdelingen*, zijn niet wat ze aan de oppervlakte lijken. Deze specifieke *vreemdelingen* waren het Huis van Israël. De exclusiviteit van Israël in het boek Efeziërs zal afzonderlijk worden bekeken. De *gij* verwijst naar de *heiligen* zoals gevonden wordt in het eerste vers van dit boek Efeziërs. Een later hoofdstuk getiteld *Pilgrims, Strangers and Israel* bespreekt deze specifieke 'vreemden'. In dit vers hebben we de *verbonden van de belofte*. Als we teruggaan om vast te stellen aan wie deze beloften zijn gedaan, komen we terug bij de Israëlieten per ras.

Fil. 3:1 *Tenslotte, mijn broeders,...*

Zoals we in Jakobus zullen zien, verwijst 'Broeders' naar een broer of een naaste bloedverwant.

Fil. 3:5 *...van de stam van Israël,...*

'Stock' is een andere genetische term.

Fil. 3:9 *...die mijn eigen gerechtigheid niet heeft, die uit de wet is,...*

Hier is, zoals gebruikelijk, de associatie met de Wet die alleen aan Israël werd gegeven.

Fil. 4:21 *Groet iedere heilige in Christus Jezus...*

"Heiligen" zijn altijd Israëlieten. Bijvoorbeeld Psalm 148:14, *De lof van al Zijn heiligen: zelfs de kinderen van Israël.*

I. Thess. 1:4 *Wetend, broeders, uw verkiezing van God...*

Jesaja 45:4 definieert Israël als Gods uitverkorene – *Israël Mijn Uitverkorene*. Deze uitverkorenen zijn door God gekozen en zijn dus van goddelijke oorsprong. Zij zijn van het zaad 'van bovenaf'. Vergeet niet dit woord 'uitverkorenen' in gedachten te houden. Het 'uw' in 'uw verkiezing' houdt verband met 'broeders' [van de baarmoeder].

ik Thess. 5:9, 10 Want God heeft ons niet bestemd om te toornen, maar om verlossing te verkrijgen door onze Heer Jezus Christus, die voor ons stierf,...

In de Bijbel zijn er mensen die bestemd zijn voor toorn en vaten die geschikt zijn voor vernietiging. Dat is hun afspraak. 1 Tessalonicenzen 1:4 laat zien dat dit boek is geschreven aan de uitverkorenen [Weten, broeders, uw verkiezing van God].

II Thess. 2:13 Maar wij zijn verplicht God altijd voor u te danken, geliefde broeders van de Heer, omdat God jou vanaf het begin tot verlossing heeft uitgekozen.

Het zijn de "broeders" die "uitverkoren" zijn en niemand anders. Binnenkort gaan we kijken naar de definitie van 'broeders'.

Ik Tim. 3:15 ...hoe u zich behoort te gedragen in het huis [dat wil zeggen: het huishouden] van God, dat is de kerk van de levende God, de pilaar en het fundament van de waarheid.

Onderzoek hier zal bepalen wie precies "De Kerk" is. Het Huishouden van God verwijst naar Israël, evenals "de kerk", die uit Israël geroepen is. Dit is het overblijfsel dat nog steeds alleen uit Israël komt, volgens de Wet, de Psalmen en de Profeten.

II Tim. 1:3 Ik dank God, die ik dien vanuit mijn voorvaderen...

Paulus zal opnieuw de raciale afkomst [Mijn voorouders] niet buiten beschouwing laten. Hij zegt dat hij alle dingen heeft verdragen ter wille van DE UITVERKORENEN en voor de verschijning van het Koninkrijk. Nogmaals, dit koninkrijk is het koninkrijk waarvan Jezus de Koning zal zijn. Het Evangelie van het Koninkrijk, of het herstel van het Koninkrijk voor Israël, wordt niet meer verkondigd. Dit komt omdat de doctrine van een multiraciale kerk de plaats van Israël heeft ingenomen. Mijn Voorvaderen en De Vaders betekenen niet dat alle rassen uit de lendenen van Isaak voortkomen.

Hebr. 2:16 Want waarlijk, Hij heeft niet de aard van engelen op zich genomen; maar Hij nam het zaad van Abraham op Zich.

Waarom zou het nodig zijn om het zaad van Abraham te specificeren in plaats van het zaad van Adam of de mensheid in het algemeen? In dit hoofdstuk vinden we veel verwijzingen naar "broeders" [van de baarmoeder], samen met oudtestamentische verwijzingen naar Psalmen 8:18 en 22. Dit zijn Psalmen van Israël, waaronder we vinden: *al uw zaad van Jakob verheerlijkt Hem; en vrees Hem allen, gij, het zaad van Israël [Psalm 22:23]. De Ye is absoluut specifiek en beperkt tot Israël als zaad.*

Hebr. 3:6 Maar Christus als zoon over Zijn eigen huis;...

Er moeten dus andere huizen [oikos] zijn waar Jezus nog niet voorbij is! Dit hoofdstuk gaat vervolgens verder met het praten over Israël en de vaders van Israël.

Hebr. 6:13 Want toen God een belofte aan Abraham deed...

Er is geen geregistreerde belofte aan iemand anders dan Abraham en bepaalde van zijn nakomelingen.

Hebr. 9:28 Dus Christus werd ooit aangeboden om de zonden van velen te dragen,...

Er wordt ons niet verteld dat Jezus de zonden van elk ras zou dragen. 'Veel' is niet 'allemaal' van elk ras. "Zonde" is overtreding van de Wet die alleen aan Israël werd gegeven. Jesaja 53:11 en 12 zijn het eens over dit woord "velen", dat beperkt is tot "Mijn volk".

Vergelijken:

Mat. 20:28 ...en om Zijn leven als losprijs voor velen te geven.

Mat. 26:28 ...die voor velen vergoten wordt ter vergeving van zonden.

Rom. 5:15 ...veel meer is de genade van God... voor velen overvloedig geweest.

ik Cor. 10:17 Want wij (die Israëlieten die worden aangesproken) zijn met velen, één brood en één lichaam.

Met wie is het Nieuwe Testament gemaakt?

Hebr. 8:8, 9 Zie, er komen dagen, zegt de Heer, dat Ik een nieuw verbond zal sluiten met het **huis van Israël** en met het **huis van Juda**; niet volgens het verbond dat Ik met **hun vaders** heb gesloten op de dag dat Ik hen bij de hand nam, om hen uit het land Egypte te leiden;...

Van alle verzen in dit boek Hebreeën identificeert dit vers duidelijk met wie het Nieuwe Testament is gemaakt. Als er één ding duidelijk is, dan is het wel de voortdurende presentatie in dit boek dat het Nieuwe Testament is gemaakt met degenen die het Oude Testament hadden, en dat er nooit een verklaring van het tegendeel is gegeven. De twee Testamenten staan in contrast met hun relatie tot elkaar, tot één volk, door middel van dit boek Hebreeën. De oudtestamentische profetie zegt precies hetzelfde [Jer. 31:31], waar Jeremia profeteert voor wie het Nieuwe Testament gemaakt zou worden. "The Fathers" geeft opnieuw een raciale definitie. Het boek Hebreeën begint opnieuw met verwijzing naar DE VADEREN. De onmiddellijke verbinding is gelegd, die in deze laatste dagen tot de VS is gesproken door Zijn Zoon ["Wij" zijnde de kinderen van "de vaders"; degenen die Jezus kwam verlossen; 'De Hebreeën' worden aangesproken]. Dit zijn de kinderen van "The Fathers". Toen God zei dat Ik Mijn wetten in hun gedachten zal leggen en ze in hun harten zal schrijven, was en is de verwijzing in het Oude Testament nog steeds alleen naar Israël. De historische verwijzingen in dit boek Hebreeën zouden geen betekenis hebben gehad voor degenen zonder kennis van de geschiedenis van Israël of van de wet die aan Israël werd gegeven. [Op dit punt is het beter om alles te vergeten wat je eerder hebt geleerd of gedacht over 'Israël'].

Jakobus 1:1, 2 Jakobus, een dienaar van God en van de Heer Jezus Christus, **aan de twaalf stammen**, die verspreid zijn, gegroet. Mijn broeders,...

Om twee uitstekende redenen is dit mogelijk de beste verklaring om te laten zien wie de "broeders" zijn. Volgens de verklaring zijn zij de twaalf stammen van Israël, en in het Grieks zijn zij *adelphoi*. *Adelphos* wordt 346 keer vertaald als "broer" of "broers". Woordenboeken en lexicons geven de voornaamste betekenis als bloedverwant [raciaal verwant].

Sterke 80: Vanuit de baarmoeder – dichtbij of op afstand.

Wijstokken: *Adelphos* duidt een broer of naaste bloedverwant aan: in het meervoud een gemeenschap gebaseerd op identiteit van oorsprong of leven.

Thayers: Uit dezelfde baarmoeder.

De woorden *broederschap* of *broeders* worden meestal gebruikt om degenen aan te duiden die een bloedverwantschap hebben, in plaats van een algemeen geloof. Uit de vertalingen lijkt soms de algemene opvatting de betekenis te zijn, maar de juiste betekenis van 'broer' mag nooit over het hoofd worden gezien. De woorden worden gebruikt in zowel nabije als verre relaties. Omdat de woorden, *broeders* of *broeders*, veelgebruikte woorden zijn in de boeken van het Nieuwe Testament, is het belangrijk om het algemene gebruik te kennen. In Jakobus wordt vermeld dat het die van de Twaalf Stammen [Israël] zijn. De afstandelijke relatie wordt in Jakobus 2:21 gegeven als *onze vader Abraham*. Jakobus suggereert een geestelijke oorsprong in Jakobus 1:18: *Uit Zijn wil heeft Hij ons voortgebracht met het woord der waarheid*. Dit bevestigt alleen maar dat het woord der waarheid aan Israël wordt gegeven. Het verkeerde gebruik van de woorden in een geloofsverband of een spirituele toepassing elimineert dit niet

In sommige van de post-KJV-vertalingen worden *de Twaalf Stammen* of *de broeders* weggelaten, waardoor de voor hen lastige waarheid van de Bijbel wordt verborgen. Dit boek is gericht aan *de twaalf stammen*. Een blik op een interlineaire letterlijke Grieks-Engelse vertaling zal onmiddellijk de misleidende vertaling in sommige versies aantonen. Helaas proberen sommige moderne, religieuze vertalers en leraren hun specifieke doctrine in te voegen of te vervangen, vooral als het gaat om de raciale kwesties in de Bijbel. De Levende Bijbel is in dit opzicht waarschijnlijk een van de slechtste. Parafrases kunnen niet worden gebruikt om de Bijbel te bestuderen.

Jakobus 2:21 *Was onze vader Abraham niet gerechtvaardigd door werken,...*

'Vader' is hier *pater*, wat een eerder lid van dezelfde familie betekent. Als we naar deze twee citaten van Jakobus kijken, moeten we toegeven of ontkennen dat deze brief in deze huidige tijd [AD] geschreven is. Iedereen die wil zeggen dat deze brief aan anderen dan de Twaalf Stammen is geschreven, maar ook aan degenen wier vader Abraham was, moet uitleggen wanneer de overgang plaatsvond, zodat alle anderen er ook bij betrokken zouden zijn. Deze uitleg is ook vereist voor andere boeken van het

1 Petrus 1:10 *Naar welke verlossing hebben de profeten ijverig gezocht en gezocht, die profeteerden over de genade die tot u zou komen.*

De "jij" verwijst hier naar de vreemdelingen, enz. van de verzen 1 en 2. De profeten profeteerden allemaal over de genade die naar Israël zou komen. Er bestaat geen profetie over deze genade voor anderen. Petrus schreef naar de Israëlieten!

1 Petrus 1:11 *Onderzoekend wat, of op welke tijd de Geest van Christus, die in hen was, betekende...*

Deze zalvende Geest was *in hen* [let hier goed op, want we zullen dit later nog eens tegenkomen] en het Woord gaat verder met te zeggen:

1 Petrus 1:15 *Maar zoals Hij die u heeft geroepen heilig is, wees ook heilig in alle vormen van gesprek.*

Dit is een ander citaat uit het Oude Testament, waaruit blijkt dat er geen nieuwtestamentische verandering is in de afzonderlijke aard van Israël. Deze scheiding moet worden gehandhaafd. De KJV vertaalde Lev. 11:45 Want: *Ik ben de HEER, die u uit het land Egypte voert om uw God te zijn. Gij zult daarom heilig zijn, want ik ben heilig. Het is God die Israël tot een heilig volk heeft gemaakt. God is nu heilig. Israël is nu ook heilig [afgescheiden] voor God. Dit is wat het vers zegt. 'heilig' betekent niet rechtvaardig, zoals sommigen ons willen doen geloven.*

1 Petrus 2:9 *Maar jullie zijn een uitverkoren generatie, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een bijzonder volk;...*

We hebben gekeken naar dit citaat uit Exodus 19:5, dat Petrus hier citeert. Israël is nog steeds een heilige natie en geen 'kerk' in de algemeen aanvaarde betekenis van het woord 'kerk'. Petrus gaat verder met aan te tonen dat deze natie een koning had die zij moesten eren. Deze natie moet bestaan hebben op het moment dat dit geschreven werd. In een later hoofdstuk zullen we laten zien dat deze koning niet de keizer van het Romeinse Rijk was, zoals sommige moderne vertalingen in hun voetnoten zeggen.

1 Petrus 1:4 *Waardoor ons buitengewoon grote en kostbare beloften worden gegeven:...*

Deze beloften staan in Romeinen 9:3, 4 en worden gegeven aan *bloedverwanten* van het vlees die dat wel **zijn Israëlieten** en dat de beloften op hen betrekking hadden. Petrus schreef ook aan de Israëlieten!

1 Petrus 2:17 *...eer de koning.*

Volgens de profetie zou het Huis van Israël altijd een monarch op de troon van David hebben, terwijl het Huis van Juda in de laatste dagen geen monarch zou hebben. Wanneer de twee Huizen zich weer verzamelen in het Heilige [afzonderlijke] Land, zullen ze weer één hoofd hebben [Hosea 1:11 en let alstublieft op de timing hiervan]. Het is nog niet gebeurd!

1 Petrus 2:24, 25 *Die Zelf onze zonden in Zijn eigen lichaam droeg... want gij zijt als afgedwaalde schapen; maar zijn nu teruggekeerd naar de Herder en Bisschop van uw zielen.*

Dit valt onder het Nieuwe Testament, waar sommigen van het Huis van Israël onder vielen. Jezus droeg de zonden van Israël en Jezus beschrijft Zichzelf als de Herder van de schapen, maar nooit als de herder van het onkruid of de geiten of van enig ander ras. Nogmaals, de voornaamwoorden verwijzen naar degenen die worden aangesproken, opnieuw zijn het *broeders*, enz.

2 Petrus 3:2-4 *Opdat u de woorden indachtig zult zijn die eerder door de heiligen zijn gesproken [dat wil zeggen: afgescheiden] profeten, en het gebod van ons, de apostelen van de Heer en Heiland.*

Deze profeten waren profeten van Israël. De Heer en Verlosser is de Heer en Verlosser van Israël en nooit van anderen.

De woorden van de apostelen hebben geen voorrang op de woorden van de profeten. De apostelen bevestigen de profeten. In dit vers zijn de apostelen en profeten met elkaar verbonden. Petrus had al geschreven over de valse profeten, die *onder jullie* zouden zijn, en hij beschrijft hun karakter. In de brieven van Johannes is er veel scheiding door voornaamwoorden.

1 Johannes 2:12 *Ik schrijf jullie, lieve kinderen, omdat jullie zonden vergeven zijn omwille van Zijn Naam.*

1 Johannes 2:19 *Ze zijn bij ons weggegaan, omdat ze niet bij ons hoorden; want als ze bij ons waren geweest, zouden ze ongetwijfeld bij ons zijn gebleven:...*

1 Johannes 2:20 *Maar u hebt een zalving van de Heilige,...*

1 Johannes 2:27 *Maar de zalving die u van Hem hebt ontvangen, blijft in u...*

1 Johannes 3:9 *wie uit God geboren is [dat wil zeggen, van boven door geest en door water], begaat geen zonde.*

1 Johannes 5:18 *Wij weten dat wie uit God geboren is , niet zondigt...*

Jouw zonden verwijzen naar de zonden van degenen aan wie Johannes schrijft. Jezus kwam om ZIJN VOLK van hun zonden te redden. Johannes verwijst ook naar bepaalde mensen, die vals zijn en door de scheiding van voornaamwoorden zijn dit "zij" in tegenstelling tot "gij" en "wij". Ze behoorden niet tot ons vertelt ons dat ze op de een of andere manier anders waren, zelfs als ze beweerden in Jezus te geloven! Het wordt vanzelfsprekend dat de zalving die in jou verblijft alleen maar kan blijven bestaan omdat de gezalfde mensen met dit potentieel zijn verwekt. Hoe zou het anders kunnen blijven bestaan? Dit getuigt van het gezalfde ras in het Oude Testament. Alleen zij hebben het vermogen om te 'horen' en te 'geloven'.

Het eerste hoofdstuk van de brief van Johannes spreekt over het horen, zien, aanschouwen en omgaan met wat er vanaf het begin was. Dit waren Israëlieten aan wie Jezus geopenbaard was. Johannes de Doper zei dat Hij aan Israël gemanifesteerd zou kunnen worden [Johannes 1:31]. In 1 Johannes 2:7 laat hij zien dat hij zich richt tot degenen die vanaf het begin het oude gebod hadden. Dit kunnen alleen Israëlieten zijn. 1 Johannes 2:24 geeft aan dat wat vanaf het begin over het oude gebod werd gehoord, in de toehoorders moet blijven om door te gaan in de Zoon en in de Vader. Ook dit kunnen alleen Israëlieten zijn.

Judas 3 *...de gemeenschappelijke redding [dat wil zeggen, gemeenschappelijk voor Israël en Juda] het geloof dat ooit [dat wil zeggen, zonder verandering] werd overgeleverd aan de heiligen – [dat wil zeggen, het afgescheiden volk].*

Judas 19 *Dit zijn zij die zichzelf afzonderen, sensueel, zonder de Geest.*

Onder Gods heiligen bevinden zich anderen die zich door hun ongeloof van God afscheiden. Ze zijn niet in zo'n staat geboren – ze worden zo door hun eigen keuze en hun eigen daden. Er wordt beschreven dat ze de geest niet hebben, dat wil zeggen dat ze net zo goed buiten Israël geboren kunnen zijn. Ze vallen in dezelfde categorie als buitenlanders die zichzelf proberen af te scheiden van andere naties door in Israël te leven – ze zijn niet van bovenaf verwekt en hebben daarom ook niet de geest.

ISRAËL IN DE OPENBARING

JAHWEH is niet de God van alle volkeren. Hij is beperkt tot één natie: de zonen van Jakob. Er is geen bijbels verslag te vinden dat Jehovah de God is van enig ander volk dan Israël. In het boek Openbaring komen DE TWAALF STAMMEN nog steeds voor! Ze zijn op geen enkele manier een niet-Israëlitische, niet-twaalfstammige kerk geworden! Dit Boek begint met het spreken over de openbaring, om Zijn dienstknechten dingen te tonen die binnenkort moeten gebeuren. Deze openbaring is alleen aan Zijn dienaren van de twaalf stammen gericht en dit wordt op veel plaatsen bevestigd.

Openb. 1:2 *Die getuigen van het woord van God en van het getuigenis van Jezus Christus,...*

Dit boek getuigt van niets buiten wat in het Woord van God of de Geest der Profetie is geopenbaard. Het getuigenis van Israël op racistisch vlak is duidelijk geopenbaard door het Woord.

CONCLUDEREN

Deze Schriftgedeelten laten de exclusieve aard van Israël zien als een doorlopend thema in beide Testamenten. Als we al deze verwijzingen niet willen aanvaarden, wat moeten we er dan mee doen? De aanvaarding of niet-aanvaarding van een exclusief Israël bepaalt de profetische stroom waarin men zich onderschrijft. Wanneer *het exclusieve Israël* de basis wordt van de profetische interpretatie, blijken veel van de algemene conflicten in de profetie te verdwijnen. Maar bovenal bepaalt de aanvaarding of niet-aanvaarding ons vermogen om Jezus' woorden te geloven en te begrijpen.

Het is niet moeilijk om te concluderen dat de Bijbel in de eerste plaats een boek is over Israël [als volk], omdat YAHWEH consequent wordt verklaard de God van dit ene volk te zijn. We vinden andere Bijbelse statistieken, zoals:

Israël als <i>Israël</i>	2.514 keer [Oude Testament]
Israël als Israël	70 keer [Nieuwe Testament]
Jakob [NBG]	358 keer [Oude Testament]
	24 keer [Nieuwe Testament]
Juda	813 keer
Efraïm	172 keer
Manasse	143 keer
Hebreeën	21 keer
Heer God van Israël	110 keer
God van Israël	90 keer
Heilige van Israël	31 keer
Heer God van de Hebreeën	5 keer
Machtige God van Jakob	4 maal
Hoop van Israël	2 keer
Congregatie van Israël	160 keer [als <i>qahal</i>]
	173 keer [als <i>edah</i>]
Vergadering van Israël	21 keer [als <i>stsarah</i>]
Ekklesia	116 keer [Nieuwe Testament]
Stammen [<i>shebet</i>] van Israël	190 keer [Oude Testament]
Stammen [<i>phule</i>] van Israël	31 keer [Nieuwe Testament]
Volk van Israël	19 keer [NBG]
Mijn mensen	231 keer
Van Israël	1.692 keer
Naar Israël	23 keer
Voor Israël	24 keer

Dan vinden we uitdrukkingen als *Israëls God, het Licht van, de Rots van, de Verlosser van, de Steen van, de herder van, het deel van, de God van*; die allemaal uitdrukkelijk naar Israël verwijzen.

Dan zijn er uitdrukkingen als *de God van uw vaders en vaders van Israël* ['vaders' is 549 keer genoemd, waarvan 56 keer in het Nieuwe Testament].

Er is het intieme woord *Jeshurun* voor Israël. Er zijn ongeveer 5.000 directe verwijzingen die Israël als volk isoleren. Hun persoonlijke God, JAHWEH, wordt 6.528 keer genoemd. In de meeste gevallen geeft de AV dit ten onrechte weer met 'Heer' en slechts op vier plaatsen met 'Jehovah'. De ware uitspraak van Gods naam is onbekend.

De rest van dit boek is gebaseerd op de grondslag van een exclusief Israël. Deze presentatie zou voor oprechte, opgedragen christenen heel goed als een schok kunnen komen, en er zullen onmiddellijke reacties komen. Daarom moeten we nu naar deze reacties kijken. Vervolgens zullen we de scharnierpunten van de Schriften bekijken van degenen die er een tegengestelde mening op nahouden. Hun scharnierpuntteksten zijn: *Ga de hele wereld in en Want God had de wereld zo lief.* Nadat we naar de reacties hebben gekeken, gaan we kijken welke 'wereld' God zo liefheeft.

HOOFDSTUK 3

REACTIES OP EEN EXCLUSIEF ISRAËL

In het Nieuwe Testament zijn er veel onderwerpen en woorden die hun oorsprong vinden in het Oude Testament. In het Oude Testament zijn er woorden als *beloften, weten, uitverkoren, geroepen, uitverkoren, zaad*, en varianten daarvan, waarvan algemeen wordt aangenomen dat ze alleen betrekking hebben op de natie Israël. We moeten ons afvragen of er voldoende reden is om een omschakeling voor te stellen, waardoor de equivalente Griekse woorden van toepassing zouden kunnen zijn op een of andere multiraciale kerk in het Nieuwe Testament. Allereerst zou het goed zijn om nog eens door te nemen wat er in het laatste hoofdstuk is geschreven. Het is duidelijk dat er sprake is van bewijs uit eenvoudige directe uitspraken tegen de traditionele leringen. De traditionele leringen komen niet voort uit het gewicht van eenvoudige directe uitspraken.

Het gebruik van woorden als *bedrog en een ander evangelie* kan niet lichtvaardig worden gedaan. Dit zijn zeer serieuze overwegingen en als het gewicht van het bewijsmateriaal, zoals getoond in de voorgaande twee hoofdstukken, wordt aanvaard, dan moeten de populaire leringen sekte-achtige elementen bevatten. De implicaties van deze conclusie zijn enorm en bijna verwoestend voor veel christenen en kerken. Het zou ook van invloed zijn op de zendingsactiviteit. Maar let goed op: er is niet gezegd of gesuggereerd dat alle niet-Israëlitische naties niet onderworpen zouden moeten worden aan de Wet van God. Er wordt ook niet gezegd dat zij door God veroordeeld zijn. Deze kwestie komt later in dit boek aan de orde. Als we tot *God komen die de wereld zo liefheeft* zoals onderwezen, moeten traditionalisten onmiddellijk elke verwijzing naar de exclusiviteit van Israël (in beide testamenten) omzeilen, als ze het volk Israël willen veranderen in zo'n multiraciale kerk, of als ze ik wil zeggen dat er zowel een nationaal Israël is als een Kerk bestaande uit niet-Israëlieten. Dit is onmogelijk te doen vanuit een patroon van consistente directe uitspraken. We zouden er omheen moeten gaan vanaf het fundament van de Wet, de Psalmen en de Profeten, en dat kan niet.

God heeft ons verteld dat Hij niets zal doen. Hij openbaart het niet eerst aan Zijn dienaren, de profeten van Israël. Hij zal Zijn Woord aan Israël vervullen. Een deel van wat al in dit boek is geschreven, zal onmiddellijke (en algemene) reacties veroorzaken onder christenen die denken dat ze hun Bijbel kennen. Dit is de reden waarom het noodzakelijk was om een goede basis te leggen op basis van beide Testamenten en om de consistente richting en het gewicht van het bewijsmateriaal in die richting aan te tonen.

Nu kunnen we enkele van deze veel voorkomende reacties bekijken. Bij deze reacties wordt slechts kort commentaar gegeven, omdat ze elders in dit boek allemaal op diverse plaatsen worden uitgebreid.

REACTIE EEN [DE MEEST VOORKOMENDE]

“Ja, dat is waar, maar God sprak tot hen, en niet tot ons. Nu spreekt God tot iedereen.”

Dit zou de gedachte zijn van de meerderheid van de kerkgaande mensen vandaag de dag, en het is een gedachte die ten onrechte wordt aangemoedigd. Moeten we dus instemmen met die reactie, alleen maar omdat het goed klinkt? Zodra er gevraagd wordt: “Wanneer *veranderde Gods spreken* in dit kerktijdperk van ‘zij’ in ‘ons’?”, is er helemaal geen antwoord. Als deze vraag niet vanuit de Bijbel kan worden beantwoord, dan heeft ze geen basis.

Het zou nuttig zijn voor iedereen die deze specifieke gedachte en reactie zou willen behouden, om naar het grondwoord, *grapho*, te kijken, dat 194 keer in het Nieuwe Testament wordt gebruikt. Het wordt gebruikt in de

uitdrukking *die het is geschreven* en verwijst naar de oudtestamentische geschriften. Het zou ook nuttig zijn om naar *geschreven teksten* in een concordantie te kijken, waaruit opnieuw blijkt dat vaak de basis van alle leerstellingen is *dat ze geschreven zijn*. *Het is geschreven* betekent geschreven in het Oude Testament en deze citaten verwijzen dus naar Israël.

Als de basis van een geloof of doctrine alleen in het Nieuwe Testament lijkt te liggen, moet het verdacht zijn omdat het niet in de Wet, de Psalmen en de Profeten staat. Dit is belangrijk omdat er een aantal van dergelijke ideeën zijn die algemeen aanvaard zijn, maar die *deze* niet als basis hebben. In feite zou je kunnen zeggen dat veel van wat besproken wordt, helemaal geen basis heeft in de Wet, de Psalmen en de Profeten. Sommige traditionele leringen kunnen geen duidelijk patroon van eenvoudige directe uitspraken uit het Oude Testament presenteren om deze opvattingen te ondersteunen. Ze vertrouwen voornamelijk op verzonnen 'types', 'schaduwen' en analogieën. De traditie van de mens wordt daarom niet bevestigd *in de mond van twee of drie getuigen*, zoals de Schrift vereist. Israël kan niet worden veranderd in niet-Israël door alleen maar een dergelijke verklaring af te leggen zonder de juiste basis.

Als een nieuwtestamentisch boek, geschreven in het 'christelijke tijdperk' [bijvoorbeeld de brief van Jakobus aan de twaalf stammen] werd geschreven en gericht aan de Israëlieten, dan had de schrijver het bij het verkeerde eind, of moest er sindsdien iets zijn gebeurd. Pinksteren, zodat de mens kan zeggen: *God spreekt nu tot iedereen* [dus tot ieder ras].

REACTIE TWEE

“Ja, maar Israël is nu de kerk geworden, dus al deze dingen behoren toe aan de kerk.”

Hier staat dat “Israël” en “De Kerk” geen enkel verband meer hebben en dat Israël verdwenen is. De kerk zou uit niet-Israëlieten bestaan, de zogenaamde “heidenen”. Het Hebreeuwse woord *goi*, waarop het “heidendenken is gebaseerd, wordt echter ook voor Israël gebruikt. Dus *goi* niet altijd gelijk aan zogenaamde niet-Israëlietische ‘heidenen’. Het hele onderwerp wordt vereenvoudigd als we accepteren wat we vinden als we op het juiste fundament voortbouwen en de Hoeksteen hebben.

Ef. 2:20 *En zijn gebouwd op het fundament van de apostelen en de profeten,...*

De Hoeksteen, de Profeten en de Apostelen zijn het er allemaal over eens. Omdat “Apostelen” vóór “Profeten” wordt geplaatst, wordt dit Schriftgedeelte gebruikt om te zeggen dat Nieuwtestamentische Apostelen nieuwe profetie en doctrine hebben die niet in het Oude Testament waren opgenomen of voorspeld. Dat je zoiets zegt, maakt het nog geen feit. Vooral in de boeken Galaten en Romeinen zegt de moderne leer dat de apostel Paulus een ommekeer heeft gemaakt ten opzichte van wat in Handelingen staat, waar hij koning Agrippa vertelt dat hij niets anders sprak dan wat er in de Wet en de Profeten werd gezegd! In Romeinen en Galaten wordt hij nu verondersteld te schrijven aan bepaalde zogenaamde heidenen, die verondersteld worden niet-Israëlieten te zijn. Uit de interne verklaringen blijkt dat elke letter in het Nieuwe Testament alleen aan de Israëlieten is geschreven. Dit wordt gedetailleerder besproken in een hoofdstuk met de titel *Dat ongelukkige woord ‘heidenden’*.

Laten we nog eens kijken naar de beroemde toespraak van de apostel Paulus in Handelingen 13, die lang na de dood en opstanding van Jezus werd gehouden. Hier, precies in het nieuwtestamentische tijdperk, is Israël nog steeds een genetische term. Er is nog steeds geen sprake van ‘De Kerk’, zoals dit algemeen wordt waargenomen. Denk eens na over de volgende gemarkeerde woorden uit Handelingen 13:17-42:

v. 17 De God van **dít volk Israël** heeft onze vaders uitgekozen,...

v. 23 **Uit het zaad van deze man heeft God, overeenkomstig Zijn belofte, voor Israël een Redder opgewekt**, Jezus.

v. 24 **...de doop van bekering voor het hele volk van Israël.**

v. 26 Mannen en broeders, kinderen uit het **geslacht van Abraham**,...

vv. 32, 33 **...hoe God de belofte die aan de vaders werd gedaan, aan ons, hun kinderen, heeft vervuld**,...

v. 39 En door Hem zijn allen die geloven gerechtvaardigd van alle dingen, waarvan **u niet gerechtvaardigd kon worden door de wet van Mozes**...

In het laatste vers zien we het eerste 'alles' dat mensen het liefst generaliseren en daarmee iedereen op aarde omvatten. Maar het 'gij' en de context bepalen het alleen aan Israël als degenen aan wie de wet van Mozes werd gegeven. Alle gemarkeerde woorden in deze verzen geven een zeer specifieke definitie van wie in het Nieuwe Testament wordt aangesproken; het gaat altijd om een genetisch Israël! We kunnen niet langer zeggen dat deze kinderen van de vaders (Abraham, Isaac en Jacob) uit een ander geslacht komen. Dit zijn de mensen die onder de wet van Mozes stonden! In de bovenstaande passage richtte Paulus zich tot degenen die hij beschreef als MANNEN VAN ISRAËL, die God vreesden. De enige manier waarop we kunnen zeggen dat "De Kerk" Israël heeft vervangen, is door te bewijzen dat de Nieuwtestamentische Kerk vanuit Israël komt via het mechanisme van het Nieuwe Testament; dit wordt verderop in dit boek besproken.

REACTIE DRIE

"De heidenen zijn nu in Israël opgenomen, dus de beloften aan Israël worden nu gedaan aan iedereen die in Jezus gelooft."

Een kort antwoord op deze reactie is niet mogelijk, omdat er zoveel aspecten zijn die besproken moeten worden. Deze worden behandeld als afzonderlijke secties over 'heidenen', 'de kerk', 'vreemden' en 'adoptie', en de beloften die aan Abraham en zijn zaad zijn gedaan.

REACTIE VIER

"Het zaad van Abraham is nu het zaad van Jezus geworden... het is nu een geestelijk Zaad."

De beloften werden gedaan aan het zaad van Abraham, maar niet aan Jezus, die kwam om ze te vervullen. De beloften werden gedaan aan Abraham en zijn zaad, dat genoemd wordt in Isaak [Gen. 21:12]. De beloften werden daarom aan het Israëlische volk als geheel gegeven. Nu Jezus in Israël werd geboren, wordt Hij beschouwd als het zaad van Abraham en David [Matt. 1:1]. Maar de beloften werden niet specifiek aan Jezus gegeven als het 'ene zaad' uit Galaten 3:16. En natuurlijk had Jezus geen 'zaad'. Als Jezus dat ene zaad was, zou iedereen tussen Abraham en Jezus onterfd worden, inclusief Isaak en Jakob. Israël had dus niet kunnen bestaan als het zaad van Abraham via Isaak en Jakob, als Jezus dat zaad was. Een nauwkeurigere vertaling van Gal. 3:16 luidt:

En tot Abraham en zijn nakomelingen werden de beloften gesproken. Hij zegt niet: 'En tegen het zaad van u', zoals van velen, maar als van één. En voor het zaad van u dat gezalfd is.

Opmerking: “zaad” wordt hier en elders als verzamelnaam gebruikt.

REACTIE VIJF

“Er wordt gezegd dat de middelste scheidingsmuur tussen Jood en heiden is afgebroken, zodat iedereen nu één is in Jezus.”

Hier hebben we nog een scharnierpunt van veel van wat vandaag de dag in de evangelische kerken wordt onderwezen. Maar in de Wet, de Psalmen en de Profeten blijkt de scheiding tussen het Huis van Israël en het Huis van Juda te bestaan. Het is niet tussen Israëlieten en niet-Israëlieten [zie Jesaja 11:13 *Efraïm zal Juda niet meer kwellen*]. In alle hierboven geciteerde nieuwtestamentische geschriften, waar de exclusiviteit van Israël werd aangetoond, wordt duidelijk aangetoond dat alle mensen die door Paulus, de apostel voor de heidenen, werden aangesproken, Israëlieten waren. Alle boeken van de Bijbel leveren hetzelfde bewijs. Er zal worden aangetoond dat het Huis van Israël “verstrooid” was onder de naties en dat enig patroon dat een bijeenkomst of het samenvoegen van Israël met niet-Israëlietische rassen laat zien, niet in de profetie gevonden kan worden. _____

REACTIE ZES

“De Joden zijn Gods natuurlijke kinderen, maar de leden van de Kerk zijn Gods geestelijke kinderen.”

Er zijn geen twee reeksen parallele beloften te vinden in de Wet, de Psalmen en de Profeten. Ook zijn de beloften aan het zaad van Abraham niet specifiek op Jezus gericht. De beloften die aan de vaders zijn gedaan, worden altijd gepresenteerd als zijnde vervuld in *ons, hun kinderen*. Israëlieten zijn de kinderen van de belofte. Er is in dit opzicht slechts één belofte. Er is geen tweede soortgelijke belofte gevonden voor niet-Israëlietische rassen.

OPMERKING: De “kinderen” moeten nog steeds individueel verlost worden van de vloek van de gebroken Wet. Ze worden bij hun fysieke geboorte geboren als erfgenamen van de verlossing. Deze zesde reactie is het resultaat van pogingen om het probleem van een nationaal en raciaal Israël te omzeilen en tegelijkertijd de traditie in stand te houden. Het woord *Jood* moet gelijkgesteld worden met Israël, en de wereld- *heiden* moet gelijkgesteld worden met niet-Israël. Dit is niet de wereld van de werkelijkheid! Toch is het de meeste christenen ingeprint, waardoor al hun denken, onderwijs en schrijven over vrijwel elk onderwerp is bepaald.

REACTIE ZEVEN

“Dat lijkt waar te zijn, maar niemand weet vandaag de dag wie een Israëliet is.”

Mogen we 2 Timotheüs 2:19 citeren? Niettemin staat het fundament van God vast. Met dit zegel kent de Heer hen die van Hem zijn. Er is een heilig [afzonderlijk] volk dat van steen is, uitverkoren en kostbaar, boven alle andere mensen die nu genade hebben verkregen. Zij zijn broeders vanaf de baarmoeder en zijn gezalfd [christos]. Ze worden van bovenaf geboren (dat wil zeggen, van bovenaf verwekt). De Bijbel geeft identificatiekenmerken die duidelijk en onmiskenbaar zijn, maar deze identiteitsfactor valt buiten het bestek van dit boek.

REACTIE ACHT

“Dit is allemaal heel goed, maar nu is alles vergeestelijkt.”

Het is jammer voor een dergelijk geloof dat de Twaalf Stammen van Israël in het Nieuwe Testament blijven verschijnen. In dit huidige nieuwtestamentische tijdperk worden ze niet weggeestelijkt! Als je op deze manier reageert, zeg je dat Jezus en Paulus ongelijk hebben. Paulus zei welke belofte onze twaalf stammen zijn, die God onmiddellijk dag en nacht dienen en naar huis zullen komen – Handelingen 26:7. Hoe kunnen twaalf individuele stammen worden vergeestelijkt?

REACTIE NEGEN

“De Wet is vervuld, daarom is niets in de Wet meer van toepassing.”

Jezus zegt in Matteüs 5:17, 18:

Denk niet dat ik gekomen ben om de wet of de profeten te vernietigen: ik ben niet gekomen om te vernietigen, maar om te vervullen. Want voorwaar, Ik zeg u: Totdat hemel en aarde voorbijgaan, zal er geen jota of tittel van de wet voorbijgaan, totdat alles zal zijn vervuld.

De wet kent verschillende aspecten. In Romeinen 13:8-10 hebben we een verhandeling over het vervullen van de Wet, die eindigt met: *daarom is liefde de vervulling van de Wet.* Dit Schriftgedeelte wordt soms aangehaald als bewijs dat alles wat met de Wet te maken heeft, voorbij is, maar vers 8 gaat over mensen, als individuen, die de Wet vervullen door hun daden. Het gaat er niet om dat God Zijn verbonden en beloften vervult. Dit wordt bevestigd in Matteüs 7:12, waar Jezus zegt: *Daarom, alles wat u ook wilt dat Ik u doe, doet GIJ ook aan hen, want dit is de Wet en de Profeten.* Jezus heeft vervuld wat er in de Wet over Zichzelf staat geschreven [Lukas 24:44]. Zijn offer heeft dat deel van de Wet betreffende offers vervuld.

Mogelijk is het korte antwoord op de rest van de kwestie van het vervullen van de Wet dat hemel en aarde nog niet voorbij zijn. Als ze voorbij zijn, zal alles vervuld zijn. Wat in de Wet, de Psalmen en de Profeten geschreven staat, zal gebeuren. De beloften aan het zaad van Abraham gelden nog steeds en zullen nog steeds in vervulling gaan!

REACTIE TIEN

“Iedereen is nu hetzelfde omdat iedereen één is in Christus Jezus.”

Dit belichaamt de traditionele leringen.

Gal. 3:7 *Weet daarom dat zij die uit het geloof zijn, dezelfde kinderen van Abraham zijn.*

Gal. 3:26 *Want door het geloof in Christus Jezus bent u allen kinderen van God.*

Het klinkt op het eerste gezicht goed, vooral als de voornaamwoorden worden genegeerd. Jullie zijn de mensen die *worden aangesproken*. Daarom is het noodzakelijk vast te stellen dat de zogenaamde heidenen in de brieven Israëlieten waren. Aan dit onderwerp wordt een later hoofdstuk gewijd. Er is geen patroon in de Wet, de Psalmen en de Profeten dat de traditie ondersteunt. Het is er niet, dus er moet iets mis zijn met de traditionele leer.

REACTIE ELF

“Het maakt nu geen verschil, want alle naties zijn gezegend in Abraham. Alles is nu van genade.”

Sommige leraren zeggen dit echt, geloof het of niet. Als dit waar zou zijn, betekent dit dat het Oude Testament ongeldig is. Het lijkt op het rooms-katholieke idee om te zeggen dat de Kerk de autoriteit is in plaats van de Bijbel, en toch de Bijbel verkeerd te citeren over Petrus en de rots om hun standpunt te ondersteunen.

Maar voor wie is God genadig als alles uit genade is? Is het iedereen van elk ras op aarde?

Exodus 33:19 ...en zal genadig zijn aan wie ik genadig zal zijn en zal barmhartigheid betonen aan wie ik barmhartigheid zal betonen.

Romeinen 9:15-18 Want Hij zei tegen Mozes: Ik zal barmhartig zijn met wie Ik barmhartig wil zijn. Hij die wil, noch desgenen die loopt, maar God die barmhartigheid betoont. Daarom heeft Hij barmhartigheid over wie Hij genade wil hebben, en wie Hij wil, verhardt Hij.

Deze vraag naar de genade van God is een onderwerp op zichzelf; maar het overheersende principe is de soevereiniteit van God. Het is *wie Hij wil*. Om luchtig te zeggen: *alles is uit genade*, betekent dat we iedereen erbij betrekken en de Soevereiniteit van God bespotten. Als de verlossing voor ieder mens van ieder ras is, dan is de hele keuze de keuze van de mens, en dit is *een ander Evangelie* [II Kor. 11:6 en Gal. 1:6].

In het Nieuwe Testament verwijst ‘genade’ naar *de goddelijke invloed op het hart*. We kunnen geen andere verwijzing vinden naar God die *de Wet in hun hart schrijft* dan aan Israël, noch kunnen we een woord van profetie vinden over een nieuw hart dat aan iemand anders dan Israël wordt gegeven.

ZIJN ER TWEE OF DRIE GETUIGEN VOOR “EXCLUSIEF ISRAËL”?

II Kor. 13:1 Op de mond van twee of drie getuigen zal elk woord vaststaan.

Eerste getuige:

1. Het Oude Testament is vervat in de Wet, de Psalmen en de Profeten.
2. Het Nieuwe Testament is vervat in de Evangeliën, de brieven en de Openbaring.

Tweede getuige:

1. Het Oude Testament zegt dat de verlossing ALLEEN voor Israël is.
2. Het Nieuwe Testament spreekt erover dat de verlossing ALLEEN voor Israël is.

Derde getuige:

1. Het Oude Testament is ALLEEN met Israël gemaakt [Psalm 147:19, 20, enz.].
2. Het Nieuwe Testament is gemaakt met Israël alleen [Hebreeën 8:8].

Laten we verdergaan met het verder onderzoeken van deze kwesties en tegemoetkomen aan de bezwaren en de dingen die met elkaar in tegenspraak lijken te zijn.

We zullen kijken naar een hoofdstuk gewijd aan *de wereld*, zoals gevonden in *Ga de hele wereld in*, en dit volgen met een hoofdstuk over specifieke struikelblokken die op de weg geplaatst zijn om alle Bijbelgetuigen over de exclusiviteit van Israël te begrijpen.

HOOFDSTUK 4

VAN WELKE WERELD HEEFT GOD “ZO HOUDEN”?

Als we het Bijbelboek bekijken, dat is gepresenteerd in de twee hoofdstukken waarin de exclusiviteit van Israël wordt beschreven, zouden we, als we geen mentaliteit of voorafgaande conditionering hadden, met het volgende moeten instemmen:

1. Het zijn allemaal consistente feitelijke verklaringen, [geen gevolgtrekkingen].
2. Ze hebben allemaal alleen betrekking op Israël, als ras, waarbij geen enkel ander ras is inbegrepen.
3. Alleen Israël is Gods erfenis.
4. Er bestaat geen conflict over de verlossing die alleen op Israël van toepassing is.
5. De verbonden en beloften waarnaar wordt verwezen, werden alleen met Israël gesloten.
6. Dat Israël een heilig, dat wil zeggen *een apart gezet* ras is [wat gewoonlijk het uitverkoren ras wordt genoemd].
7. Dat de Statuten [*choq*] en de Oordelen [*mishpat*] alleen aan Israël als dienende natie werden gegeven [dit is essentieel om te begrijpen en te onthouden in de volgende hoofdstukken].
8. Dat het woord *Joden* in geen van deze Schriftgedeelten wordt genoemd.
9. Dat er verschillende *zaden* zijn en dat het zaad van Abraham genetisch is.
10. Dat geen van deze Schriftplaatsen 'vergeestelijkt' kan worden.

Als we tot de conclusie komen dat er een uniek, raciaal Israël bestaat, komen we in conflict met de volgende standpunten:

- [A] Wat indirect wordt afgeleid uit verzen die door universalisten worden gebruikt.
- [B] Wat we denken dat we zien manifesteren in termen van christelijke ervaring bij andere rassen.

Universalisten kunnen gebruik maken van schijnbaar directe uitspraken. Maar ze vertrouwen op bepaalde woorden die een nieuwe betekenis hebben gekregen. Soms zijn er volkomen verkeerde en bedrieglijke betekenissen aan woorden gegeven en sommige hiervan zijn geaccepteerde moderne leringen geworden. Aan deze vervaardigde woordbetekenissen worden “typen” toegevoegd om bij de interpretatie te passen. Dit is de gebruikelijke manier van onderwijzen, maar het is geen onderricht dat gebaseerd is op het fundament van de Wet, de Psalmen en de Profeten.

Door de jaren heen hebben de opeenhopingen van fouten in vertalingen ons weggeleid van de betekenissen in de originele teksten. Eén gevolg hiervan is dat de commentaren en referentiewoordenboeken de problemen vaak in stand houden en vergroten door uitspraken te doen als: *dit is de betekenis geworden*, en vervolgens hun eigen interpretaties toe te passen op basis van zulke nieuwe betekenissen. Naast fouten in de zuivere vertaling, zijn er ook fouten doordat woorden in het Engels worden toegevoegd die niet in de originele tekst worden ondersteund. Ook zijn er woorden uit de Engelse tekst verwijderd die in de originele tekst worden ondersteund. Een voorbeeld hiervan is het veelvuldig weglaten van het bepaalde lidwoord in de Engelse vertalingen, waar dit in het Grieks is opgenomen en omgekeerd.

In dit hoofdstuk worden enkele typische voorbeelden van deze afwijkingen gegeven.

WOORD BETEKENISSEN

In het Nieuwe Testament is er een oproep tot scheiding die weinigen zullen ontkennen. In de prediking van vandaag wordt dit vooral gepresenteerd als een scheiding van onreinheid en zonde. Dit is op zichzelf geen onjuiste voorstelling van zaken, maar het is een halve waarheid.

II Kor. 6:16, 17 ...Ik zal in hen wonen en in hen wandelen, en Ik zal hun God zijn, en zij zullen MIJN MENSEN. Ga daarom uit hun midden weg en scheid u af, zegt de Heer, en raak het onreine niet aan, dan zal Ik u ontvangen.

De toevoeging van “ding” [*akathartou*, genitief, enkelvoud, onzijdig] aan het einde van dit vers is grammaticaal gerechtvaardigd. Maar predikers gebruiken het in de zin van dingen en niet in de zin van mensen. Als we naar dit vers kijken, is het duidelijk dat ‘zij’ de scheiding betekent van het ene volk (niet het ding) van het andere. Het woord dat in het Grieks wordt gebruikt is *aphorizo*, dat betekent: *afbakenen... afbakenen... afscheiden en afscheiden van de rest*. In het volgende vers hieronder zien we hoe dit woord wordt gebruikt; het wordt gebruikt voor het scheiden van geiten onder Israëlitische schapen. [Opmerking: *naties* is een onzijdig zelfstandig naamwoord; terwijl *zij* is mannelijk, en verwijst dus naar de mensen binnen de naties].

Mat. 25:32 En vóór Hem zullen alle volken worden vergaderd; en Hij zal ze van elkaar scheiden, zoals een herder zijn schapen van de bokken scheidt...

Hierbij worden specifiek naties genoemd. Elke suggestie van verkiezing of nationale scheiding beangstigt sommige christenen vanwege het conflict tussen dit en hun begrip van *God die de wereld zo liefhad* en soortgelijke Schriftplaatsen. Het zou dus goed kunnen zijn om meteen naar deze verzen te kijken en te zien wat *de wereld* betekent.

GA NAAR DE HELE “DE WERELD”

Johannes 3:16, 17 Want God had de wereld zo lief dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, zodat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Want God heeft Zijn Zoon niet naar de wereld gestuurd de wereld veroordelen; maar dat de wereld door Hem gered zou kunnen worden.

Markus 16:15 En Hij zei tegen hen: God in de hele wereld, en predik het Evangelie aan ieder schepsel.

Dit zijn twee veel geciteerde verzen. In beide gevallen is ‘de wereld’ hetzelfde woord, *kosmos*, in het oorspronkelijke Grieks. *Kosmos* is waarschijnlijk een van de minst begrepen en misbruikte woorden in het Nieuwe Testament en misschien moeten we een kortere weg nemen en uitspraken doen over *kosmos*, dat gewoonlijk wordt vertaald als ‘wereld’.

- *Kosmos* betekent niet elk ras of de bewoonde aarde [*oikoumene*]. Het betekent ook niet de landmassa van de aarde of de bodem ervan [*ge* en *ghay*].
- *Kosmos* heeft de voornaamste betekenis van 'orde', 'ordening' of 'schoonheid', maar nooit het gewone multiraciale betekenis zoals onderwezen.

- *Kosmos* betekent vaak die specifieke wereld waarover gesproken wordt, met uitsluiting van andere 'werelden'. In het Engels spreken we over de 'wereld van de muziek' – in het Grieks zouden we zeggen de *kosmos van de muziek*.
- *Kosmos* kan de hele wereld van goddeloze en verworpen mensen betekenen, in tegenstelling tot de "wereld" van Gods kiezen.
- *Kosmos* wordt gebruikt voor het Romeinse Rijk [Johannes 8:23].
- *Kosmos* wordt gebruikt voor de wereld van vóór de zondvloed [II Petrus 2:5]. Die wereld werd vernietigd [Hebreeën 11:7].
- Er wordt niet alleen over *Kosmos* gesproken als de wereld die nu is, maar ook over de wereld die gaat komen. [Prediken wij tot de komende wereld?].
- *Kosmos* kan verwijzen naar andere dingen dan mensen, bijvoorbeeld de versiering van het haar van een vrouw [zie I Tim. 2:9 waar *kosmos* vertaald wordt als "bescheiden"]. Het is bijzonder moeilijk om het Evangelie te verkondigen via de haarclip van een vrouw!
- *Kosmos* wordt voor veel andere dingen gebruikt en deze kunnen zowel orde als wanorde, roem en eer, het ordelijke universum, de sterren in het universum en zelfs de hemel omvatten!

Dus, van welke 'wereld' van al deze 'werelden' hield God zo veel? Uit de Schrift kunnen we zien dat er verschillende soorten werelden zijn. Denk hier eens over na en hoe dit verband houdt met wat is getoond zoals geschreven in de Wet, de Psalmen en de Profeten. In het Oude Testament wordt ons verteld dat God van Israël hield. Er lijkt geen enkele directe verwijzing te zijn naar God die van enig ander ras houdt. Laten we eens kijken naar de Israëliische orde waarvan God zegt dat Hij ze liefhad in het Oude Testament.

Deut. 7:8 *Maar omdat de HEER van u hield, en omdat Hij zich aan de eed zou houden die Hij aan uw vaders heeft gezwoeren... [dat wil zeggen: van Israël].*

Psalm 47:4 *...de voortreffelijkheid van Jakob, van wie Hij hield.*

Jesaja 63:7-9 Ik zal de *liefdevolle vriendelijkheid van de HEER* noemen ... en de grote goedheid jegens het Huis van Israël...in Zijn liefde en in Zijn medelijden heeft Hij hen verlost...

Hosea 3:1 *...volgens de liefde van de HEER voor de kinderen van Israël.*

Hosea 11:1-4 Toen Israël nog een kind was, *hield ik van hem... Ik trok ze met koorden van een man, met banden van liefde:...*

Zef. 3:17 *De HEER, uw God, in uw midden [dat wil zeggen Israël] is machtig, Hij zal redden, Hij zal zich hierover verheugen met vreugde, Hij zal rusten in Zijn liefde...*

Maleachi 1:2 *...maar ik hield van Jakob, en ik haatte Esau, ...*

In het Oude Testament vinden we deze uitingen van het Israëliische volk waar God zo van hield. Denk eens terug aan alle Schriftgedeelten in het Nieuwe Testament die we hebben bekeken en die de exclusieve aard van Israël laten zien. Beiden vertellen over de liefde van God voor Israël op een manier die hen scheidt van de andere rassen. Moeten we nu geloven dat dit volk Israël op de een of andere manier is verdwenen, ondanks profetieën die het tegendeel beweren? Als God zei dat Hij Esau haatte, kon de Edom niet worden opgenomen in het "alle" of "de wereld" van Ga naar de hele wereld, en God had de wereld zo lief.

Voor het geval iemand nog steeds bedenkingen heeft bij het feit dat 'de wereld' verschillende betekenissen heeft, wij zullen kijken naar paren verzen die elk de woorden 'de wereld' bevatten.

Paar één:

Johannes 7:7 *De wereld kan jou niet haten, maar Mij haat zij,...*

1 Johannes 3:13 *Verbaas u niet, mijn broeders, als de wereld u haat.*

Als deze beide 'werelden' hetzelfde zouden zijn, zouden de discipelen niet gehaat kunnen worden door een wereld die hen niet kan haten. Beide werelden zijn *kosmos*.

Paar twee:

Johannes 17:6 *Ik heb Uw naam geopenbaard aan de mensen die Gij Mij uit de wereld hebt gegeven...*

Johannes 17:14 *...ze zijn niet van de wereld, net zoals ik niet van de wereld ben.*

In het ene vers zijn ze niet van "de wereld" en in het tweede vers zijn ze niet van "de wereld".

Paar drie:

Johannes 17:9 *...Ik bid niet voor de wereld, maar voor hen die Gij Mij hebt gegeven, want zij zijn de Uwe.*

Johannes 3:16 *God had de wereld zó lief,...*

Zou het geen godslastering zijn om te suggereren dat Jezus niet zou bidden voor de wereld die Hij liefhad? Hij moet dus voor de ene "wereld" bidden en niet voor de andere! Hier worden drie paar Schriftgedeelten gedemonstreerd die contrasten laten zien in de "werelden" waar ze het over hebben.

DE WERELD – KOSMOS OF OIKOUMENE?

Deze twee woorden zijn beide vertaald met 'wereld', maar ze verschillen qua toepassing en betekenis. De betekenis van *kosmos* wordt bepaald door de context om te identificeren welke specifieke wereld ter discussie staat, terwijl *oikoumene* de bewoonde of beschaafde aarde van het Middellandse Zeegebied betekent. We kunnen *oikoumene* gemakkelijk zien in verzen als Lukas 2:1, waar Caesar de hele wereld moest belasten, en Handelingen 11:28 over een hongersnood over de hele wereld. In Handelingen 17:6 lezen we waar de discipelen de wereld op zijn kop zetten. In Handelingen 19:27 lezen we dat heel Azië en de rest van de wereld de godin Diana aanbidden, en in Handelingen 24:5 dat Paulus een opruier over de hele wereld zou zijn. In Openbaring 3:10 spreekt Jezus over het uur van verleiding dat over de hele wereld zal komen. In Romeinen 10:18 wordt ons verteld dat het Woord van God de hele aarde inging en tot aan de uiteinden van de wereld. Als we bedenken dat beide delen van Israël onder de naties verspreid waren, is dit gemakkelijk te begrijpen. We zouden kunnen zeggen dat de *kosmos* van Israël verspreid was over de *oikoumene*. Jezus kwam in de *oikoumene* [Hebr. 1:6] om de *kosmos* van Israël te dienen.

Als we dit eenmaal begrijpen, kunnen we verzen corrigeren die de universalisten gebruiken, zoals 1 Johannes 2:2: *En Hij is de verzoening voor onze zonden, en niet alleen voor de onze, maar voor [dat wil zeggen, de zonden van] de hele wereld.* Hier is wereld voor wereld *kosmos*, niet *oikoumene*. Het 'geheel' is *holos*, dat wil zeggen ieder stukje en ieder stukje van de *kosmos* waarnaar het verwijst. Uit de context blijkt dat Johannes zegt dat de verzoening van toepassing is op heel Israël.

Het helpt ook bij Matteüs 24:14, waar Jezus spreekt over het Evangelie dat *in de hele wereld* wordt gepredikt (verkondigd). Hier vinden we *oikoumene* voor 'wereld', niet *kosmos*. De uitdrukking *in de wereld* is niet voor de wereld. Hier sprak Jezus Israëlitische discipelen toe over het Evangelie dat een getuigenis is voor alle Israëlitische naties, die destijds verspreid waren in de *oikoumene*.

VAN WELKE „WERELD” HEEFT GOD ZO HOUDEN?

- Behoort de hele mensheid tot die “wereld”?
- Behoren alleen bepaalde mannen tot die “wereld”?
- Wie zijn dan die mensen waar God van houdt? Waar komen ze vandaan?

Dit zijn zeer belangrijke vragen die moeten worden beantwoord en onder ogen moeten worden gezien, of we dat nu leuk vinden of niet. Er is een zeer solide basis gelegd op basis van beide Testamenten om op voort te bouwen en dit toont de wereld van een buitengewoon exclusief, uitverkoren, geroepen, voorbestemd en uitverkoren ras van mensen. De meeste mensen hebben wel eens nagedacht over het bestaan van een 'uitverkoren volk', en op de een of andere manier komen ze met het etiket 'De Joden' voor deze mensen. “De Joden” is een generalisatie die niet gelijkgesteld kan worden met Israël! En Jezus veroordeelde “De Joden” altijd voor wat ze waren [Johannes 8], dus “De Joden” [zoals de populaire term] kan niet Israël zijn!

DE TWEE VISIES VAN “DE WERELD” ZIJN TWEE VERSCHILLENDE EVANGELIES

De twee standpunten die gewoonlijk worden ingenomen, zijn in werkelijkheid twee afzonderlijke evangeliën. Eén ervan moet een ander Evangelie zijn. Degenen die een ander evangelie geloven, zegt de apostel Paulus, zijn vervloekt! Dit is echt heel ernstig, dus om niet vervloekt te worden, moeten we goed naar beide Evangeliën kijken! Beide kunnen niet gelijk hebben. Eén daarvan is het *Evangelie van het Universele*. Eén daarvan is het *Evangelie van het Bijzondere*. Denk hier dus goed over na. Ofwel houdt God van alle mensen [inclusief degenen waarvan God zegt dat Hij ze haat] ofwel houdt Hij alleen van Zijn Uitverkorenen.

Gal. 1:8 Maar alhoewel wij, of een engel uit de hemel, u een ander evangelie prediken (verkondigen) dan hetgeen wij hebben gepredikt (verkondigd), laat hem vervloekt zijn.

Na nog een paar paragrafen zullen we samenvattingen van deze twee verschillende evangelieopties hebben die we kunnen overwegen.

HOUDT GOD VAN DEGENEN DIE HIJ VERKLAART DAT HIJ HAAT?

De Bijbel vertelt ons zowel over Gods haat als over Gods liefde. Dus als God ook maar één mens zou haten, zou Hij de wereld niet zo liefhebben. Hij zegt wel dat *ik Esau heb gehaat*. Als God alleen Esau haatte, dan kon Edom niet worden opgenomen in het “alles” van *Ga naar de hele wereld* of “de wereld” van *God die de wereld zo liefhad*. Als God er niet in slaagde de hele mensheid te redden, dan is Hij niet almachtig en onveranderlijk.

Hij moet machteloos zijn als *de wereld* de hele mensheid betekent. Niet alle mensen zijn gered. Kunnen de dood van Jezus en de verlossende liefde van God ooit tevergeefs zijn? Citaat uit RK en RN Phillips in 'Het boek Openbaring', deel twee:

Voor degenen die ervan overtuigd zijn dat degene die gekruisigd werd de Zachte Jezus is, zachtmoedig en mild, let op: Hij is in staat tot haat. Het Griekse woord is *miseo*, haten, met kwade bedoelingen beschouwen, verafschuwen, verafschuwen. Dit plaatst de volgelingen van de Nikolaiëten in dezelfde categorie als Esau [die God haatte voordat hij

dadens hebben niets te maken met de opstanding. Waarom doet Jezus zo'n uitspraak over de dadens van de Nikolaïeten? Als alle mensens gelijk zijn voor God, waarom haatte God Esau dan voordat hij werd geboren?

Gods liefde voor de uitverkorenen is op geen enkele manier beperkt. Hij hield zoveel van deze 'wereld' van Zijn uitverkorenen. Dit is de orde van Israël die Hij liefhad en Zijn Zoon stuurde om te verlossen. Dit is voor wie Jezus stierf. Er wordt ons verteld dat Hij komt om ZIJN VOLK van hun zonden te redden.

De Schrift zegt: *Een ieder die in Hem gelooft, zal niet verloren gaan, maar eeuwig leven hebben.* We moeten kijken naar welke 'wereld' wordt aangesproken en zien dat 'wie dan ook' verwijst naar 'alles' van dat deel waarover wordt gesproken en niet naar 'alles' van alles. De context hier is Israël. De *whosoever* is een verkeerde vertaling; het betekent letterlijk *de hele natie*, die verwijst naar de hele natie Israël, zoals bepaald door de context.

Nu kunnen we met begrip teruggaan naar de Oudtestamentische Geschriften en zien waarom het zo belangrijk was om alle Schriftgedeelten te citeren, die aantonen dat de Wet en de Tien Geboden alleen aan Israël werden gegeven. Het is essentieel om dit te begrijpen. Het verlossen van Liefde kan alleen verlossing betekenen van de vloek van een gebroken Wet. Dit Wetsverbond was niet met alle rassen gesloten. Israël is de wereld die Jezus kwam redden. Hij *kocht* Israël terug of verlostte het. Die losprijs kon volgens de wet alleen door een bloedverwant worden betaald – volgens de wet die God aan Israël gaf. Daarom is Jezus de bloedverwant van Israël (Hij is de grootste zoon van David). Jezus is geen bloedverwant van enig ander ras.

JOHANNES HOOFDSTUK DRIE

Laten we teruggaan naar Johannes 3, waar Jezus sprak met Nicodemus, een Meester van Israël. In de context is Israël de 'wereld' waar ze het over hadden. **Bedenk:** *want God had de wereld zo lief; het woord "voor"* verwijst naar de onmiddellijke, voorafgaande discussie. Dit biedt de context. Tot wie spreekt Jezus? Dit vertelt ons welke *kosmos* ter discussie staat. Het hele onderwerp betreft de Israëlieten en een meester in Israël, Nikodemus.

- v. 3 Ze moeten "van bovenaf verwekt" worden [niet *wedergeboren* zoals vertaald] om het Koninkrijk [in hun geestesoog] te kunnen waarnemen.
- v. 5, 7 Tenzij deze geest VANAF DE ONTVANGST wordt geërfd, kan niemand het Koninkrijk binnengaan [1 Johannes 3:9].
- v. 8 Degenen die aldus uit de Geest geboren zijn (Israëlieten) reageren op de roep van de Geest.
- v. 14, 15 En net zoals Mozes de slang in de woestijn ophief, zo moet ook de Mensenzoon verhoogd worden.

Tot welk ras verhief Mozes die slang? Welk ras werd toen genezen en gereinigd van de slangenbeten? Het was alleen Israël.

WELKE "WERELD"?

Aan het begin van dit hoofdstuk citeerden we Markus 16:15 in verband met het binnengaan in de hele *kosmos* en het "prediken" [dat wil zeggen, verkondigen] van het Evangelie aan ieder schepsel. Naar welke "wereld" moesten de discipelen gaan? Dit is een terechte vraag. Toen de discipelen naar de *verlorenen* werden gestuurd

schapen van het Huis VAN ISRAËL, naar wie en naar welke "wereld" werden ze gestuurd? Toen Jezus in Matteüs 15:24 zei: Ik ben niet gezonden MAAR naar de verloren schapen van het Huis van Israël, naar welk ras werd Hij gezonden? Moeten we zeggen dat Jezus ongelijk had en dat Hij naar elk ras werd gestuurd? Moeten we zeggen dat Jezus ongelijk had door Zijn discipelen alleen naar de Israëlieten te sturen? Als hun werd verteld : ga de hele wereld in, waarom gingen ze dan niet naar de negers, de Chinezen of de Indiërs? Waarom kozen zij slechts één richting en gingen zij verder naar waar de Kinderen van Israël waren? De locatie van het Huis van Israël in die tijd kan historisch gemakkelijk worden vastgesteld.

Mat. 11:1 ...Hij vertrok vandaar om in de steden van hun [discipelen] te prediken .

Mat. 10:5-7 Ga niet de weg van de heidenen in, en ga geen enkele stad van de Samaritanen binnen, maar ga liever naar de verloren schapen van het huis van Israël. En terwijl u gaat, predik (verkondig) en zeg: Het koninkrijk der hemelen is nabij.

De discipelen kregen specifiek de opdracht om niet naar bepaalde volken te gaan. De discipelen van Jezus vertrokken vanuit Galilea en wisten precies waar ze deze 'verloren' schapen konden vinden. Ze waren niet zo "verdwaald" dat ze niet gevonden konden worden!

"ALLE", "IEDEREEN", "WIE OOK", ENZ.

Denk nog eens na over deze twee verzen:

Johannes 3:16 God hield zo van de wereld...

Markus 16:15 Ga de hele wereld in...

Dergelijke verzen vormen de basis van de gedachte dat het *gaan en prediken van het Evangelie aan elk schepsel* van Markus 16:15 verwijst naar het gaan naar elke persoon van elk ras op aarde. Laten we enkele woorden in deze verzen eens bekijken.

[A] Preken of *kerusso* betekent verkondigen of goed nieuws aankondigen als een stadsomroeper. Het betekent niet 'discipelen maken' of 'evangeliseren', zoals velen leren.

[B] Maar waar moesten zij hun proclamaties doen? Was het voor iedereen van elk ras? Laten we naar *elk wezen kijken*. Het Griekse woord *ktisis* wordt gegeven door:

Strong's G3936-7: Als oorspronkelijke formatie, gebouw, schepsel en verordening

Wijnstokken: *Ktizo* wordt door de Grieken gebruikt om de stichting van een plaats, een stad of een kolonie aan te duiden... Het is een belangrijke bevestiging van Romeinen 1:20-21 dat in alle niet-christelijke Griekse literatuur deze woorden (*ktizo* en zijn afgeleiden) voorkomen. nooit door de Grieken gebruikt om het idee van een Schepper of van een creatieve daad van een van hun goden over te brengen. De woorden worden door hen beperkt tot de daden van menselijke wezens.

Dit is het *schepsel* [of beter gezegd: *de schepping*] uit Markus 16:15. Het woord *ktisis* in het Grieks wordt gebruikt om het product van menselijke opbouw of vorming aan te duiden. In deze context verwijst het naar een dorp of plaats waar mensen wonen. Een *ktisis* wordt door de mens gebouwd, niet door God. De discipelen moesten specifiek naar de plaatsen of dorpen gaan waar de Israëlieten woonden.

Mat. 10:23 U zult de steden van Israël niet hebben doorkruist voordat de Mensenzoon is gekomen.

We kunnen *de steden* van Israël niet tot de steden van elk ras maken. Merk op dat Jezus spreekt over de tijd van het einde.

Wat is het gebied van de verkondiging?

Is dit niet de hele wereld van Israël?

Wat verkondigden zij?

Was het niet het Evangelie van het Koninkrijk?

Het Koninkrijk is wat Jezus en Johannes de Doper kwamen verkondigen : *bekering: want het koninkrijk der hemelen is nabij*. Wie verkondigt dat vandaag de dag? Het is onmogelijk om zowel het moderne universele Evangelie aan alle rassen als het exclusieve Koninkrijk der Hemelen tegelijkertijd te geloven en te onderwijzen. Hij beperkt *de hele wereld* tot de steden van Israël! Met andere woorden: het moet worden verkondigd in de woningen of plaatsen waar de Israëlieten tot aan het einde der tijden wonen.

ZIJN "ALLE" EN "ELKE" BEPERKTE UITDRUKKINGEN?

Betekent 'alles' gewoonlijk 'alles van alles' of 'het hele deel waarover gesproken wordt'? Betekent *de hele wereld* de hele planeet, of alleen het hele deel van de planeet waarover gesproken wordt? Een blik door Young's Analytical Concordance zal laten zien hoe deze woorden worden gebruikt. Dit geeft een indicatie zonder in het Grieks te hoeven gaan. Het is zeker de moeite waard om de tijd te besteden aan het onderzoeken van lexicons om de juiste betekenis van de gebruikte woorden te bepalen. De woorden voor *alles, elke, etc.* zijn vaak enkelvoud, NIET meervoud. Zo verwijzen ze naar:

[A] "Alle" de ene [groep] of

[B] "Het geheel" van de klas of

[C] De hele" van de klas.

Om het nut van *alles* in het Grieks en het Hebreeuws te begrijpen, kunt u Deut. 28.10 *en alle mensen op aarde zullen zien dat u de naam van de Heer draagt, en zij zullen bang voor u zijn*.

Hier omvatten *alle volkeren van de aarde* NIET Israël. Op dezelfde manier, *ga de hele wereld in en omvat NIET elk ras*. Het niet begrijpen hiervan is de bron van fouten in de moderne populaire leer. Jezus zegt dat het niet aan iedereen gegeven is om te horen of te begrijpen.

We hebben meteen maar één uitzondering, en 'alles' en 'alles' kunnen die uitzondering of de andere uitzonderingen niet omvatten. Als er een uitzondering wordt gemaakt voor de Edomieten die geen berouw kunnen vinden, of voor degenen die Jezus zei: *laat hen met rust*, dan kunnen deze geen deel uitmaken van het 'alles' dat wordt aangesproken. Jezus verkondigde dit niet aan bepaalde volken, zoals we hebben gezien. Jezus zei dat Hij naar Israël was gestuurd om *Zijn volk* van hun zonden te redden. Moeten wij wijzer zijn dan Jezus? En wat zijn

EVANGELIE NUMMER EEN [HET VALSE EVANGELIE VAN HET UNIVERSELE]

Dit is het Evangelie dat niet in de Wet, de Psalmen, de Profeten of in het Nieuwe Testament te vinden is. Het moet dus vals zijn. Het zegt:

1. De Wet en de Tien Geboden werden aan elk ras gegeven, als een verbond.
2. Jezus gaf Zijn leven zodat Hij de Verlosser van alle mensen wordt, om hen te verlossen van de vloek van die gebroken wet, zelfs als de andere rassen niet de relatie tussen verbond en wet hadden.

3. God houdt van alle mensen en van elk individueel lid van alle menselijke rassen, inclusief degenen die God zegt te haten.
4. Het Evangelie is voor alle zondaars van elk ras, [niet de zondaars van Mijn volk, Amos 9:10].
5. Ze worden allemaal gebeld. Er zijn geen tarra of geiten, ondanks wat Jezus het tegendeel zegt.
6. Ze zijn allemaal gekozen. Er zijn geen inferieure vaten, ondanks wat Paulus het tegendeel zegt.
7. Er zijn geen twaalf stammen van Israël meer – ook al zijn ze dat in het hele Nieuwe Testament nog wel.
8. Alle mensen worden verondersteld geloof te hebben – ook al zegt de Bijbel dat *niet alle mensen geloof hebben*.
9. De Vader gaf Jezus aan *alle mensen van alle rassen*, niet alleen aan *alle mannen van Israël*.
10. Alle rassen zijn voorbestemd – God moet ongelijk hebben gehad toen hij van Israël verwachtte dat hij bepaalde gemengde rassen zou vernietigen; ze zijn nu allemaal hetzelfde.
11. Er zijn geen uitverkoren mensen, noch enige verkiezing naar genade.
12. God heeft medelijden met iedereen, niet alleen met wie Hij kiest of verkiest.
13. Er zijn geen Bijbelse verschillen tussen mannen van verschillende afkomst.
14. *Mannen omvatten altijd vrouwen.*
15. Niet-Israëlietische rassen kunnen in Israël worden geadopteerd – ook al zegt de Bijbel *wie Israëlieten zijn, op wie de adoptie betrekking heeft, [Rom. 9:4] en uit wie Christus betreffende het vlees voortkwam.*
16. God kan binnen elke cultuur en religie op aanvaardbare wijze worden aanbeden; het zijn allemaal paden naar God.
17. Alle rassen zijn hetzelfde in Gods ogen.
18. Het is nu aan alle zondaars van alle rassen om de liefde van God te omarmen of niet.

Dit evangelie zegt dat het aan iedereen van elk ras is om óf het eeuwige leven te hebben, óf om te komen. Dit zou betekenen dat God niet soeverein is en de keuze alleen aan de Israëlieten geeft. Dit is het evangelie van individuele universele verlossing.

Dit valse evangelie beweert dat de mensheid over het algemeen soeverein is en de keuzes maakt.

EVANGELIE NUMMER TWEE [HET WARE EVANGELIE VAN HET BEPAALDE]

Dit is het eeuwige Evangelie, het ware Evangelie waarin wij staan als wij doorgaan in *De Geloof* dat ooit aan de heiligen werd overgeleverd en aan niemand anders. Dit zegt:

1. God houdt alleen van de “wereld” van Zijn uitverkoren volk en die verkiezing wordt ingesteld voordat er goed of kwaad is gedaan. Er is geen verwijzing naar God die “de hele mensheid” liefheeft.
2. Jezus kwam tot degenen die waren uitgekozen van vóór de *grondlegging van de wereld* (wat zou moeten luiden: omverwerping van de orde).
3. Jezus is alleen de herder van de schapen. Hij zei dat *Ik mijn leven gaf voor de schapen* [Johannes 10:15]. Hij voegde er niet aan toe “voor de geiten en ook voor alle anderen”!

4. **Jezus kwam om Zijn volk van hun zonden te redden. Zij waren al Zijn volk. Het Evangelie is voor de overtreding van mijn volk [Jes. 53:8].**
5. **Het is het Evangelie van genade – en ik zal genadig zijn voor wie ik wil.**
6. **Het is niet van onszelf, het is het geschenk van God.**
7. **God is barmhartig jegens wie Hij wil [Rom. 9:18].**
8. **De zonen [huios] van God zijn “geadopteerd” uit de Kinderen [tecknon] van Israël, niet uit andere rassen.**
9. **De Pottenbakker maakt verschillende vaten, afhankelijk van Zijn doeleinden, sommige voor glorie en andere voor vernietiging [Rom. 9:21].**
10. **Alle rassen zijn niet gelijk in Gods ogen.**
11. **God accepteert geen gemengde aanbedding van Ba'al en Zichzelf.**
12. **De gave wordt alleen aan de uitverkorenen gegeven, door wedergeboorte en doeltreffende roeping van God.**
13. **Jezus is de Verlosser van beide Huizen van Israël.**

Dat wil zeggen: het ware Evangelie zegt dat God absoluut soeverein en bijzonder is!

Dit is geen nieuwe leer. Het kan zelfs gevonden worden in de liederen van de verlorene mensen, die slechts één mensenras vormen:

*Gij uitverkoren zaad van Israëls ras.
Een overblijfsel, zwak en klein.*

*Heil Hem die u redt door Zijn genade, en kroon
Hem tot Heer van allen.*

HOOFDSTUK 5

STRUIMBLOKKEN VOOR EEN EXCLUSIEF ISRAËL

Eerder hebben we gekeken naar de algemene reacties die onmiddellijk in ons opkomen als het consistente Bijbelpatroon over *de exclusiviteit van Israël* aan mensen wordt voorgesteld. Het is nu tijd om te kijken naar de struikelblokken die het moderne onderwijs ons op de weg legt. Het wordt gewaardeerd dat de bezwaren en zorgen van mensen zeer oprecht zijn en dat zulke mensen oprecht zijn. Ook wordt erkend dat het voor mensen moeilijk is om af te leren wat hen jarenlang is geleerd. Het is noodzakelijk om naar een selectie van struikelblokken te kijken, die de meeste van de struikelblokken vertegenwoordigen die zijn opgeworpen, zodat ze de voortgang in het grootste deel van dit boek niet zullen belemmeren.

1. HET IS IN STRIJD MET DE AARD VAN GOD

Dit is een oprecht gevoel dat velen hebben, maar het vindt zijn oorsprong in een onevenwichtige kijk op het karakter van God. Waar er voortdurend nadruk wordt gelegd op de Liefde van God en de bijna totale veronachtzaming van de Rechtvaardige Oordelen van God, is dit begrijpelijk. De verkeerde leer over 'alles' en 'iedereen', samen met de afwezigheid van onderwijs over de soevereiniteit van God, zijn de grondoorzaak van dit gevoel. In Zijn natuur is God onveranderlijk. Dat God vaten zou scheppen voor verschillende doeleinden is voor veel mensen niet direct aanvaardbaar, maar het is de duidelijke leer van de Schrift. Bijvoorbeeld:

1. Het is God die de eeuwige vijandschap plaatste tussen het *zaad van de slang* en het *zaad van de vrouw* [Gen. 3:15].
2. Het was de HEER die een merkteken op Kaïn plaatste [Gen. 4:15].
3. Het was God die Noach en zijn gezin redde omdat Noach *perfect was in zijn generaties* [Gen. 6:9].
4. God gaf verschillende bestemmingen voor Noachs zonen Cham, Sem en Jafeth.
5. God plaatste zelfs verschillende bestemmingen in de "laatste dagen" voor elk van de twaalf stammen van Israël [Gen. 39 en Deut. 33].
6. We vinden schriftuurlijke discriminatie tussen "mensen" als *enowish of adam, etc.*
7. We vinden woorden voor 'mannen' die niet op vrouwen van toepassing zijn, zowel in het Hebreeuws als in het Grieks (*iysh en aner*).
8. *Jacob heb ik liefgehad en Esau heb ik gehaat* [Maleachi 1:2,3 en Romeinen 9:13].
9. God koos Israël en zei dat zij niet tot de natiën gerekend mochten worden [Num. 23:9] en de God van dit volk Israël heeft onze vaders uitgekozen [Handelingen 13:17].
10. *En zij zal een Zoon voortbrengen, en gij zult Zijn naam Jezus noemen, want Hij zal Zijn volk verlossen van hun zonden* [Matt. 1:21]. Zij waren en zijn Gods volk voordat zij gered werden. _____

2. "VAN ELKE SOORT, TONG, MENSEN EN NATIE"

Openb. 5:9, 10 *...want Gij zijt gedood en hebt ons voor God verlost door het bloed uit alle geslachten, talen, volken en naties, en hebt ons voor onze God tot koningen en priesters gemaakt, en wij zullen op aarde regeren.*

Openb. 7:9 *Ik zag, en zie, een grote menigte, die niemand kon tellen, van alle naties, en geslachten, en mensen, en talen, stond voor de troon...*

OPMERKING: De aandacht wordt gevestigd op *uit* in het eerste vers en *op* in het tweede vers. Beide zijn hetzelfde Griekse voorzetsel *ek*, waarvan de letterlijke betekenis aangeeft dat het niet om alle naties, volkeren, enz. gaat, maar om een volk dat 'uit' hen is genomen en niet 'van' hen.

Deze twee passages lijken op te vallen tegen wat tot nu toe is geschreven. Het lijkt overtuigend als een verklaring om te zeggen dat voor de Troon van God mensen van elk ras op aarde zullen staan. Deze verschijning wordt gebruikt als basis voor de leer over universele, raciale of nationale verlossing. Omdat dit niet past bij enig fundament in de Wet, de Psalmen en de Profeten, vereisen deze verzen nader onderzoek. Ten eerste moeten we kijken naar wat dit vers in vervulling doet gaan. We moeten ons afvragen of er enige stroom van profetie is die de populaire multiraciale visie bevestigt. Als die er niet is, moeten we teruggaan naar de oorspronkelijke profetieën.

Exodus 19:5, 6 *...gij zult voor Mij een bijzondere schat zijn boven alle mensen; want de hele aarde is van mij, en u zult voor Mij een koninkrijk van priesters zijn, en een heilige natie...*

OPMERKING: In het Hebreeuws is *alle mensen* meervoud, waarbij het lidwoord de betekenis *alle volkeren* geeft.

Deze verzen zijn alleen gericht tot Israël, net als een groot aantal andere oudtestamentische profetieën.

Dit wordt ook in het Nieuwe Testament bevestigd door de apostel Petrus met betrekking tot hetzelfde bijzondere, bijzondere volk.

1 Petrus 2:9 *Maar jullie zijn een uitverkoren generatie, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een bijzonder volk.*

Hoewel er sprake is van elke stam, taal, volk en natie, zijn dit allemaal natie- en geen raciale termen. Men moet niet vergeten dat Israël twaalf stammen had, die verspreid raakten onder naties en volkeren. Hun talen werden de talen die door hun ontvoerders werden gesproken, en later die van de naties waaronder zij verspreid waren. Dit is de plaats vanwaar het volk Israël werd bijeengebracht. Zij kwamen uit elke stam, taal, volk en natie, zoals was geprofeteerd. Er wordt nogmaals herhaald dat er geen profetie bestaat over alle rassen die zich in het Koninkrijk der Hemelen bevinden, of dat enig ander ras dan Israël verlost zal worden. Anderen hadden geen gebroken Wetsverbond waarvoor verlossing nodig was. Maar Israël is verlost *uit* [niet *uit*] elke stam, taal, natie en volk.

Als we RK Phillips citeren in *Incontrovertible Facts Of The Bible*, vinden we:

Deze 'Heilige Natie' zou de volgende halte zijn in het herstel van de soevereiniteit van het Koninkrijk der Nederlanden. Allah op aarde. Deze Soevereiniteit van God duidt een gebied van Gods heerschappij aan en vereist dat:

1. Het heeft een territorium;
2. Het heeft een volk;
3. Het heeft wetten;
4. Het heeft een koning;

5. Het heeft een economie; En

6. Er is een administratie.

Al deze dingen stond God nu op het punt om aan de kinderen van Israël te geven, en op de Sinaï accepteerden de mensen God als hun Koning, waardoor ze een heilige natie werden. God heeft die soevereiniteit over die troon of die natie nooit afgewezen.

Als elk ras erbij betrokken zou zijn, zou dit allemaal zinloos zijn. Een aantal commentaren verwijst naar de verlossing als die van het volk dat ooit uit Egypte was verlost. De Exodus is de eerste plaats waar sprake is van verlossing [Exodus 15:13]. De verlossing in de Schrift is altijd die van Israël, en alleen van Israël. De kwestie van de verlossing van Israël wordt voor het Verbond van de Wet gesteld.

EW Bullinger merkt op:

Maar nu was het volk verstrooid onder alle geslachten en talen en volken en naties, en daarom moesten zij voor de tweede keer uit dezen verlost worden, zoals het was met Israël op de dag dat hij opkwam, uit het land Egypte.

Jesaja 11:11 En het zal op die dag geschieden dat de HEERE op de tweede dag opnieuw zijn hand zal uitstrekken.

Het is tijd om het overblijfsel van Zijn volk terug te halen uit Assyrië,...en van de eilanden in de zee.

Het bijeenkomen is altijd van Zijn Volk en niet van andere rassen. Tegengestelde profetie bestaat niet!

Het toneel van Openbaring 5:9 is in de hemel, net als in Openbaring 7:9. Hier is een grote menigte uit alle naties, geslachten, volken en talen. Er staat niet van alle rassen; het woord *genos* (rassen) wordt in deze passage niet gebruikt.

Het wordt misschien niet op prijs gesteld dat er over Israël wordt gesproken als de *families van Israël*, waarbij de stammen naties worden.

Jeremia 31:1 Tegelijkertijd, zegt de Heer, zal Ik de God zijn van alle families van Israël, en zij zal Mijn volk zijn.

3. "ALLE EINDE VAN DE AARDE"

Jesaja 45:22 Kijk naar Mij en wordt gered, alle einden van de aarde.

Het woord dat met de aarde is vertaald, is het Hebreeuwse woord *erets*, dat meestal wordt vertaald als 'land' of 'aarde' in de zin van een gelokaliseerd gebied of die aarde die aan een volk toebehoort [bijvoorbeeld het land of de aarde van Israël]. In context gaat dit hele hoofdstuk over Israël en over niets anders. Het wordt zeker niet in de algemene zin gebruikt, zoals de universalisten die proberen te bewijzen dat de uitdrukking 'de uiteinden van de aarde' elk ras of elke plaats op aarde betekent.

4. DE UITTOCHT

Toen Israël de uittocht uit Egypte maakte, is het duidelijk dat sommige Egyptenaren, of sommigen van het gemengde bloed, met de Israëlieten meekwamen. Er wordt beweerd dat deze de wonderen zagen die God in het land Egypte had gedaan, en zich daarom bij Israël voegden. Er wordt dan gezegd dat dit een soort *niet-Israëlitische heidenen zijn die zich bij de Kerk aansluiten*. Deze gemengde menigte was voortdurend een probleem binnen Israël. We moeten niet vergeten dat het hen niet werd toegestaan om met Israël voor God samen te komen, omdat zij geen Israëlieten waren. Er zijn twee uitdrukkingen vertaald: *De gemeente van de HEER*, namelijk de *edah* van Israël en de *cahal* van Israël, en dit verschil is belangrijk omdat ze de gemengde menigte die door de wildernis reist, scheiden van de Israëlieten zelf.

5. "Iedereen die dorst"

Jesaja 55:1 Ho, iedereen die dorst heeft, kom naar de wateren...

Uit de context blijkt dat dit alleen tot Israël gericht is. De zekere barmhartigheden van David [v. 3] duiden het volk aan van wie Hij de bevelhebber is. De iedereen [*kole*] van dit vers wordt aan het einde van het vorige hoofdstuk besproken. Concordanties geven niet de betekenis van dit woord weer, maar er is een parallel waar het Griekse equivalent in het volgende bezwaar wordt beschouwd.

6. CORNELIUS

Deze man wordt door velen gebruikt als voorbeeld van een zogenaamde "heidense" niet-Israëliet die gered wordt. De geboorteplaats of het staatsburgerschap vertelt ons niets over ras. Maar het ras van deze man kan door de Bijbel worden bepaald, ook al wordt hij niet beschreven als een "Jood" [of "Joodse"]. In de AV van Handelingen 10:2 wordt Cornelius beschreven als iemand die tot *een andere natie* behoort, maar de Griekse tekst gebruikt het woord *alophulos*, dat een samenstelling is van *allos* [een andere natie van dezelfde soort] en *phulos* [een verwante stam (*phule*)].

Cornelius was een vroom man, zo wordt ons verteld, en hij vreesde God, daarom was hij iemand die kon geloven. Volgens Vine betekent *vroom* dat je voorzichtig bent met de aanwezigheid en aanspraken van God. Cornelius kende dus de oudtestamentische aanspraken van God op Israël. Wij zien niet dat *vroom* gebruik wordt gemaakt van andere mensen dan de Israëlieten. Ook vreesde hij "God" [Handelingen 10:2] en hij bad tot [de] God en werd door [de] God gehoord. 'God' is hier *ho theos*, de term die wordt gebruikt om de ene ware God aan te duiden. Cornelius was dus geen Romeinse polytheïst! Hij was een

7. PETER'S BLADVISIE

Universalisten gebruiken het verslag van Petrus' visie op het blad om te suggereren dat de onreine dieren op het blad volkeren van alle rassen vertegenwoordigen, maar de rest van het hoofdstuk laat iets anders zien. Dat zij door de vertalers in vers 45 heidenen worden genoemd, bevestigt alleen maar dat er een verkeerde betekenis aan dit woord *heiden* wordt gegeven. Historisch gezien werd het Huis van Israël, dat onder de naties verspreid was, als onrein en gebruikelijk beschouwd door degenen die de Joodse religie (Edomieten, Traditie) vertrouwden. Door te zeggen dat het onwettig was, wist Petrus dat wat hij deed in strijd was met de traditie van de oudsten in Judea. Zoals later zal worden aangetoond, werd aan Peter getoond dat de tien stammen van The

Het Huis van Israël zou onder het Nieuwe Testament gereinigd worden. De dieren op het laken vertegenwoordigen de onreine en onbesneden leden van het Huis van Israël.

Deze visie in Handelingen 10 wordt ook gebruikt om het idee te promoten dat het verbod op het eten van bepaald onrein vlees niet langer geldig is. Het symbool wordt letterlijk genomen! Wanneer Petrus verklaart wat God hem heeft laten zien, zegt God hem niet dat hij onrein vlees moet eten, maar dat *God mij heeft laten zien dat ik geen enkel mens onrein of onrein mag noemen. Het woord: een ander, in een ander volk* [v. 28] is hierboven al besproken in [6] om aan te tonen dat dit betrekking heeft op mensen van dezelfde soort. 'Natie' is hier *phulos*, en niet *ethnos* of *demos*, die vaak worden vertaald als 'natie' en 'volk'. Het onderscheid wordt door Vine opgemerkt onder 'natie' en verwijst naar *allos* (een andere) en *phulon* (een stam).

Handelingen
10:36 Jezus Christus.

Het Woord dat God naar de kinderen van Israël zond om vrede te prediken (verkondigen).

Dit vervolgt door te zeggen dat er een begin werd gemaakt in het Heilige Land en werd voortgezet bij de onbesneden Grieken van het Huis van Israël [Handelingen 11:20]. Hiermee werd het Woord vervuld als gezonden aan heel Israël, zowel besneden als onbesneden. In vers 35 hebben we *elke natie* die, zoals het volgende vers uitlegt, de naties van Israël zijn [de voormalige stammen van Israël die verspreid waren onder alle andere naties]. Dit bevestigt wat het Oude Testament zegt over de Wet en Gods Woord die alleen aan Israël gegeven worden. Israël werd verstrooid onder "elke natie" [v. 35], en het Woord [*logos*] werd specifiek naar Israël gestuurd, volgens dit vers. Het Woord van God werd als Israëliet naar Cornelius gestuurd. In elke *natie* van vers 35 wordt gewoonlijk en ten onrechte de algemene betekenis van *ieder* gegeven als zijnde ieder ras, zoals uitgelegd in het vorige hoofdstuk. Cornelius was een van degenen die God vreesden en geloofden. Hij had dat spirituele vermogen al vanaf zijn conceptie in zich. Deze mannen hadden het vermogen om God te geloven en konden zo het 'goede nieuws' aanvaarden en opnieuw als Gods volk worden opgenomen. "Alle mensen" zijn dus alle mannen van het verstrooide Israël en alle mannen van de Judese natie die van Israël was.

Handelingen 10:43

Van Hem getuigen alle profeten dat iedereen die in Hem gelooft door zijn naam vergeving van zonden zal ontvangen.

De profeten waren niet getuige of profeteerden van verlossing en vergeving van zonden voor alle rassen. Kennelijk wordt gedacht dat dit volgens de algemene populaire doctrine wel het geval zou moeten zijn. De profeten gaven getuigenis over Jezus en Israël [v. 43].

8. DE ETHIOPISCH EUNUCH

Hier hebben we een man die naar Jeruzalem ging om te aanbidden en op weg was om in zijn strijdswagen de Schriften te lezen. Het is onmogelijk voor een heiden om terug te keren van een Israëlitisch feest, laat staan de Schrift te lezen. Hoewel hij uit Ethiopië kwam, zegt dit niets over zijn ras of genen; het vertelt ons alleen waar hij woonde. Als hij een zwarte man was geweest, zou hij niet in de buurt van de tempel zijn toegelaten, omdat hij een buitenaards wezen zou zijn geweest. De Joden zouden zo iemand onmiddellijk hebben vermoord. We kunnen dit zien toen de apostel Paulus probeerde iemand die ervan verdacht werd geen Israëliet te zijn, mee naar de tempel te nemen [Handelingen 21:8]. Zou Filippus naar iemand gestuurd worden die niet door God geroepen was en naar iemand die het Woord "niet" kon ontvangen? Uit het gewicht van deze passage blijkt dat de Ethiopiër een Israëliet was, ook al lag zijn woonplaats in Ethiop

9. DE WEDUWE VAN SAREPTA

Nogmaals, er is niets overtuigends om te zeggen dat de weduwe in deze passage geen Israëliet was [Lucas 4:24-28]. Het principe verschilt niet van het principe dat wordt gegeven in Matteüs 13:57, waar Jezus enkele machtige werken deed in Zijn geboortestad. Er waren echter twee punten die opgemerkt moesten worden:

1. De weduwe wist duidelijk dat Elia een man van God was, en zij wist van de zonde en dus van de Wet die alleen aan Israël werd gegeven [1 Koningen 17:18].
2. Elia was een profeet van Israël die naar Israël was gestuurd en hij zei tegen de vrouw: *Zo zegt de HEER, de God van ISRAËL.*

10. "GA DE SNELWEGEN OP"

Mat. 22:9 *Ga daarom de snelwegen op, en zovelen als u er zult vinden, bied op de bruiloft.*

Nogmaals, de standaard universalistische doctrine onderwijst dit Schriftgedeelte verkeerd in een poging om te zeggen dat iedereen van elk ras bij deze oproep is inbegrepen. Er zit veel meer in deze verzen dan op het eerste gezicht lijkt. De bedienden kregen te horen dat ze naar het kruispunt [*diex*] moesten gaan, maar in plaats daarvan gingen ze naar de wegen [*hodos*]. Beide woorden worden in de KJV vertaald als *kruispunt*. Op het kruispunt is er een scheidingsplaats, maar op de wegen, of het pad tussen twee plaatsen, is er geen scheidingsplaats. Het gevolg van het naar de verkeerde plaats gaan om mensen uit te nodigen voor de bruiloft was dat er mensen binnenkwamen waar een niet-gescheiden mengsel van twee soorten bestond. In vers 11 is er *een man die geen bruiloftskleed aan heeft*. Dit suggereert dat één groep de bruiloftskleding niet aan heeft en de consequentie is dat de kwade of slechte speurtochten in de buitenste duisternis worden geworpen.

Waar gaan de kerken vandaag de dag naartoe om te prediken? Gaan ze naar de *hodos* of de *diex*? Moeten wij naar de verloren schapen van het Huis van Israël gaan, zoals Jezus Zijn discipelen opdroeg? Moet het niet aan Israël zijn voor wie het Nieuwe Testament is gemaakt? Het Nieuwe Testament behoort nog steeds toe aan degenen die het Oude Testament hadden, en directe uitspraken die het tegendeel beweren zijn niet in de Schrift te vinden [Lees Jeremia 31:31-34 om de gegeven beperking te bekijken].

11. "Iedereen die vraagt, ontvangt"

Lukas 11:10 *Want een ieder die vraagt, ontvangt; en wie zoekt, vindt; en voor hem die klopt, zal worden opengedaan.*

In het Nieuwe Testament zijn er veel soortgelijke teksten waarin de woorden *alles* en *iedereen*, *wie dan ook*, etc. worden gebruikt. In het Grieks is de situatie vergelijkbaar met de situatie in het Hebreeuws waar al op is gewezen. We kunnen de betekenis van deze woorden als volgt opvatten:

- [A] Alles van alles of
- [B] Over dat hele deel wordt gesproken.

We hebben niet de vrijheid om te kiezen welke betekenis bij ons past om een leerstellig standpunt te bewijzen, maar dit is wat de meesten doen. Meestal wordt dit gedaan in onwetendheid of zonder na te denken vanwege de traditionele leringen. We kunnen deze woorden niet verkeerd toepassen om onszelf aan te passen. We kunnen de Schrift lezen vanuit het standpunt van generalisatie of vanuit differentiatie, maar beide kunnen niet tegelijkertijd

Het is altijd nodig om te noteren aan wie een passage is gericht. Dit definieert de context van de passage. In deze passage isoleert Jezus degenen tot wie Hij zich richt. Hij zegt twee keer: *ik zeg het je* en gebruikt het voornaamwoord *gij*. Hij sprak tot Zijn discipelen als Israëlieten.

We ontdekken dat veel van de struikelblokken gebaseerd zijn op het verkeerd begrijpen van *iedereen*, *alle mensen*, *wie dan ook*, *iedereen*, en zulke woorden. Lexicons bieden veel ruimte om deze woorden te bedekken. In zijn berichtgeving over “alles” [Grieks: *pas*], dat vaak op deze verschillende manieren wordt vertaald. Vine's Expository Dictionary zegt:

Vóór eigennamen van landen, steden en naties, en vóór collectieve termen als Israël, betekent het alles of het geheel, bijvoorbeeld Matth. 2:3, Handelingen 2:36. In combinatie met het artikel betekent dit het geheel van één object. In het meervoud betekent het het geheel van de personen of dingen waarnaar wordt verwezen.

Deze totaliteit heeft alleen betrekking op dat deel dat het onderwerp van de context is. Dus alle mannen [van Israël] kan niet het hele ras van de wereld betekenen.

Thayer bevestigt dit [onder ref. 3956]:

De woorden “wereld” en “allen” worden in zo'n zeven of acht betekenissen in de Bijbel gebruikt, en het is zeer zelden dat “allen” alle personen betekent, individueel genomen. De woorden worden over het algemeen gebruikt om aan te geven dat Christus sommigen van alle soorten heeft verlost – sommige Joden, sommige heidenen, sommige rijken, sommige armen, en Zijn verlossing niet heeft beperkt tot Jood of heiden...

Thayer citeerde de laatste zin uit een van Spurgeons lezingen en dit boek laat zien dat die opvatting onjuist is. Het belangrijke punt om op te merken is echter dat het ‘alles’ wordt erkend als niet een universeel ‘alles’. De precieze beperking ervan is het doel van dit boek. Van een niet van Josephus [Wars 2:19.1] lezen we:

Hier hebben we een eminent voorbeeld van de Joodse taal, die Dr. Wall waarlijk waarneemt en die we verschillende keren in de heilige geschriften gebruikt zien worden; Ik bedoel waar de woorden ‘allen’ of ‘de hele menigte’, enz., voor het grootste deel alleen worden gebruikt, maar niet zo dat ze ieder persoon omvatten, zonder uitzondering;...

Bij het overwegen van alle soortgelijke bezwaren die zijn opgesomd, moet hiermee rekening worden gehouden.

12. “WIE MIJ ZAL BEKENNEN”

Lukas 12:8

En ik zeg u: Al wie Mij voor de mensen belijdt, die zal de Mensenzoon ook belijden voor de engelen van God.

De ‘jij’ waar Jezus zich tot richt zijn niet de menigten, maar alleen de discipelen. Het woord ‘mannen’ is een van de vele woorden die als ‘mannen’ worden vertaald. Er zijn verschillende soorten ‘mannen’ en verschillende woorden voor ‘mannen’ in de oorspronkelijke talen. Mensen kunnen van verschillende afkomst zijn en van verschillende zaden en plantages zijn. Dit ontkennen is het ontkennen van de woorden van Jezus. Ontkennen en anders onderwijzen betekent *Mij ontkennen tegenover de mensen*. Deze dingen worden vandaag de dag niet onderwezen omdat ze niet passen in het ‘alle’ van de universele doctrine *van de hele wereld*.

13. DE VROUW VAN SAMARIA

Aan deze passage in Johannes 4:12 wordt gemakkelijk voldaan met de woorden: *Zijt Gij groter dan ONZE VADER JACOB, die ons deze bron heeft gegeven. Zij was een afstammeling van Jakob en was dus een Israëliet. Hoe iemand haar woonplaats kan gebruiken om te zeggen dat ze een niet-Israëlitische was, is moeilijk te begrijpen. Samaria bevatte een mengeling van rassen. In Handelingen 8:14 kunnen we zien dat bepaalde Samaritanen de wereld van God ontvingen. In het eerste vers vinden we bewijs van de verstrooiing naar Samaria. Filippus verkondigde het Woord in Samaria, net als Petrus en Johannes. Hun verkondiging had betrekking op Het Koninkrijk van God.*

14. PINKSTEREN

Handelingen 2:21

En het zal geschieden dat iedereen die de naam van de Heer aanroept, zalig zal worden.

Hier hebben we nog een andere *persoon* en dus moeten we bepalen met wie die *persoon* verband houdt. Dit hele hoofdstuk is exclusief voor de mensen aan wie de profeet Joël zijn profetie deed. Dit werd aan Israël gedaan, dus hoe kan iemand zeggen dat het aan anderen werd gedaan? Als elke profetie aan iedereen wordt gedaan, hebben we een grijze massa en is alles eveneens een duister grijs. Niets is helemaal duidelijk! Wat zou het nut zijn als profeten verschillende boodschappen aan verschillende mensen zouden geven als alle mensen hetzelfde waren?

De 'wie dan ook' heeft alleen betrekking op degenen tot wie het wordt gesproken. Petrus maakt dit heel duidelijk in vers 36. *Laat het hele huis van Israël weten dat God... Tot wie richtte hij zich? De 'wie dan ook' en 'alles' is exclusief voor die groep. De 'wie dan ook' en het hele vlees verwijst niet naar iemand anders dan de genetische Israëlieten.*

Met Pinksteren kwamen enkele verstrooide Israëlieten vanuit verschillende landen naar Jeruzalem. Dit betekent niet dat ze van verschillende rassen waren. Zouden ze naar het feest zijn gekomen als ze heidenen waren geweest of als ze andere culturele overtuigingen hadden gevolgd? Zulke mensen zouden zelfs niet worden toegestaan de tempel binnen te gaan [Handelingen 21:28]. Toch wordt gezegd dat dit zo is om te proberen de generalisatie te bewijzen dat mensen van alle rassen naar het feest kwamen. Het grootste deel van het Huis van Israël was onder andere naties *verspreid* geraakt en de meerderheid hiervan zou later worden bereikt.

Het Evangelie moest worden verkondigd, *dat begon in Galilea (Handelingen 10:37) en in heel Judea werd gepubliceerd. Jezus stuurde Zijn discipelen weg naar de verloren schapen van het Huis van Israël en het is niet onredelijk om te suggereren dat sommigen onder de gezochten het Pinksterfeest bijwoonden. We lezen over Joden [Judeeërs] die 'wonen' (katoikeo) in Jeruzalem [Handelingen 2:5] en over anderen die 'wonen' in andere landen [Handelingen 2:9] die Pinksteren bijwonen. Het is verre van eerlijk om te concluderen dat nationaliteit en ras altijd hetzelfde zijn! En natuurlijk is het idee dat de 'Kerk' een 'heidense' kerk van niet-Israëlieten zou zijn die Pinksteren volgden onzin, eenvoudigweg omdat daar Joden waren.*

15. ALLE MANNEN DIE GERECHTVAARDIGD WORDEN DOOR HET GRATIS GESCHENK

Romeinen 5:18

Daarom kwam door de overtreding van één het oordeel over alle mensen en tot veroordeling, zo kwam ook door de gerechtigheid van één het vrije geschenk over alle mensen tot rechtvaardiging van het leven.

Onze voornaamste overweging in dit vers is het laatste deel, omdat we de identiteit van *al deze mensen aan het vaststellen zijn*. In dit hele boek Romeinen zijn de onderwerpmensen van het zaad van Abraham naar het vlees [Rom. 4:1] en dus is dit Boek aan niemand anders dan de Israëlieten geschreven. De onderwerpmensen worden aangegeven zoals *wij* in dit hoofdstuk en deze mensen worden geïdentificeerd als Israëlieten. Als er enige aarzeling bestaat om deze verklaring te aanvaarden, moet u teruggaan en de secties over de exclusieve aard van Israël in het boek Romeinen opnieuw lezen. In Romeinen 4:16 lezen we *dat de belofte zeker zou kunnen zijn voor heel het Zaad*. Het gaat niet om alle zaden op aarde, maar om dat specifieke zaad of sperma dat wordt aangesproken. Een soortgelijke situatie doet zich voor in Romeinen 7:6, waar wij verlost worden van de Wet. Het voornaamwoord *wij* verwijst alleen naar degenen aan wie de Wet was gegeven en we hebben het bewijs geleverd dat de Wet alleen aan Israël werd gegeven. Om deze reden zijn *alle mensen* in dit vers alleen van toepassing op het zaad van Abraham via Isaak en op niemand anders.

16. "WIE ZAL ALLE MENSEN REDDEN..."

Ik Tim. 2:4 *Wie wil dat alle mensen gered worden en tot de kennis van de waarheid komen?*

De opmerkingen over "alles" en "elke" in het laatste hoofdstuk en binnen dit hoofdstuk zijn hier van toepassing. Dat het niet betekent dat *ieder mens op aarde* een deken heeft, blijkt duidelijk uit het feit dat niet alle mensen gered zijn. In de volgende verzen staan de woorden *die Zichzelf een losprijs voor iedereen gaven... en deze woorden laten zien dat het allemaal alleen degenen betreft die vrijgekocht moesten worden, dat wil zeggen, degenen die onder de Wet stonden die exclusief aan Israël toebehoort*.

17. REDDING VOOR ALLE MENSEN

Titus 2:11 *Want de genade van God die verlossing brengt, is aan alle mensen verschenen.*

De 'alle mannen' in deze passage zijn dezelfde als die in de bovenstaande passage. Het wordt opnieuw beperkt door degenen tot wie het is gericht, namelijk Gods uitverkorenen [Titus 1:1], en in Titus 2:14 kunnen we zien dat dit opnieuw de reikwijdte van *alle mensen* beperkt tot degenen aan wie de wet is gegeven... *gaf Zichzelf aan de VS, zodat Hij de VS zou kunnen verlossen van alle ongerechtigheid...*

18. "MAAR DAT ALLEN TOT BEKERING MOETEN KOMEN..."

2 Petrus 3:9 *...Maar het is lankmoedigheid jegens ons, niet bereid dat iemand [dat wil zeggen, ieder van ons] verloren gaat, maar dat allen tot bekering komen.*

Hier wordt het woord 'mannen' niet genoemd, maar in plaats daarvan hebben we het onbepaalde voornaamwoord *tis* dat een of andere persoon of **object** aanduidt ...*elke* man...wie dan ook, of bepaalde mannen, enz...zie Strong G5100. **Bepaalde mannen zijn in het algemeen niet allemaal mannen.**

Thayer [5100] Het geeft aan dat het ding waarmee het verbonden is tot een bepaalde klasse behoort, of lijkt op
Het.

In dit boek schrijft Petrus aan de ene Heilige Natie. Hij schrijft aan de *vreemdelingen* van zijn eigen bloed. Petrus verwijst opnieuw naar *Onze Vaders*, waarmee hij aangeeft dat de mensen aan wie het werd geschreven de kinderen van de Vaders waren, en dus is 'wie dan ook' raciaal exclusief. Alle mensen op aarde hebben niet "De Vaders" Abraham, Isaak en Jacob als hun voorouders. In deze passage is het Petrus

erop wijzend dat God lankmoedig is tegenover de “VS-zijde” en niet tegenover de “HEN-zijde”. Petrus schrijft aan *een heilige natie*. Hij schrijft niet aan “De Kerk” als een multiraciale groep.

19. HET KONINKRIJK OMVAT NU IEDEREEN

Jezus sprak over *Het Koninkrijk*. De discipelen kregen te horen dat ze *het Koninkrijk* moesten gaan verkondigen en dat de tijd *nabij was*. Na zijn opstanding sprak Jezus met de apostelen over dit koninkrijk.

Handelingen 1:3

... veertig dagen lang door hen gezien worden en gesproken worden over de dingen die betrekking hebben op het Koninkrijk van God.

Dit lijkt de belangrijkste boodschap van Jezus te zijn en Hij onderwees deze tot aan Zijn Hemelvaart. Maar wie wil dit vandaag de dag leren? We horen veel over het evangelie van universele verlossing, maar dit is niet wat Jezus leerde. Probeer het Evangelie van universele verlossing te vinden in de Wet, de Psalmen en de Profeten. Probeer het dan in het Nieuwe Testament te vinden als de vervulling van het Oude Testament. “De Kerk” lijkt misschien een antwoord, maar de vervulling moet nog steeds *in ons, hun kinderen*, liggen [Handelingen 13:32, 33]. Als dit zo is, dan moet *de Kerk* nog steeds raciaal zijn; de leden moeten nog steeds kinderen zijn van *The Fathers*.

De discipelen vroegen Jezus vóór Zijn Hemelvaart: *Heer, wilt U op dit moment het Koninkrijk IN ISRAËL herstellen?* [Handelingen 1:6]. Kijk hier nog eens naar. Aan wie moet het Koninkrijk worden hersteld? Is er ooit een suggestie dat enig ander dan genetisch Israël in dat koninkrijk zal worden opgenomen? De betekenis van *Israël* omvat *regeren met God*. Als Israël uit alle naties bestond, wie zijn dan de andere naties waarover Israël met God zal regeren? Jezus gebruikte het woord 'redding' slechts twee keer, maar 78% van de Evangelieën gaat over het Koninkrijk.

Overweeg deze uitdrukkingen:

De koning	Is de koning van ISRAËL.
De VERLOSSER	Is de Verlosser van ISRAËL.
De HEILIGE	Is de Heilige van ISRAËL.
De vader	Is de Vader van ISRAËL [“Mijn Zoon”].

Zoek tevergeefs of deze titels ook op andere landen dan Israël van toepassing zijn.

20. HET GEBED VAN DE HEER

Als we bidden zoals Jezus leerde, *ONZE Vader die in de hemel is, geheiligd door Uw Naam, UW KONINKRIJK kom, wat zeggen wij?*

Verwijst het voornaamwoord *naar* alle rassen of naar Israël?

Wordt God ooit de Vader van andere rassen dan Israël genoemd?

Is *uw koninkrijk* een ander koninkrijk dan het koninkrijk waarover de koning van Israël zal regeren?

Bij nader onderzoek zal blijken dat de specifieke 'Vader' waarnaar wordt verwezen, *Onze Vader is, de Eén in de hemel*. Het is niet 'hun' vader.

21. HET ISRAËL VAN GOD [GAL. 6:16]

Het is gebruikelijk om te horen dat *het Israël van God De Kerk* betekent . Deze verklaring wordt gebruikt als basis voor preken over universele verlossing. Het is zo gemakkelijk om een verkeerde uitspraak te doen en die uitspraak vervolgens als basis te gebruiken. Maar omdat deze doctrine op een verkeerd fundament is gebaseerd, kan deze niet standhouden. Het Israël van God betekent het Israël van de Allerhoogste Godheid. Het zegt niets over het zijn van de God van alle rassen. Dit boek Galaten is geschreven aan *hen die onder de Wet stonden*, dat wil zeggen aan Israël. Er zullen mensen zijn die zeggen dat er nu zowel een geestelijk Israël als een natuurlijk Israël bestaat, als een manier om universele verlossing te bevorderen. Dus laten we hier eens naar kijken.

22. ER ZIJN TWEE ISRAËLEN: EEN NATUURLIJKE, EEN GEESTELIJKE

Zeggen dat er een natuurlijk Israël en een geestelijk Israël bestaat, is de enige uitweg uit het dilemma dat sommige mensen hebben als ze proberen hun doctrines en profetie op elkaar af te stemmen. Hun dilemma komt voort uit de verkeerde fundamentele traditionele leer die:

[A] De Joden zijn Nationaal Israël, [of "Natuurlijk Israël" of "Gods natuurlijke volk"].

[B] De heidenen zijn de Kerk [of "Geestelijk Israël" of Gods "hemelse volk"].

In een later hoofdstuk zullen we proberen aan te tonen dat "de Joden" niet Israël zijn en dat "heidenen" Israëlieten kunnen zijn. Het gaat duidelijk om twee groepen mensen. Dit valt niet te ontkennen. Daarom is het zo belangrijk om precies te bepalen wie de twee groepen zijn. In het Oude Testament bestaat hierover geen discussie. Israël splitste zich op in twee koninkrijken, die in feite waren:

[A] Het Huis van Israël [tien stammen]...bekend als *Efraïm*.

[B] Het Huis van Juda [twee stammen]...bekend als *Juda*.

Deze twee Huizen hadden vijandschap tussen hen, en volgens de profetie behouden zij deze vijandschap totdat de eenheid is hersteld onder het Nieuwe Testament, dat de twee Huizen nationaal ontvangen. De timing van de hereniging is de tijd van de hereniging van beide Huizen van heel Israël. Efraïm en Juda zijn unieke identiteiten, door de Bijbel vanaf de tijd van de verdeling van Israël in twee koninkrijken, tot aan de hereniging van Israël als geheel.

Jesaja 11:12, 13 ...en zal de verdrevenen van Israël verzamelen, en de verstrooiden van Juda van de vier hoeken van de aarde verzamelen . Ook de afgunst van Efraïm zal wijken en de tegenstanders van Juda zullen worden uitgeroeid; Efraïm zal Juda niet benijden, en Juda zal Efraïm niet kwellen.

Hier is het Oude Testament, we vinden twee groepen binnen heel Israël die twee nationale groepen blijven tot de tijd die gegeven wordt om weer één groep te worden. Zij zijn nog steeds de twee groepen aan wie het Nieuwe Testament werd gegeven.

Hebr. 8:8, 9 *Zie, de dagen komen, zegt de Heer, dat Ik een nieuw verbond zal sluiten met het huis van Israël en met het huis van Juda; niet volgens het verbond dat Ik met hun vaders heb gesloten op de dag dat Ik hen bij de hand nam om leid hen uit het land Egypte;...*

Er is geen verslag in de Schrift dat het Nieuwe Testament samen met andere twee groepen is gemaakt. Dit vers zegt dat zij tot hetzelfde ras behoren waarmee God betrokken was bij de uittocht uit Egypte. Nogmaals, we vinden definitie in de woorden *van hun vaders*. Dit geeft een raciale betekenisverklaring die niet vergeestelijkt kan worden. Het probleem dat zich dan voordoet is dat als het verbondsvolk in twee verschillende groepen zou worden vergeestelijkt, de ene Israëliet en de andere niet-Israëliet, één van de oorspronkelijke twee nationale groepen zou moeten zijn verdwenen of dat de twee samengevoegd zouden moeten zijn. Ondanks het feit dat dit niet terug te vinden is in de profetie in het Oude Testament, of in het Nieuwe Testament als vervulling van profetie, wordt het geloof over Joden en niet-Israëlietse heidenen nog steeds als waarheid onderwezen. Om alle rassen tegemoet te komen moest er een andere doctrine gecreëerd worden en deze wordt actief gepromoot.

Deze niet-Schriftuurlijke doctrine veronderstelt dat niet-Israëlietse rassen verlossing nodig hebben van een gebroken wet die hun in de eerste plaats niet gegeven was te overtreden. Dit kan in geen van beide testamenten als leerstelling worden aangetroffen.

OPMERKING: Er is in dit boek geen uitspraak gedaan of gesuggereerd over de uiteindelijke bestemming van niet-Israëlietse rassen. Het idee dat alle rassen verlossing nodig hebben komt voornamelijk voort uit het misbruik van *iedereen, wie dan ook, etc.* in het Nieuwe Testament. Maar er valt niet te ontkennen dat de niet-Israëlietse naties onderworpen moeten worden aan de Wet van Christus. Jezus zal regeren met een ijzeren staf, en de naties zullen hun glorie naar het Nieuwe Jeruzalem brengen, maar ons wordt verteld dat de andere naties zich buiten die Stad zullen bevinden.

De buitenschriftuurlijke leerstelling over "Joden en heidenen" komt voort uit interpretaties van de boeken Romeinen en Galaten. Maar de raciale verklaringen kunnen niet uit deze boeken worden verwijderd, zelfs als men denkt dat God de verbonden aan elk ras op aarde had moeten geven. De uitdrukkingen *Het Huis van Israël* en *De Twaalf Stammen* bestaan nog steeds in het Nieuwe Testament.

Ter afsluiting van zijn betoog over de zogenaamde 'Joden en heidenen' zegt de apostel Paulus:

Rom. 11:26 *En zo zal heel Israël gered worden; zoals geschreven staat: Uit Sion zal de Verlosser voortkomen en de goddeloosheid van Jakob afwenden .*

Er wordt nergens melding gemaakt van het feit dat *heel Israël* gered zou worden. Niemand anders dan het zaad van Jakob wordt betrokken bij het zich afkeren van de goddeloosheid. Andere rassen kunnen nooit deel uitmaken van *heel Israël* of Jakob.

Rom. 3:30 *Aangezien het één God is, die de besnijdenis door het geloof zal rechtvaardigen, en de onbesnedenheid door het geloof.*

Van degenen die God wil rechtvaardigen blijkt dat zij:

[a] De besnijdenis...Het Huis van Juda.

[B] De onbesnedenheid... Het Huis van Israël.

Het Huis van Israël was onder de naties verspreid geraakt en stond bekend als de onbesnedenheid. Ze waren als *vreemdelingen* voor de Judeeërs geworden , maar dat waren ze nog steeds

Israëlieten naar ras. Voor de Judeeërs, die de tempelaanbidding hielden, was het Huis van Israël onrein en veracht.

Rom. 4:13 *Want de belofte dat Hij erfgenaam van de wereld zou zijn, was niet aan Abraham, of aan zijn zaad, door de wet, maar door de gerechtigheid van het geloof.*

Het zijn nog steeds de beloften aan Abrahams zaad. Dit omvat allen, van Jakob tot Jezus, die in God geloofden. Heel Israël werd gered door Jezus. Maar het is het geloof in God dat de individuele persoon in dat zaadje redt. De populaire doctrine zegt dat het zaad slechts een geestelijk zaad is, dat uit alle rassen kan bestaan.

Rom. 4:16 *...tot het einde zou de belofte zeker kunnen zijn voor al het zaad;...*

Paulus heeft het niet over andere rassen. Het gaat altijd om het ene zaad van Abraham via Isaak en Jakob. Dit zijn de kinderen van de belofte. Profetisch gezien wordt het Nieuwe Testament alleen gemaakt met de twee Huizen, het Huis van Israël en het Huis van Juda. Hebrreeën 8:8 laat zien dat de belofte van het Nieuwe Testament alleen betrekking heeft op deze twee Huizen. Dit is de vervulling van Jer. 31:31. Paulus vat de twee partijen samen en verklaart:

Rom 9:4 *Wie zijn Israëlieten; op wie de adoptie betrekking heeft,...*

Alle bezwaren in de wereld zullen niets veranderen aan wat Israël of de Israëliërs betreft Woord van de Heer. Dit vers zegt *Wie ZIJN Israëlieten.*

23. VREEMDEN KUNNEN ISRAËLIETEN WORDEN

Velen beweren dat het woord 'vreemdelingen' duidt op iets anders dan Israëlieten. In het boek Petrus vinden we dat deze apostel van de besnijdenis aan *verspreide vreemdelingen* schrijft, net als Jakobus, in het eerste vers van zijn boek. *De vreemdelingen verspreid*, bevat hetzelfde woord dat wordt gebruikt in James, die zijn boek richt tot de twaalf stammen. Kijk dit alstublieft na en zorg ervoor dat u dit zeker weet. Deze vreemdelingen zijn dus nog steeds van de Twaalf Stammen!

Als iemand deze kwestie verder wil overwegen, zal het helpen om naar het woord *pelgrim* te kijken zoals dat door Petrus werd gebruikt. Dit is precies hetzelfde woord dat in 1 Petrus 1:1 met *vreemdeling* wordt vertaald. De woorden *pelgrims* en *vreemdelingen* komen ook voor in Hebrreeën 11:13, waar ze duidelijk worden geïsoleerd als Hebrreeën [dat wil zeggen Israël]. Een later hoofdstuk getiteld *Pilgrims, Strangers, and Israel* onderzoekt dit in meer detail.

Dit is opnieuw de taal van het Oude Testament, waar David zegt:

Psalms 39:12 *... want ik ben een vreemdeling bij u en een vreemdeling, zoals al mijn vaderen waren.*

***Mijn vaders* geven onmiddellijke raciale identiteit. Maar daarnaast zijn de Hebreeuwse woorden die voor *vreemdeling* en *bijwoner* worden gebruikt :**

Ger Dit betekent een vreemdeling (een onbekende persoon) van zijn eigen bloed, stam of ras.

Toshav Betekent alleen een pelgrim of een tijdelijke inwoner, en iemand die op geen enkele manier rechten of verwantschap heeft. goed omgaan met de mensen van het land waar zij tijdelijk hun verblijfplaats hebben gevonden.

In deze psalm zegt David dat hij een vreemdeling is, weg van zijn huis, bij God en hij heeft geen verwantschap met enig ander ras om hem heen. Petrus maakt hetzelfde onderscheid.

1 Petrus 1:2 *Uitverkoren volgens de voorkennis van God de Vader...*

In hoofdstuk 2 van dit boek hebben we gekeken naar dit woord "uitverkorenen" en de uitverkoren natie, die God is zegt dat Hij het van tevoren wist in het Oude Testament.

Rom. 11:2 *God heeft Zijn volk, dat Hij van tevoren kende, niet verworpen.*

1 Petrus 2:10 gaat verder met een citaat uit Hosea (een boek dat voornamelijk handelt over de tien stammenhuis van Israël).

1 Petrus 2:10 *Die in het verleden geen volk waren, maar nu het volk van God zijn: die dat niet waren heb genade verkregen, maar heb nu genade verkregen.*

In Hosea en Petrus verwijst het *niet-volk* naar hetzelfde volk en kan het dus geen niet-Israëlitische "heidenen" zijn. Petrus zou moeite hebben gehad om de Judeeërs ervan te overtuigen dat zij in het verleden *geen volk* waren geworden.

24. JEZUS IS NU DE KONING

Bedenk hoe God zei dat David nooit een nakomeling op zijn troon zou willen hebben totdat Jezus deze troon kwam overnemen?

Jer. 33:17 *Want zo zegt de HEERE; Het zal David nooit ontbreken dat er een man op de troon van het Huis van Israël zit.*

Ten tijde van Jezus waren de troon van het koninkrijk Juda en de lijn van Salomo al lang uit Judea verdwenen. De troon moet daarom ergens anders worden gemanifesteerd en binnen de tien stammen onder leiding van Efraïm. De brieven zijn volledig in overeenstemming met de wet, de psalmen en de profeten. Maar ze zijn niet in overeenstemming met de traditie!

De mensen aan wie Petrus schreef, hadden een Koning [1 Petrus 2:13 en 1 Petrus 2:17]. Dit bevestigt opnieuw dat deze mensen niet de Judeeërs waren, hoewel het Israëlieten waren. De aangesproken mensen hadden een koning die ze moesten eren. Peter vertelt ons wie ze racistisch waren. De indicatoren worden gegeven in de uitdrukkingen *van een heilige* [dat wil zeggen een apartgezette] *natie* en *een bijzonder volk*, zoals uiteengezet in de eerste hoofdstukken van dit boek.

25. "IN U ZULLEN ALLE NATIES GEZEGEND WORDEN"

De zinsnede, *alle naties*, zou 'elk ras' betekenen. De reden waarom dit niet kan zo wordt gepresenteerd aan het eind van het hoofdstuk getiteld *Galaten en Israël Exclusief*.

CONCLUSIE

We kunnen zien dat de kerken vandaag de dag een groot probleem hebben op het gebied van de leer. Dit komt eenvoudigweg door verkeerd onderwijs dat is ontstaan doordat de leer niet op dezelfde basis is gebaseerd als die welke door Jezus en de apostelen werd gebruikt. De basis moet altijd de Wet, de Psalmen en de Profeten zijn.

De Wet en het Woord van God werden alleen aan Israël onder de naties gegeven. Vanwege het misbruik van het woord, *vooral* in het Nieuwe Testament, wordt de veronderstelling gemaakt dat de wet van Mozes, samen met het bijbehorende verbond met Israël, aan ieder persoon van elk ras werd gegeven. Op deze manier wordt aan allen die gezondigd hebben geleerd dat ze de contextverklaring vergeten, wat de Wet ook zegt, tegen hen die onder de Wet staan [Rom. 3:19].

Kijk eens naar dit citaat, dat één van de vele is, en dat 'alles' in de omgekeerde situatie laat zien.

Deut. 28:10 En alle mensen op aarde zullen zien dat u bij de naam van de HEER wordt genoemd, en zij zullen bang voor u zijn.

Hier omvat alle mensen op aarde niet Israël! Deze zelfde situatie bestaat vaker andersom, omdat het *allemaal* Israëlieten zijn. Er is nog een belangrijke belemmering die mensen ervan weerhoudt een exclusief Israël te aanvaarden. Het wordt behandeld in het volgende hoofdstuk, *Dat ongelukkige woord 'heiden'*. De eenheid van de Schrift wordt gemaakt of verbroken op basis van dit woord, *heiden*, en wat dat woord feitelijk betekent.

HOOFDSTUK 6

DAT ONGELUKKIGE WOORD “GENTIEL”

Wanneer we de exclusieve aard van Israël vaststellen als een *heilig* (apart gezet) ras onder alle andere rassen op deze aardbol, vinden we conflicten met het algemene geloof over ‘Joden en heidenen’. De algemene leerstelling is dat “de Joden” Israël zijn en de “heidenen” alle anderen. De twee opvattingen zijn tegen elkaar; de een kan niet met de ander samengehouden worden, omdat we zullen laten zien dat “de Joden” niet gelijkgesteld kunnen worden met heel Israël en dat sommige “heidenen” in de Bijbel Israëlieten kunnen zijn. Omdat de traditionele leer zo ingebakken zit in commentaren, concordanties, Bijbelwoordenboeken, boeken en in de hoofden van mensen, is het voor iedereen die met dit geloof is grootgebracht heel moeilijk om het van zich af te schudden.

Dienovereenkomstig zullen we zowel de woorden “Joden” als “heidenen” onderzoeken, zoals ze in de Bijbel worden gebruikt.

Dat dit twee partijen zijn in het Nieuwe Testament betekent niet dat de twee partijen joden en heidenen moeten zijn op de manier waarop dit wordt onderwezen. In plaats daarvan bevestigt het bestaan van de twee partijen wat er wordt onderwezen in de Wet, de Psalmen en de Profeten, over de verdeling van Israël in twee koninkrijken waaruit het Huis van Israël [tien stammen] en het Huis van Juda voortkwam. twee stammen]. In de profetie wordt getoond dat deze twee huizen een voortdurende ergernis voor elkaar zijn, met een scheidingsmuur ertussen, totdat ze met elkaar verzoend zijn onder het Nieuwe Testament [Jesaja 11:13].

WAAR KOMT “GENTIEL” VANDAAN?

Dit woord, heiden, is afkomstig uit de vertaling van de Latijnse Vulgaat, waar de Romeinse leer zei dat de Roomse Kerk het Israël van de Bijbel was geworden. Nog recenter heeft paus Pius XI dit gezegde versterkt: “Geestelijk gezien zijn wij christenen Semieten.” De gevolgtrekking van het woord heiden in de rooms-katholieke context is *iemand die niet van Rome is*. In de Engelse vertalingen die gebaseerd waren op de Latijnse Vulgaat, heeft dit Latijnse woord een soortgelijke betekenis gekregen, maar in plaats van *niet van Rome te betekenen*, is het de betekenis geworden *van niet van Israël*. In de hoofden van degenen voor wie Rome en Israël synoniem waren, was er geen verschil; Lid zijn van de Rooms-Katholieke Kerk betekende behoren tot en deel uitmaken van Israël. Rome bood onderdak aan alle rassen die het staatsburgerschap konden kopen. Rome noemt zichzelf een universele kerk met een universele paus en is de grondlegger van zowel het moderne als het oude universalisme in de christelijke religie.

Maar helaas hebben vertalers dit Latijnse woord, Gentile, in hun vertalingen omgezet, en het is zelfs in recente vertalingen overgenomen. Door de Latijnse vorm te translitereren, is er ruimte ontstaan voor het idee dat het naar Romeins en niet-Romeins verwees. Verander het woord “Romein” in “Israël” [omdat Rome zei dat zij Israël was] en we ontdekken dan hoe Rome de twee partijen uitdrukte als “Israël” en “niet-Israël”. Dit is zelfs tot op de dag van vandaag zo gebleven. Deze doctrine heeft zijn weg gevonden naar commentaren en Bijbelwoordenboeken en via deze media worden de meeste christenen nog steeds beïnvloed.

De Latijnse betekenis van heidenen is op zichzelf al verwarrend – het betekent niet 'naties'. Het Latijnse zelfstandig naamwoord *gen* betekent 'een natie' en is gelijk aan *ethnos*. Maar het woord, *heidenen*,

komt niet van het zelfstandig naamwoord, maar van het bijvoeglijk naamwoord *gentilis*, wat betekent *van of beginnend met een natie*. In zijn brieven schrijft Paulus niet aan naties als geheel, maar aan individuen binnen of behorend tot andere naties. Omdat al zijn geschriften aan de Israëlieten gericht zijn, gebruikt hij *ethnos* om te verwijzen naar zijn verstoten verwanten van Israël, omdat dit de manier is waarop zij in de Oudtestamentische Geschriften werden 19:4-6; 18:18; Deut. 32:41 (het "met" staat niet in de Hebreeuwse tekst); Ps. 22:27-28; 57:9; 67:4; 81:8; 108:3; 117:1; Is. 5:26; 11:12; 34:1; en Jer. 1:5, 10. Het Latijn verdraait en verduistert deze feiten en we moeten de context ervan controleren elke keer dat het in de tekst voorkomt.

HOE "GENTIEL" WORDT MISBRUIKT

Zowel in het Hebreeuws als in het Grieks is er geen woord dat zelfs maar in de buurt komt van de manier waarop 'heidens' tegenwoordig wordt gebruikt. In de concordanties kunnen we de invloeden zien van de religieuze leer van de tijd waarin de Romeinse invloed zich manifesteert.

Sterk H1471	Gowy of goi [Goyim Pl.]: een vreemde natie, dus een niet-Jood, ook een troep dieren, of een vlucht sprinkhanen, heidens.
Sterke G1484	Ethnos [Ethne Pl.]: een ras [vanaf dezelfde] gewoonte, dat wil zeggen een stam; spec. een buitenlandse [niet-joodse] [meestal impl. heidens] heiden, heiden, natie, volk.

We moeten niet vergeten dat concordanties eerder gebruik dan definities geven, maar binnen deze kunnen we een deel van de ware betekenis zien, zoals *die van dezelfde gewoonte en stam*. De lexicons zijn definitiever.

Thayer	Een menigte [van mensen of dieren] die geassocieerd zijn of samenleven... van <u>dezelfde aard of hetzelfde geslacht</u> .
Liaan	Duidt in de eerste plaats een menigte of gezelschap aan, en vervolgens een menigte mensen <u>van dezelfde aard of hetzelfde geslacht</u> . Het wordt bijvoorbeeld in het enkelvoud van de Joden gebruikt, Lukas 7:5; 23:2; Johannes 11:48, 50-52.

Wijn laat verder zien dat *heidens* in de Schrift zowel door joden als niet-joden wordt gebruikt. [Sterk en Vine gebruikt het woord "Jood" voor "Israël" volgens het begrip van de perioden].

HOE DE HEBREEUWSE EN GRIEKSE WOORDEN WORDEN VERTAALD

Het is tijd om te kijken naar de woorden die als heidens zijn vertaald in de KJV-vertaling van de Bijbel en onmiddellijk zal er iets vreemds te zien zijn:

<u>Hebreeuws: Gowy, Goi, Goyim</u>	<u>Grieks: Ethnos, Ethne</u>
374 keer als <i>naties</i>	64 keer als <i>naties</i>
143 keer zo <i>heidens</i>	5 keer zo <i>heidens</i>
30 keer zo <i>heiden(en)</i>	93 Keer als <i>heiden(en)</i>
11 keer als <i>mensen</i>	2 keer als <i>mensen</i>

In een later hoofdstuk, *Galaten en Israël exclusief*, zullen we naar de 'Grieken' kijken. In de oorspronkelijke tekst wordt het woord *Hellen* vijfendertig keer gebruikt, maar onze vertalers hebben er ook voor gekozen om dit woord (ten onrechte) te vertalen als 'niet-Joods', vooral in het boek Romeinen. *Ethnos* en *Hellen* zijn heel verschillende woorden! Soms is de rechtvaardiging dat de Grieken geen Joden waren

daarom moeten zij heidenen zijn. Dit is geen vertaling; het is eerder het interpreteren van de Schrift in de vertalingen. Er is geen rijm of reden voor al deze verschillende vertalingen en verkeerde vertalingen, anders dan om een geloof in stand te houden!

De algemeen aanvaarde betekenis van de wereld 'niet-Joods' valt alleen al vanuit het vertaalpunt onmiddellijk in duigen. Als we eraan toevoegen dat het woord in het Hebreeuws ook voor Israël wordt gebruikt, wordt het nog platter! Wanneer we de echte betekenis uit het Nieuwe Testament laten zien, wordt het zo plat dat het niet meer te zien is! De Hebreeuwse en Griekse woorden betekenen 'naties' als rassen en volkeren. Ze bedoelen elke groep met een gemeenschappelijke oorsprong, inclusief Israël. Laten we eens kijken naar enkele oudtestamentische geschriften waarin de woorden *Gowy*, *Goi* of *Goyim* worden gebruikt. Als we de logica betreffende de heidenen op deze verzen toepassen, zien we tot welke belachelijke conclusies we zouden kunnen komen. Bedenk dat *Goi* en *Ethnos* zowel voor Israël als voor andere rassen worden gebruikt.

Gen. 12:1, 2 Nu zei de HEERE tegen Abram... Ik zal van u een groot volk maken...

Gen. 17:5 ...een vader van vele naties heb ik u gemaakt.

Heeft God uit Abraham een grote niet-Israëlitische "heidense" natie gemaakt, en is Abraham de vader geweest? veel heidenen? Was de grote natie een ander volk dan Israël?

Gen. 25:23 En de HEER zei tegen haar (Rebecca): Twee volken zijn in uw baarmoeder...

Had Rebecca kunnen weten wat er twee niet-Israëlitische 'heidenen' in haar baarmoeder zouden worden?

Gen. 48:19 ...en zijn zaad zal een menigte naties worden.

Er is geen bewijs in de Bijbel dat Efraïm veel niet-Israëlieten zou voortbrengen.

Gen. 46:3 En hij zei: Ik ben God, de God van uw vader (Isaak). Wees niet bang om naar Egypte te gaan; want Ik zal daar van u een groot volk maken.

Zouden de zonen van Jakob niet-Israëlitische "heidenen" kunnen zijn?

Jer. 31:36 Als deze verordeningen [de zon en de maan] voor Mij verdwijnen, zegt de Heer, dan zal het zaad van Israël ook voor altijd ophouden een natie voor Mij te zijn.

Omdat het woord voor 'natie' hetzelfde is als het woord dat met 'heiden' is vertaald, kunnen we net zo goed lezen dat het zaad van Israël voor mij niet zal ophouden heidenen te zijn. We zouden zelfs kunnen zeggen dat Israël niet ophoudt heidens te zijn! Dit is absurd!

Wanneer we het woord *ethnos* beschouwen, dat in het Nieuwe Testament soms met 'heidenen' wordt vertaald, hebben we nog een blok vertalingen waar we transposities van zouden kunnen maken. De gevolgen zijn even absurd!

Lukas 7:5 Want hij hield van ons volk en heeft voor ons een synagoge gebouwd.

Zou dat deel van het Jodendom blij zijn als de Centurion een synagoge had gebouwd voor de zogenaamde heidenen of de heidenen? 'Natie' is het woord *ethnos*.

Lukas 23:2 **We vonden dat deze kereel de natie perverteerde...**

Zou het “de Joden” zoveel kunnen schelen als Jezus de “heidenen” zou verdraaien?

Johannes 11:48 **...de Romeinen zullen komen en zowel onze plaats als onze natie wegnemen.**

Het wordt een beetje dwaas als de Romeinen naar Judea komen en “onze” heidenen wegnemen.

Johannes 11:49, 50 *U weet helemaal niets, en u vindt het ook niet opportuun voor ons dat één man voor het volk sterft, en dat niet het hele volk verloren gaat.*

Kajafas wist niet dat deze wereld- *ethnos* vertaald zou worden als heidens en heidens en merkte op dat hij “natie” in het enkelvoud gebruikte. Jezus stierf inderdaad voor de schapen, die de Vader Hem had gegeven, en alleen voor dat aantal. Hij gaf Zichzelf als losprijs voor velen; maar niet elk ras op aarde. Er is uitgelegd dat de Wet en Verbonden alleen aan het zaad van Israël werden gegeven.

Handelingen 10:22 **Cornelius... van goede naam onder het hele Joodse volk...**

‘Natie’ is *ethnos*, wat vaak vertaald wordt als ‘heidenen’, dus dat zouden we ook kunnen hebben “Heidenen van de Joden”?

Handelingen 24:17 **...Ik kwam om aalmoezen en offers aan mijn land te brengen.**

Hier zou Paulus zeggen dat hij aalmoezen bracht aan zijn “heidenen” in Jeruzalem. Paulus was een Israëliet.

We moeten gewoon toegeven dat zo'n woord niet in de hele Bijbel voorkomt, wat overeenkomt met de algemene aanvaarding van het woord ‘heiden’. We kunnen nu zien dat *goi* en *ethnos* zowel Israëlieten als niet-Israëlieten kunnen betekenen.

Sommige leraren, die toegeven dat *goi* en *ethnos* voor Israël worden gebruikt, verklaren dat ze in het enkelvoud naar Israël verwijzen, en in het meervoud naar alle niet-Israëlitische naties. Er wordt gezegd dat Galilea van de heidenen in Matteüs 4:15 verwijst naar “heidenen” omdat het het meervoud is. Als we een vergelijking maken met Handelingen 1:11, *gij mannen van Galilea*, en Handelingen 2:7, *zijn niet allen die Galileeërs spreken?* Er moet worden toegegeven dat de discipelen Israëlieten waren, ook al kwamen ze uit Galilea.

POPULAIRE THEOLOGIE OVER “HEDEN”... IS HET JUIST?

We hebben al commentaar gegeven op de oorsprong van het woord ‘niet-Joods’. We hebben erop gewezen dat er geen bewijs lijkt te zijn dat de apostelen goed onderscheid konden maken tussen Israëlieten en niet-Israëlieten in de naties waar zij naartoe gingen. Daarom moest de boodschap naar de natiën worden gebracht, zodat de boodschap “alle mensen” van de nakomelingen van de verstoten Israëlieten zou bereiken. Deze mannen hadden het vermogen om God te geloven en konden zo het 'goede nieuws' aanvaarden en opnieuw als Gods volk worden opgenomen. Maar de Romeinse fout werd opgepikt en heeft de overhand gekregen. Luther, Knox, Calvijn en Wesley accepteerden, samen met sekteleiders als William Miller, de fout. Natuurlijk blijft de grondlegger, het aartsclustype, de Rooms-Katholieke Kerk, vasthouden aan haar onveranderlijke doctrine. Maar zij is degene met wie de koningen van de aarde hoererij hebben bedreven en door wie zij zijn misleid door haar tovenarij [Openb. 17:2 en Openb. 18:23]. Het was Rome

die de fout in de leer heeft veroorzaakt. Maar ons wordt verteld om uit haar te komen, *Mijn volk* [Openb. 18:4]. Dit is het moment om naar buiten te komen. Gods uitverkoren volk wordt gewaarschuwd om alle leerstellingen van Rome te verlaten, inclusief het universalisme van Rome! Massa's vandaag de dag gaan de kant van Rome op. Welke religie leidt de ex-communistische staten? Wat veegt over de aarde? Maar de grote hoer zal neergeworpen worden; God heeft het zo verordend, en niemand hoeft deel te hebben aan haar plagen. Wie verheugt zich wanneer Babylon wordt neergeworpen? Zijn het niet de heilige apostelen en profeten? [Herz. 18:20]. Je moet *eruit komen* om apart gezet te worden! De getrouwen en waarachtigen zullen komen om te oordelen en oorlog te voeren tegen die valse profeet Rome [Openb. 19:11]. De 'vrouw' moet zich klaarmaken. Het zijn de heiligen [Israël volgens de Bijbelse definitie – zie Psalm 148:1] die het witte linnen dragen [Openb. 19:8]. De stem van buiten de Troon spreekt *Zijn dienaren aan*. Dit is de reden waarom er in hoofdstuk twee de tijd werd genomen om duidelijk vast te stellen wie precies het dienende ras is en wie de heiligen in de Bijbel. Zij zijn degenen die het recht hebben om via die twaalf poorten de stad binnen te komen. Zou het veel zin hebben dit te vermelden als elke race door die poorten zou gaan?

Openbaring 21:12 En een grote en hoge muur, en had twaalf poorten, en bij de poorten twaalf engelen, en namen daarop geschreven, die de namen zijn van **de twaalf stammen van de kinderen van Israël**.

Openb. 21:27 En er zal op geen enkele wijze iets in binnenkomen dat verontreinigt, noch wat een **gruwel werkt, of een leugen maakt: behalve die welke geschreven zijn in het Boek des Levens van het Lam**.

Wie bewerkt de gruwel in de leer? Is het niet de moeder van hoeren en gruwelen?
Wie verspreidt de doctrine van het universalisme? Wie heeft het bedacht? De betekenis van het katholicisme is universalisme! Onderzoek de Schriften en zie welk ras het enige ras is dat in het Boek des Levens staat!

DE VERWANT-VERLOSSER

JEZUS IS DE VERLOSSER VAN VERBINDINGEN. Dit is een ander standpunt dat sommigen innemen. Als iemand gelooft dat *je de hele wereld in moet gaan en dat Jezus stierf om de werelddoctrine te redden op de manier waarop Rome de wereld interpreteert, dan kan die persoon niet geloven dat Hij onze [dat wil zeggen Israëls] bloedverwant-Verlosser is.* Bij de wederkomst zal Jezus degenen negeren die niet Zijn verwanten zijn

AAN WIE SCHREEF DE APOSTEL PAULUS?

In ons tweede hoofdstuk, *De exclusieve aard van Israël in het Nieuwe Testament*, werden veel nieuwtestamentische geschriften geciteerd om aan te tonen dat de apostel Paulus aan de Israëlieten schreef en dat hij niet aan iemand anders had kunnen schrijven.

Gal. 2:7 ...het Evangelie van de voorhuid werd aan mij toevertrouwd, zoals het Evangelie van de besnijdenis aan Petrus was toevertrouwd.

Rom. 11:13 Want ik spreek tot u, heidenen, aangezien ik de apostel van de heidenen ben,...

Het is belangrijk om te onthouden dat het woord dat in deze verzen vertaald wordt met "heidenen" *ethnos* is in Romeinen en Hellen in Galaten. *Ethnos verwijst naar Israëlieten met dezelfde term die in het Oude Testament op hen van toepassing was.* Hellen zal worden besproken in het hoofdstuk *Galaten en Israël Exclusief*. Iedereen aan wie is geleerd dat de heidenen altijd niet-Israël zijn, ervaart moeilijkheden

bij “afleren”. Dit is begrijpelijk, omdat deze leerstelling is wat de theologie heeft geleerd; dit is in vertalingen geschreven op een manier die het afleren moeilijk maakt.

Nu kunnen we naar enkele andere Schriftgedeelten uit het Nieuwe Testament kijken die Israël laten zien als het enige volk dat wordt aangesproken.

Handelingen 10:36 *Het woord dat God naar **de kinderen van Israël zond, waarin** vrede door Jezus Christus werd gepredikt (verkondigd) .*

Handelingen 10:43 *Van Hem getuigen alle profeten dat door zijn naam iedereen die in Hem gelooft, vergeving van zonden zal ontvangen.*

Handelingen 13:23 *Uit het zaad van deze man heeft God, overeenkomstig Zijn belofte, voor Israël een Redder **opgewekt** , Jezus.*

*Handelingen 13:32, 33 ...hoe God de belofte die aan **de vaders is gedaan, aan ons, hun kinderen**, heeft vervuld ...*

Hier zien we directe Schriftgedeelten die specifiek en exclusief zijn. In hoofdstuk twee werd op veel van dergelijke Schriftgedeelten gewezen. We hebben ook een *wie dan ook* waarvan alle profeten van Israël getuigen. Nu, waarheen *komt de Verlosser van Israël in de boeken van het Oude Testament? Is het een ieder van Israël, zoals de profeten zeggen, of is het een ieder van elk ras, zoals de vertalers denken dat het zou moeten zeggen? Er moet een positieve beslissing genomen worden!*

Iemand denkt misschien: *ja, maar er zijn nog steeds twee partijen.* Dit probleem verdwijnt volledig als we kennis nemen van het historische feit dat Israël zich in twee koninkrijken scheidde en in de profetie bekend werd als:

[A] Het Huis van Israël [10 Stammen].

[B] Het Huis van Juda [2 Stammen].

Vervolgens gingen beide koninkrijken in ballingschap in respectievelijk Assyrië en Babylon. Na de gevangennemingen gingen alle twaalf stammen (behalve een klein overblijfsel) naar het noorden en werden onder de naties verspreid. Deze werden bekend als de verstrooiing of onbesnedenheid. Een klein overblijfsel van de Babylonische gevangenschap van het Zuidelijke koninkrijk keerde terug naar Palestina en vormde de Judese natie. De heersende klassen van de Joodse natie werden gedomineerd door Edomieten en hun ondermijning van de Schrift, de Tradities van de Oudsten, werd de religie van het land. De Judese natie beoefende de besnijdenis en wordt daarom in de Schrift de Besnijdenis genoemd. Bijgevolg verwijst het Nieuwe Testament naar twee groepen: de Onbesnedenheid (de Israëlieten buiten het Judese volk) en de Besnijdenis (de Israëlieten binnen het Judese volk).

De andere onbesneden rassen vallen niet onder de *onbesnedenheid*, omdat de som van de twee groepen die worden aangesproken zijn *geheel Israël*.

DE BEDIENING VAN JEZUS WAS NIET VOORAL VOOR DE JODEN OF IN JUDAEA

De meeste mensen zouden deze verklaring in twijfel trekken zonder er zelfs maar over na te denken! Maar laten we deze kwestie eens nader bekijken. In de Evangelieën maakt Jezus een duidelijk onderscheid tussen Galilea en Judea, waarbij laatstgenoemde het grondgebied is van 'de Joden'.

Johannes 7:1 Na deze dingen wandelde Jezus in **Galilea**: want hij wilde niet **in het jodendom wandelen**, omdat de joden hem probeerden te doden.

Johannes 11:53, 54 Vanaf die dag beraadslaagden zij samen om hem ter dood te brengen. Jezus wandelde daarom niet meer openlijk **onder de Joden**; maar ging vandaar naar een land dichtbij de woestijn, naar een stad genaamd **Efraïm**.

Mat. 19:1 En het geschiedde, toen Jezus deze woorden had geëindigd, dat hij **uit Galilea** vertrok en naar de kusten **van Judea**, aan de overkant van de Jordaan, kwam .

Mat. 4:12 Toen Jezus hoorde dat Johannes in de gevangenis was geworpen, vertrok hij **naar Galilea** [vanuit Judea].

Handelingen 9:31 Toen lieten de kerken in geheel **Judea en Galilea rusten...**

De gemarkeerde woorden laten duidelijk zien dat de twee gebieden verschillend worden behandeld. Daar vormde een duidelijke barrière tussen de twee.

Mat. 4:23 En Jezus trok door heel Galilea, onderwees in hun synagogen en predikte het Evangelie **van het Koninkrijk...**

Mat. 4:15, 16 Het land Zabulon en het land Neptalim, langs de weg van de zee, aan de overkant van de Jordaan, **Galilea van de heidenen, het volk dat in duisternis zat, zag een groot licht...**

Het laatste vers identificeert deze Israëlieten in Galilea en noemt hen "heidenen"! In de Thompson Chain Reference Bible worden de voetafdrukken van Jezus grafisch weergegeven op pagina's 274 en 275, waaruit blijkt dat Galilea het belangrijkste terrein van Jezus' bediening was.

Mat. 4:13 En omdat hij Nazareth had, kwam hij en ging in Kafarnaüm wonen...

De meeste christenen lijken te denken dat Jezus onder "de Joden" in Jeruzalem woonde, maar dat is niet zo. Christenen schijnen te denken dat Jeruzalem het middelpunt was van Jezus' onderwijsbediening. Jezus ging op bepaalde tijden en voor bepaalde doeleinden naar Jeruzalem. Zijn discipelen waardeerden deze tijden niet toen ze naar Jeruzalem gingen, zoals Jezus hen ooit vertelde: *Jouw tijd is altijd nu, maar Mijn tijd is nog niet* [Johannes 7:6]. Jezus vervulde de oudtestamentische tijden precies met betrekking tot de sabbatten en de feesten van Israël. Jezus zei dat Hij de exacte dag van Zijn kruisiging in Jeruzalem kende [Matt. 26:2]. Hij ging precies op de juiste dag [de 10e Nisan] naar Jeruzalem om door het Israëlitische volk onder de bevolking tot hun Koning gekozen te worden, en Hij werd overgeleverd om het algenoegzame offer te worden voor de verlossing van Zijn volk. _____

Jeruzalem was het middelpunt waar Jezus Zijn missie en de Wil van Zijn Vader zou vervullen om het Paaslam voor Israël te zijn. **De instelling van het Paschalam gold alleen voor Israël. Over de grens van Judea wordt melding gemaakt van Efraïmieten en Galileeërs [Benjamieten]. Jezus was veilig onder de Israëlieten in Galilea, terwijl Hij niet veilig was onder de Judeeërs. Dit vervulde de profetie van Mozes:**

Deut. 33:12 En van Benjamin zei Hij: De geliefde des Heren zal veilig bij Hem wonen; en de HEERE zal hem de hele dag bedekken, en hij zal tussen Zijn schouders wonen.

We hebben uit Mattheüs 4:15, 16 hierboven gezien dat deze Israëlieten in Galilea heidenen worden genoemd. Het was Galilea, vanwaar Jezus elf van Zijn discipelen uitkoos. Judas, de Judeeër, was degene die Jezus verraadde! Elf van de discipelen waren niet van “De Joden” en ook niet van *Juda*. Toen Jezus opsteeg, worden de getuigen in Handelingen 1:11 en Handelingen 2:7 beschreven als *Mannen van Galilea*. In Handelingen 2:22 waren degenen die werden aangesproken *mannen van Israël*, maar geen “Joden”. Maar terwijl ze de *Mannen van Israël* toespraken, kwamen de discipelen al snel in aanraking met “De Joden” in de nationale leiding. Hoe meer we deze kwestie onderzoeken, hoe onmogelijker het wordt om te zeggen dat de *Joden* en de *Mannen van Israël* naar hetzelfde volk verwijzen. Tegenwoordig houden de meeste denominaties vol dat “de Joden” en “Israël” hetzelfde zijn! We lezen dat een deel van de priesterschap in Jezus geloofde; zij waren niet allemaal Edomieten of andere proselieten. Nicodemus was een *heerser over de Joden* en behoorde dus tot de leiders. Maar zijn raad was enigszins anders als niet-Edomiet! Jezus sprak in de eerste plaats over het leiderschap in het algemeen toen hij verwees naar “De Joden”. Jezus beschreef deze leiders als *huurlingen*, en niet als de *herder*, wiens schapen niet de eigendom zijn. Ieder van deze personen in het religieuze leiderschap *klom op een andere manier omhoog* en ieder was een dief en rover [Johannes 10:1]. In vers 5 noemt Jezus hen vreemdelingen en ze zijn herkenbaar door wat ze deden, waardoor ze anders werden.

OPMERKING

God zegt dat Israël altijd een natie zou blijven. Het woord *ethnos* kan niet van toepassing zijn op een multiraciale kerk. Israël is een afzonderlijk volk met een gemeenschappelijke raciale afkomst. Ze zouden een natie [of naties] blijven zolang de zon en de maan schijnen [Jer. 31:36].

De Hebreeuwse en Griekse woorden, die soms met ‘niet-Joods’ worden vertaald, hebben zowel heidense als Israëlitische connotaties. De woorden *goi* en *ethnos* worden gebruikt voor elke groep met een gemeenschappelijke raciale afkomst. Het idee dat het woord alleen verwijst naar niet-Israëlitische mensen komt van de vertalers, die zich lieten leiden door de Latijnse Vulgaat, wiens interpretatie van ‘niet-Joods’ iemand was die niet uit Rome kwam. Dit kan nooit betekenen dat *je geen Jood bent* in de betekenis die het vandaag de dag wordt gegeven. Er zijn andere woorden die van toepassing zijn op heidenen en barbaren en Paulus had deze kunnen gebruiken om niet-Israëlieten te beschrijven als dat zijn bedoeling was geweest. Maar hij deed het niet! Wat het woord ‘heiden’ is gaan betekenen, heeft niet de oorspronkelijke betekenis en daarom niet de ware betekenis.

Het is noodzakelijk om erop te wijzen:

- [A] Als ‘De heidenen’ niet betekent wat ons is geleerd, dan betekent het woord ‘Kerk’ misschien ook niet wat de traditie leert.
- [B] Als we willen verklaren dat “De heidenen” niet-Israël zijn, waarom zegt God dan iets anders en isoleert Hij Israël en Juda nog steeds van de andere rassen?
- [C] Als iemand wil zeggen dat Israël nu “De Kerk” is, geroepen uit elk ras, dan hebben ze een probleem met het begrijpen van het verschil tussen ras en nationaliteit. Deze zijn niet identiek. Israël werd onder de naties verstrooid en wordt *uit hen* verzameld. Dit betekent dat ze gescheiden zijn van andere rassen.

De apostel Paulus besluit zijn betoog in het boek Romeinen met de woorden:

Rom. 11:26 *En zo zal heel Israël gered worden: zoals geschreven staat: Dan zal de Verlosser uit Sion komen en alle goddeloosheid van Jakob afwenden.*

Er wordt niet gezegd dat de Verlosser de goddeloosheid van zowel anderen als Jakob zal afwenden, of dat anderen dan heel Israël gered zullen worden. We kunnen niet op de een of andere manier alle rassen in “Jacob” veranderen. De partijen waaruit *heel Israël* bestaat zijn nog steeds het Huis van Israël en het Huis van Juda. Zo zegt de Wet, de Psalmen en de Profeten! Zo zegt het Nieuwe Testament ook! Daarom zijn de twee groepen geen ‘joden en niet-joden’, of ‘joden en heidenen’ in het populaire concept.

WAT WORDT ER GEZEGD?

Dit hoofdstuk zegt dat de zogenaamde “heidenen” die aangesproken worden, onmogelijk anders dan Israëlieten kunnen zijn. Over het algemeen vertegenwoordigen zij het Huis van Israël, in tegenstelling tot de Joodse natie. De Bijbel is een boek over de hele natie Israël en de verbonden en beloften die aan die natie zijn gedaan, hetzij als hele natie, hetzij aan afzonderlijke delen ervan. De andere rassen worden in de Bijbel alleen genoemd omdat ze Israël beïnvloeden.

In het tweede hoofdstuk hebben we naar veel Schriftgedeelten gekeken die de exclusieve aard van Israël via het Nieuwe Testament laten zien. De term ‘Grieken’ zal worden onderzocht in het hoofdstuk *Galaten en exclusief Israël*.

Het populaire moderne gebruik van ‘heidenen’ is verkeerd!

HOOFDSTUK 7

KUNNEN DE MODERNE JODEN ISRAËL ZIJN?

Hoewel de Bijbel de belangrijkste informatiebron in dit artikel is, worden er ter ondersteuning citaten gegeven uit verschillende Joodse encyclopedieën, maar ook uit de Romeinse historicus Josephus. Het moderne jodendom zou geen aanstoot moeten nemen aan directe citaten uit hun eigen encyclopedie. Het moderne jodendom heeft het over het bijzondere oude volk dat door God is uitgekozen, over Edom en over multiraciaal zijn, allemaal tegelijk. Christenen en niet-christenen zijn misleid door te denken dat de 'joden' in de wereld verwijzen naar een enkelvoudig mensenras dat Gods uitverkoren volk is, maar in feite is dit niet zo. De "Joden" die vandaag de dag terugkeren naar de Israëlitische staat zijn multiraciaal en we kunnen nauwelijks toegeven dat een Chinese Jood en een neger-Jood van hetzelfde ras zijn!

We zullen beginnen met drie verwijzingen uit "Joodse" bronnen die degenen kunnen helpen die ertoe zijn gebracht te geloven dat het woord "Joden" specifiek betrekking heeft op Israëlieten.

1. Uit het boek *What Price Israel* van Alfred M. Lilenthal :

Hier is een paradox: een antropologisch feit: veel christenen hebben meer Hebreeuws-Israëlitisch bloed in hun aderen dan hun Joodse burens.

2. De Joodse auteur Yair Davidy vertelt in zijn boek *The Tribes – Israelite Origins of Western Peoples* [Foreward door Rabbi A. Field] gedetailleerd dat het Saksische volk Israël is.

3. De joodse auteur Harry Golden schreef in 1967:

De profeet Jesaja schreef dat het overblijfsel van Jahweh's volk op de eilanden van de zee gevonden zou worden.

Er wordt aangetoond dat deze eilanden ten noorden en ten westen van Palestina liggen, dat wil zeggen Groot-Brittannië.

4. Moderne joodse autoriteiten die zeggen: *het moderne jodendom is Edom* [dat wil zeggen, zij stammen af van Esau, niet van Isaak].

Citaat van de moderne Messiaans-Joodse schrijver John Fischer in zijn boek *The Olive Tree*
Verbinding vinden we:

Pagina 96: De joden van vandaag zijn werkelijk een volk met vele etnische, culturele en raciale achtergronden.

Pagina 97: Joods-zijn bestaat echter uit vele elementen: sociologisch, cultureel, etnisch, religieus, nationaal, raciaal, historisch, psychologisch en intellectueel. De sterkte en mix van deze elementen varieert van persoon tot persoon. Deze verscheidenheid maakt het daarom moeilijk om Joodsheid te definiëren.

Joods-zijn is lastig te definiëren, simpelweg omdat veel raciale en etnische achtergronden niet tegelijkertijd één enkele raciale en etnische achtergrond kunnen zijn. Ten tijde van de Evangeliën bestond een soortgelijke situatie. De lezer zou gemakkelijk de multiraciale situatie bij de moderne Jood kunnen zien, maar ten tijde van de Eerste Advent was dit niet zo duidelijk.

De heer Fischer vervolgt:

Misschien kunnen de joden van de wereld het best worden omschreven als een grote gemeenschap van mensen, geschraagd door een sterke reeks tradities.

Deze tradities waren en zijn nog steeds een sterke, bedrieglijke spirituele kracht. Tradities of religie specificeren geen ras; tradities maken van geen enkel volk de mensen van het boek. Jezus had problemen met de Joodse tradities en we zullen zien dat de principes achter deze tradities Jezus ertoe aanzetten enkele zeer kleinerende dingen te zeggen over de Joden in Judea, die zowel raciale als geloofsfactoren benadrukken.

Alleen al de titel van dit hoofdstuk zou degenen kunnen verbazen die zijn opgevoed met de overtuiging dat 'de joden' altijd Israëlieten betekenen. Een van de vreemde dingen aan de woorden *Jood*, *Joden* en *De Joden* zoals die vandaag de dag worden gebruikt, is dat deze termen in de Hebreeuwse en Griekse originelen niet worden gegeneraliseerd op de manier waarop ze tegenwoordig gewoonlijk worden gebruikt.

Volgens het populaire concept wordt het woord "Jood" verondersteld betrekking te hebben op Israël of op het gehele door God *uitverkoren ras* als één enkele entiteit. Maar profetie vanaf Mozes geeft scheiding tussen elke stam van Israël en scheiding in bestemming tussen het Huis van Israël en het Huis van Juda, tot in de *laatste dagen*. Toch voegen de Kerken alle stammen van Israël op één hoop en noemen ze "de Joden" en voegen daar iedere persoon van welk ras dan ook aan toe die zichzelf een Jood noemt. De meeste christenen praten veel onzin als het gaat om het onderwerp joden. Ze kunnen praten over een niet-Israëlitische "Kerk" die verondersteld wordt dezelfde beloften te hebben geërfd die aan Israël zijn gedaan, en tegelijkertijd kunnen ze praten over het feit dat Joden Israël zijn. In feite spreken christenen over twee Israëls. Verder horen we populaire maar onzinnige uitspraken zoals *Abraham was de eerste Jood*. Als "Jood" verondersteld wordt verband te houden met Juda, hoe kan Abraham dan afstammen van zijn eigen achterkleinzoon, aangezien Abraham drie generaties ouder was dan de stam van Juda?

Er bestaat dus veel misvatting over het woord 'Jood'. In het boek Openbaring zegt Jezus dat er mensen zijn die zichzelf 'joden' noemen, maar die in werkelijkheid geen joden zijn. De Griekse tekst gebruikt de term *Judeeërs*, niet *Joden* – er zijn mensen die zichzelf *Judeeërs* noemen (van de Judese natie die is afgescheiden door het overblijfsel uit Babylon) die geen *Judeeërs* zijn. Laten we hier doorheen werken om de identiteit van deze valse *Judeeërs* vast te stellen.

Citaat uit RK en RN Phillips in 'Het boek Openbaring', deel twee:

Het woord *Joden* in vers 9 moet vertaald worden met *Judeeërs* – dit is een directe verwijzing naar Johannes 8:25-59 en Johannes 10:25-39, waar Jezus de Edomitische indringers ontmaskert. In de brief aan Smyrna laat Hij zien dat de activiteiten van deze indringers Hem goed bekend zijn en in de volheid der tijden niet ongestraft zullen blijven. Door ze in deze brief te noemen, wordt het contrast zichtbaar tussen de daden van de Farizeeën met hun Tradities van de Oudsten en degenen die God gehoorzamen. Dezelfde *Judeeërs* worden opnieuw genoemd in de Brief aan Philadelphia.

IN HET OUDE TESTAMENT

We vinden de woorden *Jehuwdah* of *Yehuwdiy* 813 keer gebruikt in het Oude Testament en ze worden meestal vertaald als *Juda*, maar als "Jood" of "Joden" in de boeken I Kronieken, Esther, Ezra, Nehemia, Jeremia en Daniël. . In de rest van het Oude Testament verwijst 'Joden' gewoonlijk naar het overblijfsel van het Huis of de Stam van Juda, dat vanuit Babylon naar Palestina terugkeerde. *Jehoeda* betekent eenvoudigweg 'Juda' en is de naam van de patriarch Juda. Het wordt gebruikt om te verwijzen naar de stam die uit hem voortkwam. Het wordt ook gebruikt voor het land of gebied dat door dat volk wordt bezet, en daarna

de verdeling van Israël na de dood van Salomo, werd het gebruikt voor het Huis of Koninkrijk Juda. Dit was de enige term die op deze manier werd gebruikt tot aan de tijd van de Babylonische ballingschap. Na hun deportatie naar Babylon werd een andere term gebruikt. Dit was *Yehudi* [meervoud: *Yehudim*].

Oorspronkelijk betekende dit woord een inwoner van Judea, of de mensen die uit dat land kwamen.

Als zodanig vertegenwoordigt het niet noodzakelijkerwijs afstammelingen van Juda, maar kan het ook alle mensen van andere rassen omvatten die daar woonden. Het is van toepassing op de Edomieten die naar het land trokken dat door het Zuidelijke Koninkrijk was verlaten toen het naar Babylon werd gebracht. Het vertegenwoordigt alle personen, ongeacht hun raciale afkomst, die de joodse religie, het jodendom, hebben omarmd.

Uit Josephus' *Antiquities of the Joden*, Boek 11.5.7, lezen we:

Dus bereidden de Joden zich voor op het werk; dat is de naam waarmee ze worden genoemd vanaf de dag dat ze uit Babylon kwamen, dat is ontleend aan de stam Juda, die het eerst naar deze plaatsen kwam, en vandaar kregen zowel zij als het land die benaming.

Tegen de tijd van onze Heer had deze gemengde Edomitische/Israëlitische bevolking proselieten uit vele andere bronnen geabsorbeerd en van het Jodendom (de Edomitische corruptie van de Pentateuch) hun religie gemaakt. Het verklaart het antagonisme van de Joden jegens Jezus. Hij maakte veel verwijzingen naar hun praktijk om proselieten in de natie aan te moedigen.

De natie die zich in Palestina vormde na de ballingschap van het Zuidelijke Koninkrijk in Babylon, bestond aanvankelijk uit mensen uit de stammen Juda en Benjamin, samen met enkele Levieten. Ze vestigden zich in twee regio's, waarbij de Judeeërs voornamelijk in Judea woonden en Benjamin in Galilea. Intern worden ze in het Nieuwe Testament Judaeërs en Galileeërs genoemd. Tot de Judeeërs van de regio Judea behoorden alle mensen die daar woonden, ongeacht hun raciale afkomst. Al deze mensen worden door vertalers "Joden" genoemd, omdat ze "van Judea" waren. Maar dit betekent niet alleen 'van Juda'. Tot de bevolking behoorden ook de leiders van wie Jezus zei dat ze Zijn woorden niet konden horen [en begrijpen].

Dit is de mening van moderne Joodse autoriteiten:

Encyclopaedia Judaica 1971, 10, 21:

Vanaf de verdeling van Israël en Juda was de term Yehudi van toepassing op alle inwoners van het Zuidelijke Koninkrijk, ongeacht hun stamstatus.

De woorden 'Joden' en 'Judaeërs' waren niet van toepassing op het Noordelijke Koninkrijk. Zij nooit hebben!

IN HET NIEUWE TESTAMENT

In het Nieuwe Testament hebben we twee verschillende woorden weergegeven als Joden:

Strong's G2455 loudas

Van de nakomelingen van Juda [Hebreeën 8:8 waar het een raciale term is].

Die van Thayer

Geprezen of gevierd...zie Gen. 29:35 – de stam Juda, de nakomelingen van Juda.

loudas is het Griekse equivalent van het Hebreeuwse *Yehudah*. In de negen nieuwtestamentische verwijzingen wordt het weergegeven als Juda, Judea (het land Judea) of Judas, altijd verwijzend naar Juda, zijn nakomelingen of hun land.

Strong's G2453 <i>loudaios</i>	Behorend tot Jehoeda of tot Judea [in de zin van als land].
Die van Thayer	Het woord wordt ook gebruikt voor christelijke bekeerlingen uit het jodendom [Gal. 2:13] – van Joodse christenen.
Wijnstok	Het duidt vooral op de typische vertegenwoordigers van het Joodse volk, hoewel in contrast met gelovigen in Christus.

loudaios is het Griekse equivalent van het Hebreeuwse *Yehudi*. Het wordt vertaald als “Jood” en omvat bekeerlingen tot het jodendom. Dit is dan meer een kwestie van Jood zijn naar religie of regio, dan naar ras.

We kunnen dus zien dat de generalisatie van het woord ‘Jood’ in de Bijbel niet kan worden volgehouden. Het ene Griekse woord heeft betrekking op alle volken die het voormalige land van het verbondsvolk bewoonden, terwijl het andere woord betrekking heeft op het verbondshuis van Juda op zichzelf. *loudaios* verwijst helemaal niet specifiek naar ras en verwijst meestal naar mensen die niet tot de nakomelingen van Juda behoren. Dit betekent niet dat er onder hen geen *loudas* [Judaieten] of leden van andere stammen waren. Uit dit alles kunnen we opmaken dat Jood en Juda geen synoniemen zijn en dat er een scherp onderscheid tussen hen bestaat. Hieruit volgt dat de naam Israël niet mag worden toegepast op het Joodse volk als geheel of op het land dat het bezet.

Historisch gezien waren er in het land Judea naast de Judahieten ook Kanaänieten, Edomieten en anderen, die allemaal bekeerlingen tot de joodse religie waren. Als gevolg daarvan werden dezen als ‘joden’ bestempeld, omdat ze religieus ‘joden’ waren en in het land Judea woonden. Maar zij behoorden niet tot de nakomelingen van Juda! De territoriale term legt uit hoe Paulus een Jood genoemd kon worden. Paulus was een Benjaminit [Filippenzen 3:5]. Paulus en elf van de discipelen stamden niet af van de stam Juda.

Om dit te helpen begrijpen, moet erop worden gewezen dat het woord *loudaios* een mengeling van rassen kan omvatten, waaronder mogelijk enkele *louda's*, die zich beide op het grondgebied van Judea bevonden. In het Nieuwe Testament worden de woorden die vertaald zijn als “De Joden” in een slechte betekenis gebruikt, terwijl dat tegenwoordig het geval is ze worden vaak in de goede zin gebruikt. Jezus veroordeelde voortdurend “De Joden” [meervoud], net als de apostel Paulus. ‘De Jood’ [enkelvoud] zoals gebruikt in Romeinen wordt in een andere betekenis gebruikt. Allereerst zullen we dan kijken naar de slechte betekenis waarin “De Joden” gewoonlijk in de Bijbel wordt gebruikt.

BELANGRIJKE OPMERKING: Deze territoriale term voor *Joden* in het Grieks komt overeen met de Conventies van de Verenigde Naties en Race Relations. Onder auspiciën van deze instanties is de woordenboekdefinitie van *etnisch*, wat vroeger *volkeren* betekende die geen christenen of joden zijn, veranderd. De herinterpretatie verwijst naar de gemeenschappelijke of karakteristieke gewoonten, cultuur, classificatie, tradities, overtuigingen, spraak, afkomst, huidskleur of etnologische verdeeldheid of nationale afkomst van elke groep. In deze context kan nu dus worden beweerd dat multiraciale joden een etnische groep zijn. *Antisemitisch* wordt nu gebruikt om te verwijzen naar alles wat tegen het nieuwe concept is van het hebben van deze “Joodse” etnische groep.

In Judea waren er veel rassen, en deze konden allemaal Joden worden genoemd in de zin van ‘Judaëers’, omdat ze dit territorium en/of een religieus geloof gemeen hadden. Daarom betekent de zinsnede *De Joden* niet noodzakelijkerwijs een gemeenschappelijke genetische oorsprong, zoals de fysieke afstamming van Abraham via Isaac. In Johannes 8 was Jezus aan het woord

aan de Judese leiders, die historisch gezien voornamelijk van Edomitische afkomst waren, en daarom bestond deze meerderheid niet uit Israëlieten in de raciale en Bijbelse betekenis. Israël is in de Bijbel een genetische raciale-stamterm.

In dit boek verwijst het woord dat is vertaald als “De Joden” en “Judeeërs” naar de Judeeërs van welk ras dan ook in de territoriale of religieuze zin [niet de raciale zin] en dit moet op deze manier worden opgevat. Het heeft helemaal niets met Israël te maken. Het woord ‘Judahitisch’ wordt in dit boek gebruikt om te verwijzen naar het Huis van Juda, dat raciaal is.

Degenen die zeggen dat ze joden zijn, maar dat niet zijn

Openb. 2:9 *...Ik ken de godslastering van hen die zeggen dat ze Joden zijn, en dat niet zijn, maar van de synagoge van Satan zijn.*

Openb. 3:9 *Zie, ik zal ze tot de synagoge van Satan maken, die zeggen dat ze joden zijn, en dat niet zijn, maar liegen; ...*

Op het eerste gezicht zegt de vertaling dat er mensen zijn die zeggen dat ze Joods zijn, maar die in werkelijkheid geen Jood zijn. De algemene aanvaarding van het woord ‘Jood’ zegt dat iedere Jood, ongeacht ras, een goede Jood is, en dat iedereen die zegt dat hij een Jood is, een Jood is. Jezus spreekt dit tegen. Laten we nog een stapje verder gaan en kijken naar enkele andere dingen die Jezus zegt over ‘de Joden’.

JOHANNES HOOFDSTUK ACHT

Johannes 8:21 *...gij zult Mij zoeken, maar zult sterven in uw zonden...*

Deze gedachte zou sommige christenen van streek kunnen maken, die alles generaliseren en leren dat *iedereen die zoekt, zal vinden op de manier waarop zij dat doen. De gij is gericht aan de specifieke mensen tot wie u zich richt. Jezus zegt van de Joden dat zij in hun zonden zullen sterven* . Het omvat dus niet iedereen in Judea. De Judahiet qua ras en de “Jood” qua religieuze traditie zijn niet hetzelfde. We zullen opnieuw zien dat er onder de Judeeërs een raciale mix bestond en dat die van de Judahieten konden geloven, terwijl de niet-Israëlitische bekeerlingen tot het Jodendom niet konden geloven [zie vs. 31].

v. 21 *...waar ik ook ga, jullie kunnen niet komen.*

Jezus zegt dat het voor de Joden onmogelijk is om te gaan waar Hij heen ging.

v. 23 *...Gij zijt van beneden;...*

Dit is in tegenstelling tot “van boven” in hetzelfde vers of de term christenen gewoonlijk: maar ten onrechte: 'wedergeboren' noemen. De Griekse tekst luidt *van bovenaf geboren*.

v. 44 *Gij zijt van uw vader de duivel,...*

v. 47 *...omdat u NIET VAN GOD bent.*

Dit zijn duidelijke uitspraken over wie ze zijn; dat zij niet *van boven zijn verwekt, noch uit God*.

v. 19 *...Gij kent Mij niet, noch Mijn Vader. Als u Mij had gekend, zou u ook Mijn Vader hebben gekend .*

Deze kwestie van het kennen en gekend worden door God is al in een eerder hoofdstuk besproken. *Oida* (weten) betekent in de eerste plaats gezien of waargenomen hebben, of weten door observatie.

vv. 37-39 *Ik weet dat u Abrahams zaad bent...Als u Abrahams kinderen was...*

Hier maakt Jezus een onderscheid tussen Abrahams zaad en Abrahams kinderen. Niet alle nakomelingen van Abraham waren erfgenamen van de beloften die aan Abraham waren gedaan, want het was *in Isaac dat uw zaad genoemd zal worden* – dit zijn de kinderen van de belofte.

v. 43 *Waarom begrijpt u mijn toespraak niet? Zelfs omdat u mijn woord niet kunt horen.*

Sommigen willen dit misschien wegrationaliseren, maar er is al eerder op gewezen dat alleen Israël Gods Woord kan *horen* [horen, begrijpen en ernaar handelen]. We hebben gezien dat het Woord en de Wet in het Oude Testament worden vermeld als alleen gegeven aan Israël van alle rassen op aarde, als een verbond.

v. 47 *Hij die uit God is, hoort Gods woorden. U hoort ze daarom niet, omdat u niet uit God bent.*

In deze laatste twee verzen staat het woord 'horen'. Thayer's Lexicon geeft verschillende betekenissen, waaronder:

1. **Begiftigd zijn met het vermogen om te horen [niet doof].**
2. Om aandacht te besteden aan [gebruik het gehoorvermogen].
3. Om te begrijpen, moet u de betekenis waarnemen van wat er wordt gezegd.

Het *niet* en het *niet van God* geven aan dat de Joden tot wie Jezus sprak fysiek konden horen, maar niet hun volledige gehoor konden gebruiken. Omdat ze niet van bovenaf zijn verwekt, hebben ze niet de aangeboren geest die het vermogen verschaft om te horen, te begrijpen en ernaar te handelen wat Jezus zegt.

v. 55 *Toch hebt u hem niet gekend; maar ik ken hem: en als ik zou zeggen dat ik Hem niet ken, zal ik een leugenaar zijn zoals jij:...*

Jezus zegt hier, evenals in Openbaring 3:9, dat de Joden leugenaars waren. Als we "Jood" nemen om naar Israëlieten te verwijzen, moeten we tot een beslissing komen over *hen die zeggen dat ze Joden zijn, maar liegen* {Openb. 3:9}. Bestaan er valse "Joden" [zoals vertaald] of niet? Waarom zouden de kerken moeten blijven leren dat "de Joden" nooit veroordeeld mogen worden omdat *zij Gods uitverkoren ras zijn*? Veroordeelde Jezus dit deel van de Judese natie, of niet? Deze kwestie is van groot belang als het gaat om fundamenteel begrip. Het heeft een grote invloed op de profetische interpretatie. Het heeft invloed op wat er vandaag de dag in de Israëlitische staat gebeurt. Dit is geen klein leerstellig punt! Overigens worden "de Joden" in de Bijbel nooit Gods uitverkoren volk genoemd!

Johannes 10:26 *Maar u gelooft niet, omdat u niet mijn schapen bent, zoals ik tegen u zei.*

Jezus praat met de Joden in Judea. Is het niet vreemd dat de kerken leren dat "de Joden" Gods schapen en Gods *natuurlijke kinderen zijn*? We moeten beslissen of we het eens zijn met Jezus of met de christelijke traditie.

Mat. 23:15 ...u omzeilt land en zee om één proseliet te maken, en wanneer hij gemaakt is, maakt u hem dubbel zo vaak tot een **kind van de hel** dan uzelf.

Dat Jezus zou zeggen dat de Joden, die de macht in de tempel hadden, Kinderen van de Hel waren, is voor de meeste christenen misschien wat overdreven, maar dit is wat het verslag laat zien. Jezus zegt niet dat alle nakomelingen van Juda in de Judese natie kinderen van de hel zijn, maar Hij zegt dat “de Joden” dat wel zijn. Het is duidelijk dat de twee niet dezelfde mensen kunnen zijn of dat ze in staat waren dezelfde dingen te geloven. De inwoners van Judea waren een gemengd stel rassen, waaronder enkele nakomelingen van Juda. Jezus sprak niet met de inwoners van Judea, die afstammelingen van Juda waren. Onder de leiding van de natie bevond zich destijds een minderheid van Judahieten onder de Edomieten, en de Judahieten hadden niet het machtsevenwicht.

Mat. 21:41, 45 Zij zeggen tot Hem: Hij zal die goddeloze mensen op een ellendige manier vernietigen, en zal Zijn **wijngaard aan andere landlieden... en toen de hogepriesters en Farizeeën Zijn gelijkenissen hoorden, merkten ze dat Hij over hen sprak.**

Dit is te veelzeggend om te negeren. De verkeerde mensen hadden de leiding over de wijngaard! Ze waren slecht en ongelovig.

In het Oude Testament is bij personen als Doeg de Edomiet en de Amalakiet die koning Saul vermoordden de invloed van niet-Israël op hoge plaatsen in de regering van Israël te zien. In het Nieuwe Testament waren niet-Israëlieten eveneens ‘leiders’ geworden en hadden zij invloedrijke posities bezet. De Herodianen waren een volledig Edomitische partij. De afstammelingen van Herodes Antipater *de Idumeeër* en hoe zij de controle over het Sanhedrin overnamen, worden gedetailleerd beschreven in de Encyclopedia Judaica, 1971, 8, 376-390. Zij waren niet alleen niet-Israëlieten, maar waren mensen *tegen wie de HEER voor altijd verontwaardiging koestert* [Maleachi 1:2-4]. Hoe kunnen de kerken, aangezien Edom en “De Joden” zo nauw met elkaar verbonden zijn, prediken dat “De Joden” altijd “Israël” betekent?

VANwaar het onkruid?

Mat. 15:13 Elke plant die mijn hemelse Vader niet heeft geplant, zal worden onworteld.

Er zijn dus mensen in het veld die niet door onze hemelse Vader zijn geplant! Dit is niet algemeen geloofd.

Mat. 19:11, 12 Alle mensen kunnen dit gezegde niet ontvangen, behalve zij **aan wie het is gegeven... Hij die in staat is het te ontvangen het, laat hem het ontvangen...**

Iedereen kan de woorden van Jezus niet ontvangen! Dit is in strijd met de populaire leringen! In de gelijkenis van de zaaier en het zaad legde Jezus uit:

Mat. 13:38 Het veld is de wereld, het goede zaad zijn de kinderen van het Koninkrijk, maar het onkruid zijn de kinderen van de boze.

De religieuze kerken denken misschien niet graag dat er mensen op aarde zijn die als onkruid worden geclassificeerd. Er zijn twee aanplantingen van verschillende soorten in het veld. Een “tarra” kan niet horen of geloven. Paulus bevestigt dit als hij spreekt over *schepen die geschikt zijn voor vernietiging* [Romeinen 9:

Jezus stelt dat niet elke plant door Zijn hemelse Vader is geplant. Jezus zegt dat het de vijand is die het onkruid plant. Jezus maakt het ook heel duidelijk dat elke plant die mijn hemelse Vader niet geplant heeft, onworteld zal worden [Matt. 15:13]. Het is dus heel duidelijk dat er twee soorten mensen zijn, één van boven en één van beneden, in de wijngaard. Dat moet vandaag de dag nog steeds zo zijn op aarde, aangezien de twee soorten samen blijven groeien tot aan de oogst. Deze oogst is aan het einde van het tijdperk; het moet dus nog gebeuren. De kerken zullen deze scheiding van soorten nooit toestaan in hun leringen en zij betrekken iedereen als zijnde in staat om het Woord te ontvangen. De profeten en Jezus zijn het erover eens dat het Woord alleen aan Israël werd gegeven. Daarom zei Jezus tegen Nikodemus dat het noodzakelijk was om van bovenaf verwekt te worden om het Koninkrijk van God te kunnen waarnemen. [Het Griekse *anōthen* wordt in de traditionele leer ten onrechte weergegeven als 'wedergeboren'.]

Het probleem is om te bepalen of een tarra voortkomt uit een biologisch begin of dat het slechts een kwestie van geloof is. Het antwoord is dat beide factoren een rol spelen. Esau verwierp zijn geboorterecht en stichtte een lijn van *sperma* of zaad, dat intrinsiek geen goed zaad was. Hoewel in de Bijbel niet wordt gezegd dat onkruid "zaad" is, wordt het op dezelfde manier in het veld gezaaid als het goede zaad, ook al is het misschien niet tegelijkertijd gezaaid. De twee waren verschillend van karakter. De term *sperma* wordt in de Bijbel gebruikt om genetische groepen te identificeren en om de ene groep van de andere te scheiden. Esau stichtte een dynastie door zijn geboorterecht te verwerpen.

God noemt Esau *de grens van het kwaad en het volk tegen wie de HEER voor altijd verontwaardiging heeft*. In Maleachi 1:4 laten zowel de woorden *grens (gebawl)* als mensen (*am*) zien dat het woord 'Esau' een volk vertegenwoordigt. Omdat Jacob en Esau dezelfde biologische ouders hadden, waarbij tarwe Jacob vertegenwoordigde en onkruid Esau vertegenwoordigde, kunnen we zien waarom onkruid en tarwe moeilijk van elkaar te scheiden zijn als ze aan het ontkiemen zijn. Beide worden op één veld gezaaid. [Merk op dat een veld waar werd gezaaid een afgesloten gebied was – slechts een klein deel van de hele aarde]. Het is op het moment dat er vrucht wordt gedragen, dat er een fysieke scheiding moet worden gemaakt.

Sommige Judeeërs waren onkruid en konden nooit iets anders zijn. Een onkruid kan niet in een tarweplant veranderen, maar beide moeten samen opgroeien tot de oogst, wanneer het onkruid EERST wordt verzameld en opzij wordt gezet om te verbranden. De religieuze denominaties erkennen gedeeltelijk dat het onkruid afkomstig is van degenen die zich van God hebben afgekeerd. Net als Esau, die geen berouw kon vinden, kan het onkruid geen berouw vinden [II Petrus 2:15-22; Hebr. 10:26-29; 12:16, 17]. Onder de Judeeërs bevonden zich afstammelingen van Esau die een ongeloofprobleem hadden geërfd. Deze nakomelingen staan bekend als Edomieten en hoewel ze van dezelfde biologische lijn zijn als Abraham en Isaac, wordt ons verteld dat zij [Isaäk en Esau] twee *naties* en twee *soorten mensen* zijn [Gen. 25:23-26].

God zegt dat Hij Edom haat en dat Edom vernietigd zal worden tijdens de oogst. Er zal worden aangetoond hoe sommigen van Edom "Joden" zijn geworden en we hebben gezien dat sommige Judeeërs geen Israëlieten waren, ook al stamden ze af van Abraham. Dat vertelde Jezus hen in Johannes 8:37 toen Hij zei : *Ik weet dat u Abrahams zaad [sperma] bent, maar dat u GEEN KINDEREN VAN ABRAHAM bent [teknon]*. De erfenis ging van Isaac via Jacob verder, niet Esau. Esau is niet Jakob (die omgedoopt werd tot Israël).

KUNNEN DE JODEN WORDEN GEÏDENTIFICEERD?

Wie waren deze mensen tegen wie Jezus zo heftig sprak? Wie waren deze mensen die volgens de apostel Paulus in strijd waren met *alle mensen*? {Ik Thess. 2:15}. Laten we het verband tussen “De Joden” en Esau onderzoeken. [Opmerking: Joden zijn ook afgeleid van andere rassen.]

Maleachi 1:2-4 ...Was niet Esau Jakobs broer? Zegt de HEER: Toch hield ik van Jakob en haatte ik Esau...Zij zullen bouwen, maar ik zal afbreken; en zij zullen hen de grens van het kwaad noemen, en: het volk tegen wie de Heer voor altijd verontwaardigd is.

Romeinen 9:13 Zoals geschreven staat: Jakob heb ik liefgehad, maar Esau heb ik gehaat.

Hebr. 12:16, 17 Laat er een hoereerder of een godslasteraar zijn, zoals Esau, die voor één stukje vlees zijn eerstgeboorterecht verkocht. Want u weet dat hij daarna, toen hij de zegen zou hebben geërfd, werd verworpen: want hij vond geen plaats van berouw, hoewel hij die zorgvuldig met tranen zocht.

Het is in strijd met de populaire evangelische gedachte om te zeggen dat iemand zijn geboorterecht kan verwerpen en het niet meer kan vinden. Esau wist wat hij deed en verachtte wat God hem te bieden had.

Daarom haatte God hem. Esau ‘verkoch’ zijn geboorterecht. Hij viel niet zomaar terug! Maar de Schrift leert dat de Heer voor eeuwig verontwaardigd is over Esau [Mal. 1:4]. Er bestaat een hele reeks profetieën tegen Esau's nakomelingen, die vandaag de dag angstvallig worden vermeden. Dit komt door de wijdverbreide overtuiging dat de moderne Israëlietische staat het begin vertegenwoordigt van de hereniging van Israël.

En dus moet elke verwijzing naar iemand anders die naar Jeruzalem wordt verzameld om verbrand te worden, verborgen worden gehouden. Het wordt tijd dat dit ontdekt wordt!

In de Bijbel worden de nakomelingen van Esau ook met een aantal andere namen voorgesteld:

Gen. 36:8 ...Esau is Edom.

Gen. 36:9 ...de vader [of stamvader] van de Edomieten.

Gen. 36:43 ...de vader van de Edomieten.

Deut. 2:5 ...Ik heb de berg Seir aan Esau gegeven...

Eze. 35:15 ...O berg Seir, en heel Idumea...

*Jer. 49:13;
Amos 1:12 Bozra [stad in Edom] en Teman [een volk dat afstamt van Esau].*

Ze staan ook bekend als Temanieten, Amalakiëten en andere afstammelingen van de twaalf hertogen van Edom [Gen. 36:11-42]. Het kunnen de Horiëten zijn, waaronder Edom zich in Seir vestigde. Jobs troosters waren Temanieten en hieruit kunnen we hun religieuze neigingen zien, maar ze spraken niet wat juist was, zoals Job deed [Job 42:7]. Hier vinden we veel namen waar we kunnen zoeken naar profetie over de nakomelingen van Esau. Laten we, voordat we dat doen, eerst wat verder naar Esau kijken.

Esau trouwde met de dochter van Ismaël, een Hethiet, en andere Kanaänieten. Zijn zonen trouwden met Kanaänieten. Dit is nog een reden om al zijn nakomelingen te isoleren. Israël kreeg later te horen dat het de Kanaänieten moest uitroeien voordat het het “Heilige Land” als erfenis zou nemen. De gevolgen voor

Het was bekend dat Israël een gemengd huwelijk had met de Kanaänieten, maar dit hield Esau niet tegen. Dit is een van de redenen waarom God hem afsneed. De Kanaänieten mochten niet voor alle generaties de gemeente van de Heer binnengaan. Zelfs als Israël deze taak van het vernietigen van de Kanaänieten niet zou voltooien, zullen ze toch vernietigd worden. Ze kunnen niet worden omgezet. Probeer de kerken vandaag eens te vertellen dat er een familie van mensen is die zich niet kan bekeren. De leerstellige interpretatie van *de hele wereld* verhindert begrip. De kerken weigeren Zacharias te geloven die zegt dat *er na de hervergadering van Israël geen Kanaänitische meer in het Huis van de HEER der heerscharen zal zijn* [Zach. 14:21]. We zullen binnenkort kijken naar het lot van het Edomieten-jodendom.

In Genesis 27:40, 41 zei God dat Esau voorbestemd was om zijn broer te dienen en dat Esau Jakob hierdoor haatte. Esau is sindsdien tegen Jakob geweest. Maar hier profeteerde Isaak over Esau dat hij de dienst van Jakob zou verbreken en de heerschappij zou overnemen. Bijbels en historisch gezien werden de Edomieten dus de uiterlijke religieuze heersers van de erfenis [het geboorterechtland]. Dit is mogelijk van toepassing op het hedendaagse 'kerkelijke' toneel, omdat degenen die leerstellige kwesties beheersen, de heerschappij op dezelfde manier hebben overgenomen. Dit zijn de Nikolaiëten van wie Jezus zegt dat Hij ze met intense haat haat [Openb. 2:15].

Koning David veroverde de berg Seir en de Edomieten en dwong hen de Mozaische wet te gehoorzamen. Het was later, na de ballingschap en onder het mom van de nieuwe Joodse religie dat de Edomieten de heerschappij over "het land" overnamen en zij werden gedurende een bepaalde periode *de heersers van de Joden*. In het Nieuwe Testament worden ze joden genoemd, maar er wordt nooit over hen gesproken als de afstammelingen van Juda.

Laten we dus eens kijken naar enkele dingen die de moderne joden zelf te zeggen hebben:

Encyclopedie Judaica 1971, 6, 376:

David maakte van Edom een Israëlitische provincie, geregeerd door aangestelden gouverneurs...

2 Samuël 8:14

...en allen van Edom werden Davids dienaren...

Joodse Encyclopedie 1904, 4, 51:

De Edomieten werden opgenomen in de Joodse natie, en hun land werd door de Grieken en Romeinen 'Idumea' genoemd [Marcus 3:8].

Encyclopedie Judaica 1971, 6, 378:

Johannes Hyrcanus veroverde heel Edom en ondernam de gedwongen bekering van zijn inwoners tot het jodendom.

Uit deze citaten blijkt dat de auteurs van deze artikelen in de encyclopedie de Edomieten als anders zagen dan de Israëliëten in die tijd. De Judeeërs werden een raciale mengeling. Tegenwoordig geeft de moderne Jood uiterlijk niet toe dat hij ook maar enigszins van Edom afstamt.

We zullen echter kijken naar verklaringen van Joodse autoriteiten die zeggen: *het moderne jodendom is Edom*.

Deze presentaties laten niet zien hoe Edom controle kreeg over de natie of de tempel, of hoeveel vermenging van rassen ervoor zorgde, maar Marck 3:8 zegt dat de menigte die Jezus volgde, afkomstig was uit Galilea, Judea, Idumea, voorbij de Jordaan, Tyrus en Sidon. Dit geeft het niveau van integratie op dat moment aan.

JOSEPHUS EN ZIJN OPMERKINGEN OVER DE JODEN

[Citaten komen uit de druk uit 1993 van de New Updated Version door William Whiston].

De historicus Josephus [*Oudheden van de Joden* 13.9.1] vertelt over de Idumeeërs [Edom] die zich onderwierpen aan het gebruik van de besnijdenis, en de rest van de Joodse manier van leven; op welk tijdstip hen daarom dit overkwam, dat zij hierna niets anders dan Joden waren.

De opmerking van de vertaler bij deze passage luidt:

Dit verslag van de Idumeeërs die de besnijdenis toelieten, en de hele Joodse wet, vanaf deze tijd, of vanaf de dagen van Hyrcanus, wordt bevestigd door hun lange geschiedenis daarna. Zie *Antiek.* 14.8.1; 15.7.9. *Oorlog* 2.3.1; 4.4.5.

Dit maakte hen, naar de mening van Josephus, tot proselieten van de gerechtigheid, of tot hele joden, zoals hier en elders, *Antiq.* 14.8.1. Antigonus, de vijand van Herodes, zal hem echter toestaan niet meer dan een half Jood te zijn, ook al is Herodes generaties lang afgeleid van zo'n bekeerling van gerechtigheid. 15.15.2. Maar neem toch eens uit Dean Prideaux, in het jaar 129, de woorden van Ammouius, een grammaticus, die dit verhaal over de Idumeeërs in Josephus volledig bevestigen: 'De joden', zegt hij, 'zijn zulke mensen van nature, en van de terwijl de Idumeeërs vanaf het begin geen Joden waren, maar Feniciërs en Syriërs; maar daarna onderworpen zijnde door de Joden, en gedwongen om besneden te worden, en zich te verenigen in één natie, en onderworpen te zijn aan

dezelfde wetten, ze werden Joden genoemd.' Dio zegt ook, zoals de decaan hem daar citeert uit *Boek* 36.37: "Dat land heet Judea, en het volk Joden; en deze naam wordt ook gegeven aan zoveel anderen die hun religie omarmen, ook al behoren ze tot andere naties." Maar op welke basis een goede gouverneur als Hyrcanus de taak op zich nam om die Idumeeërs te dwingen Jood te worden of het land te verlaten, verdient grote overweging. Ik veronderstel dat dit kwam omdat zij lang geleden uit het land Edom waren verdreven, en de stam Simeon hadden veroverd en in bezit hadden genomen, en alle zuidelijke delen van de stam Juda, wat de bijzondere erfenis was van de aanbidders van de stam. ware God zonder afgoderij, zoals de lezer kan leren uit Reland, *Palestina*, 1.154, 305; en uit Prideaux, in de jaren 140 en 165.

In *The Wars of the Joden* 4.4.4 geeft een van de commandanten van het Idumeaanse leger Jeruzalem de benaming als de *gemeenschappelijke stad* van hun eigen natie. Dit wordt bevestigd in *Wars* 2.20.4 en in een commentaar van de vertaler:

We kunnen hier opmerken dat de Idumeeërs, die sinds de dagen van John Hyrcanus gedurende ongeveer 195 jaar bekeerlingen van gerechtigheid waren geweest, nu werden gewaardeerd als onderdeel van de Joodse natie en hier dienovereenkomstig werden voorzien van een Joodse commandant.

Ook:

Oorlogen 6.8.2

Toen Titus Jeruzalem aanviel, waren de Idumeeërs de voornaamste verdedigers van Jeruzalem.

In 15.7.9 vertelt Josephus hoe een Idumeese priester, Costobarus, de Joodse wetten en gebruiken ontving, gouverneur van Idumea werd en trouwde met de zus van Herodes, Salome. Antipater, de Idumeeër was de vader van Herodes! [Dit wordt uitgebreid bevestigd in proefschrift 7]. Vervolgens geeft Josephus voorbeelden van andere rassen die besneden werden om de Joodse religie te ontvangen en dit omvat ook royalty's [bijvoorbeeld koningin Helena van Adiabene en haar zoon, koning Izates – *Antiq.* 20.2.1-5].

Oorlogen 7.3.3

Ze maakten ook voortdurend proselieten van een groot aantal Grieken, en brachten hen daarom, na verloop van tijd, tot een deel van hun eigen lichaam.

De raciale mengeling van de Judeeërs, die zowel Israëlieten als niet-Israëlieten omvat, blijkt uit het volgende:

Oorlogen 28.2

Want er zijn drie filosofische sekten onder de joden. De volgelingen van de eerste zijn de Farizeeën; van de tweede de Sadduceeën; en de derde sekte, die pretendeert een strengere discipline te hanteren, en die Essenen wordt genoemd. Deze laatsten zijn van geboorte joden en schijnen een grotere genegenheid voor elkaar te hebben dan de andere sekten.

Het lijkt erop dat Josephus aangeeft dat de Essenen Israëlieten en Farizeeën waren en Sadduceeën niet.

Elders verwijst Josephus naar de Idumeeërs als Syriërs. Hij noemt Doeg, de Edomiet, een Syriër [Antiq. 6.12.4]. Wars 6:2.1 geeft aan dat de gemeenschappelijke taal van de joden in Judea in die tijd het Syrische dialect was.

In Antiek. 13.11.3, Hyrcanus' zoon, Aristobulus,

... voerde oorlog tegen Iturea, en voegde een groot deel ervan toe aan Judea, en dwong de inwoners, als ze in dat land wilden blijven, zich te laten besnijden en te leven volgens de Joodse wetten.

Iturea lag ten noordwesten van Palestina en dit citaat laat zien dat volkeren die onderworpen werden aan Joodse wetten en dus bekend werden als 'Joden', afkomstig waren uit landen zowel ten noorden als ten zuiden van Palestina. Door "Joden" te worden, worden ze niet tot Israëlieten of tot afstammelingen van Isaak qua ras.

In deze historische documenten kunnen we belangrijke feiten zien:

1. Dat de nakomelingen van Esau [Edomieten of Idumeeërs, evenals vele anderen] bekend werden als "Joden".
2. Die 'Joden' [door religie], van wie velen niet van Israëls afkomst waren, en waartoe ook de afstammelingen van Esau behoorden, bestonden in die tijd zowel binnen als buiten Judea. Zelfs vandaag de dag kennen we de verhoudingen niet!
3. Dat in die dagen de woorden 'Jood', 'Joden' en 'Judaëers' niet alleen qua ras gelijk stonden aan Juda of Israël, net zomin als nu het geval is.

De controle over Judea door Edom begon vanaf de tijd van de ballingschap van Juda en de Edomitische aristocratie kreeg uiteindelijk de overhand op de terugkeerders uit Babylon. Vanuit deze machtspositie begonnen ze hun territorium en machtsbasis uit te breiden door iedereen te dwingen hun systeem van politieke en religieuze macht te volgen.

HET BESTEMMING VAN DE EDOMIETEN ["DE JODEN"]

Dit is voor de meeste mensen nieuw terrein, dus de onderstaande Schriftgedeelten moeten woord voor woord worden gelezen. Er zit veel detail en identificatie in. Esau verkocht zijn eerstgeboorterecht, maar de Schrift vertelt ons dat Edom in de laatste dagen zou proberen de verkochte erfenis [Het Land] terug te krijgen. Dit zullen zij doen als "De Joden". Volkeren die beweren joden te zijn, zullen terugkeren naar het Heilige Land, maar zij zullen een raciale mengeling zijn, met nakomelingen uit Esau's gemengde huwelijken en proselieten tot de religie van Esau. Jezus veroordeelde deze religie voortdurend en sprak wee op wee uit over de leraren van deze Joodse religie. Er is zeker geen reden om aan te nemen dat dit in de huidige tijd veranderd zou kunnen zijn. Jezus zei van hen: *Breng ze hier [naar Jeruzalem] , zodat Ik dat kan*

vernietig ze [Lucas 19:27]. De vraag moet gesteld worden wie er vandaag terugkeert en wie hierheen gebracht wordt naar de Israëliische staat, en waarom.

Mal. 1:4 Terwijl Edom zegt: Wij zijn verarmd, maar wij zullen terugkeren en de verlaten **plaatsen bouwen; zo zei de HEER van de hemelse machten: Zij zullen bouwen, maar ik zal afbreken;...**

Eze. 33:24 **...zij die deze woestijn van het land Israël bewonen, zeggen** : Abraham was één, en hij erfde het land; maar we zijn met velen, het land is ons als erfenis gegeven.

Let op, de 'één' en 'veel', want dit zal nog een keer ter sprake komen. Hier zien we wat Edom is zegt en wat God ook over hetzelfde onderwerp zegt.

Eze. 35:10-15 Omdat u [Esau] hebt gezegd: Deze twee volken (dat wil zeggen Israël en Juda) en deze twee **landen zullen van mij zijn, en wij zullen het bezitten... en u zult weten dat ik de Heer ben** en dat ik al uw godslasteringen heb gehoord die u tegen de bergen van Israël hebt uitgesproken, zeggende: Ze zijn verlaten, ze zijn aan ons gegeven om te consumeren. **...zoals u zich verheugde over de erfenis van het Huis van Israël, omdat het verlaten was, zo zal ik met u doen: u zult verlaten zijn, o berg Seir, en heel Idumea, zelfs alles ervan: en zij zullen weten dat ik ben de HEER.**

Eze. 36:2-7 Omdat de vijand tegen u heeft gezegd: Aha, zelfs de oude hoge plaatsen zijn van ons in **bezit: ...Daarom, zo zegt de HEER God; Zeker, in het vuur van mijn jaloezie heb ik gesproken tegen de overgeblevenen van de heidenen, en tegen heel Idumea die mijn land in hun bezit hebben gegeven met de vreugde van heel hun hart, met een hatelijke geest, om het als prooi uit te werpen.**

Obad. 1: 8, 9 Zal ik niet op die dag, zegt de HEERE, zelfs de wijzen uit Edom vernietigen, en de verstandigen uit de berg Esau? En uw machtige mannen, O Teman, zullen ontsteld zijn, zodat iedereen op de berg Esau door een slachting kan worden uitgeroeid.

Obad. 1:12, 13 Maar u had niet naar de dag van uw broer moeten kijken, op de dag dat hij een vreemdeling; noch had u zich moeten verheugen over de kinderen van Juda op de dag van hun vernietiging; noch had u trots moeten spreken op de dag van nood. Gij had de poort van mijn volk niet mogen binnengaan op de dag van hun rampspoed; ja, u had op de dag van hun rampspoed niet naar hun ellende moeten kijken, en op de dag van hun rampspoed ook geen handen aan hun bezit mogen leggen;

Jesaja. 34:5 Want Mijn zwaard zal in de hemel worden gebaad: zie, het zal neerkomen op Idumea [Edom] en op het volk van Mijn vloek, ten oordeel.

Hab. 3:3 **God kwam van Teman...Zijn glorie bedekte de hemel, en de aarde was vol van Zijn lof.**

Deze Schriftgedeelten geven ook de timing aan waarop dit zal gebeuren. Het is het einde van dit tijdperk wanneer de sterren uit de hemel vallen. Het vonnis is tegen Idumea, die "Het Land" bezet. "Want HET IS DE DAG VAN DE WRAAK VAN DE HEER EN HET JAAR VAN VERGOEDING VOOR DE STRIJD VAN ZION."

Zelfs vandaag de dag bestaat er een controverse over wie het bezit en de controle over het Heilige Land zou moeten hebben. Tegenwoordig streeft de paus naar controle over de heilige plaatsen en het pausdom heeft nooit afstand gedaan van de valse claim van de paus als koning van Jeruzalem. De profetie in dit hoofdstuk alleen is niet mooi. Zoals zoveel andere Bijbelteksten is het beeld van een land dat verstoken raakt van gras, vogels en zelfs vis. Er is nog nooit in de geschiedenis zo'n oordeel over het Heilige

Gods natie zal terugkeren naar een gereinigd land en zal na al deze vernietiging en reiniging door vuur veilig wonen, zonder enige vijand. Sommigen zouden misschien willen zeggen dat het gras, de vogels, de vissen en het vuur symbolen zijn, maar dat lijkt niet zo te zijn. Dit zal in Jeruzalem gebeuren! Dit is niet de huidige situatie in de Israëliische staat. We zijn niet eerst getuige van een terugkeer naar een land dat volledig is gereinigd door vuur!

Amos 1:2 Maar ik zal een vuur op Teman sturen, dat de paleizen van Bozra zal verslinden.

Dit oordeel over Edom is het gevolg van Esau's toorn, die voortdurend tegen Jakob scheurde, en vanwege Edoms toorn die hij koesterde. De vernietiging van Edom gebeurt in de profetie altijd door verbranding.

Jesaja 63:1-6 Wie is deze die uit Edom komt, met geverfde klederen uit Bozra? Dit is glorieus in Zijn kleding, reizend in de grootheid van Zijn kracht?... want de dag van wraak is in **Mijn hart, en het jaar van Mijn verlossen is gekomen... en Ik zal de mensen vertrappen in Mijn woede...**

Jer. 49:7-10 **Wat Edom betreft...want ik zal de rampspoed van Esau over hem brengen, de tijd dat ik hem zal bezoeken...maar ik heb Edom blootgelegd...hij zal zichzelf niet kunnen verbergen...**

Edom verbergt zich nu zeker achter een valse identiteit, maar is niettemin een bedrieger in het Heilige Land. Elke serieuze studie naar de *hereniging van Israël* zal aantonen dat de timingfactoren worden genegeerd in de meerderheid van de boeken die in christelijke boekwinkels te vinden zijn. Edom lijkt niet voor te komen in alle populaire boeken over profetie die betrekking hebben op gebeurtenissen aan het eind der tijden. Ook de tijd en de plaats van Edoms vernietiging worden nooit genoemd. Als er één belangrijke reden hiervoor is, dan is het omdat Edom zichzelf verbergt, zoals de laatstgenoemde Schrift zegt. Vanuit zijn verborgen positie promoot hij wat een leugen moet zijn door te zeggen dat “de Joden” en Israël één en hetzelfde volk zijn. Dit blijft veel nieuwtestamentische leerstellingen beïnvloeden en wat er vandaan

In het Nieuwe Testament is veel over deze kwestie te vinden in de gelijkenissen van Jezus, maar deze studie zou een speciaal hoofdstuk in beslag nemen. Toen Jezus in gelijkenissen tegen de schriftgeleerden en Farizeeën sprak, *merkten zij dat Hij over hen sprak [Matt. 21:45]. Zij zouden in de buitenste duisternis worden geworpen [Matt. 8:12]. Ze konden geen goede vruchten voortbrengen, omdat dat voor hen onmogelijk was. Ze waren voorbestemd om te worden omgehakt en in het vuur te worden geworpen. Zij waren de kinderen van de boze [zie Johannes 8:44].*

De Edomieten bezetten de wijngaard, maar wanneer de Heer van de wijngaard komt, zal Hij die slechte mannen op een jammerlijke manier vernietigen. Het woord goddeloos is definitief [zie Matt. 21:41 waar de Farizeeën zagen dat Jezus over hen sprak].

Spreuken 16:4 De HEER heeft alles voor zichzelf gemaakt: ja, zelfs de goddelozen voor de dag van het kwaad.

Psalm 58:3 De goddelozen zijn al vanaf de baarmoeder vervreemd: ze dwalen af zodra ze geboren worden en spreken leugens.

Deze specifieke goddelozen zijn op die manier geboren. Ze hebben een lot.

HEEFT EDMOM VANDAAG ENIGE IDENTIFICATIEMERKEN?

Het woord *Edom* of *Esau*, zoals gebruikt in zowel het Hebreeuws als het Grieks, verwijst naar de nakomelingen van Esau als raciale groep.

Hebr. 12:16, 17 Opdat er geen hoereerder of godslasteraar is, zoals Esau, die voor één stukje vlees zijn eerstgeboorterecht verkocht. Want u weet dat hij daarna, toen hij de zegen wilde ontvangen, werd afgewezen, omdat hij geen plaats van berouw vond, hoewel hij die zorgvuldig met tranen zocht.

Esau was een hoereerder. Hij trouwde 'anders' of buiten zijn eigen bloedlijn. Esau was godslasterlijk. Volgens de betekenis van dit woord had hij een drempel overschreden. Bedenk nu wat Jezus in Johannes 8:21 over bepaalde Judeeërs zei: zij konden niet gaan waar Hij heen ging. De nakomelingen van Esau moeten vandaag de dag bestaan. Esau kan tot op de dag van vandaag geen berouw vinden, zelfs niet met tranen, afgezien van één voorziening die God heeft getroffen. De kinderen van Edom mogen drie generaties na huwelijken met Israëlieten tot de gemeente van Israël toetreden [Deut. 23:7, 8]. Debat over de vraag of dit al dan niet genetisch is of door geloof, zal niets veranderen aan het feit dat dit zo is. Dit is nogal het tegendeel tegen de populaire leer en in strijd met de leer van de *hele wereld*. Wat hierboven wordt geciteerd is een citaat uit het Nieuwe Testament!

Identificatie van "De Joden" als Edom wordt op veel plaatsen gevonden en zelfs op plaatsen waar dit misschien het minst verwacht wordt. Weinigen zouden deze verklaring verwachten...EDOM IS MODERNE JODENSCHAP...in de Joodse Encyclopedie:

- [A] New Standard Jewish Encyclopaedia, 1977, pagina 586.
- [B] Joodse Encyclopedie, 1904, pagina 41.
- [C] Joodse Encyclopedie, 1925, pagina 13, 5-41.
Deze encyclopedie beweert dat Edom vandaag de dag het moderne Jodendom is, maar spreekt ook over Jood en Edomiet als afzonderlijke entiteiten.
- [D] Encyclopaedia Biblica 2, kolom 1187... zegt hetzelfde.

Dit zijn niet de dingen die door de populaire profetiescholen worden verteld, omdat ze niet passen in de doctrine van de *hele wereld*. Maar zelfs de Joodse Encyclopedie zegt dat het moderne Jodendom Edom is!

Laten we dit vanuit een andere hoek bekijken. Edom is altijd erg jaloers geweest en heeft zich tegen Israël verzet. Zelfs vanaf het moment dat de Kinderen van Israël op weg waren om het beloofde land te erven, kwam Edom naar buiten om de doorgang van de Kinderen van Israël te voorkomen.

Num. 20:18-21 En Edom trok met veel volk en met sterke hand tegen hem op. Edom dus weigerde Israël doorgang door zijn grens te geven.

Is er iets veranderd? Wie behoren tot de belangrijkste vijanden van het bijbelse christendom in het hedendaagse Westen? Tegen wie kreeg Jezus voortdurend te maken toen Hij door het Heilige Land wandelde? Het waren altijd 'de joden'. De Farizeeën en Sadduceeën waren het oneens over de leringen, maar ze waren verenigd tegen Jezus.

Encyclopedie Judaica, 1971, 6:

Johannes Hyrcanus veroverde heel Edom en ondernam de gedwongen bekering van zijn inwoners tot het jodendom [Josephus, Antiq. 13.9.1]

Hetzelfde verslag kan worden gevonden in The New Standard Jewish Encyclopaedia 1977, pagina 589, waarin staat: Voortaan werden de Edomieten een deel van het Joodse volk. Dit Joodse volk was toen geen Israëliet en kan vandaag de dag ook geen Israëliet meer zijn.

Encyclopedie Judaica, 1971, 6, kolom 370:

Bozra is Edom.

Het citeert Genesis 36:1: *Esau, wat Edom is*, en wijst er vervolgens op dat Esau met een Kanaänitische/Hethiet trouwde [Gen. 36:1, 2], en ook een Ismaëliet [Gen. 28:9] en Hevieten [Gen. 36:2, 3].

Encyclopedie Judaica, 1971, 6, kolom 378:

Edom wordt vaak genoemd in Latijnse gedichten uit die periode, meestal als synoniem voor Judea. Ook komt Edom soms voor in de Aggadah, verwijzend naar werkelijke Edomieten, en soms naar de Romeinen die met hen worden geïdentificeerd.

Na de dood van Herodes in 4 v.Chr. werd Edom opgenomen bij Judea en Samaria in de Etnarchie van Archelaüs - Edom werd een deel van de Romeinse provincie Judea. Zo raakten de Edomieten en de Judeeërs aangesloten.

In de volgende column zien we dat de overgrote meerderheid van de preken over Edom expliciet over Rome spreekt. Vervolgens wordt vermeld dat Rome werd gesticht door de kinderen van Esau. De voortdurende aanval van Edom op het ware Israël [niet de Israëlietische staat] komt ook via Rome.

Encyclopedie Judaica, 1971, 6, kolom 857:

In de Aggadah wordt Esau besproken... als identiek met Edom, en soms met Rome waarmee Edom werd geïdentificeerd.

De "Hertogen van Edom" is een vertaling van *Alluph*, de naam die vandaag de dag wordt gebruikt voor de opperbevelhebber van de strijdkrachten van de Israëlietische staat. *Alluph* wordt in de Bijbel 57 keer gebruikt en verwijst naar de leiders van Edom en soms verwijst dit naar de *gouverneurs van Juda*. Gesenius stelt dat *Alluph* vooral wordt gebruikt door de leiders van de Edomieten. Zo vinden we de identificatie van Edom als "Joden". Dit sluit aan bij het moderne jodendom. Maar weinig protestantse denominaties zullen dit toestaan.

JODEN DIE NIET-SEMETISCH ZIJN

Volgens deze joodse bronnen houdt het hedendaagse joodszijn in de eerste plaats verband met Edom, maar het kan ook een kwestie van religie en opvoeding zijn. Joden komen ook uit Cham en Jafeth. Ze kunnen dus niet allemaal van Sem zijn, en degenen die niet van Sem zijn, kunnen zeker niet van de stam of het huis van Juda zijn, of Israëlieten zijn.

Encyclopaedia Judaica, 1971, 6, kolom 143:

De geschiedenis van de Falashas [Ethiopische joden] spreekt over hun Hamitische oorsprong.

Deze zijn dus niet Semitisch! In deze bron wordt gesuggereerd waar ze mogelijk vandaan komen het huwelijk van Salomo's zoon Menelik met de koningin van Sheba.

Er zijn sterke aanwijzingen dat de Oost-Europese Jood afkomstig was uit Jafeth, en NIET uit Sem. Als dit zo is, wordt dit deel van het moderne Jodendom gedomineerd door een niet-Semitisch volk. Zij konden toen zeker geen Israëlieten zijn. We weten zeker dat de twee belangrijkste groepen in het moderne jodendom de Ashkenazim [dat wil zeggen oosterse] en de Sefardische [dat wil zeggen westerse] zijn. Jood en dat ze antropologisch gezien niet hetzelfde ras zijn! Ze kunnen dus niet allebei zijn wie ze beweren te zijn als ze allebei beweren Israël te zijn en van hetzelfde ras te zijn.

Er zijn documenten van de Verenigde Naties over deze kwestie, en een van hun onderzoekers, Raphael Patai verklaart in het goed gedocumenteerde boek *The Thirteenth Tribe* van Arthur Koestler:

De bevindingen van de fysieke anatomie laten zien dat er, in tegenstelling tot wat vaak wordt gedacht, geen Joods ras bestaat [dat wil zeggen, dat onder degenen die zichzelf Joden noemen]. Documentatie suggereert dat joden die in één cultuur leven, antropologisch vergelijkbaar zijn met de cultuur waarin zij leven, in plaats van dat ze allemaal op elkaar lijken in verschillende culturen.

Koestler levert het bewijs dat de Oost-Europese Jood afstamt van het grote Khazar-koninkrijk, dat in de eerste eeuwen in Rusland bestond. De Khazaren adopteerden vóór de achtste eeuw het jodendom als staatsreligie, als een politieke zet om een buffer te creëren tussen moslims aan de ene kant en 'christenen' aan de andere kant. Documenten en correspondentie uit die periode zijn nog steeds beschikbaar, zelfs tot in Spanje en Egypte. Een belangrijk feit is dat het Khazar-volk zelf beweert af te stammen van Jafeth. Dit betekent dat zij geen Semieten waren en dus niet afstamden van Abraham! Toch staan ze vandaag de dag bekend als "Joden" en tegen hen spreken zou antisemitisch zijn!

The Compact Oxford English Dictionary, tweede editie, 1992 (met het volledige multi-volume set van The Oxford English Dictionary) geeft de volgende definities:

Semiet: Een persoon die behoort tot het ras van de mensheid, waartoe de meeste volkeren behoren die in Gen. 10 worden genoemd als afstammelingen van Sem, de zoon van Noach, zoals de Hebreeën, Arabieren, Assyriërs en Arameeërs. Ook een persoon die een Semitische taal als moedertaal spreekt.

Antisemitisme: theorie, actie of praktijk gericht tegen de joden. Dus een antisemiet, iemand die vijandig of gekant is tegen de Joden.

Het is een triest, maar niettemin feit van het Engelse taalgebruik, dat deze twee woorden naast elkaar bestaan zonder een goed verband in termen van hun definitie. De ene is een raciale term, de andere is een religieuze term die verkeerd wordt geïnterpreteerd als racistische term.

Het is gebruikelijk dat bepaalde traditionalisten en joden verklaren dat het alleen de Khazar-leiders waren die het jodendom adopteerden, maar uit gegevens blijkt dat de staatsreligie aan het hele Khazar-volk werd opgelegd.

Encyclopedie Judaica, 1971, 10, kolom 944:

Leidende Khazaren beleden het Jodendom en in Column 948 staat dat Khazaren bij hun burens bekend werden als Joden.

Joodse Encyclopedie, 1905, 4, pagina 1 – CHAZARS:

Een volk van Turkse afkomst, wiens leven en geschiedenis verweven zijn met het allereerste begin van de geschiedenis van de Joden in Rusland... Historisch bewijs wijst erop dat de regio van de Oeral de thuisbasis is van de Chazars.

De historicus HG Wells, in *The Outline of History*, pagina 494:

De Idumeeërs [Edomieten] waren...joden geworden...en een Turks volk [Khazaren] waren voornamelijk Joden in Zuid-Rusland... Het grootste deel van het Jodendom was nooit in Judea en was nooit uit Judea gekomen.

De geschiedenis beschrijft de val van het Khazar-rijk en hoe ze naar Westard werden gedreven Polen, de Baltische staten en West-Rusland.

De heer Keostler zegt dat alle feiten over het feit dat de Joden één volk zijn, lijken op de meest wrede hoax die de geschiedenis ooit heeft gepleegd. Maar wat hebben de joden zelf te zeggen over wie een jood is?

Encyclopedie Judaica, 1971, 10, kolom 23:

Een kind geboren uit joodse ouders of een bekeerling tot het jodendom wordt als jood beschouwd.

Hier hebben we een belangrijke verklaring van het moderne Jodendom, waarin wordt verklaard dat Joods-zijn niet alleen een kwestie van ras is.

Een oude definitie van wie Jood is, was *iemand die een Joodse grootmoeder had*, maar nu kunnen we een nieuwe definitie zien ontstaan. De New Zealand Jewish Chronicle van mei 1994 stelt dat een Jood een persoon is wiens kinderen en kleinkinderen Joods zullen zijn! Dat wil zeggen, zij zullen joods zijn in religie en praktijk. Ze kunnen van welk ras dan ook zijn. De Joden zelf bevestigen en onderwijzen dus dat de term 'Jood' geen raciale term is. Ze geven toe dat de term 'Joden' dat niet doet

uitsluitend betrekking hebben op de Israëlieten.

De breedste, meest alomvattende definitie wordt gegeven in de Encyclopaedia Britannica CD 1997:

JOOD – Elke persoon wiens religie het jodendom is. In de bredere zin van het woord is een Jood iedere persoon die behoort tot de wereldwijde groep die, door afstamming of bekering, een voortzetting vormt van het oude Joodse volk dat zelf afstammelingen waren van de Hebreeën van het Oude Testament.

De definitie is in staat de hele mensheid te omvatten – in absolute tegenspraak met wat God over dit onderwerp heeft gezegd!

ENKELE OPMERKINGEN UIT DE GESCHIEDENIS

Er is veel bewijs uit de opgetekende geschiedenis dat het zaad van Esau zeker en veilig geïdentificeerd kan worden met 'de joden' en het moderne jodendom. Er staat veel in de Encyclopaedia Britannica dat hierop wijst – zoek een van de sleutelwoorden op die we in dit hoofdstuk hebben gezien [zie ook "Ottomaans"]. De historicus Josephus geeft veel details over Esau en geeft veel berichtgeving over oorlogen en de voortdurende haat van de Amalekieten tegen Israël gedurende de tijd van Antiochus Epiphanes IV

tot na de val van Jeruzalem. Hij identificeert Esau niet met Israël, maar met degenen die hij *de Joden* _____ noemt , van wie hij zegt dat ze geen Israëlieten waren.

De Idumeeërs werden ook bekend als 'Joden' toen John Hyrcanus hun steden verwoestte en ze in de Judese staat opnam. Hij dwong hen de naleving van de besnijdenis en de Joodse wetten op te leggen en het leek erop dat zij joden werden.

Zoals we hebben gezien annexeerde Aristobulos Iturea en dwong hen in 105 v.Chr. het jodendom te aanvaarden. Ze waren niet langer een gescheiden volk en werden als één volk beschouwd vanwege hun omarming van het jodendom. Deze mengeling vormt, samen met anderen die later het jodendom overnamen, het moderne jodendom. Als zodanig hebben zij onder het Abrahamitisch Verbond absoluut geen recht of aanspraak op Palestina.

DE RELIGIE VAN DE JODEN

De bindende kracht van de Joodse religieuze leiders was de Babylonische Talmoed. De naam doet vermoeden dat dit zich begon te ontwikkelen toen Juda in gevangenschap was in Babylon. Het migreerde ruim vóór de tijd van Jezus naar de religieuze leiders in Judea. Hun religie, The Tradition of The Elders, werd door Jezus veroordeeld. De beoefening van deze religie door volkeren van verschillende rassen heeft een pseudo-ras gecreëerd dat het isolement door religie in stand heeft gehouden. Het huwelijk was voornamelijk beperkt tot mensen van dezelfde religie en dus tot het pseudo-ras. Hierdoor ontstaat de schijn dat het een ras is, maar dat is het niet.

Door hun interpretatie van het Oude Testament als hun religie te gebruiken, lijken de Joden de HEER God te aanbidden. Er kan worden opgemerkt dat het rooms-katholicisme hetzelfde doet. Maar Jezus zegt dat ze God tevergeefs aanbidden. Sommigen denken misschien dat ze God aanbidden, maar ze bevinden zich in de synagoge van Satan. Jezus zegt dat dit zo is!

Kopieën van de Talmoed zijn niet gemakkelijk te bemachtigen en zijn verspreid over vele delen, maar er zijn honderden citaten die aantonen dat de Talmoed in wezen in strijd is met de christelijke Bijbel. Het volgende wordt bijvoorbeeld gedoogd:

Sodomie	Sanhedrin 54b
Bestialiteit	Jebamot 59b
Hoererij	Abodah Zara 62b-63a
Het niet nakomen van geloften	Nedarim 23a-b
Moord door meerdere aanvallers	Sanhedrin 78a
Vervloekte ouders	Sanhedrin 66a

We zien dat sommige van deze zaken gepromoot worden door degenen die aandringen op mensenrechten en kinderrechten. We kunnen zien dat de verdragen van de Verenigde Naties vooruitgang boeken in de richting van de eliminatie van het christendom en de instelling van Talmoedische waarden. De Talmoed probeert een afwijking of uitzondering op elke Bijbelse morele wet over te brengen. Het christendom is niet

Jodendom, waarvan de volgelingen zeggen: *De Talmoed is tot op de dag van vandaag het circulerende hartbloed van de Joodse religie... Het is onze common law* [Herman Wouk, New York Herald-Tribune 17-11-59].

Universal Jewish Encyclopedia, Deel 8, pagina 474:

De Joodse religie, zoals die nu is, vindt zijn afstamming, zonder onderbreking, door alle eeuwen heen, van de Farizeeën... De Talmoed is het grootste en belangrijkste lid van die literatuur.

Jezus zei dat de Farizeeën de geboden van God verwierpen, zodat "de Joden" hun eigen tradities [van Babylon] zouden kunnen behouden. De Talmoed vertegenwoordigt een verzet tegen God. "De Joden" zijn daarom nog steeds de vijand van Gods volk. Elke vertoning van hun gebruik van het Oude Testament is een mechanisme van bedrog!

In de Talmoed wordt naar Jezus verwezen als een tovenaars, een dwaas, een afgodendienaar en een godslasteraar, en dat Jezus de hierboven genoemde dingen heeft begaan. Jezus zei dat hun vader een leugenaar is en dat zij hetzelfde zijn. Veel joodse werken, waaronder de Talmoed, tonen de haat van 'de joden' jegens het christendom. Dit is inherent aan de aard van "De Joden" volgens Ezechiël 35:5. Dit is een eeuwige haat.

WAT IS HUN godslastering?

Jezus zegt in Openbaring 2:9 dat Hij de godslastering kent van de mensen die zichzelf "Joden" noemen. Laten we hiernaar kijken. In publicaties uit pro-zionistische bronnen, Messiaans-Joodse bronnen en soms in christelijke media kunnen we een ongebruikelijke nadruk vinden in de bewering dat Jezus een "Jood" was. Dit wordt gebruikt in de zin dat Jezus een gemeenschappelijke raciale bloedverwantschap heeft met degenen die zichzelf tegenwoordig 'Joden' noemen. De zogenaamde Jood van vandaag behoort niet tot één ras, en deze bewering kan dus niet waar zijn. Jezus was niet *zoals* dit volk van zeer gemengd bloed.

Jezus werd gelijk gemaakt aan Zijn broeders:

Hebr. 2:14-18 Omdat de kinderen dan deel hebben aan vlees en bloed, heeft Hij daar ook zelf aan deelgenomen; opdat Hij door de dood hem zou kunnen vernietigen die de macht over de dood had, dat wil zeggen de duivel; en bevrijd hen die door angst voor de dood hun hele leven onderworpen waren aan slavernij. Want waarlijk, Hij heeft niet de aard van engelen op Zich genomen, maar Hij heeft het zaad van Abraham op Zich genomen... Daarom betaamde het Hem in alle dingen gelijk te worden gemaakt aan Zijn broeders...

Zijn broeders zijn niet wat we vandaag de dag kennen als 'de Joden', die van meerbloedstam zijn. Zijn broeders zijn niet Edomiet; zij zijn Israëlieten, de verwanten van de schoot van Jakobs geslachtslijn. Het is godslastering om te zeggen dat Jezus een Jood van welke aard dan ook was.

Er is al een andere godslastering aangehaald, zoals gegeven in Ezechiël 35:12: *En u zult weten dat Ik de HEER ben en dat ik al uw godslasteringen heb gehoord die u tegen de bergen van Israël hebt gesproken, zeggende: Ze liggen woest, ze zijn verwoest. wordt ons gegeven om te consumeren. Veel christelijke kerken zouden het met deze godslastering eens kunnen zijn in hun steun aan de Israëlietische staat. Dit Schriftgedeelte heeft een gedeeltelijke vervulling in Edoms overname van Judea na de ballingschap.*

EDOM, DE EEUWIGE VIJAND VAN ISRAËL

Joodse autoriteiten zijn het eens met de Schrift waarin God stelt dat Israël *van generatie op generatie oorlog* zou voeren tegen Esau en zijn nakomelingen [Exodus 17:16].

Encyclopedie Judaica, 1971, 6, kolom 379:

Edom is de eeuwige vijand van Israël en Juda.

Het blijft Rome en Esau verbinden, die beiden de tempel verwoestten. Beiden gebruiken Eagles als symbolen, en zeggen dan:

De gelijkenis met de naam Rome en Romeinen in verschillende verzen die spreken over Edom, Seir en Esau – dit alles zorgde er samen voor dat Rome werd toegepast op de bijbelse verwijzingen naar Edom, de eeuwige vijand van Israël.

Vergelijk het eerste citaat uit de Encyclopaedia Judaica met het volgende:

Amos 1:11 *Hij achtervolgde zijn broer met het zwaard... en hij behield zijn toorn voor altijd.*

Eze. 35:5-7 *Omdat u een voortdurende haat hebt gehad en het bloed van de kinderen van Israël door de kracht van het zwaard hebt vergoten in de tijd van hun ballingschap, in de tijd dat aan hun ongerechtigheid een einde was gekomen: daarom zo waar ik leef, zegt de HEERE God Ik zal u op bloed voorbereiden, en bloed zal u achtervolgen; omdat u bloed niet haat, zal zelfs bloed u achtervolgen. Zo zal ik de berg Seir zeer verlaten maken...*

“De Joden” [Edom] zijn voortdurend in oorlog met Gods volk en propageren de leer dat onze God geen God van gerechtigheid en rechtvaardigheid is, maar alleen een God van liefde en barmhartigheid. God zegt dat Hij Edom feitelijk haat, en daarom is Edom bezorgd om elke verwijzing naar haat te elimineren. Uit moderne “Joodse” bronnen zien we steeds meer anti-haatverklaringen, zoals dat *christenen homoseksuelen haten* en dat elke poging om Edom te onthullen wordt opgevat als *het haten van Joden*. Hierin wordt de voortdurende haat tegen Gods echte volk en de Bijbelse leer gedemonstreerd.

ANTISEMITISME

Er is al op gewezen dat de verdragen van de Verenigde Naties tot gevolg hebben dat ras verandert in elke groep met een etnisch geloof, religie, gemeenschappelijke gewoonten, nationale afkomst, enz., zodat in deze context multiraciale joden nu kunnen beweren dat zij een etnische groep zijn. Zoals we hebben gezien, wordt *met antisemitisch* alles bedoeld dat in strijd is met het concept van deze ‘joodse’ etni-

Het woord ‘antisemitisme’ werd pas in 1880 voor het eerst gedrukt, volgens de Jewish Encyclopaedia 1901, 1, pagina 641. De Compact Oxford Dictionary geeft een voorbeeld van het gebruik ervan in 1881. Het woord wordt gebruikt als een doofpotmiddel door degenen die beweren Israëlieten of Semieten te zijn, *maar dat niet zijn* [Openb. 2:9]. Dit zijn degenen die vandaag de dag bekend en geïdentificeerd worden als het internationale jodendom; zij beweren zelf dat zij Edom zijn, zoals is aangetoond.

Tegenwoordig zien we bij deze mensen een drang naar een wereldregering – meestal via het socialistische platform. Bijvoorbeeld, Jewish Encyclopaedia, Deel 11, pagina 418:

Joden zijn vanaf het allereerste begin prominent geïdentificeerd met de moderne socialistische beweging.

Ook in de Conventies van de Verenigde Naties vinden we bewijzen dat het communistische ideaal naar boven komt. Zeer kort na de communistische revolutie in Rusland stond in de Joodse Kroniek van 4 april 1919:

Er schuilt veel in het feit dat de idealen van het bolsjewisme op veel punten in overeenstemming zijn met de mooiste idealen van het jodendom.

De essentie van de New Age-leringen is, ook al zijn ze in een andere taal geformuleerd, dezelfde als die van het communisme. In een eerder citaat werd gesproken over de verwantschap tussen het bolsjewisme en het talmoedische jodendom. De New Age-associatie met het jodendom gaat ver terug. Bijvoorbeeld uit The American Hebrew Newspaper van 10 september 1920:

De bolsjewistische revolutie in Rusland was het werk van Joodse hersenen, van Joodse ontevredenheid, van Joodse planning, waarvan het doel was een nieuwe wereldorde te creëren. Wat er in Rusland is gebeurd, zal door dezelfde Joodse mentale en fysieke krachten ook over de hele wereld werkelijkheid worden.

Vanaf 1994 zien we dat wereldleiders openlijker melding maken van de 'New Age', de mondiale politiek en de mondiale economie. We kunnen verklaringen lezen van politici aan Joodse en Zionistische organisaties, die ons er geen twijfel over laten bestaan dat de hierboven aangehaalde verklaring werkelijkheid wordt. We zien nu via de Wereldhandelsorganisatie van 1995 het potentieel voor een volledig bestuurde wereldmaatschappij naar het model van de Sovjet-Unie, op dezelfde manier ondersteund door wapengeweld. Deze keer zijn het de legers van de Verenigde Naties. Let op het bovenstaande citaat, "*wat er in Rusland is gebeurd*", en wie deze verklaring heeft afgelegd.

Het communisme probeerde alle oppositie tegen zijn controle en doelstellingen uit te schakelen, en we zien vandaag de dag een soortgelijke operatie ontstaan tegen degenen die de VN-verdragen zouden overtreden. Het zionisme en de Verenigde Naties domineren de 'joodse' inhoud. Binnenkort zullen we wereldwijd meer kreten van antisemitisme zien tegen degenen die zich verzetten tegen Edom in hun uitroeioorlog tegen het bijbelse Israël en het christendom.

In aanvulling hierop hebben we de opgetekende verklaring van paus Pius XI, die zei dat christenen *spirituele Semieten zijn* en het zou logisch zijn om hieruit te zeggen dat het uitspreken van christenen [dat wil zeggen rooms-katholieken] ook antisemitisch zou zijn!

NIET-ISRAËLITE JODEN

Er zijn joden van vele raciale afkomst.

1. DE ASHKENAZIM- JODEN

Sommigen beweren een verband tussen Edom en de Khazaren, maar afgezien daarvan is er meer dan één identiteit die zichzelf 'Joden' noemt; geen van deze maakt aanspraak op de naam 'Israël'. Wat betreft de Ashkenazim-joden die Jiddisch spreken, definiëren de meeste woordenboeken en encyclopedieën Ashenazim in woorden als *na 'Askenaz', de tweede zoon van Gomer*. Dit bevestigt de Schrift over de zonen van Noach, [Sem, Jafeth en Cham], en hun nakomelingen:

Gen. 10:1-3

...de zonen van Jafeth, Gomer,...de zonen van Gomer, Asjkenaz.

2. DE KHAzar-Joden

De Khazaren beweerden dat ze afstammen van Jafeth, en door hun adoptie van het jodendom werden ze bekend als joden. Maar ze stamden niet af van Sem en zijn daarom niet van Semitische oorsprong. Het in verband brengen van de term 'antisemitisme' met joden van deze oorsprong is onzin en onderdeel van het grote bedrog! Oost-Europese joden van deze afkomst hebben geen Israëlitische connectie. Antisemitisme kon niet op hen van toepassing zijn! Dit is de meerderheid in de Israëlitische staat.

3. DE SEPHARDIM- JODEN

De American People's Encyclopaedia, 1925, geeft aan dat deze mensen afstammen van de Edomieten, die in het jaar 70 na Christus door Prins Titus uit Palestina werden verdreven. Van daaruit verspreidden ze zich naar Noord-Afrika en Spanje, waarbij ze Berberstammen en anderen tot het jodendom bekeerden. Er waren kardinalen en pausen die sefardische joden waren. Ze hebben geen eenvoudige bloedlijn, omdat ze Edomieten zijn, vermengd met Syrisch, Kanaänitisch, Fenicisch en Noord-Afrikaans bloed.

4. HET JOODSE MENGSEL VAN SEPHARDIM/ASKENAZIM

Het is onmogelijk om de mate van gemengde huwelijken tussen deze twee groepen niet-Israëlieten vast te stellen, maar er zijn aanwijzingen dat dit gebruikelijk is.

5. DE ETHIOPISCH NAKOMEN VAN HAM [DE FALASHAS]

Deze staan bekend als 'joden' vanwege de acceptatie van het jodendom. De Encyclopedie Judaica luidt:

De geschiedenis van de Falsha's spreekt over hun Hamitische oorsprong.

De grap hier is dat Cham, als zoon van Noach, geen zwarte man was. Het is verbazingwekkend dat deze mensen, die geacht worden goed opgeleid en erudiet te zijn, zouden zo'n stomme uitspraak kunnen doen.

6. BABYLONISCHE JODEN

In de dagen van Mordechai en Esther namen velen die duidelijk niet tot Juda behoorden het jodendom over.

Ester 8:17 En veel mensen in het land werden joden.

7. PROSELIETEN TOT HET JUDAÏSME

Dit zijn mensen van andere Semitische en niet-Semitische afkomst, die vanwege hun religieuze geest en geloof bekend zijn geworden als Joden. Er zijn Aziatische joden en joden van bijna elk ras op aarde.

8. DE SHEMIET-AFKOMSTEN VAN ESAU

Deze mensen staan ook bekend als Edomieten en enkele andere namen in de Bijbel. Historisch gezien en Bijbels gezien werden de meesten van hen tot bekeerlingen tot het judaïsme gemaakt en werden ze bekend als 'joden'.

RELIGIEUZE EN POLITIEKE ONZIN

De in dit hoofdstuk naar voren gebrachte punten geven het volgende weer als religieus en politiek onzin:

- [A] Het populaire gebruik van de term 'antisemitisme' in de betekenis van 'anti-Jood' (en de suggestie van 'anti-Israël') en het gebruik ervan als een raciale term.
- [B] Het populaire gebruik van 'Joden' impliceert 'Israëlieten' in de manier waarop het wordt gebruikt (ook al is het een algemeen begrip en gebruik) in onze denominaties en in Messiaanse kringen. Het wordt ook politiek gebruikt via het zionisme en de joodse controle in de Verenigde Naties om het einde te bevorderen van degenen die tegen het Israël van God zijn.
- [C] De Israëliische staat vertegenwoordigt 'de hervergadering van Israël'.
- [D] "De Joden" vormen één ras.

Iedereen die de Joden als "Israël" wil identificeren, spreekt niet over het ware Israël van God, zoals gedefinieerd in de Bijbel. Als we een ander Israël hebben, hebben we een ander Evangelie. Maar dezelfde mensen zullen volhouden dat joden met een grote raciale samenstelling één ras vormen, terwijl dat niet het geval is. Ze willen het beide kanten op.

De term *loudaios* [Joodse] wordt bij het lezen van het Nieuwe Testament ten onrechte aanvaard als de "raciale" term *loudas* [Jood] en is de wortel van het misverstand. Het gebruik van de territoriale term, Joods, is geen maatstaf voor ras, hoewel sommige Israëlieten tot de bekeerlingen tot het judaïsme in Judea behoorden.

De plaatselijke Nieuw-Zeelandse leider van de Messiaans-Joodse Alliantie, de heer Murray Dixon, schrijft in zijn boek *The Rebirth And Restoration Of Israel*:

Het is heel belangrijk voor ons om de omvang van de scheiding van de heidenen te begrijpen. Niet-Joods is het Griekse woord van het Hebreeuwse equivalent *goyim*, wat het volk van de naties betekent, of iedereen die niet Joods is.

We hebben deze verkeerde betekenis van 'niet-Joods' eerder behandeld. De interessante observatie is dat *goi* en *goyim* ook in de Bijbel van Israël worden gebruikt, dus de verklaring van de heer Dixon kan niet correct zijn tenzij "Joods" wordt geïnterpreteerd in de multiraciale context. De uitleg dat het woord *niet-Joods is gaan betekenen*, zal de oorspronkelijke Schrift niet veranderen. Het verkeerde gebruik van het woord is het politieke en religieuze gebruik, niet het Bijbelse gebruik.

Goi brengt in de Bijbel het gevoel over een gedefinieerde groep mensen te zijn, politiek, etnisch of territoriaal, zonder enige religieuze of morele connotatie. We zien dus dat *goi* in de Schrift voor Israël wordt gebruikt [bijvoorbeeld Gen. 12:2; 17:20; 21:18; Ex. 33:13; Is. 1:4; etc.] De meervoudsvorm wordt gebruikt voor Jacob en Esau als twee naties.

Daarom zijn Jacob (en Esau) in de ogen van de heer Dixon niet-Joods – dat betekent dat de Joden via deze twee regels niet kunnen beweren dat ze afstammen van Abraham. Toch laat Johannes 8:33 ons zien dat ze wel beweren dat ze afstammen van Esau. Esau was de lijn die afstamde van de beloofde zoon, maar die in Egypte nooit in slavernij verkeerde. De heer Dixon kent zijn 'joodse' geschiedenis niet zo goed. Aan de andere kant, als de heer Dixon van mening is dat 'joods zijn' betekent dat je tot een religie behoort en niet tot een ras, dan kan hij Jacob zeker als niet-joods bestempelen. Maar waar blijft Esau, die de Farizeeën beweerden als hun vader?

LEREN DE KERKEN VANDAAG DEZE DINGEN?

Wat zijn enkele dingen die de kerken vandaag de dag leren of concluderen?

Dat "de Joden" Israël zijn. Sommigen leren dat er vandaag de dag geen raciaal Israël bestaat en dat er geen synagoge van Satan bestaat.

Dat iedereen, van elk ras, Gods woorden kan horen en begrijpen.

Dat *de hele wereld* iedereen van elk ras betekent.

Dat Abrahams zaad en Abrahams kinderen hetzelfde zijn.

Dat alle mensen die naar Jezus luisterden Israëlieten waren.

Dat elke plant door God is geplant [zie Matt. 15:13].

Dat Esau's fysieke nakomelingen niet langer bestaan.

Dat mensen vandaag de dag nooit meer zoals Esau kunnen worden en geen berouw kunnen vinden.

Dat het niet Gods aard is om iemand van welk ras dan ook te veroordelen.

Dat er vandaag de dag geen raciaal Israël bestaat [dat wil zeggen: de kerk heeft de plaats van Israël ingenomen].

Dat de Joden Gods natuurlijke kinderen zijn.

Dat de Kerk Gods geestelijke kinderen zijn.

Iedereen die zegt dat ze Jood zijn, is Jood.

Dat de Joden geen godslastering kennen.

Dat het Zaad van Abraham nu het zaad van Jezus is, alleen door geloof [dat wil zeggen, ras is niet langer relevant].

Dat de troon van David niet bestaat.

Dat de heidenen nooit Israëlieten zijn.

Dat de oudtestamentische beloften niet exclusief voor Israël gelden.

Dat er geen verschil is tussen het Huis van Israël en het Huis van Juda, en dat de profetie gericht aan het ene Huis dus in alle gevallen evenzeer van toepassing is op het andere Huis.

Dat Jezus een Jood was.

Dat de hereniging van Israël nu plaatsvindt – simpelweg omdat mensen die zichzelf “Joden” noemen zich in Palestina verzamelen.

Dat Israël zowel een plaats als een volk is.

Dat de beloften die aan Abrahams zaad zijn gedaan, van toepassing zijn op alle andere zaden van alle rassen. Alle *sperma* is hetzelfde.

Dat het christendom voortkwam uit het jodendom.

Dat jodendom en hebraïsme hetzelfde zijn en uit dezelfde bron voortkomen, wat suggereert dat “joods-Christen” is een geldige term.

Als al deze dingen algemeen worden geloofd, dan moeten het sekte-achtige overtuigingen zijn!

IS DIT DE MEESTERmisleiding VAN SATAN?

Openb. 2:9 ...Ik ken de godslastering van hen die zeggen dat ze Joden zijn, en dat niet zijn, maar dat ze de synagoge van Satan zijn.

Net zoals Satan wilde dat Jezus zich zou buigen en hem zou aanbidden, en zoals Lucifer (Satan) als God wilde zijn en aanbeden wilde worden, zo wil Satan vandaag de dag nog steeds aanbeden worden. Jezus verwijst naar mensen die zichzelf “Joden” noemen (*Ioudaios* of Judeeërs) en die “niet zijn” als zijnde van de synagoge van Satan. Jezus zegt dus dat Satan een synagoge heeft onder de mensen die zichzelf vandaag de dag “Joden” noemen. Zoals Jezus in Johannes 8:44 zei: hun vader was en is nog steeds de Duivel. Zou er een betere plek zijn om met bedrog te beginnen dan te beginnen met het zaad van Abraham? De denominaties weigeren nog steeds het met Jezus eens te zijn dat de synagoge van Satan bestaat en tot in de laatste dagen actief is tegen Gods volk.

Het woord ‘Joden’ kan niet altijd worden opgevat op de manier die algemeen wordt aanvaard. Het moderne internationale jodendom is voornamelijk van Edomische of Jafeth/Ashkenazim- of Sefardische oorsprong, en de Joodse Encyclopedie stelt dat *Edom het moderne jodendom is*. Edomieten zijn geen Israëlieten; het was Esau die zijn eerstgeboorterecht verkocht. De nakomelingen van Jafeth kunnen geen Israëlieten zijn. Evenmin zijn “Joden” van andere rassen Israëlieten qua ras.

Het moderne jodendom heeft betrekking op Edom, het zionisme, de wereldregering en de Israëlische staat, maar niet op het bijbelse Israël. Aan het einde van het tijdperk zal het de Edomitische-Joodse associatie met hun Babylonische vijandschap zijn die door vuur verbrand zal worden [Obadja 1:16-18; Openb. 18:6-8].

Maar er wordt een laatste wending vermeld in de Encyclopaedia Judaica, 1971, 10, kolom 23:

JODEN BEGONNEN IN DE 19E EEUW ZICH IN 1860 HEBREEËN EN ISRAËLIETEN TE NOEMEN.

Dit valt samen met de kreet ‘antisemitisme’. Als de zionisten zo laat in de geschiedenis begonnen te doen alsof ze Hebreeën of Israëlieten waren, bevestigt dit de hoax die beweert dat “de Joden” het Israël van de Bijbel zijn.

HOOFDSTUK 8

GALATEN EN ISRAËL EXCLUSIEF

De gerechtigheid, die voortkomt uit het geloof in Jezus en het Evangelie van vrije genade, wordt niet in twijfel getrokken. De identiteit van de twee betrokken partijen is van cruciaal belang. Aan wie wordt de gerechtigheid van het geloof gegeven? Is het voor iedereen op aarde beschikbaar? Dat er twee partijen bij betrokken zijn staat niet ter discussie en kan ook niet in twijfel worden getrokken. In het merendeel van onze vertalingen worden de twee partijen "Joden" en "heidene" genoemd, wat vermoedelijk Israëlieten en niet-Israëlieten betekent. De bewering is dat de twee partijen de Israëlieten in Judea zijn en de Israëlieten van de verstrooiing onder de naties, die beide van Israëlitische raciale afkomst zijn en alle stammen van Israël in totaal omvatten. Er wordt ook beweerd dat dit degenen zijn waaruit "De Kerk" [niet in het algemene concept] is voortgekomen, en vanwaar de Zonen van God moeten worden gemanifesteerd.

Tot nu toe heeft dit boek geprobeerd de volgende belangrijke feiten vast te stellen, die niet algemeen aanvaard zijn:

1. De Wet en het Woord werden alleen als verbond aan Israël gegeven.
2. Dat Israël in het Nieuwe Testament nog steeds hetzelfde volk is als in het Oude Testament.
3. Dat de zogenaamde heidenen alleen Israëlieten konden zijn.
4. Dat "de Joden" geen Israëlieten zijn.

De grondslagen van deze feiten worden hieronder samengevat.

1. DE WET EN HET WOORD GEGEVEN ALS VERBOND AAN ISRAËL ALLEEN

Er zijn veel eenvoudige, directe Schriftgedeelten geciteerd die gedetailleerd beschrijven hoe de Wet en het Woord alleen aan Israël werden gegeven. Deze tonen ook de bijzondere plaats van Israël onder de andere rassen aan. Er zijn geen directe uitspraken in de Bijbel die het tegendeel beweren. Er zijn ook geen indirecte Schriftgedeelten die het tegendeel beweren, behalve gefabriceerde 'types' en het misbruik van woorden. Dat deze exclusiviteit geldt in het Nieuwe Testament wordt duidelijk aangetoond door de eerder geciteerde nieuwtestamentische passages.

Het algemene standpunt van de hele Bijbel kan als volgt worden samengevat:

Psalmen 147:19, 20

Hij toont Zijn woord aan Jakob, Zijn inzettingen en Zijn oordelen aan Israël.

Hij heeft met geen enkel volk zo gehandeld; en wat Zijn oordelen betreft, zij [de andere volken] hebben die niet gekend.

Dit vers heeft uitsluitend betrekking op Israël als ras. Het 'woord' hier is *dabar*, het gesproken woord in de zin van een specifieke richting, opdracht, instructie of verbond. "Statuten" hier is *choq*, dat betrekking heeft op opdrachten die ergens op zijn gegraveerd. Dit betekent niet dat andere naties niet door God worden beoordeeld, maar dat de basis anders is.

2. ISRAËL IN HET NIEUWE TESTAMENT IS HETZELFDE ALS HET OUDE TESTAMENT

Dit blijkt uit verschillende aspecten het geval te zijn:

- [A] Dat de betrokken partijen geen nieuw verbond hadden kunnen krijgen zonder eerst een oud verbond te hebben gehad. Het Nieuwe Verbond kon dus alleen met Israël worden gesloten.
- [B] Dat er in geen van beide Testamenten een directe Schrifttekst is die stelt dat het nieuwe verbond is gesloten, of zou worden gesloten, met enig ander land dan het Huis van Israël en het Huis van Juda [Hebr. 8:8]. Samen vormen deze de oorspronkelijke partij, namelijk Jacob-Israël.
- [C] Dat de beloften aan *de Vader* altijd getoond worden als vervuld in *ons, hun kinderen*. Dit geeft de genetische aard van de vervulling aan.
- [D] Dat de *middelste scheidingsmuur* die is afgebroken de muur is die tussen het Huis van Juda en het Huis van Israël stond, en niet tussen Israël en niet-Israëlieten [zie de aard van deze scheiding in Jesaja 11].
- [e] Dat de mensen die in de brieven worden aangesproken allemaal Israëlieten waren, qua ras.
- [F] Dat Jezus kwam om *Zijn volk te verlossen*. Er is geen verslag dat er over verlossing wordt gesproken, of dat deze nodig is, door degenen die niet het gebroken Wetsverbond hadden waarvan zij verlost konden worden.

3. DE HEIDENEN ZIJN ISRAËLIETEN

Dit blijkt uit de volgende aspecten:

- [A] Uit de vertalingen van *goi* en *goyim* [Hebreeuws] en *ethnos* [Grieks] die ook racistisch over Israël worden gebruikt. Deze woorden zijn niet alleen van toepassing op niet-Israëlieten.
- [B] De directe uitspraken van de apostelen, zoals al aangehaald in het hoofdstuk getiteld *Dat ongelukkige woord 'heiden'*.
- [c] Een goede blik op *iedereen, wie dan ook, elke, enz.*, waarbij 'alles' het hele deel is dat wordt aangesproken en niet 'alles' van alles.
- [D] Er is geen profetische stroming over de verlossing van de niet-Israëlieten of op een andere manier opgenomen worden in Israël.
- [e] De conventionele, religieuze visie wordt niet ondersteund door de Wet, de Psalmen en de Profeten. De traditionele visie kan alleen worden ondersteund door het nationale Israël weg te spiritualiseren als typen en schaduwen.
- [F] Typische reacties op deze leer, zoals gepresenteerd in het hoofdstuk *Reacties op een exclusief Israël*.
- [G] Specifieke struikelblokken, zoals gepresenteerd in het hoofdstuk getiteld *Struikelblokken voor een exclusief Israël*.

4. "DE JODEN" ZIJN GEEN ISRAËLIETEN

Er zijn een aantal duidelijke verschillen te ontdekken:

- [A] De woorden voor Joden [Judaeërs] en Juda zijn niet hetzelfde.
- [B] Er zijn mensen van de *Synagogue of Satan* die zichzelf "Joden" noemen, maar die dat niet zijn [Openb. 2:9 en Openb. 3:9]. Ze moeten vandaag de dag in dit tijdperk bestaan.
- [C] Het niet-Semitische Jodendom (dat wil zeggen, qua religie) kon niet het zaad van Abraham zijn. (De Israëlieten, die de joodse religie adopteerden, zouden kunnen worden geclassificeerd als Semitische joden, maar dat is niet relevant voor de discussie over jodendom versus Israël.)

WAT WORDT BESPROKEN

Nadat we de vier belangrijkste punten in dit boek hebben besproken, kunnen we nu een kijkje nemen in de Boek Galaten en onderzoek het op het fundament van de Wet en de Profeten.

Dit hoofdstuk zal enkele vaak verkeerd begrepen termen onderzoeken, zoals *Christus* en *Grieken*, om ons begrip te vergroten van wie met wie sprak in de rest van de nieuwtestamentische geschriften, na de opstanding van Jezus.

CHRISTOS ZONDER IESOU [OF CHRISTUS ZONDER JEZUS]

Soms wordt een van deze woorden afzonderlijk van de ander gebruikt en soms worden ze gecombineerd. Zeggen dat de woorden altijd uitwisselbaar zijn, is een veronderstelling. Maar ons wordt dit vermoeden geleerd, ook al is het een vergissing, zoals we zullen zien.

Het lezen van Bijbelvertalingen maakt de verschillen niet duidelijk tussen:

<i>Christus</i>	En	<i>Jezus</i>
<i>Jezus Christus</i>	En	<i>De Heer Jezus Christus</i>
<i>Christus Jezus</i>		

In Galaten 3:26 en 3:29 wordt hetzelfde woord, *christos*, gebruikt. Het woord betekent eenvoudigweg 'gezalfd'. De concordanties presenteren ten onrechte zaken als *Christus*, *de Messias*, *een bijnaam van Jezus*. Dit betekent dat "Christus" een achternaam van Jezus is. Dit blijft in de hoofden van mensen hangen alsof het de waarheid is, omdat ons door gebruik geleerd is zo te denken. Dit is verre van juist. Als we de uitdrukking 'Jezus Christus' zien, is het moeilijk voor te stellen waarom de apostel Paulus ervoor koos om *Iesou* [Jezus] in sommige passages weg te laten, terwijl hij ervoor koos om het in andere passages op te nemen, zonder daar een reden voor te hebben. In zowel Galaten 3:16 als 3:29 staat het woord *Iesou* (Jezus) niet:

Gal. 3:16	...en om te zien wie <i>Christus</i> is.
Gal. 3:26	Want door het geloof in <i>Christus Jezus</i> bent u allen kinderen van God
Gal. 3:29	En indien u van <i>Christus</i> bent, dan bent u het zaad van Abraham en erfgenamen volgens de belofte.

In deze twee kritische verzen hebben we nog iets anders dat gezalfd is! Wat kan het zijn? Wat is het onderwerp? Is het niet het zaad van Abraham, in hun generaties, volgens de oorspronkelijke belofte? Daarom luidt Galaten 3:16: *en tot uw zaad dat gezalfd is*, en Galaten 3:29 luidt: *en als u een gezalfd (volk) bent, dan bent u Abrahams zaad*.

KUNNEN DE BELOFTEN AAN ABRAHAM'S ZAAD WORDEN GESPITURALISEERD?

Dit is een groot probleem! Dat wil zeggen: zijn mensen van elk ras die 'bekeerd' zijn nu het zaad van Abraham? Is Jezus de belichaming van de hele groep? Ze zeggen dit alsof Jezus inderdaad een zaadje had!

Bevestigende antwoorden vormen de basis van de traditionele leringen. Sinds de Reformatie zijn ze de standaardleringen geworden. In wezen onderwijzen ze een generalisatie dat God Zijn Soevereine Natuur niet tentoonspreidt en geen enkele keuze maakt op nationale of raciale basis. Dat dit duidelijk is in het Oude Testament wordt door hen gedeeltelijk aanvaard, maar iedere suggestie dat God in het Nieuwe Testament niet veranderd is wordt absoluut verworpen. Historisch gezien bracht Rome de leer binnen dat zij de enige ware kerk was en dat iedereen, van welk ras dan ook, tot de Kerk kon worden bekeerd door de dogma's, sacramenten en tradities van die Kerk te aanvaarden.

De Roomse kerk leerde dat zij Israël was. Van iedereen die niet tot de *Heilige Apostolische Rooms-Katholieke Kerk* behoorde, werd gezegd dat hij een heiden was. [Denk eraan: "heiden" is een

getranscribeerd Latijns woord, geen Grieks woord]. Dit concept is in het protestantisme overgenomen

via bijbelvertalingen die op de Latijnse Vulgaat zijn gebaseerd. In plaats van een niet-Romein te betekenen, is 'heiden' een

Dit was het concept dat Maarten Luther had, net als sommige hervormers. Het woord 'heiden' is sindsdien een probleem. De huidige opvatting van de kerken vindt zijn oorsprong bij de Romeinse moeder van de hoeren en staat niet in de Schrift.

Vertalers geven *ethnos* (naties) op verschillende manieren weer. Hetzelfde doen ze met het woord *hellen* (Grieks). Zowel *hellen* als *ethnos* worden vertaald als "heidens" wanneer het de vertalers uitkomt, om de Romeinse leer te bestendigen. Vermoedelijk werd aangenomen dat, omdat de Grieken niet tot de Joodse natie behoorden, zij niet als Israëlieten werden beschouwd.

In het Oude Testament vinden we beloften die aan Abraham zijn gedaan en die via Isaak doorgaan naar Abrahams zaad. Dat wil zeggen, ze zijn gemaakt voor het volk Israël. De vraag die opkomt is: *als de beloften aan Jezus zijn gedaan, als zijnde het beloofde 'zaad' uit Galaten 3:16, betekent dit dan dat Jezus Israël is? Omdat Hij geen aardse vader had, kon Hij feitelijk niet het werkelijke 'zaad' (sperma) van Abraham of van enig ander mens zijn. Hij was echter van Israël [en dus een Israëliet] op grond van het feit dat Hij geboren was uit Maria, die een prinses van Juda was.*
De leerstelling dat Jezus het beloofde zaad uit Galaten 3:16 was, blijkt vals te zijn, wanneer het vers zorgvuldig vertaald wordt, rechtstreeks uit het Grieks:

Galaten 3:16 blijkt vals te zijn, wanneer het vers zorgvuldig vertaald is, rechtstreeks uit de Grieks:

Nu werden de beloften tot Abraham en tot zijn zaad gesproken. Hij zegt niet: En tegen de zaden als van velen, maar als van één, en tegen het zaad hiervan dat gezald is.

Galaten 3:29 ondersteunt deze vertaling en een zorgvuldige vertaling geeft:

Maar als u tot een gezald [volk] behoort, dan behoort u tot het zaad van Abraham en bent u erfgenaam. volgens belofte.

Merk goed op dat het "jij" bent, en niet Jezus, die Abrahams zaad is. 'Jij' is hier nadrukkelijk en meervoud.

In de verzen van de Authorised Version vinden we interessante woorden als: *Abraham en zijn zaad, beloften, als van één: Christus, en erfgenamen volgens de belofte*. Elk van deze zinsneden in het Grieks geeft een ander beeld weer dan wat door de kerken wordt gepresenteerd.

In de Bijbel is Jezus onder andere:

[A] De Verlosser van Israël

[B] De Verlosser van Israël

[C] De Koning van Israël

Door Hem zijn alle dingen geschapen, maar Hij is niet Zijn eigen schepping [behalve door Zijn incarnatie door Zijn Eigen Wil tot stand te brengen]! Jezus is de eeuwige Zoon van God, geen geschapen wezen. Als het zaad van Jezus nu geestelijk Israël is, dan zou Jezus Zijn eigen verlosser moeten zijn. Maar in feite had Jezus geen "zaad".

WIE ZIJN DEZE "ERFGEGENEN VOLGENS DE BELOFTE"?

Dit laatste deel van vers 29 vertelt ons veel meer, en het helpt ons meer te begrijpen over de *maar zoals die* in vers 16. Het woord *kleronomos* (erfgenaam) betekent *een deler door het lot of krijgen door verdeling* [Strong's G2818] en Thayer bevestigt, *iemand die door het lot ontvangt*. De belofte is *epaggelia* [Strong's G1860] en betekent *een goddelijke verzekering of belofte*. Wat was de belofte die God deed? Voor wie is het gemaakt? Aan wie werd het later bevestigd? Om dit te weten te komen en er zeker van te zijn, moeten we het oorspronkelijke verbond in ogenschouw nemen.

WIE IS HET ZAAD MET WIE DE OORSPRONKELIJKE VERBONDEN WERDEN GESLOTEN?

God richt zich tot Abraham en zegt:

Gen. 17:7 *En Ik zal Mijn verbond tussen Mij en u en uw zaad na u in hun generaties tot stand brengen voor een eeuwig verbond, om een God voor u te zijn, en voor uw zaad na u.*

Hier moeten we enkele belangrijke dingen opmerken.

Als Jezus het *enige zaad* is, dan zijn alle generaties tussen Abraham en Jezus ontferd van het verbond! Als we zeggen dat deze belofte alleen aan Abraham en aan "Christus" werd gedaan, dan had deze niet ook aan Isaak en Jakob en hun nakomelingen kunnen worden bevestigd. Maar het werd in feite bevestigd aan Isaac en Jacob; het omvat dus degenen die leven tussen Abraham en Jezus en de nakomelingen van Jakob na de tijd van Jezus.

Romeinen 15:8 *Nu zeg ik dat Jezus Christus een dienaar van de besnijdenis was voor de waarheid van God, om de beloften aan de vaders te bevestigen:*

De Schrift zegt dat de beloften aan *de Vaders* zijn gedaan , en niet aan 'Jezus Christus'. Er wordt ons toch niet verteld dat Jezus kwam om de beloften aan Zichzelf te bevestigen? De vervulling moet dus worden opgevat zoals het in de Bijbel staat. Het wordt vervuld in het zaad van de Vaders. Als we nog eens naar de geautoriseerde versie van Galaten 3:16 kijken, *waren nu de beloften voor Abraham en zijn zaad*

*gemaakt. Hij zegt niet: En tot zaden als van velen, maar als van één, en tot uw zaad, dat Christus is, kunnen we door deze verklaring zien dat er een beperking is van de belofte tot slechts één partij, namelijk “de vaderen.” Omdat Jezus van Israël was, zou hij ook van die partij zijn. Hier moeten we een heel eenvoudige vraag stellen, namelijk: als ‘Christus (een gezalfde)’ ‘Jezus Christus’ betekent, zou dit dan niet betekenen dat, aangezien Jezus God is, gemanifesteerd in het vlees, Hij een verbond zou sluiten met God? Zichzelf? Oprechte zoekers worden misleid door deze vertaling, die een hoofdletter “C” in Christus zet, omdat er wordt geprobeerd te zeggen dat het zaad van Abraham nu het zaad van Jezus is. Er is geen *in hun generaties* als ze op deze manier worden ingenomen. De goddelijke belofte van Genesis 17:7 werd aan Abraham gedaan en zou niet geldig zijn als deze niet voor alle generaties, of *in hun generaties, gold. In hun generaties is meervoud! Ja? Jezus is uniek! Ja? Daarom moet de interpretatie van uw zaad, dat Christus is, verkeerd zijn. Dat de gebruikelijke interpretatie volkomen onaanvaardbaar is, kan zonder diepgaande Griekse studie worden geconcludeerd. God heeft het niet zo ingewikkeld gemaakt. Maar de verzen kunnen worden vertaald in plaats van getranscribeerd.**

RK Phillips leest in zijn *What Saith The Schriften* de Griekse tekst van Galaten 3 als volgt:

Vers 26: *Want jullie zijn allemaal zonen van God door geloof, in een gezalfd [volk] van [behorend tot] Jezus [Christo vertegenwoordigt een zelfstandig naamwoord in deze zin].*

Vers 29: *En als u tot een gezalfd [volk] behoort, bent u Abrahams zaad, erfgenamen volgens de belofte.*

Voordat iemand in woede en verontwaardiging opstaat, wil ik het er meteen over eens zijn dat 'lesou' hetzelfde is voor de Datiefvorm zoals voor de genitiefvorm, dus 'en Christo lesou' heeft twee mogelijke vertalingen:

1. *In een gezalfde [ene] Jezus...[wat eenvoudigweg Jezus Christus betekent].*
2. *In een gezalfd [volk] van [behorend tot] Jezus.*

Vervolgens vraagt de heer Phillips welk excuus er zou kunnen zijn om het woord *Christo/s/ou* niet te vertalen, waarbij hij erop wijst dat een getranslitereerd woord niets betekent in een andere taal. Hij wijst er ook op dat het controleren hiervan met een concordantie alleen maar de fouten van de vertalers zal herhalen.

Opmerking: Als we Galaten 3:26 en 3:29 bekijken, wordt *christos* respectievelijk gebruikt als datief- en genitiefnaamval. De datief moet gebruikt worden na het voorzetsel, *en*, in vers 26 (in een gezalfde). In vers 29 komt het voor als de genitief *van* of *behorend tot* een gezalfde.

Als we een vertaling willen blijven kiezen die niet in de context staat om een punt te bewijzen, dan moeten we een fout maken. Dit probeert het vers in overeenstemming te brengen met de theorie! Een van de redenen waarom de laatste vertaling niet aanvaardbaar is, werd door een Griekse “expert” gegeven, namelijk *dat de heidenen geen Israëlieten zijn. Maar aangezien de zogenaamde heidenen die de apostel Paulus in de Bijbel aansprak, verworpen Israëlieten waren, moet de laatste vertaling in deze context juist zijn. Het is begrijpelijk waarom de eerste vertaling vrijwel universeel wordt aanvaard. In de eerste plaats komt dat door het misbruik van ‘niet-Joods’, en in de tweede plaats omdat het woord *christos* door vertalers uit vroege tijden is getranscribeerd zodat het altijd ‘Jezus Christus’ betekent, en dit is het probleem.*

‘ALS ÉÉN’ EN ‘HET GEZALFD ZAAD’

Gal. 3:16 *Nu werden aan Abraham en zijn zaad de beloften gedaan. Hij zegt niet: En tegen zaden, zoals van velen; maar als van één, en voor uw zaad, dat is Christus.*

De uitdrukking 'als van één' in Galaten 3:16 wordt opgevat als 'EEN', wat impliceert dat Jezus de ENE is. Dit is de historische interpretatie en de meeste commentaren en lexicons geven commentaar op deze basis. Velen zullen opmerkingen maken als een uniek gebruik van het enkelvoud [Vine] of zullen toegeven dat dit in strijd is met het genie van de oorspronkelijke talen.

Liaan De kinderen van de belofte worden geteld, want het 'zaad' wijst in de eerste plaats op de geboorte van Isaak...
De 'kinderen van de belofte' geven aan dat het zaad inderdaad meervoud is.

Op basis van de vele betekenissen van *heis* (één) is het mogelijk om Jezus of Isaak te beschouwen als het "ene" zaad uit Galaten 3:16. Abraham had naast Isaak zeven zonen en deze worden in Galaten 3:16 *de vele* genoemd. Maar het zaad *als van één* verwijst naar het zaad van Abraham dat IN Isaac is [Gen. 21:12], dat wil zeggen Jakob en zijn nakomelingen. Romeinen 9:7 bevestigt dat Isaak het 'ene zaad' is – *maar in Isaak zal uw zaad genoemd worden*. Dit toont aan dat de vervulling van Genesis 21:12 zich in het zaad van Isaak afspeelt. Vervolgens gaat de Schrift verder met te zeggen dat Isaak het *enige* of het 'ene zaad' is.

Romeinen 9:10 *En niet alleen dit, maar toen Rebekka ook zwanger was geworden van één, namelijk van onze vader Isaak;*

Dus degene hier is Isaak, en niet Jezus. Als we de betekenis aanvaarden dat het het zaad van Abraham via Isaak is, dat gezalfd is, is de Schrift dan logischer? Zijn beide Testamenten het dan niet met elkaar eens? Getuigen zij dan niet samen?

Als we willen bevestigen dat dit de juiste betekenis is, moeten we vaststellen of er zoiets bestaat als een gezalfd zaad vanaf de conceptie. Dat dat zo is, zal worden aangetoond in een hoofdstuk met de titel *Zaden, natuurlijk en spiritueel*.

'IN CHRISTUS' OF 'IN JEZUS'

De kerken van vandaag gebruiken de uitdrukking *in Jezus*, terwijl ze soms *in Christus* zouden moeten gebruiken, of omgekeerd. Dit is niet alleen het slijten van haren. De Bijbelse uitdrukking *in Christus* kan heel ver verwijderd zijn van die *in Jezus*. De uitdrukking *in Jezus* komt voort uit de leerstelling waar het hier om gaat. *In Jezus* verdoezelt de betekenis van *in christus* (in een gezalfde), waarbij dit laatste soms te maken heeft met een bepaald gezalfd volk. Deze mensen zijn te vinden in beide Testamenten. Zo zijn ze al vanaf de conceptie. Maar op die manier geboren worden [*in Christus* (in een gezalfd volk)] betekent niet dat ze *in Jezus* zijn onder het Nieuwe Testament.

Als we bedenken dat *lesou* (Jezus) 683 keer voorkomt en het woord *christos* (christus) slechts 300 keer, waarom zouden we ze dan als onderling uitwisselbaar beschouwen? De tekst verbindt ze met elkaar terwijl ze samengevoegd zouden moeten worden. De apostel Paulus voegde ze soms samen, en soms niet. Hij moet een reden hebben gehad. God moet een reden hebben gehad. Maar de kerken zijn van mening dat beide woorden altijd dezelfde betekenis hebben, ondanks de verscheidenheid aan combinaties en grammatica waarin de woorden worden gebruikt.

Laten we een voorbeeld bekijken om het punt te laten zien.

II Kor. 6:15 Welke overeenstemming heeft Christus met Belial?...

Young's Concordance wijst erop dat 'Belial' niet als een eigennaam moet worden beschouwd en dat Belial eenvoudigweg een waardeloos persoon betekent. In het Oude Testament categoriseert Belial een bepaald gegeven

Soort persoon. In deze context kunnen we ofwel beweren dat Jezus enige associatie heeft met mensen van het Belial-type, ofwel kunnen we het correct vertalen als *wat een overeenstemming heeft met een gezalfde (persoon) met Belial*. Dit is in overeenstemming met de context van het hoofdstuk, waarin verschillende andere klassen van dingen met elkaar worden vergeleken. Merk op dat elke klasse van hetzelfde type is:

- [A] Rechtvaardig met onrechtvaardig (twee soorten gedrag)
- [B] Licht met duisternis (twee componenten van het zichtbare spectrum)
- [C] Gelovige met een ongelovige (twee soorten spirituele houdingen)
- [D] Tempel van God met afgoden (twee soorten houdingen)

Daarom kunnen we naar de andere voorbeelden gaan en “christus” (als een specifieke persoon genomen) vergelijken met Belial (een categorie van mensen) of we kunnen een gezalfde persoon (een soort persoon) vergelijken met Belial (een soort persoon).

Hebr. 11:26 (Mozes) achtte de smaad van Christus groter rijkdom dan de schatten van Egypte...

Wat wist Mozes destijds over Jezus als Jezus Christus was *in* deze context? Jezus was toen nog niet geïncarneerd! Zijn naam *zal Jezus worden genoemd*, maar Hij werd niet zo genoemd in de tijd van Mozes. Waar Mozes in zijn tijd wel van wist, was het gezalfde volk! Als u dit ontkent, geeft u blijk van een onmogelijke vooringenomenheid en gelooft u in een leugen. Sterke woorden? Dat moeten ze zijn! Mozes achtte de smaad van een gezalfd volk een grotere rijkdom dan de schatten van Egypte. Het verslag van Mozes' leven bevestigt dit: Mozes verliet het paleis om zich bij zijn volk te voegen, in plaats van in het paleis voort te leven en te zijner tijd Faraó te worden.

Om absoluut duidelijk te worden over het gebruik van het woord *christos*, [Christos], is het noodzakelijk om vast te stellen of dit de naam was die God aan Zijn Zoon gaf, of dat het een titel was die Hem door mensen werd gegeven. Er kan worden aangetoond dat het woord soms een zelfstandig naamwoord is in het Nieuwe Testament en dat het soms een eigennaam of titel is.

DE BEMIDDELAAR

Gal. 3:19, 20 *Waarom dient de wet? Het werd toegevoegd vanwege overtredingen, totdat het zaad het zou doen kom aan wie de belofte is gedaan; en het werd door engelen verordineerd, in de hand van een middelaar. Nu is een middelaar niet een middelaar van één, maar God is één.*

God had een verbond gesloten met Abraham en zijn zaad, *in hun generaties*, dat niet door de Wet werd vervangen. De Wet werd toegevoegd vanwege overtredingen, totdat het zaad arriveerde aan wie de belofte in het testament was gedaan [Gal. 3:19, 29]. Dit zaad moet nog steeds het zaad van Abraham zijn, *in hun generaties*, wil de belofte aan Abraham geldig blijven. Nu moet deze bemiddelaar tussen twee andere partijen staan. Hij kan toch niet een van de partijen zijn? 1 Timotheüs 2:5 vertelt ons dat er één middelaar is tussen God en de mens. Jezus gaf Zichzelf een losprijs voor allen, waarbij “Allen” allen waren die werden *teruggebracht*. Dit is Israël alleen. Als God *één is*, zoals ons wordt verteld, zou de Wet dan regelrecht in strijd kunnen zijn met de beloften? De middelaar van het Nieuwe Testament die God met Israël maakte, was de man die Jezus gezalfd had. De bemiddeling vond plaats met dezelfde mensen die het Oude Testament braken. De erfgenamen zijn nog steeds dezelfde personen. Het volgende hoofdstuk van Galaten bevestigt dat zij degenen waren die onder de Wet stonden. Dit is Israël alleen. De wet was de

schoolmeester om *ons* bij Jezus te brengen, die de toegevoegde wet (van opoffering) vervulde door het ultieme offer te brengen, en daardoor de toegevoegde wet afschafte. Er is helemaal geen ruimte om andere volkeren erbij te betrekken.

Wat men over deze kwestie gelooft, wordt grotendeels beïnvloed door wat wordt beschouwd als de betekenis van het woord 'niet-Joods'. De formulering van de vertalingen komt overeen met de overtuigingen van de vertalers en dit zorgt voor de moeilijkheden bij het begrijpen. Sommige geleerden zeggen zelfs dat ze op de manier vertalen die ze doen, omdat ze zeggen dat het woord 'heiden' van toepassing moet zijn op alle niet-Israëlieten. Waarom moet dit ooit zo gelden? Dit is het vooroordeel dat de meeste christenen hebben. Dat dit niet het geval is, hebben we laten zien in het hoofdstuk *Dat ongelukkige woord 'heiden'*. Het woord verwijst in wezen naar de Israëlieten, die toen verspreid waren over de naties van de bekende wereld en vooral de naties van het voormalige Griekse rijk. Wanneer we accepteren wie de heidenen zijn, is het niet langer nodig om *de tekst* te buigen om in het populaire geloof te passen. Dan vinden we harmonie tussen de beloften en hun vervulling in het Nieuwe Testament.

“NOCH JOOD NOCH GRIEK”

Gal. 3:28 Er is geen Jood of Griek, er is geen slaaf of vrije, er is geen man of vrouw: want jullie zijn allemaal één in Christus Jezus.

Als we **op deze passage toepassen wat we over Christos** hebben geleerd, zien we dat er staat: *want jullie zijn allemaal één in een gezalfd (volk)*.

Dit is een parallel met:

ik Cor. 12:13 Want door één geest zijn we allemaal gedoopt in één lichaam, of we nu Joden zijn of heidenen [Hellenen – Grieken], of we nu slaven of vrij zijn; en zijn allemaal gemaakt om in één geest te drinken.

Als we zeggen dat er geen verschil is tussen Joden en Grieken, moet worden opgemerkt dat de termen nationaal en niet racistisch zijn. Beiden zijn van dezelfde afstamming uit Israël, als Abrahams zaad [Gal. 3:29]. Alle Israëlieten, of ze nu Joods of Grieks spreken, mannelijk of vrouwelijk zijn, of slaven of meesters zijn, worden geaccepteerd.

Deze twee verzen zeggen hetzelfde en het interessante hier zit weer in de vertalingen. In de beide verzen zijn 'Grieken' en 'heidenen' hetzelfde woord, *Hellen*, in de Griekse tekst van deze verzen. Zelfs de NIV vertaalt *Hellen* meer dan eens als "heidenen" in het boek Romeinen omdat dit past bij de leer van de vertalers, maar zij zijn bereid hetzelfde woord te vertalen als "Grieken" in Korintiërs. Hoe durven ze dit te doen? *Hellen* lijkt in de verste verte niet op *ethnos*.

In Galaten 3:28 is er iets gemeenschappelijks tussen de "Joden" en de "Grieken" dat hen met elkaar verbindt. In Galaten 3:16 en 3:29 ontdekten we dat het de zalving [*christos*] is en in 1 Korintiërs 12:13 is het *één geest*. De gemeenschappelijke verbindende factor is "zalving" en geest." Wijs dit onderwerp van het gezalfde ras alstublieft niet af. De traditie heeft dit vermeden om tegemoet te komen aan hun vorm van "Joden en heidenen"-doctrine.

Als we nu teruggaan, kunnen we zien hoe dit allemaal met elkaar samenhangt. Zoals we eerder hebben gezien, zijn de twee partijen:

1. Israëlieten in Judea – De Besnijdenis.
2. Israëlieten van de diaspora – de onbesnedenheid – of de verspreide onder de Grieken.

Het Nieuwe Testament herenigt de Judese Israëlieten en de verspreiding in *één lichaam* door Golgotha. Heel Israël is één lichaam. De uitdrukking “verstrooiing” vinden we in Johannes 7:35, waar de Farizeeën zeiden: *Zal Hij naar de verstrooiden onder de heidenen gaan* [beter correct vertaald als: *de verstrooiing onder de Grieken*].

In Efeziërs 2:11-22 is het niet anders. De verstrooiing was als vreemdelingen geworden, maar door dezelfde Geest, waarmee zij gezalfd waren, konden zij in één lichaam met God verzoend worden door “het kruis” of de paal. In één lichaam is er geen verschil tussen de Israëlitische Judeeërs en de Verstrooiing.

Ef. 2:18 *Want door Hem hebben wij beiden, door één Geest, toegang tot de Vader.*

De “beide” zijn de twee groepen (Judaeërs en de verstrooide Israëlieten), of twee delen van het ene lichaam, die toegang hebben door de ene Geest.

Dan is er ook de presentatie in Efeziërs, waar we *het Gemeenebest* van vinden Israël.

Ef. 2:12 *Dat u destijds zonder Christus was, als vreemdelingen van het Gemeenebest van Israël, en vreemdelingen van het verbond der belofte, zonder hoop (vanwege uw verworpen staat), en zonder God in de wereld (orde)...*

Over dit Gemeenebest wordt [volgens referentie 4174 in Thayer's Lexicon] gesproken als het theocratische of goddelijke gemeenebest. De mensen tot wie Paulus zich richtte, waren op dit moment niet onderworpen aan dit goddelijk bestuur. Toen ze zich aan deze regering onderwierpen, werden ze één met degenen die al onderworpen waren, dus er was geen verschil. Paulus bevestigt dit in Romeinen 10:12, waar hij verklaart: *Want er is geen verschil tussen de Jood (Judaeër) en de Griek (Verstrooiing), want de Heer over alles is rijk voor allen die Hem aanroepen. [In de context betekent “alles” alle “Joden” en “Grieken”, waarmee alle Israëlitische Judeeërs en de Verspreiding bedoeld worden]. Het woord verschil wordt gebruikt als muziekinstrumenten goed gestemd zijn [Thayer 1293].*

Voordat iemand op en neer springt om te zeggen dat Efeziërs 2:12 zegt dat deze “heidenen” zonder Christus waren en daarom niet vanaf hun fysieke geboorte gezalfd konden zijn, moet erop worden gewezen dat er twee verschillende *zonderlingen* in het vers voorkomen.

Ef. 2:12 *Dat u destijds **zonder** Christus was, als vreemdelingen van het Gemeenebest van Israël, en vreemdelingen van het verbond der belofte, zonder hoop (vanwege uw verworpen staat), en **zonder** God in de wereld (orde)...*

De eerste is *choris* [Strong's G5565], wat 'afzonderlijk' of 'op zichzelf' betekent. Deze “heidense Israëlieten” stonden op zichzelf, afgezonderd van de Israëlieten in Judea, maar ze hadden nog steeds de zalving die met hun geboorte gepaard ging.

Het tweede “zonder” is *athoes* en betekent “Godloos [Strong's G112], maar ze waren nog steeds Israëlieten, hoewel ze in deze zin godloos waren. Met dit begrip is de hele Bijbel op dit gebied niet meer in conflict. De beloften aan de Vaders worden vervuld *in ons, hun kinderen, en in hun generaties*, en niet in een of andere mythische niet-Israëlitische heidenen of kerk die geen 'kinderen' of 'generaties' heeft. We kunnen dus zien dat niet-Israëlieten op geen enkele manier genetische kinderen van de Vaders kunnen zijn.

WIE ZIJN DE GRIEKEN?

De verstrooiing onder de Grieken [Johannes 7:15] – is een veelzeggende uitdrukking.

Johannes 7:35 *Waar zal Hij heen gaan, zodat wij Hem niet zullen vinden? Zal Hij naar de verspreide onder de heidenen gaan [Hellen: Grieken], en de heidenen onderwijzen [Hellen: Grieken]?*

Over wie zouden ze het hebben als *de verspreiden*? Historisch en Bijbels gezien kan het niets anders zijn dan het Huis van Israël en het grootste deel van het Huis van Juda. Dat dit zo is, komt overeen met de profetie. Daarom wordt, zoals we zullen zien, ‘Grieken’ in het hele Nieuwe Testament gebruikt als synoniem voor de verspreiding onder de naties van het voormalige Griekse rijk. Praten over de verspreiding van niet-joden onder niet-joden zou dwaas en zinloos zijn. In dit vers vinden we nog een voorbeeld van *Hellen* als ‘niet-Joods’ in plaats van ‘Grieks’. Als we de betekenis van ‘heidenen’ zouden opvatten als *behorend tot andere naties*, verwijzend naar Israëlieten die verspreid zijn over andere naties, zou dit acceptabel zijn. Deze verkeerde vertaling wordt ook op de volgende plaatsen aangetroffen, waar het wordt weergegeven als ‘heidenen’. [Geen: met 'Judeeërs' bedoelen we 'Israëlieten van Judea', exclusief andere rassen uit Judea].

Romeinen 2:10 *Eerst aan de Jood [Judeeërs], en ook aan de heidenen [Hellen: Grieken].*

Romeinen 3:9 *... want we hebben zowel Joden als heidenen [Judeeërs en Hellenen: Grieken] bewezen dat ze allemaal onder de zonde vallen.*

ik Cor. 10:32 *Geef geen aanstoot aan de Joden [Judeeërs], noch aan de heidenen [Hellen: Grieken], noch aan de kerk (vergadering van uitgeroepen) van God.*

ik Cor. 12:13 *Want door één Geest zijn we allemaal gedoopt in één lichaam, of we nu Joden of heidenen zijn [Judeeërs of Hellenen: Grieken]...*

Wat doen deze verkeerde vertalingen met alles wat algemeen wordt onderwezen? De vermomming van de verkeerde vertaling, die elke keer wordt aangesproken als *Hellen* wordt gebruikt in tegenstelling tot *etnos*. Ze vermommen zich als Israëlieten van de verstrooiing. Er wordt ons verteld dat een Syro-Fenicische vrouw een *Griek* was qua nationaliteit [Marcus 7:26]. Maar zij was een Israëliet van ras, als deze ‘Grieken’ Israëlieten waren. Dat zij op een bepaalde plaats geboren is, betekent niet dat zij door ras van die plaats afkomstig was. *Genos* heeft te maken met verwanten, familie, aandelen of een bepaald volk. Markus vertelt ons over twee dingen: haar geboorteplaats en haar raciale afkomst als *Griek*. Dat Jezus destijds niet onmiddellijk met haar sprak, kwam doordat Hij nog niet was afgewezen door de Judese kant van Israël. Dit zegt niet dat dit vrouw was geen Israëliet. Dit laat alleen maar weer zien dat er twee delen van Israël waren. Deze vrouw noemde Jezus *Zoon van David*, en ze kwam Jezus om iets vragen. Het woord dat wordt gebruikt voor ‘gevraagd’ is *aiteo*, dat wordt gebruikt om bekendheid of gelijkwaardigheid aan te geven met de persoon aan wie het verzoek wordt gedaan. Dat de Judeeërs de Verspreiding als ‘honden’ beschouwden, is algemeen bekend. Ze wordt beschreven als *kunarion*, of een kleine hond, maar deze aten van de tafel van hun

meesters! Jezus vertelde haar dat haar geloof groot was. Ze wist uit het Woord van God dat DE Naties van Israël gezegend zouden worden, en ze kwam voor haar zegen. Jezus zei dat Hij dit deed *vanwege deze uitspraak* die zij zei. Er was een reden voor Hem om dit te zeggen. Toch wordt ons vandaag de dag geleerd dat zij een voorbeeld is van een niet-Israëlitische 'heiden' die genezing van Jezus verkrijgt!

IN HET BOEK ROMEINEN ontdekken we dat de gecorrigeerde vertaling van *Hellen* als 'Grieken' in plaats van 'heidene' een geheel nieuwe richting geeft. Zowel "Judaeërs als de Verstrooiing" zijn delen van één lichaam. Er is een gemeenschappelijk verband met de Wet, die alleen aan Israël als geheel werd gegeven. Paulus vertelt *over het werk van de Wet die in hun hart geschreven is*. Dit is een vervulling van een profetie die alleen aan en over Israël is gegeven [Jer. 31:31], onder het Nieuwe Verbond. In die tijd erkende slechts één deel [de Joodse] kant van het hele ras van Israël de Wet. De andere kant van Israël werd de Onbesnedenheid genoemd, omdat zij de Wet niet erkenden. Maar beide delen zijn onder de zonde. In dit boek Romeinen wordt veel verwezen naar de Wet. Het Boek is geschreven aan hen die onder de Wet stonden [Rom. 3:19], dat wil zeggen tegen Israël. Het Boek is niet gericht tot andere rassen.

IN 1 KORINTHE 12:13 hierboven is een andere plaats waar *Hellen* wordt vertaald als 'heiden', in plaats van 'Grieken'. Het gedeelte begint met een definitie in het eerste vers van wie deze 'Grieken' waren.

ik Cor. 10:1 ...hoe onze vaders... allemaal door de zee gingen... allemaal in Mozes gedoopt werden...

Dit kan van geen enkel niet-Israëlitisch ras worden gezegd. Deze hele passage vertelt dat zij Israëlieten waren. Het vertelt over hun vroege geschiedenis!

ik Cor. 12:13 Want door één geest zijn we gedoopt in één lichaam, of we nu Joden of heidenen zijn [Hellen: Grieken],...

Dat wil zeggen, hetzij uit Judea, hetzij uit de Verspreiding. Dit is wat eerder is aangetoond, waarbij de gemeenschappelijke factor die deze twee volkeren verbond de Ene Geest en de Zalving was. Maar waarom gebruikt de apostel Paulus niet het woord *ethnos*, dat vaak ook met 'heiden' wordt vertaald? Waarom specificeert Paulus *hellen* (of Grieks) als het gaat om belangrijke leerstellingen? Zou dit zo kunnen zijn dat er geen misverstand bestaat over zijn bedoelingen? Is het zo dat er geen misverstand kan bestaan over wie hij isoleert? Paulus schreef aan zijn 'broeders' – mede-Israëlieten verspreid over Azië en nabijgelegen gebieden, in tegenstelling tot de voormalige *naties van Israël* zoals ze bekend stonden in het Oude Testament. (We besteden niet voldoende aandacht aan het gebruik van dergelijke titels – ze worden allemaal gebruikt in overeenstemming met het onderwerp en de autoriteit achter de situatie).

IN HET HELE NIEUWE TESTAMENT moeten we opmerken dat het woord *Hellen* (Grieks) en zijn varianten vijftig keer worden gebruikt. Dit is heel vaak! Er is nooit één stelling dat het woord iemand zou kunnen betekenen die geen Israëliet is. De vertalers schijnen te hebben gedacht dat dit zo had moeten zijn, omdat ze de vertaling op een gegeven moment overzetten naar 'heidene', waarvan ze dachten dat het niet-Israëlieten zou kunnen suggereren. Er is nooit een verklaring gegeven ter ondersteuning van de opvatting dat met 'Grieken' alle 'niet-Joodse' rassen worden bedoeld.

UIT DE GESCHIEDENIS kunnen we vinden waar het lichaam van de Verstrooiing zich destijds precies bevond na de gevangennemingen in Assyrië en Babylon. Ze gingen over delen van het oude Griekse rijk

– in Noord-Griekenland en Klein-Azië. Het is dan ook niet onredelijk dat ze ‘Grieken’ worden genoemd, omdat ze daar zijn gevonden. We kunnen dit ook zien vanaf de plek waar de apostel Paulus reisde; Dit is waar ze waren. Er staat niet dat zij Grieken waren qua ras of dat zij niet-Israëlieten waren. De concordanties suggereren dat ze ‘Grieks spraken’.

OPMERKING: De apostel Paulus kwam uit de stad Tarsus in Cilicië; dit maakte hem tot een van de ‘Grieken’. Hij was een Hebreër van geboorte, een Benjaminit van stam en een Romein van staatsburgerschap. En hij was een “Jood” (Judeeër) omdat hij was opgegroeid in Judea en een Farizeeër was, opgeleid in het Jodendom. [Vergeet nooit deze dubbele betekenissen van “Jood”!]. Een nationale term bepaalt op zichzelf niet de raciale afkomst. Kan iemand het recht hebben om te blijven zeggen dat ras en geboorteplaats altijd hetzelfde zijn om een doctrine te bewijzen? Toch is dit wat wij horen als een algemene lering!

KINDEREN VAN BELOFTE

Gal. 4:28 *Nu zijn wij, broeders, net als Isaak, de kinderen van de belofte.*

Deze passage is een allegorie [v. 24] en een vergelijking van relaties tussen degenen die onder de Wet staan en degenen onder hen die deel hebben gekregen aan de belofte onder het Nieuwe Testament. De wet is het hele onderwerp. Het gaat niet om Israëlieten en niet-Israëlieten, omdat de niet-Israëlieten überhaupt nooit het Wetsverbond hebben gehad. In vers 5 wordt ons verteld dat Jezus kwam *om hen te verlossen die onder de Wet stonden, zodat WIJ de adoptie (plaatsing) van (als) zonen zouden kunnen ontvangen.* Er wordt nooit gesuggereerd dat iemand die geen “broeders” was, verlost zou worden of adoptie zou ontvangen. Ze moeten allemaal broeders of ‘broeders’ van hetzelfde ras zijn. Het zijn allemaal *adelphos* of *bloedverwanten uit dezelfde baarmoeder*. Sommigen zullen deze definitie niet leuk vinden, dus laten we enkele lexicon- en woordenboekbronnen bekijken.

HET WOORD 'BROEDERS'

Thayer:	Uit dezelfde baarmoeder...een broer...elke bloedverwant of bloedverwant...die dezelfde voorouder heeft...tot hetzelfde volk behoort...een medemens...die afstamt van dezelfde vader.
Liaan:	Adelphos duidt een broer of naaste bloedverwant aan. In het meervoud: een gemeenschap gebaseerd op de identiteit van de oorsprong van het leven.
Davidson:	Adelphos [A plus <i>delphus</i> ...de baarmoeder] een broer, een naaste bloedverwant of familielid; iemand van dezelfde natie of aard.
Bullinger:	Adelphos = broer, of gen, naaste bloedverwant, dan in het meervoud, een vitale gemeenschap gebaseerd op identiteit of afkomst.

Dit woord wordt meer dan 100 keer vertaald als *broer*, bijvoorbeeld Peter en James *zijn broer* [Mat. 4:18]; Jakobus en Johannes, *zijn broer* [Matt. 17:1]. Als we dit woord lezen, *broeders*, zoals het in alle brieven wordt gebruikt, kunnen we nu precies zien wat het woord betekent. Zij zijn geen geestelijke broeders! Zij zijn bloedverwanten. Het zijn allemaal Israëlieten! In geen geval kunnen zij *medegelovigen* zijn van alle niet-verwante rassen. We zullen hier nog eens naar kijken (in het hoofdstuk *Zaden, natuurlijk en spiritueel*). Dit zijn degenen aan wie wordt gezegd dat ze moeten *kijken naar de rots waaruit jullie zijn uitgehouwen, en naar het gat van de put waar jullie uit zijn gegraven. Kijk naar je vader Abraham en Sara die je hebben geboord...* [Jesaja 51:1, 2]. Dit beperkt de reikwijdte tot degenen die van Abraham en Sara kwamen.

ISAAC...HORGEND GELOOF...EN VRIJGEBOREN ZONEN

Het enige wat hier gezegd zal worden is dat we in Galaten 4:29 opnieuw hebben wat eerder werd gezegd over *geboren worden uit de Geest*. Dit is het allegorische equivalent van het gezalfde volk dat verwekt wordt en die geest bevat. Die mensen konden onder de Wet blijven of onder de Genade komen. Het zijn dezelfde mensen die begonnen onder de Wet [Gal. 3:3]. Zij waren in staat zich te onderwerpen aan de werken van de Wet of aan *het horen van het geloof* [Gal. 3:5] en rechtvaardig te worden door te horen, te geloven en te doen wat God vroeg, zoals Abraham deed. Ze werden nooit gerechtigd alleen maar omdat ze geboren Israëlieten waren. De term 'vrijgeboren zonen' die sommigen gebruiken, wordt gebruikt om te suggereren dat dit op de een of andere manier naar anderen dan de Israëlieten kan verwijzen.

Handelingen 13:39

En door Hem [dat wil zeggen Jezus] zijn allen die geloven gerechtigd van alle dingen, waarvan u niet gerechtigd kon worden door de wet van Mozes.

De apostel Paulus had het opnieuw over de vervulling van de beloften die waren gedaan aan de vaders van ISRAËL, zoals aan de mensen aan wie de wet van Mozes was gegeven. Wet en genade zijn alleen een zaak voor Israël. De Edomitische leiders van de Joodse natie dachten dat fysieke geboorte hen de juiste status bij God gaf toen ze protesteerden dat Abraham hun vader was, maar Jezus maakte hen duidelijk dat ze niet Abrahams kinderen waren. [In Johannes 8:37 kunnen we zien dat er een verschil is tussen Abrahams zaad en Abrahams kinderen.] Jezus zei tegen hen: *Jullie kunnen Mijn woorden niet horen. Op dezelfde manier kon Ismaël, die naar het vlees werd geboren, niet 'horen'*. Hij wordt uitgeworpen. De lineaire afstammelingen via Isaak kunnen nog steeds dwaas zijn en traag van hart om te geloven. Ze kunnen bedrogen of betoverd worden. De waarheid moet gehoorzaamd worden. Jezus was *klaarblijkelijk onder u gekruisigd voorgesteld*. Paulus maakte duidelijk tot wie hij zich richtte. Het zijn deze Israëlieten die moeten kiezen, en niet andere rassen.

Jakobus 2:21, 22 *Werd onze vader Abraham niet gerechtigd door werken, toen hij zijn zoon Isaak op het altaar offerde? Ziet u hoe geloof met zijn werken werkte, en werken waren geloof dat volmaakt werd gemaakt.*

Opmerking: In dit gedeelte van het boek Jakobus over geloof en werken wordt het 'onze' in Abraham *ONZE vader* geschreven aan de twaalf stammen [Jakobus 1:1]. Wees hier eerlijk. Waar wordt verklaard dat dit aan iemand anders is geschreven? *Hij verwekte de VS met het woord van de Waarheid* [Jakobus 1:18]. Waar staat geschreven dat Hij iemand anders dan Israëlieten verwekt in de Wereld van Waarheid?

IN U ZULLEN ALLE VOLKEREN GEZEGEND WORDEN

Gal. 3:7-9

Weet daarom dat zij die uit het geloof zijn, dezelfde kinderen van Abraham zijn. En de Schrift, die voorzag dat God de heidenen zou rechtvaardigen door geloof, predikte (verkondigd) vóór het Evangelie aan Abraham, zeggende: in u zullen alle naties gezegend worden. Zo worden zij die uit geloof zijn, gezegend met de getrouwe Abraham.

Dit vers, samen met de onderstaande verzen, heeft de voorkeur van universalisten omdat ze een universeel evangelie voor alle rassen lijken te presenteren. 'Naties' wordt soms emotioneel vertaald als 'Heidens' om te proberen gewicht toe te voegen aan het universele argument. Om een passage uit de Bijbel te begrijpen, is het noodzakelijk om ernaar te kijken als een geheel, door terug te gaan naar de profetie erachter om te zien wat deze in vervulling doet gaan.

Aan Abraham:

Gen. 12:2, 3: *En Ik zal van u een groot volk maken, en Ik wil u zegenen en uw naam groot maken; en jij zult een zegen zijn; en Ik zal hen zegenen die u zegenen, en ik zal hem vervloeken die u vervloekt, en in u zullen alle **geslachten van de aarde** gezegend worden.*

Gen. 18:18 *Zien we dat Abraham zeker een groot en machtig volk zal worden, en dat alle **volken van de aarde** in hem gezegend zullen worden?*

Gen. 22:18 *In uw zaad zullen alle **volken van de aarde** gezegend worden; omdat u mijn stem hebt gehoorzaamd.*

Aan Isaak:

Gen. 26:3 *Verblijf in dit land, en ik zal bij je zijn en je zegenen; want aan u en aan uw zaad **zal ik al deze landen geven**, en ik zal de eed nakomen die ik aan uw vader Abraham heb gezworen.*

Aan Jakob:

Gen. 28:14 *En uw zaad zal zijn als het stof van de aarde, en u zult zich verspreiden naar het westen, en naar het oosten, en naar het noorden, en naar het zuiden; en in u en in uw zaad zullen alle geslachten **van de aarde** gezegend worden.*

Naar Israël:

Psalmen 22:27 *Alle uiteinden van de wereld zullen het zich herinneren en zich tot de Heer keren; en alle **geslachten van de naties** zullen voor uw aanbedding aanbidden.*

Hier zijn zes belangrijke verzen, die worden gebruikt om de doctrine van universele rassenverlossing te ondersteunen. Ze lijken inderdaad geldige steun te bieden aan de oppervlakte. Maar zeggen ze daadwerkelijk wat de religieuze vertalers hen laten zeggen? Is dit het probleem hier?

DE "FAMILIES VAN DE AARDE" WORDEN GEZEGEND IN ABRAHAM

De belangrijkste bron van fouten in deze *zegenpassages* is wat we met bepaalde woorden bedoelen. We hebben verschillende woorden vertaald als *aarde* en de *grond*, *landen* en het *land*, zoals ook voorkomt bij de woorden die vertaald zijn met *naties*, *families* en *verwanten*. Hoewel een uitgebreide technische uiteenzetting van de Hebreeuwse taal buiten het bestek van dit boek valt, zijn er enkele zaken waarop gewezen moet worden.

Oorspronkelijk kreeg Abraham te horen dat hij van het huis van zijn vader naar een *eretz* moest gaan die God hem zou laten zien. Als *eretz* hier de hele aarde is, dan moet Abraham naar een andere planeet zijn gegaan! Abraham kreeg te horen dat ik *de gehele 'aarde' die u ziet, u zal geven*. Hem werd verteld om op te staan en door de aarde te lopen. Heeft hij de hele aardbol rondgelopen? We moeten ons dus afvragen of deze 'aarde' de hele aarde is of het beloofde land. Het zijn niet alle 'eretz's' van alle rassen op aarde. Abraham kreeg te horen dat hij zijn huidige *aarde* moest verlaten en naar *DE aarde* moest gaan. Er zijn veel verwijzingen die de betekenis bevestigen. Met *DE aarde* wordt niet de hele aardbol bedoeld, maar veeleer dat deel dat tot het specifieke gebied of de betreffende persoon behoort.

In tegenstelling tot wat vaak wordt voorgesteld, moeten we opmerken dat in Genesis 12:3 de 'zij' in *Ik zal ze zegenen* meervoud is, terwijl de 'hem' in *Ik zal hem vervloeken* enkelvoud is. Het Hebreeuws laat twee mogelijke vertalingen van *gezegend worden toe*, namelijk:

Kan gezegend worden in of door uw omgang met u, en

Mogen zichzelf zegenen [zoals de voetnoot van de herziene standaardversie zegt].

Er zouden hier enkele lastige vragen kunnen worden gesteld als we ervan uit zouden gaan dat *alle naties* deze mogelijkheid hadden betekenis van "elk ras op aarde":

1. Als degenen die Abraham vervloeken, vervloekt zijn, hoe kunnen degenen die zo vervloekt zijn door een deel van *alle naties*, die gezegend zouden worden, dat ook zijn?
2. Werden de Egyptenaren gezegend of vervloekt door de aanwezigheid van Israël tijdens hun ballingschap en ook tijdens de Exodus?
3. Toen de kinderen van Israël het Beloofde Land binnengingen, werd hun verteld alle Kanaänitische volken uit te roeien. Was dat niet een ongebruikelijke manier om de Kanaänieten te zegenen? Ze zouden tenslotte deel uitmaken van *alle naties*. Op dezelfde manier zou Amalek worden uitgeroeid.
4. In Deuteronomium 23:6 gebod God Israël dat zij tot aan het einde van het tijdperk niet de vrede of de voorspoed van de Ammonieten en de Moabieten mochten nastreven. Ezra 9:12 duidt op een soortgelijke behandeling van de niet-Israëlieten in het land. Dit is bepaald geen zegen voor deze landen, nietwaar?
5. Is er enig bewijs dat Israël een zegen voor Babylon was toen het Huis van Juda in gevangenschap was in Babylon?
6. Heeft dit de Assyriërs tot bloei gebracht toen het Huis van Israël in ballingschap was in Assyrië?
7. Waarom worden in de profetie alle voorspellingen betreffende niet-Israëlitische naties altijd beschreven als dienaren van Israël en dat zij zullen omkomen als zij dit lot weigeren? Dit tot aan het einde der tijden.
8. De belofte aan Abraham gold voor "ALLE" naties, zonder enige uitzondering. "Allen" kunnen niet degenen omvatten die vervloekt zijn, en degenen die God zegt te haten. Met "alles" worden dus *alle naties van Israël bedoeld*.

Door de hele Bijbel heen moest Israël alleen wonen en zal niet tot de groep worden gerekend naties [Num. 23:9]. Profetie houdt dit tot het einde vol.

Daniël 7:27 En het koninkrijk en de heerschappij, en de grootheid van het koninkrijk onder de hele hemel, zullen gegeven worden aan het volk van de heiligen van de Allerhoogste, wiens koninkrijk een eeuwig koninkrijk is, en alle heerschappijen zullen Hem dienen.

Jesaja 60:12 Want de natie en het koninkrijk die u niet willen dienen, zullen vergaan; ja, die natiën zullen volkomen verwoest worden.

Zech. 14:16, 17 En het zal geschieden dat iedereen die overblijft van alle volken die tegen Jeruzalem zijn opgetrokken, van jaar tot jaar zal optrekken om de Koning, de Heer der heerscharen, te aanbidden en het feest te vieren. van tabernakels. En het zal zo zijn dat wie uit alle geslachten van de aarde niet naar Jeruzalem wil optrekken om de Koning, de Heer der heerscharen, te aanbidden, zelfs op hen geen regen zal vallen.

Israël en Juda werden onder *alle naties verstrooid*, maar zullen deze andere naties gezegend worden?

Jeremia is het daar niet mee eens.

Jer. 30:11 *...hoewel ik een volledig einde maak aan alle naties waarheen ik u heb verstrooid, zal ik toch geen volledig einde aan u maken...*

Jeremia herhaalt dit in Jer. 46:28, waarin hij dit tot Jakob richt. _____

In al deze Schriftgedeelten kunnen we de unieke plaats van Israël onder de andere naties zien. Dit gaat door nadat Jezus terugkeert en Israël met God regeert over de andere naties. Eindelijk zal er geen dood meer zijn. Wat een zegen! De zegen wordt óf door dit zaad gegeven, óf door de daad van God.

DE BELOFTE EN "UW ZAAD" IN HET NIEUWE TESTAMENT

Handelingen 3:25 *Gij zijt de kinderen van de profeten en van het verbond dat God met onze vaders heeft gesloten door tegen Abraham te zeggen: En in uw zaad zullen de geslachten van de aarde gezegend worden.*

Alleen Israëlieten worden hier aangesproken! We kunnen in de Bijbel verwijzingen vinden naar de families [meervoud] van Israël. 'Kindreds' is *patria*, dat in alle lexicons wordt vermeld als verwantschap van één voorouder. De Hebreeuwse *mishpachah* ondersteunt 'familie' 288 keer en wordt gebruikt voor de onderverdelingen van Israël. De stammen kregen een nationale identiteit, maar behoorden tot één raciale groep en één voorouder. Israël is nog steeds een exclusief ras dat bestaat als families of naties. Tot hen werd Jezus gezonden.

Handelingen 3:26 *Eerst aan u heeft God, nadat Hij Zijn Zoon Jezus had opgewekt, Hem gezonden om u te zegenen, door een ieder van u van zijn ongerechtigheden af te keren.*

In context bent u nog steeds de Israëlieten die worden aangesproken.

Zoals we zeiden, is het onmogelijk om passages in het Nieuwe Testament correct te interpreteren zonder voortdurend terug te grijpen op de oorsprong van het Oude Testament. Alleen door terug te gaan kunnen we weten wat *alle naties* bedoelen en alleen dan kunnen we een doctrine vinden die 100% consistent is. Galaten 3:8 kan niet langer worden toegestaan als uitvlucht voor degenen die universele rassenverlossing prediken. Wanneer we de Schrift nemen zoals oorspronkelijk geschreven in het Hebreeuws en Grieks, zien we dat conflicten verdwijnen. We kunnen begrijpen dat een exclusief Israël in het Oude Testament een exclusief Israël in het Nieuwe Testament blijft.

De beloften worden altijd vervuld *in ons, hun kinderen*, en nooit in anderen. Ze worden vervuld in *broeders* van dezelfde verwanten. De zegeningen van de aartsvaders [zoals gegeven door Jakob in Genesis 48 en door Mozes in Deuteronomium 33] voor *de laatste dagen* zijn nog steeds afzonderlijk van toepassing op elk van diezelfde groep volken, die worden gespecificeerd. Dit zijn de zonen van Jozef, Efraïm en Manasse. In Genesis 49 geeft Jakob zijn profetie over wat er in de laatste dagen met elke individuele stam van Israël zal gebeuren. Deze zijn beperkt, specifiek en definitief. We kunnen geen profetie vinden over de toepassing van de zegeningen gegeven door de patriarchen als toepasbaar op alle andere rassen. Dit is de reden waarom men tegenwoordig doorgaans ten onrechte denkt dat *alle naties* elk ras op aarde bedoelen. De uitspraak van Romeinen 4:11, een vader van allen die geloven, geldt alleen in de context van Israël.

De *laatste dagen* gaf Jakob zijn zegeningen één voor één aan zijn kinderen [Genesis 49]. De zegeningen waren alleen voor zijn zaad bestemd. Ze waren niet voor andere zaden. Het Nieuwe Testament wordt nog steeds alleen gemaakt met het Huis van Israël en het Huis van Juda [Hebr. 8:8]. Het woord *kinderen* in Galaten

3:7 [de kinderen van Abraham] is *huios*, wat verwantschap of fysieke nakomelingen aanduidt. [Opmerking: dit woord wordt ook gebruikt voor dieren, dus het kan niet verwijzen naar spirituele nakomelingen op de manier die gewoonlijk wordt opgevat!]

Hoe kunnen de patriarchale zegeningen op alle rassen van toepassing zijn? Als ze allemaal hetzelfde zouden zijn, wat zou dan het punt van scheiding zijn? En als ze voor de "laatste dagen" zijn, waarom accepteren we dit dan niet als een realiteit, in plaats van te zeggen dat een bijzondere multiraciale kerk die niets met deze Twaalf Stammen te maken heeft, de ontvanger van deze zegeningen is?

Zoals al is opgemerkt, laten vertalers in hun vertalingen zien wat zij geloven. In Galaten 3:8 zijn de woorden die vertaald zijn *met heidenen* en *naties* bijvoorbeeld identiek. De vertaling als *heidens* geeft een geheel andere connotatie aan het vers. De naties die God door geloof zou rechtvaardigen, waren geen heidenen, maar behoorden tot Israël. Het bewijs hiervan is dat dit de vervulling is van de profetie van de aartsvaders. Dit wordt bevestigd – *door hem bent u gerechtvaardigd van alle dingen waarvan u niet gerechtvaardigd kon worden door de wet van Mozes... Deze gerechtvaardigde mensen moeten eerst onder de wet van Mozes hebben gestaan, dus zij konden alleen Israëlieten zijn.* Het grootste deel van dit boek Galaten is geschreven over Wet en Genade met betrekking tot het ene volk. Het hele argument zou kunnen worden samengevat door de vraag te stellen of ze wel of niet onder de schoolmeester zouden blijven, of dat ze God zouden gaan geloven zoals Abraham deed. Wat zij moesten geloven was dat Jezus Israël had verlost en dat Jezus het Lied van God was.

Uiteindelijk behoort datgene wat voor Israël is gereserveerd, namelijk verlossing, verlossing en opstanding tot eeuwig leven, alleen toe aan Israël. Het is hun erfenis van Abraham, overeenkomstig de belofte die God *aan de vaders* van Israël heeft gedaan.

HOOFDSTUK 9

ADOPTIE

De algemeen aanvaarde doctrine over *joden en heidenen* verschaft een basis voor de gedachte dat niet-Israëlieten in Israël kunnen worden *geadopteerd*. In het Oude Testament wordt beweerd dat *vreemdelingen*, die zich besneden, het Pascha hielden, en dat de wet van Mozes *als Israël werd*. Op het eerste gezicht lijkt dit een redelijk geval en het lijkt in één visie te passen.

Deze opvattingen worden in dit hoofdstuk echter betwist. De bedoeling is om te laten zien:

- [A] Die *adoptie van zonen uit de kinderen van Israël*, waarbij 'zonen' *huios* zijn en 'kinderen' *teknon* zijn.
- [B] Dat *vreemdelingen* in het Oude Testament vaak verwijzen naar Israëlieten, die tussen andere naties woonden en afgezonderd leefden van het grootste deel van Israël.

Het woord 'vreemdelingen' en soortgelijke woorden worden ook in het Nieuwe Testament aangetroffen. Wanneer we ons onderzoek baseren op de Wet, de Psalmen en de Profeten, ontdekken we dat de context in het Nieuwe Testament identiek is aan die in het Oude Testament. Het volgende hoofdstuk laat zien dat er in beide Testamenten verschillende woorden zijn die als *vreemden* zijn vertaald. Zowel dit als het volgende hoofdstuk vullen elkaar aan en concluderen dat *adoptie* nooit kan betekenen dat niet-Israëlieten op de een of andere manier Israëlieten worden of net zo worden *als Israël*.

HET WOORD "ADOPTIE"

Het woord dat slecht vertaald is als "adoptie" is *huiiothesia* en komt slechts vijf keer voor in het Nieuwe Testament. Het wordt niet in de Evangelieën aangetroffen, hoewel de juiste betekenis of het juiste principe er wel in staat. Voordat we de vijf Schriftgedeelten en de context waarin ze worden gebruikt onderzoeken, is het beter eerst naar het woord *huiiothesia* zelf te kijken. Lexicons zijn het niet precies eens over de betekenis van het woord. Meestal geven ze betekenissen zoals *adoptie als zoon*, maar dit is een vaag compromis.

Vine stelt dat *huiiothesia* een samengesteld woord is dat bestaat uit:

<i>Huios</i>	[een zoon]
<i>Stelling</i>	een plaatsing of setting.

Vandaar *het plaatsen van een zoon of het plaatsen van zonen*.

Uit de opmerkingen van Bullinger:

Adoptie = zoonschap. En een adoptiekind kan profiteren van alle voorrechten van het gezin, maar wordt niet in het gezin verwekt en geboren. Maar de onderwerpen van dit vers zijn door de Geest verwekt [Johannes 3:6] en zijn daarom door geestelijke voortplanting zonen van God. Het is daarom een echte zoonschapsgeest die hen in staat stelt 'Abba Vader' te roepen.

Jezus maakte Nicodemus glashelder dat iedereen die niet uit deze 'spirituele generatie' geboren is, dit later in zijn leven niet kan verwerven:

Johannes 3:5

Tenzij een mens *opnieuw geboren* [verwekt] wordt [van bovenaf], kan hij [niet in staat] het Koninkrijk van God te zien [waarnemen]...

Jezus gebruikte *een andere* [van boven], en niet *deuteros* [een tweede keer], zoals Nicodemus deed.

Dit is de reden waarom Jezus zei dat wat uit de geest verwekt is, geest is en dat wat uit het vlees verwekt is, vlees is. Jezus vertelt ons dat er twee soorten menselijke wezens zijn – zij die van de geest zijn en zij die van het vlees zijn – geestelijke wezens en natuurlijke wezens. Het geestdragende wezen bevat de geest vanaf de conceptie. Het natuurlijke of niet-dragende wezen bevat de geest niet bij de conceptie en kan deze nooit verwerven.

Het woord *huiiothesia* wordt nooit gebruikt om van iemand een zoon te maken. Het is om een zoon te plaatsen. Elke geplaatste zoon bestaat al als zoon. Het Grieks suggereert niet dat iemand een zoon moet worden, en sommige lexicons wijzen hierop. Strong's G5206 geeft tevens *de plaatsing van een zoon weer*.

Als we dit in Thayer opvolgen, vinden we:

Die relatie die God graag tot stand wilde brengen tussen Zichzelf en de Israëlieten, boven alle andere naties... waar deze gezegende staat naar uitkeer in het toekomstige leven na de zichtbare terugkeer van Christus uit de hemel...

Het woord komt in vijf verzen voor, waar we *het plaatsen van een zoon zouden moeten lezen, in plaats van 'adoptie'*. Laten we daarom eens kijken naar de vijf verzen waarin het woord wordt gebruikt.

HET EERSTE ADOPTIEVERS

Rom. 8:15

Want u hebt niet opnieuw de geest van slavernij ontvangen om te vrezen; maar u hebt de Geest van adoptie ontvangen (het plaatsen van een zoon), waardoor wij roepen: Abba, Vader.

Het is deze inwonende geest die degenen die van boven zijn verwekt in staat stelt te huilen [*krazo*] 'Abba-vader.' Commentaar van Dr. Bullinger:

Abba, dat wil zeggen, vader. Er wordt gezegd dat slaven nooit het woord Abba mochten gebruiken. Strikt genomen kan het alleen worden gebruikt door degenen die de gave van de goddelijke natuur hebben ontvangen.

Paulus vervolgt:

v. 16

De Geest getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn.

We moeten duidelijk herkennen aan wie dit boek Romeinen is geschreven. Daarom was het in eerdere hoofdstukken nodig om vast te stellen dat Paulus alleen aan de Israëlieten schreef. Alleen dan kunnen we begrijpen wat Paulus in het volgende vers gaat zeggen.

v. 17

En als er kinderen zijn, dan erfgenamen; erfgenamen van God, en mede-erfgenamen met Christus...

Er is geen 'Jezus' in dit vers. Dit is in een eerder hoofdstuk behandeld. Verder wordt erop gewezen:

Omdat *xristos* [*christos*] in de genitiefvorm staat, betekent het 'van' of 'behorend tot' een gezalfde. Er is geen goede reden waarom de Authorized Version dit zou veranderen in 'met Christus'. Hij kan beslist niet worden beschouwd als een mede-erfgenaam van deze beloften.

Daarom kan vers 17 beter vertaald worden als:

Als we kinderen zijn, zijn we erfgenamen; erfgenamen van God, en mede-erfgenamen die tot een gezalfd volk behoren.

De “gezamenlijke” erfgenamen verwijzen naar geheel Israël, dat wil zeggen de besnedenen en de onbesnedenen die vormen de twee delen van het gezalfde volk.

HET TWEEDE ADOPTIEVERS

Rom. 8:22, 23 Want wij weten dat de hele schepping (ktisis) tot nu toe samen zucht en pijn lijdt, en niet alleen zij, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, zelfs wijzelf kreunen in onszelf, wachtend op de adoptie (het plaatsen als zonen) , namelijk de , verlossing van het lichaam.

In dit vers kunnen we een uitleg zien van wat *adoptie* is, namelijk de verlossing van ons lichaam. Het blijft alleen de vraag of deze verlossing voor iedereen beschikbaar is. *Huiiothesia* verwijst op geen enkele manier naar het populaire concept om momenteel niet-Israëlieten naar Israël te brengen.

Ktisis verwijst naar de hele Israëlietische natie of de hele schepping die kreunend wacht op de plaatsing als zonen. Dit wordt bevestigd in Jesaja 43:1, waar we lezen: *Maar nu zegt de Heer [dat wil zeggen JAHWEH] die u heeft geschapen, o Jakob, en Hij die u heeft gevormd, o Israël. Ktisis (Schepping) in de hele schepping betekent niet alle rassen, maar betekent die van de twee delen van Gods ras die [samen] wachten op de plaatsing van Zonen – “en niet alleen zij” verwijst naar de Onbesnedenheid of Verstrooiing en “ maar ook wijzelf” verwijst naar de Israëlieten van de Besnijdenis in Judea.*

HET DERDE ADOPTIEVERS

Rom. 9:3, 4 Want ik zou kunnen wensen dat ik door Christus vervloekt was voor mijn broeders, mijn bloedverwanten naar het vlees; wie zijn Israëlieten; op wie betrekking heeft de adoptie (het plaatsen als zonen), en de heerlijkheid, en de verbonden, het geven van de wet, en de dienst van God, en de beloften.

Als zij Israëlieten zijn, dan tellen zij niet anderen dan Israëlieten mee. Dit moet een moeilijke passage zijn voor degenen die willen vasthouden aan de traditionele leerstelling dat iedereen, van welk zaad dan ook, een Israëliet kan worden. De *bloedverwanten naar het vlees en de broeders [uit de baarmoeder]* zijn regelrechte uitspraken. Dat geldt ook voor “Wie zijn Israëlieten”.

Met wie werd dit verbond gesloten? Het geven van de Wet die betrekking had op Israël werd gegeven door de gezindheid van engelen [Handelingen 7:53]. Het nieuwe verbond werd gesloten met hetzelfde Israël dat het oude verbond had. Onder ‘dispositie’ (*diatheke*) geeft Thayer:

Als de nieuwe en veel voortreffelijkere vriendschapsband die God in de tijd van de Messias zou aangaan met het volk Israël.

Veel lexicons beperken dit ook tot Israël, evenals de context:

Aan wie was het geven van de Wet?

Deze Wetgeving werd alleen aan Israël gedaan.

Voor wie zijn de beloften?

Dit waren alleen de beloften aan Israël, als kinderen van de Vaders.

Voor wie is de dienst?

Opnieuw was deze Levitische wet exclusief voor Israël.

Zie in verband met het laatste punt Romeinen 9:3 en Thayers commentaar over *dienstbaarheid*:

Thayer

latreia

De dienst of aanbidding van God, volgens de vereisten van de Levitische wet.

Het vers zelf zegt wie Israëlieten **ZIJN**. Dus als het alleen Israëlieten zijn die *als zonen zijn geplaatst*, waar is dan de ruimte om te zeggen dat een dergelijke plaatsing mogelijk betrekking zou kunnen hebben op niet-Israëlieten? Het is onmogelijk om ergens in de Bijbel een verklaring te vinden die zegt dat deze dingen betrekking hebben op niet-Israëlieten.

Het *plaatsen als zonen* is dus niet voor iedereen van elk ras weggelegd en God bepaalt de grenzen.

Exodus 33:19 ...**en zal genadig zijn tegenover** wie ik genadig zal zijn, en zal genade tonen aan wie ik genade zal tonen.

Romeinen 9:18

Daarom heeft Hij medelijden met wie Hij genade wil hebben, en wie Hij wil, verhardt Hij.

God is altijd soeverein! God is genadig voor degenen die Hij kiest!

Daarom zou dit derde adoptievers moeten luiden: “WIE ISRAËLIETEN ZIJN, TOT WIE BEHOORT DE PLAATSING VAN ZONEN.” Dit kan nooit verwijzen naar een kerk die uit alle rassen bestaat. Het onderwerp verwijst altijd naar de verlossing en het herstel van Israël [Jacob]. Er zijn geen verwijzingen naar andere dan de hereniging van Israël. Het overblijfsel is altijd het overblijfsel van Israël, *die Israëlieten ZIJN*. Er is geen verslag van enig overblijfsel van anderen buiten Israël.

HET VIERDE ADOPTIEVERS

Galaten 4:5 *Om hen die onder de Wet waren, te verlossen, zodat wij de adoptie (plaatsing) van zonen zouden kunnen ontvangen.*

Het vervelende aan de manier waarop de Authorised Version dit vers behandelt, is dat er “of zonen” in dit geval, maar niet in de andere.

Dit is een zeer duidelijke verklaring over wie de Zoon van God kwam om te verlossen. Het waren degenen die onder de wet stonden (alleen Israël). Dit zijn ook de enigen die de *adoptie [of plaatsing] van zonen kunnen ontvangen*. Dit zijn de *wij* in het vers. Er is nooit een stelling in de Bijbel dat anderen verlost zouden moeten worden of verlost moesten worden.

Strong's G1805 *exagorazo* (inwisselen)

Om op te kopen, dat wil zeggen losgeld; vlij om te redden van verlies [kansen verbeteren]...verlossen...[om *ek* uit te kopen alsof je een slaaf koopt om hem te bevrijden].

Thayer

exagorazo (inwisselen)

Door het betalen van een prijs om te herstellen van de macht van een ander... metaforisch van Christus die de uitverkorenen bevrijdt van de heerschappij van de Mozaïsche wet tegen de prijs van Zijn plaatsvervangende dood... om voor zichzelf op te kopen, voor eigen gebruik.

Het was Israël, dat teruggekocht zou worden door de Verlosser van Israël.

Het “ontvangen” in dit vers bevat het voorvoegsel *apo*, wat betekent dat “ontvangen” betekent : *terugkrijgen wat toekomt*. Daarom zijn dit Israëlieten, die worden hersteld in hun vroegere positie bij God. *Het terugkrijgen kan daarom niet betrekking hebben op iemand die deze positie oorspronkelijk niet bekleedde; het kan niet-Israël betekenen.*

Galaten 3:24 vertelt ons dat het kind onder toezicht staat tot de door de Vader vastgestelde tijd. Maar toen de volheid van de tijd was aangebroken, zond God Zijn zoon uit, gemaakt uit een vrouw, gemaakt onder de Wet, om hen te verlossen die onder de Wet stonden. Er is in dit hoofdstuk een voortgang van de kindertijd naar het zoonschap. Dit zoonschap wordt volledig gerealiseerd op het moment van de manifestatie van de zonen van God. 'Kinderen van God' is geen titel, maar 'Zonen van God' is een titel. Romeinen 8:18-23 geeft het verband met “adoptie”:

- v. 18 ...de heerlijkheid die in ons geopenbaard zal worden
- v. 19 ...het schepsel wacht op de manifestatie van de zonen van God
- v. 20 ...hoop...
- v. 21 ...zal zijn...
- v. 22 ...wachtend op de adoptie, dat wil zeggen, de verlossing van het lichaam.

De tijd van de manifestatie van de zonen van God is een belangrijk onderwerp.

1 Johannes 3:2 Geliefden, nu zijn wij zonen van God, en het is nog niet duidelijk wat we zullen zijn, maar we weten dat, wanneer Hij zal verschijnen, we zoals Hij zullen zijn, want we zullen Hem zien zoals Hij is.

Er wordt op gewezen dat men geen man wordt zonder eerst kind te zijn geweest. Het kind staat onder de schoolmeester. Het kind is de man eerder in de tijd. Hij is nog steeds dezelfde persoon. **HIJ IS NOG STEEDS VAN HETZELFDE RAS EN DEZELFDE BLOEDLIJN!** Tegenwoordig wordt ons geleerd dat iedereen, van welk ras dan ook, een zoon kan worden. Dit is gebaseerd op de veronderstelling dat ieder mens van ieder ras de wet van Mozes heeft gekregen en dat alle rassen hetzelfde zijn omdat 'ze allemaal van Adam afstammen'. Dit is duidelijk niet waar! Dit is de reden waarom het eerste hoofdstuk van dit boek zoveel verzen citeerde om de exclusieve positie van Israël op nationaal niveau met betrekking tot het geven van de Wet te authenticeren.

HET VIJFDE ADOPTIEVERS

Efeziërs 1:5 Nadat wij ons hebben voorbestemd tot de adoptie (plaatsing als zonen) van kinderen door Jezus Christus voor Zichzelf, overeenkomstig het welbehagen van Zijn wil.

Strong's G4309 *proorizo* (voorbestemd) Om vooraf te beperken of vooraf te bepalen. _____

Thayer *proorizo* (voorbestemmen) Vooraf bepalen, vooraf beslissen, voorbestemmen, benoemen
vooraf.

Dat er op voorhand een grens zou kunnen zijn aan wie zonen kan worden, zou op sentimentele bezwaren kunnen stuiten onder sentimentele christenen, die denken dat *wie dan ook* geen grenzen heeft. Naar het welbehagen van Zijn wil kunnen er ook sentimentele bezwaren ontstaan, maar God is nog steeds soeverein en selectief, en Hij is even onveranderlijk als altijd. Het “goede genoeg” (*eudokia*) wordt gegeven als:

Strong's G2107 Tevredenheid, vreugde, doel, etc.

Thayer Verrukking, plezier, voldoening

We hebben in dit verband gekeken naar de beperkingen met betrekking tot de exclusiviteit van Israël in het Nieuwe Testament. God kiest inderdaad volgens Zijn doel! Voor *thelema* (Zijn wil) vinden we:

Strong's G2307 Is een vastberadenheid...verlangen...wil...plezier.

Thayer Wat men wenst of heeft bepaald, zal worden gedaan... van wat God wil dat door ons wordt gedaan.

De 'wij' in het vers zijn selectief en niet iedereen van elk ras. Over Gods gesproken selectie stelt de apostel Paulus ook deze vraag: *Hoe kan iemand met God redetwisten?*

Hoe kan iemand met God discussiëren?

Rom. 9:20-22 Neen, maar o mens, wie bent u die tegen God antwoordt? Zal het gevormde ding zeggen? Hem die het gevormd heeft: Waarom hebt Gij mij zo gemaakt? Heeft de pottenbakker geen macht over de klei, van hetzelfde klomp, om het ene vat tot eer en het andere tot oneer te maken.

Discussiëren met God is onmogelijk. De *wij* in dit boek Romeinen zijn degenen aan wie het is geschreven. De relatie van dit bijzondere volk, in het bijzonder, tot de Wet, is een onderwerp in de boeken Romeinen en Galaten. Om deze reden is het argument dat Paulus maakt niet van toepassing op alle volkeren, maar is het beperkt tot de twee delen van Gods volk, Israël.

Kan iemand werkelijk op voorhand met God in discussie gaan over Zijn keuze en beperking? Paulus gaat verder met te vertellen over de *vaten die voorheen tot heerlijkheid waren bereid*. Dit verwijst alleen naar de Israëlieten in het Boek des Levens. God heeft lang geleden bepaald dat het niet iedereen van elk ras zou zijn. Nee, in de context gaat het om *joden en Grieken [de Israëlieten in Judea en de verstrooiing]*. Paulus gaat verder door de "Grieken" te associëren met degenen tot wie Hosea profeteerde, namelijk het Huis van Israël.

WAT IS DE ONDERWIJS OVER ADOPTIE?

In alle vijf gevallen waarin het woord adoptie in het Nieuwe Testament voorkomt, wordt elk ervan geassocieerd met Israël. Op dit punt zouden sommigen kunnen zeggen: *En dan? Israël wordt vergeestelijkt in het Nieuwe Testament*. Als Israël niet vergeestelijkt was toen de apostel Paulus zijn brieven schreef, wanneer werd deze verandering dan? Nogmaals, dit is een van de redenen waarom dit punt in een eerder hoofdstuk behandeld moest worden om aan te tonen dat de algemene opvatting niet geldig is. De strekking van de Schrift is dat de verandering plaatsvindt binnen het Israëlietische volk, dat nu het zoonschap mag ontvangen – dat wil zeggen, hersteld en geplaatst kan worden als Zonen van God. Het is niet een verandering van niet-Israëlieten in Israëlieten, maar van die zonen van Jakob, die het waard worden om 1 Johannes 3:2 vertelt ons dat wij nu de zonen van God zijn en dat wanneer Jezus terugkomt, wij zoals Hij zullen zijn.

WIE ZIJN DEZE ZONEN?

In *het* Nieuwe Testament zijn er twee Griekse woorden die vertaald worden als 'zoon' of 'zonen'. Deze woorden zijn niet uitwisselbaar. De Lexicons besteden uitgebreid aandacht aan deze twee woorden, zodat alleen de hoofdpunten hier kunnen worden weergegeven.

1. TEKNON [Strong's G5043].

Dit wordt 77 keer vertaald met 'kind', één keer met 'dochter' en 21 keer met 'zoon' .
kind.

Vine zegt: In tegenstelling tot *huios*, zoon, [zie hieronder] wordt er nadruk gelegd op het feit van de geboorte, terwijl *huios* benadrukt de waardigheid en het karakter van de relatie.

Handelingen 13:33 ...Gij zijt Mijn zoon [huios],...

Alle Israëlieten zijn *teknon* [kinderen] van God, maar niet alle Israëlieten zullen *huios* [zonen] van God worden genoemd . Het woord *huios* wordt gebruikt op een manier die betrekking heeft op het karakter, de orde en de discipline van een bepaalde groep.

Uit de compilatie van Thayer vinden we:

Nakomelingen, kinderen, een mannelijk kind, een zoon... de naam die wordt overgedragen aan die intieme en wederkerige relatie die tussen mannen wordt gevormd door de banden van liefde, vriendschap en vertrouwen, net zoals tussen ouders en kinderen... in liefdevolle gesprekken, zoals beschermheren, helpers, leraren en dergelijke gebruiken: mijn kind...in het NT worden leerlingen of discipelen kinderen van hun leraren genoemd, omdat laatstgenoemden door hun onderricht de geest van hun leerlingen voeden en hun karakters...kinderen van God willen: in het OT van " het volk van Israël" als bijzonder dierbaar voor God, in het NT, in de geschriften van Paulus, allen die geleid worden door de Geest van God en dus nauw verbonden zijn met God...

2. HUIOS [Strong's 5207]

Dit woord komt 380 keer voor en wordt voornamelijk vertaald als 'zoon' of 'kind'. Het duidt op verwantschap. [Let dit goed op!]

Thayer Een zoon; zelden gebruikt voor de jongen van dieren; algemeen gebruikt voor de nakomelingen van mensen... in bredere zin, een afstammeling, iemand van het nageslacht van wie dan ook... gebruikt om degenen te beschrijven die wedergeboren zijn... en hierna in de zaligheid en glorie van het eeuwige leven openlijk deze waardigheid zullen dragen van de zonen van God.

Liaan Betekent in de eerste plaats de relatie tussen nakomelingen en ouders. [Johannes 9:18-20 en Gal. 4:30].

Hoewel de opmerking van Thayer die van de kerk weerspiegelt, weerspiegelt de bijzondere aard van degenen die *van bovenaf verwekt zijn (niet wedergeboren)* is niettemin aanwezig. Dit laat zien hoe waakzaam we moeten zijn als we de lexicons en andere soortgelijke verwijzingen lezen – ze hebben allemaal hun ingebouwde religieuze overtuigingen die hun discussies kleuren.

Laten we eens kijken naar enkele verzen waarin *huios* wordt gevonden:

Rom. 8:14 Want zovelen als er door de Geest van God geleid worden, zijn zonen van God.

Rom. 8:19 Want de ernstige verwachting van het scheepsel wacht op de manifestatie van de zonen van God.

Gal. 4:5 ...dat we de adoptie van zonen mogen ontvangen.

Gal. 4:7 Daarom bent u geen dienaar meer, maar een zoon; en als u een zoon bent, dan bent u door Christus een erfgenaam van God.

II Kor. 6:18 ...gij zult mijn zonen en dochters zijn,...

Hebr. 2:10 ...in het brengen van vele zonen tot heerlijkheid...

Het belangrijkste om vast te stellen is de oorsprong van deze zonen van God. Wat wel duidelijk is, is dat zij uit een staat van dienstbaarheid onder de Wet komen. Van daaruit komen ze in een staat waarin ze in het zoonschap kunnen worden geplaatst. Dat ze niet afkomstig zijn van degenen die nooit onder de Wet stonden, is duidelijk. Er is geen enkele manier waarop adoptie verband kan houden met de adoptie van niet-Israëlieten.

Er is nog een punt in het Grieks dat het begrip van dit onderwerp zou kunnen helpen. Als we Galaten 4:5 nog eens bekijken, zodat we de adoptie van zonen mogen ontvangen, is het woord *apolambano* (ontvangen) een samengesteld woord. Het voorvoegsel *apo* heeft de kracht van *weer terug*. Deze specifieke mensen moeten iets terugkrijgen dat ze ooit in hun bezit hadden gehad. Hosea, die tegen Israël profeteert, bevestigt dit:

Hosea 1:10 ...en het zal geschieden dat op de plaats waar tegen hen werd gezegd [dat wil zeggen Israël] *gij niet Mijn volk bent*, daar zal tegen hen worden gezegd: *Gij zijt de zonen van de levende God*.

In dit vers zijn *Mijn volk* en *zonen* verschillende termen.

HIJ KWAM TOT ZIJN EIGEN

Johannes 1:11, 12 Hij kwam tot de Zijnen, maar de Zijnen namen Hem niet aan. Maar allen die Hem ontvingen, de hen gaven Hij de macht om zonen van God te worden,...

Opnieuw moeten we de oorsprong van de Zonen van God vaststellen. Zij komen uit *de Zijnen*. Jezus kwam tot Zijn eigen bezittingen, maar degenen die de controle over deze bezittingen hadden, ontvingen Hem niet als de eigenaar. Aan de andere kant hoorden de gewone mensen Hem graag en erkenden Zijn gezag. Hun geloof stelde hen in staat opnieuw de Zonen van God te worden. De heersers die Zijn gezag in twijfel trokken, zullen worden uitgeworpen. *Zovelen* [dat wil zeggen van Israël] *als er door de Geest geleid worden, zij zijn de Zonen van God* [Rom. 8:14]. Dit is de kwalificatie. Het is vanuit dit vers dat de verzen die het woord "adoptie" bevatten, volgen.

In het volgende hoofdstuk zullen we zien of *vreemdelingen* zich wel of niet bij Israël konden aansluiten en word als *Israël* in het Oude Testament.

HOOFDSTUK 10

PILGRIMS, VREEMDELINGEN EN ISRAËL

In het Oude Testament zijn er Schriftgedeelten die er zeker uitzien alsof ze zeggen dat niet-Israëlitische vreemdelingen zich kunnen laten besnijden, het Pascha, de wetten van Mozes, kunnen houden en zo kunnen worden als *geboren in het land*. Dit is de kwestie die in twijfel wordt getrokken.

De onmiddellijke noodzaak is om te kijken naar het woord *vreemdeling* en soortgelijke woorden als *buitenlander*, *vreemdeling* en *vreemdeling*. In zowel het Hebreeuws van het Oude Testament als het Grieks van het Nieuwe Testament zijn er veel verschillende woorden die losjes vertaald worden als *vreemdelingen*, *buitenlanders* en *bedienden*, enz., en dit is het probleem. Onze vertalers [waaronder de NIV] hebben geen systeem gehad voor een consistente weergave van deze woorden. Dat er *vreemdelingen* zijn, die Israëlieten zijn en *vreemdelingen* die geen Israëlieten zijn, is heel duidelijk.

IN HET OUDE TESTAMENT zijn er acht woorden die vertaald worden als *vreemdeling*, *vreemden*, *buitenlander*, *bijwoners of vreemdelingen*, en enige verduidelijking is nodig. Zonder deze verduidelijking hebben we vertalingen die de Bijbel tegenstrijdig en inconsistent laten lijken.

IN HET NIEUWE TESTAMENT zijn er tien woorden die vertaald zijn, zodat het duidelijk is dat elk woord in het origineel een andere betekenis heeft. Sommige citaten uit het Nieuwe Testament zijn afkomstig uit het Oude Testament en laten daarom een nauwe verbondenheid tussen de twee talen zien.

WAT ZIJN DE VERSCHILLENDE SOORTEN VREEMDELINGEN?

Het meest verkeerd begrepen woord is *ger*, dat 86 keer van de 92 keer dat het in het Oude Testament voorkomt met 'vreemdeling(en)' wordt vertaald. De betekenis van dit woord kan worden samengevat als een Israëliet, die afgezonderd leeft van het grootste deel van Israël. Dat wil zeggen: leven tussen of in het land van andere rassen. Het belangrijke feit is dat deze vreemdeling een Israëliet van ras is.

Het is niet moeilijk om voorbeelden te vinden waarin de vertalers hetzelfde Hebreeuwse woord, in dezelfde context, in twee verschillende Engelse woorden hebben vertaald. Dit maakt deze verzen meteen onzin als ze als vertaald worden opgevat.

Hierna volgen de belangrijkste Hebreeuwse woorden die vertaald zijn als *vreemdeling*, *buitenlander*, *vreemdeling*, etc. De commentaren bevatten een samenvatting van de betekenis van de belangrijkste termen en de status van de mensen die onder deze termen vallen in de ogen van de Wet. De optellingen zijn gebaseerd op het gebruik van het woord in de Bijbel, zoals in dit hoofdstuk wordt getoond. De woorden zijn:

H4033

majoor

(zelfstandig naamwoord) uit 1481 in de zin van onderdak, een tijdelijke verblijfplaats; door extensies. Een permanente verblijfplaats: wonen, bedevaart, waar verblijven, een vreemdeling zijn.
Bijvoorbeeld: Gen 17:8, *het land waarin u een vreemdeling bent*. Het wordt gebruikt voor de plaatsen waar Abraham, Isaac en Jacob tijdens hun reizen of pelgrimstochten woonden.
We zullen de term *bewoner gebruiken*.

H1616	<i>Ger</i>	<p>(zelfstandig naamwoord) een gast; door imp. een buitenlander: vreemdeling, vreemdeling.</p> <p>Bijvoorbeeld Gen. 15:13: <i>Weet zeker dat uw zaad een vreemdeling zal zijn in een land dat niet van hen is. Een persoon van eigen bloed of ras, die op bezoek is in de wijk en niet bekend is bij de bewoners van de wijk. Israëlieten, die niet aanwezig waren bij de heiligingsceremonie van het verbond op de berg Sinaï (zoals de nakomelingen van Juda's zoon Zerah). Mozes noemde zijn zoon Gersom, omdat hij op bezoek was vanuit Egypte en Kanaän (in plaats van een ballingschap te zijn). De <i>gerim</i> hebben gelijke rechten voor de Wet en kunnen rijkdom vergaren in Israël.</i></p> <p>We zullen de term <i>bloedverwant-bezoeker</i> gebruiken (om de genetische connectie aan te tonen).</p>
H2114	<i>zuwr</i>	<p>(Werkwoord gebruikt als deelwoord met de kracht van een zelfstandig naamwoord) om opzij te gaan (bijv. Voor onderdak); vandaar dat we een buitenlander zijn, vreemd, godslasterlijk; spec. overspel plegen: (komen van) een ander (man, plaats), fanner, weggaan, vreemd (- r, ding, vrouw).</p> <p>Bijvoorbeeld Num. 16:40, <i>...geen vreemdeling die niet tot het zaad van Israël behoort. De basisgedachte is van niet-bekendheid en niet-verbondenheid. Een compleet buitenaards wezen; geen raciale connectie. In onze context: iemand die geen Israëliet, Semiet of Hebreëer is. Deze persoon heeft geen rechten of bescherming onder de Wet en zal ter plekke worden gedood als hij in de buurt van de Tempel wordt aangetroffen. We zullen de term <i>buitenaards gebruiken</i>.</i></p>
H5236	<i>nekar</i>	<p>(Zelfstandig naamwoord) uit 5234. Vreemdeling, of (concr) een buitenlander, of (abstr.) heidendom: buitenaards, vreemd, vreemdeling.</p> <p>Bijvoorbeeld Gen. 17:12: <i>En wie acht dagen oud is, zal onder u besneden worden, ieder mannelijk kind in uw generaties, hij die in het huis geboren is, of gekocht is met geld van een vreemde, die niet van u is. zaad (niet van uw eigen directe familie).</i></p> <p><u>Verwijst naar wat vreemd is aan een familie, stam, natie. Daarom verwijst de zoon van een vreemdeling naar de zoon van een buitenlander en deze zijn Israëlieten van de halve kaste (zie Jes. 56:3). Laat de zoon van een vreemdeling, die zich bij de HEER heeft aangesloten, niet spreken en zeggen: De HEER heeft mij volkomen gescheiden van zijn volk; laat de eunuch ook niet zeggen: Zie, ik ben een dorre boom).</u></p> <p>In onze context zullen we de term <i>buitenlander gebruiken</i>. (Vergelijk Gen. 35:2, waar staat: doe de goden weg, de vreemdelingen die in uw midden zijn ...)</p>
H5237	<i>nokrie</i>	<p>(Bijvoeglijk naamwoord) uit 5235. Vreemd, in verschillende gradaties en toepassingen (buitenlands, niet-relatief, overspelig, anders, wonderbaarlijk): buitenaards, buitenlander, bizar, vreemdeling.</p> <p>Bijvoorbeeld Richteren 19:12: <i>En zijn meester zei tegen hem: Wij zullen hier niet afwijken naar de stad van een vreemdeling, die niet van de kinderen van Israël is; wij zullen overgaan naar Gibeā. Vergelijk met Ruth 2:10: Toen viel ze op haar aangezicht, boog zich op de grond en zei tegen hem: Waarom heb ik genade in uw ogen gevonden, dat u kennis van mij zou nemen, aangezien ik een vreemdeling ben? – Een buitenlander met betrekking tot Boaz en zijn volk omdat Ruth uit een andere Israëlitische stam kwam.</i></p> <p>Op dezelfde manier wordt een vreemde vrouw, in tegenstelling tot iemands vrouw, een overspelige vrouw genoemd. In onze context beschrijft het iemand die niet van Israël is, maar een Shemiet of Hebreëer versus een vreemdeling (<i>zuwr</i>). Hoeren waren in Israëlitische tijden doorgaans geen Israëlitische vrouwen, maar leken qua uiterlijk behoorlijk op elkaar omdat ze zich in een breed verwante genetische lijn bevonden. Het verwijst dus naar Hebreeuwse mensen met wie het huwelijk verboden is – Kanaänieten, Moabieten, Ammonieten, enz., en met wie de Israëlieten altijd naar andere goden werden geleid. Deze mensen hadden geen rechten of privileges in Israël.</p> <p>In onze context zullen we de term <i>buitenlands (één, persoon, land)</i> gebruiken .</p>

H8453

trekhaak

(Zelfstandig naamwoord) uit 3427. Een bewoner, (maar niet bizar); vooral. (in tegenstelling tot een autochtone burger en een tijdelijke gevangene of louter huurder) ingezetene vreemdeling, buitenlander, bewoner, bijwoner, vreemdeling. Lev. 25:6 *En de sabbat van het land zal voedsel voor u zijn; voor u, en voor uw dienaar, en voor uw dienstmaagd, en voor uw dagloner, en voor uw vreemdeling die bij u verblijft. Vergelijk 1 Koningen 17:1, En Elia de Tishbiet, die een van de inwoners (towshab) van Gilead was,...* Het merendeel van de verwijzingen heeft betrekking op een tijdelijke, landloze, kostwinner en is daarom niet genaturaliseerd. In onze context had de laagste orde in principe geen andere rechten dan toegang tot de toevluchtssteden. De kinderen van de towshab konden als eeuwige dienaren worden gekocht, zonder uitzicht op verlossing, en konden geen enkele gezagspositie bekleden. In onze context zullen we de uitdrukking *tijdelijke bewoner gebruiken*.

Elk van deze termen past hun betekenis toe in overeenstemming met hun context, en kan daarom zowel voor de Israëlieten als voor andere mensen worden gebruikt. Abraham beschreef zichzelf bijvoorbeeld als een vreemdeling bij de zonen van Heth [Gen. 23:4]. Ons belang is echter het gebruik van deze termen met betrekking tot de status van niet-Israëlieten binnen Israël. Laten we bij wijze van voorbeeld eens kijken naar een van de standaardteksten die door universalisten worden gebruikt:

Exodus 12:19 Zeven dagen zal er geen zuurdesem in uw huizen gevonden worden; want wie eet wat gezuurd is, zelfs die ziel zal uit de gemeente van Israël worden afgesneden, of hij nu een vreemdeling [bloedverwant-bezoeker] is, of geboren in het land.

Dit vers is volkomen logisch als we ons realiseren dat de vreemdeling in dit geval in feite een Israëliet is, maar niet iemand die aanwezig was op de berg Sinai ten tijde van de formele verbondsceremonieën. Vergelijk dit met:

Ex. 12:43-49 En de HEERE zei tegen Mozes en Aäron: Dit is de volgorde van het Pascha. Er zal geen vreemdeling zijn [de AV-tekst schiet hier tekort; het Hebreeuws leest; geen zoon van een vreemdeling – ben nekar – zoon van een buitenlander; een halve kaste] eet daarvan: maar de dienaar van iedereen [slaaf] die voor geld is gekocht, als u hem hebt besneden, dan zal hij daarvan eten. Een buitenlander [een buitenlandse persoon] of een ingehuurde dienaar [H7916: een man met loon per dag of per jaar. Niet hetzelfde als de slaaf hierboven] zal daarvan niet eten. In één huis zal het gegeten worden; Gij zult niets van het vlees uit het huis meenemen, noch een bot daarvan breken. De gehele gemeente van Israël zal het houden. En wanneer een vreemdeling [bloedverwant-bezoeker] bij u verblijft en het Pascha ter ere van de Heer viert, laat dan al zijn mannen besneden worden, en laat hem dan naderbij komen en het vieren, en hij zal zijn als iemand die in het land geboren is. : want geen enkele onbesneden persoon zal ervan eten. Eén wet zal gelden voor hem die thuisgeboren is, en voor de vreemdeling [bloedverwant-bezoeker] die onder u verblijft.

In de geautoriseerde versie van dit citaat worden vier categorieën mensen genoemd met betrekking tot de verordening van het Pascha en het lijkt erop dat de vreemdeling die aan het begin van de verzen als verboden wordt vermeld, plotseling wordt toegestaan deel te nemen aan het einde van de verzen. . Uit de vertalingen blijkt echter niet dat er een vijfde categorie bestaat, namelijk de bloedverwant-bezoeker, die degene is die eraan mag deelnemen als de mannen van zijn familie besneden zijn.

Laten we eens kijken naar enkele variaties in de Engelse vertalingen van deze verzen:

[A] De NIV noemt de eerste vreemdeling en de tweede een vreemdeling – de eerste heeft ongelijk en de tweede heeft slechts gedeeltelijk gelijk; de bloedverwant-bezoeker is niet hetzelfde als een vreemdeling, die tijdelijk in het land verblijft.

- [B] De RSV noemt de eerste een buitenlander en de tweede een vreemdeling – de eerste heeft ongelijk en de tweede heeft slechts gedeeltelijk gelijk; de bloedverwant-bezoeker is een vreemdeling, maar het onthult niet de raciale connectie die aanwezig is in het Hebreeuwse woord.
- [C] De Living Bible noemt het tweede paar vreemdelingen eigenlijk 'buitenlanders', wat er zo ver naast zit dat het volkomen misleidend is.

De oprechtheid van de vertalers is hier niet het probleem, maar er zijn belangrijke implicaties voor de manier waarop we de nieuwtestamentische verzen over soortgelijke onderwerpen bekijken. In het Nieuwe Testament hebben we nog steeds *pelgrims* en *vreemdelingen*, *vreemdelingen* en *buitenlanders*. Er zijn ons bepaalde dingen over deze woorden geleerd of verondersteld, maar de juiste leringen zijn in feite dezelfde als die welke in het Oude Testament worden gepresenteerd. Het Nieuwe Testament is gebaseerd op het Oude Testament en *is geschreven* [in het Oude Testament].

Als bepaalde van de 'vreemdelingen' in het Oude Testament Israëlieten zouden zijn qua ras, zou dat niet zeker zijn van deze vreemdelingen zijn volgens ras nog steeds Israëlieten in het Nieuwe Testament?

VREEMDELINGEN UIT HET NIEUWE TESTAMENT

In het Nieuwe Testament vinden we ook een verscheidenheid aan woorden die vertaald worden als 'vreemdelingen', 'buitenlanders', 'buitenaardse wezens' en 'pelgrims'. Omdat de vertalers de verschillen tussen de verschillende termen voor vreemdelingen in het Oude Testament niet begrepen, zou het ons niet moeten verbazen dezelfde verwarring in het Nieuwe Testament aan te treffen. De Griekse woorden die met vreemdeling, pelgrim of vreemdeling zijn vertaald, zijn *allogenes*, *allotrios*, *apallotrio*, *epidemeo*, *xenodocheo*, *xenos*, *parepidemos*, *paroikeo*, *paroikia*, *paroikos* en *philonexia*. Met betrekking tot Strong, Thayer en Vine zijn de woorden die relevant zijn voor dit hoofdstuk:

G245	<i>allotrios</i>	(Bijvoeglijk naamwoord) uit G243; van iemand anders, dat wil zeggen, niet van jezelf: in grote lijnen. vreemd, niet verwant, vijandig – vreemd, (een-) ander (man, man) vreemd(-r). Tot een ander behoren (tegenover <i>idios</i> – de eigen); vreemd, vreemd; dus niet van de eigen groep, familie, natie, koninkrijk: <u>een vreemdeling, een vijand</u> . Mat. 17:25; Hebr. 11:34. Dit is het equivalent van de Hebreeuwse <i>nekar</i> . We zullen de term <i>buitenlander</i> gebruiken.
G526	<i>apallotrio</i>	(Werkwoord) <i>apo</i> (van) plus <i>allotrios</i> . Vervreemden, dat wil zeggen (pass. En fig.) niet-deelnemer zijn: vervreemden, vreemd zijn. Vervreemden, vervreemden; buitengesloten te worden van iemands gemeenschap en intimiteit. Vreemd gemaakt worden, vervreemd zijn; de toestand waarin <u>ongelovigen zich bevinden in een drievoudige staat van vervreemding</u> (a) van het Gemenebest Israël; (b) uit de liefde van God; (c) van God Zelf. Dus buitengesloten worden van de groep. Ef. 2:12. Er is geen equivalent voor dit woord in de Hebreeuwse termen hierboven. We zullen de term <i>vervreemden</i> gebruiken.
G1927	<i>epidemie</i>	(Werkwoord – slechts twee keer gebruikt; deelwoord) Zich thuis voelen, dat wil zeggen (bij uitbreiding) verblijven (in een vreemd land): - [zijn] daar wonen (die waren), vreemdeling. <u>Aanwezig zijn onder de mensen, in je stad of in je geboorteland; een vreemdeling zijn</u> ; van een buitenlandse ingezetene, onder welk volk dan ook, in welk land dan ook. Handelingen 2:10.

Dit is het deelwoordequivalent van het Hebreeuwse *ger*. We zullen de term *bezoeken gebruiken*.

- G3581 *xeno's* (Bijvoeglijk naamwoord) Buitenlands (letterlijk buitenaards wezen, of fig. roman); door imp. een gast of (omgekeerd) entertainer: gastheer, vreemde(-r). Een buitenlander, een vreemdeling; buitenaards wezen (van een persoon of ding); zonder medeweten van, zonder aandeel in; nieuw, ongehoord; iemand die een ander gastvrij ontvangt en vermaakt; bij wie hij verblijft of logeert, een gastheer. Vreemd; duidt een vreemdeling aan in de zin van een onbekende persoon van dezelfde groep (zoals mensen van hetzelfde ras). Mat. 27:7; Handelingen 2:10; 17:21; Ef. 2:19; Hebr. 11:13. Er is geen equivalent voor dit woord in de Hebreeuwse termen hierboven. We zullen de term *vreemdeling gebruiken*.
- G3927 *parepidemos* (bijvoeglijk naamwoord gebruikt als zelfstandig naamwoord – *para*: van; een tegengestelde toestand uitdrukken; *epidemo*: verblijven, en *demos*: een volk) uit 8344 en de basis van 1927. Een buitenaards wezen naast, dat is een ingezeten buitenlander: pelgrim, vreemdeling. Iemand die vanuit een vreemd land naar een stad of land komt om daar naast de inboorlingen te wonen; een vreemde; verblijft op een vreemde plaats, een buitenlander; in de NT-metafoor. Met betrekking tot de hemel als het geboorteland, iemand die op aarde verblijft. Verblijf op een vreemde plek, weg van de eigen mensen. Gebruikt voor degenen voor wie de hemel hun eigen land is en die vreemdelingen op aarde zijn. Geeft een vreemdeling, een ballingschap aan; gebruikt van OT-heiligen. 1 Petrus 1:1.
Omdat deze term verband houdt met de bovenstaande *epidemie*, is het het equivalent van het Hebreeuwse *ger*. We zullen de term *bezoeker gebruiken*.
- G3940 *paroikia* (Zelfstandig naamwoord) Zie *paroikos*. Buitenlandse residentie: verblijf, als vreemdelingen. Een woning dichtbij of met één; een verblijf in een vreemd land; metaf. Het leven van een mens hier op aarde wordt vergeleken met een verblijf. Dit is het equivalent van het Hebreeuwse *towshab*. Wij zullen de term *tijdelijke bewoner* gebruiken .
- G3941 *paroikos* (Bijvoeglijk naamwoord) Een huis dichtbij hebben, dat wil zeggen (als zelfstandig naamwoord) een bij-sweller (buitenaardse inwoner): buitenlander, verblijfplaats, vreemdeling. Dichtbij wonen, naburig; in het NT een vreemdeling, een buitenlander, iemand die op een plaats woont zonder het recht op staatsburgerschap; metaf. zonder burgerschap in Gods Koninkrijk; iemand die als vreemdeling op aarde leeft, als vreemdeling op aarde; van christenen wier huis in de hemel is. Iemand die op een plek woont. 1 Petrus 2:11 – als vreemdelingen (*paroikous*) en vreemdelingen (*paraepidemous*). Dit is het equivalent van het Hebreeuwse *towshab*. Wij zullen de term *tijdelijke bewoner* gebruiken .

Het Nieuwe Testament heeft daarom een vergelijkbare verscheidenheid aan woorden als het Oude Testament op dit gebied, dus we kunnen niet langer aannemen dat alle vreemdelingen en buitenlanders [zoals vertaald] niet-Israëlieten zijn. Er moeten vergelijkingen worden gemaakt op basis van het oudtestamentische fundament in de Wet, de Psalmen en de Profeten.

Er is een bepaalde relatie die wordt overgebracht door één paar woorden die in het Oude Testament worden gebruikt, en die altijd te vergelijken is met hetzelfde gevoel dat wordt overgebracht door een soortgelijke woordencombinatie in het Nieuwe Testament. Deze nieuwtestamentische zinsneden zijn afgeleid van het Oude Testament, dus er is een verband tussen beide.

- Psalm 39:12* Hier mijn gebed, O HEER, en luister naar mijn roep, zwijg niet bij mijn tranen, want ik ben een VREEMDE [ger: bloedverwant-bezoeker] bij u, en een BIJZONDERE [towshab: tijdelijke inwoner], zoals al mijn vaders waren.
- Gen. 23:4* Ik ben een VREEMDE [ger: bloedverwant-bezoeker] en een SOJOURNER [towshab: tijdelijke bewoner] bij jou.
- Lev. 25:23* Want jullie zijn met mij VREEMDEN [ger: bloedverwant-bezoeker] en BIJZONDERHEDEN [towshab: tijdelijke bewoner] .
- Ik Kron. 29:15* Wij zijn VREEMDEN [ger: bloedverwant-bezoeker] voor u en BIJZONDERHEDEN [towshab: tijdelijke bewoner].
- 1 Petrus 2:11* Innig geliefden, smee ik u, als VREEMDEN [paroikas: tijdelijke inwoner] en PILGRIMS [parepidemos: bezoekers].
- Hebr. 11:13* Deze stierven allemaal in geloof... en **bekenden dat zij PILGRIMS [xenos: vreemdeling] en VREEMDELINGEN [parepidemos: bezoekers] op aarde waren.**
- Ef. 2:12* Als VREEMDELINGEN [apalotrioo: vervreemd] van het Gemenebest van Israël, en VREEMDEN [xenos: vreemdeling] van de verbonden der beloften.
- Ef. 2:19* Nu bent u dus geen VREEMDELINGEN [xenos: vreemdelingen] en BUITENLANDERS [paroikas: tijdelijke bewoners] meer , maar medeburgers van de heiligen en van het huisgezin van God.

Hier hebben we een selectie van Schriftgedeelten uit beide Testamenten waarin parallelle woorden voorkomen. In de verwijzingen naar het Oude Testament zijn de gecombineerde woorden telkens *ger* en *towshab* . Hoewel lastige termen worden gebruikt om ras te definiëren, is het essentieel om de context te bepalen waarin ze worden gebruikt om te verifiëren welk ras ter discussie staat.

In Hebreëen 11:13 zijn de pelgrims en vreemdelingen Israëlieten omdat het boek aan de Hebreëen is geschreven; degenen wier vaders de wet van Mozes hadden gekregen. In de andere nieuwtestamentische verzen is het op het eerste gezicht niet duidelijk dat zij Israëlieten zijn. Maar als we het Grieks onderzoeken, vinden we vergelijkbare termen – termen die de Israëlieten in elke context identificeren. En het is gemakkelijk te verifiëren dat elke verwijzing inderdaad naar Israëlieten verwijst. Deze gecombineerde woorden leren niet dat er twee groepen volkeren zijn, maar eerder dat zij allemaal Israëlieten zijn in twee verschillende situaties. Toen David zei dat hij *een vreemdeling en een bijwoner was [Ps. 39:12]*, hij was één persoon die twee dingen was. *Vreemdelingen en buitenaardse wezens zijn niet noodzakelijkerwijs twee totaal verschillende groepen mensen in Efeziërs 2:12 en Efeziërs 2:19.* In dit geval zijn het één groep mensen die twee dingen zijn. Dit volgt precies hetzelfde patroon als weergegeven in het Oude Testament.

Als we vergelijken wat David zegt in Psalm 39:12 met wat Petrus zegt in 1 Petrus 2:11, ontdekken we een gemeenschappelijk onderscheid. David verwijst naar *al mijn vaders* , die uiteraard Israëlieten waren. Petrus richt zich tot *de uitverkorenen* en niet tot anderen. Dit boek van Petrus is geschreven voor verspreide *vreemden [parepidemos: bezoekers]* . Let hier goed op; er is geen weg omheen! Dit kan niet worden vergeestelijkt door het te laten verwijzen naar een niet-Israëlitische multiraciale kerk! Zowel David als Peter zeggen dat ze geen verwantschap hebben met de rassen waaronder zij (Israël) tijdelijk leven (dat wil zeggen, voor de duur van hun leven). We vinden een opmerkelijke verwantschap en overeenkomst tussen beide Testamenten. In beide gevallen is Israël volkomen exclusief. Het is nu nog moeilijker om vol te houden dat deze zogenaamde 'heidenen' niet-Israëlieten zijn!

Laten we, voordat we dit onderwerp van vreemdelingen verlaten, een ander zeer belangrijk Schriftgedeelte bekijken.

Johannes 7:35 ...zal Hij naar de verspreide onder de heidenen gaan [Hellenen: Grieken] en de heidenen onderwijzen [Hellenen: Grieken].

Zoals we in het hoofdstuk *Galaten en Israël exclusief hebben gezien*, heeft de *verstrooiing onder de Grieken* betrekking op de *verloren schapen van het Huis van Israël*, voor wie Jezus zegt dat Hij alleen kwam [Matt. 10:6 en 15:24]. Deze *verloren schapen* waren de enigen die de discipelen moesten bezoeken. Kom nu en laten we samen redeneren. Konden de discipelen het Evangelie van het Koninkrijk gaan verkondigen aan een ras dat ze niet konden vinden omdat ze *verdwaald* waren? Ze waren toch niet zo verdwaald dat ze niet gevonden konden worden? [*Verloren* heeft in deze context te maken met opzij gezet worden voor straf].

Het is verhelderend om de gelijkenissen van Jezus te lezen in het licht dat deze *verloren schapen* het Huis van Israël zijn! De verloren schapen zijn nooit niet-Israëlieten! Als we komen tot het bijeenbrengen van die “vreemdelingen” die verstrooid zijn, hoe kan het dan ooit een bijeenbrengen zijn van iemand anders dan dat exclusieve ras van Israël, dat in de eerste plaats verstrooid was?

Als we opnieuw naar 1 Petrus 2:9 kijken, zien we dat deze specifieke vreemdelingen [van 1 Petrus 1:1] waren:

[A] Gekozen...[Jesaja 41:8...Jacob die ik heb gekozen.]

[b] Een koninklijk priesterschap...[Jesaja 61:1; Hosea 4:6, enz.]

[C] Een heilige natie...[Deuteronomium 14:2]

Houd er rekening mee dat “natie” in deze context enkelvoud is. Sommigen willen misschien nog steeds ontkennen dat deze “heilige” (apartgezette) mensen nog steeds bestaan als verschillend van alle andere naties. Maar Peter wist dat ze nog steeds bestonden toen hij ze schreef.

[d] Een bijzonder volk [Exodus 19:5; Deut. 26:18; Psalm 135:4]

Israël en Juda werden in hun respectievelijke ballingen gevoerd vanwege hun voortdurende ongehoorzaamheid aan de Wet. Na de gevangennemingen trokken deze mensen weg uit Palestina, omdat God hen uit dat land had verdreven. Naast dat ze verstrooid raakten, verloren ze ook alle kennis van hun wet, wat betekent dat ze de rituelen voor verzoening met God verloren. Zij gingen verloren als leden van het eeuwige koninkrijk van God. Als natie van mensen hielden ze echter niet op te bestaan (Jer. 31:36, 37 en 33:17). Jezus kwam voor deze mensen omdat ze, door het ultieme offer te brengen, de Levitische Wet niet langer nodig hadden als middel tot verzoening met God. Ze zouden “direct” kunnen gaan door te bidden in Jezus' naam, omdat Hij nu de Middelaar is voor de individuele Israëliet. Het was nog steeds beperkt tot de Israëlieten omdat:

[A] Alleen zij hadden het Wetsverbond verbroken.

[B] Alleen zij hadden de inwonende geest die gered moest worden van de eeuwige dood.

De fysieke locatie van de verspreide stammen was goed bekend tot aan de tijd van de verwoesting van de Tempel in 70 n.Chr. Daarna, zonder Tempel in Jeruzalem als focus voor ceremonies voor degenen die de reis wilden maken, de verblijfplaats van deze mensen werd in de loop van de tijd vergeten. Niettemin zegt het volk over het bestaan van de zon, de maan en de sterren

van mensen bestaat nog steeds. De woorden van Jeremia's profetie zijn heel duidelijk en kunnen onmogelijk van toepassing zijn op een "kerk" in het populaire concept.

Als een aparte kwestie van profetie zou de natie Israël altijd een monarchie hebben die over hen regeert, vanaf de plaats van de officiële troon. Dit wordt soms verward met 1 Petrus 2:13, dat verwijst naar het volk dat het gezag van de Koning respecteert. Dit is een andere zaak: de leerstelling in het hele Nieuwe Testament, zelfs voor de Judeeërs, is om de civiele autoriteiten van die tijd te gehoorzamen (aan Caesar te geven, enz.), en niet om sociale onrust te veroorzaken. Dit dwingt ons om op te komen voor wat juist is als er formele mogelijkheden en mechanismen beschikbaar zijn, maar om geen sociale onrust te veroorzaken door buiten het formele systeem te treden. Als we naar het boek Hebreëën gaan en deze *pelgrims en vreemdelingen beschouwen*, zijn de kerkvaders en de 'patriarchen' prominent aanwezig. God, die door de Profeten tot deze Vaders heeft gesproken, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door Zijn zoon. We kunnen doen alsof we willen dat de kinderen nu geestelijke kinderen zijn, maar de Bijbel benadrukt nog steeds dat het Nieuwe Testament alleen gemaakt is met het Huis van Israël en het Huis van Juda [Hebr. 8:8]. Hoe zouden deze Huizen vergeestelijkt worden? I

HOOFDSTUK 11

ZADEN: NATUURLIJK EN SPIRITUEEL

Voor veel mensen is het onderwerp van Abrahams zaad enigszins een raadsel. In het hoofdstuk *Galaten en Israël exclusief* hebben we deze belangrijke kwestie onderzocht om te zien of het zaad van Abraham nu wel of niet het zaad van Jezus is, zoals gewoonlijk wordt onderwezen. Er werden enkele redenen gegeven waarom dit niet zo kon zijn. Het doel van dit hoofdstuk is om meer duidelijkheid te verschaffen over:

1. Wat is *het zaad van Abraham* – is het alleen genetisch bepaald?
2. Wat zijn “nakomelingen”? Wat is de betekenis van de uitdrukking *nageslacht van David*?
3. Wat is het verschil tussen ‘zaad’, ‘nakomelingen’, ‘kinderen’, ‘fruit’?
4. Waarom is het nodig om onderscheid te maken tussen deze dingen die verschillend zijn?

DE VERSCHILLENDE WOORDEN VOOR ZAAD

In de meest voorkomende vertalingen zijn de Hebreeuwse en Griekse woorden die betrekking hebben op dit onderwerp vaak slecht vertaald en zijn de verschillende vertalingen inconsistent. Laten we dus om te beginnen eens kijken naar alle woorden in Strong's Concordance en Thayer's Lexicon voor 'zaad', 'nakomelingen', 'fruit', 'generatie', enz.

OUDE TESTAMENT:

Strong's H2233	<i>nul of nul</i>	<u>Zaad</u> : afb. vrucht, plant, zaaitijd, nageslacht – vleeselijk, kind, vruchtbaar, zaad – tijd, zaaitijd
Strong's H6631	<i>tse'etsa</i>	<u>Nakomelingen</u> : voortbrenging, dat wil zeggen voortbrengen, kinderen, - dat wat voortkomt [uit].

NIEUWE TESTAMENT:

Strong's G1074	<i>genea</i>	Van een vermoedelijk der. Van 1085. <u>Een generatie, impl.</u> een tijdperk [de periode van de personen]: leeftijdsgeneratie, natie, tijd. Vader, geboorte, geboorte; datgene wat verwekt is, mannen van dezelfde stam, een gezin. De verschillende rangen van natuurlijke afstamming, de opeenvolgende leden van een genealogie. Metaf. een ras van mannen die erg op elkaar lijken wat betreft gaven, bezigheden, karakter – vooral. in slechte zin: een pervers ras. De hele menigte mensen die tegelijkertijd leeft. Een tijdperk (dat wil zeggen de tijd die elke volgende generatie gewoonlijk in beslag neemt), een ruimte van 30-33 jaar.
Sterke 1078	<i>Genesis</i>	Van hetzelfde als G1074; geboorte, afb. natuur, generatie, natuur [-ral]. Bron, <u>Oorsprong – een boek over</u> iemands afstamming, dat wil zeggen, waarin zijn afkomst of nageslacht wordt opgesomd. Gebruikt voor geboorte, geboorte. Van dat wat volgt op de oorsprong, nl. – het levenswiel (Jak. 3:6), het wiel van menselijke oorsprong dat zodra de mens geboren wordt, begint te lopen, dat wil zeggen de loop van het leven/de natuur.

Strong's G1081	<i>genema</i>	Uit 1080: Nakomelingen, door anaal. Produceer [lit. of fig.] fruit, generatie. Dat wat geboren of verwekt is – het nageslacht of <u>nageslacht</u> van mensen of dieren; de vruchten van de aarde, de opbrengst van de landbouw.
Sterke 1085	<i>genot</i>	Vanaf G1096; verwant [samenvatting. Of con., verlicht. of afb., indiv. Of coll.]” geboren, land[man], diversiteit, generatie, verwanten, verwanten, natie, nakomelingen, stam. Ras – nakomelingen; familie; voorraad, <u>ras</u> ; natie, dat wil zeggen de nationaliteit of afstamming van een bepaald volk. Het geheel van vele individuen van dezelfde aard, soort, soort.
Sterke's 4687	<i>Speiro</i>	<u>Om te zaaien</u> , te strooien, te zaaien.
Sterke 4690	<i>sperma</i>	<u>Zaad</u> ; datgene waaruit een plant ontkiemt, dat wil zeggen het zaad, het graan of de pit die de kiem van de toekomstige planten in zich draagt. Metaf. een zaadje dat wil zeggen een residu, of een paar overlevenden die gereserveerd zijn als de kiem van een nieuw ras (net zoals zaad van de oogst wordt bewaard voor het zaaien). Het sperma viriel; het product van dit sperma, zaad, kinderen, nakomelingen, nakomelingen; familie, ras, nageslacht. Wat ook vitale kracht of levengevende kracht bezit; van goddelijke energie van de Heilige Geest die in de ziel werkt waardoor we wedergeboren worden.
Strong's G4703	<i>spora's</i>	Vanaf G4687; Een <u>zaaien</u> ; een verstrooiing [van zaad], dat wil zeggen [concr.] zaad [zoals gezaaid].

Het is duidelijk dat er in de oorspronkelijke talen een aantal woorden zijn die op de juiste manier moeten worden verdeeld.

ZAAD IN HET OUDE TESTAMENT

Het woord *nul* wordt gebruikt voor het genetische zaad van zowel mensen als planten. In Genesis 1 produceren deze zaden altijd volgens hun eigen *miyn* (soort of soort). In Genesis 1:11 zien we in de uitdrukking *waarvan het zaad op zichzelf zit* een principe. Er is een later principe vastgesteld dat gemengde zaden niet samen mogen worden gezaaid. Sentimentele christenen zouden graag willen denken dat alle mensenzaden hetzelfde zijn wat God betreft, maar scheiding wordt al heel vroeg op de Bijbelpagina's getoond. Het is God die de zaden van de mensheid scheidt. Het is aan ons om God te geloven. In het begin van het Oude Testament hebben we een verhaal over het ene speciale zaad van Israël dat door God werd bevolen om bepaalde andere zaden [rassen] volkomen te vernietigen. Hieruit blijkt dat er een verschil was tussen de twee groepen. Volgens de algemene leer wordt deze scheiding niet verondersteld voort te duren in het Nieuwe Testament, dus we zullen eens kijken of dit wel het geval is. Binnen de wet, de psalmen en de Profeten, er is geen patroon van profetie dat enige verandering door God in dit standpunt voorspelt; daarom moet elke verandering in het onderwijs worden gezocht vanuit het volledige fundament van De Wet en de Profeten.

DE TWEE ZADEN IN GENESIS 3:15

Gen. 3:15 *En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, tussen uw zaad [zera] en haar zaad [zera]; het zal uw hoofd vermorzelen, en gij zult zijn hiel vermorzelen.*

Beide zaden zijn hetzelfde woord, *nul*, dus we moeten de genetische context accepteren. Merk op dat er op het moment van spreken geen vijandschap bestond tussen de zaden, omdat dat bij de te beïnvloeden zaden niet het geval was

bestaan op dat moment. Ons is geleerd dat God niet zo is; dat Hij geen vijandschap schept tussen verschillende zaden, maar dat God in feite nog steeds soeverein is. Als God zaden wil scheiden, is dat Zijn zaak. Als God vijandschap tussen de zaden wil zaaien, is dat ook Zijn zaak. Toch is de hypothese van de Wereldkerk dat God alle rassen en zaden van de mens één heeft gemaakt, en dat ze met elkaar vermengd moeten worden. Om de uitdrukking te gebruiken *dat ze er een zouden kunnen zijn* uit Johannes 17:21, als rechtvaardiging, wordt bedoeld de uitdrukking uit de context te halen van *degenen die u mij hebt gegeven* in vers 9. God heeft een dergelijke uitbreiding niet gemaakt – dus waar blijft de wereld?

In de passage van Genesis hierboven wordt vermeld dat er twee zaden zijn. Het *zaad van de vrouw* en het *zaad van de slang* moet worden geïdentificeerd voordat we enig begrip van de kwesties kunnen krijgen. Het *zaad van de vrouw* verwijst naar de Adamische lijn, en de rest van de Bijbel gaat alleen over de geschiedenis van de Adamische lijn en de verfijning ervan tot alleen het zaad van Jakob.

Ergens onderweg moeten we tot een conclusie komen over de vraag of er sprake is van een verschil tussen *het zaad van de vrouw* en *het zaad van de slang* is een kwestie van:

[A] Geloof

[b] Een genetisch verschil

[c] Een combinatie hiervan

Wat gebeurde er in Eden? Satan verleidde Eva door Gods woorden duidelijk te misbruiken en verkeerd toe te passen. Eva was nalatig door Gods woorden niet precies te citeren. Ze veranderde Gods woorden en werd in de val gelokt. Adam daarentegen was gewoon ongehoorzaam. Hij zag Eva eten en ging zonder fraaie discussie door en overtrad Gods gebod. Het vermogen of de mogelijkheid om God te negeren kwam nu tot uiting in de fysieke samenstelling van Adams geslachtslijn. Het Bijbelverslag over wat er met deze mensen gebeurde, tot aan Noach toe, laat ons zien hoe zij over het algemeen de wegen van de natuurlijke mens volgden (die van Genesis 1).

In Abram en Sarai bracht God een grote verandering teweeg in de Adamische lijn. De geest die in Adam was geblazen, was tot zo'n laag niveau verdwenen, dat er iets moest veranderen als deze menselijke lijn van geestdragende mensen zich in de toekomst zou voortzetten. Toen Isaak werd verwekt, veranderde God de naam van Abram in Abraham en de naam van Sarai in Sara. Dit herdacht de fixatie van de geest in Abraham en Sara, zodat iedereen die zich een lijn voorstelde, dezelfde hoeveelheid geest ontving als Isaak.

Esau ontving ook dezelfde hoeveelheid geest als Isaac en Jacob. Maar terwijl Isaak en Jakob ervoor kozen God te geloven, verwierp Esau God door zijn geboorterecht af te wijzen. Hij verergerde de zaak door te trouwen met gezinnen die God had afgewezen en die niet geschikt waren verklaard voor een huwelijk met Israël. Dit was niet zomaar een verbod, maar vastgelegd in de wet – tot grote verbazing van moderne christenen. In strijd met deze Wet handelen is het moedwillig najagen van degenen die leven als de natuurlijke mens uit Genesis 1. Het was de overgave van zichzelf aan Satans wegen die hem en zijn nageslacht tot het zaad van Satan maakte, net zo zeker alsof Satan hun vader was geweest. fysieke vader. De hele lijn van Esau is gewijd aan de vernietiging van Israël, net als Satan. Dit is de vijandschap die door God is voorzien in Genesis 3:15. De lijn van Esau is dus het zaad van de slang door daden van ongeloof en het is een genetische lijn omdat deze van toepassing is op iedereen d

HET ZAAD VAN ABRAHAM IS GENETISCH

Laten we eens nader kijken naar de beloften die aan Abraham zijn gedaan. Deze beloften worden ook gedaan aan *de nul* van Abraham via Isaak. Hier wordt gesuggereerd dat de lezers de moeite zouden nemen om een Strong's Concordance op te halen, pagina's 896-897, en de veelheid aan verwijzingen door te nemen waarin *nul* [Strong's 2233] wordt gebruikt. Elke oudtestamentische verwijzing naar het zaad van de mens is, als lijf, een verwijzing naar genetische zaden. Er zijn geen uitzonderingen! Daarom kan het in deze context niet verwijzen naar

Lev. 15:17 *En elk kledingstuk en elke huid waarop het zaad van de copulatie zit...*

Hoe zou iemand nu wat geestelijk zaad op zijn huid en kleding krijgen? Dit zaad is *nul*! 'Copulatie' is gewoon copulatie. Zou *Nura* hier dus vergeestelijkt kunnen worden tot een *geestelijk zaad*? Bedenk dat *nul* ook voor dieren wordt gebruikt. Abrahams zaad is altijd een genetisch zaad. Ga alstublieft niet verder met lezen totdat u er zeker van bent dat dit zo is. Het is beter om de concordantiereferenties van Young of Strong door te nemen dan er verzen voor je uit te halen! Vervolgens kunt u zien dat het totaal gedekt is.

Als God ervoor kiest beloften te doen aan mensen van een bepaald zaad of ras, is dat Zijn voorrecht. Dat God dit doet, blijkt van het begin tot het einde van de Bijbel zo te zijn. Durven we nog langer de bedoelingen van God in twijfel te trekken? *Want de HEER der heerscharen heeft zich voorgenomen wie het teniet zal doen [Jes. 14:27]. Als het gaat om het ras van Israël, zegt God: Dat het voornemen van God overeenkomstig de verkiezing zou kunnen bestaan, niet uit werken, maar uit Hem die roept [Rom. 9:11].*

ZAAD EN NAKOMSTEN

In het bijzonder in de profetische Geschriften worden de woorden hierboven weergegeven als "zaad" en "nakomelingen" zijn vaak met elkaar verbonden. Over Israël zegt God bijvoorbeeld:

Jesaja 61:9 *En hun zaad zal bekend worden onder de heidenen [volken], en hun nakomelingen onder het volk; allen die hen zien zullen hen erkennen, dat zij het zaad zijn dat de Heer gezegend heeft.*

Van dit zaad, dat de HEER heeft gezegend, wordt gesproken als het planten van de HEER [v.3]. In dit gedeelte van de Bijbel moeten vreemdelingen [*zar*] en vreemdelingen [*nekar*] dienen als dienaren, wijnbouwers en ploegers voor Gods zaad. De relatie is die van dienstbaarheid aan degenen die de klederen van verlossing dragen.

Jesaja 44:3 *Want ik zal uitstorten op hem die dorst heeft, en overstromingen op de droge grond: ik zal mijn geest uitgieten over uw zaad, en mijn zegen over uw nageslacht.*

In vers één van dit hoofdstuk worden *Mijn volk, Mijn uitverkorenen* uitgedrukt als Israël en/of Jakob. Hun Koning wordt in vers zes beschreven als *de koning van Israël*. Deze profetie kan niet worden uitgebreid tot alle rassen. Er zijn geen Schriftplaatsen zoals deze voor anderen dan Israël. De nakomelingen van Israël zijn anders en gescheiden van die van alle andere rassen of mensen.

Jesaja 65:23 *... want zij zijn het zaad van de gezegenden van de HEER, en hun nakomelingen met hen.*

Dit hoofdstuk gaat over een “uitverkorene” [v. 22], en een enkelvoudige ‘natie’ [v. 1]. Hun situatie is Jeruzalem, dat gereserveerd is voor een ‘zaadje’. De tijd is de tijd van *de nieuwe hemel en een nieuwe aarde* [v. 17]. Iedereen zal tevergeefs zoeken naar een profetische stroom, die alle zaden van de mens terugbrengt naar het Jeruzalem dat nu is, of naar het Nieuwe Jeruzalem.

Gen. 17:7 *En Ik zal Mijn verbond tussen Mij en u en uw zaad [zera] na u in hun generaties [nageslacht] tot stand brengen voor een eeuwig verbond, om een God voor u te zijn, en voor uw zaad [zera] na u.*

Door het hele Oude Testament heen komt het zaad van Abraham voort uit het zaad van de paring, uit de zoon van de belofte, Isaak. Isaacs geboorte was een fysieke gebeurtenis, geen mystieke, spirituele, door de kerk bedachte ervaring. De geboorte van Isaak was bovennatuurlijk, maar God had Abraham verteld dat Sara hem het kind zou baren – *voor jou* [v. 21]. Het verbond werd met hem en zijn *zera gesloten*. Israël kwam uit de lendenen van Abraham [Hebr. 7:5].

Hoe we het ook proberen, we kunnen de belofte niet uitbreiden tot enig ander zaad, of zelfs tot enig ander zaad van Abraham. We kunnen niet eerlijk zeggen dat de hele mensheid door de lendenen van Abraham kwam! Als iemand zou willen zeggen dat Gods volk nu een geestelijk zaad is van elk ras, waar zouden *Abrahams lendenen* dan in terechtkomen?

ZAAD IN HET NIEUWE TESTAMENT

In het Nieuwe Testament vinden we hetzelfde beeld als in het Oude Testament.

Lukas 1:54, 55 *Hij heeft zijn dienaar Israël opgesloten, ter herinnering aan Zijn barmhartigheid, zoals hij tot onze vaders, tot Abraham en tot zijn zaad voor altijd heeft gesproken.*

Sommigen willen misschien op basis van wat zij leren suggereren dat het onderwerp niet Israël en het zaad van Abraham is. Ze leren dat het hele Nieuwe Testament nu over ‘de Kerk’ gaat. Dit is niet waar, want wat zij bedoelen met “De Kerk” is wat de Griekse tekst zegt! De bovenstaande passage zegt niets over een multiraciale kerk. Het volk dat het onderwerp van de passage is, is Israël het zaad [zera] van Abraham. [Let op de onze Vaders].

Lukas 1:68 *Gezegend zij de Heer God van Israël; want Hij heeft Zijn volk bezocht en verlost .*

Er wordt geen melding gemaakt van andere volkeren. Dat is er nooit!

Lukas 1:73 *Om de genade uit te voeren die aan onze vaders is beloofd, en om Zijn heilig verbond te gedenken, de eed die Hij aan onze vader Abraham heeft gezworen , dat wij... de kennis van verlossing aan Zijn volk zullen geven .*

“Onze vaders” is een andere manier om de lijn van afstamming van *Zijn volk uit te drukken*. Nu zijn we terug bij het verbond in Genesis 17:7. Dit is een generatie van Abrahams fysieke zaad aan wie vervulling wordt gegeven. De belofte werd gedaan aan Abrahams *zera* [in het Hebreeuws] en wordt vervuld in Abrahams *sperma* [in het Grieks].

“SPERMA” (GEAUTORISEERDE VERSIE: ZAAD)

Dit woord wordt in het Nieuwe Testament 37 keer gebruikt in familiale zin – verwijzend naar dingen die homogeen zijn in genetische zin. Het woord dat in Lukas 1:44-45 wordt gebruikt, gaat over het zaad van Abraham (*sperma*). Laten we dus nog een paar verzen bekijken waarin *sperma* voorkomt, zodat we zekerheid over deze kwestie kunnen hebben.

Markus 12:22 *De zeven hadden haar en lieten geen **zaad** achter.*

Lukas 20:28 *En verwek **zaad** voor zijn broer.*

‘Sperma’ klinkt niet als een spiritueel zaadje, toch? Het is fysiek! En het is fysiek zaad in de volgende verzen:

Handelingen 3:25, 26 *Gij zijt kinderen van de profeten en van het verbond dat God met onze vaders heeft gesloten door tegen Abraham te zeggen: En in **uw zaad [sperma]** zullen alle geslachten [**dezelfde verwanten**] van de aarde gezegend worden . Eerst aan u heeft God, nadat Hij Zijn zoon Jezus had opgewekt, Hem gezonden om u te zegenen, door een ieder van u af te wenden van zijn ongerechtigheden.*

Handelingen 7:5 *En Hij gaf hem er geen erfenis in, zelfs niet zozeer dat hij er een voet op zette: toch beloofde Hij dat Hij het hem als bezit zou geven, en **aan zijn zaad [sperma]**, door de Wet, maar door de gerechtigheid. gelovig.*

Rom. 4:13 *Want de belofte dat Hij erfgenaam van de wereld zou zijn, was niet Abraham, of **zijn zaad [sperma]**, door de Wet, maar door de gerechtigheid van het geloof.*

Rom. 4:16 *Daarom is het uit geloof, opdat het door genade zou kunnen zijn; uiteindelijk zou de belofte kunnen zijn voor **al het zaad [sperma]**; niet alleen wat uit de Wet is, maar ook wat uit het geloof van Abraham is; wie is de vader van ons allemaal [**afgescheidenen (Israëlieten)** zoals geïdentificeerd in Romeinen 1:7].*

Het voornaamwoord *ons* is de kinderen van Abraham met wie het oorspronkelijke verbond werd gesloten. De belofte wordt in geen enkel stadium gedaan aan iemand anders dan *al het zaad*, namelijk aan degenen van wie Abraham de vader is. Dit kan niet duidelijker zijn!

Rom. 4:18 *Wie tegen de hoop in geloofde in de hoop, dat hij de vader van vele naties zou kunnen worden, volgens hetgeen werd gesproken: zo zal **uw zaad** zijn.*

De context hier is het oorspronkelijke verbond met Abraham en zijn zaad.

Rom. 9:8 *Dat wil zeggen: zij die de kinderen van het vlees zijn, deze zijn niet de kinderen van God: maar de kinderen van de belofte worden tot **het zaad gerekend**.*

Niet alle nakomelingen van Abraham worden tot het zaad gerekend, maar alleen degenen via de zoon van de belofte, Isaak en Jakob – *Ik ben de God van Abraham, Isaak en Jakob*. Omdat het zaad *sperma is*, kan het geen geestelijk zaad zijn dat bestaat uit *bekeerde* mensen van alle andere rassen, zoals algemeen wordt geleerd!

Rom. 11:1 *Ik zeg dan: **Heeft God Zijn volk verworpen? God verhoede het**. Want ik ben een Israëliet, uit het **zaad** van Abraham, uit de stam Benjamin.*

Israël en het Zaad van Abraham zijn in het Nieuwe Testament altijd met elkaar verbonden, niet als geestelijk zaad, maar als fysiek zaad.

II Kor. 11:22 Zijn het Hebreeën? Dat ben ik ook. Zijn zij Israëlieten? Dat ben ik ook. Zijn zij het zaad van Abraham? Ik ook.

Alleen al in deze passage is er een verband tussen drie factoren [Hebreeën, Israëlieten en het Zaad van Abraham], dat onmogelijk uit elkaar te halen is. Israël kan nooit iets anders zijn dan het *sperma* van Abraham. Het kan geen geestelijk zaad zijn, zoals gewoonlijk wordt onderwezen.

Hebr. 11:11 Ook door het geloof ontving Sara zelf de kracht om zaad te verwekken [sperma, dat is nul van Abraham].

Voordat we verder gaan met *sperma*, kunnen we opmerken dat de *spermaverzen* in Galaten zijn weggelaten. Dit komt omdat ze zijn behandeld in het hoofdstuk *Galaten en Israël exclusief*. Ze vertellen hetzelfde verhaal.

DE TWEE ZAAIEN OP HET VELD

Alleen Matteüs vermeldt en legt uit dat het onkruid samen met de tarwe in *Zijn veld werd gezaaid*. Markus en Lukas noemen noch het veld, noch de tarwe. Het goede zaad [*sperma*] in Matteüs wordt gedefinieerd als *de kinderen van het Koninkrijk* [Matt. 13:38]. Op dit veld worden twee soorten planten gezaaid: de kinderen van het Koninkrijk en de kinderen van de boze. De zaailingen bevinden zich beide in het zaadstadium. Beiden groeien samen tot aan de oogst; er is geen suggestie dat het ene in het andere kan worden omgezet.

“SPOROS” (GEAUTORISEERDE VERSIE: ZAAD)

Dit woord komt slechts vijf keer voor in het Nieuwe Testament. De *sporo-* verzen hebben betrekking op het Woord van God als zaad, of op het zaaien van zaad waarbij alleen *fysieke nakomelingen* niet aan de orde zijn. Lukas 8:11 zegt dat het zaad [*sporos*] het Woord van God is.

DE WOORDEN “GEESTELIJK” EN “NATUURLIJK”

Het algemeen aanwezige idee is dat het Zaad van Abraham, of de kinderen van Abraham, eerder een geestelijk dan een genetisch zaad is. Dit is een fysieke onmogelijkheid! We horen de uitdrukking ‘Eerst *het natuurlijke, dan het geestelijke*’ gebruiken, om te proberen te zeggen dat Israël op nationaal niveau het *natuurlijke* was en dat de Kerk het *geestelijke* is, dat later kwam. Wat de Bijbel zegt dat woorden betekenen, kan verschillen van wat wij bedoelen. Laten we dus eens kijken naar *natuurlijk* en *spiritueel*, aangezien deze verband houden met ons huidige onderwerp.

NATUURLIJK:

Het woord heeft uiteraard een verband met ‘natuur’, wat meestal een vertaling is van *physis*. Dit woord wordt ook vertaald als *natuurlijk*.

Strong's G5449: Groei door ontkieming of expansie die, [door impl.] natuurlijke productie [lineaire afstamming]; door extensies. een geslacht of soort, fig. inheemse aard, constitutie of gebruik...[mens]soort.

Thayer: De aard der dingen, de kracht, de wetten, de orde van de natuur, in tegenstelling tot wat monsterlijk, abnormaal en pervers is. De werking van de natuur. De som van aangeboren eigenschappen en krachten waarmee de één van de anderen verschilt.

Wanneer we echter bij de verzen komen waar het “natuurlijke” lichaam en het “spirituele” lichaam worden vergeleken, vinden we het woord *psuchikos* [Strong's G5591].

Thayer: Dit heeft betrekking op de aard en kenmerken van de ademhaling. Het principe van het dierenleven; die mannen gemeen hebben met bruten. De sensuele natuur met haar onderwerping aan eetlust en hartstocht.

Vandaar:

ik Cor. 15:44

Er wordt een natuurlijk lichaam gezaaid; het wordt opgevoed als een geestelijk lichaam.

*ik Cor. 15:46
daarna dat wat geestelijk is.*

Maar dat was niet in de eerste plaats geestelijk, maar dat wat natuurlijk is; En

De context van deze verzen heeft betrekking op de opstanding. Dit is wanneer de verandering van het natuurlijke lichaam naar het geestelijke lichaam plaatsvindt.

GEESTELIJK:

Het woord 'spiritueel' is *pneumatikos* [Strong's G4152].

Thayer: Heeft betrekking op de menselijke geest, of rationele ziel, en op het deel van de mens dat verwant is aan God en als zijn instrument of orgaan dient. Het behoren tot een geest, of hoger zijn dan de mens, maar inferieur aan God. Behorend tot de Goddelijke Geest. Geproduceerd door de uitsluitende kracht van God Zelf, zonder natuurlijke tussenkomst of ouder.

Het wordt tegenwoordig voor veel andere dingen dan voor het lichaam gebruikt.

Rom. 1:11

Geestelijke gave...[Zie ook 1 Cor. 12:1 en 14:1]

Rom. 15:27

Spirituele dingen

ik Cor. 3:1

Wat betreft geestelijk

ik Cor. 10:3

En aten allemaal hetzelfde geestelijke vlees

ik Cor. 2:13

Geestelijke dingen vergelijken met geestelijke dingen

ik Cor. 2:14

Geestelijk onderscheiden

Gal. 6:1

Gij die geestelijk bent

Ef. 1:3

Spirituele zegeningen

Ef. 5:19

Spirituele liedjes

Ef. 6:12

Geestelijke goddeloosheid

Kol. 1:9

Spiritueel begrip

1 Petrus 2:5 *Spiritueel huis...spirituele offers*

Openb. 11:8 *Geestelijk Sodom en Egypte genoemd*

Maar de huidige lichamen die we hebben, worden in dit huidige tijdperk nooit *spiritueel* genoemd. Deze lichamen kunnen worden *gezalfd, gevuld, enz.*, maar ze worden pas *geestelijke lichamen* als ze in hun geestelijke vorm uit de dood worden opgewekt.

ik Cor. 15:36 *Dwaas, wat je zaait, wordt niet levend gemaakt, tenzij het sterft.*

Het zaad van Abraham is dus nog steeds een *natuurlijk* lichaam. De algemene leerstelling vandaag de dag is dat het *zaad van Abraham* nu een geestelijk zaad is, bestaande uit *wedergeboren gelovigen* van elk ras. Deze *wedergeboorte*-uitdrukking is net zo onjuist als toen Nicodemus dit dacht! Jezus zei nooit *wedergeboren*; Hij zei: *van bovenaf geboren*.

De woorden 'geestelijk', 'gezalfd' en 'heilig' betekenen niet dezelfde dingen.

ISRAËL: HET HEILIGE ZAAD

Ezra 9:2 *Want zij hebben voor zichzelf en voor hun zonen van hun dochters genomen; en zodat **het heilige zaad [zera]** zich heeft vermengd met de mensen van die **landen**:...*

Hier zien we dat het zaad in kwestie *nul* is en dat ze "heilig" zijn [apart gezet; Hebreeuws: *qodesj*]. Dit is een ander Schriftgedeelte, waaruit duidelijk blijkt dat niet alle zaden hetzelfde zijn. Het laat ook zien dat de zaden van de mensheid niet met elkaar vermengd mogen worden! Dat onze multiculturalisten ["christenen" of anderszins] het daar niet mee eens zijn, getuigt alleen maar van hun onwetendheid.

Jesaja 6:13 *...dus **het heilige zaad [zera]** zal de substantie ervan zijn.*

In de context heeft dit vers alleen betrekking op het overblijfsel van Israël, maar het laat nog steeds zien dat het van God is mensen zijn een heilig zaad [*zera*] en verschillen dus van andere zaden.

ISRAËL: EEN HEILIG VOLK

Er zijn veel Schriftgedeelten die Gods uitverkoren volk voorstellen als een *heilig volk*. Het woord voor 'mensen' is heel anders dan 'zaad', maar deze Bijbelteksten geven al snel hetzelfde beeld.

Deut. 7:6 *Want u bent een **heilig volk** voor de HEER, uw God; de HEER, uw God, heeft u uitgekozen om voor Zichzelf **een bijzonder volk** te zijn, boven alle mensen die zich op de aarde bevinden.*

Dit vers laat de scheiding zien tussen *bijzondere mensen* [Israël wordt aangesproken] en iedereen anderen. Deut. 14:2 en Deut. 26:19 zijn soortgelijke verzen.

"Heilig" is *qadosh* [H6918]: gebruikt voor mensen [en God, Gods naam en heilige plaatsen], in plaats van voor voorwerpen.

"Mensen" is *am* [H5971], of een volk als een verzamelde eenheid, een stam, om mee te associëren. Dit wordt gebruikt om een volk af te bakenen als afgescheiden van andere mensen. Het wordt gebruikt voor Israël, en ook voor andere rassen, om raciale scheiding aan te tonen.

Jesaja 62:12 en zij zullen hen **het heilige volk noemen...**

Daniël 12:7 **...en wanneer hij erin geslaagd zal zijn de macht van het heilige volk te verstrooien...**

ISRAËL: EEN GESCEIDEN VOLK

Dan komen we bij een volk dat *gescheiden* is van andere rassen. Dat dit doorgaat in het Nieuwe Testament zal misschien niet in de smaak vallen bij veel leraren, maar het is moeilijk te vermijden. De leer van de scheiding, zoals die wordt onderwezen, zou in dit opzicht wellicht moeten worden heroverwogen!

Exodus 33:16 *Want waarin zal hier bekend worden dat ik en uw volk genade in uw ogen hebben gevonden? Is het niet dat Gij met ons meegaat? Zo zullen wij, ik en uw volk, gescheiden worden van alle mensen die zich op aarde bevinden.*

Lev. 20:24 **...Ik ben de HEER, uw God, die u van andere mensen heeft afgescheiden.**

Nee. 9:2 *En het zaad van Israël **scheidde zich** af van alle vreemdelingen [de Hebreeuwse tekst vermeldt **zonen van – nekar – buitenlanders** (wat deze kinderen duidelijk identificeert als half-kasten)].*

Het woord *badal* voor scheiding blijkt uit Strongs H914 om een totale scheiding en een selectie aan te duiden.

ISRAËL: EEN BIJZONDER VOLK

Dit gaat ook door in het Nieuwe Testament, of je het nu leuk vindt of niet! Het woord in het Oude Testament is *segullah*, wat een omheining of bijzondere schat betekent. In het Nieuwe Testament is het zelfstandig naamwoord *peripoiesis* en het bijvoeglijk naamwoord *periousios*, wat aangeeft dat er een volk is dat een aanwinst of gekocht bezit is.

Thayer: **Wat iemands eigendom is, behoort tot zijn eigen bezittingen. Een volk dat door God uit de andere naties is uitgekozen voor Zijn eigen bezit.**

Vandaar:

Exodus 19:5 **...gij zult** voor Mij **een bijzondere schat** zijn boven alle mensen.

Deut. 14:2 *Want u bent een heilige [afgescheiden] voor de HEER, uw God, en de HEER heeft u uitgekozen om **een bijzondere schat** te zijn boven alle volken die op aarde zijn.*

Deut. 26: 18, 19 *En de HEER heeft u vandaag verzekerd dat u **Zijn bijzondere volk zult zijn... hoog boven alle naties... zodat u** een heilig volk kunt zijn **voor de HEER, uw God...***

Psalms 135:4 *Want de HEER heeft Jakob voor Zichzelf en Israël gekozen voor **Zijn bijzondere schat***

Titus 2:14 **...om een bijzonder volk voor Zichzelf te zuiveren,...**

1 Petrus 2:9 *Maar jullie zijn een uitverkoren generatie, een koninklijk priesterschap, een [enkelvoudige] heilige [afgescheiden] natie, **een bijzonder volk;...***

Er wordt over het ras Israël gesproken als een collectieve schat en als een enkel volk. Een schat is een bewaarplaats of *iets dat wordt bewaard*. Het wordt ook vertaald als *speciaal, juist en juwelen*. In het Nieuw

Testamentische, bijzondere schat wordt op verschillende manieren vertaald als verlossing verkrijgen [I. Thess. 5:9], het verkrijgen van de heerlijkheid [II Thess. 2:14], en bezit gekocht [Ef. 1:14], of zoals uitgedrukt in Hebreeën, als de verlossing.

Hebr. 10:39 *Maar wij behoren niet tot hen die zich terugtrekken in het verderf; maar van hen die geloven tot redding van de ziel.*

In dit boek Hebreeën houden sommigen misschien niet van de voornaamwoorden, maar *wij en zij* verwijzen allebei alleen naar de Israëlieten. De eerste *verwijst* naar degenen die God verwerpen en weigeren te geloven en die niet de heiligheid [of de apartheid] nastreefden, waardoor zij de genade van God ontberen [Hebr. 12:15, 16]. De meesten zouden niet graag denken dat er op racistisch vlak een eerstgeboorterecht bestaat dat verkocht zou kunnen worden, maar dat is wel zo. Weet je nog hoe Esau zijn eerstgeboorterecht verkocht, en hoe hij het niet terug kon krijgen? Maar laten we voor nu terugkeren naar het 'zaad'. Esau streefde niet naar heiligheid door de ra

ISRAËL: HET GEZALFD ZAAD

Dit zou *sommige mensen* misschien wel aan het werk kunnen zetten! Voor degenen die zijn grootgebracht met de gedachte dat alle zaden hetzelfde zijn, kan dit gewoon te veel zijn; dit zou wel eens de laatste druppel kunnen zijn. Laat het zo zijn! Dat er een *Gezalfd Zaad is*, maar ook een *Heilig Zaad, een Heilig Volk, een Afgescheiden Volk en een Bijzonder Volk*, geeft veel bevestiging. Het past allemaal perfect bij elkaar, nietwaar? Laat het niet verschillende aspecten zien van Gods uitverkoren Israëlietisch ras? Onze soevereine God geeft ons genoeg details zodat we Hem niet langer kunnen negeren! Hem niet geloven is *tegen de prikken trappen*. Het zaad van Abraham met wie de verbonden zijn gesloten, bestaat nog steeds. Het geestelijke 'lichaam' komt na de opstanding, dus het zaad van Abraham heeft nog geen geestelijk lichaam. We wachten nog steeds op de verlossing van het lichaam, zowel individueel als zakelijk.

Rom. 8:23 *...die de eerste vruchten van de Geest hebben, zelfs zichzelf zuchten in onszelf, wachtend op de adoptie, namelijk de verlossing van ons lichaam.*

We hebben het onderwerp 'adoptie' al besproken. Wij zijn op zoek naar de plaatsing van de Zonen van God. Maar hoe zit het met dit specifieke en bijzondere gezalfde zaad? Bestaat zo iets in beide Testamenten?

Gezalfd in het Hebreeuws is *mashiach*. [Dit wordt vertaald als Messias in Daniël!!!!]

Zalven is in het Hebreeuws *mashach*.

Zalving in het Hebreeuws is *misjcha*.

Ze hebben een universele toepassing op personen, mensen en dingen. Er zijn ook andere woorden in het Hebreeuws zo vertaald, zoals *suk* en *badal*.

Hab. 3:13 *Gij ging uit voor de redding van Uw volk, zelfs voor de redding van Uw gezalfde.*

Dit plaatst *Uw gezalfde* en *Uw volk* als één en dezelfde. Dit zegt dat ze gezalfd waren voordat ze gered werden – gezalfd door de aanwezigheid van de inwonende geest. Sprekend over het Zaad van Abraham, [Zijn dienaar] en de Kinderen van Jakob [Zijn uitverkorenen], en het verbond dat God met Israël sloot, lezen we:

Psalmen 105:15

*Raak **Mijn gezalfden niet aan**, en doe Mijn profeten geen kwaad.*

Openb. 11:15, 16

*De koninkrijken (enkelvoud in het Grieks) van deze wereld [kosmos] zijn de koninkrijken (enkelvoud in het Grieks) van onze Heer geworden, en van **Zijn Christus [gezalfde (volk)]** en Hij zal voor altijd en eeuwig regeren. En de vierentwintig oudsten, die voor God op hun stoelen zaten, vielen op hun aangezicht en aanbaden God.*

Hier moeten we, zoals gewoonlijk, teruggaan en zien welke profetie dit in vervulling doet gaan. Het wordt gevonden in Daniël 7:13-18 en gaat over **Jezus en het Heilige Volk**. In Openbaring is de aanbidding gericht op de Heer, maar niet op de 'gezalfden'. Als Jezus "Zijn gezalfde" was, dan was Jezus dat ook

buiten beschouwing gelaten!

ISRAËL: EEN UITGEKOZEN VOLK

Er is al eerder op gewezen dat de meeste mensen wel eens nadenken over het bestaan van een uitverkoren mensenras. Voor christenen en anderen die in de westerse wereld zijn opgegroeid, gaat de gedachte uit naar Israël als dat uitverkoren ras. [Sommigen kiezen er misschien ten onrechte voor om Israël 'De Joden' te noemen.] Als dan één ras wordt gekozen, dan wordt uiteraard elk ander ras niet gekozen! Christenen zijn op de een of andere manier in staat om te denken aan een *exclusief Israël*, en toch iedereen erbij te betrekken.

Door het hele Oude Testament heen is de exclusiviteit van Israël een consistent thema, zoals blijkt uit dit boek. Israël is misschien aan de kant gezet, vernederd, niet toegestaan door God, maar God zegt dat de beloften die aan de vaders van Israël zijn gedaan, toch in *ons, hun kinderen, zullen worden vervuld*.

Jesaja 14:1

*Want de Heer zal zich **over Jakob ontfermen** en toch **Israël uitkiezen** en hen **in hun eigen land plaatsen** ...en de vreemdelingen [bloedverwant-bezoeker] zullen zich bij hen voegen.*

Eze. 20:5

*...Op de dag dat Ik Israël verkoos en Mijn hand ophief naar het **zaad van het huis van Jakob**,...*

Hier zien we het verband tussen de 'uitverkorene' en het 'zaadje' in kwestie. Dit hoofdstuk van Ezechiël gaat verder met het uitdrukken van Gods definitieve besluit over Israël aan het einde van dit tijdperk. Proberen om deze vastberadenheid over te brengen op anderen dan het zaad van Jakob, zal niet slagen. Het staat nergens in de profetie!

Wanneer we het Nieuwe Testament doornemen, vinden we het woord *eklektos*, dat op verschillende manieren vertaald wordt als de *uitverkorene* of de *uitverkorene*. Jezus sprak over het verkorten van de dagen ter wille van de uitverkorenen, en over de opkomst van valse christussen en profeten, die zouden proberen de uitverkorenen te misleiden. Het woord *eklektos* komt 23 keer voor in het Nieuwe Testament. Het is afgeleid van het grondwoord *eklego*, dat verwijst naar selectie in de primaire betekenis. Dit wordt meestal vertaald als *gekozen* of *gekozen*.

Handelingen 13:17

*De God van dit volk Israël heeft onze **vaders uitgekozen**,...*

Lees dit vers meerdere keren. Van wie is God de God? Wie heeft Hij gekozen? Dit woord voor "uitverkorenen" wordt overal in het Nieuwe Testament gebruikt op plaatsen waar het misschien niet voor de hand ligt dat er een raciale/nationale entiteit bij betrokken is. In de context kan het woord geassocieerd worden met, *genaamd, erfenis, en voorbestemd*. Dit zijn allemaal woorden die exacte parallellen hebben in het Oude Testament, waar u z

racistisch gebruikt door de Naties van Israël. Er is in geen van beide testamenten een vraag of suggestie dat het zaad [van onze vaders] enig geestelijk zaad van alle rassen zou kunnen zijn.

Mat. 24:31

*En Hij zal Zijn engelen zenden met luid bazuingeschal, en zij zullen **Zijn uitverkorenen** uit de vier windstreken verzamelen, van het ene uiteinde van de hemel tot het andere.*

Deze bijeenkomst kan niet anders zijn dan de bijeenkomst van degenen die het onderwerp van de profetie zijn. De uitverkorenen zijn degenen die zijn opgewekt. Dit is aangetoond in het hoofdstuk *Adoptie* als het proces voor het plaatsen van zonen uit Israël.

II Tim. 2:10

*Daarom verdraag ik alles ter wille **van de uitverkorenen**, zodat ook zij de zaligheid mogen verkrijgen die in Christus Jezus is, met eeuwige heerlijkheid.*

Voor wiens belang? Is het iemand anders dan de uitverkorenen?

Deze nieuwtestamentische uitdrukkingen, *geroepen*, *uitverkoren* en *uitverkoren*, worden allemaal gebruikt in het Oude Testament, waar ze exclusief gericht zijn tot het ras en de naties van Israël. Zelfs tot in Openbaring zijn degenen die bij het Lam zijn de getrouwen onder de *geroepen* en *uitverkorenen*.

ISRAËL: EEN STENEN VOLK [OF NATIE]

In het boek Daniël vinden we profetie over naties. In dit boek wordt een 'steen' uit een 'berg' gehouwen, die de andere koninkrijken in stukken 'remt'. De steen die het beeld sloeg, werd een grote berg [een symbool van naties] en vulde de hele aarde. In het Nieuwe Testament zijn er verwijzingen naar het Koninkrijk van God als een natie.

Mat. 21:43, 44

daarvan. En zal vallen,

*Daarom zeg ik u: Het Koninkrijk van God zal van u **weggenomen** worden [de Judese leiders], en gegeven aan **een natie** die de vruchten voortbrengt, iedereen die op **deze steen** valt, zal gebroken worden; maar op wie hij ook valt, hij zal hem tot poeder vermalen.*

WAT WORDT ER GEZEGD?

In de kwestie van "zaad" zeggen beide Testamenten precies hetzelfde. Op geen enkele manier heeft de *nul* van Abraham veranderd. God is niet veranderd! Het zaad van Abraham is alleen genetisch bepaald.

Ja, we moeten nog steeds de vragen over de andere niet-Israëlitische zaden/naties/rassen beantwoorden. Er is geen rechtvaardiging om erop te staan dat God iets anders moet bedoelen dan wat in het Woord wordt gepresenteerd, omdat de niet-Israëlitische naties er niet in lijken te voorzien. Vertalers hebben er altijd naar gestreefd om de reikwijdte uit te breiden en zelfs de NIV-vertaling doet dit, waardoor interpretatie op grond van wetenschap wordt gerechtvaardigd! We kunnen alles veronderstellen wat we leuk vinden aan de andere rassen. We kunnen doen alsof God geen selectie maakt tussen rassen en dat alle rassen hetzelfde moeten zijn. Als je dit zegt, wil je zeggen dat God ongelijk had door Israël met een bepaald doel te kiezen en hen van de andere rassen af te scheiden. We kunnen proberen het Zaad van Abraham te vergeestelijken zoveel we willen, in een poging alle andere rassen tegemoet te komen, omdat ze zich in dat ene specifieke zaad bevinden. We kunnen ervoor kiezen om veel andere dingen te doen dan in God te geloven. Maar alleen Gods woord zal eeuwig

begrip is onmogelijk als we niet kunnen aanvaarden wat God zegt over Zijn *geroepen, uitverkoren, uitverkoren, bijzondere en afzonderlijke* volk, dat afstamt van Abraham via Isaak en Jakob.

HOOFDSTUK 12

'WEDERGEBOREN' OF 'VERKREGEN VAN BOVEN'?

Als het ooit nodig was om vooropgezette ideeën en leringen opzij te zetten, dan is er in het huidige gebruik van de uitdrukking *wedergeboren een grote noodzaak om dat te doen*. Er bestaat in de hele christelijke wereld een gemeenschappelijke opvatting en presentatie die een absoluut valse en misleidende fout is. De basis van de uitdrukking is vastgelegd in Johannes.

Johannes 3:3-5

Jezus antwoordde en zei tegen hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Tenzij iemand **wederom geboren wordt**, kan hij het Koninkrijk van God niet zien. Nikodemus zei tegen Hem: Hoe kan een mens **geboren worden als hij oud is? Kan hij voor de tweede keer in de baarmoeder van zijn moeder komen en geboren worden?**

Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Tenzij iemand geboren wordt uit water en geest, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan. Dat wat uit vlees geboren is, is vlees, en wat uit de Geest geboren is, is Geest. Verbaas u er niet over dat ik tegen u zei: U moet opnieuw.

geboren zijn

In de meeste vertalingen zijn de woorden *wedergeboren* op traditionele wijze overgenomen, wat suggereert dat een tweede "geboorte" noodzakelijk is om het Koninkrijk van God binnen te gaan. In de kantlijn van veel Bijbels staat 'van boven', wat aangeeft dat dit het oorspronkelijke woord betekent. Als we kijken naar de daadwerkelijk gesproken woorden, ontdekken we dat het Nikodemus was, die de suggestie deed om voor de tweede keer in de baarmoeder van zijn moeder te gaan. Dit was de interpretatie als de vertalingen Hem doen lijken te zeggen dat Hij dat deed. JEZUS GEBRUIKTE HET WOORD "OPNIEUW" NIET! Er bestaat helemaal geen manuscript waarin staat dat Jezus het woord 'opnieuw' gebruikte. Het woord *deuteros* dat Nicodemus sprak, komt 44 keer voor in het Nieuwe Testament, en het betekent altijd twee keer, opnieuw, enz.

Jezus gebruikte het woord *deuteros* niet; Jezus gebruikte het woord 'anderen'.

Strong's G509:

nog een

Inclusief van bovenaf, of van de eerste.

Thayer:

nog een

Gebruikt voor dingen die uit de hemel [van God] komen, of van een hogere [bovenste] plaats, of vanaf het allereerste begin, of vanaf de oorsprong.

Het kennen van dit verschil van één woord helpt bij het begrijpen en laat de problemen zien die er zijn met het populaire concept. Jezus bevestigde aan Nicodemus dat Hij niet over een tweede geboorte sprak toen Hij Nicodemus vertelde dat Hij verwees naar de geboorte uit water en Geest. Jezus gebruikte niet de toekomstige tijd zoals Nicodemus dat deed. Jezus sprak over iets dat bestond op het moment dat hij sprak. De christelijke kerk heeft de woorden van Nicodemus overgenomen, in plaats van de woorden van Jezus. Jezus berispte Nicodemus omdat hij *deze dingen* niet wist [v. 10]. Op dezelfde manier moeten onze leraren vandaag de dag berispt worden om dezelfde reden dat ze *deze dingen niet weten*. Jezus vervolgde met te zeggen dat niet ieder mens *door de Geest verwekt is*, waarbij hij opmerkte dat wat van vlees is, uit het vlees is, omdat het op die manier verwekt wordt.

OPNIEUW:

Het woord *anōthen* dat Jezus gebruikt, komt 14 keer voor in het Nieuwe Testament en heeft geen betekenis die lijkt op *deuteros* (tweede keer) of *palin* (opnieuw), waarbij dit laatste het woord is dat het meest wordt vertaald als 'opnieuw'. Het bijwoord *anōthen* heeft altijd betrekking op een plaats en wordt gebruikt voor het verleden

of vroegere tijd, maar nooit de toekomstige tijd. Laten we, om het woord te bespreken , eens kijken naar voorbeelden van hoe het woord is vertaald.

Mat. 27:51 en Markus 15:38	...het voorhangsel van de tempel scheurde van boven naar beneden in tweeën;...
Lukas 1:3	...nadat ik alle dingen vanaf het allereerste begin perfect had begrepen...
Johannes 3:31	Hij die van boven komt, is boven alles:...
Johannes 19:11	...tenzij het u van bovenaf werd gegeven ...
Johannes 19:23	...nu was de jas zonder naad, van bovenaf doorgeweven .
Handelingen 26:5	Die mij vanaf het begin kende,...
Jakobus 1:17	Elk goed geschenk en elk perfect geschenk komt van boven,...
Jakobus 3:17	Maar de wijsheid die van boven komt...

Geen van deze duidt in welke zin dan ook op “opnieuw”!

GEBOREN:

Verwekken en geboorte zijn twee totaal verschillende gebeurtenissen. Verwekken zoals dat bij mensen wordt gebruikt, is de handeling en het proces van de conceptie. *Abraham verwekte bijvoorbeeld* **Isaak [Matt. 1:16]. Geboorte zoals gebruikt door vrouwen, is beweging van de ene omgeving naar de andere, bijvoorbeeld** *Maria uit wie Jezus werd geboren [Matt. 1:16]. Dit woord, gennaō, varieert afhankelijk van de context en kan ook een abstracte betekenis hebben als het wordt gebruikt in figuurlijke vader-kindrelaties [I Cor. 4:15].*

Dit woord ‘geboren’ in Johannes 3:3-5 is *gennaō* en wordt 98 keer in het Nieuwe Testament aangetroffen. Het zintuig houdt gewoonlijk verband met voortplanting; de meest prominente betekenis is *verwekken of verwekt*. **We moeten nu dus het tijdstip bepalen waarop deze verwekking plaatsvindt. Alle moderne leraren benadrukken dat reeds geboren mensen in de toekomst herboren kunnen worden. Maar als het bij een man wordt gebruikt, vindt de verwekking gewoonlijk plaats rond de tijd van de conceptie; bij geboorte wordt van een vrouw gesproken, het gaat meestal om fysieke geboorte.**

Thayer: Het is de mensheid die kinderen verwekt. Het wordt vaak metaforisch gebruikt om anderen over te halen naar iemands manier van leven.

Liaan: Hoofdzakelijk gebruikt door mannen die kinderen verwekken.

Als we het gebruik ervan in Johannes 3:3-5 willen begrijpen, moeten we naar het Grieks kijken. Het zijn geen toekomstige tijden. De moderne theologie of het onderwijs gebruikt de woorden graag in de toekomstige tijd [uit de traditie], maar dit is een totale fout. Ons is zo verkeerd geleerd de woorden te gebruiken, *behalve dat een mens wedergeboren wordt in de toekomstige tijd, dat het voor velen moeilijk is om anders te denken. Maar geboren worden is onbepaald in de tijd. Jezus leerde precies wat er in het Oude Testament wordt onderwezen, namelijk dat Gods ras geboren wordt uit oorspronkelijk zaaien.*

GEBOREN UIT WATER EN GEEST

Dit is niet alleen een interessant onderwerp; maar Johannes 3:5 [Tenzij iemand geboren wordt uit water en geest] is een sleutelvers. Vanwege de 'en' zien we dat er twee vereisten zijn om het Koninkrijk van God waar te nemen: zowel water als geest. Wat hier wordt geloofd, bepaalt welk evangelie wordt geloofd. We hebben de keuze om te geloven dat ieder mens van welk ras dan ook het Koninkrijk van God kan zien, of we kunnen de beperking geloven die Jezus presenteert.

Het woord voor water is *hudor* en wordt gebruikt voor allerlei soorten water. Op zichzelf betekent het niets anders dan water! Sommige religieuze zogenaamde experts beweren dat de uitdrukking verwijst naar de doop, maar dit kan niet zo zijn omdat de dief aan het kruis [de ring] naar het paradijs ging zonder gedoopt te zijn. We moeten dus verder kijken.

Een persoon wordt uit water verwekt als onderdeel van het natuurlijke proces dat volgt op de biologische bevruchting, maar Jezus voegde de woorden toe, en uit de Geest. Dit maakt duidelijk dat het vermogen om het Koninkrijk van God te begrijpen al aanwezig is op het moment van de conceptie. Om vast te stellen waar dit over gaat, moeten we noodzakelijkerwijs teruggaan naar het Oude Testament om te zien wie en wat door de Geest werd verwekt. We kunnen verwachten dat het Oude Testament in overeenstemming zal zijn met het Nieuwe Testament.

WIE HEEFT GOD VERWORPEN?

Exodus 4:22

Zo zegt de HEER: Israël is mijn zoon, mijn eerstgeborene.

Uitspraken als deze sluiten onmiddellijk alle andere rassen uit, en mogelijk ook die vóór Jacob. Het is dus niet nodig om verder terug te gaan in de Bijbel, afgezien van de opmerking dat zowel Abraham als Sara uit het Adamische zaad kwamen. Ze konden niet afkomstig zijn uit de pre-Adamische of andere latere zaadlijnen. Toen God Abram en Sara scheidde, herstelde Hij hun vermogen om een kind te verwekken en herdacht Hij de gebeurtenis door hun namen te veranderen en de vijfde letter van het Hebreeuwse alfabet aan hun namen toe te voegen: Abraham en Sara. Dit getal is verbonden met de Geest van God!

Het leven in de baarmoeder van Sara was met geest begiftigd. Denk nu eens na over deze vragen:

1. Als Israël Gods eerstgeboren zoon was, wie zijn dan hun nakomelingen?
2. Als Israël de zoon is, wie is dan de vader van Israël? Is het niet God?
3. Komt Israël niet voort uit God als Israël Zijn zoon is?

Nergens in de Bijbel kunnen we enige suggestie vinden van de humanistische broederschap van alle mensen. God wordt uitgedrukt als alleen de Vader van Israël. Hij is de Vader van *alle mensen VAN ISRAËL*, NIET alle mensen van alle rassen.

Jezus leerde zijn discipelen [alleen alle Israëlieten] bidden en zei: *Onze Vader, die in de hemel is*. Dit kan beter vertaald worden als: *Onze Vader, degene in de hemel*. Noch God, noch de mens kan een vader worden genoemd voordat zij nakomelingen hebben gekregen. Er is geen sprake van een geestelijke geboorte op latere leeftijd. God stelt dat Hij een Vader is in Exodus 4:22; daarom verwekte Hij nakomelingen en is de Vader van alle nakomelingen van Israël. De apostel Petrus verklaart dat wij [Israëlieten aan wie hij schreef] van bovenaf zijn verwekt, niet uit vergankelijk zaad, maar uit onvergankelijk zaad, door het Woord van God. Er moet onmiddellijk op worden gewezen dat dit vers het onvergankelijke zaad van God is

[de vader] is *sporas*, in plaats van *sperma*. De betekenis van dit woord, *sporas*, is *het terugzaaien naar het verleden, of het gezaaide zaad*, en verwijst naar de eerstgeborene, Isaak, die verwekt werd in de baarmoeder van Sara, nadat God het vermogen van Sara en Abraham om een kind te verwekken had hersteld. Het is nu een geschikte plek om naar Sara en Abraham te kijken, van wie wordt getoond dat ze de plaats [of oorsprong] zijn, namelijk de oorspronkelijke rots of steengroeve en de put.

ABRAHAM EN SARAH: DE OORSPRONG

Jesaja 51:1, 2

*Luister naar Mij, u die gerechtigheid najaagt, u die de Heer zoekt: kijk naar de rots waaruit u bent gehouwen, en naar het gat van de put waar u uit bent gegraven.
Kijk naar Abraham, je vader, en naar Sara die je gebarde heeft: want Ik heb hem alleen geroepen, en gezegend, en hem vermeerderd.*

Het is hier niet nodig om alle redenen vast te stellen waarom God een nieuwe start moest maken met Abraham en Sara. We moeten accepteren dat Hij Abraham alleen riep. Vanaf dit begin deed God beloften aan Abraham die zouden volgen op Abrahams zaad (*zera*). Alleen degenen die uit dit nieuwe begin geboren zijn, konden het Koninkrijk van God begrijpen. Dit begin kwam van God omdat God Abraham en Sara had wedergeboren, waardoor ze één kind konden baren. Op deze manier werd Isaak geboren dankzij Gods handelen.

Van Adam tot Abraham bevatte Adams zuivere lijn de levensadem [zie Job], dus waar kwamen de mensen vandaan die niet de levensadem hadden? Deze mannen en vrouwen kwamen voort uit Genesis 1. Door mis-generatieve activiteit had Satan vervuiling in de bloedbaan van de zonen van Adam geïntroduceerd, en we ontdekken dat God de producten van dergelijke activiteit probeerde te elimineren. Noach was zuiver in zijn generaties [Gen. 6:9], en zo bleven hij en zijn ongemengde gezin behouden. Later zouden de Kinderen van Israël het gemengde ras van de Kanaänieten vernietigen. Dezen konden de dingen van de Geest van God niet ontvangen. Zij konden niet in hun geest getuigen en zeggen: *de Geest zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn* [Rom. 8:16], zoals een Israëliet dat kan doen. Dit principe is een voortdurend thema in de Bijbel.

Door Abraham en Sara legde God de basis voor Abrahams zaad om de zonen van God te worden [Johannes 1:12]. God maakte een nieuw begin met Abraham. Niemand minder dan het zaad van Abraham, via de zoon van de belofte, Isaak, heeft deze kans of dit potentieel. Abrahams zeven andere zonen hadden dit potentieel niet, omdat zij vóór Isaak geboren waren. De nakomelingen van Isaac werden vanaf hun conceptie door de Geest verwekt. Dit is de reden waarom degenen onder Isaaks nakomelingen die geloven, worden beschouwd als gezalfd door de Geest [Gal. 3:16]. Paulus kan nu verklaren dat Hij die ons samen met u in Christus bevestigt en ons heeft gezalfd, God is die ons ook heeft verzegeld en het onderpand van de Geest in onze harten heeft gegeven [2 Kor. 1:21, 22]. In I Cor. 2:7-16, Paulus bevestigt dit en vertelt de broeders [bloedverwanten van dezelfde schoot van Sara] dat zij niet de geest van de wereld hebben ontvangen, maar de Geest van God die aan ons, [de broeders], van God is gegeven. Hij gaat verder met te verklaren dat de "natuurlijke" mens [degenen die niet uit Isaaks lijn geboren zijn] de dingen van zijn leven niet kan ontvangen. de Geest van God. Hij bevestigt de uitspraak van Jezus dat iedereen die niet verwekt is door het oorspronkelijke zaaien [in de baarmoeder van Sara] het Koninkrijk van God niet kan zien.

1 Johannes 2:27

Maar de zalving die u hebt ontvangen, blijft in u,...

1 Johannes 3:9

Een ieder die uit God geboren is, begaat geen zonde, want zijn zaad blijft in hem:...

1 Johannes 5:18

Wij weten dat ieder die uit God geboren is, niet zondigt;...

Er bestaat een relatie tussen de “zalving”, het juiste “zaad” en het verwekken God.

GEVORMD UIT DE Baarmoeder

Jesaja 44:2

Zo zegt de HEER [YAHWEH] , die u [Israël] heeft gemaakt en u vanaf de baarmoeder heeft gevormd...

Op welke manier zou Israël in de baarmoeder gevormd worden? Wiens baarmoeder? Het woord *beten* betekent wat wij vandaag de dag bedoelen met *de baarmoeder*. Mannen hebben geen baarmoeder; Abraham had geen baarmoeder, maar Sara wel.

In Jesaja 51:1, 2, zoals hierboven geciteerd, sprekend over Sara, vinden we de baarmoeder beschreven als *het gat van de put*. Deze metafoor is een term die zich uitstrekt tot de berg waar het Stenen Koninkrijk vandaan komt. Deze God is van mij. Jakobus, die aan de twaalf stammen schreef, zei: *UIT ZIJN EIGEN ZAL HIJ ONS [ISRAËLIETEN] VERWEREN MET HET WOORD VAN WAARHEID [Jakobus 1:18]. Begat gaat, zoals is aangetoond, vooral over de conceptie, niet over de fysieke geboorte.*

Jesaja 43:1

Maar nu zegt de HEER, die u geschapen heeft, Jakob, en Hij die u gevormd heeft, Israël:...

Dit vers geeft een verschil aan tussen *Jakob* en *Israël*. Hier zien we dat de ene wordt *geschapen* en de andere wordt *gevormd*. Er zijn dus verschillen verbonden aan het gebruik van deze woorden in verschillende contexten.

Jesaja 44:24

Zo zegt de HEER, uw Verlosser, en Hij die u vanaf de baarmoeder heeft gevormd: Ik ben de HEER die alle dingen maakt;...

Ook hier spreekt de HEER alleen tot Israël. Nergens in de Bijbel kunnen we een verwijzing vinden naar de HEER als de verlosser van enig ander volk, afgezien van dat van Israël, dat *vanaf de baarmoeder gevormd is*. In het Nieuwe Testament vinden we nog steeds verwijzingen naar de baarmoeder van Sara.

Daarom is het net zo belangrijk als altijd in het Nieuwe Testament, maar ook in het Oude Testament.

Rom. 4:19

En omdat hij niet zwak was in het geloof, beschouwde hij niet zijn eigen lichaam dat nu dood was, toen hij ongeveer honderd jaar oud was, noch de doodsheid van Sara's baarmoeder: ...

In het eerste vers van dit hoofdstuk zien we dat *Abraham, onze vader, betrekking heeft op het vlees*. De vader van ons allemaal [dat wil zeggen de Israëlieten] van vers 16 is Abraham naar het vlees. Dit is nog steeds geen geestelijke wedergeboorte. Bedenk dat Paulus schreef aan het Huis van Israël, voor wie hij bestemd was verstuurd.

Nikodemus had als meester of leraar in Israël deze dingen moeten weten; Jezus vertelde hem dat in niet mis te verstane bewoordingen. Leraren van vandaag weten deze dingen eveneens niet. De baarmoeder van Sara en de nakomelingen uit die baarmoeder zijn wegvergeestelijkt! Het gebruikelijke woord ‘broeders’ in het Nieuwe Testament is, zoals is aangetoond, *bloedverwant van de baarmoeder*. Welke andere baarmoeder zou dit zijn, behalve de baarmoeder van Sara?

HIJ KWAM TOT ZIJN EIGEN... GEBOREN UIT GOD

Johannes 1:11, 12

Hij kwam tot de Zijnen, en de Zijnen ontvingen Hem niet. Maar zovelen als Hem ontvingen, aan hen gaf Hij de macht om zonen van God te worden,...

Ik citeer RK en RN Phillips in *The Eniggeboren God*:

Vers 11 wordt tegenwoordig bijna volledig verkeerd begrepen door het hele christendom en de AV-vertaling is de hoofdoorzaak van dit misverstand... Het woord 'eigen' komt twee keer voor in het vers – maar in de eerste zin is het onzijdig, terwijl in de tweede zin het is mannelijk. Daarom verwijst Johannes naar twee verschillende dingen.

De eerste clausule stelt dat Jezus naar Zijn eigen bezittingen [onzijdig geslacht] kwam – Zijn land, Zijn koninkrijk, Zijn stad, Zijn tempel. In de tweede zin is de term, Zijn Eigen, de Griekse term, *oi idios*, [mannelijk geslacht], wat letterlijk de leden van het eigen huishouden betekent. In dit geval heeft het alleen betrekking op degenen die gezag hadden over Zijn koninkrijk, stad en tempel. (De overgrote meerderheid van Israël werd in de verstrooiing verstrooid en werd destijds nog steeds geassocieerd als *niet Mijn volk*.) Voordat we de vertaling van vers 11 kunnen voltooien, moeten we naar het begin van vers 12 kijken.

De Griekse tekst van vers 12 begint, *maar dan voor degenen die Hem wel ontvingen*. In deze zin en de laatste zin van vers 11 vinden we nog een voorbeeld waarin de AV twee verschillende Griekse woorden vertaalt naar één Engels woord – in dit geval *ontvangen*. De laatste clausule van vers 11 stelt in feite dat degenen die over Zijn bezittingen regeerden, Hem [als de eigenaar] niet ontvingen of accepteerden. Het wijst op een regelrechte afwijzing, niet uit onwetendheid [die wordt gedekt door de zinsnede: *herkent Hem niet*, in vers 10], maar door een opzettelijke weigering om Hem als de rechtmatige eigenaar te aanvaarden. In de eerste zin van vers 12 heeft het woord *ontvangen* echter de betekenis van *verwelkomen of gewillig aanvaarden*. Hoewel de Joodse natie Hem op nationaal niveau verwierp, waren er dus individuen in die natie die Hem zowel erkenden als graag ontvingen. De verzen 11 en 12 luiden in de Griekse tekst:

v. 11 *Hij komt tot Zijn eigen [bezittingen], maar de mensen [die over Zijn bezittingen regeren] weigeren Hem [als de rechtmatige eigenaar] te accepteren .*

v. 12 *Maar aan degenen die Hem verwelkomen, aan degenen die in Zijn naam geloven, aan hen geeft Hij de autoriteit om [zichzelf] [vanwege hun geloof] kinderen van God te laten worden .*

Niet iedereen op aarde was geboren uit bloed [meervoud in het Grieks] of door de wil van het vlees [Johannes 1:10-13]. Jezus kwam naar Zijn huishouden, die geboren waren door de wil van God.

Thayer: *Huishouden wordt gebruikt als stam, ras, afstammelingen van één.*

Phillips en Phillips wijzen er opnieuw op:

De zinsnede die in vers 12 van de AV vertaald wordt met *de zonen van God* is geheel verkeerd. De Griekse uitdrukking is *tekna theou*, wat kinderen van God betekent. Onvolwassen kinderen ongetwijfeld, maar dat betekent niet zoonchap; want zoonchap wijst op groei en uiteindelijke volwassenheid. Het heeft ook niets te maken met de valse leerstelling van 'adoptie'. Integendeel, de zinsnede beweert krachtig:

[A] De natuurlijke genetische relatie van een kind met zijn echte vader, en dus ook

[B] Deze kinderen van God zijn de biologische afstammelingen van God Zelf.

Merk op dat Johannes 1:13 zegt:

Die niet uit bloed [meervoud], noch uit de wil van het vlees, noch uit de wil van de mens, maar uit God zijn geboren.

Waarop Phillips en Phillips wijzen op:

[a] NIET uit bloed: die van gewone menselijke afkomst is,

[b] NOCH uit [de] wil van het vlees: dat was Sara's eis om kinderen te krijgen van Hagar en Ketura,

[c] NOCH uit [de] wil van een man: dat was Abrahams verlangen naar een erfgenaam,

[d] MAAR uit God worden geboren.

Het Griekse werkwoord voor *verwekken* is in dit vers meervoud en kan dus niet beperkt worden tot de geboorte van Jezus.

Isaac werd niet geboren, noch de wil van Abraham. Abraham was daar voorbij. Isaak werd door Gods wil verwekt toen Hij het vermogen van Abraham en Sara om een kind te krijgen, nieuw leven inblies en dat kind een individueel onvergankelijke geest gaf. Isaäk werd aldus *van bovenaf* verwekt, evenals Isaäks nakomelingen vanaf de tijd van hun conceptie. In dit gedeelte van Johannes 1 vinden we de oorsprong van degenen die in Jezus kunnen geloven. Ook ontdekken we waar ze niet vandaan kwamen [en niet komen]! Jezus kwam alleen [alleen] naar degenen die door God van boven waren verwekt. Er wordt getoond dat Hij de Verlosser is van alleen zijn verwanten.

Een persoon oefent zijn wil niet uit bij het bepalen waar en van welk ras hij geboren moet worden. De wilsfactor van de persoon die geboren wordt, functioneert niet bij een normale fysieke conceptie en geboorte. God bepaalde welk zaad een persoon is. God weet wie door de Geest van boven verwekt zijn. 2 Timotheüs 2:19 zegt: *God kent degenen die van Hem zijn.* Het woord voor "geboren" is *gennaō* in de volgende Schriftgedeelten en wordt gebruikt in de genealogieën en op alle andere plaatsen, als 'verwekt' of 'verwekt'. Het heeft geen betrekking op een of andere geestelijke geboorte.

Johannes 1:13 Die geboren zijn [verwekt], niet uit bloed...

Johannes 3:3 Tenzij een mens opnieuw geboren wordt... [dat wil zeggen, van bovenaf verwekt]

Johannes 3:5 Tenzij een mens geboren [verwekt] wordt uit water en Geest...

Johannes 3:8 ...zo is iedereen die geboren is [verwekt] uit de Geest...

Johannes 18:37 ...Met dit doel werd ik geboren...[verwijzend naar de fysieke geboorte van Jezus uit Maria]

Mat. 2:1 Toen Jezus in Bethleem werd geboren ... [verwijzend naar Zijn fysieke geboorte uit Maria]

Maak deze verwijzingen spiritueel als je wilt, maar je zult net als Nicodemus zijn en *deze dingen niet weten.*

REGENERATIE

In de Bijbel is er een uitdrukking die 'wedergeboren' betekent. Dit is *paligenesia* of *palin* (opnieuw) plus *ontstaan* (geboren). Dit zijn slechts twee gebeurtenissen:

Mat. 19:28 Voorwaar, Ik zeg u: dat gij die Mij hebt gevolgd, in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen op de troon van Zijn heerlijkheid zal zitten, ook gij op twaalf tronen zult zitten en **de twaalf stammen van Israël zult oordelen...**

Titus 3:5

...maar overeenkomstig zijn barmhartigheid heeft Hij ons gered door de wassing van de wedergeboorte en de vernieuwing van de Heilige Geest;...

Het is niet gepast om dit nieuwe onderwerp hier uit te breiden, anders dan opnieuw te wijzen op de beperking van de stammen van Israël.

WAT WORDT ER GEZEGD?

Simpelweg dit: dat er een groot verschil is tussen 'verwekt' en 'geboren'. *Begettal* verwijst naar de conceptie, terwijl *geboren* verwijst naar fysieke geboorte. Het Griekse woord *gennao* betekent conceptie of verwekken (wanneer het voor mannen wordt gebruikt) en fysieke geboorte (wanneer het voor vrouwen wordt gebruikt). Tenzij een persoon voortkomt uit de lijn die voortkomt uit het oorspronkelijke zaaien, de verwekking van God, zal die persoon niet het vermogen bezitten om het Koninkrijk van God waar te nemen. Dit is wat Jezus tegen Nikodemus zei!

HOOFDSTUK 13

DE KERK

Al vroeg in het christelijke leven wordt de bekeerling iets verteld over 'De Kerk'. Het woord *ekklesia* kan worden gebruikt, en er kan correct over worden gesproken als *datgene wat wordt uitgeroepen*. Tot nu toe gaat het goed, maar dan begint het probleem. Waarvan geroepen? De gebruikelijke uitleg wordt *van de wereld*. Eerlijk genoeg, maar wat is de betekenis van *de wereld*? Het hoofdstuk met de titel: *Welke wereld heeft God zo liefgehad?* werd geschreven om aan te tonen dat er in de Bijbel verschillende "werelden" zijn, en niet alleen de ene wereld die zogenaamd bestaat uit iedereen van elk ras, die niet bekeerd is.

Vervolgens keken we naar 'adoptie' om te laten zien wie waar vandaan werd geadopteerd, waarbij we concludeerden dat de Zonen van God *als zonen* (niet geadopteerd) waren geplaatst uit het genetische zaad van Abraham, via Isaak.

We keken ook naar "vreemden", waarbij we nagingen of andere genetische stammen dan het zaad van Abraham zich al dan niet bij Israël konden aansluiten, en *als Israël* konden worden door het houden van de Wet, de Besnijdenis en het Pascha. We ontdekten dat er verschillende woorden waren voor 'vreemden' en lieten zien dat deze stelling feitelijk ongeldig was. Een beschouwing van de kwestie van "zaden" toonde aan dat er niet zoiets bestaat als een *geestelijk zaad*, zoals gewoonlijk wordt voorgesteld, en dat het genetische zaad van Abraham niet kan worden wegvergeestelijkt. We zullen nu zien waaruit "de onder Israël.

In dit hoofdstuk wordt 'De Kerk' tussen aanhalingstekens geplaatst, omdat het gewoonlijk op een manier wordt gebruikt die onbijbels is. Het Griekse woord dat met 'kerk' is vertaald, betekent een *uitgeroepen gemeente*. Het wordt soms vertaald als *montage*.

Thayer Een bijeenkomst van burgers die vanuit hun huizen naar een openbare plaats werden geroepen, als bijeenkomst.

ENKELE VRAGEN OVER "DE KERK"

Om erachter te komen waar we het over hebben, moeten we een aantal vragen stellen:

1. Kan de kerk werkelijk gescheiden worden van Israël?
2. Wordt het bij elke race opgeroepen?
3. Kunnen alle mensen van alle rassen potentiële erfgenamen zijn van Het Koninkrijk van God?
4. Bestaat er een profetie die de huidige algemene theorie ondersteunt dat *de Kerk* Israël heeft vervangen?
5. Zou de "vrouw" een ander kunnen zijn dan Israël?
6. **Wat was de kerk in de woestijn?**
7. **Wat is de kerk van de eerstgeborenen?**
8. Hoe zit het met de beloften aan David, en Davids eeuwige troon?
9. Veranderen *uw broeders* zoals die in het Nieuwe Testament staan plotseling op de een of andere manier in *geestelijke broeders*?

10. Waarom zijn er zoveel verwijzingen naar *de vaders* in het Nieuwe Testament, terwijl *de vaders* geen verband hebben met niet-Israëlische rassen?

11. Waarom is het nationale Israël nog steeds gescheiden in het boek Openbaring?

Als we deze vragen onderzoeken, zullen we ontdekken dat ons normale religieuze onderwijs ons begrip belemmert en dat wat hier wordt gepresenteerd in strijd is met de populaire leringen.

DE OORSPRONG VAN HET WOORD “KERK”

Het woord komt van het Griekse woord *kuriakos*, wat 'toebehoren aan de Heer' betekent. Uit dit woord zijn de Duitse *kirche*, de Nederlandse *kerke*, de Schotse *kirk* en de Engelse kerk voortgekomen. Het woord wordt voor het eerst gevonden in de Grote Bijbel van 1570. Het woord komt op geen enkele manier voort uit *ekklesia*, ook al zou de traditie willen zeggen dat dit wel het geval is.

In *Het boek Openbaring* door RK en RN Phillips, 1992:

De term *ekklesia* is de combinatie van twee Griekse woorden, *ek* – uit, of van, en *klesis* – roepen. Ekklesia betekent eenvoudigweg een *bijeenkomst, elke bijeenkomst van mensen, die uit andere volken is geroepen, en waarvan alle buitenaardse wezens en slaven zijn uitgesloten*. [Zie die van Ellicott op Matt. 16:18]. Daarom wordt het gebruikt voor het hele volk Israël, in tegenstelling tot andere naties. Voor degenen die beweren dat het proberen om *Ekklesia* tot Israël te beperken een bevooroordeelde visie is, lees alstublieft Dr. EW Bullinger [De Apocalyps van de Dag des Heren] waaruit deze aantekeningen zijn samengevat.

Het oudtestamentische equivalent is het Hebreeuwse woord *cahal* [of *qahal*], wat bijeenroepen of bijeenkomen betekent, maar er is geen enkele plaats waar het met 'kerk' wordt weergegeven. *Cahal* wordt zeventig keer gebruikt en wordt meestal vertaald als 'gemeente', zijnde de gemeente van Israël. Een interessant kenmerk is dat dit woord wordt gebruikt voor degenen die uit Israël zijn geroepen om samen te komen voor de Tabernakel en de Tempel, en het ontkent of sluit de "gemengde menigte" (*edah* – wat ook wordt vertaald als *gemeente*) uit, die bestond uit mensen van andere rassen, die zich bij Israël hadden aangesloten.

In het Nieuwe Testament was er een parallele situatie waarin sprake was van een "gemengde menigte" van de Joodse natie.

DE STICHTING VAN “DE KERK”

Traditioneel wordt het woord *kerk* doorgaans gezien als een nieuwtestamenteel woord, omdat het verondersteld wordt een multiraciale entiteit te zijn, terwijl Israël in het Oude Testament één enkel ras was. Laten we eens kijken naar het fundament van de Kerk, zoals gegeven door Jezus.

Mat. 16:18 *En Ik zeg ook tegen jou: Jij bent Petrus, en op deze rots zal Ik Mijn kerk bouwen; en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen.*

Dit is nadat Jezus twee vragen stelde: *Wie zeggen mensen dat ik ben? En wie zeg je dat ik ben?* Petrus antwoordde: *U bent de Zoon van de Levende God*. Jezus zei toen tegen Petrus: *Jij bent petros* [mannelijk] *en op deze petra* [vrouwelijk] *zal ik mijn gemeente bouwen*. Daarom kunnen *petra* en *petros* niet naar hetzelfde verwijzen. Dit laatste woord moet verwijzen naar iets binnen het voorgaande gesprek. De twee traditionele opvattingen zijn echter:

- [A] De rooms-katholieke zienswijze: dat “de Kerk” op de apostel Petrus is gebouwd.
- [B] De protestantse visie: dat ‘de kerk’ op de rots zelf is gebouwd. De vertalers van de KJV hebben het woord *rock* niet met een hoofdletter R geschreven, zoals te verwachten was. De traditionele leer uit dit vers is dat Jezus de rots is waarop Hij Zijn Kerk bouwt. Het klinkt heel redelijk totdat we kijken naar de woorden die in het vers worden gebruikt. [Let op: er wordt niet gezegd dat Jezus niet de hoeksteen van het fundament is.]

Het woord *petros* is eenvoudigweg een kleine rots of steen die uit een grotere rots kwam. Het tweede woord voor rots is *petra*, het vrouwelijke van hetzelfde woord, maar het verwijst naar een enorme, onbeweeglijke rotsmassa. Als Jezus de rots in kwestie is waarop de kerk is gegrondvest, dan zou Jezus ook vrouwelijk moeten zijn! We kunnen dus beter enkele *Petra*-verzen nader bekijken om erachter te komen in welke zin de *steen* wordt gebruikt.

Wijnstok zegt: *Petra* duidt een rotsmassa aan, in tegenstelling tot *petros*, een losse steen of rotsblok, of een steen die gemakkelijk kan worden gegoid.

Bijvoorbeeld:

Mat. 7:24 *Daarom zal ik, wie deze woorden van mij hoort en ze ook doet, vergelijken met een wijze man, die zijn huis op een rots [petra] heeft gebouwd.*

Rom. 9:33: *Zoals geschreven staat: Zie, ik leg in Sion een struikelsteen [lithos] en een rots [petra] van overtreding; en iedereen die in Hem gelooft, zal zich niet schamen.*

De woorden van Jezus zijn de struikelsteen waarop Israël zou kunnen struikelen. Dit geldt nooit voor andere volkeren dan Israël. Maar de steen in Romeinen 9 is niet *petra* of *petros*; het zijn *litho*'s. De *struikelsteen* en de *rots* zijn niet dezelfde woorden. Jezus zei dat degenen die hun huizen bouwen als antwoord op deze uitspraken van Mij, degenen zijn die bouwen op de vrouwelijke *Petra*. Jezus richtte zich toen tot zijn discipelen [alle Israëlieten], en niet tot de schriftgeleerden en Farizeeën in de gemengde

Er wordt gezegd dat het volk, dat het onderwerp is van de discussie in beide verzen, Israël is [en zij zijn alleen Israël].

Petrus gebruikt ook de twee totaal verschillende woorden voor *steen* of *rots* op dezelfde manier en in dezelfde context.

1 Petrus 2:7, 8 *Voor u dan die gelooft dat Hij kostbaar is: maar voor hen die ongehoorzaam zijn, wordt de steen [lithos] die de bouwers niet toestonden, dezelfde gemaakt tot de hoeksteen, en een steen [lithos] van struikelen, en een rots [petra] van belediging, zelfs voor hen die struikelen over het woord, omdat ze ongehoorzaam zijn: waartoe zij ook zijn aangewezen.*

Lithos is een steen of rots die is gevormd of bewerkt, bijvoorbeeld een hoeksteen, een grafsteen of een molensteen. Er kan dus geen sprake zijn van een vergissing. In deze verzen zien we drie verschillende termen:

Petros Een ruwe, onafgewerkte, ongekunstelde steen die een chip is van een grote rotsklomp, zoals het puin op de bodem van een klif.

Litho's Een bewerkt stuk steen dat voor een bepaald doel is vervaardigd.

Petra Een enorme, onbeweeglijke rotsmassa, zoals Ayer's Rock in Australië. Het is meer dan funderingsgesteente; het is geweldig in zijn onmetelijkheid.

De grote, onbeweeglijke rots van Matteüs 16:18 was de uitspraak: *Gij zijt de Zoon van de Levende God*. Het is voor een mens als Peter een gedenkwaardige gebeurtenis om een punt te bereiken waarop deze uitspraak kan worden gedaan. Het is het baanbrekende besef dat Jezus geen gewoon mens is. Het zijn de acties die naar aanleiding van deze ontdekking zijn ondernomen en die laten zien wat wij geloven. Dit is de reden waarom het de uitgeroepen zijn die deze rotsvaste verklaring geloven en daarop voortbouwen. Om wijs te zijn, moeten we de woorden van Jezus goed in overweging nemen.

KAN “DE KERK” DE BELOFTEN AAN ISRAËL OVERNEMEN?

In het laatste hoofdstuk van het boek Romeinen wordt soms beweerd dat de verstrooiden van Israël de redding van God verwierpen, en toen Paulus zich tot de “heidenen” wendde [v. 28], hij zou zich tot niet-Israëlitische aandelen wenden. Er wordt dus gezegd dat “de Kerk” niet-Israëlieten omvat en alle beloften heeft overgenomen die aan Israël waren gedaan. We moeten drie kwesties in verband met deze verzen overwegen:

1. Paulus sprak met de Judeeërs, die zich toen in Rome bevonden. Hij wendde zich tot het Huis van Israël omdat zij *het zullen horen*. In alle brieven van Paulus schrijft hij aan de Israëlieten [zie het hoofdstuk *Dat ongelukkige Woord “heidenen”*].
2. Er is slechts één reeks beloften in de profetie en deze worden aan Israël gedaan. Er is geen aparte set gemaakt voor een niet-Israëlitische kerk. De vervulling kan alleen in dezelfde mensen tot stand komen, of zoals Paulus het zegt, *in ons, hun kinderen*.
3. De leerstelling van de Bloedverwant-Verlosser zou genegeerd moeten worden. God is getrouw om Zijn eigen wetten niet te overtreden. Jezus is de Bloedverwant-Verlosser van Israël, niet van anderen die geen bloedverwanten zijn. De gebelddegenen van Israël zijn degenen die Hem geloven en hun leven dienovereenkomstig veranderen. Zij stonden voorheen *onder de Wet*. Deze uit Israël zijn de leden van de *ekklesia*, de gemeente (niet de kerk!).

WIE IS “DE VERGADERING”?

Toen Stefanus de Judese leiders toesprak, vertelde hij hen de geschiedenis van Israël. Dit is wat ‘ze op gang heeft gebracht’. Deze leiders waren een mengsel van *mannen en broeders*, die beiden gezamenlijk als *oudsten verschenen*. Stefanus herinnerde hen aan de profetie die Mozes had gedaan over een profeet die *net als ik voor Israël zou worden opgewekt, en naar Hem zult u luisteren*. Jezus zou tot dezelfde raciale groep mensen worden verheven. Stefanus gaat vervolgens verder met te zeggen:

Handelingen 7:38

Dit is hij, die in de kerk in de wildernis was met de engel die tot hem sprak op de berg Sina, en met onze vaders: die de levendige orakels ontving om aan ons te geven.

Hier vinden we vermelding van de kerk [*ekklesia*], die ook in het Oude Testament bestond. Dit betekent dat ze dezelfde entiteit zijn. Stefanus isoleert *de kerk omdat deze onze vaders op genetische wijze heeft*. Dit is niet wat er in onze Bijbelscholen en kerken wordt onderwezen, omdat het niet past bij de multiraciale opvatting van ‘De Kerk’. De Israëlieten bevonden zich op zichzelf, gescheiden van de andere rassen, in de wildernis. Stefanus vertelt over de levendige orakels die *ons zijn gegeven*. Dat deze orakels alleen aan Israël werden gegeven, is uit vele Schriftplaatsen gebleken. Laten we verder gaan kijken naar andere plaatsen waar we het woord *ekklesia tegenkomen*.

Handelingen 20:28

...en aan de hele kudde, waarover de Heilige Geest u tot opziens heeft aangesteld, om de kerk (ekklesia) van God te voeden, die Hij met Zijn eigen bloed heeft gekocht.

We zouden later naar deze kudde kunnen kijken omdat het bijdraagt aan wat er wordt gezegd. Israël als *schaap* in de profetie sluit aan bij de schapen in het Nieuwe Testament. Ze isoleren Israël als hetzelfde volk in beide Testamenten. In dit vers richt Paulus zich tot *de kerk van God*. De kerk is gekocht of teruggekocht door het bloed van Jezus. *Teruggekocht* betekent dat ze voorheen een bezit van God waren. Zonder hier als onderwerp op in te gaan, kan worden gesteld dat dit alleen van toepassing kan zijn op de natie Israël. Zoals Zacharias profeteerde: *Gezegend zij de HEER, de God van Israël, want Hij heeft Zijn volk bezocht en verlost... om Zijn heilig verbond te gedenken, en de eed die Hij aan onze vader Abraham heeft gezworen [Lucas 1:67, 73].* Al deze identificatie kan onmogelijk van toepassing zijn op andere rassen. *De gemeente (ekklesia)* is van Israël, en alleen van Israël, en dit zijn degenen die *Hij heeft gekocht met Zijn eigen bloed, zoals hierboven aangehaald.*

Er zijn een aantal verwijzingen naar de plaatselijke vergaderingen [*ekklesia*] in verschillende steden en zelfs in huizen, maar het is niet nodig deze verzen te citeren. Maar er zijn dingen in deze vergaderingen die veelbetekenend zijn.

1k Cor. 14:34

Laat uw vrouwen zwijgen in de kerken (*ekklesia*): want het is hun niet toegestaan te spreken, maar hun is geboden om gehoorzaam te zijn, zoals ook de Wet zegt.

Hier zien we een verband tussen de wet die aan Israël is gegeven en de personen die worden aangesproken. De vergaderingen bestaan uit dezelfde mensen die de Wet kenden. Daarom moeten zij het volk Israël zijn.

WAT IS DE VERGADERING?

Zijn *lichaam* is het enige woord dat *de gemeente in de Bijbel* beschrijft.

Ef. 1:22, 23 ...en gaf Hem als hoofd over alle dingen aan de kerk (*ekklesia*) die Zijn lichaam is,...

Kol. 1:18

En Hij is het hoofd van *het lichaam*, de kerk (*ekklesia*):...

Kol. 1:24

...ter wille van Zijn lichaam, dat is de kerk (*ekklesia*):...

Ef. 5:23

want de man is het hoofd van de vrouw, net zoals Christus het hoofd is van de kerk (*ekklesia*), en Hij de Verlosser van *het lichaam* is.

Het woord *soma* (lichaam) heeft in veel verzen een vergelijkbare connotatie als het menselijk lichaam het wordt gebruikt, volgens woordenboeken en lexicons:

Wijnstokken:

soma

Het woord wordt ook gebruikt voor de fysieke natuur, in tegenstelling tot *pneuma*; de spirituele aard.

Strong's G4983:

soma

Vanaf 4982; Het lichaam [als een gezond geheel], gebruikt in een zeer brede toepassing, verlicht. of fig.: lichamen, lichaam, slaaf.

In Efeziërs 5:23 zijn er de mannelijke aspecten, de 'man', 'hoofd' en 'christus', met de vrouwelijke aspecten, de 'vrouw', 'kerk' en het onzijdige zelfstandig naamwoord 'lichaam'. Het geheel heeft een hoofd en een lichaam. De gesproken stem komt alleen uit het hoofd, vanuit het echtgenootaspect. De

het vrouwelijke aspect, het lichaam, heeft geen eigen woorden; het is in alle dingen onderworpen aan het hoofd. Het hoofd bestuurt het lichaam. Waar dit niet het geval is, is wat wordt gevonden niet de ware vergadering.

Paulus zegt dat Israël in die duisternis zou blijven totdat zij door Zijn Bloed nabij Christus Jezus zouden zijn gekomen [Ef. 2:13]. Maar er wordt pas over hen gesproken als *het lichaam als ze dichtbij zijn gekomen*. Deze die dichtbij zijn gekomen, zijn de montage. Ze komen alleen uit Israël, en niet uit datgene wat aan Satan gegeven was. Israël was dood geweest in zijn overtredingen en zonden door de gebroken Wet en had volgens de loop van *deze wereld gewandeld*, maar sommigen waren nu levend gemaakt [of levend gemaakt] en gered door genade. Dit is niet anders dan wat is geschreven in het hoofdstuk *Adoptie*. Het verhaal is hetzelfde.

Tot nu toe hebben we één lichaam dat de *ekklesia* is. Dit is één enkel lichaam. In het Nieuwe Testament vertaalden de KJV-vertalers het enkelvoudige woord *ekklesia* 37 keer met “kerken”. Het zou beter zijn geweest als de vertalers het woord „gemeente” of vergadering hadden gebruikt.” *Samenkomst* wordt door de vertalers niet als nieuwtestamenteel woord gebruikt, afgezien van Handelingen 13:43. Hier hebben we het begin van een probleem met het woord *kerk*. Vanwege de vertalingen associëren we het woord *kerk* [als plaats] ten onrechte met *gemeente* [als mensen]. Dit geeft problemen bij het lezen van het Woord. Soms is onze opvatting van de kerk als een plaats waar we naartoe gaan adequaat, hoewel in werkelijkheid iedere persoon daar *een geroepene moet zijn*. Ze moeten allemaal van de *ekklesia* zijn; ze moeten allemaal van Israël zijn. De plaats van de bijeenkomst is de *sunagoge* [58 keer gebruikt].

In het Oude Testament zijn er drie belangrijke woorden die te maken hebben met de gemeente. Deze woorden zijn:

<i>Gemaaid</i>	Verwijst naar de ontmoetingsplaats of de bijeenkomst zelf. De vertalers hadden “veel plezier” bij het vertalen van dit woord en gaven er betekenissen aan zoals <i>vergadering</i> , <i>benoemd</i> , <i>seizoenen</i> , <i>samenkomst</i> en <i>plechtig</i> . Er zijn 24 referenties. Al deze vertalingen helpen het begrip niet gemakkelijk te maken. Het betekent een afgesproken vergadering of hun samenkomen. Dit woord geldt voor iedereen in het Israëlitische kamp, zowel Israëlieten als niet-Israëlieten.
<i>Cahal</i>	<u><i>Een bijeenkomst die bijeengeroepen werd – uitgenodigd uit de hele gemeente</i></u> . Het woord heeft <u>alleen betrekking op</u> raciale Israëlieten, en omvat dus niet iemand van de gemengde menigte binnen het Israëlitische kamp. Dit zijn de uitgeroepen die als enige het bloed van het Paschalam hebben toegepast.
<i>Edah</i>	De hele vergadering, inclusief zowel de Israëlieten als de gemengde menigte. Helaas worden zowel <i>edah</i> als <i>cahal</i> vertaald als “gemeente” en dit geeft aanleiding tot de misvatting dat de gemengde menigte dezelfde totale positie had als de Israëlitische bloedlijn. Een parallelle situatie van vermenging die in Judea ten tijde van Jezus werd toegepast, en een soortgelijke situatie, vinden we vandaag de dag in onze vergaderingen.

In beide Testamenten worden de *cahal* en *ekklesia* uitsluitend gebruikt voor het zaad van Abraham.

Ik Tim. 3:15 *Maar als u lang wacht, opdat u weet hoe u zich moet gedragen in het huis van God, dat de kerk (ekklesia) is van de levende God, de pilaar en het fundament van de waarheid.*

De “grond” of *hedraïoma* van de waarheid betekent *stabiel maken, stevig vestigen, een steunpunt of steun* [Thayer].

DE VERGADERING VAN GOD

ik Cor. 10:32 Geef geen aanstoot aan de Joden (**Judaeërs**), noch aan de heidenen (**Hellen: Grieken**), noch aan de kerk [**vergadering**] van God.

In dit vers worden drie groepen genoemd:

1. Onbekeerde 'Joden', of de Judeeërs van Israël.
2. Onbekeerde 'heidene' van de verstrooiing van Israël.
3. De bekeerden van deze twee zijn *de gemeente van God*.

De populaire redenering uit dit vers is dat de gemeente bestaat uit bekeerde mensen uit de 'Joden en heidenen'. Men denkt dus dat dit elk ras op aarde omvat. Maar aangezien deze "heidene" het Huis van Israël zijn, moet de vergadering bestaan uit degenen die uit het Huis van Juda komen plus het Huis van Israël, die verlost zijn onder de voorwaarden van het Nieuwe Testament dat aan Israël is gesteld. De Schrift zegt dat het Nieuwe Testament alleen met deze twee Huizen is gemaakt [Hebr. 8:8]. Dit bevestigt wat we zagen onder het hoofdstuk *Adoptie*. In het bovenstaande vers mag dus geen aanstoot worden gegeven aan iemand van Israëls afkomst uit een van beide Huizen, bekeerd of onbekeerd.

De context zoals gegeven in de verzen 1 en 2 van dit hoofdstuk in Korinthiërs is Israël. Degenen die in het eerste vers van hoofdstuk 10 werden aangesproken, hadden 'vaders', die met Mozes verbonden waren; dit betekent dat zij Israëlieten waren.

DE KERK DIE DE SYNAGOGUE VAN SATAN IS

Hoewel we vandaag de dag open, onbeschaamde zogenaamde "kerken" van Satan hebben, zijn deze hier niet onze zorg. De Synagoge of Satan is een imitatie en een vervalsing van het echte werk. Jezus sprak over de synagoge van Satan in Openbaring 2:9 en 3:9. Deze synagoge van Satan bestaat naast wat vertaald wordt als de 'kerk'. Als we durven te zeggen dat het de leden van Satans synagoge zijn Omdat zij niet het zaad van Abraham zijn, zouden sommigen daartegen bezwaar kunnen maken, en zij zouden luidkeels bezwaar kunnen maken. Jezus zegt dat deze mensen uit Satans synagoge zichzelf Judeeërs noemen *en dat niet zijn*. Ze beweren dat ze tot Gods volk behoren, maar dat zijn ze niet. Jezus zegt het, en in de Evangelieën wijst Hij ook op de *kinderen van de boze*. Dit geeft aan dat ze van een ander zaad zijn. Dit onderscheid moet in gedachten gehouden worden.

Mat. 13:38 Het veld is de wereld; het goede zaad zijn de kinderen van het Koninkrijk; maar het onkruid zijn de kinderen van de boze.

Hier zien we twee verschillende 'kinderen'. Jezus zegt dat een verdorven boom geen goede vruchten kan voortbrengen. Het is absoluut onmogelijk. Petrus vertelt over twee verschillende zaden, het vergankelijke en het onvergankelijke. Dit vergelijkt de natuurlijke mens uit Genesis 1 met de geestdragende mens uit Genesis 2. Het *goede zaad* is het enige zaad dat levend kan worden gemaakt door het Woord van God. Bestaat er dus een vergankelijk zaad en een onvergankelijk zaad of niet? Petrus schrijft aan de "uitverkoren" (uitverkoren) natie en hij vertelt over de verlossing die naar dit volk zou moeten komen. De profeten van Israël zochten naar de genade die naar Israël zou komen [1 Petrus 1:10]. Mag God zulke keuzes niet maken? Mag God niet barmhartig zijn tegenover degenen die Hij wil? Moet God niet verharderen wie Hij wil? Ja, maar ons is geleerd dat dit niet zo is en dat iedere verwant hetzelfde is en hetzelfde heeft

mogelijkheid. Het onkruid heeft, net als de bomen uit bedorven zaad, het lot om *in het vuur te worden geworpen*.

Onder Israël waren en zijn nog steeds:

- [A] De valse profeten, die in schaapskleren naar je toe komen [Matt. 7:15].
- [B] Mannen met een verdorven geest, verworpen wat betreft de waarheid [II Tim. 3:8].
- [C] Zij die op de loer lagen om te misleiden [Ef. 4:14].
- [D] Mannen spreken perverse dingen om discipelen af te trekken [Handelingen 20:28-31].

Dit zijn de valse leraren, die geïdentificeerd kunnen worden door:

- [A] Hun *wind van leer* [Ef. 4:14].
- [B] Hun christelijke leerstellingen zijn ontstaan door het verleiden van geesten met *leerstellingen van duivels* [1 Tim. 4:1].
- [C] Hun verdraaiing van *de rechte weg van de Heer* [Handelingen 13:10].

Deze zien er allemaal uit als het echte werk in uiterlijk beroep! Zij gebruiken Gods woord op de manier waarop Satan dat doet. Ze zeggen: *Heer, Heer, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd en in Uw naam duivels uitgeworpen en vele wonderbaarlijke werken gedaan? Dit zou voldoende zijn om de gemiddelde kerkganger ervan te overtuigen dat dit zogenaamde geestvervulde [tegenwoordige tijd] en wedergeboren christenen waren [beide uitdrukkingen vergaan]. Uiterlijk zijn ze één ding, maar innerlijk zijn het roofzuchtige wolven. De uiterlijke *prachtige werken* waarvan wordt beweerd dat ze werken zijn, en niet Genade. Werken zijn geen vrucht; alleen het goede zaad kan dat voortbrengen. Er wordt door God vrucht voortgebracht, omdat het goede zaad in de Wijnstok blijft. Het zaad manifesteert zich door daden; het is aan hun *vrucht dat u ze zult kennen*.*

Wonderlijke werken bewijzen op zichzelf absoluut niets. Jezus zegt over hen: ***Ik heb jullie nooit gekend. Nooit is oudepote.***

Wijnstokken: *oudepot* Van *oude*, niet eens, en *pote*, op elk moment en wordt gebruikt in duidelijke negatieve uitspraken.

Hij heeft ze nooit gekend. Maar wie zal het vandaag met Jezus eens zijn? Laten we nu eens kijken hoe Satans synagoge heeft ook prachtige werken.

Zoals gezegd is, kunnen deze dingen, zoals het profeteren in de naam van Jezus, het uitdrijven van duivels en de wonderbare werken, zelfs de uitverkorenen misleiden.

Markus 13:22 *Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan, en zij zullen tekenen en wonderen tonen, om, als het mogelijk was, zelfs de uitverkorenen te verkleinen.*

Johannes 4:48 *Toen zei Jezus tegen hem: Tenzij u tekenen en wonderen ziet, zult u niet geloven.*

Mat. 12:39 *Een boze en overspelige generatie zoekt naar een teken;...*

De laatste twee verzen waren gericht aan de Farizeeën. De valse christussen en valse profeten, die niet tot de uitverkorenen behoren, proberen door tekenen en wonderen de uitverkorenen te misleiden.

Wat komt de gemiddelde kerkganger vandaag de dag allemaal zien? Waar zoeken ze naar? Hoe zouden zij weten en onderscheiden wat bedrog en verleiding is? Worden ze onderwezen? Of bidden zij en hun voorgangers en zeggen: *Heer, schenk ons wonderen; Heer, toon ons uw kracht; Heer, stort uw geest uit; Heer zend ons uit.* Luister naar kerkgangers tijdens gebedsbijeenkomsten. Wat willen veel mensen het liefst? Ze willen tekenen en wonderen! Hun acties en gedrag kunnen indrukwekkend zijn! Maar deze kunnen worden gezien als mechanismen van misleiding.

Openbaring 13:13

En hij doet grote wonderen, zodat hij vuur uit de hemel op aarde laat neerdalen, voor de ogen van de mensen.

Hoeveel dichter bij de waarheid zou hij kunnen lijken te zijn? Er wordt getoond dat Satan wonderen doet in de ogen van de mens? Kijk naar de dienstorde op veel moderne pinksterachtige bijeenkomsten. Er bestaat een techniek die vergelijkbaar is met die in delen van de amusementswereld om een sfeer te creëren. De oude natuur wordt versneld. Ten eerste hebben we de luide muziek en het klappen op het ritme van de drums. Er worden koren gezongen die verkondigen wat we zijn; hoe we een machtig leger zijn en al deze dingen. De liedjes zijn wat zij affirmaties noemen; zoals: *Wij zijn een volk van macht.* Wat is nu de gedachte die in de geest van de gemeente wordt ingeprent? Wat wordt er opgeklopt? Wat is de ambitie? Is het niet voldoende enthousiasme op te wekken om te profeteren, vervolgens *duivels uit te werpen* [bevrijding] en vervolgens machtige werken te doen? Vervolgens roepen ze zogenaamd bindende demonen, maar er is geen verandering. Dit hebben ze jarenlang gedaan. Het klinkt allemaal zo goed. Het klinkt levend, maar nogmaals, er zijn geen veranderingen. Ze willen een naam waarmee ze leven, *maar zijn ze dood?* Het netto resultaat van deze activiteit is desillusie en apathische mensen.

Deze drie dingen, de kracht, de tekenen en de wonderen, zijn wat sommige mensen boven alles zoeken. Satan kan het! Satan kan vuur uit de hemel laten neerdalen, voor de ogen van mensen, zo wordt ons verteld [Openb. 13:13, dit letterlijk nemen]. Dus ze zingen: *ik roep vuur* om de vergadering helemaal in vuur en vlam te zetten. Hun vuur moet van buitenaf komen. Ze hebben het nog niet in huis. Gods volk, de uitverkorenen, kan op dit gebied gemakkelijk op een dwaalspoor worden gebracht.

Er zou nog één ding gezegd kunnen worden. Denk eens aan de eredienst op de berg Karmel [I Koningen18]. Bestudeer de aanbiddingsvolgorde van de profeten van Ba'al. Het Woord van de Heer deed er voor hen niet toe. Ze riepen het uit; ze sneden zichzelf, ze profeteerden, maar er was geen vuur voor hen. Elia deed wat hij deed, omdat Gods Woord hem dat had opgedragen. Hij bad slechts een eenvoudig gebed en het vuur viel. En de verhouding dat er één ware profeet was op 450 valse profeten. Zouden we vandaag een soortgelijk rantsoen kunnen hebben? Hoewel ze allemaal beweerden een god te aanbidden, spraken de profeten van Ba'al hun god niet op dezelfde manier aan als Elia zijn God. Elia kende zijn God als de HEER, de God van Abraham, Isaak en Jakob, en niet als de Baäl van alle rassen. Is dit hetzelfde in de luidruchtige zogenaamde christelijke wereld van vandaag? Bijna altijd is het *Christus dit en Christus dat, het is Heer dit en Heer dat.* Ze zeggen voortdurend: *Heer, Heer,* maar ze doen nooit de wil van God. Hun daden ondersteunen hun woorden niet. Zelden wordt de kostbare naam van Jezus gehoord in hun aanbedding, behalve wanneer ze proberen de naam van Jezus te gebruiken om demonen uit te werpen [zie Handelingen 8:9-24]. Dat ze prachtige werken doen *in Mijn Naam* bewijst niets!

De grote oude liederen van de Kerk, de liederen van de Verlossing, de liederen van Golgotha en de liederen van de Liefde van de Heiland zijn niet populair. Nee, macht, tekenen en wonderen zijn voor hen van het allergrootste belang. Dit is waar ze graag over ondertekenen. Ze hebben veel gemeen met de Nieuwe Tijd!

We lezen over een "valse Jood" in Handelingen 13:10, die niet ophield de wegen van de Heer te verdraaien. Hij kon het niet helpen.

Judas 12, 13 Dit zijn plekken op je liefdadigheidsfeesten, wanneer ze met jou feesten en zichzelf **zonder angst voeden, wolven zijn ze zonder water...aan wie** de zwartheid van de duisternis voor altijd is voorbehouden.

Ontkent onze naastenliefde het Woord van God, dat zegt aan wie de duisternis van de duisternis voor altijd is voorbehouden? Duisternis is voor hen gereserveerd, net zo zeker als Israëls erfenis voor Israël is gereserveerd [1 Petrus 1:4]. Er is één groot ding mis met deze mensen, zelfs als ze beweren christenen te zijn. Ja, ze scheiden zich af, maar ze hebben de Geest niet [Judas 19].

TEKENEN EN WONDEREN IN DE VERGADERING

Het valt niet te ontkennen dat tekenen en wonderen deel uitmaken van wat er naar verwachting in de bijeenkomst te zien zal zijn. Het valt niet te ontkennen dat mensen Jezus geloofden nadat ze wonderen hadden gezien en ervaren. Het punt dat benadrukt wordt is dat dit geloof andere aspecten had dan alleen maar wonderen, namelijk:

1. De voorafgaande verkondiging van het Evangelie.
2. De verkondiging van het Koninkrijk.
3. De Heer werkt met hen samen.

Vandaar:

Markus 16:20 En zij gingen uit en predikten overal, terwijl de Heer met hen samenwerkte en het woord bevestigde met tekenen die volgden.

De wonderen die van God komen, volgen de leer van het Woord en de oproep tot bekering in Israël. Jezus en Johannes de Doper leerden over bekering en het koninkrijk der hemelen en van God. Jezus verrichtte wonderen, maar Johannes deed geen wonder. De oproep van Johannes de Doper tot bekering werd gevolgd door enkele toehoorders die zich bekeerden. Maar waar is vandaag de dag de oproep tot bekering en de leer van het Koninkrijk der Hemelen?

In wat tegenwoordig de Vroege Kerk wordt genoemd, leerden zij over bekering en over de opstanding uit de doden [Handelingen 4:1]. Er was ook vervolging, maar er was ook het getuigenis van de opstanding van Jezus, vergezeld van grote genade en grote kracht.

Vóór Jezus' dood en opstanding was het principe precies hetzelfde.

Lukas 16:30, 31 Neen, vader Abraham: maar als iemand uit de dood naar hen toe ging, zullen zij zich bekeren. En Hij [Jezus] zei tegen hem: **Als zij niet naar Mozes en de Profeten willen luisteren, zullen zij zich ook niet laten overtuigen, ook al stond iemand uit de dood op.**

Iemand die uit de dood wordt opgewekt, kan door velen misschien wel als het grootste wonder worden beschouwd, maar dat alleen zou niemand ervan kunnen overtuigen zich te bekeren. Jezus zegt het! Hij wees er ook op dat als ze de overtuiging van Mozes en de Profeten niet zouden accepteren, ze ook de overtuiging van Eén uit de dood niet zouden accepteren. Dus vandaag de dag is het noodzakelijk om Mozes en de Profeten te horen, en het is geschreven als de basis van juist onderwijs. Maar de kerken van vandaag verwerpen vaak dit gezegde: *dat is het Oude Testament*.

In de dagen van Ezra was er het onderwijs van het Woord aan de Israëlieten. Het begrip werd gegeven en er was berouw, gevolgd door God die Zijn Glorie manifesteerde. Het volk van Juda hilde van vreugde omdat ze de woorden begrepen die werden gesproken.

[Maar we moeten hier opmerken dat de Israëlieten verplicht waren te scheiden van hun buitenlandse vrouwen en hun gemengdbloedkinderen.] Er was geen poging om te stimuleren zonder enig begrip en onderwijs over bekering.

Er zijn andere voorbeelden van deze volgorde in de Bijbel en we moeten er ook rekening mee houden:

1. Dat wonderen op zichzelf mensen niet doen geloven.
2. Als je bekeerde mensen leert om hen tot een nieuw niveau van geloof te inspireren, zullen ze niet noodzakelijkerwijs in staat zijn zich in het bovennatuurlijke te bewegen. Bekering, gehoorzaamheid, liefde en juiste toepassing maken deel uit van het pakket.
3. Wonderen kunnen ervoor zorgen dat de 'verkeerde' mensen zich bij Israël willen aansluiten. Deze buitenlanders worden een groot probleem voor Israël en Petrus vertelt ons dat ze tot in dit tijdperk nog steeds tot het volk van God zullen behoren. Ze vormen nog steeds een probleem dat niet wordt aangepakt omdat er geen scheiding is gemaakt.

Toen de kinderen van Israël uit Egypte kwamen, was er een gemengde menigte die met hen meeging. De reden wordt niet vermeld, maar het kan zijn dat zij de wonderen hadden gezien.

Het is waarschijnlijk dat daarin de nakomelingen zaten van de dienaren van Abrahams familie die met de Israëlieten naar Egypte trokken. Universalisten zeggen graag dat dit een soort 'heidenen' zijn, die zich bij Israël aansluiten. Het was deze gemengde menigte die *in de wildernis tot begeerte verviel*. Ezra leerde het woord aan Israël en het volk bekeerde zich door de gehele gemengde menigte van Israël af te scheiden. We zullen dit zien in het hoofdstuk *Hoe zit het met Bileams leer?* Het is de gemengde menigte in het midden van Israël die het zo moeilijk maakt om het exclusieve karakter van Israël te accepteren, verergerd door regeringen die rassenscheiding illegaal maken onder de mensenrechtenwetgeving. Niet-afscheiding moedigt aanvaarding van de leer van Bileam aan.

WAT ZEGGEN WIJ?

De gemeente is in de Bijbel geen multiraciale entiteit, ook al wordt het geaccepteerd alsof het een feit is in de hedendaagse confessionele kerken. De enige multi-natie is die *van de naties [meervoud] van Israël*. Ze zijn beslist niet wat we tegenwoordig algemeen kennen als 'de joden'. Gods volk is het enige volk dat in de Schrift wordt vermeld als de tweede partij bij zowel het Oude Testament als het Nieuwe Testament. Te zijner tijd zullen enkele van hun vele identificatiekenmerken worden getoond. *Ze zijn klaar om in de laatste tijd geopenbaard te worden* [1 Petrus 1:5]. Petrus zegt dat deze genade u [dat wil zeggen, degenen aan wie geschreven wordt] zal worden gebracht bij de openbaring van Jezus Christus, zegt Petrus. Dit is alleen de tijd van de *gezegende hoop* van de gemeente. Deze hoop kan niet de gezegende hoop van iemand anders zijn.

Het is onze keuze of we wel of niet rekening willen houden met de woorden die eerder door de heilige Profeten zijn gesproken, en met de geboden van ons, de apostelen van de Heer en Heiland [1 Petrus 2:3]. We kunnen uiteraard de heilige profeten van Israël negeren en de valse profeten volgen die toen en nu aanwezig waren.

II Petrus 2:1 Maar er waren ook valse profeten onder het volk, net zoals er **onder jullie** valse leraren zullen zijn ...

Deze leraren zijn nu onder ons, zoals geprofeteerd. Deze verwijden Gods poort om iedereen te omvatten van elk ras, en volgde de weg van Bileam.

HOOFDSTUK 14

WAAROM HET KONINKRIJK DER HEMEL NIET PROCLAMEN?

In dit hoofdstuk zullen we kijken naar het Koninkrijk dat in het Oude Testament werd gevestigd om te zien hoe dit zich verhoudt tot het Koninkrijk in het Nieuwe Testament.

Mat. 10:7 **En terwijl je gaat, preek en zeg: 'het KONINKRIJK DER HEMEL' is nabij.**

Dit is de opdracht die nooit centraal staat in de leerstelling die vandaag de dag wordt uitgevoerd. Wat we in wezen moeten beslissen is of het Koninkrijk waarnaar in het Nieuwe Testament wordt verwezen al dan niet enig verband heeft met Gods Koninkrijk, zoals dat in het Oude Testament wordt onderwezen. Zijn zij hetzelfde koninkrijk? Is Israël in dit opzicht nog steeds raciaal exclusief? Het doel van dit hoofdstuk is om te laten zien dat het in het hele Testament dezelfde mensen zijn.

WAAROM 'HET KONINKRIJK VAN GOD' EN 'HET KONINKRIJK DER HEMEL'?

Citaat uit Vine onder "Koninkrijk":

Met betrekking tot de uitdrukkingen *Het Koninkrijk van God* en *Het Koninkrijk der Hemelen*: hoewel ze vaak door elkaar worden gebruikt, volgt hieruit niet dat ze in alle gevallen precies hetzelfde betekenen en identiek zijn.

De apostel Paulus spreekt vaak over het koninkrijk van God, niet in dispensationele zin, maar in morele zin, bijvoorbeeld in Romeinen 14:17; ik Cor. 4:20, maar dat is nooit het geval met het Koninkrijk der hemelen. *God* is niet het equivalent van *de hemel*. Hij is overal en boven alle bedelingen, terwijl *de hemelen* zich onderscheiden van de aarde, totdat het Koninkrijk komt in oordeel, macht en heerlijkheid [Openb. 11:15], wanneer de heerschappij in hemel en op aarde één zal zijn.

Hoewel de sfeer van Het Koninkrijk van God en het Koninkrijk der Hemelen soms identiek zijn, kan de ene term niet zonder onderscheid voor de andere worden gebruikt. In het Koninkrijk der Hemelen [32 keer in Matteüs] staat de hemel in antithese ten opzichte van de aarde, en de uitdrukking is voorlopig beperkt tot het Koninkrijk in zijn vroege aspect, en wordt dispensationeel gebruikt in verband met Israël... Het Koninkrijk der Hemelen is altijd Het Koninkrijk van God, maar Het Koninkrijk van God is niet beperkt tot het Koninkrijk der Hemelen, totdat ze in hun uiteindelijke vorm identiek worden.

Dit is een bijzonder nutteloze beschrijving. Het verschil tussen Matteüs en de anderen is dat Matteüs Jezus voorstelt als de Koning. Door naar het Koninkrijk der hemelen te verwijzen, bestaat er geen twijfel over de heerschappij van de Koning, wiens identiteit en recht om te regeren in de genealogie van Matteüs wordt vermeld. Het wordt het Koninkrijk der Hemelen genoemd, omdat dat de natuurlijke verblijfplaats is van zijn burgers – wat Geest is, is Geest. De zeven gelijkenissen in Matteüs gaan over de heerschappij van het Koninkrijk en zijn burgers.

De andere evangeliën en brieven gebruiken de generieke uitdrukking Koninkrijk van God, omdat zij het bestaan van het Koninkrijk als een feit beschouwen en zich niet met het Koninkrijk zelf bezighouden. Ze richten zich op de mensen die de potentie hebben om het Koninkrijk binnen te komen en proberen de boodschappen over het Koninkrijk aan hen over te brengen.

HET ONDERWIJS VAN JEZUS OVER HET KONINKRIJK

Jezus onderwees over het Koninkrijk en gebruikte het woord meer dan 100 keer! Dit is een groot thema in de Bijbel vanaf de tijd van de oprichting van het Koninkrijk. Als we naar de statistieken kijken, ontdekken we iets verbazingwekkends:

Het koninkrijk verkondigen	306 verzen
Roep de Koning uit	964 verzen.
Afwijzing van de koning	901 verzen
Afwijzing van het Koninkrijk	782 verzen

Wat dit betekent is dat 78% van de verzen in de Evangelieën betrekking hebben op het 'Koninkrijk'. Er staat vermeld dat de eerste woorden van Jezus over het Koninkrijk gaan, evenals Zijn laatste woorden, toen Hem werd gevraagd: *Heer, wilt U op dit moment het Koninkrijk voor Israël herstellen* [Handelingen 1:6]. **JEZUS BEGON EN EINDE MET DIT ONDERWERP!** Merk op dat het herstel alleen Israël betreft.

Paulus laat zien dat dit onderwerp regelrecht tot het einde gaat als hij zegt, *en dan komt het einde, wanneer Hij HET KONINKRIJK aan God zal hebben overgegeven, zelfs aan de Vader, wanneer Hij alle heerschappij en alle autoriteit en macht zal hebben neergelegd* [1 cor . 15:24]. Het Koninkrijk blijft dus bestaan tot het einde van het tijdperk. Het Evangelie dat Paulus in de eerste verzen van dit hoofdstuk verklaart, over Jezus' dood en opstanding, is in context van toepassing op dit Koninkrijk.

Een blik op een concordantie zal onthullen dat Jezus het woord *verlossing* slechts tweemaal sprak. De eerste is te vinden in Lukas 19:9 [Zacheüs] en de tweede in Johannes 4:22 [*de redding is van de Joden*]. In geen van deze verzen heeft het woord de betekenis die er gewoonlijk aan wordt gegeven. Toen Jezus verklaarde dat het huis van Zacheüs verlossing had bereikt, had deze man ermee ingestemd een bepaald deel van de wet van Mozes te houden! In het tweede geval zei Jezus dat de verlossing uit de Judeeërs komt, omdat Hij naar Zichzelf verwees.

Op dezelfde manier werd het woord *kerk* (*Ekklesia*) slechts drie keer door Jezus gebruikt, dus er moet iets mis zijn met wat normaal gesproken wordt onderwezen over zowel 'redding' als 'kerk'. Dit zijn de feiten die confessionele kerken weigeren toe te geven en in plaats daarvan onderwijzen wat zij het *Evangelie van verlossing* noemen, in een andere context dan de 78% van de Evangelieverzen zoals hierboven getoond.

HET WOORD "KONINKRIJK"

In het Oude Testament zijn de vertalers, zoals te verwachten was, inconsequent geweest het vertalen van de drie belangrijkste woorden die meestal worden vertaald als 'Koninkrijk'. We hebben:

Strong's H4467	<i>Mamlakah</i>	Dominion [gebruikt voor alle koninkrijken van alle rassen].
Strong's H4468	<i>Mamlakuwth</i>	De heerschappij van welke koning dan ook, van welk ras dan ook.
Strong's H4410	<i>Meluwkah</i>	Het ding regeerde, dat wil zeggen het koninkrijk zelf.

Dit laatste woord wordt in het bijzonder voor twee koninkrijken gebruikt: dat van God en dat van Lucifer. Er zijn 24 verwijzingen in het Oude Testament.

De eerste vermelding van *meluwkah* is in:

Ik Sam. 10:16 Maar over de kwestie van het koninkrijk, waarover Samuël sprak, vertelde hij hem niet.

Deze eerste vermelding vertelt ons precies waar het Koninkrijk over gaat en dat dit de _____
alleen volk Israël _____

Het was het woord van de HEER dat Israël een koning zou krijgen [I Sam. 9:17]. Saul zou de eerste zijn in deze positie, maar er werd geen onvoorwaardelijke belofte gedaan aan koning Saul, als koning. Vervolgens werd het Koninkrijk aan David gegeven.

Ik Kron. 10:14 En [Saul] vroeg de HEERE niet: daarom doodde Hij [God] hem en keerde het koninkrijk terug naar David, de zoon van Isai.

Over dit koninkrijk wordt gesproken als HET KONINKRIJK VAN DE HEER. Dit is hetzelfde als de uitdrukking in het Nieuwe Testament: *Het Koninkrijk der Hemelen*. De troon was van God, en Salomo zat op die troon van de HEER [I Kron. 29:23]. Jezus zal dezelfde troon van Zijn vader, David, erven [Lukas 1:32].

Psalmen 22:28 Want het koninkrijk is van de HEER, en Hij is de gouverneur van de volken.

Dit is nog een andere verklaring over dit Israëlitische koninkrijk dat met de HEER *onder de naties regeert*. *Meluwkah* wordt uitgedrukt als een kroon van glorie en een koninklijke diadeem in de hand van de HEER [Jes. 62:3]. In context is dit Israël. Het is een heel bijzonder koninkrijk, dat zich tussen de andere koninkrijken op aarde bevindt, maar gescheiden is van de andere koninkrijken. Het is een koninkrijk dat voor eeuwig is opge

IS HET KONINKRIJK FYSIEK OF GEESTELIJK?

Denominatieve kerken leren dat het Koninkrijk nu een geestelijk koninkrijk is, bestaande uit *wedergeboren* gelovigen van alle rassen. Laten we eens kijken en zien waarom dit niet zo kan zijn. We gaan verder met het kijken naar het Koninkrijk in het Oude Testament. Over David en het verbond dat God met het Huis van David sloot, lezen we:

II Sam. 7:12-16 En wanneer uw dagen vervuld zijn en u met uw vadersen zult slapen, zal ik uw zaad oprichten na u, die uit uw binnenste zal voortkomen, en ik zal zijn koninkrijk bevestigen. Hij zal een huis bouwen voor mijn naam, en ik zal de troon van zijn koninkrijk voor altijd bevestigen. Ik zal zijn Vader zijn, en hij zal Mijn zoon zijn... Maar Mijn barmhartigheid zal van hem niet wijken, zoals ik die van Saul heb overgenomen... En uw huis en uw koninkrijk zullen voor altijd voor u bevestigd worden: uw troon zal bevestigd worden. voor altijd.

Hier zien we dat het zaad afkomstig is van fysieke copulatie – *uit uw ingewanden en uw zaad*. Het is dus geen geestelijk koninkrijk; het heeft monarchen van vlees en bloed. Dit is een eeuwig koninkrijk, dat op aarde begint met een menselijke koning op een troon, waarnaar Jezus zal terugkeren om te regeren. De populaire lering is in plaats daarvan dat Jezus die Troon al heeft geërfd en nu vanuit de hemel regeert, terwijl Jezus zegt dat Hij zal terugkeren om Zijn Koninkrijk op aarde in te nemen.

II Samuël 7:12-16 toont de vestiging van het Koninkrijk onder het Huis van David, en merk op dat de beloften aan dit koninkrijk nu onvoorwaardelijk zijn. Later kunnen we dit uitgedrukt zien als een verbond.

II Kron. 13:5 Moet u niet weten dat de HEERE, de God van Israël, het koninkrijk over Israël aan David heeft gegeven ? voor altijd, zelfs voor hem en zijn zonen, door een verbond van zout?

De woorden voor zijn zonen zijn zoute woorden die de universalistische, confessionele kerken absoluut weigeren te geloven. Zoals gezegd is het onmogelijk om in een multiraciale kerk te geloven en tegelijkertijd het Koninkrijk der Hemelen te prediken. Ze zullen niet geloven dat dit *zelfs voor zijn zonen* precies dat betekent. [LET OP: Voor *altijd* betekent vaak *het einde van het tijdperk*]. Wat betreft het nationale Israël zeggen leraren dat Israël nu een geestelijk koninkrijk is met Jezus als Koning. Dit negeert dat Jezus zal terugkeren om Zijn Koninkrijk op zich te nemen. Hij regeert nog niet met een ijzeren staf, en dus is het idee dat het Koninkrijk geestelijk is niet geldig.

Als we bij het Nieuwe Testament komen, worden de gelijkenissen van Matteüs 13 onmiddellijk door de kerken vergeestelijkt. Ze beweren dat de gelijkenissen over morele en spirituele waarheid gaan en dat de commentaren een verzameling zijn van de meest fantasierijke interpretaties die je ooit zou kunnen wensen. Het harde feit is echter dat als we ervoor kiezen te negeren dat het Koninkrijk letterlijk is, wat zouden we dan doen met de Troon van David die voor altijd is gevestigd? Is het zaad uit de ingewanden van David ergens anders heen gegaan of is het verdampt of is het zaad op de grond gemorst? Heeft de zon en de maan ophield met schijnen, zodat Gods belofte aan David geen effect zou hebben? Moeten we zeggen dat de opstanding voorbij is en het geloof van sommigen omverwerpen? Zeggen we dat Jezus al is teruggekeerd en nu op diezelfde troon op aarde zit?

Veel kerken zeggen feitelijk dat het Koninkrijk niet letterlijk is, zelfs als ze zich dat niet realiseren. Hun platforms staan uitsluitend op geïsoleerde Schriftplaatsen. Bedenk nu dat het het grootste deel van de christelijke kerken is die dit verkeerde concept onderwijzen. De gewichtiger zaken van de Wet zijn wat wordt weggelaten [Matt. 23:23], wanneer zij de oorsprong van het Koninkrijk in het Oude Testament weglaten. Voor hen bestaan de wetten van het Koninkrijk niet; de voortdurende troon van David bestaat vandaag de dag niet meer. Als ze niet geloven dat dit bestaat, kunnen ze het Koninkrijk der Hemelen en de voortdurende Troon van David niet verkondigen.

De volgende verzen zijn typerend voor de verzen die gebruikt worden om de vergeestelijkte visie te ondersteunen.

ik Cor. 15:50 Nu zeg ik dit, broeders, dat vlees en bloed het Koninkrijk van God niet kunnen beërven; noch erft de corruptie de onverderfelijkeid.

Dit Schriftgedeelte wordt gebruikt om aan te geven dat het koninkrijk der hemelen niet materieel en letterlijk kan zijn. Maar het Koninkrijk van God is, zoals dit vers laat zien, een erfenis. Er is een tijd om heerschappij te verwerven over datgene wat geërfd is. Het werkwoord *erven* toont de voortgang van de ene toestand naar de andere. Wij regeren nog niet op aarde met onze verheerlijkte lichamen! Wij zijn niet in onze erfenis gekomen.

Nadat Jezus was opgestaan, sprak Hij niet langer over het zijn van *vlees en bloed*, maar eerder over het zijn van *vlees en botten*. Verheerlijkte en onvergankelijke lichamen zullen niet langer verdorven of vergankelijke

bloed. De verlost en uit Israël zullen niet slechts geesten zijn die zonder lichaam rondzwerven. De verlost en zullen er net zo uitzien als Jezus na Zijn opstanding, toen Hij zei:

Lukas 24:39 *Zie Mijn handen en Mijn voeten, dat Ik het Zelf ben: raak Mij aan en zie; want een geest heeft geen vlees en beenderen, zoals jij ziet dat ik dat heb.*

Het simpele feit is dat mensen het Koninkrijk van God niet binnengaan. Ze moeten eerst sterven en in hun onsterfelijke vorm worden grootgebracht. Voor sommigen zal dat proces in een oogwenk plaatsvinden. Voor degenen die al dood en begraven zijn, zal het lijken alsof het een oogwenk is tussen het moment dat ze nog leefden en nu weer worden opgewekt.

Lukas 17:21 *...want zie, het Koninkrijk van God is in jou.*

Dit is een simpele vertaalfout – er zou moeten staan dat het *tussen jullie is*. Jezus is de Koning van het Koninkrijk. De Farizeeën vroegen Jezus naar het einde van het tijdperk en naar het Koninkrijk van God. Ze geloofden niet meer in het Koninkrijk der Hemelen zoals de universalistische kerken vandaag de dag doen. Hij vertelt hen dat Hij eerst moet lijden en afgewezen moet worden voordat de bliksemflits van Zijn wederkomst plaatsvindt. Maar in die tijd was Hij de Eeuwige Koning, die toen aanwezig was onder de bevolking van Judea en Galilea.

Johannes 18:36 *...Mijn koninkrijk is niet van deze wereld...*

Dit is weer een vertaalfout. Jezus zegt dat Zijn Koninkrijk niet tot de *kosmos* behoort (orde) van Rome. Dit aspect van *de kosmos* is eerder behandeld in het hoofdstuk *Reacties op een exclusief Israël*. Jezus geeft hier geen enkele mystieke, spirituele betekenis aan. De verwijzingen naar Het Koninkrijk van God in het Evangelie van Johannes zeggen niet dat het Koninkrijk geestelijk is, en dus toegankelijk voor alle rassen. Jezus zegt dat TENZIJ iemand *van bovenaf*, uit water en uit Geest verwekt is, [op het moment van de conceptie], die persoon het Koninkrijk van God NIET KAN binnengaan.

Concluderend over deze kwestie van een vergeestelijkt koninkrijk: het koninkrijk is echt, net als zijn troon. De burgers zijn echter herrezen wezens met onsterfelijke lichamen. Voor toegang tot dat koninkrijk is minimaal het volgende vereist:

[A] Van bovenaf verwekt zijn, en

[B] Geloven dat Jezus de Zoon van God is.

WAT ZEGGEN DE PROFETEN?

Jesaja 9:7, 8 *Aan de toename van Zijn regering en vrede zal geen einde komen op de troon van David en op Zijn koninkrijk, om het van nu af aan te ordenen en te bevestigen met oordeel en gerechtigheid. zelfs voor altijd. De ijver van de HEER van de hemelse machten zal dit bewerkstelligen. De HEERE heeft een woord tot Jakob gezonden, en het heeft Israël getroffen.*

Jesaja 60:12 *Want de natie en het koninkrijk die u niet willen dienen, zullen vergaan; ja, die natiën zullen volkomen verwoest worden.*

Jer. 51:19, 20 *Het deel van Jakob is niet zoals zij; want Hij is de Vormer van alle dingen, en Israël is de roede van Zijn erfdeel; want de HEER van de hitte is Zijn naam. Jij bent Mijn strijdbijl en*

Oorlogswapens: want met u zal ik de naties in stukken breken, en met u zal ik koninkrijken vernietigen.

We zien dat elke verwijzing naar dit Koninkrijk geassocieerd wordt met Israël [Jacob] als ras. Wij kan de aard van dit Koninkrijk als dominant beschouwen, waarbij van alle andere naties wordt geëist dat zij Israël dienen of ten onder gaan. Israël moet Gods strijdbijl zijn tegen andere naties. Wordt er geleerd dat dit koninkrijk, dat een troon heeft met een koninklijk zaad, vandaag de dag ergens op aarde moet bestaan? Nee, de nationale boodschap van de Bijbel is in de meerderheid van de confessionele kerken vrijwel geheel afwezig en niet onderwezen. We moeten ons afvragen: *hoe kunnen de gescheiden naties ooit vergeestelijkt worden als 'naties en koninkrijken'?* Hoe kunnen de bovenstaande verzen vergeestelijkt worden? Als we naar het Nieuwe Testament gaan, zien we dat het beeld identiek is aan dat in het Oude Testament. Onze onveranderlijke God is nog steeds niet veranderd, zoals we zullen zien.

Om dit vanuit de Psalmen te bevestigen en om de noodzakelijke triade Wet/Psalmen/Profeten te voltooien, wat de vereiste is van dit boek, vinden we dat er veel in de Psalmen staat over Het Koninkrijk en Zijn Troon.

Psalm 89:3,4

Ik heb een verbond gesloten met Mijn uitverkorene. Ik heb mijn dienaar David gezworen: uw zaad zal Ik voor altijd bevestigen en uw troon opbouwen voor alle generaties.

Psalmen 89:20-22

Ik heb David gevonden, Mijn dienaar, met Mijn heilige olie heb Ik hem gezalfd: met wie Mijn bezit zal worden bevestigd, zal ook Mijn arm hem sterken. De vijand zal hem niet eisen; noch de zoon der goddeloosheid zal hem kwellen.

Psalmen 89:29, 36, 27

Ook zijn zaad zal Ik voor eeuwig laten voortbestaan, en zijn troon als de dagen van de hemel... en zijn troon als de zon voor Mij. Het zal voor altijd worden gevestigd als de maan, en als een trouwe getuige in de hemel.

Tot hemel en aarde voorbijgaan; totdat de zon en de maan niet langer zichtbaar zijn, wordt de troon van David voor alle generaties gevestigd. Dit is één van de redenen waarom er vandaag de dag een monarchie moet bestaan die de troon van David over Israël vertegenwoordigt.

DE TROON VAN HET KONINKRIJK

De Troon van het Koninkrijk is niet de Troon in de Hemel. Ons huidige doel is om de troon van het koninkrijk van de HEER op aarde te beschouwen, eerst door het Oude Testament en vervolgens door het Nieuwe Testament:

- [A] Er worden profetieën gegeven in het Oude Testament die betrekking hebben op deze twee verbondsperiodes.
- [B] Er zijn profetieën die naar Jezus verwijzen als Hij die troon overneemt.
- [C] Er wordt verwezen naar de overdracht van dit Koninkrijk aan de Vader.

Er is maar één koninkrijk met één troon! Later zullen we zien waar deze troon zich vandaag de dag zou kunnen bevinden. Het moet de troon zijn van een koninkrijk dat vandaag de dag bestaat. De Troon wordt in het Oude Testament beschreven als *de Troon van de HEER* en als *Zijn Troon*. Het is nog steeds dezelfde Troon in het Nieuwe Testament.

II Kron. 9:8

Gezegend door de Heer, uw God, die er behagen in schiep u op zijn troon te zetten ...

Ik Kron. 28:5 ...om te zitten op de troon van het koninkrijk van de HEER, over Israël.

Ik Kron. 29:23 Toen zat Salomo op de troon van de HEER...

Het is dus de troon van de HEER over Israël, met menselijke wezens van vlees en bloed erop, vanaf de tijd van de oprichting ervan totdat Jezus deze opeist.

Nu heeft het voor ons geen zin om te zeggen dat het Koninkrijk van de HEER over andere mensen dan Israël gaat. De duidelijke presentatie van de hele Schrift is dat de Troon over *Israël staat*. We vinden dit ook in het Nieuwe Testament, waar Jezus, de Zoon van God, wordt voorgesteld als de afstammeling van David.

Lukas 1:32, 33 ...en de HEERE God zal Hem de troon van Zijn vader David geven; en Hij zal voor eeuwig over het Huis van Jakob heersen...

We kunnen dit vers niet buiten *het Huis van Jakob forceren*. In beide testamenten geldt dat de heerschappij van het koningschap uitsluitend over het Huis van Jakob gaat. Van geen enkel ander ras wordt ooit voorgesteld dat het ergens bij Israël hoort. Het is altijd Israël, dat samen met God regeert over de andere naties. De Koning is nooit anders dan de Koning "van Israël"; Hij is de Koning van een uitverkoren, geroepen, bijzonder en bijzonder volk. Israëliërs, zoals altijd, exclusief!

Lukas 1:32, 33 Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste worden genoemd, en de Heer God zal Hem **de troon** van zijn vader David geven; en Hij zal voor altijd over het huis van Jakob regeren, en aan **zijn koninkrijk** zal geen einde komen. .

We kunnen onmiddellijk het verband zien tussen de troon van David en de troon die aan Jezus is gegeven. Ze zijn één en dezelfde. De regering wordt specifiek gegeven als zijnde over het "Huis van Jakob", zijnde "geheel Israël." Dit is volledig exclusief voor andere rassen; het is een raciale verklaring! _____

Handelingen 2:29, 30 Mannen broeders, laten wij vrijuit met u spreken over de patriarch David, dat hij **zowel dood als begraven is... dat hij door de vrucht van zijn lendenen, naar het vlees, Christus zou opwekken om op zijn troon te zitten**.

De uitspraken, *vrucht van zijn lendenen en naar het vlees*, zijn net zo onvermijdelijk als de troon van David. Jezus ontkent nooit de connectie met *Zijn Zoon van David* .

DE EEUWIGE AARD VAN DE TROON

Deze presentatie zou velen van streek kunnen maken die anders hebben geleerd. Hoewel velen van ons zullen accepteren dat het koningschap en het koninkrijk in het Oude Testament bestonden, zal men horen: '*Dat is het Oude Testament*', wat ten onrechte suggereert dat het koninkrijk niet langer bestaat, behalve in een bepaalde spirituele zin.

Jezus keert terug naar de troon van David en de troon is voor altijd!

II Sam. 7:13 Hij zal een huis bouwen voor mijn naam, en ik zal **de troon van het koninkrijk** voor altijd bevestigen.

1 Koningen 9:5 Dan zal ik de troon van **uw koninkrijk** voor altijd op Israël vestigen , zoals ik aan uw vader David beloofd heb, zeggende: Er zal geen man ontbreken op **de troon van Israël**.

Jer. 33:17 Want zo zegt de HEERE; David zal nooit willen dat er een man op **de troon van het Huis van Israël** zit .

We zien hier dat de Troon op Israël rust. Er zal altijd een monarch op die troon zitten. Deze belofte was afhankelijk van gehoorzaamheid, en de lijn van Salomo voldeed niet aan de voorwaarden. Het koninkrijk werd gescheurd en de zoon van Salomo regeerde niet langer over alle twaalf stammen. Maar Jeremia 33:17-25 vertelt dat de belofte die God aan David deed, zou duren zolang de dag op de nacht volgt. Dus zelfs als Salomo faalde, zouden de nakomelingen van David op een troon [of tronen] regeren over het zaad van Abraham, Isaak en Jakob. De locatie is niet beperkt tot het Heilige Land.

Psalmen 132:11 De HEERE heeft David in waarheid gezworen; Hij zal zich er niet van afwenden. Van de vrucht van uw lichaam zal ik op **uw troon zitten**.

De HEER heeft in waarheid gezworen en maakt elke suggestie dat er geen blijvende troon van David is een complete leugen. De vrucht van uw lichaam laat zien dat de monarch(en) afstammelingen moeten zijn van koning David. Toch is de traditionele leer óf in strijd met **wat er geschreven staat** , óf ze wordt genegeerd. We kunnen niet ontsnappen of de vrucht van uw lichaam negeren.

Het Huis van Israël is dat deel van Israël dat altijd een monarch of monarchen zal hebben, vanaf de lijn van David op de troon. De Edomitische leiders van de Joodse natie erkennen: *Wij hebben geen koning dan Caesar. Ze zeiden: Weg met deze man, we willen niet dat Hij over ons regeert.* Wanneer het Huis van Israël en het Huis van Juda zich herenigen, zal Jezus de monarch uit het Huis van David zijn, die over hen beiden zal regeren. Bij de restauratie worden beide Huizen op een juiste manier herenigd; een representatief deel van hen zal met één Koning naar het Land terugkeren [Ezech. 37:21-25].

Psalm 45:6 Uw TROON, o God, is voor altijd, de scepter van Uw Koninkrijk is een rechte scepter.

De scepter is het symbool van autoriteit.

Psalm 122:4 Waarheen de stammen optrekken, namelijk de **stammen van de HEER**, naar het getuigenis van Israël, om de naam van de HEER te danken.

De Stammen van de HEER zijn geen multiraciale kerk. De tronen van het Huis van David zijn hier meervoud [v. 5].

Ten tijde van Ezechiëls tempel is er geen verandering in de exclusieve positie van Israël. God is in het midden van de kinderen van Israël.

Ezech. 43:7 De plaats van **mijn troon** en de plaats van mijn voetzolen, waar ik voor altijd te midden van de kinderen van Israël zal wonen...

We kunnen **de kinderen van Israël** hier gewoon niet veranderen , toch?

Hoewel de tijd van het herstel van alle dingen niet ons huidige onderwerp is, zien we dat Israël op dat moment nog steeds even exclusief is als altijd. Er is geen midden van alle naties of rassen waar God

zal voor altijd wonen. Zoals altijd is het beperkt tot het 'midden van Israël'. Het Nieuwe Testament dat is gemaakt met het Huis van Israël en het Huis van Juda is consistent met wat God aan David en het Huis van David heeft gezworen [Hebr. 8:8].

VERKLARING VAN HET KONINKRIJK DER HEMEL

In het Matteüsevangelie zien we dat het Koninkrijk der hemelen wordt verkondigd. Laat ons overweeg enkele referenties:

Mat. 3:2 *En zeggende: Bekeert u, want het **koninkrijk der hemelen** is nabij.*

Mat. 4:17 *Vanaf dat moment begon Jezus te prediken en te zeggen: **Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij.***

Hier zien we dat Jezus en Johannes de Doper allebei hun openbare bediening begonnen met precies dezelfde boodschap. De boodschap is altijd bekering, gevolgd door onderwijs over de nadering van het Koninkrijk der Hemelen. Dit koninkrijk bestond toen al, maar was niet manifest. Tegenwoordig horen we dat het Koninkrijk 'vergeestelijkt' is.

Mat. 5:10 ***Gezegend zijn zij die vervolgd worden ter wille van de gerechtigheid: voor hen is het Koninkrijk der Hemelen.***

Mat. 5:20 *Want ik zeg u: tenzij uw gerechtigheid de gerechtigheid van de schriftgeleerden en Farizeeën overtreft, zult u in geen geval het **koninkrijk der hemelen binnengaan.***

Deze twee verzen verwijzen naar 'rechtvaardigheid'. Zonder deze specifieke gerechtigheid kan helemaal niemand ooit het Koninkrijk der Hemelen binnengaan. Als je zegt dat er alleen maar een geestelijke interpretatie van deze passage bestaat, ontken je dat er een *rechtvaardige natie* in de Bijbel bestaat.

Mat. 10:5-7 *Deze twaalf ging Jezus naar voren en gebod hen, zeggende: **Ga niet de weg van de heidenen [naties] in, en ga geen enkele stad van de Samaritanen binnen, maar ga liever naar de verloren schapen van het Huis van Israël. En onderweg predikt [verkondigt] en zegt: Het Koninkrijk der hemelen is nabij.***

Er zijn hier drie voor de hand liggende vragen die de kerken niet beantwoorden:

1. **Waarom deze beperking op wie de discipelen moesten gaan? Waarom alleen voor Israël?**
2. **Waarom heeft het Koninkrijk der Hemelen altijd op de een of andere manier betrekking op Israël?**
3. **Waarom brengt Jezus geen andere rassen in beeld?**

Jezus had al verklaard dat sommige schriftgeleerden en Farizeeën geen deel uitmaakten van de rechtvaardige natie. Hun mate van wetshandhaving en andere nalevingen zouden nooit hun kenmerken kunnen veranderen, aangezien zij zowel *van onderaf geboren* zijn als *uit hun vader de Duivel* [Johannes 8]. Ware gerechtigheid is niet alleen gebaseerd op een juist leven. Jezus zei tegen de Edomitische leiding van de Joden:

Mat. 8:11 *En Ik zeg u: **Velen zullen komen uit het oosten en het westen, en zullen aanzitten met Abraham, en Isaak, en Jakob, in het Koninkrijk der hemelen.***

Ook hier zien we dat het Koninkrijk der Hemelen wordt geassocieerd met Abraham, Isaac en Jacob. Velen van Israël zullen komen, maar de anderen worden er buitengesloten. Er wordt vaak over Abraham, Isaac en Jacob gesproken als de Vaders, dat wil zeggen de vaders van Israël. Dit is racistisch. Als dit niet wordt begrepen, is het onmogelijk om het Koninkrijk der Hemelen op een zinvolle manier te verkondigen. Waar ging Jezus heen om het evangelie van het Koninkrijk te verkondigen? Onder wie ging Hij heen en genas Hij elke ziekte en kwaal onder de mensen? Het was alleen voor degenen aan wie het gegeven was om de mysteries van het Koninkrijk der Hemelen te kennen. Tegenwoordig is het populair om Jezus te ontkennen en te zeggen dat iedereen van elk ras het vermogen heeft gekregen om deze mysteries te kennen. Jezus beperkte ook degenen aan wie de sleutels van het Koninkrijk werden gegeven.

De middelen om binnen te komen worden alleen gegeven aan degenen die zijn aangewezen. Ze hebben alleen maar kansen; ze kunnen alleen een erfenis hebben. De erfenis vindt niet alleen plaats door fysieke geboorte. Jezus sprak opnieuw tot Zijn discipelen en zei:

Mattheüs 18:3

Voorwaar, Ik zeg u: Tenzij u zich bekeert [gesterkt en er naar toe gekeerd] en wordt als kleine kinderen, zult u het Koninkrijk der Hemelen niet binnengaan .

Nogmaals, Jezus spreekt hier niet tot de schriftgeleerden en Farizeeën, of tot iemand buiten Israël. Jezus wees erop dat de Edomitische Joodse leiders actief probeerden te voorkomen dat de Israëlieten hun plaats in het Koninkrijk der Hemelen, of hun erfenis in het Koninkrijk, zouden kennen en betreden.

Mat. 23:13

... want jullie hebben het Koninkrijk der hemelen gesloten voor de mensen; want jullie gaan er zelf niet naar binnen, en laten ook niet toe dat degenen die naar binnen gaan, naar binnen gaan.

“De Joden” zijn nog steeds de belangrijkste tegenstanders van het Evangelie van het Koninkrijk. De kerken kunnen doen alsof ze willen dat “de Joden” niet zijn wie Jezus zegt dat ze zijn, maar dat zal niets veranderen aan wat Jezus heeft verklaard! Elk lid van deze sectie van het Jodendom is nog steeds *het kind van de hel* [v. 15]. Bidden voor “de Joden” is niet hetzelfde als bidden dat *heel Israël gered mag worden*.

DE GELIJKENISSEN

Mat. 13:11-13

Hij antwoordde en zei tegen hen: Omdat het jullie is gegeven de mysteries van het Koninkrijk der hemelen te kennen, maar hun is het niet gegeven. Want wie heeft, hem zal gegeven worden, en hij zal nog meer overvloed hebben; maar wie niet heeft, van hem zal zelfs datgene wat hij heeft, worden weggenomen. Daarom spreek ik tot hen in gelijkenissen: omdat zij zien, niet zien; en horend horen zij niet, noch begrijpen zij.

Het is Jezus die zegt dat begrip van het Koninkrijk niet aan iedereen gegeven is. We moeten het onmiddellijk eens of oneens zijn met de Soevereine God, die wel een keuze maakt tussen de mensen Heren.

Volgens Vine betekent het woord *mysterie* :

In het NT duidt het niet het mysterieuze aan (zoals bij het Engelse woord), maar datgene wat, omdat het buiten het bereik ligt van het natuurlijke begrip zonder hulp, alleen bekend kan worden gemaakt door goddelijke openbaring, en dat op een bepaalde manier en op een tijdstip bekend wordt gemaakt. door God aangesteld, en alleen aan degenen die verlicht zijn door Zijn Geest.

In de gewone zin impliceert een mysterie dat er kennis wordt achtergehouden; de schriftuurlijke betekenis ervan is de geopenbaarde waarheid. Vandaar

die vooral verband houden met het onderwerp, worden *bekend gemaakt, gemanifesteerd, geopenbaard, gepredikt, begrepen en bedeling.*

Iedereen aan wie het niet gegeven is, zal het woord van het Koninkrijk horen [v. 19] en zal het niet begrijpen. Het onderwerp van Matteüs 13:11 zijn de geheimen die in het Woord van God verborgen zijn over het Koninkrijk der hemelen. Deze geheimen worden gepresenteerd als de gelijkenissen in vers 13.

HET KONINKRIJK VAN GOD IN HET BOEK HANDELINGEN

Helemaal aan het begin van dit boek Handelingen vinden we een directe verwijzing naar het Koninkrijk van God. Door dit boek Handelingen worden de mensen aangesproken die altijd Israëlieten zijn. Dit bevestigt wat er is gezegd in het hoofdstuk getiteld *Adoptie*, waar is aangetoond dat de Zonen van God *buiten het nationale Israël* zijn geplaatst. Zij die zo geplaatst zijn, hebben hun erfenis in Het Koninkrijk van God.

Handelingen 1:3 *Aan wie Hij Zich ook levend toonde na Zijn lijden door vele onfeilbare bewijzen, waarbij Hij veertig dagen lang gezien werd, en sprak over dingen die betrekking hadden op Het Koninkrijk van God.*

Handelingen 1:6 *... vroegen ze Hem en zeiden: Heer, wilt U op dit moment het koninkrijk voor Israël weer herstellen?*

Let goed op: Jezus zegt niet dat het herstel van het Koninkrijk voor Israël niet zal plaatsvinden, maar dat er een door God vastgestelde tijd is om het Koninkrijk voor Israël te herstellen. Ook zegt Hij niet dat de belofte die aan de vriendelijke David en aan het zaad *uit zijn ingewanden* op die troon is gedaan, wordt weggenomen. Confessionele kerken kunnen dit zeggen en zeggen dat de discipelen het verkeerd begrepen hebben, maar God zegt het niet. Wanneer de profeten zeggen dat de macht van het Heilige Volk verstrooid zou worden en dat Israël de kennis van hun identiteit zou verliezen tot *de tijd van het herstel* van het Koninkrijk voor Israël, betekent dit niet dat het Davidische Verbond ophoudt te bestaan. Het kan niet ophouden vanwege Gods eed.

Het herstel van *alle dingen* [Handelingen 3:21] omvat het Koninkrijk. Het is de God van ONZE VADEREN [v. 13], die dit tot stand brengt. Onze vadersen isoleren Israël alleen als zijnde de ontvangers. Door berouw en geloof kunnen de ongerechtigheden van de vadersen onder het Nieuwe Testament voor Israël opzij worden gezet. Degenen die Jezus horen als *die profeet* [v. 22] zal niet worden vernietigd onder hetzelfde volk van Israël. Degenen die achterblijven hebben een erfenis onder de heiligen. Deze erfenis is het Koninkrijk van God.

Handelingen 8:12 *Maar toen zij geloofden dat Filippus de dingen betreffende het Koninkrijk van God en de naam van Jezus Christus predikte [verkondigde], werden zij gedoopt, zowel mannen als vrouwen.*

Filippus onderwees dus ook de dingen betreffende Het Koninkrijk van God, zelfs na Pinksteren.
De discipelen werden aangespoord om in het geloof te blijven, om hun erfenis veilig te stellen.

Handelingen 14:22 *Het bevestigen van de zielen van de discipelen, en hen aansporen om in het geloof te blijven, en dat wij door veel verdrukking het Koninkrijk van God binnengaan .*

De apostel Paulus verkondigde consequent het Koninkrijk van God alleen aan de Israëlieten. Zijn uiteenzetting was afkomstig uit De wet en de profeten. Als we niet teruggaan naar deze stichting, zullen we 'het bij het verkeerde eind hebben'. Zelfs vanuit een natuurlijk standpunt kan het niet redelijk zijn om daarop aan te dringen

Paulus onderwees over De Wet en de Profeten aan degenen die geen kennis hadden van De Wet en De Profeten.

Handelingen 19:8

En hij ging de synagoge binnen... terwijl hij de dingen betreffende het Koninkrijk van God betwistte en overtuigde.

Op dezelfde manier moeten wij de dingen betreffende het Koninkrijk van God betwisten en overtuigen. Dit was belangrijk voor de apostel Paulus en dus moet het ook voor ons belangrijk zijn.

Handelingen 20:25

En nu, zie, ik weet dat jullie allemaal, onder wie ik ben gaan prediken [verkondigen] Het Koninkrijk van God zal mijn aangezicht niet meer zien.

In het vorige vers zegt Paulus dat zijn bediening, zoals ontvangen van de Heer Jezus, *bedoeld* was *getuigen van de genade van God*, en dit in verband brengen met Het Koninkrijk van God.

Handelingen 28:23

...aan wie hij het koninkrijk van God uiteenzette en getuigde, zowel uit de wet van Mozes als uit de profeten, van 's ochtends tot 's avonds.

Opnieuw zien we dat de uiteenzetting afkomstig is van Mozes en de Profeten. Aan het einde van het boek Handelingen spreekt Paulus over de hardheid van het hart van degenen in Judea, die het Evangelie niet wilden horen, en dus wendde hij zich tot de verstrooide naties van Israël buiten Judea. Deze naties worden door de vertalers beschreven als "heidenen" [zie het hoofdstuk *Dat ongelukkige woord "heidenen"*]. Dat dit de naties van Israël waren, is volledig in overeenstemming met De Profeten. Het kan niet worden ontkend dat dit laatste hoofdstuk van Handelingen spreekt over *de hoop OP ISRAËL* [v. 20], en dat de Heilige Geest tot ONZE Vaders sprak [v. 25]. De specifieke mensen onder de mensen in Rome die werden aangesproken waren *Israëlieten*, net zo goed als degenen die tot de algemene bevolking van Judea behoorden.

Paulus predikte twee jaar lang in Rome. Dit was hetzelfde Evangelie dat hij in het begin ontving. Hij verklaarde: *Het Evangelie dat door mij werd gepredikt (verkondigd) , is niet op de mens gericht. Want ik heb het niet van een mens ontvangen, en het is mij ook niet geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus [Gal. 1:11-12]. Als wat tegenwoordig algemeen wordt onderwezen op de mens gericht is, dan is het tijd om te heroverwegen wat "Evangelie" wordt verkondigd. Aan het einde van dit tijdperk zal het nog steeds hetzelfde Evangelie zijn volgens Jezus:*

Mat. 24:14

En dit Evangelie van het Koninkrijk zal in de hele wereld [kosmos: orde] worden gepredikt [verkondigd] tot een getuigenis voor alle naties; en dan zal het einde komen.

De vraag moet bij mij opkomen: *waarom leggen predikanten het Koninkrijk niet uit vanuit de Wet en de Profeten, maar ook vanuit het Nieuwe Testament, op dezelfde manier als de apostelen?*

Zou het kunnen zijn omdat Het Koninkrijk een *raciaal tintje heeft in* het Oude Testament, en dat dit niet past in de Doctrine van Bileam of in populaire concepten over racisme? Vanwege deze doctrine weigeren zij de raciale smaak in het Nieuwe Testament te zien.

HET KONINKRIJK IN DE BRIEVEN

Er zijn verwijzingen naar Het Koninkrijk van God in de brieven, maar zoals blijkt, zijn de mensen nog steeds Israëlieten, die worden aangesproken. Het Nieuwe Testament sluit *hoereerders, afgodendienaars,*

overspelers, verwijfden, homoseksuelen, dieven, hebzuchtigen, dronkaards, beschimpers en afpersers, zodat ze het Koninkrijk van God niet kunnen beërven [1 Cor. 6:9-10; Gal. 5:21; Ef. 5:5]. Er wordt altijd over het Koninkrijk van God gesproken als een erfenis. De meerderheid van de Bijbelleraren leert dat alle christenen al in het Koninkrijk zijn, in plaats van dat christenen zich in het proces bevinden om het Koninkrijk te ontvangen of daarvoor in aanmerking te komen als erfgenamen.

Dit is het Koninkrijk dat Jezus aan de Vader zal overdragen wanneer Hij alle heerschappij, gezag en macht zal hebben neergelegd [1 Kor. 15:24]. Deze erfenis van de *broeders* kan niet door vlees en bloed worden geërfd [1 Kor. 15:50], maar alleen degenen die veranderd zijn door de bazuin van God [v. 52].

Tot die tijd moet het Evangelie van het Koninkrijk als getuige worden verkondigd, en dan *zal het einde komen* [Matt. 24:14]. Jezus spreekt hier over het Evangelie van het Koninkrijk der Hemelen, en dit moet verkondigd worden aan de **STEDEN VAN ISRAËL** [Matt. 10:23], *totdat de Zoon des mensen komt.*

De toegang van Israëlieten tot het Koninkrijk van God gebeurt door erfenis en wandelen in het Licht, zodat het Bloed van Jezus de zonde kan bedekken [1 Johannes 1:7]. De *steden van Israël* bestaan overal waar Israël werd verstrooid en waar ze vandaag de dag bestaan.

Er zijn veel voorwaardelijke Schriftgedeelten die dit doel bereiken, waarin het woord 'Koninkrijk' voorkomt.

Hebr. 12:28 *Laten we daarom genade ontvangen, waardoor we God op een aanvaardbare manier kunnen dienen, met eerbied en goddelijke vrees.*

Jakobus 2:5 *Luister, mijn geliefde broeders, heeft God niet de armen van deze wereld uitgekozen die rijk zijn in geloof en erfgenamen van het Koninkrijk, dat Hij heeft beloofd aan degenen die Hem liefhebben?*

II Petrus 1:10-11 *Daarom, broeders, span u in om uw roeping en verkiezing vast te maken; want als u deze dingen doet, zult u nooit vallen. Want zo zal u overvloedig toegang worden verleend tot HET EEUWIGE KONINKRIJK van onze Heer en Verlosser, Jezus Christus.*

Nogmaals, wat is de tijd die gegeven wordt voor toegang? Wat is de tijd van de belofte? In Openbaring vinden we de tijd waarop *verlossing, kracht en het koninkrijk van onze God komen*. Vervolgens wordt de beloning gegeven aan *Uw dienaren, de Profeten en de Heiligen*. Deze beloning wordt aan niemand anders gegeven. Dit is het ontvangen van de erfenis! Tot nu toe hebben wij slechts een *onderpand* van deze erfenis.

Paulus heeft het ook over:

Wordt vertaald naar *Het Koninkrijk van Zijn geliefde Zoon* [Kol. 1:13]

Medewerkers zijn van het Koninkrijk van God [Kol. 4:11]

Geroepen zijn tot *Zijn Koninkrijk* en glorie [Ik Thess. 2:12]

Het waardig geacht worden van *het Koninkrijk van God* [II Thess. 1:5]

De *verschijning* van *Zijn Koninkrijk* [II Tim. 4:1]

Geconserveerd worden voor *Zijn Hemels Koninkrijk* [II Tim. 4:18]

WAT WORDT ER GEZEGD?

De bedoeling van dit hoofdstuk is om te laten zien waarom de opdracht om *het Evangelie van het Koninkrijk der Hemelen* te verkondigen vandaag de dag niet wordt nageleefd.

Dienovereenkomstig hebben we gekeken naar de oorspronkelijke vorming van wat in het Oude Testament wordt beschreven als *de troon van de HEER en zijn koninkrijk*. Vervolgens hebben we de beloften aan koning David over *het zaad uit uw ingewanden overwogen*; namelijk dat dit zaad voor alle generaties op De Troon zou zitten. We zagen dat er geen ruimte is om die Troon of het zaad erop te vergeestelijken. De troon van David is de troon die Jezus inneemt als de wettige afstammeling van Davids zoon.

Door de Handelingen en de Brieven zien we dat het Koninkrijk altijd alleen met Israël verbonden is, zowel vóór als nadat het Nieuwe Testament met Israël werd gemaakt. Als deze dingen niet worden geloofd, of als ze volledig worden vergeestelijkt, dan kan het Koninkrijk der Hemelen en het herstel van Het Koninkrijk voor Israël niet worden verkondigd. Elk ander Evangelie dat wordt onderwezen, kan niet het Evangelie van Gods Genade aan Zijn Koninkrijksvolk zijn! 'De Kerk' heeft in zijn populaire concept niets van doen met de Bijbel; het heeft niets te maken met het *Koninkrijk der Hemelen* over Israël.

HOOFDSTUK 15

DE VERZAMELING VAN ISRAËL IN HET OUDE TESTAMENT

Tegenwoordig wordt er in religieuze kringen veel geschreven waarin wordt benadrukt dat de oprichting van de moderne Israëliëse staat de vervulling is van de eindtijdprofetie over de hereniging van Israël.

De stelling in dit hoofdstuk is dat dit een valse nadruk is en dat het grootste deel van de mensen die zich voor de Israëliëse staat verzamelen, onmogelijk Israëliëten als volkras kunnen zijn. Sinds het *zaad* van Abraham is genetisch bepaald, en aangezien degenen die naar Palestina gaan multiraciaal zijn, kan de enige gemeenschappelijke 'joodse' connectie die van religie, sympathie, opvoeding of een valse pseudo-rationale associatie zijn. In plaats van Israëliëten te zijn, is het waarschijnlijker dat deze mensen afstammelingen van Esau zijn. Profetie verklaart dat Esau's nakomelingen zullen worden samengebracht voor vernietiging rond Jeruzalem. Veel van de profetieën over het lot van Esau [ook bekend als Edom, Idumea, de berg Seir, Teman, enz.] zijn gepresenteerd in het hoofdstuk getiteld: *Kunnen de moderne joden Israël zijn?*

Bovendien is de timing van de Israëliëse opbouw onjuist als deze moet worden afgeschilderd als de hereniging van Israël. Wanneer we andere gebeurtenissen beschouwen die verband houden met de terugkeer van de natie Israël naar 'Het Land', ontdekken we dat de volgorde niet past bij de Israëliëse staat. In dit hoofdstuk zullen we dat onderzoek de timingfactoren.

Wanneer geschriften uit evangelische, zionistische en messiaans-joodse bronnen worden onderzocht, wordt een beperkt aantal door deze groepen geciteerde Schriftplaatsen keer op keer herhaald om hun standpunten te ondersteunen waarin wordt beweerd dat de Israëliëse staat een vervulling van profetie is.

WIE ZIJN ER VERZAMELD?

Juist de titels die we in de kantlijn van onze populaire Bijbels aantreffen, zoals 'Regathering' en '*Jewarts Return*', suggereren terecht dat dit allemaal alleen betrekking heeft op Israël. De populaire aanvaarding is echter dat alle bekeerde mensen *echte joden zijn*; [waarmee echte Israëliëten bedoeld worden, omdat zij denken dat "Joden" en "Israël" hetzelfde betekenen]. Dit is een overweging die in eerdere hoofdstukken is weerlegd, voornamelijk op basis van het feit dat de Bijbel een boek over Israël is en alleen tot Israël is gericht (inclusief de zogenaamde heidenen van de verspreide Huizen van Israël en Juda).

WAT ZEGT DE WET, DE PSALMEN EN DE PROFETEN?

Bij het beschouwen van dit onderwerp kunnen we nooit afwijken van het fundament dat door de Bijbel wordt gegeven. Dit houdt in dat het Nieuwe Testament de oudtestamentische profetie vervult, zoals gegeven in de Wet, de Psalmen en de Profeten. Door het hele Oude Testament heen vinden we verwijzingen naar deze belofte van een nationale bijeenkomst die alleen aan het volk Israël werd gedaan. Dit selectieve aspect van de bijeenkomst is een Bijbels feit, ook al kan dit moeilijk te aanvaarden zijn vanwege de sentimentele bezwaren die voortkomen uit onze voorconditionering en religieuze opvoeding of opvoeding.

Er zijn Schriftplaatsen die suggereren dat *alle families van de aarde* gezegend zullen worden in Abraham, maar er is aangetoond dat met alle families niet alle mensen van alle rassen bedoeld worden.

Zonder dit allemaal nog eens te bespreken, zou het goed zijn om ons af te vragen hoe Israël een zegen kon zijn

geweest voor al die naties waarvan God Israël zei dat ze ze moesten vernietigen? Er zijn veel soortgelijke tegenstrijdigheden. Bijvoorbeeld

Amos 3:1-2

Hoor dit woord dat de HEER tegen jullie heeft gesproken, kinderen van Israël, tegen de hele familie die ik uit het land [aarde] Egypte heb grootgebracht, door te zeggen **dat ik alleen jullie ken van alle families op aarde...**

Er is duidelijk iets mis met de traditionele leringen!

DE HERHAALING ZOALS VINDEN IN DE WET

Specifiek gericht tot Israël als volk [en niet tot enig ander ras] lezen we:

Deut. 30:1-6 ...**en u** zult ze onder alle natiën in gedachten houden; waar de HEERE, uw God, heeft

u verdreven **Dan zal de Heer, uw God, uw gevangenschap wenden** en medelijden met u hebben, en terugkeren en u verzamelen uit alle volken waarheen de Heer, uw God, u heeft verstrooid. Als iemand van u naar de uiterste delen van de hemel wordt verdreven, **zal de HEER, uw God, u vandaar verzamelen... En de HEER, uw God, zal u naar het land brengen dat uw vaderen bezaten... en de HEER, uw God, zal uw hart besnijden. en het hart van uw zaad...**

Dit is de oorspronkelijke belofte aan Israël; dit is niet veranderd en er zijn dingen die moeten worden opgemerkt:

1. De MENSEN in deze passage zijn Israël – en geen anderen.
2. GOD wordt herhaaldelijk voorgesteld als de HEER, de God van Israël – niet van anderen.
3. GOD doet de bijeenkomst – ze komen niet op eigen kracht onbekeerd terug.
4. Het is VANDAAR niet VAN alle naties. *Waarheen* spreekt ook van plaats.
5. De TIJD is gegeven alsof u [Israël] alle dingen die op de berg Sinaï werden gepresenteerd, in gedachten zult houden en hun zinnen zult zetten om terug te keren naar de HEER en Zijn stem te gehoorzamen. Er is geen bewijs hiervoor in de Israëlische staat.
6. De PLAATS wordt gegeven als *het land dat uw vaderen bezaten...* [Let op alle verwijzingen in het Nieuwe Testament naar “De Vaders”]. Het is een specifieke geografische plek op aarde. Het is het land waar *de vaderen* [van Israël] woonden.
7. De VERVULLING is alleen voorbehouden aan de kinderen van “De Vaders.” Het zijn niet de mythische, geestelijke kinderen van Abraham in de zin waarin Galaten 3:7 gewoonlijk wordt onderwezen, omdat onder ‘De Vaders’ Isaak en Jakob vallen.

Deze passage in Deuteronomium 30:1-6 geeft ons de tijd van deze gebeurtenis en vertelt ons verder dat Israëls vijanden vervloekt zullen worden en niet gezegend. Deze raciale scheiding is altijd aanwezig.

Er zijn ook voorzieningen getroffen voor degenen van Israël die de Heer verloochenen, om vervloekt te worden in plaats van gezegend. Als Israëliet geboren worden, is geen garantie voor het eeuwige leven. Iedereen moet door de deur komen. Jezus zegt: Ik ben de Deur van de schapen [Johannes 10:7]. Jezus zegt niet dat Hij de deur voor is

andere rassen dan de schapen. Jezus gaf Zijn Leven voor de schapen! Maar er staat NIET vermeld dat Hij Zijn leven gaf voor geiten of iemand anders. Er wordt vaak over Israël gesproken als *de schapen van Zijn weide*.

Vanaf hier gaan we verder met het ontdekken van precies dezelfde boodschap die de apostel Paulus onderwijst in Romeinen 10:5-13, die zo vaak wordt aangehaald in de religieuze evangelieprediking. Paulus richt zich alleen tot de Israëlieten, van wie wordt gezegd dat ze “broeders” (*bloedverwanten van de baarmoeder*) zijn. Dezen waren van dezelfde verwanten en van het Huis van Israël, van wie Paulus zei dat zij ook de Wet kenden [Rom. 3:19 en 7:1-4]. De Wet werd alleen aan Israël gegeven.

Ik Kron. 16:35-36

En zeg: Red ons, o God van onze [Israëls] redding, en verzamel ons en verlos ons van de heidenen, zodat we Uw Heilige Naam mogen danken... Gezegend door de HEER, de God van Israël, voor eeuwig en altijd...

Let in al deze verzen goed op de scheiding of identificatie die door de voornaamwoorden wordt gemaakt. Kijk naar wie de ‘*collect us*’ verwijst en begrijp hoe dit nooit kan worden uitgebreid naar anderen. Opmerking Er wordt altijd gezegd dat God *de HEER, de God van Israël, is*.

In dit lied van David vinden we het gebed voor de bijeenkomst van Israël, gebeden door David namens Israël. Deze hergroepering heeft nog niet plaatsgevonden. In het Nieuwe Testament leerde Jezus de Israëlieten bidden: ***Uw koninkrijk kome***. Dit is de hoop van Israël, onder beide verbonden. Het wordt nooit gepresenteerd als de hoop van alle rassen, zelfs niet in het Nieuwe Testament.

Nee. 1:8-10

Onthoud, ik smeed u, het woord dat u uw dienaar Mozes gebiedt, zeggende: Als u overtreedt, zal Ik u onder de volken verstrooien. Maar als u zich tot Mij wendt, Mijn geboden onderhoudt en ze doet; Hoewel sommigen van jullie naar het uiterste deel van de hemel werden geworpen, zal Ik ze toch van daar verzamelen en ze naar de plaats brengen die Ik heb uitgekozen om Mijn naam daar te vestigen. Nu zijn dit Uw dienaren en Uw volk, die Gij hebt verlost door Uw grote macht en door Uw sterke hand.

Sommigen zouden misschien willen beweren dat dit alleen betrekking heeft op de leden van het Huis van Juda, die vanuit Babylon naar Jeruzalem terugkeerden. Maar de oorspronkelijke belofte werd gedaan aan de hele natie, en in dit vers is de bijeenkomst afkomstig van “naties” in het meervoud. Opnieuw heeft de actie betrekking op de verlossing van Israël. Het is door de Verlosser VAN ISRAËL, Jezus, die kwam *om Zijn volk van hun zonden te redden*. De PLAATS is altijd een gespecificeerde plaats; het is geen toestand zoals veel nieuwtestamentische leraren suggereren, maar een fysieke plaats die God op aarde heeft gekozen. Het is *het land dat uw vaders bezaten*.

HET VERZAMELEN IN DE PSALMEN

Psalmen 102:21-22

Om de naam van de HEERE te verkondigen in Sion, en Zijn lof in Jeruzalem; wanneer het volk en de koninkrijken [van Israël] bijeenkomen om de Heer te dienen.

Psalmen 106:47

Red ons, o HEER, onze God, en verzamel ons uit de heidenen om uw heilige naam te danken ,...

Psalmen 105:42-43

Want Hij gedenkt Zijn Heilige Belofte, en Abraham Zijn dienaar. En Hij bracht Zijn volk met vreugde voort , en Zijn uitverkorenen met blijdschap.

Deze Psalm is gericht tot *o jullie zaad van Abraham, Zijn dienaar, jullie kinderen van Jakob, Zijn uitverkorene* [v. 6]. Het spreekt over het eeuwige verbond dat met Abraham, Isaak en Jakob is gesloten [vv. 8-19] en verwijst naar het land Kanaän.

Psalmen 107:2-3

Laat de verlostten van de HEER het zeggen, die Hij uit de hand van de vijand heeft verlost; en verzamelde hen uit de landen, uit het oosten en uit het westen, uit het noorden en het zuiden.

In vers y van deze Psalm is het God die Israël naar een woonstad leidt. Deze psalm gaat over de bijeenkomst van de verlostten van de HEER uit het Oosten, Westen, Noorden en Zuiden. Het is altijd naar een plek. Het is gericht op Jeruzalem. Deze psalm eindigt met:

Psalmen 107:43

Wie wijs is en deze dingen in acht neemt, zelfs zij zullen de liefdevolle goedheid van de HEER begrijpen.

Wat is dit allemaal? Hebben zij niet te maken met Israël en haar bijeenkomst? Zou het ongepast zijn om te suggereren dat als we *deze dingen* niet in acht nemen, **het ons daarom aan inzicht ontbreekt?** Jezus wees op hetzelfde in Johannes 3:12: **Als ik u aardse dingen heb verteld en u gelooft niet, hoe zult u dan geloven als ik u hemelse dingen vertel?** Jezus sprak met Nicodemus, een Meester in Israël, over het weten van deze dingen. Het is absoluut noodzakelijk om de aardse dingen over Israël als raciale entiteit te begrijpen voordat we ooit hemelse dingen kunnen begrijpen. De feiten betreffende de vergadering van Israël zijn het belangrijkste!

HET VERZAMELEN IN DE PROFETEN

Jesaja 11:9-13 Op heel Mijn heilige berg zullen zij geen kwaad doen of verderven; want de aarde zal vol zijn van de kennis van de HEER, zoals de wateren de zee bedekken. En **op die dag** zal er een wortel van Isaï zijn, die een vaandel voor het volk zal zijn; en naar zullen de heidenen [naties] zoeken en Zijn rust zal heerlijk zijn. En het zal **op die dag** gebeuren dat de HEERE voor de tweede keer Zijn hand zal uitstrekken om het overblijfsel van Zijn volk, dat zal overblijven, terug te halen uit Assyrië, en uit Egypte, en uit Pathros, en uit Cush, en van Elam, en van Sinear, en van Hamath, en van de eilanden der zee. En Hij zal een vaandel voor de naties oprichten, en de verdrevenen van Israël bijeenbrengen, en de verstrooiden van Juda van de vier hoeken van de aarde **bijeenbrengen**. Ook de afgunst van Efraïm zal wijken, en de tegenstanders van Juda zullen uitgeroeid worden; Efraïm zal Juda niet benijden, en Juda zal Efraïm niet kwellen.

Twee keer in deze sectie staat de zinsnede: op die dag. Het geldt dus niet voor haar dan de aangegeven tijd. Dit is de dag waarop de wolf bij het lam zal wonen, en de luipaard bij het bokje zal gaan liggen, enz., en waarop de aarde vol zal zijn van de kennis van de HEER, zoals de wateren de zee bedekken [v. 9].

Jesaja vertelt ons een fundamenteel feit over het Huis van Israël, dat vijandig staat tegenover het Huis van Juda tot de tijd van de hereniging van heel Israël [Jesaja 11]. Deze twee Huizen [of delen van Israël] moeten vandaag de dag als specifieke entiteiten bestaan. Er wordt duidelijk gesproken over de bijeenkomst die uit twee delen bestaat en die afkomstig zijn uit [niet uit] alle naties in *de vier hoeken van de aarde*. Als Israël nu 'overgenomen' is door de Kerk, hoe zou deze profetie dan ooit vervuld kunnen worden? We zullen gaandeweg nog veel meer zien over deze scheiding tussen Israël en Juda. Wat zeggen de eindleertijdsleraren hierover? Niets! ALS we dit letterlijk nemen, zien

terug naar het beloofde land, evenals de timing. Tot nu toe gaan de mensen niet droogvoets over de Egyptische zee [v. 15]. Een snelweg die in vers 16 wordt uitgedrukt als afkomstig uit Assyrië, is momenteel ook niet zichtbaar. De tijd van *die dag* is de tijd van de laatste dagen waarop Jezus komt om de aarde te slaan met *de roede van zijn mond*...[Jesaja 11:4].

Als we verder lezen, ontdekken we dat de tijd aanbreekt waarin de woestijn zich zal verheugen en zal bloeien als een roos [Jesaja 35:1]. Het feit dat de Israëlische staat de bewatering van woestijngebieden heeft georganiseerd, bewijst op zichzelf niets. Doe hetzelfde in het binnenland van Australië en die woestijn zal ook bloeien als een roos. Dit hoofdstuk eindigt met: *en de vrijgekochten van de HEER zullen terugkeren en naar Sion komen met gezang en eeuwige vreugde op hun hoofd*. Degenen die vandaag naar Palestina gaan, keren niet op deze manier terug! Ze beweren niet dat ze zijn vrijgekocht.

Jesaja 40:5 *En de heerlijkheid van de HEER zal geopenbaard worden, en alle vlees zal het samen zien: want de mond van de HEER heeft het gesproken.*

Jesaja 40:11 *Hij zal Zijn kudde [Israël] weiden als een herder; Hij zal de lammeren met Zijn armen verzamelen, en draag ze in Zijn boezem, en leid zachtmoedig degenen die jongen hebben.*

Zou dit mogelijk kunnen verwijzen naar de Eerste Advent? Alle vlees heeft de glorie van de HEER nog niet gezien, maar wanneer Hij terugkeert, zal ieder oog Hem aanschouwen. In het Woord van de HEER zien we geen multiraciale mix die teruggaat tot Palestina. De heerlijkheid van de HEER wordt geopenbaard aan alle vlees van Israël, en dan verzamelt Hij zijn lammeren. Ook al staat er in deze passages geen *dag in*, de tijden zijn hetzelfde. De uitdrukkingen *in die dagen* of *op die dag* verwijzen naar de tijd die het einde van dit tijdperk nadert.

DE VERZAMELING IN JEREMIA

Er staat zoveel in het Boek over dit onderwerp, dat het moeilijk is citaten te selecteren. In hoofdstuk drie is er dezelfde scheiding tussen Israël en Juda, met hetzelfde tijdskenmerk als Jesaja geeft. Deze twee factoren zijn zo belangrijk, maar toch moeten de populaire predikanten dit achterwege laten om hun traditionele leringen te ondersteunen. De huidige Israëlische staat is een buitenbeentje als het gaat om de gegeven timing.

Jer. 3:18 *In die dagen [de timing] zal het Huis van Juda met het Huis van Israël wandelen, en zij zullen **samenkomen** uit het land van het noorden naar het land dat Ik als erfdeel **aan uw vaders heb gegeven**.*

We zien opnieuw dat de bijeenkomst in hetzelfde specifieke land plaatsvindt en dat er een herhaalde verklaring is over de tijd van de bijeenkomst van Israël als *in die dagen*. Dit is een tijd waarin Israël niet langer de verbeelding van hun kwade harten zal volgen. In dit vers en in dit hoofdstuk van Jeremia vinden we opnieuw dezelfde verwijzing naar het onderscheid tussen Israël en Juda. Het zijn afzonderlijke delen van Israël [zie bijvoorbeeld Jer. 3:11, 18; 5:11; 11:17; 30:3, 31; 31:31; 33:14; 36:2; 50:4]. Opnieuw moet er heel duidelijk op worden gewezen dat er iets heel erg mis is met de populaire doctrines die dit niet toestaan. Er zijn alleen al in dit boek Jeremia veel Schriftplaatsen over deze kwestie. Laten we verder kijken naar Jeremia voor de bijeenkomst van deze twee Huizen.

Jer. 23:3 *En Ik zal het overblijfsel van Mijn kudde **verzamelen** uit alle landen waarheen Ik hen heb verdreven en zal hen weer naar hun kudden brengen; en zij zullen vruchtbaar zijn en toenemen.*

Jer. 23:5 *Zie, de dagen komen, zegt de Heer, dat Ik voor David een rechtvaardige Spruit zal verwekken, en een Koning zal regeren en voorspoedig zijn, en oordeel en gerechtigheid op aarde uitvoeren.*

Sommigen zeggen graag dat dit van toepassing is op de tijd van Jezus, maar Jezus regeerde en bloeide niet als Koning tijdens de Eerste Advent.

Jer. 23:6 *In Zijn dagen zal Juda worden gered en Israël veilig wonen; en dit is Zijn naam waarmee Hij **DE HEER, ONZE RECHTVAARDIGHEID, zal worden genoemd.***

Let op de gebruikelijke scheiding tussen Israël en Juda, en ook op de dag dat Jezus regeert.

Jer. 23:7-8 *Daarom, zie, er komen dagen, zegt de HEERE, dat zij niet meer zullen zeggen: De HEERE leeft, Die de kinderen Israëls uit het land Egypte heeft geleid; maar: De Heer leeft, die het zaad van Israël uit het noordelijke land heeft grootgebracht en geleid, en uit alle landen waarheen ik hen had verdreven; en daar zullen zij in hun eigen land wonen.*

Opgemerkt moet worden dat de bijeenkomst alleen van het zaad van Israël is, dat wil zeggen, de Kinderen [afstammelingen] van Israël. Ook komt de terugkeer uit het Noordland [enkelvoud] waar Israël te vinden is.

ZIJN ONZE MODERNE PROFETEN HET EENS MET JEREMIA?

Jeremia zegt vervolgens iets droevigs en diepzinnigs, maar toch heel veelbetekenends.

Jer. 23:9 *Mijn hart in mij is gebroken vanwege de profeten; al mijn botten trillen; Ik ben als een dronken man, en als een man die door de wijn is overwonnen, vanwege de HEER en vanwege de woorden van zijn heiligheid.*

Jer. 23:11 *Want zowel de profeet als de priester zijn godslasterlijk, ja, in Mijn huis heb Ik goddeloosheid gevonden, zegt de Heer.*

We kunnen nu de volledige passage hierboven onderzoeken om te zien of de profeten van vandaag net zo godslasterlijk zijn als ze niet geloven wat God zegt over de vergadering van Zijn volk Israël. Dit is de context waarin Jeremia spreekt. Moeten wij ons er net zo slecht over voelen als Jeremia? Deze herders en leraren met de universalistische doctrines van alle rassen zijn de herders waarvan wordt gezegd dat ze de schapen van Gods weide vernietigen [v. 1]. Dit zijn harde woorden en God spreekt wee uit over al deze pastors die niet willen onderwijzen wat Jeremia zegt over de bijeenkomst van Israël en Juda. Het is tijd voor een persoonlijke controle van wat wij hierover geloven, om dit wee te voorkomen!

[A] Degenen die bijeen zijn gekomen vormen slechts een heel klein overblijfsel van de twee Huizen [geheel Israël]. [Zef. 2:9; Micha 2:2; Ezech. 14:22; Jer. 6:9; 23:3; 31:7; Is een. 1:9; 4:3; 11:16; 37:4; Rom. 11:5; 9:27]

[B] Ze komen alleen uit Gods kudde [Israël].

[C] Israël als geheel is bijeengekomen uit alle landen waar God hen had verdreven. Maar Israël heeft niet de raciale inhoud van de rassen van die landen.

[D] De timing ligt in de dagen van de Rechtvaardige Tak. Dit is niet de tijd van de Eerste Advent, omdat Jezus nog niet op Davids huidige troon op aarde zit. Hij moet nog terugkeren naar de troon van David [over Israël].

- [E] Juda en Israël zijn tot nu toe afzonderlijke entiteiten. Hun huidige vijandschap is duidelijk uiteengezet [Jes. 11:11-13]. Geloven wij dit?
- [F] Het is in *Zijn dagen* dat de twee entiteiten zich officieel herenigen. Het *midden van de scheiding* waar de apostel Paulus over spreekt, wordt vervolgens afgebroken onder het Nieuwe Testament dat alleen met Israël en Juda is gemaakt [Hebr. 8:8]. En dan, zegt Paulus, *zal heel Israël gered worden*. In de profetie zijn de twee partijen nooit anders dan Israël en Juda; ze zijn nooit "Joden en heidenen" op de manier die gewoonlijk wordt voorgesteld. Er bestaat geen oudtestamentische profetie die door de populaire leringen in vervulling zou kunnen gaan.
- [G] De betrokken mensen zijn altijd het *zaad* [genetisch] van het Huis van Israël [v. 8].
- [H] Het "Land" is dat wat aan hun Vaders [genetisch] werd gegeven. Er zijn niet twee beloofde landen, noch is dit beloofde land een plaats waar "heiligen" vóór het Millennium naartoe worden opgenomen. Israël moet in zijn eigen land *wonen*; dezelfde die aan hun vaders werd gegeven. Ze zijn verzameld uit landen op aarde, en niet van een plek buiten de aarde waar ze zogenaamd zouden kunnen zijn opgenomen.

Laten we opnieuw naar deze passage uit Jeremia kijken en ons hart onderzoeken:

1. Zijn wij degenen over wie God zegt dat Hij het kwaad zal brengen [v. 12]?
2. Zijn wij degenen die ervoor zorgen dat *Mijn volk Israël dwaalt* [v. 13]?
3. Spreken wij *een visioen uit ons eigen hart* en niet uit de mond van de Heer [v. 16]?
4. Zeggen wij tegen ons volk, of denken wij: *er zal geen kwaad over u komen* [v. 17]?
5. Hebben wij *Zijn woord al opgemerkt en gehoord* [v. 18]? Kijk eens naar de rest van dit hoofdstuk van Jeremia, over leraren en pastors die doorgaan met het stelen van *mijn woorden, ieder van zijn buurman*.
6. Is wat we onderwijzen of geloven precies wat we op het Bijbelcollege of in de kerk hebben geleerd?
7. Zullen wij nog steeds niet aanvaarden wat God door Zijn profeten zegt over de vergadering van Israël?
8. Zullen we de scheiding van Israël en Juda blijven negeren?
9. Zullen we de tijd blijven negeren waarop Israël bijeenkomt en toegeven dat dit NIET is wat er in de Israëliëse staat gebeurt? Als we dat nog niet doen, hebben we nog steeds de rest van de profetische boeken waar we mee moeten worstelen en overtuigd moeten worden, want ze vertellen allemaal hetzelfde verhaal.

Laten we dit onderwerp verder onderzoeken in Jeremia.

Jer. 31:8-11 *Zie, Ik zal ze uit het noordelijke land halen en ze verzamelen van de kusten van de aarde, en met hen de blinden en de kreupelen, de vrouw die zwanger is en zij die zwanger is, samen: een groot gezelschap zal daarheen terugkeren. En zij zullen komen met geweën, en met smeekbeden zal ik hen leiden:...Hij die Israël verstrooide, zal hem verzamelen en hem hoeden, zoals een herder zijn kudde doet. Want de Heer heeft Jakob verlost...*

We vinden een plek waar ze vandaan komen [dit is een ander onderwerp, net als het *Noord-land*]. Vrouwen worden op dat moment nog steeds zwanger en het leven op aarde gaat door. Ze zijn nergens opgenomen, noch komen ze van een plaats waar ze *niet trouwen of uitgetrouwde worden*. Het is de teruggekeerde Heer, die hen terugleidt; dit Schriftgedeelte laat opnieuw de timing hiervan zien

bijeenkomst! De kudde bestaat uit twee delen; Weet je nog hoe Jezus zei dat Hij andere schapen had dan de kudde van Judea? De ene is Juda en de andere is het Huis van Israël. De twee vormen samen de *Jakob* die we in het bovenstaande vers zien.

Alleen van Jacob-Israël [zowel Israël als Juda] wordt in de Bijbel gezegd dat hij verlost is. Het is nooit een multiraciale kerk. [Merk nogmaals op dat alleen Israël de Wet kreeg, en daarom hoeft alleen Israël verlost te worden van die gebroken Wet.] In Jeremia 31:2 is het Israël dat genade vindt in de woestijn; het omvat niemand anders. Kunnen alle factoren in dit hoofdstuk worden weggespiritualiseerd?

Jer. 31:1 Tegelijkertijd, zegt de Heer, zal Ik de God zijn van alle families van Israël, en zij zullen Mijn volk zijn.

Er wordt nooit over God over ons gesproken, de God van alle rassen, en Israël is *Mijn volk*. Zoals God *vanouds* zegt [v. 3] *Ik heb u [Israël] liefgehad met een eeuwige liefde*. Jeremia 31:31 is precies het hoofdstuk dat Paulus herhaalt in het boek Hebréeën [Hebr. 8:8] vertelt over het Nieuwe Testament dat is gemaakt met het Huis van Israël en het Huis van Juda. Het Nieuwe Testament is met geen ander gemaakt, zelfs niet op de pagina's van het Nieuwe Testament!

Jer. 32:41 Ja, ik zal mij erover verheugen om ze goed te doen, ik zal ze zeker met heel mijn hart en met heel mijn ziel in dit land planten.

Wie, en wie alleen, zijn in *dit land gepland*? Israël kan in het moderne concept nooit worden weggespiritualiseerd als *kerk*. Jeremia 31:35-37 en 33:17 vertellen ons dat Israël altijd EEN VOLK zal zijn, net zoals Petrus dat in het Nieuwe Testament doet. Dit zal zo blijven zolang de sterren schijnen en de maan zichtbaar is. Israël is dus vandaag de dag nog steeds een individuele, tweedelige raciale entiteit, bestaande uit het Huis van Israël en het Huis van Juda! Jeremia vertelt ons ook dat het Huis van Israël altijd een monarch over zich had [Jer. 33:17], en dus moet dit deel van Israël vandaag de dag een monarch bevatten. [Let nogmaals op de scheiding van Israël en Juda in dit hoofdstuk].

NB: Er zijn geen afzonderlijke profetieën over een niet-Israëlitische kerk.

Jer. 50:4, 5, 19 In die dagen en die tijd, zegt de Heer, zullen de kinderen van Israël komen, zij en de kinderen van Juda samen, gaand en wenend, en zij zullen gaan en de Heer, hun God, zoeken. Zij zullen de weg naar Sion vragen met hun gezichten daarheen,...En Ik zal Israël weer naar zijn woonplaats brengen,...

Het zijn altijd alleen Israël en Juda! Opnieuw worden ze afzonderlijk genoemd omdat ze samen God zoeken. Er is geen druppel van een stroom van profetie die het tegendeel beweert! Dit vers wordt vandaag de dag zeker niet vervuld in de Israëlische staat. Sommigen zouden zeggen dat 'Sion' een stijlfiguur is, of dat de profetie betrekking heeft op de terugkeer van Juda naar het land onder Ezra en Nehemia. Maar hier worden beide huizen, en niet alleen Juda, genoemd als afzonderlijke entiteiten die *geheel Israël* vormen, en die naar zijn woonplaats worden gebracht.

Israël zal geheiligd worden in de ogen van alle andere rassen wanneer God Zijn volk verzamelt...dan zullen zij wonen in HUN LAND dat Ik aan Mijn dienaar JACOB gegeven heb...[Jer. 28:24-26]. Het woord "Jacob" kan nooit andere rassen omvatten.

DE BIJEENKOMST IN EZEKIËL

Dit boek vertelt hetzelfde verhaal. Vooral in de hoofdstukken 37 en 38 vinden we enkele verzen die vaak worden overgenomen om de populaire visie te ondersteunen. Maar deze hoofdstukken geven ook een herhaling van de timingfactoren, waardoor dit onderwerp meteen in het juiste perspectief wordt geplaatst. Ezechiël kreeg te horen: *Zie, Ik zend u NAAR DE KINDEREN VAN ISRAËL* [Ezech. 2:3 en 3:1]. Deze beperking uitbreiden tot buiten de Kinderen van Israël is misleiding! De apostel Jakobus, die aan DE TWAALF STAMMEN schreef, vertelt ons dat er veel bedriegers in de wereld zijn gekomen. Onze moderne bedriegers breiden deze twaalf stammen uit tot elk ras op aarde. Ze beweren dat andere rassen door adoptie met Israël zijn verbonden. Als dit zo zou zijn, zouden andere rassen en kerken tot een van de Twaalf Stammen moeten gaan behoren! Ze zouden zich in het ene of het andere Huis van Israël of Juda moeten bevinden [zie het hoofdstuk getiteld *Adoptie*].

Ezech. 11:17 ..Zo zegt de Heer God: Ik zal u [Israël] **zelfs verzamelen** uit het volk, en u verzamelen uit de landen waar u verstrooid bent, en Ik zal u het land Israël geven.

Ezechiël vertelt hetzelfde verhaal als Jeremia! Hij maakt dezelfde klacht over de pastoren en profeten, die de nationale boodschap van de Bijbel negeren, en die *de heg voor het Huis van Israël niet hebben opgemaakt*. Hij zegt dat hun onderwijs *profetie is uit hun eigen hart* [Ezech. 13:1-16]. De rest van dit hoofdstuk vertelt hoe hun leer Israël verleidt. Tegenwoordig *zien de moderne leraren visioenen van vrede voor Jeruzalem* [v. 16] en zij denken dat de Israëlische staat het begin is van de vervulling. Maar er zal geen vrede in Jeruzalem zijn totdat Edom daar wordt vernietigd en de Vrededorst het rechtvaardige overblijfsel terugbrengt om te genieten van de overvloed aan vrede die alleen hen is beloofd. Deze bijeenkomst vindt plaats nadat Esau's nakomelingen in 'Het Land' zijn vernietigd door een volledige en totale vernietiging.

God zegt dat deze valse profeten Gods hand tegen hen zullen hebben, *en dat zij hun ongerechtigheid zullen dragen* [Ezech. 14:9-11]. Zij zullen uit het midden van Israël worden weggenomen! Het is God die deze dingen zegt, of je het nu leuk vindt of niet! We kunnen de ernst van God hierin zien en hoe serieus we acht moeten slaan op deze boodschap.

Hoewel Israël zwaar gestraft wordt voor hun gruwelen, zegt God:

Ezech. 6:60 Niettemin zal Ik aan Mijn verbond met u [Israël] denken:...en Ik zal een eeuwig verbond met u sluiten.

Maar de vergadering van Israël, uit de landen *waarin u verstrooid bent*, vindt plaats met woede, zuivering en oordeel [Ezech. 20:34-38]. Alle vlees zal weten dat *Ik, de Heer, Mijn zwaard heb getrokken* [Ezech. 21:5]. Kunnen wij het zwaard waarnemen dat net zo geslepen is als Ezechiël [Ezech. 21:8-17]? Of profeteren we leugens die zeggen dat Gods volk eruit zal worden opgenomen? Gods principe is altijd: *de onrechtvaardigen zullen gescheiden worden van de rechtvaardigen* [Matt. 13:49]. Hoe durven onze leraren om te keren wat Jezus zegt? Ze leren dat de rechtvaardigen worden weggevoerd van de goddelozen. Deze leraren moeten hun oordeel onder ogen zien! In de gelijkenis van het onkruid en de tarwe is dit niet het onkruid wie worden EERST verbrand? Daar moeten we goed over nadenken! Ezechiël 34 is te lang om te citeren, maar het is een schatkamer over het onderwerp van de vergadering van Israël. Het eindigt met de woorden:

Ezech. 34:30, 31, 33

*Zo zullen zij weten dat Ik, de Heer, hun God, met hen ben, en dat zij, **zelfs het Huis van Israël, Mijn volk zijn**, zegt de Heer God. En jullie, Mijn kudde, de **kudde van Mijn weide, zijn mensen en Ik ben jullie God**,...*

“Schapen” en “kudde” zijn de mensen, die persoonlijk God toebehoren. Israël wordt tegen een prijs teruggekocht en ‘gevonden’. Het *brenge[n]* [v. 13] en *zoekt* [v. 12] parallel aan *gekocht* en *gevonden* door de gelijkenissen uit het Nieuwe Testament. Het *nieuwe hart* is een belofte aan het Huis van Israël. Je zult tevergeefs uitzien naar het *nieuwe hart* dat in iemand anders dan Israël wordt geplaatst...[Ezech. 36:21-38].

Wat is het tijdstip? We moeten naar deze timing kijken en zien of dit is wat ons is geleerd. En let hierbij op de verwoesting die nog over het land zal komen voordat Israël terugkeert. Andere profeten schrijven hier ook over, maar onze moderne leraren zullen dit nooit noemen. Ze hebben het te druk met het voorspellen van gladde dingen over de Israëlische staat! Dit zijn de valse profeten. Dit zijn degenen met de gevaarlijke doctrines, stuk voor stuk.

DE PROFETIEËN VAN DE DROGE BOTTEN EN DE TWEE STOKKEN

Onze eindtijdleraren en boekschrijvers gebruiken uittreksels uit deze hoofdstukken, maar nogmaals: zij negeren de timingfactoren van de bijeenkomst, en ook niet precies tot wie deze profeet zich richt.

DE DROGE BOTTEN

In de gelijkenis van de dorre beenderen vinden we:

Ezech. 37:11 *Toen zei hij tegen mij: Mensenkind, deze beenderen zijn het hele Huis **VAN ISRAËL**.*

Er wordt uitdrukkelijk vermeld dat zij Israëlieten zijn, dus hoe kunnen zij iemand anders zijn?

Ezech. 37:14 *...en ik zal je in je eigen land plaatsen...*

Wie, en wie alleen, moeten in hun eigen land worden geplaatst? Het is Israël als volk dat als enige wordt aangesproken. We moeten ons dus opnieuw afvragen of dit steun geeft aan de huidige Israëlische staat. Het steunen van de Israëlische staat betekent feitelijk zeggen dat de wederopstanding voorbij is. De huidige leer over de Israëlische staat is pure misleiding!

DE TWEE STOKKEN

Zelfs de Jehovah Getuigen spelen hier een rol in. De Bijbel stelt echter dat de ene stok Juda vertegenwoordigt en de andere Israël. Ze zijn *metgezellen* ...[v. 16]...of *fellows*...[v. 19]. De stokjes worden met elkaar verbonden. Dit is een beeld van de bijeenkomst van heel Israël. Het omvat niemand anders! In de populaire context gaat het niet om ‘Joden en heidenen’.

De profeet zegt verder:

Ezech. 37:21-23 *...Zo zegt de Heer God; Zie, Ik zal de kinderen van Israël uit het midden nemen heidenen, waar ze heen zijn gegaan, en zullen ze van alle kanten verzamelen en naar hun eigen land brengen. En Ik zal hen tot één natie maken in het land op de bergen van Israël; en één koning zal koning over hen allen zijn; en zij zullen niet langer twee naties zijn, en zij zullen ook helemaal niet meer in twee koninkrijken verdeeld zijn.*

Iedereen die ontkent dat Israël alleen uit deze twee volkeren bestaat, heeft een ernstig probleem. Als ze niet bereid zijn dit *aardse* te geloven, zegt Jezus dat ze nooit *hemelse* dingen kunnen geloven [Johannes 3:12]. Op dit moment kan Israël onmogelijk een unieke 'kerk' zijn, zoals sommigen leren. De twee partijen kunnen onmogelijk "Joden en heidenen" zijn, zoals gewoonlijk wordt geleerd. Alle *kosmos* [of orde] van Israël waar Jezus het over heeft, is door onze leraren veranderd in *alle rassen op aarde*.

Ezech. 37:24 En David, Mijn dienaar, zal koning over hen zijn; en zij zullen allen één Herder hebben...

Religieuze denominaties leren dat Jezus de Koning is van de christenen van alle rassen, maar ze merken niet op dat Jezus zegt dat Hij naar een ver land is gegaan EN ZAL TERUGKEREN om Zijn Koninkrijk in ontvangst te nemen en één herder voor Israël te zijn. Degenen die op dit moment valselijk het wijngaardgedeelte bezetten, zullen vernietigd worden *met de helderheid van Zijn komst*. De wijngaard omvat niet de hele aarde; het is een specifiek gebied op aarde.

Ezech. 37:25 En zij zullen wonen in het land dat Ik aan Mijn dienaar Jakob heb gegeven... en Mijn dienaar David zal voor altijd hun Prins zijn.

Dit "land" is een afgebakend gebied op aarde, dat aan Jacob is gegeven. Er is zowel raciale scheiding als plaats scheiding.

Ezech. 37:28 En de heidenen zullen weten dat Ik, de Heer, Israël heilig, wanneer Mijn heiligdom voor altijd in hun midden zal zijn.

In deze verzen zien we twee groepen, de heidenen en Israël; ze zijn twee volledig gescheiden identiteiten.

Ezech. 39:21 En Ik zal mijn glorie onder de heidenen vestigen, en alle heidenen zullen mijn oordeel zien dat ik heb uitgevoerd, en mijn hand die ik op hen heb gelegd.

vv. 22-23 Dus het huis van Israël zal weten dat Ik de Heer, hun God ben, vanaf die dag en voor altijd... en de heidenen zullen weten dat het huis van Israël vanwege hun ongerechtigheid in ballingschap is gegaan ...

v.25 Zo zegt de HEERE God; Nu zal Ik de gevangenschap van Jakob opnieuw brengen, en medelijden hebben met het hele huis van Israël, en jaloers zijn op Mijn heilige naam.

v. 27 ...en ik word daarin geheiligd in de ogen van vele naties;

v. 28 Dan zullen zij weten dat Ik de Heer, hun God, ben, die ervoor zorgde dat zij in ballingschap onder de heidenen werden geleid, maar Ik heb hen [Israël] in hun eigen land verzameld...

v. 29 Ook zal Ik Mijn aangezicht niet meer voor hen verbergen: want Ik heb Mijn Geest uitgestort in het Huis van Israël.

Let hier op de segregatie van Israël van de andere naties. De genade voor Israël ligt in de ogen van veel naties, dus Israël en deze vele naties bestaan naast elkaar, maar zijn gescheiden. Op wie zeggen de profeten dat de Geest wordt uitgestort? Zeggen de profeten dat het over alle rassen wordt uitgestort? Uit Joël 2:28 [en uit het Nieuwe Testament] hebben we geleerd dat *alle vlees* niet beperkt is tot de zonen en dochters van Israël, zelfs als Israël het volk is dat wordt aangesproken. Maar *al het vlees* is bijna altijd het *hele vlees van Israël*.

Het belangrijkste om op te merken in verband met de vergadering van Israël is dat Israël nog steeds een aparte raciale entiteit is van de andere naties, niet alleen in dit late stadium van dit huidige tijdperk, maar ook in het volgende tijdperk. Het is onmogelijk dat Israël een multiraciale 'kerk' is geworden. Er is helemaal geen profetie over welk deel dan ook voor iemand van welk ras dan ook, behalve de Twaalf Stammen. Er wordt gezegd dat Gods heiligdom zich *in het midden van Israël* bevindt en NIET in het midden van de heidense n

Aan het einde van Ezechiël vinden we de verdeling van het land, verdeeld *volgens de stammen van Israël*. Al degenen die de stammen van Israël "de Kerk" willen blijven noemen, zullen doorgaan met het vervagen van wat er op de bladzijden van de Bijbel in zwart-wit staat. Hoe meer dit onderwerp wordt onderzocht, hoe onmogelijker de populaire evangelische leringen worden.

HET VERZAMELEN IN DANIEL

Het "stenen" koninkrijk uit Daniël 2 wordt eerder besproken in het hoofdstuk *Waarom niet verkondigen het koninkrijk der hemelen?* En een samenvatting van de positie wordt gegeven in Daniël 7.

Daniël 7:13-14 ...iemand zoals de Mensenzoon kwam op de wolken van de hemel en kwam naar de Oude van Dagen, en zij brachten Hem dichtbij Hem. En Hem werd heerschappij en glorie gegeven, en een koninkrijk, zodat alle mensen, naties en talen Hem zouden dienen... en Zijn koninkrijk datgene wat niet vernietigd zal worden.

Nogmaals, dit koninkrijk staat los van andere volkeren en naties. De andere volken zijn dienaren van Israël. De Heer der heerscharen, de Heer van de legers van Israël, heeft de hele aarde en alle andere volkeren onderworpen. Aan het einde van dit boek Daniël staat de aartsengel Michaël voor de kinderen van uw [Daniëls] volk [Dan. 12:1]. Daniëls volk was Israël. De beperking is specifiek! Nogmaals, er is geen sprake van een "kerk" zoals die vandaag de dag wordt voorgesteld.

HET VERZAMELEN IN HOSEA

Hosea zegt dat de kinderen van Israël bekend zullen staan als *de zonen van de levende God*.

Hosea 1:10 *Toch zal het aantal van de kinderen van Israël zijn als het zand van de zee, dat niet kan worden gemeten of geteld; en het zal geschieden dat op de plaats waar tegen hen werd gezegd: Gij zijt niet Mijn volk, daar tegen hen zal worden gezegd: Gij zijt de zonen van de levende God. Dan zullen de kinderen van Juda en de kinderen van Israël worden vergaderd en zichzelf tot één hoofd benoemen,...*

Ook hier vinden we de scheiding van de twee Huizen. Petrus citeert in het Nieuwe Testament Hosea en zegt niets over iemand anders dan *een* [enkelvoudige] *natie*. Hij schrijft naar Israël.

Hosea 8:10 *Ja, ook al hebben zij [Israël] onder de natiën gehoord, nu zal ik ze verzamelen...*

God zegt dat Hij dan zal zijn als de dauw voor Israël [Hos. 14:5]. Maar let op, geen van deze dingen worden gezegd tegen iemand van een ander ras. Israël is verstrooid 'onder' de andere naties.

HET VERZAMELEN IN JOEL

In die dagen van het uitgieten werden het bloed en het vuur, de rookkolommen en de zon die in duisternis veranderde en de maan in bloed. De berg Sion en Jeruzalem zullen bevrijd worden. Dit is het moment waarop **God zegt dat Hij jaloers zal zijn op Zijn land en medelijden zal hebben met Zijn volk. Gods volk, uitgedrukt als Israël, is nog steeds die entiteit. Het land is nog steeds hetzelfde gebied. De andere rassen zijn nog steeds gescheiden.**

Joël 3:1-2

In die dagen... en ik zal daar met hen pleiten voor Mijn volk en voor Mijn erfgoed Israël, die zij onder de volken hebben verstrooid en mijn land hebben verdeeld.

God zegt dat Zijn erfgoed nog steeds de onveranderde natie Israël is, die *Mijn volk is*. Het is niet *De Kerk* in het algemene concept. "Mijn land" is vandaag de dag nog steeds verdeeld.

Het overblijfsel dat overblijft van Gods volk wordt NIET weggevoerd uit deze tijd van moeilijkheden. Ze zijn zeer aanwezig. Joël wijst erop dat de Heer in die tijd de hoop van Zijn volk zal zijn en de kracht van de Kinderen van Israël [Joël 3:16-17]. De Kinderen van Israël zijn geen multiraciale niet-Israëlieten. Er zullen geen vreemdelingen meer door Jeruzalem trekken [v. 17]. Noteer dit goed.

Dit betekent dat zulke mensen **tot op de dag van vandaag door Jeruzalem moeten reizen! We kunnen zien dat dit doortrekken van vreemdelingen niet Gods bedoeling is en dat het effect van de gemengde menigte binnen Israël altijd in het nadeel van Israël is.**

DE VERZAMELING IN AMOS

Deze profeet spreekt over de zware oordelen over Israël. Hij herinnert ons aan de terreur van deze dagen en aan de zonsondergang op de middag en aan de verwoesting in 'Het Land'. Maar van degenen van Israël die overgebleven zijn, zegt Hij:

*Amos 9:11-15 Op die dag zal Ik de gevallen tabernakel van David oprichten, en de scheuren ervan dichten, en zijn puinhopen oprichten, en hem bouwen zoals in de dagen van weleer. zij mogen **het overblijfsel van Edom in bezit nemen... En Ik zal de gevangenschap van Mijn volk Israël opnieuw brengen, en zij zullen de verwoeste steden herbouwen... En Ik zal ze op hun eigen land planten, en zij zullen niet meer uit hun land worden getrokken. land dat Ik hun heb gegeven, zegt de Heer, uw God.***

Amos profeteerde niet over enige opname!

Onze moderne leraren nemen graag een uitdrukking als *de wederopbouw van de verwoeste steden* en zeggen dan dat dit is wat er vandaag de dag in de Israëlische staat gebeurt. Steden worden herbouwd, maar de tabernakel van David wordt niet opgericht; noch is *de zon op de middag ondergegaan*. De steden van het Land zijn nog nooit zo verwoest dat er geen mens, geen grassprietje of zelfs maar een vis meer is [Zef. 1:2-3]. Dit moet gebeuren vóór de belangrijke dag des Heren, en voordat Israël terugkeert naar het Land. Dit niveau van vernietiging is nog nooit gebeurd in wat gewoonlijk het 'Heilige Land' wordt genoemd. De verwoeste steden zullen dan door Israël worden herbouwd, en niet eerder. Datgene wat nu in Palestina wordt gebouwd, moet iets anders zijn dan waar de profeten het over hebben over Israël.

We zullen zien dat de verwijzing naar het overblijfsel van Edom in vers 12 wordt bevestigd als we Obadja citeren. Deze volkeren die zichzelf valselijk “Joden” noemen, zullen worden uitgeroeid en:

Obad. 1:17 ...en het Huis van Jakob zal hun bezittingen bezitten.

Dit is het moment waarop Israël Edom verdrijft [zie het hoofdstuk getiteld *Kunnen de moderne joden Israël zijn?*]. Het “Huis van Jacob” betekent nooit alle rassen. Obadja geloofde ook niet in een multiraciale kerk!

DE BIJEENKOMST IN MIKA

Inmiddels moet de consistentie van de boodschap over de bijeenkomst van Israël duidelijk zijn voor iedereen die ook maar enigszins bereid is het bewijsmateriaal objectief te beoordelen. Geen van de profeten van Israël is een universalist! Dit gaat door via de kleine profeten.

Micha 2:12 Ik zal zeker verzamelen, o Jakob, jullie allemaal, ik zal zeker het overblijfsel van Israël verzamelen; Ik zal ze samenvoegen...

Micha is het met alle andere profeten eens dat bij de bijeenkomst alleen Israëlieten betrokken zijn.

Wanneer Israël bijeen is, vertelt Micha de positie van de andere naties.

Micha 4:2 En vele volken zullen komen en zeggen: Kom, laten wij naar de berg van de Heer gaan, en naar het huis van de God van Jakob, en Hij zal ons Zijn wegen leren, en wij zullen Zijn paden bewandelen. de wet zal uit Sion uitgaan, en het Woord des Heren uit Jeruzalem.

Dit is de tijd waarin Jezus, samen met Israël, over de naties regeert met een ijzeren staf. De natiën zullen het zien en beschaamd worden door uw macht [Micha 7:16]. Metaforisch gezien moeten de andere naties het stof likken [Micha 7:17].

Gedurende dit millennium is er geen oorlog meer tussen de naties, die allemaal nog steeds gescheiden zijn van Israël. Israël wordt beschreven als een ‘natie’, net als de anderen. Andere naties en Israël zijn in de Bijbel altijd afzonderlijke volkeren. Alle profeten zijn het erover eens.

Micha 5:7-8 En het overblijfsel van Jakob zal in het midden van vele mensen zijn als een dauw uit de Heer...En het overblijfsel van Jakob zal onder de heidenen [naties] zijn, te midden van vele volken, als een leeuw onder de dieren van het woud,...

Micha herinnert ons verder aan de leer van Bileam en dat Israël, om nederig met haar God te wandelen, de afgoderij moet vermijden die voortkomt uit gemengde rassenhuwelijken. Afgoderij is altijd, door de Schrift, een reden voor oordeel over Israël. Bileam profeteerde dat er een zegen over Israël zou komen toen Israël als een afzonderlijk volk zou blijven bestaan. Moabitische huwelijken met Israël vernietigden deze scheiding, die tot afgodenaanbidding leidde. Net als bij de andere profeten besluit Micha met de gebruikelijke

Micha 7:20 Gij zult de waarheid aan Jakob volbrengen, en de barmhartigheid aan Abraham, die Gij onze vaders van oudsher hebt gezworen.

Ondanks wat alle profeten over dit onderwerp te zeggen hebben, wordt het door bijna alle hedendaagse leraren genegeerd of vergeestelijkt.

DE REGATHERIN IN NAHUM

De boodschap van deze profeet over dit onderwerp wordt gemist omdat het woord voor “verzamelen” is vertaald als “afgewend” [NKG] of “herstel” [NIV].

Nahum 2:2 Want de Heer heeft de voortreffelijkheid van Jakob afgewend [verzameld] , evenals de voortreffelijkheid van Israël:...

Maar Nahum is net zo exclusief over Israël als alle andere profeten. Deze profeet noemt andere volkeren alleen als zij betrekking hebben op Israël.

DE VERZAMELING IN HABAKKUK

Habakuk is de profeet, die verklaart dat het visioen voor een bestemde tijd is en dat het zeker zal komen [Hab. 2:3 en 3:13 – *U ging uit voor de redding van Uw volk, de redding van Uw gezalfde.*]

Israël Gods gezalfde te noemen , wordt vandaag de dag nooit onderwezen. Het kan onmogelijk samen met populaire concepten worden onderwezen. Dit werd behandeld in het hoofdstuk getiteld *Zaden: natuurlijk en spiritueel*. Als we kijken naar de tijdsfactor van hoofdstuk drie, wanneer de Heer uitgaat voor de redding van Zijn volk, dan is dit ten tijde van de wederkomst [Hab. 3:3-6]. Het is in een tijd van oordeel [Hab. 3:9-12].

Hab. 3:18 Toch zal ik mij verheugen in de Heer, ik zal mij verheugen in de God van mijn verlossing.

Dit is de boodschap die Habakuk aan de Opperzanger gaf over de redding van het gezalfde volk Israël. Het moet een heel belangrijke boodschap zijn!

DE BIJEENKOMST IN ZEFANIA

Deze profeet spreekt over de verschrikkelijke oordelen over Israël en vervolgens over het overblijfsel van Israël met de Heer in hun midden.

Zef. 3:17, 18, 20 De Heer, uw God, in uw midden is machtig; Hij zal redden, Hij zal zich over u verheugen met vreugde;...Ik zal hen verzamelen die bedroefd zijn...In die tijd zal ik u opnieuw verzamelen...want ik zal u tot een naam en een lof maken onder alle mensen op aarde, wanneer ik keer uw gevangenschap voor uw ogen terug,...

In deze passage komt het woord *verzamelen* tweemaal voor. Hoewel Zefanja een profeet voor Juda was, spreekt het laatste hoofdstuk over het overblijfsel van Israël [v. 13] en van een vervulling die verder gaat dan de terugkeer van Juda uit Babylon.

Israël blijkt nog steeds afgescheiden te zijn van alle volkeren op aarde [v. 20]. We vinden geen verwijzing naar een dergelijke ballingschap van andere naties dan Israël. Israël is het enige volk dat uitsluitend uit de andere naties samenkomt!

DE VERZAMELING IN HAGGAI

Haggai spreekt ook over het gezalfde volk, de Kinderen van Israël.

Hag. 2:5 Volgens het woord dat Ik met u heb gesloten toen u uit Egypte trok, blijft Mijn geest onder u:...

Deze laatste zinsnede wordt beslist niet onderwezen in onze kerken. Israël is het volk van het verbond dat hierboven wordt genoemd. Zij zijn kinderen van degenen die God uit Egypte heeft geleid. Dit identificeert hen als Israëlieten. Op hen blijft Gods Geest rusten, zo zegt de profeet. Haggai gaat verder met te spreken over het beven van de hemel en de aarde en vervolgens over de glorie van de nieuwe tempel. Dit spreekt over de tijd rond het einde van dit tijdperk.

DE VERZAMELING IN ZACHARIA

Deze profeet vertelt over de verstrooiing van zowel Israël als Juda, maar hij gaat verder met te zeggen:

Zech. 2:5 Want Ik, zegt de Heer, Ik zal voor haar een muur van vuur rondom [Jeruzalem] zijn, en de heerlijkheid in haar midden zijn.

Israël is mijn oogappel en de andere naties zijn een buit. Niemand kan zeggen dat dit dezelfde dingen zijn. De Heer zal Jeruzalem opnieuw kiezen [Zach. 2:12]. Dit zal wonderbaarlijk zijn in de ogen van het overblijfsel van Israël [Zach. 8:6].

Zech. 8:7-8 ...Zie, Ik zal Mijn volk redden...en Ik zal hen brengen, en zij zullen in het midden van Jeruzalem wonen: en uw volk zal Mijn volk zijn...

Nooit vinden we dat een ander ras dan Israël Gods volk wordt genoemd. Alleen dezen worden naar Jeruzalem gebracht.

Opnieuw is het het Huis van Israël, samen met het Huis van Juda, dat bijeenkomt [Zach. 8:13 en 9:1], zoals ook blijkt uit het onderstaande vers. Het woord "Jozef" duidt op het leiderschap van het Huis van Israël. Het woord 'Jozef' duidt op het leiderschap van het Huis van Israël.

Zech. 10:6 En Ik zal het Huis van Juda versterken en het Huis van Jozef redden, en hen terugbrengen om ze op hun plaats te zetten; want Ik heb medelijden met hen: en zij zullen zijn alsof Ik hen niet had verworpen...

De volgende hoofdstukken van dit boek vertellen over de voortdurende scheiding van heel Israël van andere rassen en ook over de scheiding binnen Israël. Jeruzalem en de Olijfberg komen geografisch voor. Opnieuw komen de niet-Israëlietische naties van jaar tot jaar naar Jeruzalem om de Koning, de Heer der heerscharen, te aanbidden. Dit is optioneel omdat er straf is voor de naties die niet willen komen [Zach. 14:12-21]. En nogmaals: de niet-Israëlietische naties kunnen niet in Jeruzalem verblijven.

Het allerlaatste vers van dit boek zegt: *er zullen geen Kanaänieten meer zijn in het Huis van de Heer der heerscharen.* Dit betekent dat de Kanaänitische momenteel in het Huis van de

Heer. Het is de leerstelling van degenen met Kanaänitisch bloed waartegen dit boek zich verzet. Jezus zegt: *pas op voor het zuurdesem van de Farizeeën en de Sadduceeën.*

DE VERZAMELING IN MALACHI

Maleachi's last van het Woord van de Heer was voor Israël [niet voor anderen]. Hier vinden we de uitdrukking: *Toch hield ik van Jakob en haatte ik Esau.* Dit kunnen onze universalisten niet accepteren met hun interpretatie van ' *ga de hele wereld in*', waarbij deze uitdrukking de bewoonde aarde [*oikoumene*] betekent, terwijl het *kosmos is*, wat in die context de *kosmos* van Israël betekent .

Raciale vermenging wordt uitgedrukt als *het trouwen met de dochter van een vreemde god* en we zien dat de Heer de man die dit doet zal afsnijden ... *zowel de meester als de geleerde uit de tabernakels van Jacob.* Het lijkt erop dat de meeste van onze meesters en geleerden zullen worden afgesneden vanwege wat zij onderwijzen. We hebben gezien hoe andere profeten hetzelfde zeggen over de valse leraren. *Wie zal de dag van Zijn komst kunnen verdragen? [Mal. 3:2]. De grote en vreselijke dag des Heren is nabij.*

Er zal vóór die dag een boodschap komen die weinigen zullen accepteren.

Mal. 4:4-6 Denk aan de wet van Mijn dienaar Mozes, die Ik hem op de Horeb voor heel Israël heb geboden, met de inzettingen en verordeningen. Zie, ik zal u de profeet Elia zenden vóór de komst van de grote en geduchte dag des Heren: en Hij zal het hart van de vaders tot de kinderen keren, en het hart van de kinderen tot hun vaders, opdat ik niet kom en sla de aarde met een vloek.

Dit laatste boek van het Oude Testament vertelt over de bijeenkomst en wie er zal deelnemen **Boek ter herinnering. Opnieuw is het een overblijfsel van de zonen van Jakob [Mal. 3:6].**

Mal 3:17 En ze zullen van mij zijn, zegt de Heer der heerscharen, op de dag dat Ik Mijn juwelen maak; en Ik zal ze sparen, zoals iemand zijn eigen zoon spaart die hem dient.

Zij die de Heer dienen, als zonen, zult u terugkeren en onderscheid maken tussen de rechtvaardigen en de goddelozen, tussen hem die God dient en hij die niet dient [Mal. 3:18]. Deze dag zal branden als een oven; en alle hoogmoedigen, u, allen die goddeloos handelen, zullen stoppels zijn; en de dag die komt, zal hen verbranden, zegt de Heer der heerscharen, zodat ze geen wortel of tak overlaten. Maar voor u die mijn naam vreest, zal de Zon der gerechtigheid opgaan met genezing onder zijn vleugels [Mal. 4:1-2].

CONCLUDEREN

Laten we niet te trots zijn om toe te geven wat de Heer der heerscharen zegt over het bijeenbrengen van het overblijfsel van de exclusieve ZONEN VAN JACOB. Dit onderwerp van de hereniging van Israël en het Evangelie van het Koninkrijk hebben veel gemeen. De betrokken personen hebben dezelfde raciale identiteit. Het is essentieel dat we het juiste Evangelie geloven en het op dezelfde mensen toepassen als de Bijbel. We gaan nu naar het Nieuwe Testament, waar we geen verandering vinden ten opzichte van wat we in het Oude Testament vinden.

HOOFDSTUK 16

DE VERZAMELING VAN ISRAËL IN HET NIEUWE TESTAMENT

In het laatste hoofdstuk werd de consistente profetische stroom gepresenteerd om aan te tonen dat de hervergadering van Israël:

1. Om vervuld te worden in slechts één volk, Israël, zoals alle profeten specificeren.
2. Om een specifieke plaats te betrekken, dat wil zeggen het *land dat ik je vaderen heb gegeven*.
3. Tot stand gebracht door God die de bijeenkomst doet.
4. Voor een volk, Israël, dat *uit* alle naties is verzameld, NIET *uit* alle naties. [Geen van de profeten is een raciale universalist].
5. Voor een natie, Israël, die raciaal gescheiden blijft van de andere rassen, zelfs na de wederkomst. [Het Jodendom, gewoonlijk "Joden" genoemd, is niet Israël].
6. Voor twee huizen, het Huis van Israël en het Huis van Juda, die twee afzonderlijke delen van Israël bleven, totdat de vijandschap tussen hen onder het Nieuwe Verbond werd verbroken.
7. Niet voltooid in dit huidige tijdperk. De bijeenkomst valt ofwel samen met de terugkeer van Jezus, ofwel na de Tweede Advent. [Dit is direct in tegenspraak met de meeste huidige populaire leringen].

Aan het einde van dit hoofdstuk zullen we kort kijken naar de algemene opvatting dat Jezus de belichaming is van het Zaad van Abraham, en of het Abrahamitische Verbond aldus is vervuld. Nu zullen we het Nieuwe Testament doornemen en laten zien dat de presentatie over de hereniging van Israël precies hetzelfde is als in het Oude Testament. De opeenvolging van gebeurtenissen en de tijdsfactoren hebben een grote invloed op de vraag of de huidige Israëliische staat wel of niet de vervulling zou kunnen zijn van de profetie over de hereniging van Israël.

DE VERZAMELING IN MATTHÉÛS

Het is goed om onszelf eraan te herinneren hoe de evangelienschrijvers ons het doel vertellen waarvoor Jezus kwam. De Evangeliën maken duidelijk dat Jezus kwam om Zijn volk te redden en te regeren. Dit zijn degenen die God als *Zijn volk* heeft uitgekozen voordat zij werden gered.

Mat. 1:21 ...Gij zult Zijn naam JEZUS noemen: want Hij zal **Zijn volk** redden van hun zonden.

Mat. 2:6 ...Dat zal **Mijn volk Israël** regeren.

De uitdrukking *Zijn volk* is specifiek. Door het hele Oude Testament heen, *Zijn volk* beschrijft alleen Israël. Johannes de Doper verklaart dat *Hij het is over wie gesproken werd door de profeet Jesaja, en Johannes de Doper gaat verder met de eerste vermelding in het Nieuwe Testament van een bijeenkomst van het volk van de Heer. Zoek in veel onderstaande verzen naar het woord, verzamel, en verifieer zelf wie er wordt vergaderd.*

Mat. 3:12 ...Hij zal **Zijn dorsvloer grondig zuiveren** en Zijn tarwe in de schuur verzamelen; maar Hij zal het kaf verbranden met onuitblusbaar vuur.

Dat er iets wordt verzameld en iets wordt verbrand, laat zien dat er in de ogen van God verschillen bestaan tussen mensen. Alle mensen zijn niet gelijk geschapen. Later neemt Jezus het thema van de tarwe op in de gelijkenis van het onkruid en de tarwe. Als er één ding herhaald moet worden, dan is het wel de uitspraak dat het onkruid wordt verzameld en verbrand voordat de tarwe wordt verzameld. Het kaf wordt na de oogst verbrand. Waar we vooral naar kijken is het tijdsbestek, of de volgorde van de gebeurtenissen, van deze twee bijeenkomsten samen. Jezus geeft de tijd aan als zijnde *in de tijd van de oogst* en deze wordt gegeven als zijnde *aan het einde van het tijdperk*. Het is in die tijd dat de Zoon des Mensen Zijn engelen uitzendt om alle dingen die aanstootgevend zijn en die ongerechtigheid bedrijven, uit Zijn Koninkrijk te verwijderen. [Opmerking: de opstanding vindt plaats voordat Jezus voet zet op de Olijfberg.]

Zoals in het Oude Testament het geval bleek te zijn, worden de slechten uit het Koninkrijk verwijderd. Het zijn nooit de goeden die worden weggevoerd en de slechten achter zich laten. De goddelozen worden altijd gescheiden van de rechtvaardigen.

Mat. 13:49 Zo zal het aan het einde van de wereld zijn: de engelen zullen tevoorschijn komen en de goddelozen uit de rechtvaardigen scheiden.

Het is dit principe dat onze populaire leraren ontkennen.

Mat. 23:37 O Jeruzalem, Jeruzalem, gij die de profeten doodt en hen stenigt die naar u zijn gezonden, hoe vaak had ik uw kinderen willen bijeenbrengen, zoals een kip haar kippen onder haar vleugels verzamelt, en u wilde niet.

De verzamelde mensen zijn *uw kinderen*. Zij zijn nog steeds de afstammelingen van hetzelfde volk naar wie de profeten zijn gestuurd. Er zijn nooit andere volkeren aangegeven.

MATTEÛS 24

Als het om het woord 'verzamelen' gaat, verwijst Matteüs 24:29 naar gebeurtenissen die we in het Oude Testament hebben voorspeld. We hebben de verdrukking vóór de bijeenkomst, dus de uitverkorenen zijn niet weggevoerd. Er is weer een zon die verduisterd wordt en de maan haar licht niet geeft. Als deze dingen letterlijk zijn, dan zijn deze dingen nog niet gebeurd.

Mat. 24:29-31 Onmiddellijk na de verdrukking van die dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal haar licht niet geven, en de sterren zullen uit de hemel vallen, en de krachten van de hemel zullen geschokt worden. En dan zal het teken van de Mensenzoon in de hemel verschijnen; en dan zullen alle stammen van de aarde treuren, en zij zullen de Mensenzoon zien komen op de wolken van de hemel met macht en grote glorie. En Hij zal Zijn engelen zenden, en zij zullen Zijn uitverkorenen verzamelen uit de vier windstreken, van het ene uiteinde van de hemel naar het andere.

De taal is vergelijkbaar met die in het Oude Testament, waar de profeten zeggen dat Israël zal worden verzameld uit de andere naties waar zij verstrooid waren. Opnieuw zien we dat de bijeenkomst van *Zijn uitverkoren volk* plaatsvindt voordat Jezus afdaat op de Olijfberg, waarmee wordt bevestigd wat alle profeten zeggen. We kunnen opnieuw de consistentie zien van de boodschap in beide Testamenten, die in tegenspraak is met de populaire leer die zegt dat de Israëliische staat de vervulling van profetie vertegenwoordigt. Sommige van de bovengenoemde dingen die vóór de vergadering van Israël moeten gebeuren, zijn eenvoudigweg nog niet gebeurd. Tot zover de Israëliische staat!

MATTEÛS 25

Hier vinden we opnieuw de kwestie van het verzamelen en het scheiden van het goede van het goede slecht. In dit geval zijn het de schapen en de geiten.

Mat. 25:34 *Dan zal de Koning tot hen aan Zijn rechterhand zeggen: Kom, gij gezegenden van Mijn Vader, beërf het Koninkrijk dat vanaf de grondlegging van de wereld voor u is bereid.*

Het is de Koning die de scheiding uitvoert, dus de Koning moet op dit moment zijn teruggekeerd om het Koninkrijk over te nemen en deze scheiding heeft alleen betrekking op de potentiële bewoners van het Koninkrijk. [De scheiding van het onkruid en de tarwe vindt vóór deze tijd plaats.]

In dit vers hebben we het over de erfenis. Door het Oude Testament wordt aangetoond dat de erfenis een stuk land [op deze aarde] is, dat beloofd was aan Abraham, Isaak en Jacob, en hun nakomelingen.

DE SAMENWERKING IN DE ANDERE EVANGELIES

In het Johannesevangelie staat een interessante profetie van Kajafas in zijn hoedanigheid van Hoge Priester. Er staat vermeld dat hij niet over zichzelf sprak:

Johannes 11:50-52 *Bedenk ook niet dat het voor ons opportuun is dat één man sterft voor het volk, en dat niet het hele volk verloren gaat... en niet alleen voor dat volk, maar dat hij ook de kinderen in één moet verzamelen. van God die overal verstrooid waren.*

De traditionalisten zouden willen zeggen dat deze *bijeenkomst in één* verwijst naar *joden en heidenen* [zogenaamd betekent dit Israëlieten en niet-Israëlieten] die samenkomen. Maar Kajafas isoleerde *de hele natie* en hun positie *als kinderen van God*. In deze passage zien we dat Jezus niet alleen voor het Huis van Juda zou sterven, maar voor *de kinderen van God*, inclusief het Huis van Israël, die vervolgens naar het buitenland werden verstrooid. Dit bevestigt wat de profeten zeggen over de bijeenkomst van Israël en Juda.

HET VERZAMELEN IN HET BOEK HANDELINGEN

In het eerste hoofdstuk van de Handelingen werd de vraag gesteld over het herstel van het Koninkrijk voor Israël. Het gebruikte Griekse woord betekent: *het maken zoals het voorheen was, of het genezen*. Daarom kan het in het populaire concept niet naar de Kerk verwijzen.

Handelingen 1:6-7 *Toen zij [de apostelen] bijeen waren gekomen, vroegen zij Hem en zeiden: Heer, wilt U op dit moment het koninkrijk voor Israël weer herstellen? En Hij zei tegen hen: Het is niet aan jullie om de tijden of seizoenen te kennen die de Vader in Zijn eigen macht heeft gelegd.*

Jezus ontkende het herstel niet; Hij vertelde hen dat het niet aan hen was om de timing te weten. Het belangrijkste punt is dat het onderwerp het herstel van het koninkrijk voor Israël is. Er zijn geen andere volkeren inbegrepen.

Het getuigenis voor mij moet naar *het uiterste* deel van de aarde worden gebracht, waar Israël onder de naties was verstrooid. De raciale universalisten zeggen dat het uiterste deel van de aarde de

integratie van elk ras op aarde. Maar Jezus zegt: *U zult de STEDEN VAN ISRAËL niet hebben doorkruist voordat de Mensenzoon is gekomen* [Matt. 10:23]. Zij mochten alleen naar *de verloren schapen van het Huis van Israël* gaan [Matt. 10:6]. Eerder in het hoofdstuk getiteld *Struikelblokken voor een exclusief Israël werd aangetoond dat de instructie om de hele wereld in te gaan en het Evangelie aan ieder schepsel te prediken, was om naar de hele kosmos van Israël te gaan en het in elke kitzo of plaats te verkondigen. waar Israëlieten woonden.*

De vraag werd gesteld: wilt u op dit moment het koninkrijk *voor Israël herstellen* ? In deze hersteltijd werd de apostelen verteld dat zij op twaalf tronen zouden zitten *om de twaalf stammen van Israël te oordelen* [Matt. 19:28]. Er wordt nooit melding gemaakt van andere volkeren. Er is geen enkele suggestie dat een multiraciale kerk ooit de plaats van Israël als volk zou kunnen innemen. Deze boodschap van het herstel van het Koninkrijk aan Israël is een boodschap die niet meer wordt verkondigd. Als er een multiraciale 'kerk' zou zijn, zou er geen sprake zijn van herstel naar iets dat eerder manifest was, maar van iets totaal nieuws. Dit vinden we wel.

WAT IS DE VERGADERTIJD VAN HET NIEUWE TESTAMENT?

Door het Nieuwe Testament wordt die verzameltijd verbonden met de wederkomst van Jezus. Vanuit dit aspect kan het worden bestudeerd.

Als we teruggaan naar Matteüs 24, vinden we:

Mat. 24:31 *En Hij zal Zijn engelen zenden met luid bazuingeschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen uit de vier windstreken **verzamelen**, van het ene uiteinde van de hemel tot het andere.*

Bij deze bazuin van God worden de doden in "Christus" [een gezalfd volk] opgewekt [1 Kor. 15:52 en ik Thess. 4:16]. Dit verwijst naar de uitverkorenen in tegenstelling tot de laatste stappen in de hervergadering van Israël, maar beide gebeurtenissen vinden plaats in het tijdperk van de wederkomst. Daarom is het een beetje moeilijk voor te stellen dat de weerklink van deze trompet al heeft plaatsgevonden, vooral als iemand wil blijven zeggen dat de Israëliische staat vandaag de dag deze bijeenkomst van Israël vertegenwoordigt. Matteüs zegt dat dit *onmiddellijk na de verdrukking van die dagen* is [Matt. 24:29], dus het kan geen pre-verdrukking zijn.

2 Thess. 2:1-17 *Nu bidden wij u, broeders, door de komst van onze Heer Jezus Christus, en door onze **bijeenkomst tot Hem.***

De onderwerpelijke mensen zijn *broeders* (verwanten van de baarmoeder). Dit zijn de *verwanten van degenen die bijeen zijn*. Nogmaals, er worden geen anderen genoemd. De tijd is bij de wederkomst van Jezus [*de komst van onze Heer Jezus Christus*], zoals dit vers zegt.

Wat we vandaag de dag ontdekken, is een grote afvalligheid ten opzichte van dit feit over de bijeenkomst van Israël. Dit is de context van dit hoofdstuk waarin Paulus spreekt over het *mysterie van de ongerechtigheid* [v. 7]. De bron van deze ongerechtigheid is Rome en de leringen die uit die handelwijze voortkomen.

In de context van Israël zegt Paulus:

Hebr. 9:28 *...aan hen die naar Hem uitzien, zal Hij voor de tweede keer zonder zonde verschijnen tot zaligheid.*

De huidige Israëliische staat werd gevormd door zionistische politieke vastberadenheid, samen met politieke allianties, militaire macht en geweld. Omdat dit in strijd is met het gewicht van de profetie die blijkt geeft van berouw, vertrouwen in God alleen en een totaal andere manier van doen en houding ten tijde van de bijeenkomst, heeft de Israëliische staat geen "godelijk recht" zoals beweerd wordt op de erfenis van het l. Toch is dit de algemene veronderstelling van de meeste confessionele kerken. Ze zijn voor de gek gehouden door degenen die zichzelf Joods noemen, maar die geen Jood zijn, door hun gebruik van de naam 'Israël'. Het is deze Israëliische staat die *zichzelf Joods noemt*. Deze blijven in ongelooft en haat jegens de Verlosser van Israël. Jezus zegt dat deze slechte landlieden vernietigd zullen worden als Hij terugkeert om Zijn Koninkrijk in bezit te nemen.

IS HET ABRAHAMISCHE VERBOND VERVULD?

Er zijn mensen die leren dat het verbond met Abraham is vervuld en verklaren:

1. Dat de belofte aan Abraham betreffende grondgebied werd vervuld toen David zijn heerschap vestigde van de Eufraat tot aan de Nijl [1 Kron. 18:3, 2 Sam. 8:3] en bevestigd door Salomo [1 Koningen 8:65; 2 Kron. 7:8].
2. Die verklaringen houden van, *en heb hen dit land gegeven dat u aan hun vaders hebt gezworen om hen te geven* [Jer. 32:21-23] laten zien dat het zaad van Abraham werd vervuld in Jezus, *het ware zaad van Abraham en de objectieve realiteit van het verbond*.

Beide verklaringen gaan volledig voorbij aan wat God zei over de hoeveelheid land die Israël in die periode zou bewonen [Ex. 23:20-33] en de verklaring aan David over het feit dat Israël niet in het beloofde land zou blijven [1 Sam. 7:10]. Ze negeren ook wat er door de profeten van na Salomo wordt gezegd, samen met wat er in het Nieuwe Testament wordt gezegd over de terugkeer naar het land dat aan de vaders van Israël werd gegeven. Noch David, noch Salomo bezaten het land *voor altijd*, zoals voorzien in de oorspronkelijke verbondsverklaring. Het Huis van Israël en het Huis van Juda zullen zich herenigen en terugkeren naar het land onder Jezus als Koning, wanneer Hij terugkeert om Zijn Koninkrijk op zich te nemen.

De tweede verklaring negeert in het algemeen het feit dat Jeremia opmerkt dat de ongehoorzaamheid van het volk [vers 23] de vervulling was van Deuteronomium 4:25-27; 28:64; en anderen. Als deze bewering waar zou zijn, dan zou de huidige afzonderlijke identiteit van Israël en Juda niet ook waar kunnen zijn. Deze discussie over het *zaad van Abraham* woedt al eeuwenlang, maar de conclusie die in dit boek wordt gepresenteerd is het duidelijke antwoord op wat tot een complexe zaak is gemaakt. Israël blijft exclusief; we hebben besproken wat de betekenis is *van alle naties die gezegend worden in Abraham*. De Koning zal terugkeren en Hij zal Zijn Koninkrijk met zijn grondgebied [het verbondsland] innemen en de *eeuwigheid* van het Abrahamitische Verbond zal in Jezus worden vervuld. Deze uitverkoren overwinnaars, de Zonen van God die bij de Wederkomst zijn opgewekt, zullen met Hem op aarde regeren.

Openbaring 11:15

...De koninkrijken (enkelvoud in het origineel) van deze wereld [kosmos: orde] zijn de koninkrijken (enkelvoud) van onze Heer en van zijn Christus geworden, en Hij zal voor eeuwig en altijd regeren.

HOOFDSTUK 17

DE ERFGENAMEN VAN JACOB – ISRAËL

In dit boek zijn woorden als *erfenis*, *uitverkorenen* en *uitverkorenen* vele malen ter sprake gekomen en deze laten zien dat er een verschil bestaat tussen Israël en de balans tussen de volkeren. Nu komen we bij enkele meningsverschillen binnen Israël zelf. Onder deze zonen van Jakob zijn er voor elke stam verschillende eindejaarszegeningen. Deze dingen zijn voor *de laatste dagen*.

In navolging van de lijn van Abraham en Isaac komen we naast Jacob. Deze drie worden in het Nieuwe Testament beschreven als *de vaders*. Jakob, wiens naam God veranderde in Israël, had twaalf zonen, die elk het hoofd van een stam waren, en de stammen werden bekend als de Twaalf Stammen van Israël. Normaal gesproken zou de oudste zoon, Ruben, het eerstgeboorterecht hebben geërfd, maar hij *verontreinigde het bed van zijn vader*, en er staat vermeld dat Jakob het geboorterecht aan de zonen van Jozef gaf. Dit betekent niet dat Ruben totaal onterfd werd; we vinden Ruben verzegeld in Openbaring 7:5.

Ik Kron. 5:1-2 Nu, de zonen van Ruben, de eerstgeborene van Israël, [want hij was de eerstgeborene; maar toch toen hij het bed van zijn vader verontreinigde, werd zijn eerstgeboorterecht gegeven aan de zonen van Jozef, de zoon van Israël, en de genealogie mag niet na het geboorterecht worden gerekend. Want Juda had de overhand op zijn broers, en uit hem kwam de hoofdheerser, maar het eerstgeboorterecht was van Jozef].

Dit introduceert twee factoren die vaak over het hoofd worden gezien, namelijk dat, hoewel de belangrijkste heerser uit Juda komt, het geboorterecht niet aan Juda wordt gegeven. Dienovereenkomstig hebben de zonen van Jozef, Efraïm en Manasse, dus zelfs vandaag de dag dit geboorterecht. Precies op dit punt moeten we opmerken dat elke individuele stam niet op dezelfde manier door God werd behandeld en dat het aan Jozef gegeven geboorterecht een dubbele zegen met zich meebracht [Gen. 48:22]. Jakob zegende Efraïm en Manasse, de

Toen de patriarch, Jakob, zijn zonen hun individuele zegeningen gaf, worden ons vier dingen verteld:

1. **Genesis 37:3** *Israël hield meer van Jozef dan van al zijn kinderen...*
2. **Genesis 48:5** *En nu uw twee zonen, Efraïm en Manasse, die u geboren zijn in de land van Egypte voordat ik naar u toe kwam in Egypte, zal het mijne zijn, zoals Ruben en Simeon het mijne zijn.*
3. **Genesis 48:16** *...laat mijn naam op hen genoemd worden, en de naam van mijn vaderen, Abraham en Isaak; en laat ze uitgroeien tot een menigte in het midden van de aarde.*
4. **Genesis 48:6** *En uw nakomelingen [van Jozef] die u na hen verwekt, zullen de uwe [van Jozef] zijn, en zullen in hun erfenis naar de naam van hun broeders worden genoemd.*

Dit betekent dat Efraïm en Manasse tot de zonen van Jakob zouden worden gerekend. Dit bestendigt de naam van Jakob in Efraïm en Manasse. In overzichten van Israël in de Bijbel worden, in verschillende contexten en omstandigheden, elke keer opzettelijk twee zonen weggelaten, zodat het totaal telkens slechts twaalf bedraagt. Eén van de extra namen vervangt vaak Levi, die geen erfenis had onder de andere twaalf, en de andere vervangt soms bijvoorbeeld Dan vanwege de gouden kalveren.

Laat mijn naam op hen worden genoemd, om te verkondigen, te nomineren, te huilen of uit te roepen.

Dit is dus belangrijk. In Jesaja 43:7 en 48:1 is deze naamgeving een proclamatie van raciale identiteit, zodat Efraïm en Manasse voortaan deel uitmaken van Israël en zonen van Jakob zijn. Naast hun geboorterecht-zegen werd de naam "Israël" doorgegeven aan Efraïm en Manasse, als onderdeel van alle andere twaalf stammen. Dit omvat de namen van Abraham en Isaak, volgens vers zestien; dit laat zien dat allen deel uitmaakten van dezelfde raciale lijn via Abraham, Isaak en Jakob. Wat hier wordt geloofd, bepaalt wat profetisch wordt geloofd in de rest van de Bijbel.

DE ZEGEN OP EPHRAÏM EN MANASSEH

Dit staat in Genesis 48:15-22 en moet gelezen en herlezen worden totdat het begrepen wordt.

De traditionele zegen [*mitsvos*] wordt verleend door de rechterhand op het hoofd van de persoon te plaatsen, maar hier kruiste de patriarch zijn handen en plaatste de hand van zegen op Efraïm, waardoor Efraïm voorrang kreeg boven Manasse. Op verschillende plaatsen in het Oude Testament, waar ons wordt verteld, is Efraïm *Mijn eerstgeborene* [Jer. 31:9]; Er wordt ook over hem gesproken als Gods eerstgeborene, degene met de zegen.

Ezech. 37:19 ...de stok van Jozef, die in de hand van Efraïm is...

Omdat het geboorterecht van Jozef is, heeft Efraïm de stok of wordt hij *gegeten* (op zijn plaats vastgemaakt) in relatie tot de andere zonen van Jakob. Deze stok moet niet worden verward met de scepter [*shebet*] die niet zal wijken van Juda [Gen. 49:10]. Psalm 108:8 zegt: *Efraïm is de kracht van mijn hoofd; Juda is mijn wetgever. Dit vestigt de relatie tussen Efraïm en Juda. Dat Juda de scepter heeft, neemt het geboorterecht van Jozef niet weg.*

Ik Kron. 5:2 Want Juda had de overhand op zijn broers, en uit hem kwam de overste voort; maar het geboorterecht was van Jozef.

Juda werd door zijn broeders geprezen vanwege zijn kracht en uit Judea kwam Jezus, *die mijn volk Israël zal regeren* [Michaël 5:2 en Matt. 2:6]. Maar dit nam op geen enkele wijze het eerstgeboorterecht weg van Jozef, die op zijn beurt het primaat aan zijn zoon Efraïm gaf.

Hierin zien we, zoals op veel plaatsen in de Bijbel, het principe van het eerstgeboorterecht, waarbij de natuurlijke eerstgeborene kan worden overgeslagen. We zien dat Ismaël de natuurlijke eerstgeborene van Abraham is en uit de gratie is van Isaak. Isaac's natuurlijke eerstgeborene werd gepasseerd ten gunste van Jacob. Jakob zegende op zijn beurt zijn elfde zoon, en dan zien we hoe Efraïm, de laatstgeborene, het eerstgeboorterecht ontving. Het geboorterecht werd altijd gegeven aan een bloedverwant, die een bloedafstammeling is. Daarom kan Jezus alleen maar de Bloedverwant-Verlosser van Israël zijn. Er wordt ons verteld dat Hij *Zijn volk* is een specifieke beperking; zij waren Zijn volk voordat zij gered werden. Voor de meesten in de confessionele kerken, en zelfs onder de Messiasbelijdende Joden, zijn de ideeën die zij hanteren:

- [A] Juda heeft nog steeds de overhand.
- [B] Juda of "Joden" zijn Israël.
- [C] De multiraciale "kerk" is nu Israël.
- [D] Door de verlossing van Israël, dat wil zeggen in Christus Jezus, heeft niets van de profetieën van Mozes nog betekenis.

Dit is niets minder dan ongeloof in wat Jezus zei over de noodzaak om te geloven wat Mozes schreef, zodat Zijn Woorden begrepen zouden kunnen worden.

HET VOLK EN DE VEELHEID VAN NATIES

Door zijn zegen te geven aan de jongens, Efraïm en Manasse, gaf de patriarch Jakob onmiddellijk toestemming verklaarde wat ieder zou worden [Gen. 48:19]:

[A] Van Efraïm (de jongere broer): Hij zal een menigte naties worden.

[B] Van Manasse: Hij zal een volk worden.

De belofte aan Abraham en de belofte aan Efraïm zijn niet hetzelfde. Abraham zou een *qahal van am* worden, of een *gemeente van mensen*, terwijl Efraïm een *melo van goi* zou worden, of een *volledige hand van naties*. Manasse zou een *am* worden, een *volk*.

In de laatste dagen zijn noch Efraïm, noch Manasse verdwenen ten gunste van welke multiraciale kerk dan ook. Mozes sprak eveneens zegeningen uit over alle stammen en hij zei dat de zonen van Jozef *de mensen [am]* naar de uiteinden van de aarde zouden drijven, zeggende: *Dit zijn de tienduizenden van Efraïm en de duizenden van Manasse* [Deut. 33:17].

Als we nu in de laatste dagen zijn, moeten er ergens op aarde volkeren zijn die Efraïm en Manasse vertegenwoordigen. Ze zouden een gemeenschappelijke taal hebben, omdat ze broers waren. De ene moet een groep naties zijn en de andere een volk. De Bijbel laat zien hoe elke stam symbolen, spandoeken en andere aanduidingen heeft die individuele identificatie mogelijk maken. De huidige identificatie vanuit dit aspect valt niet binnen de reikwijdte van dit boek.

Wat essentieel is voor het begrijpen van profetie, is de verdeling van de twaalf stammen in de twee Huizen. Er heerst vijandschap tussen hen. Efraïm en Manasse komen beiden uit het ene huis, maar Juda vertegenwoordigt het andere huis. Deze verdeeldheid wordt tegenwoordig niet algemeen erkend, met als gevolg dat de profetische interpretatie totaal verward is. Wat wij gewoonlijk hebben gepresenteerd is een *kerk* die volkomen vreemd is aan profetie. In het hoofdstuk, *De Kerk*, is aangetoond hoe de *gemeente* wordt getrokken uit Israël, dat afstamt van de fysieke bloedafstammelingen van Abraham via Isaak. Zij worden door de opstanding in het Nieuwe Testament gemanifesteerd als 'zonen'.

Het is gebruikelijk om te horen dat het Huis van Israël verdwenen is, waardoor alleen "de Joden" overblijven die geïdentificeerd kunnen worden. Het is op het punt gekomen waarop algemeen wordt gezegd dat de Joden Israël zijn. Het Huis van Juda is echter slechts een deel van "heel Israël" en het moderne Jodendom is een multiraciale conglomeraat dat een gemeenschappelijke religie aanhangt.

Maar aangezien het Huis van Juda Israëlieten is, is er niets mis mee om hen Israëlieten te noemen. Dit is terug te vinden in de Schrift. De twee huizen gingen in afzonderlijke ballingen en het is gebruikelijk om valse leringen te horen over hoe Israël [waarbij de hele natie wordt gesuggereerd] terugkeerde uit de ballingschap onder Ezra en Nehemia. Dit is volkomen verkeerd, aangezien het Huis van Juda was dat in ballingschap ging in Babylon. Het Huis van Israël [tien stammen] is nooit als natie "naar het Land" teruggekeerd

of naties na hun ballingschap in Assyrië. De timing hiervan wordt zelfs getoond in het hoofdstuk, *De bijeenbrenging van Israël*.

Door de hele Bijbel heen vinden we delen van het geheel van de twaalf stammen, waarover wordt gesproken als *heel Israël, Jakob, Juda, Efraïm en de twee Huizen*, op een manier die over het algemeen niet wordt begrepen. Iedereen heeft er terecht recht op om Israël genoemd te worden, als onderdeel van heel Israël. Dit wordt ten onrechte gebruikt om de populaire leerstelling te ondersteunen dat er nu geen scheiding meer bestaat tussen de Huizen of de Stammen. Soms is profetie op het ene deel gericht en niet op het andere, dus zorgvuldig lezen is van essentieel belang om te bepalen wie precies wordt aangesproken. Er wordt algemeen gedacht dat alle tien stammen van het Huis van Israël in een vreemd milieu zijn verdwenen en dat identificatie van welk deel dan ook niet mogelijk is. Dit is verre van de waarheid.

Het Huis van Israël, dat uit tien stammen bestaat, wordt in de Bijbel nooit als “Joden” beschreven. Dat zij in veel opzichten op de vreemde naties zijn gaan lijken, wordt niet betwist. In de nieuwtestamentische Schrift werden ze Grieken genoemd en door de Judeeërs de *onbesnedenheid*, maar de discipelen wisten nog steeds precies waar ze hen konden vinden en hen het Evangelieverhaal konden vertellen. Het is duidelijk dat ze resultaat hebben geboekt. Weet je nog hoe Jezus de discipelen alleen naar de verloren schapen van het Huis van Israël stuurde? [Matt.10:6 en 15:24]. Jezus maakte deze beperking, die de kerken vandaag de dag weigeren toe te staan of te geloven. Vervolgens raakten ze verdwaald in de geschiedenis en blind voor hun eigen identiteit, en collectief (dat wil zeggen, in de algemene kennis van de algemene bevolking) weet niemand waar ze vandaag

ENKELE POPULAIRE INTERPRETATIES EN OPMERKINGEN

Jakob profeteerde dat de nakomelingen van Efraïm een *m'loh* [of *melo*] van *goyim* zouden worden, of *een volheid of een volledige hand van naties*. Met de populaire, maar verkeerde vertaling is dit “de volheid van de heidenen” geworden! Deze terminologie wordt, samen met de andere hieronder opgesomde voorbeelden, gebruikt om te proberen te bewijzen dat deze uitdrukkingen iets anders betekenen dan wat het Hebreeuws of Grieks betekent.

1. EPHRAÏM EN MANASSEH ZIJN ‘TYPES’

Sommige mensen zullen zo ver gaan dat ze de positie van Efraïm en Manasse erkennen, maar dan zullen ze zeggen dat Manasse een “type” is van het Oude Testament, terwijl Efraïm een “type” is van het Nieuwe Testament. Ze moeten dat zeggen om de tradities over ‘Joden en heidenen’ te blijven geloven. Toen God zei dat Hij de nakomelingen van Abraham zo talrijk zou maken als de sterren in de lucht zeggen ze dat deze ontelbare de bekering van de heidenen om de Kerk te worden vertegenwoordigt. Maar zoals we hebben gezien, konden de nakomelingen van Abraham niet zowel Israël als een multiraciale Kerk zijn.

2. “GALILEA VAN DE HEIDENEN”

In Jesaja 9:1 vinden we de uitdrukking *Galilea van de Naties* of *Galilea van de heidenen*, afhankelijk van de versie. Dit wordt aangehaald in Mattheüs 4:15, waar het woord ‘heidenen’ wordt overgenomen en gebruikt om te zeggen dat dit niet-Israëlieten waren. Maar de bediening van Jezus vond voornamelijk in Galilea plaats, en niet in Judea, en alle mensen die dienden waren Israëlieten. Jesaja, die wordt geciteerd, suggereert niet eens in de verste verte niet-Israëlieten – de context in deze passages heeft betrekking op Jacob/Israël. Het gedeelte dat begint in Jesaja 9:8 bevestigt de exclusiviteit van Israël buiten de zogenaamde heidense niet-Israëlietische naties.

Jesaja 9:8

De Heer zond een woord tot Jakob, en het viel op Israël.

“Jacob” en “Israël” kunnen niet elk ras betekenen. Eén van de kenmerken van Efraïm/Israël vandaag de dag, als erfgenamen van Jakob, is de plaats van het Woord van God die onder dit volk wordt aangetroffen. Dit betekent niet dat al deze mensen in Jezus geloven, maar dat het Woord van God een plaats heeft in de zaken en wetten van deze mensen. Uiteindelijk wordt de enige zegening die in het oorspronkelijke verbond werd gegeven in beide Huizen vervuld wanneer:

Jesaja 9:7

Er zal geen einde komen aan de toename van Zijn regering en vrede, op de troon van David...

Jezus moet nog terugkeren om die troon te bestijgen. Deze troon bestaat vandaag de dag in de mensen op wie het woord is verschenen. Met heel Israël worden alle stammen van Israël bedoeld, en er is geen suggestie dat dit elk ras van elk ras zou kunnen zijn.

3. DE ALGEMENE VERGADERING EN KERK VAN DE EERSTGEBORENEN

De algemene vergadering [*paneguris*: algemene openbare vergadering] en kerk [*ekklesia*: uitgeroepen vergadering] van de eerstgeborenen [Hebr. 12:23] wordt gebruikt om het geloof te ondersteunen dat de eerstgeborenen gelovigen zijn van alle rassen op aarde, die in Jezus geloven. Jezus is de eerstgeborene uit de doden, maar *ekklesia* heeft niet de betekenis die zij eraan geven.

Er wordt vaak ten onrechte gezegd dat *Hij als Schepper de vader is van alle mensen, maar dat Hij alleen de 'spirituele' Vader is voor gelovigen*. Mozes moest echter tegen Faraó zeggen: “ISRAËL IS MIJN ZOON, ZELFS MIJN EERSTGEBORENE” [Ex. 4:22]. Onder Gods wet zult u alle eerstgeborenen van uw zonen verlossen [Ex. 34:20]. God zegt: alle eerstgeborenen zijn van mij [Num. 3:13]. Alle eerstgeborenen van Mijn kinderen zal Ik verlossen [Ex. 13:15]. God overtreedt Zijn eigen Wet van Verlossing niet om alle anderen erbij te betrekken, zoals tegenwoordig algemeen wordt onderwezen.

4. HET ISRAËL VAN GOD ... EN ... BESNIJDING VAN HET HART

Dit is nog een andere manier om de exclusieve aard van Israël te omzeilen, zodat alle rassen kunnen worden opgenomen in een nieuwtestamenteisch Israël, dat sommigen graag *het Israël van God noemen*. Er wordt gezegd dat het oudtestamenteische Israël voorbij is en dat de gelovigen in Jezus nu allemaal het nieuwtestamenteische Israël zijn. Het mechanisme is gebaseerd op de doctrine van de besnijdenis van het hart. De basis is Jeremia 31:31, waar God zegt:

Jer. 31:31-33 Zie, de dagen komen, zegt de Heer, dat Ik een nieuw verbond zal sluiten met het Huis van Israël, en met het Huis van Juda. Niet volgens het verbond dat Ik met hun vaders heb gesloten op de dag dat Ik nam ze bij de hand om ze uit het land Egypte te leiden; Ik zal Mijn Wet in hun binnenste leggen en in hun harten schrijven...

Zoals gebruikelijk zijn er twee delen, namelijk het Huis van Juda en het Huis van Israël, zoals al vele malen eerder is benadrukt. Wanneer de profeet verder beschrijft hoe de wet in hun binnenste zou worden geplaatst en in hun harten zou worden geschreven, zou dit zijn wat er gebeurt als een niet-Israëliet zich bij Israël aansluit. Er wordt verondersteld dat ze *besneden van hart zijn* geworden en op de een of andere manier ‘Israël’ zijn geworden.

Het probleem is dit: dat de *besnijdenis van het hart* een uitdrukking is die niet beperkt is tot het Nieuwe Testament. Het wordt gevonden in de boeken van de Wet, waar deze uitdrukking op Israël wordt toegepast. In het Nieuwe Testament is de uiterlijke besnijdenis van het vlees nutteloos zonder de besnijdenis van het hart. Paulus zegt niet dat het verbond van de besnijdenis niet langer bestaat. Hoe kon iemand een nieuw verbond gegeven worden, die eerst nooit een oud verbond had? Beide Testamenten richten deze belofte uitdrukkelijk alleen tot het Huis van Israël en het Huis van Juda, zoals aangetoond in het bovenstaande vers. Deze Huizen bestaan beide nog steeds in het Nieuwe Testament [Hebr.]

Dus als Bijbelscholen graag zeggen dat het *Israël van God* een multiraciale term is, betekent dit nog niet dat dit ook zo is. In al deze dingen zijn de zegen die Jakob op zijn zonen plaatste, en de zegen van het eerstgeboorterecht op Jozef, niet voorbijgegaan.

5. HET ZOGENAAMDE NIEUWE TESTAMENT PASEN

Een ander aspect dat soms naar voren wordt gebracht is wat sommigen graag het Nieuwtestamentische Pascha noemen, dat op de een of andere manier verondersteld wordt rekening te houden met het multiraciale concept. Toen Jezus zei: *Met verlangen heb ik dit Pascha met jullie willen eten voordat ik lijd* [Lukas 22:15], bevestigde Hij dat Hij de wet van offers moest vervullen met Zijn eigen bloed. Jezus werd het Pesachlam voor Israël. Dit betekent op geen enkele manier dat dit op de een of andere manier niet zou worden uitgebreid tot alle rassen buiten Israël en Juda. Op het moment dat we begrijpen dat elk boek van het Nieuwe Testament alleen aan de Israëlieten is geschreven, en dat het Nieuwe Testament vervult wat er in het Oude Testament staat, zal het begrip komen. De instelling van het Pascha was alleen voor Israël bedoeld en moest door Israël voor alle generaties worden herdacht.

WANNEER EPHRAÏM BEKEERT

In de Bijbel wordt "Efraïm" gebruikt voor de enkele stam, evenals voor de leider van het tienstammige Huis van Israël. Een van de zeer trieste verhalen door middel van profetie is het verhaal van Efraïm. Ze worden *afgesneden*, worden *geen volk* en worden beschreven als *dronkaards*. Zij worden zwaar gestraft door God. Maar door dit alles, door de profetische Schriften, kunnen we het verlangen van God naar Efraïm voelen.

Jer. 21:20 *Is Efraïm mijn lieve zoon? Is hij een prettig kind? Want sinds ik tegen hem heb gesproken, denk ik nog steeds ernstig aan hem: daarom zijn mijn ingewanden bezorgd om hem; Ik zal zeker medelijden met hem hebben;...*

Jesaja 7:8 voorspelde dat Efraïm *geen volk zou worden*. Ze kwamen op de plek waar ze niet langer herkenden wie ze waren; nationaal verloren ze de kennis van hun identiteit, als Gods volk. Ze verloren alle kennis dat ze zowel de zegen van de patriarch als Gods zegen droegen. God zegt:

Hosea 11:3 *Ik leerde Efraïm ook om te gaan en nam hen bij hun armen, maar ze wisten niet dat ik hen genas.*

Maar ons wordt verteld dat Efraïm zich op een dag zal bekeren. Hij zal eerst verdriet hebben als een barende vrouw [Hosea 13:13] en God zal Efraïm horen *klagen over zichzelf* [Jer. 31:18], en Efraïm zal God als natie aanroepen.

Zech. 10:7 En zij van Efraïm zullen zijn als een held, en hun hart zal zich verheugen als door de wijn; ja, hun kinderen zullen het zien en blij zijn; hun hart zal zich verheugen in de Heer.

Vanaf dit punt is het verhaal dat van de hereniging van Israël. Het is een opwindend verhaal in de profetie, maar de trieste kant van dit alles is dat de kerken weigeren het te onderwijzen, of zelfs maar ooit de naam Efraïm te noemen. Het berouw van Efraïm en het herwinnen van de kennis van hun identiteit zijn met elkaar verbonden.

WAT ZEGGEN WIJ?

De christelijke denominaties zullen de zegeningen niet aanvaarden die Jakob profeteerde in Genesis 49 of wat de profeet Mozes zei aan het einde van het boek Numeri. Jezus zei dat het noodzakelijk was om Mozes te horen om Zijn woorden te begrijpen. Hoewel Efraïm, als leider van het tienstammige Noordelijke Huis, in het Nieuwe Testament niet eens met die naam wordt genoemd, zien en geloven we ooit dat wat Mozes schreef, wordt gezien en geloofd, de zegeningen van de aartsvaders en de woorden van de profeten kunnen worden gezien via de boeken van het Nieuwe Testament. De taal van Petrus is bijvoorbeeld die van Hosea. Hosea schreef voornamelijk aan de tien stammen, en Petrus schrijft ook aan dezelfde mensen. De gelijkenissen van Jezus komen in deze context tot leven en opeens kunnen we zien dat deze gelijkenissen gaan over de twee afzonderlijke Huizen en het Koninkrijk.

Traditioneel vergeestelijken de kerken de profetische boodschappen. Telkens wanneer naties en rassen in aanmerking worden genomen, wordt dit een kwestie van persoonlijk geloof of ongeloof gemaakt. Dit omdat de fundamenten in de geschriften van Mozes vernietigd zijn.

Psalm 11:3 Als de fundamenten worden vernietigd, wat kunnen de rechtvaardigen dan doen?

Deze Psalmen maken onderscheid tussen rechtvaardige mensen en slechte mensen, in termen van naties en rassen, en tussen goede en slechte mensen binnen Israël. Voor de meeste kerkgangers is er slechts een soort spirituele boodschap. Nogmaals, de probleemdoctrine is de *hele werelddoctrine*. Het bestaat niet via het Oude Testament. Mozes schreef geen woord over deze *hele werelddoctrine*. Mozes profeteerde over de zonen van Jakob en wat er in de laatste dagen met hen zou gebeuren. Ze zijn op de een of andere manier niet verdwenen. De zonen van Jacob zijn op de een of andere manier niet allemaal rassen geworden. Niet alle rassen zijn zonen van Jakob geworden. Deze zonen van Jacob kunnen daarom niet het moderne Jodendom zijn dat uit bijna elk ras en elke huidskleur op aarde voortkomt. De nieuwtestamentische leer over het bijeenbrengen van Israël is precies dezelfde als die in het Oude Testament en de erfgenamen van Jacob/Israël blijven dezelfde.

HOOFDSTUK 18

DE ZONEN VAN JOZEF

In het laatste hoofdstuk werd getoond hoe de naam "Israël" werd genoemd naar de twee zonen van Jozef, Efraïm en Manasse, en hoe zij als zonen het eerstgeboorterecht kregen, naast de andere zonen van Jakob. Hoewel ze eigenlijk kleinkinderen waren, wordt er in de Bijbel vaak over gesproken als zonen, stammen of halve stammen van Israël. De dubbele geboorterecht-zegen werd aan Jozef gegeven en doorgegeven aan zijn zonen (Ex. 48:22; 1 Kron. 5:20, waarbij Efraïm de leidende positie bekleedde. In de profetie kan de naam Efraïm ook in verband worden gevonden met met de tien stammen van het Huis van Israël, vanwege dit leiderschap. Noch Juda, noch het Huis van Juda hebben deze ereplaats als recht, omdat het *geboorterecht van Ruben aan de zonen van Jozef werd gegeven* [1 Kron. 5:1] .

Nogmaals, het is noodzakelijk om te begrijpen en op te merken dat onze soevereine Heer niet alle mensen hetzelfde behandelt. Hij maakt zelfs verschillen tussen elke stam van de kinderen van Israël en vervolgens tussen het Huis van Israël en het Huis van Juda. Tegenwoordig maken de kerken *verkiezing* tot een kwestie van persoonlijke keuze, geheel in hun drang naar universalisme. De apostel Paulus maakt de verschillen duidelijk als hij optekent:

Rom. 9:6-11

... Want zij zijn niet allemaal Israël, die van Israël zijn: ook niet, omdat zij het zaad van Abraham zijn, zijn zij kinderen: maar: In Isaak zal uw zaad genoemd worden. Dat wil zeggen: zij die de kinderen van het vlees zijn, deze zijn niet de kinderen van God: maar de kinderen van de belofte worden gerekend tot het zaad...(Want de kinderen zijn nog niet geboren en hebben geen goed of kwaad gedaan, zodat de Het doel van God zou volgens de verkiezing niet uit werken kunnen bestaan, maar uit Hem die roept.)

Hoewel de context van dit vers Jakob en Esau is, wordt het geciteerd om vast te stellen dat God inderdaad selecteert [of verkiest] om Zijn doeleinden vast te stellen. Christenen worden niet op deze manier over de verkiezingen onderwezen. Zoals eerder is opgemerkt, kunnen we niet tegelijkertijd universalisme en verkiezing voor alle rassen hebben. Waarom zouden wij nog meer *tegen God antwoorden* [Rom. 9:20].

Als we bij het 24e en 25e vers van Romeinen 9 komen , lezen we:

Rom. 9:24-25 Heeft Hij zelfs ons niet alleen uit de Joden [Judeeërs] geroepen , maar ook uit de heidenen [Grieken]?

Zoals Hij ook in Hosea zegt: Ik zal hen Mijn volk noemen, dat niet Mijn volk was; en zij geliefd, wat niet geliefd was.

Dit is misschien een 'kerkvers' in populaire leerstellige leringen. De vraag is: *Wie zijn de heidenen in dit vers?* Hosea schreef over Efraïm; hij noemt de naam "Efraïm" 37 keer! Dit moet diep in de geest worden vastgelegd.

[Sommigen vinden een probleem met Hosea 5:5, waar Israël, Efraïm en Juda worden genoemd, allemaal in één vers. In vers 3 verontreinigt de hoererij van Efraïm de rest van het Huis van Israël en dit is de context van vers 5].

Petrus citeert uit Hosea; Aan wie richtte Petrus zijn brieven? [Zie het hoofdstuk getiteld *Pelgrims, vreemdelingen en Israël*]. Petrus schreef aan het verstrooide Israël. Bij Romeinen

9:24-25 verwijst Paulus naar het Huis van Israël en hun relatie met Juda. Paulus zegt dat God zowel het Huis van Israël als het Huis van Juda heeft geroepen. Hosea zegt dus geen woord over het feit dat niet-Israëlitische rassen tot Israël worden gerekend, en dat doen de andere profeten ook niet. De tien stammen kunnen de schijn hebben dat ze niet-Israël zijn, maar wat God zegt is: *Ik zal het Huis van Israël onder alle naties ziften, zoals maïs in een zeef wordt gezeefd, maar toch zal niet het minste graan op aarde vallen* [Amos 9:9]. Onder deze gezeefde mensen bevinden zich ergens de zonen van Jozef.

Romeinen 9 moet gelezen worden met de uitverkiezing in gedachten. Een deel van Israël, namelijk het Huis van Juda, volgde *de wet van gerechtigheid*, maar het Huis van Israël volgde *de wet van gerechtigheid niet*. Vervolgens zegt Paulus verder, *broeders, het is mijn hartenwens en mijn gebed tot God VOOR ISRAËL (dat wil zeggen heel Israël), dat zij gered mogen worden. Hij suggereert nooit dat andere rassen worden gered. Hij zegt: Als God Zijn volk heeft verworpen, God verhoede het. God heeft Zijn volk niet verworpen, dat Hij van tevoren kende [heel Israël, dat Hij 'kende' in het Oude Testament] en vervolgens vertelt Paulus over Elisa die voorbede deed bij God VOOR ISRAËL. Vervolgens laat Paulus zien dat niet heel Israël zelf verlossing verkrijgt, maar alleen de verkiezing van genade. Dit is het overblijfsel uit ISRAËL, degenen die God voor Zichzelf heeft gereserveerd.*

HET AFKEREN VAN GODDELHEID VAN JAKOB

Rom. 11:26 En zo zal heel Israël gered worden: zoals geschreven staat: Er zal uit Sion de Verlosser komen en de goddeloosheid van Jakob afwenden.

Er kan geen twijfel bestaan over de betekenis van *Jakob*, want hij wordt 358 keer met die naam genoemd in de Bijbel, waarvan 24 keer in het Nieuwe Testament. Desondanks beoordeelt Jacob vandaag zelden een vermelding.

In al deze dingen kunnen we zien waarom 'verkiezing' een impopulaire gedachte en doctrine is. Het is gemakkelijk in te zien waarom dit door kerken wordt veranderd om van verkiezing een zaak te maken waarbij iedereen van welk ras dan ook *Jesus ontvangt*. Het is dan de keuze van de mens. Maar het zijn degenen onder ISRAËL die de Verlosser uit Sion aanvaarden, die *de goddeloosheid VAN JAKOB zullen afwenden* [Rom. 11:26]. De woorden *Jacob* en *Sion* hebben niets te maken met niet-Israëlitische rassen.

Jacob heeft een erfgenaam; zijn eerstgeboorterecht werd aan Jozef gegeven, die vervolgens de zonen van Jozef, Efraïm en Manasse, zegende. Dit onderwerp wordt tegenwoordig genegeerd door de meeste denominaties, die weigeren de Bijbel te geloven omdat ze niet willen geloven wat Mozes schreef. Elke suggestie dat God de goddeloosheid alleen van Jakob zou afwenden, wordt met geweld bestreden. Het hele onderwerp wordt vergeestelijkt, met als resultaat dat onze kerken gevuld zijn met een *gemengde menigte*. Het deel van degenen dat kan 'horen' wordt ontmoedigd om dit soort verzen in de Bijbel te geloven. Heeft Jacob een erfgenaam of niet? Wie is deze erfgenaam *in de laatste dagen* waarover Mozes profeteerde? Moeten we deze profeet Mozes geloven of niet? Waarom zegt Jezus dat we Mozes moeten geloven voordat we kunnen geloven wat Jezus zei? We moeten kiezen, zelfs als de populaire leringen deze keuze niet willen. De reden waarom de kerken de leer van Mozes ontkennen is in de eerste plaats vanwege hun valse en tegenstrijdige leer dat *God de wereld zo liefhad en de hele wereld in ging*.

WIE ZIJN EPHRAÏM EN MANASSE VANDAAG?

Laten we teruggaan naar Jakobs profetie in Genesis over Efraïm en Manasse:

Gen. 48:19-22 ... ook hij [Manasse] zal een volk worden, en ook hij zal groot zijn: maar waarlijk zijn de jongere broer zal groter zijn dan hij, en zijn zaad zal een menigte naties worden. En hij zegende hen die dag, zeggende: In u zal Israël zegenen, zeggende: God maakt u als Efraïm en Manasse; en hij stelde Efraïm voor Manasse. En Israël zei tegen Jozef: Ik heb u één deel gegeven boven hun broeders.

Voor degenen die grootgebracht zijn met de gedachte dat “de Joden” Israël zijn of dat Israël één uniforme entiteit is zonder verschillen tussen de stammen of huizen, of dat Israël nu “de Kerk” is, kunnen deze Schriftgedeelten als een schok komen. God is hier nog steeds soeverein, ook al zijn we ertoe gebracht te geloven en anders te denken.

In de laatste dagen zou Efraïm een menigte naties worden en Manasse zou ‘een volk’ worden. Sommigen zouden deze vergelijken als een Gemenebest van Naties, terwijl de ander een Republiek is. Het is zeker dat de stammen, of Kinderen VAN ISRAËL, in de laatste dagen niet een of andere obscure religieuze ‘kerk’ zouden worden die uit alle rassen bestaat.

Wanneer we kunnen zien dat de twee partijen die Paulus bespreekt de Verstrooiing en de Judeeërs zijn, zijn de twee Testamenten niet langer met elkaar in strijd. De conclusie van Paulus bij het bespreken van de twee groepen is: *en zo zal HEEL ISRAËL gered worden. Weinigen zullen het eens zijn met de conclusie van de apostel Paulus.*

Hoewel het Huis van Israël *vreemdelingen en vreemdelingen* was geworden [Efeziërs 2:12] van het gemenebest VAN ISRAËL, waren het nooit niet-Israëlitische “vreemdelingen” [zie het hoofdstuk getiteld *Pilgrims, Strangers, and Israel*]. Zij hadden buiten Gods volheid geleefd, maar zijn nu in *Christus Jezus nabij gekomen door het bloed van Christus*. Vervolgens gaat Paulus verder met het beschrijven van de vijandschap die tussen Juda en Israël had bestaan, zeggende dat Hij [God] beiden in één lichaam door het kruis met God zou kunnen verzoenen, nadat Hij daardoor de vijandschap had gedood [Ef. 2:16]. Zowel Juda als Israël konden nu samen bouwen aan een woonplaats van God door de Geest.

Hoe zit het vandaag met EPHRAÏM EN MANASSEH?

Als je deze vraag stelt, zul je al snel merken dat er niet veel opties beschikbaar zijn. Het wordt zoals wat wel of niet wordt geloofd, over evolutie. Mensen zullen niet in de schepping geloven omdat dat geloof verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid met zich meebrengt, dus geloven ze liever in evolutie. Op dezelfde manier is er sprake van een soortgelijke situatie als we de identiteit van Efraïm en Manasse beschouwen. De religieuze ‘kerken’ geloven liever in universalisme omdat ze niet willen geloven dat God soeverein rassen kiest en gebruikt. Onze leraren willen niet geloven dat God het ene ras of de andere stam anders behandelt dan de andere. Dit feit is beslist treffend aanwezig in het Oude Testament! Ze zijn heel blij om dit allemaal uit de Bijbel en uit hun leringen te verwijderen en zijn heel bereid om de profeten net zomin te geloven als degenen die Stefanus stenigden!

Laten we dus kijken naar indicatoren die ons ertoe zullen brengen Efraïm en Manasse te identificeren.

DE MONARCHIE OVER HET HUIS ISRAËL

De leidende stam over het Huis van Israël is Efraïm. Eén van de identificatiekenmerken is een monarch [of vorsten] van het Huis van David die op de troon van Israël regeert. Hoewel de kwestie in eerdere hoofdstukken is onderzocht, laten we deze kwestie opnieuw bevestigen. Dit is een verbond gesloten tussen God en koning David:

2 Sam. 7:12-16 *En wanneer uw dagen vervuld zijn en u met uw vaderen zult slapen, zal Ik uw zaad na u doen opstaan, dat uit uw ingewanden zal voortkomen, en Ik zal zijn koninkrijk bevestigen... maar Mijn barmhartigheid zal niet wijken weg van hem... en uw huis en uw koninkrijk zullen voor altijd voor u bevestigd worden: uw troon zal voor altijd bevestigd worden.*

Het zaad is uit je darmen; het is niet een of ander geestelijk zaadje. Het is één koninkrijk. Elke opeenvolgende monarch is een afstammeling van koning David. Vergeet nooit dat deze troon *de troon van het Koninkrijk des Heren* wordt genoemd, OVER ISRAËL [1 Kron. 28:5]. Dit is geen ondergeschikt Bijbels thema.

Jer. 33:17 *Want zo zegt de Heer: David zal nooit willen dat er een man op de troon van het Huis van Israël zit.*

DE NIEUWE PLAATS AANGEWEEZEN VOOR ISRAËL

Dit is een profetisch onderwerp dat gewoonlijk vermeden wordt, omdat het geen plaats kan hebben in de *hele werelddoctrine* van de moderne kerken. Als we teruggaan naar 2 Samuël 7, vinden we een situatie waarin koning David in zijn paleis zit, in de stad van David [Jeruzalem] en de profeet Nathan een boodschap aan David brengt, zeggende:

2 Sam. 7:10 *Bovendien zal Ik een plaats aanwijzen voor mijn volk Israël, en hen planten, zodat zij op een eigen plaats kunnen wonen en zich niet meer kunnen bewegen. Ook zullen de kinderen der goddeloosheid hen niet meer kwellen, zoals voorheen.*

Wat er wordt gezegd is dat er een nieuwe “plaats” zou worden aangewezen voor Gods volk, Israël, dat ver weg was van Jeruzalem in Palestina, waar David toen zat. Er zou een nieuwe locatie komen voor de troon van David. Niettemin zou er altijd een bloedafstammeling van koning David op de troon worden geplaatst. Maar met deze belofte werden er waarschuwingen afgegeven voor straf, correctie en zelfs het verlies van de kennis van de identiteit. De kinderen van Israël moesten *vele dagen zonder koning blijven*, [Hos. 3:4], dat wil zeggen buiten de heerschappij van de koning.

Hosea 5:1 *...gij Huis van Israël,...O huis van de Koning...*

De monarch bestaat vandaag de dag, volgens Gods belofte. Vine [onder Koninkrijk] zegt:

Het fundamentele principe van het Koninkrijk wordt verkondigd in de woorden van de Heer, gesproken te midden van een groep Farizeeën. Het Koninkrijk van God is in jullie midden [Lukas 17:21], dat wil zeggen: waar de Koning is, daar is is het Koninkrijk.

Jeruzalem is de *stad van de grote Koning* [Psalm 48:2]; in het Koninkrijk der Hemelen, waar de Koning is, is het Koninkrijk. Als er een nieuwe plaats zou worden aangewezen voor *Mijn volk Israël*, dan zou er een nieuwe plaats zijn voor de Koning. Dit helpt verklaren waarom de profeet ZACHARIA kan zeggen: *en de Heer zal Jeruzalem opnieuw kiezen* [Zach. 2:12] **en** *Jeruzalem zal opnieuw bewoond worden in haar eigen plaats* [Zach. 12:6]. Dit “opnieuw” heeft betrekking op de tijd van het opnieuw bijeenbrengen van ISRAËL, wanneer Jeruzalem zijn vroegere rol hervat. Tot die tijd moet de troon van David ergens anders staan dan in Palestina.

Wanneer dit vers, 2 Samuël 7:10, spreekt over de benoeming van een “plaats”, wordt het woord *maqom* meer dan driehonderd keer gebruikt om een specifieke locatie aan te duiden. Het is een plaats, geen voorwaarde, zoa

sommigen zouden willen zeggen. Israël zal daar op die locatie worden *geplant*. Als we bij de tweede keer komen dat “plaats” in dit vers wordt gebruikt, is het gebruikte woord *tachath*, wat iets heel anders betekent. Deze laatste ‘plaats’ wordt ongeveer even vaak gebruikt, maar geeft aan dat men ‘onder’ enige bescherming staat. De rest van het vers bevestigt dit. Wat dit betekent is dat het verplaatste Israël onder enige goddelijke bescherming staat. De troon van Israël kan worden bedreigd en Israël kan worden gestraft, maar de troon zal altijd veilig blijven. De locatie is misschien wel de veiligste plek op aarde!

Zoals *eerder* is opgemerkt en dit wordt op andere plaatsen in de Bijbel bevestigd. In Jesaja 29:1-6 staat de eerste profetie van het hoofdstuk waarin wee wordt uitgesproken over Ariël [Jeruzalem] waar David woonde. Dit *wonen* wordt vertaald als verleden tijd, en als dat zo is, dan moet David [of een van Davids opvolgers] nu ergens anders wonen dan in het Oude Jeruzalem.

WAAR IS DEZE NIEUWE LOCATIE?

Dit wordt voorgesteld als eilanden in het noorden en westen van Palestina.

Jesaja 24:15 *Verheerlijkt daarom de Heer in het vuur, zelfs de naam van de Heer, de God van Israël, in het vuur eilanden van de zee.*

Ezech. 39:6-7 En Ik zal een vuur zenden op Magog en op hen die zorgeloos op de eilanden wonen; en zij zullen weten dat Ik de Heer ben. Zo zal Ik mijn heilige naam bekend maken te midden van Mijn volk Israël; en Ik zal niet meer toestaan dat zij Mijn heilige naam verontreinigen; en de heidenen zullen weten dat Ik de Heer, de Heilige in Israël ben.

Opnieuw is Israël het enige volk in wiens midden God woont. De uitdrukking *Mijn volk Israël* laat zien dat Israël in de laatste dagen nog steeds gescheiden is van de andere rassen. Hoewel heel Israël over alle punten van de wereld verspreid is, worden ze vanuit het noorden en het westen verzameld.

Hosea 11:10 *Zij zullen de Heer achtervolgen: Hij zal brullen als een leeuw; wanneer Hij zal brullen, dan zullen de kinderen **vanuit het westen** beven.*

Jesaja 49:12 *Zie, deze zullen van ver komen; en zie, deze zullen **uit het noorden en het westen komen**.*

Jer. 3:18 *In die dagen zal het Huis van Juda met het Huis van Israël wandelen, en zij zullen **samenkomen uit het land van het noorden** naar het land dat Ik als erfdeel aan uw vaders heb gegeven.*

Jer. 23:8 *Maar de Heer leeft, die het zaad van het huis van Israël heeft grootgebracht en geleid **uit het noordelijke land**, en uit alle landen waarheen Ik hen had verdreven; en zij zullen in hun eigen land wonen.*

Jer. 31:8 *Zie, ik zal ze uit **het noordelijke land halen**...*

Hoewel ook wordt getoond dat een deel van Israël verzameld is vanuit het noorden, zuiden, oosten en westen, ligt er een bijzondere nadruk op het noorden en het westen. ‘De Eilanden’ moeten ergens ten noorden en ten westen van Palestina liggen. Er is geen andere optie dan de Britse eilanden. De timing van de bijeenkomst vanaf deze eilanden is wanneer *ik de boog en het zwaard zal breken en uit de aarde zal strijden* [Hos. 2:18].

Er zou veel kunnen worden geschreven over de identificatiekenmerken die in de Bijbel worden gegeven, maar dat is een aparte studie, en daarom moeten de commentaren hier kort zijn. Het doel van dit boek is om te presenteren wat de Bijbel zegt, zonder sterk te zijn in de identiteit. Er moeten ergens op aarde twee broedervolken zijn die een gemeenschappelijke taal spreken. Tussen hen moet er maar één monarch zijn uit een voortdurende monarchie die terug te voeren is op het Koninklijk Huis van Kind David. De scheiding tussen heerschappij en heiligdom die God over Israël heeft ingesteld, moet in de wet worden vastgelegd. De monarchie moet verbonden zijn met een Gemeenebest van v

WAAR ZOU EPHRAIM NU ZIJN?

We hebben de eilanden ten noorden en ten westen van Palestina genoemd en beschouwen nu de kwestie van de voortdurende troon. Er is maar één troon op aarde die aan alle vereisten voldoet, en dit is de troon van Engeland. Er zijn kaarten beschikbaar waaruit blijkt dat koningin Elizabeth de 144e afstammeling van koning David is. Het is zeker dat de Engelse kroningsdienst gebaseerd is op wat in de Bijbel staat voor de koningen van Israël. Zelfs vandaag de dag verbindt de Soeverein zich, op grond van zijn/haar positie, met de kroningseed *tot het uiterste van zijn macht om de Wetten van God en de ware belijdenis van het Evangelie te handhaven...* Deze relatie met het Evangelie in Groot-Brittannië kan teruggaat tot de eerste eeuw.

Tertullianus: 155 – 232 n.Chr.:

De uiteinden van Spanje, de verschillende delen van Gallië, de regio's van Groot-Brittannië... hebben de religie van Christus ontvangen. [Tertullianus Def. Fidel, P. 179].

Eusebius: 260 – 340 n.Chr.:

De apostelen trokken over de oceaan naar de eilanden die de Britannic Iles werden genoemd. [De Demonstratione Evangelii Lib].

Gildas [Albanicus], de Wijze: 425-512 n.Chr.:

Christus, de ware Zon, schonk Zijn licht en de kennis van Zijn voorschriften aan ons eiland, in het laatste jaar, zoals we weten, van Tiberias Caesar [De Excidio Bratanniae, Sect. 8, pagina 25].

Theodoret, The Blessed, bisschop van Cyrus: 435 n.Chr.:

Paulus, bevrijd uit zijn gevangenschap in Rome, predikte het evangelie aan de Britten en anderen in het Westen... en ook aan de Cymry [Welsh] [De Brit. Ecc. Primord, hfdst. v. 111].

Aan zo'n bevestiging geen gebrek. Terwijl deze troon onderweg was van Ierland naar Schotland naar Engeland, is er een grote overvloed aan opgenomen verklaringen van de vorsten op die troon, die over hun koninkrijk spraken als dat van Israël. In de Britse heraldiek is de harp van David nooit ver weg, net zomin als de leeuw van de stam Juda, waaruit die monarchie voortkomt.

WAAR ZOU MANASSEH NU ZIJN?

Bij het zoeken naar de identiteit van Manasse in deze laatste dagen zijn er verschillende overtuigingen:

1. De VS: Dit is de optie waar de Brits-Israëlieten de voorkeur aan geven, wier geloof voornamelijk gebaseerd is op de '13e Stam'.

2. Een volk binnen Groot-Brittannië en nu niet gescheiden van Efraïm. Dit staat niet toe voor de Bijbelse scheiding van Efraïm en Manasse als identiteiten.
3. **Schotland:** Manasse zou een volk worden dat zich onderscheidde van Efraïm, maar niet gescheiden. Bij de verdeling van Israël bleef de helft van de stam Manasse bij Efraïm en de andere helft ten oosten van de Jordaan, bij Ruben en Gad. Het erfdeel van Manasse zou aan de noordgrens van Efraïm liggen. Bijbels gezien vochten Efraïm en Manasse gewoonlijk zij aan zij, waarbij beiden dezelfde Koning erkenden. In de zegen van Mozes over Jozef [Deut. 33:13-17] worden Efraïm en Manasse vergeleken met twee horens, die *de mensen tot aan de uiteinden van de aarde samenduwen*. Dit toont hun saamhorigheid. De gegeven verhouding van tienduizend Efraïm tot duizend Manasse benadert de verhouding die Engeland en Schotland in de laatste wereldoorlog als strijdkrachten ter beschikking hadden gesteld.

CONCLUSIE

Eén ding dat we ons nooit kunnen veroorloven te ontkennen zijn de profetieën, te beginnen met Mozes, over de kinderen van Israël *in de laatste dagen*. Jezus maakt duidelijk dat we deze dingen in het Boek van het Begin moeten begrijpen om te begrijpen wat er in de laatste dagen zal gebeuren. U moet zelf het bewijsmateriaal uit de Bijbel afwegen en uw eigen conclusies trekken over wie Israël vandaag de dag is en of het Israël van het Oude Testament wel of niet hetzelfde Israël in het Nieuwe Testament is. Dit boek zal je helpen bij het onderzoeken van dingen die op het punt staan onthuld te worden. Efraïm zal zich bekeren, zoals de profetieën optekenen, maar eerst moeten ze hun identiteit en plaats in het lot kennen. Dan zullen zij Gods strijdbijl zijn om vrede op aarde te brengen. Het bedrog dat zegt: *De Joden zijn Israël*, is in dit boek beschreven als het meesterlijke bedrog van Satan dat de hele wereld misleidt.

Vanuit dit gezichtspunt kunnen we diverse doctrines heroverwegen, ook al worden er in dit boek slechts twee besproken. We kunnen nu ontdekken wat de apostel Petrus bedoelt met *één zeker profetisch woord* in een zogenaamde christelijke wereld die veel verschillende “zekere” profetische woorden kent. Jezus zal nog op de troon van David zitten, boven Israël, op aarde, wanneer Hij terugkeert om Zijn Koninkrijk in ontvangst te nemen.

“EN ZO ZAL HEEL ISRAËL GERED WORDEN.”

HOOFDSTUK 19

DE NIET-ISRAËL RASSEN

Mensen die met een religieus geloof zijn opgevoed, kunnen een conflict ervaren tussen *wat er geschreven staat* en *wat hen is geleerd*. Velen zijn opgegroeid met het gebaren op de zondagsschool, het lied, *rood en geel, zwart en wit; ze zijn allemaal kostbaar in Zijn ogen*. Dit heeft ons de gedachte gegeven dat onze God iedereen van elk ras precies hetzelfde behandelt. De Bijbel ondersteunt de broederschap van de mens niet in de zin dat alle mensen bloedbroeders zijn. In dit boek is erop gewezen dat er bepaalde manieren zijn waarop God niet iedereen hetzelfde behandelt, zelfs onder de stammen van Israël zelf zijn er verschillen, dus we zullen een aantal van deze behandelingen heroverwegen.

DE BASIS VAN GODS OORDEEL OVER NIET-ISRAËL NATIES

Wanneer we in Johannes 1:17 lezen, *want de wet werd gegeven door Mozes, maar genade en waarheid kwamen door Jezus Christus*, hebben we een probleem omdat de Wet gesproken wordt in verband met Abraham, lang voordat Mozes geboren werd. Het is ook duidelijk dat God andere niet-Israëlitische naties oordeelde, dus wat was de basis van dit oordeel? Sommige naties werden geoordeeld vóór wat sommigen *het geven van de Wet noemen*, [bijvoorbeeld Sodom] en sommige werden achteraf geoordeeld [bijvoorbeeld Damascus, Gaza, Tyrus, Ammon, Moab en Edom]. We zien dat Jona wordt gestuurd om berouw aan Nineve te verkondigen. We vinden wet en oordeel met betrekking tot Adam en Eva, en de offers die Kaïn en Abel brachten. Voor bijna alle christenen bestaat er een conflict over wat *de wet* betekent. In verband met Abraham wordt ons verteld:

Gen. 26:5 *Omdat Abraham mijn stem gehoorzaamde en mijn opdracht, mijn geboden, mijn inzettingen en mijn wetten hield.*

In het begin van dit boek werden veel Schriftgedeelten opgesomd om aan te tonen dat de totale wet, namelijk de geboden, statuten en oordelen, exclusief aan Israël werden gegeven als onderdeel van een verbond. Er werden beloften gedaan en verantwoordelijkheden aan Israël gegeven die niet aan andere rassen werden gedaan. Vóór de toevoeging van de Wet aan Israël [Gal. 3:19], waren er de beloften die via Isaak aan het zaad van Abraham werden gedaan, waarbij de erfenis werd gedaan op basis van de belofte, en niet op basis van het houden van “De Wet.”

Psalm 147:19-20 *Hij toont Zijn woord aan Jakob, Zijn inzettingen en Zijn oordelen aan Israël. Hij heeft met geen enkel volk is zo gehandeld; en wat Zijn oordelen betreft, zij [dat wil zeggen, de andere volken] hebben die niet gekend.*

Dit vers is zowel beperkend als specifiek en heeft uitsluitend betrekking op Israël als ras.

- [A] Het “woord” is *dabar*, of het gesproken woord.
- [B] ‘Statuten’ is *choq*, wat betrekking heeft op bevelen in de zin van een specifieke richting, opdracht, instructie, grens of beperking.
- [C] “Oordelen” is *mishpat*, wat betrekking heeft op een gerechtelijk vonnis uitgesproken door God. Het is sterk verbonden met gerechtigheid.

De Tien Geboden die aan Israël werden gegeven als onderdeel van een verbond zijn *dabar*, of door God gesproken over het aangesneden onderwerp.

Deut. 4:13 En Hij maakte u [dat wil zeggen Israël] Zijn verbond bekend, dat Hij u geboden heeft uit te voeren, namelijk de Tien Geboden; en Hij schreef ze op twee stenen tafelen.

In vers 14 kreeg Mozes de opdracht om inzettingen en verordeningen te onderwijzen, zodat u ze kunt uitvoeren in het land waar u naartoe gaat om het in bezit te nemen. Er wordt ons verteld dat het vasthouden aan deze stellingen de reden is dat andere landen zouden denken en weten dat Israël een groot en wijs ras was. Hier wordt rassenscheiding gedemonstreerd!

Het is een algemene opvatting dat niets van de Wet bestond voordat deze door Mozes op de berg Horeb werd gegeven, maar we hebben gezien dat God wist dat Abram de Wet zou gehoorzamen. De verwijzing naar de vereiste om de gesproken woorden van God te gehoorzamen begint al in Genesis. De Schrift vermeldt dat God andere rassen oordeelde, en dat gehoorzaamheid van hen werd verlangd. Toen hun *ongerechtigheid vol was*, vernietigde God hen. *Avon*, ongerechtigheid/straf, wordt voor het eerst gevonden met betrekking tot Kaïn in Genesis 4:13, en komt 236 keer voor in het Oude Testament, waarvan de meeste betrekking hebben op Israël.

Een van de steden die God wegens goddeloosheid verwoestte, was Sodom. We lezen in Genesis 13:13 dat de mannen van Sodom goddeloos en zondaars waren voor de Heer buitengewoon. Om goddeloos te zijn, moet er een wet bestaan waaraan zij moesten gehoorzamen. De Wet van God werd met voeten getreden op een manier die openlijk, weloverwogen en publiekelijk was. Jesaja 3:9 zegt het zo: *zij verklaren hun zonde. . . ze verbergen het niet*. Jeremia 23:14 bevestigt deze houding met betrekking tot degenen in Israël, die openlijk profeteerden in Baäl. Dit is de nationale houding die we vandaag de dag in Israël aantreffen, die leidt tot een oordeel dat groter zal zijn dan dat tegen Sodom [Klaagl. 4:6 en Matth. 10:15].

Ezechiël 16:49 beschrijft de zonde van Sodom als *trots, volheid aan brood en overvloed aan luiheid*. . noch versterkte zij de hand van de armen en behoeftigen, en zij was hoogmoedig en beging een gruwel voor Mij. Dit is een ander beeld van onze samenleving waarin openlijke gruwelen onder meer bestaan uit: *breken, gij zult niet met de mensheid liegen, zoals met de vrouw: het is een gruwel*. Tegenwoordig is deze daad publiekelijk geaccepteerd, legaal en open, net als in Sodom.

2 Petrus 2:6 en Judas 1:7 beelden dit uit en zeggen dat soortgelijke openlijke gruwelen het eeuwige vuur waardig zijn. Bovendien negeert het Angelsaksische Israël openlijk het woord dat God tot hen sprak, namelijk de Tien Geboden.

Sodom moest dus onderworpen zijn aan Gods wetten en het wordt duidelijk dat de wet bestond vóór de tijd van Mozes. Wat betreft oordelen tegen diverse niet-Israëlitische naties, als we kijken naar de taal van Amos, zijn uitdrukking, *voor drie overtredingen. . . en voor vier, ik zal niet intrekken*, is de straf identiek in bewoordingen en hetzelfde voor Israël als voor niet-Israël.

Het verschil tussen Israël en de andere rassen is het eeuwige verbond dat God heeft gesloten met Zijn uitverkorenen. Over Israël zegt God:

Ezech. 16:60-63 Niettemin zal Ik in de dagen van uw jeugd aan Mijn verbond met u denken en een eeuwig verbond met u sluiten. Dan zult u uw wegen gedenken en u schamen. . . en Ik zal Mijn verbond met u oprichten; en je zult weten dat ik de

Heer, opdat u het zult gedenken en beschaamd zult zijn, en uw mond nooit meer zult openen vanwege uw schaamte, wanneer ik vrede jegens u heb gekregen voor alles wat u hebt gedaan, zegt de Heer God.

Er zijn geen dergelijke woorden gericht aan iemand anders dan Israël.

RACIALE VERSCHILLEN

Vanwege wetenschappelijke ontdekkingen in de genetica kan niemand beweren dat er geen raciale verschillen tussen rassen bestaan. In feite meldt *The Sydney Morning Herald* van 12 juli 1997 dat het laatste nummer van het tijdschrift *Cell* een belangrijke doorbraak bevat die aantoont dat analyse van DNA uit de skeletresten van de Neanderthaler aantoont dat er geen genetische connectie bestaat tussen de Neanderthaler en de moderne mens. . Waarheen nu voor de evolutionisten en de menigte van bloedbroeders?

Citaat uit *Time Magazine* van 7 februari 1994, pagina 49 over genetica en de mens Genoomdiversiteitsproject:

Wat wij doen is het voor Saddam Hoessein mogelijk maken om bloedmonsters te verzamelen van etnische groepen in Irak die tegen hem zijn, zodat zij later met biologische wapens kunnen worden aangevallen.

Subtiële variaties tussen rassen in typen witte bloedcellen bemiddelen specifieke immunoreacties op ziekten.

RACISME

Een van de dingen die eigen zijn aan de westerse samenleving (in tegenstelling tot welke andere dan ook) is de leerstelling dat racisme volkomen verkeerd is. Toch zullen degenen die antidiscriminatie wetten proberen af te dwingen [waaronder ras, raciale en nationale of etnische afkomst en religie] onmiddellijk de steun van het moderne jodendom zullen overnemen, als een speciale religieus-raciale groep, zelfs als het moderne jodendom wordt gemaakt samengesteld uit mensen van veel verschillende rassen. In Nieuw-Zeeland worden mensen actief ontmoedigd om zelfs maar gebeurtenissen in de geschiedenis in twijfel te trekken die de vastberadenheid van de handhavers over de geschiedenis met betrekking tot 'de Joden' zouden kunnen ondermijnen. Hun vastberadenheid is erg belangrijk voor hen en is als zodanig op zichzelf racistisch. Wat proberen ze zo hard te beschermen of te bevorderen? Zou het hun valse presentatie kunnen zijn dat de Joden Israël zijn? Zou dit niet een mechanisme kunnen zijn waarmee de *prins van deze wereld* de juiste boodschap van de Bijbel probeert te elimineren? In een eerder hoofdstuk werd dit beschreven als *De meesterlijke misleiding van Satan*. Zou het niet Satan zijn, die zegt dat de Pottenbakker niet het ene vat tot eer en het andere tot oneer maakt, zoals de Schrift zegt? Antiracisme betekent zeggen dat ieder mens van elk ras hetzelfde is in de ogen van de mens, en in Satans religieuze doctrine.

Het probleem is het multiculturalisme, en dit komt niet positief naar voren op de Bijbelpagina's. De vermenging van culturen is een bron van conflicten, zowel op het gebied van religie als op het gebied van gewoonten. Israël werd met een doel gescheiden van de andere rassen. Voor Israël is de Bijbelse boodschap nog steeds: *Ga uit hun midden en scheid u af, zegt de Heer in het Nieuwe Testament*. De mensen die in Korinthiërs werden aangesproken, hadden de "vaders" en werden *in Mozes gedoopt* [1 Kor. 4:1]. Het waren Israëlieten.

Jer. 10:2-3

Zo zegt de Heer: Leer niet de weg van de heidenen,...

De weg is Derek, die Strong ons de levensloop of de manier van handelen geeft. We zouden niet inheemse cultuur onderwijzen op onze scholen.

IS GOD RACISTISCH?

Niemand kan het Oude Testament lezen zonder het ermee eens te zijn dat God volkomen racistisch blijkt te zijn. God maakte onderscheid op grond van ras en God behandelde rassen duidelijk verschillend, en maakte zelfs verschillen tussen de stammen van Israël onderling.

De Kinderen van Israël hadden een missie om de Kanaänitische rassen uit te roeien, tot aan vrouwen, kinderen en zelfs hun dieren toe. Er zijn mensen van wie God zegt dat Hij ze zal elimineren wanneer Jezus terugkeert *bij de helderheid van Zijn komst*. De kwestie moet onder ogen worden gezien; God was totaal racistisch in het Oude Testament en we begrijpen dat Hij voor altijd onveranderlijk is.

Jezus vertelt ons over degenen die de “wijngaard” bezetten en die vernietigd zullen worden als Hij komt om Zijn Koninkrijk op te nemen. We lezen over de legers van de hemel:

Openb. 19:15, 19 En uit Zijn mond gaat een scherp zwaard, waarmee Hij de natiën zou slaan, en Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf; . . . Ik zag het beest en de koningen van de aarde en hun legers bijeenkomen om oorlog te voeren tegen Hem die op het paard zat, en tegen Zijn leger.

We lezen over nationale legers en fundamenteel racistische zaken, precies hier aan het einde van de nieuwtestamentische pagina's.

Joël 3:2-17 Ik zal alle volken verzamelen en hen naar de vallei van Josafat brengen, en daar met hen pleiten voor Mijn volk en voor Mijn erfgoed Israël, dat zij onder de volken hebben verstrooid en Mijn land hebben verdeeld.

In dit late stadium van de geschiedenis is Israël een apart ras onder de andere naties. God is hier en in deze tijd nog steeds racistisch. De context geeft de tijd aan en dus is Israël uiteindelijk nog steeds het individuele ras dat het altijd is geweest.

RACIALE OORSPRONG

Al vanaf Genesis hebben we dit feit over de verschillende zaden van de mensheid (zie het hoofdstuk getiteld *Zaden: natuurlijk en geestelijk*) en het is een onderwerp in beide testamenten. Er bestaat geen eenvoudig Bijbels mechanisme om te bepalen welk zaad tegenwoordig welk zaad is. Maar, zegt Jezus, *aan hun vruchten zult u ze herkennen*. Het is de vrucht die het zaad draagt. Jezus leerde dat een slechte boom nooit goede vruchten kan voortbrengen. Het is onmogelijk voor degenen die tot het slechte zaad behoren om het Woord van God te horen en erop te reageren, leerde Jezus ons. De apostel Johannes spreekt over degenen *wier zaad in hem achterblijft*. . . omdat hij uit God geboren is [1 Johannes 3:9]. Omdat de Bijbel bomen gebruikt als symbolen van rassen, kunnen bomen gezien worden als stambomen of genetische stromen.

Het antwoord op het Woord van de Heer is een indicatie van het zaad – het goede zaad heeft de keuze om te gehoorzamen of niet te gehoorzamen. Pas op volwassen leeftijd wordt het soort fruit duidelijk. Een voorbeeld hiervan zien we in de gelijkenis van het onkruid en de tarwe.

Door het hele Oude Testament heen vinden we verwijzingen naar bepaalde volkeren, zoals de Kanaänieten die Israël zou vernietigen. We vinden verschillen tussen de mensen die in Genesis 1 zijn geschapen en degenen die in Genesis 2 zijn gevormd. Er zijn verschillende profetieën als bestemming voor verschillende volkeren. Zoals eerder in dit boek is aangegeven, heeft zelfs elke individuele stam van Israël verschillende profetieën voor de laatste dagen.

Het is in de mode om te zeggen dat de Schepper Christus als Verlosser voor de hele mensheid kwam; omdat alle rassen afstammen van de eerste geschapen mens, en die rassen begonnen ten tijde van de toren van Babel. Maar na Babel vinden we een ander beeld, bijvoorbeeld:

Gen. 19:37 ...dezelfde is de vader van de Moabieten ...

Gen. 19:38 ...dezelfde is de vader van de kinderen van Ammon...

Gen. 36:9 ...en dit zijn de generaties van Esau, de vader van de Edomieten...

Vanaf dit punt wordt elke groep met zo'n 'vader' door de Bijbel als zodanig behandeld een ander ras met een ander lot. Ieder wordt dan behandeld als afkomstig uit een verschillende 'stam'.

IS ER EEN DERDE GROEP?

We moeten ons afvragen: hoe zit het met die niet-Israëlitische mensen, die noch Kanaänitisch, Moabitisch of Edomitisch zijn, enz.? Wat zegt de Schrift hierover? Het is veilig om te zeggen dat de Bijbel niets zegt. Maar één ding is zeker, en dat is dat zij niet de geboden, statuten en oordelen kregen die aan Israël werden gegeven. Waarom zouden ze verlost moeten worden van de vloek van die gebroken Wet, omdat ze de Wet van Mozes niet hoefden te overtreden?

Door de Schrift wordt er alleen over verlossing gesproken met betrekking tot Israël. Allen hebben gezondigd en ontberen de heerlijkheid van God. Dit heeft alleen betrekking op het alles in degenen aan wie de Wet werd gegeven [Rom. 3:19].

MOET HET WOORD VAN GOD AAN DEZE ANDEREN WORDEN GELEERD?

Hoewel Jezus met de Israëlieten sprak toen Hij zei dat de regen op de goeden en de slechten valt, is het duidelijk dat de wetten van de wetenschap in gelijke mate op alle rassen van toepassing zijn, ongeacht hun raciale afkomst of raciale vermenging. Deze wetten van de wetenschap zijn 'wetten van God' en daarom heeft iedereen, van welk ras dan ook, het fysieke en mentale voordeel om ze te gehoorzamen. In Romeinen 3:19 wordt ons duidelijk verteld. Nu weten we dat alles wat de wet zegt, wordt gezegd tegen hen die onder de wet staan; dat wil zeggen dat ze alleen tegen Israël worden gezegd als degenen aan wie de Wet werd gegeven. Dit werd vastgesteld in het eerste hoofdstuk van dit boek.

Maar er is meer aan de hand dan op het eerste gezicht lijkt. De woorden van God kunnen verkeerd worden toegepast en verkeerd worden gericht als ze bekend worden. Zou het onderwijzen van het Woord van God ertoe bijdragen dat er in de juiste richting wordt voorzien? Maar in welke mate kon het Woord gehoord worden? Er wordt ons verteld dat de Edomieten niet kunnen 'horen' en dat de Kanaänitische rassen zullen worden uitgeroeid of volledig gescheiden. Als ons niets specifiek wordt verteld over de niet-Israëlitische rassen als geheel, hoe kan iemand dan iets veronderstellen? Er wordt ons één ding verteld: het goede zaad kan Z

van zendingsactiviteiten waarbij er grote *bevrijdingen* plaatsvinden onder niet-Israëlische rassen nadat ze hen hadden verteld over de wonderen die Jezus deed. Alleen al door een beroep te doen op emoties wordt ons verteld over personen die worden genezen en verlost van onderdrukking, maar die geen gewetensverandering ondergaan en zich niet schamen voor hun wandaden uit het verleden. Het lijkt erop dat er iets niet in hun hart geschreven is. Ze lijken door te gaan zolang de zending of de helper bij hen is; maar als ze niet langer geholpen worden, keren ze ofwel terug naar het heidendom, ofwel gaan ze over op een katholieke geloofsovertuiging, die gecompromitteerd wordt door heidendom of bijgeloof.

De missionaire activiteit van de kerken is gebaseerd op hun behoefte om “getuige te zijn” van hun religie. Maar zo’n vereiste staat niet in de Bijbel. God zei bijvoorbeeld dat Israël altijd een natie voor Hem zal zijn. Van de mensen van de natie wordt niet verwacht dat ze iets doen om te ‘getuigen’ van wat God heeft gezegd – het feit dat ze blijven leven en sterven is al voldoende bewijs. De openbaring van Israël aan het einde van dit tijdperk zal getuigen van de waarheidsgetrouwheid van Gods woord. Het besteden van tijd, geld en moeite aan het religieus ‘getuigen’ van zendingsactiviteiten voor andere rassen past bij de religieuze opvattingen van de mens, maar is in strijd met de bijbelse zienswijze omdat het in strijd is met het thema van de exclusiviteit van Israël.

We weten dat er mensen zijn van wie de Bijbel zegt dat ze nooit zullen worden opgewekt:

Jer. 51:57 *En Ik zal haar vorsten, en haar wijze mannen, haar kapiteins, en haar heersers, en haar machtige mannen dronken maken; en zij zullen een eeuwige slaap slapen en niet wakker worden, zegt de Koning, wiens naam de Heer der heerscharen is.*

Hebr. 4:3 *Want wij die geloofd hebben, gaan de rust in, zoals Hij zei: **Zoals Ik in Mijn toorn heb gezworen, als zij Mijn rust zullen binnengaan:** hoewel de werken vanaf de grondlegging van de wereld waren voltooid.*

De eerste verwijzing heeft betrekking op allen die onder de noemer Babylon vallen, wat we in verband met Openbaring zien op allen die tegen Israël zijn. De tweede verwijzing heeft betrekking op al die Israëlieten die God de wildernis in stuurde om voor altijd om te komen vanwege hun weigering om Hem te geloven.

We weten ook uit de Bijbelse verklaring dat niemand het Koninkrijk van God kan binnengaan, tenzij hij of zij uit Israël komt. Daarom betekent het dat mensen van andere rassen geen eeuwig leven in het Koninkrijk hebben, en als er geen eeuwig leven in het Koninkrijk is, is er ook geen eeuwig leven voor hen beschikbaar. Het is niet zo dat ze “veroordeeld” worden; het is eenvoudigweg een kwestie dat zij geen eeuwig leven hebben. Onwaardige Israëlieten zullen sterven, worden opgewekt, veroordeeld en hun geest zal worden weggenomen (dit is de boodschap van de gelijkenis van de Tien Talenten). Hun levenloze lichamen zullen worden vernietigd in de Poel van Vuur. Dit zou een zaak van zorg moeten zijn voor iedere individuele Israëliet. Maar als iemand van een ander ras moet sterven en nooit meer zal herrijzen, wat maakt het hem dan uit als hij eenmaal dood is? Er is geen bewustzijn in het graf, alleen corruptie van het lichaam. Als je gaat slapen en word morgen pas rond lunchtijd wakker, dan weet je hoe laat de zon opkwam. Als je in je slaap sterft, weet je niet dat je dood bent.

Het leven na de dood is voor de meeste rassen een mystieke visie en houdt speculatie in over een fantastische harem voor de Arabieren enerzijds, en over reïncarnatie voor de hindoes anderzijds.

De Bijbel vertelt ons niets over het opgestane leven, behalve dat we ons er niet eens een voorstelling van kunnen maken. Als we er om geven, zullen we er als Israëlieten naar streven om het te bereiken en het ook te ontvangen. Als het ons niets kan schelen, zullen we het tijdelijk zien en absolute wroeging, paniek en terreur kennen als we in de vergetelheid worden ge-

Meer van vuur. Maar zodra dat gebeurt, zullen we niets weten en zullen we hetzelfde zijn als elke niet-Israëliet die sterft. Er bestaat niet zoiets als de hel en eeuwige straf – alleen leven en vergetelheid (zie het artikel van Phillips en Phillips getiteld *What Leaves the Body at Death?*).

Deze zaken staan niet zwart op wit in de Bijbel, maar zijn de uitvloeisels daarvan van wat is vastgelegd voor Israël en alleen Israël.

HOE BEOORDELEN WIJ ONZE OVERTUIGINGEN?

Dit zou kunnen worden samengevat door te zeggen dat we objectief kritisch moeten zijn en dat we precies moeten waarderen wat de Bijbel over welk onderwerp dan ook zegt. Op dezelfde manier moeten we waarderen wat de Bijbel niet zegt en we moeten niets veronderstellen of iets accepteren, vooral niet als dit gebaseerd is op religieuze traditie. De Schrift zegt dat we ons kunnen laten *wegleiden, wegvallen of wegglijpen* van de waarheid van het Woord van God. De meeste mensen zijn in hun overtuigingen de klonen van hun leraren en dit kan alleen maar slecht zijn. We moeten ons eigen onderzoek doen naar wat er gezegd wordt en net als degenen in Berea [Handelingen 17:11] zijn die *dagelijks in de Schriften onderzochten of deze dingen zo waren*. Als we zouden zeggen dat degenen in Berea *nobel* waren omdat ze wat de apostel tegen hen zei, controleerden aan de hand van de oudtestamentische geschriften, zouden de meesten het daarmee eens zijn. Het is veilig om te zeggen dat maar heel weinig mensen objectief zijn. Ook kan gerust worden gesteld dat weinig religieuze kerkgangers grondig controleren wat hen wordt geleerd en dat de meesten van hen dit niet dagelijks doen.

Vanuit de geschiedenis moeten we het erover eens zijn dat mensen in staat zijn alles te geloven en dat het gebruikelijker is dat mensen precies geloven wat ze willen geloven. Soms geloven en handelen ze uit angst of emotionaliteit; Er zijn veel motieven om te geloven. Er is sprake van cultuur, indoctrinatie, groepsdruk en dergelijke, maar wat de Bijbel betreft is traditie misschien wel het ergste, vanwege de voorconditionering ervan. De schriftgeleerden en Farizeeën maakten het Woord van God krachteloos vanwege hun traditie [traditionele interpretaties – Matt. 15:6]. We hebben vandaag de dag traditionele leringen, en zulke mensen als charismatische leiders; ze proberen mensen te overtuigen, net zoals Jim Jones en Adolf Hitler deden.

We kunnen dus begrijpen waarom ons wordt verteld alle dingen te beoordelen. Met welke maatstaf maken wij deze oordelen? Wij moeten het Woord onderzoeken om te zien *of deze dingen zo zijn* en ze dienovereenkomstig geloven. We moeten *diep graven, zoeken en zoeken*. Dit geeft de noodzaak aan van het doen van onderzoek, het vergelijken van Schrift met Schrift en het controleren van vertalingen indien nodig. Iedere groeiende Israëliet zal tijdens deze activiteiten over God onderwezen worden. Hij zal zijn overtuigingen voortdurend verfijnen en soms zal hij openlijk toegeven dat hij soms ongelijk heeft gehad, voornamelijk vanwege datgene waartoe hij is geleid. Zoals Salomo zei: *En ik gaf de moed om met wijsheid te zoeken en uit te zoeken naar alle dingen die onder de hemel worden gedaan* [Pred. 1:13]. Dit toont de houding aan die nodig is.

Het probleem met veel leraren is dat ze te trots worden om ooit nog terug te komen. Terugkeren is inderdaad zeer zeldzaam en door trots worden ze naar een plek gebracht waar ze zichzelf nooit kunnen onderwijzen. Dus blijven ze dezelfde oude lijn aansluiten en zeggen: *we kunnen het niet anders zien*. De waarheid van God is er altijd geweest, maar niemand van ons weet het allemaal. Tegenwoordig zouden sommige leraren vergeleken kunnen worden met chirurgen, die nog steeds op dezelfde manier bloed lieten prikken als vroeger

en die niets wilden horen van enige toename in kennis, ook al was er bewijs dat in strijd was met hun medische opleiding.

ORTHODOXE CHRISTENDOM

We moeten kijken naar iets dat in eerste instantie voor velen misschien kettters klinkt. Kon orthodox zijn Het christendom sekteachtig zijn?

- [A] Zou het orthodoxe christendom iets kunnen zijn dat weigert het gehele Woord van God te aanvaarden? [Voornamelijk vanwege de voorafgaande conditionering van de traditie, niet noodzakelijkerwijs vanuit onoprechtheid.] Is de *leerstelling over de hele wereld*, zoals algemeen onderwezen, werkelijk gebaseerd op de Wet, de Psalmen en de Profeten, of op een geldige interpretatie van het Nieuwe Testament?
- [B] Heeft het orthodoxe christendom een verkeerde inslag omdat het de profetische woorden van Jakob en Mozes voor Israël in de "laatste dagen" niet wil geloven?
- [C] Is het populaire symbool van het christendom, namelijk het 'kruis', eigenlijk het symbool van de antichrist?

Volgens lexicons is het woord dat als "Kruis" wordt vertaald *stauros* (een rechtopstaande paal of staak). Er is geen "Kruis" in het Grieks. De vorm van het kruis met twee balken was het symbool van de god Tammuz van Chaldea. De Chi, of X, zoals naar verluidt door Constantijn werd gezien, had niets te maken met *xulon* dat voor de *stauros* werd gebruikt, en is een andere uitvinding en ketterij van Rome, de moeder van het universalisme. (Denk er eens over na: als Jezus niet aan een kruis werd gekruisigd, wat zag Constantijn dan? Wat het ook was, of er werd gezegd dat het zo was, als hij inderdaad iets zag, kan het geen goddelijk visioen zijn geweest!)

Als de *hele werelddoctrine* [een fundamentele doctrine die bijna universeel wordt geloofd] verkeerd is, dan is die overtuiging sekte-achtig. Dit is zo, zelfs als Maarten Luther bevestigde waar hij in geloofde en dit in het protestantisme introduceerde, en de meesten hebben dit sindsdien gevolgd. Dit ene geloof is de bron van een conflict dat het geloof ondermijnt, maar er wordt gezegd dat dit is *wat iedere christen moet geloven, anders is hij geen christen*.

De verkeerde leer wordt samengevat in het algemene geloof dat *Jezus stierf om de wereld te redden, en komt voort uit het gaan naar de hele wereld en het prediken van het evangelie aan ieder schepsel, en God had de wereld zo lief*. {Zie het hoofdstuk getiteld: *Welke wereld heeft dat gedaan? God zo lief?*}. Er wordt gezegd dat dit de bekendste en meest geliefde verzen in het christendom zijn, maar als *alles* en de *wereld* verkeerd worden opgevat, heeft Rome de grootste fraude aller tijden veroorzaakt.

Op sommige gebieden zijn we afgeweken van de doctrines van Rome, maar op andere gebieden gaan de protestanten nog steeds mee. Stop even om terug te denken en zie hoe St. Franciscus deze Schriftplaatsen gebruikte om tot de vogels en de dieren te prediken. Hij beschouwde de vogels als onderdeel van *elk wezen*. In dit boek hebben we geleerd wat *elk schepsel* werkelijk betekent, nadat we ons begrip hebben verfijnd om ons onderwijs alleen tot mensen te beperken. In dit boek zijn we een stap verder gegaan en hebben we ons begrip verfijnd om de leer te beperken tot de hele *kosmos* (orde) van Israël in de *ktizo* (steden) of woonplaatsen van de Israëlieten. We ontdekten ook dat *kosmos* verwees naar de ordelijke opstelling van het object dat we bespreken, en niet naar de bewoonde aarde [waarvoor *oikumeen* zou w

Het is voor ons nodig geweest om zorgvuldig op alle probleemverzen in te gaan om de betekenis van de woorden te laten zien en we zullen hier niets herhalen behalve twee verzen, die het Bijbelse standpunt samenvatten. De populaire opvatting is dat ieder mens een van Gods volk wordt wanneer die persoon 'gered' wordt. Dit is niet de manier waarop de Schrift het zegt. Het is "Zijn volk" [Israël] dat Jezus kwam redden, dat oorspronkelijk Zijn volk was, maar dat zich in een staat van veroordeling bevond.

Mat. 1:21 *En jij zult Zijn naam JEZUS noemen, want Hij zal **Zijn volk** van hun zonden redden.*

Lukas 1:68 *Gezegend zij de Heer God van Israël, want Hij heeft **Zijn volk bezocht en verlost**.*

Deze verzen vatten iets samen wat het orthodoxe christendom niet gelooft.

Iets anders dat niet wordt geloofd, is het verschil tussen 'allemaal' en 'velen'.

Mat. 20:28 *Net zoals de Mensenzoon niet kwam om gediend te worden, maar om te dienen en Zijn leven te geven als losprijs voor velen.*

Voor velen is dit veranderd in een betekenis voor iedereen, waarbij "allen" worden opgevat als elk ras, buiten Israël. Er is geen basis in de grammatica van de Griekse tekst voor een dergelijke overtuiging die velen tot een alles en iedereen maakt. Er wordt ook geen enkele basis gevonden via het fundament van de Wet, de Psalmen en de Profeten. In het bekende Jesaja 53:11-12 ontdekken we dat *Mijn rechtvaardige dienaar velen zal rechtvaardigen door Zijn kennis. . . en Hij draagt de zonde van velen. Deze verzen worden niet meer aanvaard dan vers 8 waar we lezen, want de overtreding van MIJN VOLK werd Hij getroffen. Waarom accepteren we deze beperking van Mijn volk niet?*

Er zijn zoveel dingen die in kerken worden onderwezen die gewoonweg niet waar zijn. Veel van wat de meeste mensen geloven is gebaseerd op halve waarheden en sentimentaliteit die door de jaren heen zijn doorgegeven. Toch is de oorsprong van veel leerstellige problemen terug te voeren op Rome. Babylon wordt in de Bijbel beschreven als *de moeder van de hoeren*, die de hele aarde probeert te misleiden. Geloof moet een juist geloof zijn. Satan verleidde Jezus om zich te buigen en Hem te aanbidden door het Woord van God verkeerd toe te passen of te citeren. Rome gelooft dat zij het recht heeft om niet alleen "De Kerk" op dezelfde manier te regeren, maar ook om over alle wereldlijke autoriteit te heersen. Het is Israël, als het zaad van Abraham via Isaak en Jakob, dat met God zal regeren, en niet de Kerk van Rome materie.

Met de huidige gedachte over wat *de hele wereld* betekent diepgeworteld in de geest, kunnen mensen de Bijbel lezen zonder te zien wat er anders geschreven staat. Denk eens terug aan enkele dingen die in dit boek naar voren zijn gebracht. Al het voorwendsel ter wereld dat ze niet als thema's in de Schrift voorkomen, zal ze niet uit de Heilige Schrift verwijderen. Hoewel geen enkele persoon of groep de hele reikwijdte van de Bijbel tot zijn beschikking heeft, zouden alle christenen er baat bij hebben als ze dag en nacht in het Woord van God zouden mediteren. Weinigen doen dat en daardoor worden ze zo gemakkelijk op een dwaalspoor gebracht.

Omdat de Bijbel niet precies zegt wat er met de rassen buiten Israël gebeurt, hebben we niet het recht om over hen te speculeren. We kunnen ook niet zeggen dat elk ras hetzelfde is als Israël, omdat er voortdurend verschillen in de Bijbel naar voren worden gebracht. Zelfs de afzonderlijke stammen hebben tot en met *de laatste dagen onderling meningsverschillen*. Dat kan gerust gezegd worden

deze dingen worden bijna nergens door het orthodoxe christendom onderwezen. In plaats van de waarheid is universalisme de algemene leerstelling.

Eén ding dat we met zekerheid kunnen zeggen is wat de Bijbel zegt over het ras van Israël. Dit is waar de Bijbel over gaat. God sloot verbonden met Israël; Hij gaf wetten aan Israël; Hij houdt van Israël en is de bloedverwant die beide huizen van Israël heeft verlost.

Lukas 1:16, 33 En velen van de kinderen van Israël zullen zich tot de Heer, hun God, wenden. . . en Hij zal voor eeuwig over het huis van Jakob regeren .

Deze velen uit het Huis van Jakob waarover Jezus regeert in Zijn eeuwige Koninkrijk zijn totaal beperkend en onmogelijk te generaliseren. Hoe kon *het Huis van Jacob* ooit betrekking hebben op alle rassen van de wereld? De uitspraken in de Schrift die zijn getoond over het Koninkrijk van God dat gereserveerd is voor degenen die in aanmerking komen uit degenen die bij de conceptie van *boven* zijn verwekt, zijn definitief en nauwkeurig.

GOD ZAL GENIETIG ZIJN VOOR WIE HIJ GEGENAARDIG ZAL ZIJN

Romeinen 9:18 Daarom heeft Hij medelijden met wie Hij genade wil hebben, en wie Hij wil, verhardt Hij.

Vervolgens wordt ons verteld over de Pottenbakker, die het ene vat tot eer en het andere tot oneer maakt, en over vaten die *geschikt zijn voor vernietiging*. Het is de pottenbakker die de vaten van de grondstoffen maakt voordat ze goed of kwaad hebben gedaan.

Voor degenen die zeggen: *alles is nu van genade voor iedereen van elk ras*, luister naar de geliefde geschriften van de bekende auteur, Selwyn Hughes, in *Every Day With Jesus*, in de dagelijkse lezing van 17 februari 1994:

Het woord 'genade' is zonder twijfel het belangrijkste woord in de Bijbel, daar ben ik het mee eens. Maar we moeten meteen begrijpen dat genade een karakteristiek van God is, die alleen wordt uitgeoefend jegens degenen van wie wordt aangenomen dat ze een speciale relatie met Hem hebben. Nergens in de Bijbel wordt de genade van God ooit genoemd in verband met de mensheid in het algemeen, hoewel sommige theologen vaak de term 'algemene genade' gebruiken [een term die niet in de Bijbel wordt genoemd] – het idee dat God een speciale vorm van genade geeft aan de mensheid. de hele mensheid, wat hen ervan weerhoudt zo slecht te zijn als ze maar kunnen zijn.

Onlangs kwam ik een schrijver tegen die zei: De schepping van het universum was een oefening van genade. Ik begrijp dat hij het woord 'genade' misschien heeft gebruikt als synoniem voor liefde, [een fout die vaak wordt gemaakt door christelijke schrijvers], maar strikt genomen is het tentoonbreiden van genade voorbehouden aan de uitverkorenen.

Selwyn Hughes citeert vervolgens Arthur W. Pink als volgt:

Genade is de enige bron waaruit de goede wil, liefde en redding van God naar Zijn uitverkoren volk vloeit. _____

CONCLUDEREN

Dit boek heeft slechts geprobeerd weer te geven wat er in de hele Bijbel staat. Alle problemen of conflicten die door dit boek naar voren zijn gebracht, moeten worden opgelost door de kwestie in de Bijbel te onderzoeken, voortbouwend op de Hoeksteen, samen met het fundament van De Profeten en De Apostelen. Israël, als raszaad, is een belangrijk thema in de Bijbel.

Wat afkomstig is uit Rome en het Jodendom, met de valse leer over *de Joden is Israël*, samen met de leer van Bileam moet verworpen worden. Jezus zegt in de boodschappen aan de zogenaamde kerken in het boek Openbaring dat Hij deze en enkele andere doctrines 'tegen' de bijeenkomsten houdt en bekering eist. Het is Jezus die de waarschuwing geeft!

In dit boek wordt de exclusieve aard van Israël gepresenteerd vanuit de Bijbel, met enig onderzoek naar de tegengestelde opvattingen. Het verschil begint eigenlijk in Genesis 1 en 2. Als iemand zegt dat hij gelooft dat de Bijbel waar is en het Woord van God is, dan moet hij daar beginnen. Om aan de populaire opvatting tegemoet te komen, wordt gezegd dat het tweede hoofdstuk een herhaling is van het eerste hoofdstuk. De verschillen zijn inderdaad erg groot, en dus kan dit niet waar zijn. Mannen en vrouwen worden geschapen door *Elohim* [een meervoud] in Genesis 1 voordat Adam werd gevormd uit wat bestond door *Yahweh Elohim* [enkelvoud] in Genesis 2. Adam had dus tijdgenoten, maar deze tijdgenoten ontvingen niet *de levensadem* en kregen geen *levende ziel* worden zoals Adam.

Zonder op de vele verschillen in deze twee hoofdstukken in te gaan, kunnen we zeggen dat er vanaf die tijd twee stromingen van mensen bestonden. Toen God de levensadem in Adams neusgaten blies, vormde God een dynastie, en uit dit ras kwam het Hebreeuwse volk voort. De Schrift laat zien dat deze bijzondere mensen anders zijn dan alle andere rassen en dat zij *Zijn volk zijn*, de mensen waarvan de Evangelisten en Profeten zeggen dat Jezus kwam om ze te redden.

Jezus zei dat de tijd zou komen dat Zijn volgelingen uit de synagogen [vergaderingen] zouden worden gezet en gedood zouden kunnen worden omdat ze geloofden wat Hij zegt. Er wordt ons verteld dat we tot het einde toe moeten vasthouden, wachtend op *die gezegende hoop en de glorieuze verschijning van de grote God en onze Verlosser Jezus Christus; die Zichzelf VOOR ONS gaf, opdat Hij ONS zou kunnen verlossen van alle ongerechtigheid, en voor Zichzelf EEN BIJZONDER VOLK zou kunnen zuiveren, ijverig in goede werken. DEZE DINGEN SPREEKEN, VERZOENEN EN BESTRAPEN MET ALLE AUTORITEIT [Titus 2:13-14]. De 'eigenaardige mensen' zijn de verbinding en iets waarover definitief met alle autoriteit moet worden gesproken.*

HOOFDSTUK 20

Hoe zit het met Bileams leer?

Openb. 2:14 *Maar ik heb een paar dingen tegen u, omdat u daar dingen hebt die de leer van Bileam vasthouden. . .*

Waarom staat er een leerstelling in het Nieuwe Testament die nooit als onderwerp wordt onderwezen? Waarom wordt het zo zorgvuldig vermeden? Waarom wordt het valse argument van *allen die nu één zijn in Christus Jezus* verworpen?

Het wordt door Jezus verklaard als de *leer van Bileam*. Dit wordt gevonden onder verwijzingen naar de Nikolaïeten en verwijzingen naar Izebel. We hebben Elia en de 450 profeten van Ba'al genoemd, maar er waren ook 400 profeten die aan Izebels tafel zaten. Dat maakt het 850 tot één ware profeet! In Zijn boodschappen aan de vergaderingen maakt Jezus vernietigende opmerkingen over de Nikolaïeten en Izebel, maar in dit hoofdstuk houden we ons alleen bezig met de Leer van Bileam.

Jezus verwijst deze kwestie onmiddellijk terug naar het Oude Testament en vertelt ons vervolgens eenvoudigweg wat Bileam ons leerde:

Openb. 2:14 *Die Balak leerde een struikelblok voor de kinderen van Israël te werpen, dingen te eten die aan afgoden waren geofferd, en hoererij te bedrijven.*

Welnu, we zouden kunnen zeggen dat we daar geen enkel probleem mee hebben, we doen, geloven of onderwijzen geen van deze dingen. Doen we dat niet? Laten we eens kijken of we de Leer van Bileam inderdaad aanhangen, direct of indirect. We zullen het juiste woord 'vergaderingen' gebruiken in plaats van 'kerken'.

De leer van Bileam gaat over *hoererij* of hoererij met valse goden. Israël wordt beschreven als een hoer als het vreemde goden aanbidt. De gebeurtenis die *hoererij* in de hand werkt en tot de aanbidding van valse goden leidt, zijn seksuele relaties met mensen van verschillende aard rassen.

Jezus beschreef de daden in het bovenstaande vers als een struikelblok [een struikelblok] voor de kinderen van Israël en alleen voor Israël. Jezus schrijft aan de gemeenten [dat wil zeggen, degenen die onder het Nieuwe Testament uit Israël zijn "geroepen"], en Hij zegt dat sommigen onder hen een leerstelling aanhangen die vals is. Dit zijn *kinderen*, dat wil zeggen, ze zijn afstammelingen van Jacob.

Het eten van dingen die aan afgoden worden geofferd is tegenwoordig misschien geen probleem in de letterlijke zin van het woord, maar hoererij, dat wil zeggen de aanbidding van valse goden en het aspect van het gemengde huwelijk, zijn wel belangrijke kwesties. Onmiddellijk wordt er melding gemaakt van raciale gemengde huwelijken, er is onmiddellijk verzet. Degenen die de dwaling van de leer van Bileam aanhangen, verzetten zich er altijd tegen. Maar wat hierboven wordt geciteerd is de leer van het Nieuwe Testament! Het is Jezus die spreekt, dus wees voorzichtig. De gekoesterde multiraciale concepten en de multiculturele ideeën zouden misschien in de put moeten verdwijnen; Misschien moeten we er gewoon de stekker uit trekken. Het boek Openbaring is niet de enige nieuwtestamentische verwijzing naar de leer van Bileam. Judas noemt het een *dwaling* en Petrus beschrijft het als een leer van valse profeten, die *verwerpelijke ketterijen* zijn. Als dit een ketterij is die tot verdoemenis leidt, kunnen we maar beter. Als je geen zekere verdoemenis wilt, houd dan niet langer aan deze leer vast!

Dat misschien wel negentig procent van de zogenaamde christelijke kerk deze verderfelijke leerstelling van Bileam volgt, zal niets veranderen aan het feit dat Jezus zegt: *ik heb dit tegen u. Moeten wij Jezus geloven of moeten wij onze valse leraren geloven? Judas beweert dat deze leraren kwaad spreken over dingen waarvan zij niet weten. . . na de fout van Bileam. Ze weten niet dat ze fouten onderwijzen. Dit is geen ondergeschikte leerstelling, omdat Bileam zestig keer bij naam in de Bijbel voorkomt. Verdoemd worden vanwege het vasthouden aan de leer van Bileam is geen geringe zaak!*

WAT IS DE LEER VAN BILAAM?

Het verhaal van het inhuren van de profeet Bileam door koning Balak om de kinderen van Israël te vervloeken, is te vinden in het boek Numeri 22. Het is echter pas in Numeri 31:16 dat we de leerstelling ontdekken:

Num. 31:16 *Zie, deze [de gevangengenomen Moabitische vrouwen] brachten de kinderen van Israël, door de raad van Bileam, ertoe een overtreding tegen de Heer te begaan in de zaak van Peor. . .*

In eerste instantie werd Bileam ingehuurd om Israël te vervloeken en God verhinderde hem dat te doen. Uiteindelijk gaf Bileam Moab de raad om hun vrouwen te gebruiken om Israël te verleiden, zodat Israël de goden van Moab zou komen aanbidden, en zo zou God Israël straffen voor de laatste daad van hoerij.

De consequentie van Bileams advies werd in zeer korte tijd gezien:

Num. 25:1 *En Israël verbleef in Sittim, en het volk begon hoerij te bedrijven met de dochters van Moab. En zij riepen het volk op tot de offers van hun goden; en het volk at en boog zich voor hun goden.*

Dat dit het werk van de vrouwen was, wordt bevestigd in vers 18. Gods oordeel over de overtreders kwam snel: iedereen die zich bij Ba'al Peor had aangesloten, werd geëxecuteerd. Vervolgens, toen Jozua de geschiedenis van Israël aan het herhalen was [Jozua 24], bracht hij de kwestie van Bileam ter sprake. Jozua sprak namens God, die zei:

Jozua 24:10 *Maar ik wilde niet naar Bileam luisteren.*

Dit wordt gevolgd door een waarschuwing om God te dienen en de goden van de Amorieten opzij te zetten. De hoerij met buitenlandse goden vloeide voort uit seksuele omgang met vrouwen van buitenlandse rassen.

In Ezra 10:10-11 en Nehemia 9:2 zien we de vereiste scheiding van het zaad van Israël van het zaad van anderen. Dit behalve dat er hoerij werd gepleegd en zelfs de kinderen van gemengd bloed werden betrokken bij de scheiding en echtscheiding van buitenlandse vrouwen. *Zullen wij naar u luisteren om dit grote kwaad te doen, om onze God te overtreden door met vreemde vrouwen te trouwen? [Nee. 13:27]. Het "vreemde" in "vreemde vrouwen" is nokrij, wat buitenlands betekent, zoals in niet-Israëliisch. Het waren de vreemde buitenlandse vrouwen die tot de zonde van afgoderij leidden. Die vrouwen waren buitenlanders in Israël.*

Nee. 13:2-3 *. . . maar huurde Bileam tegen hen in, zodat hij hen zou vervloeken. Maar onze God veranderde de vloek in een zegen. Nu gebeurde het, toen zij de woorden van de wet hoorden, dat zij de gehele gemengde menigte van Israël scheidde.*

Hier zit een les in!

De profeet Micha herinnert Israël ook aan deze kwestie van Bileam. Door Micha vraagt God teder: O Mijn volk, wat heb Ik jullie aangedaan, en waarin heb Ik jullie vermoeid? Getuig tegen mij. God waarschuwt Israël dat ze trouweloos tegen de Heer hebben gehandeld, omdat ze **vreemde kinderen hebben verwekt : nu zal een maand hen verslinden [Hosea 5:7]. Vervolgens vertelt Hij hoe Hij Israël uit Egypte heeft geleid, en vraagt Hij Israël vervolgens om aan Bileam te denken.**

Micha 6:5 *O Mijn volk, onthoud nu wat Balak, de koning van Moab, raadpleegde, en wat Bileam, de zoon van Beor, antwoordde. . . opdat u de gerechtigheid van de Heer zou kennen.*

Hij zegt dat de consequentie van interraciale seksuele activiteit een controverser is die de Heer met Zijn volk heeft. God zal nog steeds bij Israël pleiten [vers 2]. Deze controverser gaat over het nastreven van het verkeerde doel, in strijd met de overtuigingen in de geest van Israël.

Micha 6:16 *Want de statuten van Omri worden nageleefd, en alle werken van het huis van Achab [die Izebel tot vrouw nam – 1 Koningen 16:30], en u leeft in hun raadgevingen . . .*

De gerechtigheid van de Heer heeft verband met deze kwestie van gemengde rassenhuwelijken, hoewel dit nooit wordt onderwezen. Deze kwestie van gerechtigheid wordt op de meeste plaatsen genoemd waar Bileams leer over hoererij door Israël wordt aangetroffen. Petrus zegt dat dit neerkomt op het verlaten van de rechte (directe/rechte/smale) weg en dwalen door de weg te volgen van Bileam, de zoon van Bosor, die hield van het loon van de ongerechtigheid [2 Petrus 2:15].

De profetieën van Micha hebben betrekking op de kinderen van Israël, en hij toont het uitverkoren overblijfsel dat pas aan het einde van dit tijdperk uit Israël zal worden bijeengebracht. Het zijn nog steeds alleen de Kinderen van Israël en niet een multiraciale kerk. De andere naties gaan de berg van de Heer op nadat deze is gevestigd en de andere naties leren Gods wegen kennen, en zo zal er vrede op aarde zijn. Micha maakt dit duidelijk.

Bileam wist dat geen mens de natie Israël kon vervloeken, omdat er geen betovering tegen Israël bestaat. Maar hij wist ook dat God Israël zou veroordelen wegens hoererij met de goden van andere rassen. Bileam beantwoordde de raadpleging van Balak en adviseerde dat Israël verleid kon worden om andere goden te aanbidden door seks met Moabitische vrouwen. Micah zegt dat dit onthouden moet worden. Het moet voor altijd herinnerd worden. Als de verleiding door buitenlandse vrouwen verboden is voor Israëlieten, dan is het volkomen consistent dat gemengde raciale huwelijken even onaanvaardbaar zijn – want het laatste is slechts een ceremoniële versie van het eerste. Rassengelijkheid, raciale integratie en antidiscriminatie wetten zijn het hedendaagse equivalent van Bileams leer.

De gemengde menigte in ons midden kan zoveel trouwen als ze willen, want er worden geen beperkingen aan hen opgelegd. Het trieste hiervan is dat hun levensstijl als voorbeeld wordt gehouden voor de rest van de gemeenschap. Dit is het moment waarop de schade is aangericht. Deze voorbeelden zorgen ervoor dat onwetende Israëlieten worden verleid tot het accepteren en zelfs bevorderen van dergelijk “tolerant” gedrag. Elke stem voor een dergelijke tolerantie is een stem voor de leer van Bileam. Als we zien dat het door hoge politici wordt gedoogd of zelfs in praktijk wordt gebracht, weten we dat de raadsliden van Achab vandaag de dag nog steeds actief zijn. En daarom weten we dat de leer van Bileam vandaag de dag nog steeds wordt onderwezen. Onder diverse wetten inzake racistische laster, in welke vorm dan ook, is het in het grootste deel van de Angelsaksische wereld illegaal om iets dat het tegendeel is te omarmen. Merk op dat het nergens anders illegaal is – niet in Azië, niet in India, niet in het Midden-Oosten, niet in Rus

en Australië. Daag een van de raadsleden van Achab uit met deze informatie, en u zult te horen krijgen dat zodra de fundamentele mensenrechtenkwesities in deze andere landen zijn opgelost, verhevener kwesities, zoals raciale tolerantie, de volgende op de agenda zullen zijn. Het is een plausibel antwoord, nietwaar?

Jezus zegt: *Ik heb dit tegen je : bekeer je, anders kom ik snel tegen je op.* Zoals het altijd in de Bijbel staat, worden Israëlieten die buiten Israël trouwen afgesneden, of worden de buitenlanders met wie ze trouwen vernietigd of verwijderd. Wanneer u dit leest, veronderstel dan niet dat "Israël" verwijst naar "Joden", want "De Joden" zijn zeer zeker niet Israël. Israël verwijst naar het Angelsaksische volk.

NIEUWE TESTAMENT Hoererij

We vinden tegenwoordig wel onderwijs over hoererij, dat is waar, maar er zijn verschillende interpretaties. Het punt van zorg is: met wie wordt de hoererij gepleegd? Er is aangetoond dat Jezus de zaak terugverwees naar Bileam en het Oude Testament. De apostelen Petrus en Judas deden hetzelfde. De apostel Paulus is stoutmoedig in zijn verbinding tussen hoererij in het Nieuwe Testament en hoererij in het Oude Testament.

1 Kor. 10:8 *Laten wij ook geen hoererij bedrijven, zoals sommigen van hen deden, en er vielen er op één dag drieëntwintigduizend.*

Dit gaat over de aanbidding van Ba'al Peor. Dit verwijst ons nogmaals naar het advies van Bileam, hoewel Paulus de naam van Bileam niet gebruikt. Het oordeel tegen Israël wegens valse aanbidding met de goden van andere rassen wordt gegeven als een voorbeeld dat Gods oordeel hierover bevestigt.

1 Kor. 10:11 *Nu zijn al deze dingen hun overkomen als voorbeelden: en ze zijn geschreven tot onze waarschuwing. . .*

Moeten we de vermaning en dit voorbeeld aanvaarden of niet? Paulus laat zien dat dit een algemene verleiding is voor alle Israëlieten aan wie hij schrijft. Op dit punt is het nodig om de lezers te herinneren aan het fundament dat werd gelegd in het hoofdstuk getiteld *Dat ongelukkige woord 'heiden'*. Er kan niet aan de strekking van 1 Korintiërs 10:1 worden ontkomen. De mensen die worden aangesproken kunnen alleen maar Israëlieten zijn! Kijk er naar; het waren Israëlieten! Wat er met Israël gebeurde, was dat zij door buitenlandse vrouwen tot afgoderij werden verleid. Dit is de leer van het Nieuwe Testament! Het besef van de betekenis van dit aspect van hoererij zal bijdragen aan de waardering van een aantal andere Schriftgedeelten. Laten we er een paar bekijken.

In antwoord op een vraag of het gepast was dat een man van zijn vrouw zou scheiden: Jezus antwoordde:

Mat. 19:9 *En Ik zeg u: wie zijn vrouw wegstuurt, behalve uit hoererij, en een ander trouwt, pleegt overspel, en wie haar weggezonden trouwt, pleegt overspel.*

Dit, met uitzondering van hoererij, moet onderwezen worden in de juiste samenhang met echtscheiding en hertrouwen. Jezus maakte duidelijk dat niet alle mensen dit gezegde konden ontvangen, behalve zij aan wie het gegeven is [vers 11]. Het wordt niet aan iedereen van elk ras gegeven; Jezus zegt het. Er is veel geschreven over waar *porneia* [hoererij] op van toepassing is, en het wordt nu meestal veralgemeend om alle illegale

geslachtsgemeenschap. Deze generalisatie is niet geldig, aangezien overspel bijvoorbeeld een heel ander woord is.

Het is ook inclusief alle pornografie geworden zoals deze vandaag de dag bekend staat. Dit is passend omdat pornografie lust van de geest is en, in de woorden van Jezus, gelijk staat aan de fysieke daad. Daarom is pornografie eenvoudigweg de toepassing van moderne technologie om de leer van Bileam te implementeren. Als we het *Moabiteografie* zouden noemen, zouden misschien minder Israëlieten erdoor verleid worden – maar de raadsleden van Achab zouden een dergelijke stap nooit accepteren. Het zou discriminatie van de Moabieten zijn en daarom illegaal!

Liaan	<i>porno</i>	Ongeoorloofde geslachtsgemeenschap. . . metaforisch gezien, van de associatie van heidense afgoderij met doctrines van, en beleden aanhankelijkheid aan, het christelijk geloof.
Thayer	<i>porno</i>	Ongeoorloofde geslachtsgemeenschap. . . metaf. de aanbidding van afgoden, van de verontreiniging van afgoderij, zoals veroorzaakt door het eten van de offers die aan afgoden worden gebracht.

Paulus laat zien dat de Israëlieten zich niet mogen overgeven aan de heidense praktijk van gemengd-rationale huwelijken [1 Kor. 6:12-18].

We citeren Judas, die Kaïn noemt.

Judas 11 *Wee hen! Want zij zijn de weg van Kaïn ingegaan en zijn voor beloning gretig achter de dwaling van Bileam aan gerend. . .*

Judas verbindt het Nieuwe Testament met Genesis. Judas brengt valse leraren in verband met Kaïn en met Bileam. Ze hadden dezelfde fout. Er was een verwachte beloning vanwege de fout van Bileam. Deze beloning bestond uit geldelijk gewin. Dit is niets nieuws.

Door de hele Bijbel heen hebben we echter een consistent thema; we zien dat God altijd een deel van Zijn Orde zuiver, afgescheiden en onbesmet houdt. Geen enkele hoereerder zal het Koninkrijk van God beërven [1 Kor. 6:9].

Dit laat opnieuw de raciale scheiding van Israël van andere naties zien. In het Nieuwe Testament is er nog steeds de oproep *om uit hun midden te komen en jullie af te scheiden* . . . [2 Kor. 6:17]. In dit vers is 'aanraking', *haptomai*, een woord dat gebruikt wordt voor vleeselijke gemeenschap met een vrouw, of je het nu leuk vindt of niet [bevestig dit in 1 Kor. 7:1-3]. De 'zij' in dit vers zijn 'onreine' mensen die niet 'aangeraakt' mogen worden. "onrein", *akathartou*, [dat als zelfstandig naamwoord wordt gebruikt], laat zien dat er een verschil is tussen 'reine' en 'onreine' mensen, waarbij de reinen de onreine niet mogen 'aanraken'. Het "juk" in 2 Korintiërs 6:14 is met *heterozugeo*, wat een ander soort [Wijnstok] betekent, of *iemand die niet gelijkwaardig is* [Thayer]. God maakte ook reine en onreine dieren en vissen; ze zijn allemaal op die manier g. Er wordt regelmatig verwezen naar aanwijzingen dat Gods oordeel rust op degenen van Israël, die overtredingen begaan door deze gemeenschappelijke vleeselijke omgang met andere rassen te hebben en *vreemd vlees na te jagen*. Dit komt ook in het hele Nieuwe Testament naar voren. Jezus zegt in Openbaring dat Hij het tegen de kerken houdt, die de Leer van Bileam aanhangen [Openb. 2:14]. Uit de 60 vermeldingen van Bileam is het mogelijk de aard van deze leerstelling vast te stellen. Omdat bijna alle denominaties de leer van Bileam aanhangen zonder deze te kennen, kunnen we begrijpen waarom deze nooit wordt onderwezen. Waarschijnlijk

weinigen weten wat deze leerstelling is, maar dat zouden ze allemaal moeten weten als Jezus het hen kwalijk neemt! 2 Petrus 2:15 geeft aan dat mensen met deze leerstelling zijn afgedwaald. Judas vers 11 noemt het vasthouden ervan een fout.

De 'hoererij' in het Nieuwe Testament is niet veranderd ten opzichte van de hoererij in het Oude Testament, ook al proberen we graag te zeggen dat *porneuo* tegenwoordig geen raciale connectie heeft. In 1 Korintiërs 10:8 wordt ons verteld dat alles wat in deze passage in deze passage wordt genoemd, als voorbeeld voor ons dient. Als we lezen wat één voorbeeld is, ontdekken we dat *we geen hoererij moeten bedrijven, zoals sommigen van hen begingen en er op één dag drieëntwintigduizend vielen*. Kijk terug naar het Oude Testament en ontdek dat de dood van drieëntwintigduizend Israëlieten de seks met niet-Israëlieten was [Numeri 25:1]. Mozes eiste zelfs dat alle Israëlieten die dit deden, gedood zouden worden vanwege de afgoderij die daarop zou volgen. Koning Salomo werd op deze manier betrapt en het leidde tot afgoderij. We lezen hierdoor over plagen in Israël [Numeri 25:6-8]. Deze dingen zijn geschreven ter waarschuwing, zoals ons wordt verteld in 1 Korintiërs 10:11. Maar vanwege de populaire, maar verkeerde leerstelling die het tegendeel beweert, wordt deze noodzaak tot vermaning vandaag de dag niet aanvaard. Izebel [de buitenlandse vrouw van Achab] wordt vandaag de dag in de kerken toegelaten, ook al zegt Jezus dat Hij het de kerken kwalijk neemt [Openb. 2:20]. Wat dit betekent is dat de Nieuwtestamentische doctrine over raciale gemengde huwelijken dezelfde is als die in het Oude Testament. Dus wanneer veranderde de doctrine in het geloof dat God niet langer van Israël verlangt om alleen te wonen, om met andere rassen te trouwen en niet afgescheiden te zijn van de andere rassen?

Wanneer Paulus zegt:

2 Kor. 6:17 *Ga daarom uit **hun** midden weg en scheid u af. . . en raak het onreine niet aan. . .*

Hij heeft het over mensen die tussen mensen vandaan komen, niet over dingen. Het *zijn* mensen. Kan iemand dit ontkennen? ["Ding" in de KJV en andere vertalingen staat niet in de Griekse tekst.]

Als we verder kijken naar hoererij, zien we dat de Joodse leiders de kwestie ter sprake brachten hoererij, zeggende:

Johannes 8:41 *. . . Wij zijn niet uit hoererij geboren; we hebben één vader, namelijk God.*

Jezus legde het hun op het spel door te antwoorden dat zij niet Abrahams kinderen waren via Isaak, hoewel zij Abrahams zaad waren. Deze Edomieten wisten dat de Israëlieten de kinderen van God waren en probeerden daarom aanspraak te maken op de afstamming van Abraham als recht om als kinderen van God bij Israël te worden gevoegd. Ze wisten ook dat het najagen van andere goden als hoererij werd geclassificeerd en door hun daden laten ze zien van welke kant van de lijn ze kwamen. Jezus zei tegen hen: *Ik weet dat jullie Abrahams zaad zijn, maar jullie proberen mij te doden. . . want Mijn woord heeft geen plaats in jou*. Ze konden het niet horen. Vervolgens spreekt Jezus over het observeren van daden die gedaan worden om vast te stellen wie door God verwekt is en wie niet. *Als God je Vader was, zou je van mij houden*. Uit hun daden bleek dat ze niet van Jezus hielden. *De lusten van je vader zul je doen*. Dit duidt op de 100% oriëntatie van de geesten van de Farizeeën tegen Jezus, zelfs als ze zeggen dat *we één Vader hebben, namelijk God*. Hoewel zij Abrahams zaad waren, was hun zaad *verdwaald* toen Esau de lijn vervuilde door huwelijken buiten zijn ras. Esau verachtte zijn geboorterecht. Dit is wat leidde tot zijn afgoderij. Esau probeerde met tranen berouw te vinden, maar kon het niet vinden. Dit geldt voor Esau's nakomelingen van gemengd ras voor alle generaties [Mal. 1:3-5]. Het hele onderwerp echtscheiding

andere gronden dan hoerij zouden onderwezen moeten worden als de kerken bereid waren een evenwichtig verslag te geven van de Bijbelse leringen.

De vroege kerk kreeg dezelfde waarschuwing als wij vandaag:

Handelingen 15:29	Dat u zich onthoudt. . . van hoerij. . .
1 Kor. 6:13	Het lichaam is niet bedoeld voor ontucht. . .
1 Kor. 6:18	Vlucht ontucht. . .
Ef. 5:3	Maar hoerij. . . laat het onder jullie niet één keer genoemd worden. . .
Kol. 3:5	Dood daarom. . . ontucht. . .
1 Thess. 4:3	Want dit is de wil van God, namelijk uw heiliging, dat u zich onthoudt van hoerij.

De essentie en consequentie van hoerij is corruptie van de waarheid; een zuurdesem dat moet worden gereinigd. In het boek Openbaring wordt veel verwezen naar hoerij in verband met Babylon en de hoer van Rome. Rome wordt beschreven als *de Grote Hoer*. Dit is de hoer boven alle hoeren [Openb. 19:2] die de aarde verderft met haar hoerij.

Stel deze vragen over de rooms-katholieke kerk:

Wie is de grote voorstander van raciale gemengde huwelijken? Wie is dat altijd geweest?

Wie gelooft niet dat God grenzen heeft gesteld voor de rassen [Deut. 32:8 en Handelingen 17:26]?

Wie pleit voor één wereldkerk van alle rassen?

Wie kunnen we de schuld geven van de problemen rond het multiculturalisme, vooral in de westerse wereld?

Wiens religie past bij welke cultuur dan ook?

Wie heeft veel van wat vandaag de dag in protestantse kerken wordt onderwezen over het onderwerp van de Universele Kerk van alle rassen veroorzaakt?

Corruptie in de leer heeft ertoe geleid dat vele denominaties negeren wat hoerij werkelijk is. *Niettemin, wanneer de Mensenzoon komt, zal hij dan HET geloof (geloof) op aarde vinden [Lukas 17:8]? De leer van Bileam wordt vrijwel universeel aanvaard en is een van de doelstellingen van de Verenigde Naties. De Wereldregering werkt aan het bevorderen van de versmelting van alle rassen door interraciale huwelijken. Andere fronten bevorderen het 'doorbreken van de barrières'. Het doel is de corruptie van de Angelsaksische/Israëliëse bloedlijn door interraciale huwelijken.*

Evangelist Billy Graham zegt in de Charlotte Observer: *Ik zie niets verkeerd in interraciale huwelijken – er staat niets in de Bijbel dat het verbiedt. In de hedendaagse cultuur komt het allemaal neer op een praktische kwestie, en integratie is de enige oplossing. We moeten volledig geïntegreerd zijn – in ons gezin, binnen en buiten onze aanbiddingsdiensten, zelfs in het huwelijk. Misschien leest hij een andere Bijbel!*

Izebel leeft en is gezond!

Openb. 2:20

Niettemin heb Ik een paar dingen tegen u, omdat u toestaat dat de vrouw Izebel, die zichzelf een profetes noemt, Mijn dienaren leert en verleidt om hoererij te bedrijven . . .

Wat is het effect van Izebels onderwijs? Het is om Mijn dienaren te leren en te verleiden om hoererij te bedrijven en dingen te eten die aan afgoden zijn geofferd. Hier zien we opnieuw afgoderij. Wie verleidt Izebel? Het zijn *Mijn dienaren*, zegt Jezus. Het is Gods dienende ras dat verleid wordt. De verleiding is het bedrijven van hoererij met andere rassen, zoals Bileam Balak adviseerde. Merk op dat Izebel zelf geen Israëliet was qua ras. Ze heeft grote schade aangericht binnen het land. Maar Izebel geeft les in de gemeentes! Kunnen we het ons veroorloven nog langer onder haar leringen te blijven lijden?

AFdwalen

We hebben misschien onze eigen ideeën over wat afdwalen betekent. Er zijn misschien wel veel toepassingen, maar de apostel Petrus identificeert vooral één manier om op een dwaalspoor te komen. Op deze manier kunnen we er zeker van zijn! Houd er rekening mee dat dit een uitspraak uit het Nieuwe Testament is:

2 Petrus 2:15

Die de rechte weg hebben verlaten en zijn afgedwaald, terwijl ze de weg volgen van Bileam, de zoon van Bosor, die hield van het loon van de ongerechtigheid.

Hier vinden we nog een vermelding van onrechtvaardigheid, die verband houdt met de leer van Bileam. We kunnen in de context het verband met seks en *ogen vol overspel* [vers 14] en *vervloekte kinderen* [vers 14] niet vermijden. *De belofte van vrijheid* van deze leraren [vers 19] moet koste wat het kost worden vermeden. Zich overgeven is een einde hebben *dat erger is dan het begin*, zegt Peter.

De apostel Judas brengt het thema ook naar voren, zeggende:

Judas 11

Wee hen! Want zij zijn de weg van Kaïn gegaan en rennen gretig achter de dwaling van Bileam aan, voor beloning, en zijn omgekomen in de tegenspraak van Core.

Hier zien we een poging om winst te maken buiten Gods bedoelingen. In Judas vinden we opnieuw de waarschuwing die er één is van wee over de leer van Bileam, waardoor zij hoopten op een beloning om hun hebzucht te bevredigen.

HOERHEID

In het hele Oude Testament wordt veel verwezen naar hoererij. Wanneer God over deze hoererij klaagt, is dat vanwege de hoererij van Jeruzalem met andere rassen [Ezechiël 16]. De resultaten van het misbruiken van Gods gaven waren ontucht en gruwelen door het verbreken van hun verbond met God [v. 59]. Er zijn twee hoofdwoorden, *zanah* en *taznuwth*, die vertaald worden als 'hoererij'. Beide hebben veel gemeen, maar dit laatste woord is exclusief voor Ezechiël, die eenentwintig keer hoererij associeert met niet-Israëlietische rassen. *Zanah* komt van een hoofdwortel die *zeer gevoed* en *daarom moedwillig* betekent. Het wordt 105 keer gebruikt. Er wordt melding gemaakt van *vreemde vrouwen* (niet-Israëlietische afkomst), dat wil zeggen *nokriy* en *nekar*, zoals uitgelegd in het hoofdstuk getiteld *Pelgrims, vreemdelingen en Israël*.

Salomo kende de gevaren, en toch trapte hij in de val. Het waren buitenlandse vrouwen dat veroorzaakte zijn ondergang en afdaling in afgoderij.

Prov. 23:27 Voor een hoer is een diepe greppel; de vreemde vrouw is een nauwe put.

Sloot en de put zijn niet hetzelfde. Alleen de sloot kan eruit! Narrow verbindt zich met de tegenstander, in het Hebreeuws. Er is een verschil tussen een hoer, die een Israëliet is, en een vreemde vrouw, die een buitenlander is!

*Prov. 23:33 Uw ogen zullen **vreemde vrouwen** aanschouwen , en uw hart zal verkeerde dingen uiten.*

*Prov. 5:20 En waarom wil jij, mijn zoon, verrukt worden met een **vreemde vrouw**, en de boezem van een vreemde omhelzen?*

Deze drie verzen vertellen over 'vreemde' vrouwen van een buitenlands ras.

Over hoererij gesproken zegt Hosea:

Hosea 4:14 . . . daarom zullen de mensen die het niet begrijpen, vallen.

Het moet gebeuren! Laat er begrip zijn!

Door de hele Bijbel heen kunnen we zulke waarschuwingen op verschillende manieren vinden. Ze komen allemaal neer op hetzelfde antwoord uit beide Testamenten. Gemengde raciale huwelijken leiden tot afgoderij. Dat is altijd zo geweest; Gods oordeel rust erop. Hoewel er voorbeelden in de Bijbel lijken te zijn waarin Israëlitische mannen met niet-Israëlitische vrouwen trouwden, kan worden aangetoond dat dit niet zo is. Laten we Ruth als voorbeeld nemen. De bloedverwant van haar schoonmoeder, Boaz, aarzelde samen met alle oudsten van de stad niet om Ruth te helpen, in overeenstemming met de Israëlitische wet. Bovendien trouwde Ruth met Boaz, en dit is de lijn waaruit Isaï en David voortkwamen, en het is de lijn waaruit Jezus aanspraak maakt op Zijn menselijke afkomst. Dit is voldoende om vast te stellen dat Ruth een Israëliet was, die samen met vele, vele anderen in de vlakten van Moab woonde. De Israëlieten hadden het van Moab afgenomen als onderdeel van Israëls opmars naar het Beloofde Land.

Is de leer van Bileam de normale leer?

Het is pijnlijk duidelijk dat de leer van Bileam de standaardleer is in onze kerken, bijbelscholen en seminaries. Het is bepleit op de christelijke radio, televisie en de pers. Men hoort de valse profeet Bileam pleiten voor raciale vermenging, multiculturalisme en een multiraciale wereldkerk. We hebben Promise Keepers en andere goed gefinancierde organisaties die pleiten voor het slechten van de barrières tussen rassen, in de zin dat er geen verschillen zijn tussen de rassen.

Zoals in de tijd van Bileam, zo ook in onze tijd; Moabieten en Ammonieten vallen Israël nog steeds aan met hun valse leerstellingen. De Kanaäniet bevindt zich ook nog steeds in het Huis van God, maar wanneer Jezus terugkeert, zal de Kanaäniet niet langer in het Huis van de Heer worden gevonden [Zach. 14:21]. Het woord uit die tijd geldt nog steeds:

2 Kron. 20:20 . . . geloof in de Heer, uw God, zo zult u bevestigd worden; geloof Zijn profeten, zo zal het ook jij bloeit.

Maar wie zal vandaag geloven?

HARDE ZEGGEN?

Het hele onderwerp ras is voor de meeste christenen een probleem. De meesten overwinnen het probleem met behulp van een van de volgende methoden:

- [A] De leer onderwijzen en deze actief promoten.
- [B] Gewoon mee gaan.
- [C] Het spiritueel wegnemen, zeggend dat alle gelovigen van alle rassen de natie Israël zijn.
- [D] Geloven/leren dat Israël niet langer bestaat.
- [e] Zeggen dat er zowel een natuurlijk als een geestelijk Israël is – respectievelijk een natie en een kerk.

Velen zullen toegeven dat ze zich niet op hun gemak voelen bij een huwelijk tussen gemengde rassen, maar ze zijn bang om hun bezorgdheid te uiten, ook al zien ze in dat raciaal gemengde huwelijken niet goed uitpakken. Tegenwoordig, in deze Bijbelse tijd van de Dag van de Mens, wordt *racisme* geassocieerd als een zonde van grote proporties. Als *racist bestempeld worden*, zou een slecht etiket zijn; alles wat racistisch is, zou verkeerd moeten zijn. De racistische persoon zelf wordt als slecht beschouwd. Alleen al het feit dat dit de leer is van de antichristelijke wereldregering, geeft aan dat deze leer anti-God moet zijn. Deze houding wordt in de kerken gebracht. Het is een platform van de Wereldraad van Kerken en van degenen die een sociaal, humanistisch, universeel evangelie prediken.

In het Oude Testament wordt God voorgesteld als absoluut racistisch en raciaal selectief. God zei tegen Israël dat hij hele naties moest vernietigen en mannen, vrouwen, kinderen en hun dieren moest uitroeien. Dat Israël dit als natie niet heeft gedaan, is de reden dat veel van deze problemen vandaag de dag nog steeds bestaan. De vraag is gesteld: *Is de onveranderlijke God veranderd? Hij kan niet veranderen, toch? In het Oude Testament wordt God afgeschilderd als een totaal racist. Wat Hij heeft gezegd zal zeker gebeuren, ook al denken sommige kerkgangers dat Hij veranderd is en dat Zijn Woord niet zal gebeuren. We kunnen niet langer vasthouden aan de leer van Bileam en gezegend worden door God. Jezus verwijt dit de kerken.*

KAN BILAAM'S LEER VANDAAG VAN TOEPASSING ZIJN?

De mode van vandaag, zoals altijd, is om God in twijfel te trekken. Het onderwerp dat we onderzoeken is waar Romeinen 9 over gaat. We zouden ook graag willen zeggen dat er onrechtvaardigheid is bij God [vv. 14-18] wanneer God zegt dat *Hij genade zal hebben met wie Hij genade wil hebben, en . . . en wie Hij wil, verhardt Hij. Waarom zouden wij ons dan tegen Gods wil verzetten? Waarom zouden de kerken zich tegen God moeten verzetten?*

Rom. 9:20-21 Neen, o mens, wie bent u die tegen God antwoordt? Zal het gevormde ding tegen Hem zeggen die het gevormd heeft: Waarom hebt Gij mij zo gemaakt? Heeft de pottenbakker geen macht over de klei, van hetzelfde klomp, om het ene vat tot eer en het andere tot oneer te maken?

Paulus gaat verder met te laten zien dat er daadwerkelijk vaten zijn die geschikt zijn voor vernietiging en dat er ook vaten van barmhartigheid zijn, die Hij *eerder had voorbereid tot heerlijkheid*. Dit hoofdstuk uit de Romeinenbrief bevestigt het oudtestamentische besef dat we tot een ras behoren, en niet tot individuen. De hele context isoleert Israël nog steeds van andere rassen. We moeten vaststellen of er vandaag de dag al dan niet sprake is van raciale verschillen. Zo niet, dan zou Bileams leer vandaag de dag niet van toepassing kunnen zijn. Het opkomend tij van raciale conflicten in de

dat deze verschillen er zijn. De pogingen van wereldleiders om de rassen te mengen werken niet en kunnen niet werken. We zien dat antidiscriminatiewetgeving probeert multiculturele concepten af te dwingen. Hiermee zien we een groeiend antichristelijk sentiment.

Hoe zit het dan met de andere rassen? Kunnen we nog steeds verklaren dat alle rassen door God op dezelfde manier worden behandeld?

In Romeinen 9 vinden we melding van Farao, een niet-Israëliet, die door God werd verwekt met een doel, namelijk dat door Gods kracht Gods naam over de hele aarde bekend zou worden. God heeft dan verschillende doeleinden voor de verschillende rassen. Wie zijn wij om nog steeds met God in discussie te gaan? De uitspraken van Paulus zijn harde uitspraken. Toen Jezus een harde uitspraak deed [Johannes 6:60], wandelden veel van Zijn discipelen niet meer met Hem. Ga jij ook weg?

PRAKTISCHE OVERWEGINGEN

Wij kunnen geloven dat God de leer van Bileam tegen ons zal gebruiken, of we kunnen de leer van Bileam blijven volgen. De huidige multiculturele doctrine heeft geen basis in de Wet, de Psalmen en de Profeten. Het is gebaseerd op:

1. De populaire interpretatie van Galaten 3:26-29, die negeert dat dit boek geschreven is aan Israëlieten, die onder de Wet stonden. Dit werd behandeld in het hoofdstuk *Galaten en Israël exclusief*.
2. De populaire betekenis van het woord 'heiden' [Zie het hoofdstuk getiteld *Dat ongelukkige woord 'heiden'*].
3. De populaire toepassing van *God heeft de wereld zo liefgehad en gaat de hele wereld in*.

Wat moet er vanuit praktisch oogpunt dan gedaan worden? Wat moeten we doen als we het met Jezus eens zijn en doorgaan met de leer van de apostelen? [Handelingen 2:42]. Huwelijken tussen gemengde rassen komen steeds vaker voor in onze kerken. Velen hebben de raciale vermenging in hun naaste familie. Dit is niet gemakkelijk om mee om te gaan in het licht van de toepassing van de Leer van Bileam. De antwoorden komen voort uit het weten wie we zijn.

De boodschap van het Nieuwe Testament is om Jezus te geloven en God te gehoorzamen. Dit zijn acties die door individuen moeten worden ondernomen, en daarom moeten we als individuen reageren. Iedereen in Israël krijgt op een of ander moment de kans om geestelijke zaken te horen en erop te reageren. Als het, net als Esau, de beslissing is om zich af te wenden, dan zij het zo voor die persoon. Als het, net als Abraham, de beslissing is om te geloven en het te bewijzen door de daden van iemands leven – zo zij het voor dat individu. Eén ding is zeker: voor iedereen die ervoor kiest om te geloven, zullen er in de loop van het leven struikelblokken en moeilijkheden opduiken. Het begrijpen van onze rol als individu, het begrijpen van onze samenleving en de krachten die haar teisteren, samen met het succesvol vasthouden aan de waarheid, is de uitdaging voor degenen die in de Openbaring worden geïdentificeerd als overwinnaars. Naar hen gaan de beloningen. Zij die God afwijzen zullen uit de geest vergeten worden [Openb. 21:4-7].

De ongelovigen proberen zich achter elk soort argument te verschuilen. De meerderheid vergeestelijkt het onderwerp door te zeggen dat de beloften niet gericht waren aan het genetische zaad van Abraham, maar aan het geestelijke zaad van Abraham. De grote fout hierin is dat er een profetische basis voor deze visie bes

heeft geen basis in de Wet, de Psalmen en de Profeten; daarom is het niet geldig.

De populaire gedachte is om de hele zaak te vergeestelijken en er een kwestie van bekering en niet-bekering van te maken.

CONCLUDEREN

Tolerantie wordt soms een christelijke deugd genoemd, maar de waarheid is totaal intolerant ten opzichte van onwaarheid. In dit hoofdstuk is getracht de leer van Bileam duidelijk te maken, een leer die christenen niet mogen tolereren. Toen Bileam profetisch sprak, staat er vermeld dat hij de woorden sprak die God in zijn mond legde; dit was niet hetzelfde als de raad die hij Balak gaf. In zijn profetie verankerde hij de zegen die was gevestigd op Israël, dat geen enkele betovering tegen hen had.

Deze zegening gold voor *de laatste dagen*, dat wil zeggen, na de Eerste Advent. Terwijl hij Israël zegende, zei Bileam:

Numeri 23:9. . . zie, het volk zal alleen wonen, en zal niet onder de natiën worden gerekend.

Alleen betekent *alleen* in de zin dat het een klasse op zich is. Israël is nog steeds heel anders dan alle andere naties. Israël is *bijzonder* en Israël blijft exclusief van de andere rassen in het Woord van de Heer. Het is Gods besluit dat Israël altijd zo zal zijn. Maar hoeveel Israëlieten zullen Jezus geloven en God gehoorzamen, zodat zij het eeuwige leven verwerven om het te zien?

BIJLAGE 1

MIJN ONTDEKKING VAN BIJBELS ISRAËL: EEN GETUIGENIS VAN ARNOLD E. KENNEDY

Ongeveer veertig jaar lang ging ik trouw naar de kerk en probeerde elke dag regelmatig het Woord van God te lezen. Mijn geloofsovertuigingen waren nogal orthodox, dat wil zeggen, ze waren in wezen gebaseerd op de aantekeningen in de Schofieldbijbel. Wat ik toen niet beseftte, was dat alles wat ik in de Bijbel las, werd bepaald door deze aantekeningen, en ik zal vertellen waarom ik nu zie dat sommige van deze traditionele overtuigingen verkeerde overtuigingen zijn. Tegenwoordig schaam ik me voor de kwaliteit van mijn Bijbellezen in die periode, maar dat was grotendeels te wijten aan de manier waarop de aantekeningen mij hadden geconditioneerd om een soort universalisme te geloven dat niet geldig was.

Op een dag begon dit allemaal te veranderen. Om de een of andere reden keek ik naar de beginpagina's van elk Evangelie, en Matteüs 1:21 trok mijn aandacht. Deze zei: "En zij zal een zoon voortbrengen, en gij zult Hem de naam Jezus geven, want Hij zal **Zijn volk** van hun zonden verlossen." Wat dit tegen mij zei, was dat de aangesproken personen Gods volk waren voordat ze gered werden. Vreemd, ik dacht dat ik altijd had geloofd dat mensen "gered werden" en Gods volk werden (Schofield-stijl). Dus door deze evangeliën ging ik verder met het vinden van veel verzen die ondersteunden wat ik voor het eerst zag. Dit waren eenvoudige verklaringen die niet konden worden verbogen, en verklaringen die fundamentele leerstellige punten vormen die elk onderzoek kunnen doorstaan. Al deze verzen zeiden iets totaal anders dan wat ik had laten geloven, omdat ze slechts één volk betroffen, hier "Israël" genoemd. Lukas 1:77 (zoals hieronder) bevestigde uiteraard Matteüs 1:21, en het is duidelijk dat al deze verzen slechts één specifiek volk betroffen.

1. Matteüs 1:21: En zij zal een zoon baren, en u zult Hem de naam Jezus geven, want Hij zal **Zijn volk** van hun zonden verlossen.
2. Lukas 1:16: En velen van de **kinderen van Israël** zullen zich tot de Heer, hun God, wenden.
3. Lukas 1:55: Hij heeft Zijn dienaar Israël geholpen, ter herinnering aan Zijn barmhartigheid, zoals Hij tot **onze vaders**, tot Abraham en tot Zijn zaad voor altijd heeft gesproken.
4. Lukas 1:68-69: Gezegend door de Heer, de God **van Israël**, want Hij heeft Zijn volk bezocht en verlost. En heeft voor ons een hoorn van verlossing opgericht in het huis van Zijn dienaar David. . zoals Hij sprak bij monde van Zijn heilige profeten. . om de barmhartigheid uit te voeren die aan **onze vaders is beloofd**.
5. Lukas 1:77: Om kennis van verlossing **aan Zijn volk** te geven door de vergeving van hun zonden.
6. Lukas 2:34: Zie, dit Kind is gereed voor de wederopstanding van **velen in Israël**.
7. Johannes 1:31: Maar opdat Hij **aan Israël** openbaar zou worden gemaakt, daarom ben ik gekomen om in water te dopen.

Elke kerk die ik had bezocht presenteerde het idee dat mensen van welk ras dan ook, die 'gered werden', wat zij 'spirituele Israëlieten' noemden, werden, maar omdat de volgorde achterstevoren was, besepte ik dat dit nooit goed kon zijn. O ja, ik had de uitdrukking 'Het Uitverkoren Volk' gehoord, maar wat dit tegen mij zei was duidelijk dat elk ander ras letterlijk 'niet-gekozen' moest zijn. Deze laatste factor gaf mij veel om op te kauwen, vooral met betrekking tot 'ras'. In eerste instantie vond ik dit moeilijk vanwege de jarenlange pre-conditionering van de kerk, maar we kunnen mijn conclusies overwegen nadat we nog wat meer hebben bekeken. verzen.

Ik ging verder met het vinden van veel soortgelijke Schriftgedeelten als die hierboven, waarvan ik er enkele zal opsommen. Deze ben ik gaan beschouwen als 'fundamentele' verzen, waarmee we leerstellingen kunnen testen. Ik zal enkele opmerkingen maken over wat "we weten" van hen.

8. Handelingen 5:30: *De God van onze vaders heeft Jezus opgewekt. . . om een Prins en een Verlosser te zijn . . . om berouw te geven aan Israël.*

Hieruit kon ik opmaken dat we weten dat bekering hier niemand anders betreft dan Israël. De Evangelieschrijvers zijn het eens met alle vergelijkbare beperkingen, zoals in Jesaja 53, *want de overtreding van Mijn volk werd Hij getroffen, en opnieuw met Jezus toen Hij zei: Ik ben alleen gezonden naar de verloren schapen van het Huis van Israël.*

9. Romeinen 9:10-11: *Toen Rebekka ook zwanger was geworden van één, namelijk van onze vader Isaak; (Want de kinderen zijn nog niet geboren en hebben ook geen goed of kwaad gedaan, zodat het voornemen van God volgens de verkiezing stand kan houden, niet uit werken, maar uit Hem die roept;).*

Ik kwam er dus achter dat verkiezingen nog steeds geen kwestie van gedrag zijn. Dit gaat over nakomelingen die door God worden gekozen, VOORDAT ze goed of kwaad hebben gedaan. Dit toont aan dat de keuze vóór de menselijke conceptie plaatsvond.

10. Romeinen 9:21: *Heeft de pottenbakker geen macht over klei, om van hetzelfde klompje één te maken vat tot eer, en een ander tot oneer?*

Dit was in het begin moeilijk te aanvaarden, maar daaruit kunnen we zeggen: we weten dat de Pottenbakker verschillende volkeren maakt voor verschillende doeleinden, en dus zijn ze niet allemaal hetzelfde in Gods bedoelingen. We weten dat ze geen goed of kwaad hadden gedaan toen de Pottenbakker ze maakte. Ik kon zien dat de Pottenbakker twee verschillende soorten vaten maakt die [a] geschikt zijn voor vernietiging en [b] eerder zijn voorbereid op glorie. Nadat klei is gebakken, kan deze niet in een ander vat worden veranderd.

11. Johannes 8:42-43: *Jezus zei tegen hen: Als God uw Vader was, zou u Mij liefhebben; want Ik ging voort en kwam van God; Ik ben ook niet uit mijzelf gekomen, maar Hij heeft mij gezonden. Waarom begrijpen jullie mijn toespraak niet? Zelfs omdat jullie Mijn woord niet kunnen horen. U bent van uw vader de duivel, en de lusten van uw vader zult u doen.*

Hieruit kwam ik tot het inzicht dat God niet de "Vader" van alle rassen was, en ik herinnerde me passages als Jeremia 31:9, waar staat: *Ik ben een Vader voor Israël.* Dit is nog steeds dezelfde context als 2

Korintiërs 6:18, *En zal een Vader voor u zijn*, waar ik vanaf de eerste verzen van het tiende hoofdstuk kon zien dat de context alleen in termen van raciale Israëlieten was, ondanks wat mij was geleerd.

Jezus zegt dat degenen die *van bovenaf* zijn geboren (vanaf de conceptie, of de tijd van de verwekking) kunnen horen, en dat degenen die *van beneden zijn* Zijn woorden niet kunnen horen. Jezus zegt: *Laat hij die oren heeft, horen*. Het is duidelijk dat er mensen zijn die geen oren hebben die kunnen 'horen'. Wat kon ik zeggen dat ik hiervan wist?

We weten hier dat God niet de "Vader" van alle volkeren is. Dus de "Broederschap van De leer van de mens is vals.

We weten dat er mensen zijn die de woorden van Jezus niet kunnen "horen" vanwege hun afkomst, niet vanwege hun geloof.

12. Matteüs 13:37: *Hij die het goede zaad zaait, is de Mensenzoon; Het veld is de wereld; het goede zaad zijn de kinderen van het koninkrijk; maar het onkruid zijn de kinderen van de boze; De vijand die ze heeft gezaaid is de duivel; de oogst is het einde van de wereld; en de maaiers zijn de engelen. Zoals daarom het onkruid wordt verzameld en in het vuur verbrand; zo zal het zijn aan het einde van deze wereld.*

Dit heeft mij veel geleerd, omdat volgens Gods Wet iedereen zich voortplant "naar zijn soort", zodat het ene "zaad" of "kind" niet in een ander kan veranderen. Hieruit zijn drie lessen getrokken.

[a] We weten dat mensen, net als tarwe, door God worden gezaaid en onkruid door de "vijand."

[b] We weten dat onkruid niet door geloof in tarwe kan veranderen.
Ze groeien samen en worden tijdens de oogst onveranderd gescheiden. Geiten kunnen niet op dezelfde manier in schapen veranderen.

[c] We weten dat de onrechtvaardigen eerst worden verzameld en gescheiden van de rechtvaardigen (v. 49).
Dit is het omgekeerde van de Schofield 'Opname'-doctrine die de meeste kerken volgen, en die ik ooit ook volgde.

13. Judas 19: *Dit zijn zij die zich afzonderen, sensueel, zonder de Geest.*
Romeinen 8:16: *De Geest zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn.*

Dit bracht mij enigszins van streek, vooral toen ik zag dat het woord 'geest' (als onzijdig zelfstandig naamwoord) in de Griekse tekst niet werd voorafgegaan door het bepalend lidwoord. Ik begon te zien hoe er mensen zijn die geen 'geest' hadden, die als 'natuurlijk' worden beschreven, en die de dingen van de Geest van God niet konden ontvangen. Dit deed me denken aan Genesis 1, 2 en 3, waar we 'Het zaad van de slang' (de natuurlijke mens) en 'Het zaad van de vrouw' vinden, waaruit blijkt dat er twee stromingen of oorsprongen van de mensheid zijn. Dit had niets te maken met bekering.

We weten dat er religieuze personen in de vergaderingen zijn die “geen Geest hebben.”

Wij weten dat er ook mensen zijn wier geest met Gods Geest kan getuigen dat zij kinderen van God zijn.

14. Johannes 17:9: *Ik bid voor hen: Ik bid niet voor de wereld, maar voor hen die Gij Mij hebt gegeven; want zij zijn de Uwe.*

Jezus bad voor “zovelen als Gij Mij hebt gegeven” en daarna bad Hij voor degenen die zouden geloven onder degenen naar wie de twaalf waren gestuurd. De twaalf werden gezonden “naar de verloren schapen van het Huis van Israël” [Matt. 10:6], dezelfde naar wie Jezus zegt dat Hij gezonden was, dat wil zeggen: “Ik ben niet gezonden, maar naar de verloren schapen van het Huis van Israël” [Matt. 15:24].

We weten dan dat Jezus niet naar anderen werd gezonden dan degenen die de Vader Hem had gegeven, en dat Hij niet bad voor anderen dan de Israëlieten die tot geloof zouden komen.

15. Handelingen 13:48: *En toen de heidenen [de volken van Israël] dit hoorden, waren zij blij en verheerlijkten het Woord van de Heer; en allen die tot het eeuwige leven waren verordend, geloofden.*

Ik had ooit ruzie gehad met dit woord ‘heidenen’, maar toen ik ontdekte dat het woord dat ook was gebruikt voor Israël, alles vereenvoudigd, omdat de context bepaalde of de context werd gebruikt met betrekking tot Israëlieten of niet-Israëlieten.

Hieruit weten we dat niet iedereen, van alle rassen, tot het eeuwige leven is verordeneerd.

16. Matteüs 13:11: *Jezus antwoordde: Omdat het u gegeven is de dingen te kennen mysteries van het Koninkrijk der Hemelen, maar aan hen is het niet gegeven.*

Wij weten dat er mensen zijn aan wie geen kennis van het Koninkrijk der Hemelen wordt gegeven.

17. Johannes 6:65: *Jezus zegt: Niemand komt tot Mij tenzij het hem gegeven wordt Mijn vader.*

Wij weten dat niet alle rassen tot Jezus kunnen komen. [Ik merkte op dat “gegeven worden” in de voltooide tijd stond, dat het in het verleden voltooid was.]

18. Johannes 2:27: *Maar de zalving die u hebt ontvangen, blijft in u...*
Johannes 3:9: *blijft in hem.*
Johannes 5:18: *Wij weten dat iedereen die uit God geboren is, niet zondigt.*

Vanwege mijn opvoeding vond ik deze verzen moeilijk, maar ik kwam tot het inzicht dat de kwestie er een was van “zaad” (*sperma*), en dus te maken had met ras, en dat “zaad blijft” te maken heeft met

waarbij dit zaad niet vervuild is door rassenvermenging. Ik zag dat dit woord 'zaad' ook werd gebruikt voor de nakomelingen van dieren, dus ik wist dat het niet naar enig 'spiritueel' zaad kon verwijzen.

We weten dat er een gezalfd mensenras is, en dat niet elk ras (zaad) 'uit God geboren' is.

19. Romeinen 9:13: *Zoals er geschreven staat: Jakob heb ik liefgehad, Esau heb ik gehaat.*

Ik wist dat dit een herhaling was van een oudtestamentische zin uit Maleachi hoofdstuk één, maar het hielp me toen ik ontdekte dat 'er staat geschreven' 'perfect' was qua gespannenheid en 'passief' qua stemming. Dit betekende dat het altijd waar zou zijn, en dat, omdat het een passieve stemming was, geen enkele menselijke tussenkomst dit kon veranderen. Als God slechts één groep mensen zou haten, zouden zij geen deel kunnen uitmaken van die 'wereld' waar God 'zo van hield'. Sindsdien heb ik ontdekt dat er geen directe verklaring is dat God iemand anders liefheeft dan Israël. Ik kwam erachter dat de algemene uitdrukking 'de wereld' verwijst naar die wereld in de specifieke context. In veel gevallen is dit 'De wereld van Israël'.

We weten door uitspraken en door tijden dat de oudtestamentische positie in het Nieuwe Testament wordt gehandhaafd [zie Mal. 1:1-4]. God haat de nakomelingen van Esau (die zichzelf nu "Joden" noemen) voor alle generaties.

20. 1 Korintiërs 10:1-2: *Bovendien, broeders, ik wil niet dat u onwetend bent, hoe al ONZE VADEREN onder de wolk waren en allen door de zee [dwz de Rode Zee] gingen en in Mozes gedoopt werden."*

Ik keek naar dit en naar de volgende verzen en vroeg: "Hoe kunnen deze mensen die aangesproken worden, anders zijn dan Israëlieten?" Toch had mij geleerd dat de Korintiërs niet-Israëlitische 'heidenen' waren.

We weten dat deze "heidense" Korintiërs [zoals andere "heidenen" op de meeste plaatsen] Israëlieten waren.

21. Romeinen 9: *Wie zijn de Israëlieten op wie de adoptie betrekking heeft...*

Ik ontdekte dat het woord 'adoptie' geen verband hield met de huidige algemene betekenis. Een kort onderzoek van de vijf plaatsen waar dit woord voorkomt, liet mij aan de hand van het Griekse woord en de lexicons zien dat het de betekenis had van 'een kind in de positie van een zoon plaatsen'. Het populaire concept dat buitenlanders door adoptie Israëlieten worden, is onzin, aangezien "adoptie" alleen betrekking heeft op Israëlieten, zoals blijkt uit het bovenstaande vers.

We weten dat de adoptie of het plaatsen van zonen [*huios*] uit de kinderen [*teknon*] van Israël geen betrekking heeft op iets anders dan Israël.

22. Johannes 3:6: *Wat uit vlees geboren is, is vlees; en dat wat uit de Geest geboren is, is Geest.*

Ik kon zien dat de invoeging van de artikelen door de vertalers de betekenis veranderde, en dat “is geboren” perfect/passief is. Op één manier geboren worden, is iets dat we niet kunnen veranderen. Jezus zei verder: “Gij moet wederom geboren worden”, waarbij “opnieuw” = *anóthen* = “van boven” of een oorsprong in een vroeger beginpunt. Het was Nikodemus die het woord ‘opnieuw’ gebruikte, niet Jezus. Een ander ‘opnieuw’ laten betekenen is vals vertalen. Proberen alle mensen op één hoop te gooien door middel van een “wedergeboren” geloofsdoctrine kan niet geldig zijn.

We weten dan dat sommige mensen uit vlees geboren zijn, en anderen uit Geest.

23. Handelingen 1:6 *Toen zij daarom bijeen waren gekomen, vroegen zij Hem en zeiden: Heer, wilt U op dit moment het koninkrijk voor Israël weer herstellen?*

Hier bestaat er geen twijfel over dat “het koninkrijk” alleen van toepassing is op Israël.” *Bekeert u: want het Koninkrijk der hemelen is nabij [Matteüs 4:17]. Dit is de echte “Grote Opdracht” die kerken weigeren te erkennen.*

We weten dat het Koninkrijk der Hemelen alleen op Israël van toepassing is.

24. Handelingen 13:32-33: *En wij maken u blijde tijdingen bekend, hoe God de belofte die aan de vaders is gedaan, aan ons, hun kinderen, heeft vervuld, doordat Hij Jezus opnieuw heeft opgewekt.*

Het ‘aan de vaders’ (van Israël) en het ‘ons, hun kinderen’ kunnen nooit worden opgerekt elk ander ras omvatten.

We weten hieruit dat de blijde tijdingen aan niemand anders worden gebracht dan aan de kinderen (genetische afstamming) van de vaders (van Israël).

25. Romeinen 10:1: *Broeders, mijn hartsverlangen en gebed tot God voor Israël is dat zij gered mogen worden.*

Het zien van verzen als deze deed mij rechtop zitten en opletten, omdat het aangeeft dat Paulus niet bad voor die rassen die niet kunnen ‘horen’. Als we lezen: “En Hij zal Zijn volk verlossen van hun zonden”, betekent dit niet dat ze allemaal automatisch bekeerd worden

We weten dat Paulus dit niet voor alle rassen met dit doel heeft gebeden.

MIJN COMMENTAAR:

Wat dit allemaal tegen mij zei, was dat er, voor zover het God betreft, raciale verschillen bestaan tussen “mannen” en “mannen”, waarbij deze verschillen op raciale basis liggen. Ik zag dat geen enkel ras zijn soort geloofsbasis veranderde, zelfs als de Israëlieten binnen dat ras gelovigen of ongelovigen kunnen zijn.

Maar dit bracht nog een schijnbare tegenstrijdigheid met zich mee. “Hoe zit het met de zogenaamde 'Grote Opdracht?'” Het was de eenvoud van het antwoord dat mij verraste. Wat ik heb gevonden is eenvoudig dit; in zowel Hebreeuws als Grieks gebruik verwijzen de woorden ‘alle’, ‘elke’, ‘wie dan ook’ naar ‘alle’ van elke context, niet naar al het andere, in uitdrukkingen als: ‘ Gaat *de hele wereld in.* ’ Een lid van de vertaalcommissie van de NIV en de NKJV bevestigde dit aan mij, maar toen ik zei: “Waarom zouden we dit niet toepassen op het derde hoofdstuk van Johannes”, keek hij geschokt en zei dat hij er nog nooit over had nagedacht. Het woord ‘wereld’ betekent ‘die wereld van elke context’, niet de hele aardbol. Dus als de context Israël is, draagt ‘de hele wereld’ de betekenis van ‘de hele wereld van Israël’. Als we de zinsnede ‘God had de wereld zo lief’ zouden opvatten, zou het de juiste betekenis hebben als we het zouden opvatten als: ‘God had de wereld zo lief’ (van Israël).

Op dezelfde manier werd het antwoord op het probleem “De Jood en de heidenen” gemakkelijk opgelost. We kunnen het antwoord op #20 hierboven zien. ‘De Jood’ droeg de betekenis van ‘Judaeë’, dat wil zeggen dat het verwees naar de Israëlieten binnen dat volk, terwijl het in het meervoud verwees naar het Edomitische (niet-Israëlitische) leiderschap van dat volk. Kerken leren nooit dat er in het Grieks twee woorden zijn met verschillende toepassingen die vertaald worden als “Joden”, waarbij de ene de territoriale term “Jood” = “Joods” is en de andere betekenis “Jood” = “Van Juda” als een raciale term. Met ‘de heidenen’ wordt het Huis van Israël bedoeld in tegenstelling tot het Huis van Juda. Hoe kon het iets anders betekenen toen Jezus tegen Zijn discipelen zei dat ze niet naar anderen moesten gaan dan waartoe Hij gezonden was?

Matteüs 10:6: *Maar ga liever naar de verloren schapen van het huis van Israël.*

Matteüs 15:24: *Maar Hij antwoordde en zei: Ik ben alleen gezonden tot de verloren schapen van het huis van Israël.*

Johannes 29:21: *Jezus zei: Zoals Mijn Vader Mij heeft gestuurd, zo heb Ik ook jullie gestuurd.*

Dus ik kon zien waar we heen moesten gaan. Vergelijk de eerste zeven punten hierboven.

Wat ik ontdekte was dat beide Testamenten niet langer met elkaar in strijd waren. Zogenaamde tegenstrijdigheden in de Bijbel verdwenen. In het Nieuwe Testament bleef de “God van Israël” (Matteüs 15:31 en Lukas 1:68) onveranderd. Ons is inderdaad verteld dat dit nooit lang geleden zou veranderen.

Exodus 3:15 *En God zei bovendien tot Mozes: Zo moet u tegen de kinderen van Israël zeggen: De HEERE, de God van uw vaders, de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob, heeft mij naar u toe gestuurd. : dit is mijn naam [sjem] voor altijd, en dit is Mijn Gedachtenis voor alle generaties.*

Hoewel het gewoon geweldig was om dit grote licht te zien, voelde ik me boos omdat ik zo lang slim was misleid. Het was alsof ik werd beroofd. De hedendaagse kerken hebben ervoor gezorgd dat wat uitsluitend op Israël van toepassing was, op elk ras van toepassing is. Hun doctrine kon op geen enkele manier de verwijzing in Openbaring 21 bevatten dat alleen de Israëlieten zich binnen de Stad van God bevonden, terwijl alle andere rassen zich daarbuiten bevonden. Waar ik ook keek, ik vond valse toepassingen die voortkwamen uit de Schofieldbijbel. Tegenwoordig zie ik dat deze zijn opgenomen in Life Application Bibles en veel voetnoten in de Bijbel, en ook zijn geschreven in veel moderne versies (die geen vertalingen zijn).

Maar zelfs dan nog: wie is Israël? Scofield, medewerkers en opvolgers zeggen dat het “de Joden” zijn. Jezus zei in Johannes hoofdstuk 8 dat de Duivel de vader of schepper van de Joden was, dus Scofield was het hier ook niet met Jezus eens. Om op het antwoord te wijzen, citeer ik uit een artikel dat ik later schreef:

“Er is een gewicht aan traditioneel geloof dat de kennis van de identiteit van het Bijbelse Israël vandaag de dag verzacht. In de profetie wordt ons verteld dat Israël als volk als geheel de kennis van zijn identiteit zou verliezen, en dat zij onder een andere naam bekend zouden worden. 'Israël' kan dus niet de staat Israël betekenen. En ook al bevat het misschien enkele Israëlitische Joden, het betekent niet “De Joden”, die multiraciaal zijn en dit zelf toegeven in de *Encyclopaedia Judaica*. De kerken leren ten onrechte dat “de Joden” en “Israël” synoniemen zijn. Uit mijn uitgebreide onderzoek blijkt dat een brede indicatie van wie Israël vandaag de dag is, te vinden is in de raciale omschrijving ‘Kaukasisch’. De Kaukasus (Assyrië) is de plaats waar het Huis van Israël in ballingschap werd gevoerd, en vanwaar zij volgens de profetie naar het westen migreerden.

Drie citaten uit Joodse bronnen kunnen degenen persoonlijk helpen die ertoe zijn gebracht te geloven dat het woord ‘Joden’ altijd betrekking heeft op Israëlieten, en die zich misschien afvragen waar ze in zouden kunnen passen:

1. **Uit het boek van Alfred M. Lilienthal, *What Price Israel?***
Hier is een paradox: een antropologisch feit: veel christenen hebben meer Hebreeuws-Israëlitisch bloed in hun aderen dan hun joodse burenen.”
2. **De in Israël wonende auteur Yair Davidy in zijn boek *The Tribes – Israelite Origins of Western Peoples*.**
[The Forward door Rabbi A. Field] vertelt gedetailleerd dat het Saksische volk Israël is.
3. **De joodse auteur Harry Golden schreef in 1967: *De profetie Jesaja schreef dat het overblijfsel van Jahweh's volk op de eilanden in de zee gevonden zou worden*.** _____

Deze eilanden kunnen worden weergegeven ten noorden en ten westen van Palestina, dat wil zeggen Groot-Brittannië als de locatie van de Troon van David. De lezer zal waarschijnlijk Kaukasisch, Angelsaksisch, Keltisch of Noords zijn, van wie kan worden aangetoond dat het Israëlieten zijn, afgezien van de blanke Jafethische, Ismaëlitische en Edomische inhoud [Genesis 9:27 en 16:12], en de voor de hand liggende buitenlanders. , die onder hen zijn ingetrokken. In de goddelijke voorkennis bezit het ware Israëlitische nageslacht de inherente ‘geest’ kenmerken waarmee het volgens Gods bedoeling gebruikt zou moeten worden om vrede in de wereld te brengen onder de rechtvaardige heerschappij van Jezus Christus.”

BIBLIOGRAFIE

Strong, James A. *The New Strong's uitputtende concordantie van de Bijbel.* Nashville, TN: Thomas Nelson Uitgevers, 1990.

Thayer, Joseph H. *Thayer's Grieks-Engelse lexicon van het Nieuwe Testament, gecodeerd met Strong's concordantienummers.* Peabody, MA: Hendrickson Publishers Marketing, LLC, 2017.

De Thompson Chain-Reference Bible – King James-versie. Indianapolis, IN: BB Kirkbride Bijbel Co., Inc., 2001.

Vine, WE, Merrill F. Unger en William White, Jr. *Vine's complete uiteenzetting Woordenboek van woorden uit het Oude en Nieuwe Testament.* Nashville, TN: Thomas Nelson, Inc., 1996.